

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

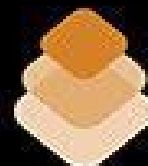
Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

USA TODAY BESTSELLER
TONI BLAKE

"A book by Toni Blake is truly special." Lori Foster

AVON
BOOKS

*Every fantasy
can come true . . .*

WILDEST DREAMS

Originally published under the title *In Your Wildest Dreams*

TON BLAKE

WILDEST DREAMS

İlk olarak *En Çılgın Hayallerinizde* başlığı altında yayınlanmıştır

Çeviri Kitaplar

Telegram

Adanmışlık

*Anneme ve babama,
Beni her zaman hayallerimin peşinden gitmem için
cesaretlendirdi.*

Teşekkür

2005:

Bildiklerinizi yazmanız gerektiğini söylerler. Bu tavsiyeyi göz ardı etmeye karar verdiğinizde, bilgilerini sizinle paylaşmaya istekli iyi insanlar bulmalısınız. Araştırma konusunda yardım için teşekkürlerimi sunarım:

New Orleans hakkında çok çeşitli ve muhtelif soruları yanıtlayan tur rehberi Barbara Robichaux'ya ve ayrıca Gloria Alvarez, Winnie Griggs ve şehir hakkında yararlı bilgiler sağlayan Ninklink'in diğer hanımlarına;

Kaptan Bill Shewmake, bataklık hakkındaki sorularımı cevapladığı için;

Carrie Loque, bataklık ülkesine kurgusal yolculukta yardım ettiği ve benim Cajun Fransız bağlantım olduğu için;

Yazar Maggie Price, kardeşi Binbaşı Richard Neaves ve Brian Hoehler, çok çeşitli "polis sorularını" yanıtladıkları için;

Daphne Wedig, reklam dünyasındaki yaşamla ilgili ipuçları

için; Sarah Patrick, kaliteli yatak çarşafı konusundaki uzmanlığı için; ve

Muriel's'in müdürü John Abbott, bu hikayenin orijinal ilham kaynağı olan restoranın parti odalarına harika bir kişisel tur için.

Umarım her şeyi doğru yapmışımdır ve hatalarım varsa özür dilerim.

Ayrıca teşekkür ederim:

Renee Norris'e, taslağa yönelik zekice ve anlayışlı eleştirisi için minnettarım!

Robin Zentmeyer, birçok beyin fırtınası için ve ayrıca araştırma için benimle New Orleans'a seyahat ettiği için. Beignet yemek ve kasırga içmenin çok zor bir iş olduğunu biliyorum ve fedakârlıklarını takdir ediyorum!

Jackie Floyd, ilk beyin fırtınası için, sürekli moral desteğinden bahsetmiyorum bile;

Bobbi Casey, bana tığ işi yapmayı öğrettiği ve hikâyenin bu kısmına ilham verdiği için;

Michelle Combs ve Martha Poston, meleklerle ilgili kısmı ödünç almama izin verdikleri için;

Ve Heather Lester'a, 2001'deki bir partide Muriel'in kırmızı odasında benimle takıldığı ve bir gün bunu bir kitapta nasıl kullanmam *gerektiği* hakkında durmadan gevezelik ederken beni dinlediği için!

2013:

Bu kitabın yeni ve daha geniş bir okuyucu kitlesi bulabilmesi için yeniden yayınlandığını görmek beni çok heyecanlandırıyor. 2005'teki orijinal baskının gerçekleşmesine yardımcı olan yukarıdaki listeye ek olarak, editörüm May Chen'e ve temsilcilerim Meg Ruley ve Christina Hogrebe'ye bu yeni baskıyı gerçekleştirdikleri için teşekkür etmek istiyorum! Avon/HarperCollins'te kitaplarımı paketleyip okuyucuların eline ulaştırarak harika bir iş çıkaran herkese de en içten teşekkürlerimi sunuyorum.

Shondra'nın gençlik argosunu güncellememe yardımcı oldukları için Lindsey Faber ve Megan Faber'e de teşekkürler.

İçindekiler

İthaf Teşekkür

Ara Bölüm

Birinci Bölüm

İkinci Bölüm

Üçüncü

Bölüm

Ara Bölüm

Dördüncü

Bölüm Beşinci

Bölüm Altıncı

Bölüm Yedinci

Bölüm

Sekizinci

Bölüm

Ara Bölüm

Dokuzuncu

Bölüm Onuncu

Bölüm Onbirinci

Bölüm Onikinci

Bölüm

Onüçüncü

Bölüm

Ondördüncü

Bölüm

Interlude

On Beşinci
Bölüm On Altıncı
Bölüm On
Yedinci Bölüm

Ara Bölüm On
Sekizinci Bölüm On
Dokuzuncu Bölüm
Yirminci Bölüm
Bölüm Yirmi Bir
Bölüm Yirmi İki
Bölüm Yirmi Üç

Ara Bölüm
Yirmi Dört Bölüm
Yirmi Beş

Ara Bölüm
Yirmi Altı
Sonsöz

Destiny'e hoş geldiniz.
Pervasız Bir Yaz'dan Bir Alıntı
Sugar Creek'ten bir alıntı
Whisper Falls'tan bir alıntı
Holly Lane'den bir alıntı
Willow Springs'ten Bir Alıntı
Yarım Ay Tepesi'nden Bir Alıntı

Yazar Hakkında
Yazan: Toni Blake
Telif Hakkı
Yayıncı Hakkında

Interlude

Onu gölgede görüyorsun. Kıvrımlar ve danteller. Onun varlığı sizi daha yakına, karanlık bir odanın derinliklerine çekiyor.

Yüzü bir Mardi Gras maskesinin ardına gizlenmiş, kırmızı tüyler dışa doğru yayılıyor. Siyah pullar gözlerini belirginleştiriyor, o kadar güçlü gözler ki yavaş ama emin adımlarla onlara doğru ilerlerken sizi çaresiz bırakıyor. Tavandan tabana pencerelerin yanındaki bir şezlonga uzanmış, bekliyor, izliyor.

Pencerenin dışında kıvrılan demirden bir balkon var ve ay ışığı kare ızgaraların arasından parlayarak onun vücudunu aydınlatıyor. Oda koyu yakut kırmızısı rengine bürünüyor, ama bu, pencereler ve balkon hepsi çevresel çünkü sadece onu görüyorsunuz.

Onu içinizi dışına çıkaran bir güçle istiyorsunuz; tüm sırlarınızı görebileceğinden, yüzünüzde, yumruklarınızın sıklığında, gözlerinizde yandığını bildiğiniz sıcaklıkta yazılı olduklarından korkuyorsunuz. Bu seksten daha fazlası. Hissetmek istediğinden daha fazlası. Ama içinizden sıvı bir şey gibi akıyor. Durduramıyorsun.

Gözleriniz dekolteli siyah dantelin sardığı, her bir kabında kırmızı bir gülün süslediği göğüslerine kayıyor. Önünde diz çöküp ellerini göğüslerinin üzerinde gezdiriyorsun, parmakların göğüslerinin yumuşaklığında kıvrılıyor. Dantelin arasından sert meme uçları avuçlarınızın içine giriyor. Karnınız kasılıyor. Şimdi titriyorsun.

Sıkıyorsun, okşuyorsun, sutyenin içinden öpmek için başını eğiyorsun. Nazik iniltisi doğrudan kasıklarınıza vuruyor. Daha fazla, ona daha fazla ihtiyacın var.

Yukarı uzanarak parmaklarını siyah bir askının altından geçiriyorsun ve askıyı porselen omzundan kaydırıyorsun. Taraklı kabın kenarından tutup aşağı çekiyorsun. Ağzını pembe bir meme ucuna indiriyorsun, yaladıkça inci gibi sertleşiyor, onu emiyorsun, bir şekilde onu içine almak istiyorsun.

Kokusunu içinize çekerken -tatlı güller- eliniz pürüzsüz karnının üzerinden aşağıya, altındaki dantel külotuna doğru kayıyor. Zevkle iç çekiyor ve ona bu şekilde dokunmak sizi neredeyse gömüyor. Ona söylemek istediğiniz şeyler var, umutsuzca, ama kelimeleri bulamıyorsunuz. Belki de hissettiklerinizi anlatacak hiçbir kelime yoktur. Gümüş bir dile sahip bir adam değilsiniz ve ayrıca, dilinizi onu iyi hissettirmek için kullanmak istiyorsanız, daha iyi yollar var.

Göğsünün sert tepe noktasını serbest bırakarak, önünde aynı kırmızı gül kakmasını bulduğunuz siyah külotu hafifçe çekiyorsunuz, ta ki o kalkıp çoraplarının ve seksi siyah topuklu ayakkabılarının üzerinden uyluklarından aşağı çekmenize izin verene kadar. Bacaklarını senin için ayırdığında, göğsünün patlayabileceğini düşünüyorsun. Bir kadın için hiç bu kadar aç olmamıştın. Asla. Uzun, yavaş bir yalamayı onun merkezine doğru sürüklemekten önce bir saniye daha bekleyemezsiniz.

Dilinizin her darbesinde iç çekiyor, sizinle buluşmak için yükseliyor. Onunla ağzıyla sevişiyorsun, bunun sevişme olduğunu bilmesi için dua ediyorsun, aynı zamanda bilmesinden korkuyorsun. Bir kadının ihtiyacının senin için seksin en büyük parçası olmasına asla izin vermedin, ama bu anda arzun ikinci planda - bu tamamen onunla ilgili. Onunla ilgili. Onunla.

Ritmini yavaşlatıyor ama aynı zamanda vurguluyor, daha yükseğe, daha sert kaldırıyor. Yaklaştığını biliyorsun. Var olmanızın tek nedeni onu boşaltmak. Sırf bu yüzden sen de boşalabilir misin diye merak ediyorsun.

Yukarıdan alçak, iniltili bir çığlık.

Tırnaklar kafa derinizi sıyrıyor, eller saçlarınızda sıkı yumruklar oluşturuyor.

Siyah payetlere doğru bir bakış attığında gözlerinin kapalı olduğunu görüyor; başını kırmızı yastıklara yaslarlarken alt dudağını ısırtıyor.

Gel. Benim için gel. Şimdi gel.

Sanki sessiz talebiniz üzerine, çığlıkları derinleşiyor, uzuyor, odayı dolduruyor, seksi ağzınızı daha da yoğun vuruşlarla dolduruyor. Ellerin kıvrılıyor

Ona yardım etmek, onu kaldırmak için kışının etrafında dolandır ve bu, yüzünü göremediğiniz ama yine de çok ihtiyacınız olan bu kadından gelen bu orgazm devam eder.

Sonunda gevşiyor, leğen kemiği şezlonga doğru gevşiyor, sizi dilinizde onun tadıyla, altınızda kapalı bacaklarının görüntüsüyle baş başa bırakıyor. Uyluklarının birleştiği yere son bir öpücük daha konduruyorsun. Mükemmel bir tatmin.

Birinci Bölüm

İpek çorabı bacağından yukarı yuvarlarken aynanın karşısına oturması sadece bir tesadüftü. Camda kendini gördü, üzerinde sadece çorap ve krem rengi saten bir külot vardı.

Melody ona "Bir tanga al," diye tembihlemişti. "Kendini daha seksi hissedeceksin."

Stephanie bu kısmı görmezden gelmişti. Özellikle seksi hissetmek istememişti.

Ama ikinci çorap baldırının, kalçasının pürüzsüz tenini fısıldarken, dantelli üst kısmı kasıklarından sadece birkaç santim uzakta dururken, orada bir miktar gıdıklanma yükseldi.

"Güzel bir elbiseden daha fazlası gerekir," demişti Melody. "Bunu hissetmelisin."

Sat onu. O olmalısın, yoksa kimseyi kandıramazsın."

Sat onu. Melody'nin tavsiyesinden kopardığı iki kelime bunlardı. Stephanie'nin becerikli olduğu bir şey varsa, o da satmaktı. Ürünler. Sunumlar. Bu biraz farklıydı elbette. Hayır, çok farklıydı. Ama bu başaramayacağı anlamına gelmiyordu.

Odasının köşesindeki şevval aynaya tekrar baktı. Kendisini hiç bu kadar seksi görmemişti.

Ayağa kalkarak fildişi kokteyl elbisesinin içine girdi, kollarını spagetti inceliğindeki omuz askılarından geçirerek arkadan fermuara uzandı. Kumaş, vücuduna beklenmedik bir farkındalık dalgası göndererek tekrar yaklaştı. Kendisinin, kendi duygusallığının farkındalığı.

Hayatın insanı sürüklediği yolculuklar tuhaftı, bir insanın aşk için yapabileceği şeyler de tuhaftı. Onu tanıyan biri şimdi onu görebilseydi - seksi bir elbise, askılı ayakkabılar, çökmekte olan bir şehrin yeraltı dünyasına dalmak üzere

-Buna inanmazlardı. Kendisi de inanmakta güçlük çekiyordu.

Bir bilezik takarak başucundaki saate baktı. Saat on buçuktu. "On birden hemen önce varmayı planla," demişti Melody. "Av için en uygun zaman."

İçini yeni bir endişe dalgası kapladı. *Birkaç dakika bekle ve belki kendini çok geç olduğuna, en iyi zamanın geçtiğine ikna edebilirsin. Kendini ikna edebilirsin.*

Bu aptal elbiseyi çıkar, pijamalarını giy ve televizyon izle ya da kitap oku.

Tek sorun, bu gece gitmezse yarın ya da sonraki gece gitmek zorunda kalacak olmasıydı. Kendini bundan vazgeçirdiği her gece Tina'nın kayıp olduğu bir başka geceydi.

İçini çekerek aynaya son bir kez baktı. Kendini tanıyamadı bile.

Belki de bu iyi bir şeydi.

YARIM SAAT sonra bir taksi eski, dar bir sokakta durdu ve onu gideceği yere götürdü. Günahkâr derecede güzel hissediyordu. Çıplak hissediyordu. Başka bir yerde olmayı diledi.

"Chez Sophia," dedi şoför.

Kibar orta yaşlı adama koltuğun üzerinden bir onluk uzattı. "Üstü kalsın."

Boğucu geceye adım atarken taksinin uzaklaşmasını izledi ve kısa bir an kendini çok yalnız hissetmesiyle savaştı. Onu keskin kesimli bir takım elbise içinde bir oda dolusu sert CEO'nun önüne koyun ve etrafındaki her şeyi mükemmel bir şekilde kontrol eden kendinden emin, etkili bir kadındı. Bu gece nerede olduğu ve *kim* olduğu arasındaki tezat bir kez daha gözüne çarptı.

Yine de geri dönemeyecek kadar ileri gitmişti. Derin bir nefes aldı ve Chez Sophia'ya doğru döndü, eğri büğrü ferforje demir ve zarafetten oluşan zarif eğreltiotu asılı balkonlara baktı. Çok geçmeden mekânın aurası onu sarmaya başladı, bu his neredeyse yapışkan hava kadar iğrençti.

Her adımda kaldırımında tıkırdayan topuklu ayakkabılarıyla ön girişe doğru ilerlerken, kendini korumak için son anda yaptığı bir hamleyle dekolte elbisesinin korsajını hafifçe yukarı doğru çekti.

Ama hayır. Kendisi olmak için burada değildi. Tüm takım elbiseleri evdeydi. Başka biri olmak için gelmişti -asla gerçekten olamayacağı biri. Onu ısırarak

Dudaklarını ısırıdıktan sonra, göğüs dekoltesini en üst düzeye çıkaracak şekilde yapışkan kumaşı yavaşça aşağı çekti. *Güzel hissetmek. Çıplak değil.*

"İyi akşamlar hanımefendi. Chez Sophia'ya hoş geldiniz." Yirmi yaşlarındaki kapıcı beyaz gömlek, kırmızı yelek giymiş, siyah kravat takmıştı.

Bir gülümseme üretti. *Sat onu.* "Teşekkür ederim."

İçki içen, sigara içen, gülen insanlarla dolu büyük salonun içini işaret etti. Bir köşede bir Dixieland üçlüsü çalıyordu, büyük bas kısa bir süre gözünü çekti. "Yüksek teknolojili dans kulübümüz koridorun sonunda, Zydeco Lounge sağda ve-"

"Özel parti için buradayım." Melody ona böyle söylemesini söylemişti.

Kapıcının gözleri değişti. Hayal kırıklığına mı? Şehvete mi? Şüphesiz çok fazla düşünüyordu. Her iki durumda da bakışları cesurca göğüs dekoltesine kaydı ve sonra tekrar yüzüne döndü. Bu geceki tek özelliği buydu; göğüs dekoltesi, kıvrımlar.

"Merdiven boşluğunu geçtikten sonra kapı aralığından," dedi.

"Teşekkür ederim." Ama artık onun gözlerine bakamıyordu. *Kahretsin, onu satıyor olman gerekiyordu.*

Kulübün içine doğru ilerlerken, şimdi tam da bunu yapmaya başlamak için iyi bir zaman olduğuna karar verdi. *Eğer sadece göğüs dekolteniz ve kıvrımlarınız varsa, bunu satın. Hisset. Olun. Melody'nin dediği gibi. Sadece bu gece için.* Her şey buna bağlıydı. Erkekler yanından geçerken onu izliyor, "özel parti" için geldiğini bilmeseler bile onun olduğundan farklı bir kadın olduğunu düşünüyorlardı ve yine kalçalarının birleştiği yerde hafif bir karıncalanma hissediyordu. Bunu *şimdi* hissetmek garip, hatta belki utanç vericiydi ama mekâna daha derinden çekildikçe Melody'nin tavsiyesini anlıyordu. Bunu yarım yamalak yapamazdı. Eğer bunu başaracaksa, her yasak parçasını hissetmesine izin *vermeliydi*. Bu yüzden merdiven boşluğunu geçip kapıdan çıkarken, göğüslerindeki taze hassasiyetin tadını çıkarmaya, göğüslerinin arasındaki yumuşak, hafif zonklamayı kucaklamaya çalıştı.

Kalçaları.

Tanıdık kırmızı bir yelek giymiş ve siyah kravat takmış iri yarı, esmer bir adam kapının dışında bekliyordu. "Özel parti mi?"

"Evet." Basit bir kelimeyi ipeksi ve seksi bir hale getirmişti. Pratik.

"En tepeye kadar." Beyaza boyanmış ahşap bir merdiveni işaret etti. Eski tuğla duvarlar basamakları dört bir yandan çevreliyordu ve yukarı çıkarken yine dışarıda, kapalı bir avluda olduğunu fark etti. Sanki Chez Sophia'nın derinliklerine sıkışmış sqaeye ulaşmak için bir labirentte yolculuk ediyor

gibiydi

-Ama bunun mantıklı olduğunu düşündü. Göğüslerinin arasından ince bir ter çizgisi süzülüyordu.

Dört yarım basamak merdiven çıktıktan sonra başka bir kapıcı buldu, bu seferki genç ve sarışındı. "Sophia'nın özel partisine hoş geldiniz." Adam hazır bir gülümsemeyle kapıyı açtı.

Yapmak üzere olduğu şeyin gerçekliği tüm gücüyle üzerine çöktüğünde, göğsünden aşağı vahşi bir gerginlik duygusu yayıldı. Ama altın kordonla geriye çekilmiş kırmızı kadife perdelerin arasından odaya girdiğinde, duygularını tensel ve cinsel olana indirgemek için tekrar mücadele etti - daha fazlası değil.

Önündeki sahne, kristal avizelerden kadehlerin hafifçe şingirdamasına ve havaya nüfuz eden yumuşak caza kadar zarafetle doluydu. İyi giyimli takım elbiseli erkekler, bazıları pul ve boncuklarla parıldayan kokteyl elbiseleri giymiş güzel kadınlarla sohbet ediyordu. Diğerleri ise pelüş koltuklarda ve mekânı kırmızı, ametist, kobalt renklerinin cesur sıçramalarıyla süsleyen zarif divanlarda oturuyordu.

İşte o zaman anladı. *Bunu yapabilirim*. Dışarıdan bakıldığında, kalabalık *onun* dünyasındakilerden farklı görünmüyordu. Bu da başka bir kokteyl partisiydi. Tek fark, bu gece bir reklam kampanyası satmak yerine *kendini* satıyor olmasıydı.

Tina için kalabalığı taradı. Onu bulamayınca kalbi sıkıştı ama zaten bu kadar basit olmasını beklemiyordu ve şimdi karışmak, rol yapmak, ikna etmek zorundaydı. Flört etmek zorundaydı. Ama flört etme konusunda berbattı, bu yüzden bu tamamen satışla ilgili olsa bile, yapabileceği bir şeydi, cesaretini desteklemek için bir içkiye ihtiyacı vardı.

Küçük saten çantasını sıkıca kavrayarak lüks odanın bir tarafındaki uzun maun bara doğru ilerledi. Kadın bar taburesine tırmanırken, koyu renk saçlı bir adam cilalı ahşabın arkasında durmuş, sırtı ona dönük bir şekilde bir karıştırıcıyı çalıştırıyordu. Bir an sonra karıştırıcıyı durdurdu ve döndü. "Ne istersiniz?"

Sadece gözlerine bakarken bile kalbi neredeyse duracaktı. Hiç çekici bulmadığı her şey onda vardı. Sağlam. Tıraşsız. Utanmadan, hatta denemeden sekti. Gece yarısı siyahı saçları güçlü yüzünü çerçeveleyiyor, birkaç günlük kirli sakalı üst dudağı ve çenesi boyunca kıvrılıyordu. Bir tutam saç alnına düşerek dikkatleri derin, şehvetli kahverengi gözlere çekiyordu. Sıcak ve çikolatamsı, boğulmak için bir yer. Siyah bir tişört kaslı göğsü ve geniş omuzları boyunca uzanıyordu, üzerinde bir dövme izi vardı

bir kolunun altından bakıyordu. Zaten damarlarında dolaşan yasaklanmış tahrik duygusu daha da derinleşti.

Başını hafifçe eğdi. "Bir içki ister misin, *beb*?"

Sonunda nefesini tuttu. "Evet. Bir Chardonnay, lütfen."

Adam kadehi almak için uzandığında, kadın çantasını karıştırıp bardağın üzerine bir yirmilik koydu ve bir yandan da adama verdiği tepkiyle savaştı. Bu o değildi. Bir erkeği görür görmez heyecanlanmazdı. Özellikle de böyle görünen birinden.

... tehlikeli.

Şarabını kare bir peçeteye bıraktığında, gözleri paraya takıldı. "Bu ne için?"

Gözlerini kırptırdı. "Şarap."

Adamın daralan bakışları kadının kalçalarının arasındaki hissi daha da artırdı. "Kadınlar para ödemez."

Yavaşça nefesini içine çekti. "Ah. Doğru." Ses tonu bunu bilmesi gerektiğini söylüyordu. Faturayı çantasına geri itti, sonra bardağa uzandı ve büyük bir yudum aldı.

"Buraya ilk gelişin mi?"

Ne tür bir aksan bu? Biraz Cajun gibi bir şey mi? "Um, evet." Başını usulca salladı, kendini liseli bir kız gibi hissetmekten vazgeçmeye çalışıyordu. Sonunda bu durumu da hayatının geri kalanını kontrol ettiği kadar etkili bir şekilde kontrol edebileceğini düşünmeye başlamıştı ve bu karanlık derecede seksi adam onu şimdiden yumuşak ve savunmasız hale getiriyordu, bu duygular da şu anda ona çarpan şehvet kadar yabancıydı.

Kontrolü geri alma, buraya geliş amacını gerçekleştirme zamanı gelmişti. Ve barmen başlamak için iyi bir yer gibi görünüyordu.

Sat onu, diye hatırlattı kendine, ipeksi sesine yeniden kavuşarak. "Burada bir arkadaşına rastlamayı umuyordum. Belki onu tanıyorsundur. Tina Grant?"

Adamın kaşları hafifçe çatıldı ve bu soruda kafasını karıştıran şeyin ne olduğunu merak etti. "Arkadaşın da mı eskort işinde?"

Başını salladı.

Başını hafifçe salladı. "Hayır, tatlım, korkarım bu isim bir şey çağrıştırmıyor." Birinci vuruş. Neyse ki üç denemeden fazlası vardı, ama tıpkı odaya ilk girdiğinde olduğu gibi, umutsuzca belki de daha fazla aramasına gerek kalmayacaktı.

Şarabından bir yudum daha aldığı anda, adamın yavaş gülümsemesi tüm benliğini sarmış, bulutları yaran güneşle aynı güçle tenini ısıtmıştı

sıcak bir yaz gününde.

"Neye gülüyorsun?" İpeksi sesi unuttu, bu hınzır sırıtışın nedenini öğrenmeyi çok merak ediyordu.

"Düşünüyorum da muhtemelen o taburede herkesten daha uzun süredir oturuyorsun."

Kafası karışmış bir şekilde çenesini indirdi. "Ah?"

"Kızlar buraya oturup sakın bir kadeh şarap içmeye gelmiyorlar, tatlım. Çalışmak için gelirler. Genelde vakit kaybetmezler." Adam gözlerini arkasındaki kalabalık odaya çevirdi ve kadının göğsü sıkıştı. "Beni ilgilendirmez ama saat on biri geçti. Burası yakında boşalmaya başlayacak."

Gözlerini daha da açtı. "Bu kadar erken mi?" Melody bundan hiç bahsetmemişti.

Yumuşak bir kahkaha attı. "Bu tam olarak gecenin ana olayı değil, biliyorsun." Sonra başını eğdi, sıcak gözleri kadının savunmasını delip geçti. "Buraya ilk gelişin mi, yoksa ilk *kez mi geliyorsun?*"

Bazı nedenlerden dolayı, onun bu işte yeni olduğunu düşünmesine izin vermeyi reddetti. Şimdiden üstünlüğü ele geçirmiş gibi görünüyordu ve bunu elinde tutmasına izin vermeye niyeti yoktu. "Buraya ilk kez geliyorum. Ve acelem yok."

Omuz silkti. "Sen bilirsin. Ama o güzel elbisenin ve saç modelinin boşa gittiğini görmekten nefret ediyorum."

Bu duygu ona bir kez daha şunu hatırlattı: Bu gece göğüs dekoltesi ve kıvrımları vardı.

Onun dünyasında nasıl görüldüğünüz kimliğinizin sadece bir parçasıydı; burada *her şey* etle ilgiliydi. "Belki de haklısın." Tabureden kayarak indi ve bardağını kaldırdı. "İşe koyulmalıyım."

İfadesi yumuşamıştı ama gözleri hâlâ kadının ruhunu ya da en azından bacaklarının arasındaki noktayı yakacak güce sahipti. "İyi şanslar, *chère*."

Bu artan his -artık sadece farkındalık ya da duygusallık değil, artık saf arzu- kendini kalabalığın içine bırakırken de devam etti. Şarabından bir yudum daha aldı ve zihninde yeni mantrasını tekrarladı: *Sat onu. Sat onu.*

Yine de, itiraf etmeliyim ki, bir kısmı tabureye geri dönüp barmene bakmaya devam etti. Ona ne olmuştu? *Sadece elbise*, dedi kendi kendine. *Ve akşamki görev*. Vücudunun adama bu kadar güçlü tepki vermesinin tek nedeni buydu.

Takım elbiseler ve daracık elbiseler denizinde amaçsızca dolaşırken ve bir sonraki hamlesinin ne olması gerektiğini düşünürken, bir adamın eli üzerine düştü

Omzuna. Onun dokunuşundan, avucunun çıplak tenindeki nemli hissinden anında nefret etti ama gülümsemeye zorladı.

"Merhaba tatlım. Şehirde yeni misin? Seni daha önce gördüğümü sanmıyorum." Elli yaşlarındaki adamın koyu bir Güneyli aksanı ve pahalı siyah takım elbisesinin altında bira göbeği vardı. Kırışan saçları dağınık görünüyordu, onun yaşındaki bir adam için fazla uzundu.

Sat onu. Ne yazık ki bu, barmenle olduğundan çok daha zordu. "Evet, bu benim buradaki ilk gecem."

"Öyle mi? Tabiri caizse seni alıştırmaktan mutluluk duyarım." Göz kırptı. "Fairmont'ta kalıyorum. Gerçekten lüks bir yer, şık bir şekilde takılabiliriz." Sözlerini, kadının midesini bulandıran bir kahkahayla bitirdi.

"Özür dilerim," dedi, "ama benim için çoktan konuşuldu. Burada biriyle buluşacağım. Önceden ayarlanmış bir randevu."

Çok üzgün görünüyordu. "Bunu duyduğuma çok üzüldüm. Ama çok yakında başka bir zaman bir araya gelmeye ne dersin?"

İç çekti. "Belki. Eminim size tekrar rastlayacağım."

Alaycı bir sırıtış fırlattı. "Kulağa çok hoş geliyor. Dört gözle bekliyor olacağım."

Adam daha yeşil otlaklar aramak için uzaklaşmak üzereyken, kadın görevini hatırladı ve koluna dokunmak için uzandı. Adamın şehvetli bakışları kızın üzerinde parlıyordu. "Belki bana bir konuda yardım edebilirsin. Burada bir arkadaşımı bulmayı umuyordum - o da şehirde oldukça yeni. Adı Tina-"

"İsimlerle aram pek iyi değildir, tatlım."

"Sarışın, yirmi beş yaşında, açık tenli ve ..." Odadaki kadınların yaklaşık üçte birini tarif ettiğini fark ederek sözünü yarıda kesti.

Onun yukarıdaki bira göbeği kafasını dalgınca salladı. "Üzgünüm," dedi ve kalabalığın arasına karıştı, bu gece yatağında olmayacaksa ona yardım etmekle ilgilenmediği belliydi.

JAKE BROUSSARD ağzına bir nane şekeri attı ve gözlerini kalabalığın içinde ilerleyen sarışından ayırmadı. Dengeli ve rahat görünmek için elinden geleni yapıyordu ama onda bir şeyler doğru gelmiyordu. Belki biraz fazla sofistike davranıyordu, belki de topuzu biraz fazla sert ve kesindi - tek bir güzel altın saç bile yerinde değildi. Gerçi daha önce pek çok

alışan kızlara benziyordu ama nedense Bayan Chardonnay'in profesyonel olduğu iddiasına pek inanmamıştı.

"Bana bir tane daha doldur, Jake. Hanımefendi için de ikinci bir kadeh şarap."

Bakışlarını Charles Winthrop'a, her Perşembe gecesini biraz zina yapmak için gelen kırklı yaşlarında evli bir viskiciye çevirdi. Bu akşam kolundaki kadın Tawney'di, on sekiz yaşından bir gün bile büyük olmayan esmer bir Chablis.

"Elbette," diye yanıtladı Jake, bardağa buz doldurup Winthrop'un en sevdiği viski markasına uzanarak.

İçkileri doldururken Winthrop bir elini Tawney'nin kalçasından göğsüne doğru kaydırđı. "İ bakalım tatlım, sonra da otele gidelim."

Winthrop Jake'e bir yirmilik uzattı ve "Gerisi sende kalsın," dedi. Sophia'nın gizli üçüncü katına çıkan merdivenleri tırmanan adamların ortak ifadesiydi bu. Büyük bahşişlerin Jake'in sağduyusunu satın aldığını düşünüyorlardı.

Bilmedikleri şey, onun umurunda olmadığıydı. Winthrop'un karısını aldatmasını umursamıyordu ve şu anda bunu muhtemelen Winthrop'un kendi kızlarından bile daha küçük, müstehcen derecede genç bir kızla yapıyor olmasını da umursamıyordu. Bir zamanlar insanları, yanlışları düzeltmeyi, dünyanın kendi küçük köşesinde bir şeyleri düzeltmeye çalışmayı önemsiyordu. Ama o günler geride kalmıştı.

Çift uzaklaşırken, "İyi akşamlar," diye mırıldandı. Bunu kastetmemişti. Ama bunu kastetmemiş de *değildi*. Maaşını hak ettiği sürece her iki durum da umurunda değildi. Son iki yıldır Jake için hayat bundan ibaretti; maaşını kazanmak ve uyumak.

Maaş kolaydı; haftada birkaç gece Chez Sophia'da çalışıyor, kendi programını kendisi belirliyordu. Bütün gece boyunca yüzde yüz bahşiş topladığınızda iyi bir yaşam sürmek için bu özel barın arkasında çok fazla saat gerekmiyordu. Uykuya gelince, son zamanlarda daha iyiye gidiyordu. Birkaç aydır hiç kâbus görmemişti.

Ama bu düşünce aklına geçen gece gördüğü rüyayı getirdi. Bir rüyanın bu kadar ayrıntılı ve yoğun olduğunu hiç hatırlamıyordu. Bu kadar erotikti. Bu da neydi böyle?

Senin sikiñ şikayet ediyor.

Muhtemelen. Onu suçlayamazdı. En son seks yapmasının üzerinden çok uzun zaman geçmişti. Ama bugünlerde ne zaman bir kız ona yaklaşsa, kendini

sıkılmış, kayıtsız. Sadece diğer tarafa bakmak istedi. Eve gidip yatmak istiyordu. Tek başına.

Tabii Sophia'nın evindeki kızlar dışında pek kimseyle karşılaşmamıştı. Çünkü iş dışında evde kalıyordu. Ağırılık kaldırdı. Uyudu.

Birkaç hafta önce Jake'in evine beklenmedik bir şekilde geldiğinde Tony ona, "Böyle yaşanmaz," demişti.

"Sen kendi hayatını yaşa, ben de kendi hayatımı yaşayacağım," demişti. "Ben iyiyim."

Tony etrafı kolaçan etmiş, neredeyse boş olan buzdolabına göz atmış, Jake'in yatak odasındaki kirli giysi yığınlarını görmüştü. "Evet, doğru. Tamam."

Jake de en az Tony kadar iyi olmadığını biliyordu ama tek istediği kendi haline bırakılmak, hiçbir şey hissetmemektir.

Şimdi rüyadan uyandığında, saatlerce peşini bırakmayan, belirsiz ve rahatsız edici bir suçluluk duygusuyla baş başa kaldığını hatırladı. Kahretsin, uykusunda bile duygularından kaçamıyordu. Seks gibi basit bir şeyi bile karmaşıklaşmadan rüyasında göremiyordu.

Barı silerek kalabalığın içinde Bayan Chardonay'i tekrar aradı. Bayan Chardonay iyi giyimli erkekler ve açık saçık giyimli kadınlar arasında yavaşça ilerliyordu ama durmak ya da konuşmaktan çok hareket ediyor gibiydi. "Bu şekilde yakalanmayacağım, *chère*," diye mırıldandı.

Belki de polisti. Tony'ye gizli bir ahlak masası operasyonu hakkında bir şey bilip bilmediğini sormak için aklına bir not aldı. Ama NOPD'de işlerin kabahatleri aktif olarak takip etmeye başlayacak kadar sakın olduğunu sanmıyordu. Tabii birileri başka suçların da işin içinde olduğunu kesin olarak bilmiyorsa. Tony'nin *şüphelendiğini* biliyordu, ama Tony'nin elinde ilerlemek için yeterli kanıt olmadığına göre, Jake departmandaki başka birinin de olduğundan şüpheliydi.

Ya da belki bir muhabirdi, bir haber peşindeydi. Fuhuş Big Easy'de neredeyse bir gelenektir ama Tony'nin deyimiyle "yüksek fiyatlı fahişeler bölgesi"nde "alışveriş" yapan erkekler genellikle tanınmış kişilerdi, kaybedecek çok şeyleri olduğu için sağduyulu davranılmasını bekleyen kişilerdi. İsimlerini gazeteyle verirlerse, bu tür bir ifşanın her gazetecinin dikkatini çekeceğinden emindi. Yani bu fikir aslında biraz su götürürdü.

Her iki durumda da ateşle oynuyordu. Sophia'nın üçüncü katına gelenler kadar zengin ve güçlü adamlarla oyun oynanmazdı. Eğer

Başka biri de onun şüphelerine kapılırsa, işler hızla çirkinleşebilirdi.

Umursadığından değil. Umurunda değildi.

O büyük bir kızdı - kesinlikle neye bulaştığının farkındaydı.

Umurunda değildi, ama o zaman ... neden onu izlemeye devam ediyordu? Onun neden burada olduğunu neden umursuyordu ki? Ne zamandan beri barına gelen insanlara dikkat ediyordu ki? Onun için hepsi içkiydi. Bloody Mary'ler, viski sours'lar, rom ve kolalar. Merlotlar, Cabernetler ... ve Chardonnayler.

Sonraki yarım saat boyunca, akşam için eşleşen ve otellere ya da dairelere giden kalabalık azaldıkça odanın yemyeşil iç mekânı daha da belirginleşti. Bir ya da iki kez sarışını konuşurken gördü -diğer kızlarla, birkaç erkekle- ve konuşmalarını duyabilmeyi dilerken buldu kendini, çünkü muhtemelen pratik kulağına onun iyi bir eskort gibi para kazanmak için mi yoksa başka bir şey için mi burada olduğunu göstereceklerdi.

"Sadece başını belaya sokacak bir şey söyleme," diye mırıldandı, odanın öbür ucunda Malcolm Unger ile sohbet eden kızı incelerken, Malcolm Unger tanınmış bir yerel avukat ve viski tiryakisiydi - ve bir muhabir olabilecek biriyle flört ettiğinin öğrenilmesinden hoşlanmayacak bir adamın sadece bir örneği idi.

Saat on bir on beşte, kadife ve brokar kaplı salonda sadece bir avuç müşteri vardı: her iki dizine pahalı bir fahişe oturtmuş sarhoş bir bölge yargıcı ve üç kızla gülüp içen bir grup genç kurumsal tip. Bir de barın önünden hızla geçen, yanakları al al olmuş, göğüsleri her adımda hafifçe zıplayan Bayan Chardonnay vardı.

"*Chère*," dedi.

Kadın başını kaldırdı ve göz göze geldiklerinde durdu. Adam onu yaklaştırmak için elini kaldırdı.

İtaat etmesine rağmen bakışları ihtiyatla doluydu.

"Bu gece için kendine bir randevu ayarladın mı?" Sormak zorundaydı, kendine engel olamadı. Nefesini içine çekti, sorudan rahatsız olmuş görünüyordu. Hayır, asla çalışan bir kız olamazdı - o kadar hassas değillerdi. "Randevular" onların işiydi.

"Um ... hayır, eğer sizi ilgilendiriyorsa."

Başka bir ipucu daha. Seks arayan erkeklerle dolu bir odada böyle görünen bir kadın hiç alıcı bulamamış mıydı? Başını eğdi ve

onda sadece bir şüphe izi gördü. "Sizin gibi hoş bir hanımefendinin bu gece bir teklif almadığına inanmakta güçlük çekiyorum."

Yumuşak bir nefes aldı, gergin ama aynı zamanda kararlı görünüyordu. "Bilmen gerekiyorsa, *diğer* geceler için birkaç randevu ayarladım."

Mümkün ama yine de yemedi. Üçüncü kat tamamen anlık tatminlerle ilgiliydi. Neden umursadığını bilse de, kızın yüzeyinin altındaki bir şey o kadar masum görünüyordu ki, devam etmek zorunda kaldı.

Sadece son bir kez, kendine söz verdi. *Sadece son bir kez, birini kurtarmaya çalışabilirsin*. Ondan sonra, çalışmaya, uyumaya ve umursamamaya geri döndü.

"Dinle, tatlım, şu anda gitmen gereken bir yer var mı?"

Gözlerini kırıştırdı, kararsız görünüyordu ve başını hafifçe salladı.

"Güzel. Biraz buralarda takıl."

Gözleri büyüdü. Yumuşak, davetkâr bir mavi tonundaydılar. "Neden?"

Ağzının kenarlarının hafifçe yukarı kalkmasına izin verdi. "Çok kötü bir şey değil *bebeğim*. Sadece seninle bir dakika konuşmak istiyorum. Ne dersin? Ben barı kapatırken buralarda takılalım mı?" Sağ tarafı işaret etti.

"Köşede küçük bir oda var. Orada bekleyebilirsin."

Bakışlarında tereddüt ve biraz da korku vardı.

Ona evlenme teklif edeceğini mi düşünmüştü? Eğer şüphelerinde haklıysa, muhtemelen onu çok korkutmuştu. Güzel, amaç da buydu zaten. "Ne dersin?" diye tekrar sordu. "Kalalım mı?"

Bayan Chardonnay dudağını ısırdı, sonra yavaşça başını salladı.

Şaşırtıcı bir şekilde, bu baş sallamanın kasıklarının sıkılaştırdığını hissetti. "Güzel, *canım*. Yakında görüşürüz."

İkinci Bölüm

Seks ona göre değildi.

Yapmadığından değil - birkaç erkekle yatmıştı.

Ama seksin insanlar üzerindeki ezici gücünü, her şeyi tüketen bir güç gibi görünmesini hiçbir zaman anlayamamıştı. Her ne kadar "anlamaya" çalışsa da, üniversitede bekâretini kaybettiğinden beri geçen son on yılını tüm bu yaygaranın nedenini merak ederek geçirmişti.

Stephanie şimdi onun kendisini gönderdiği küçük odaya hayretle bakıyordu. Dış oda zengindi ama *burası*? Düpedüz çökmüştü. Kırmızı ipek ve kadife boldu. Antika tavan döşemeleri bile kırmızıya boyanmıştı. Bazıları altın işlemeli, bazıları da büyük püsküllü kırmızı yastık ve minder yığınları, oturduğu kırmızı kanepayı süslüyordu. Kırmızı brokar duvar kâğıtları, Rönesans döneminden kalma, kumaşlarla örtülü çıplak kadınların yer aldığı şehvetli tabloları fon oluşturuyordu. Sıcak, koyu renkli objeler odayı dolduruyordu - kalın kiraz bir kaide üzerinde bir küre, bir dede saati - ve sayısız kırmızı kadife tabure ve sedir küçük alana serpiştirilmişti. En abartılı genelevlere ait bir oda, diye düşündü. Seks için *yapılmış* bir oda. Neredeyse seks yapma isteği *uyandıran* bir oda. İçindeki her şey onda dokunma isteği uyandırıyor.

Derin bir nefes aldı, duygusal olarak yorgundu.

Gözlerinde cinsel bir parıltı olan erkeklerden kaçmadığı zamanlarda, diğer eskortlarla birkaç sohbete girmeyi başarmıştı, ama bu

Tina'yı kimse tanımıyor gibiydi. Hiç kimse. Bunun hiçbir anlamı yoktu ve Stephanie'nin kalbi her sonuçsuz tartışmayı hatırlayarak daha da düştü.

Seksi barmen ona kalmasını söylediğinde o kadar bitkin düşmüştü ki nasıl cevap vereceğini bilememişti. İçgüdüleri *kaçmasını* söylüyordu ama vücudu onunla tanıştığında hissettiği o hesaplanamaz arzuyla uğulduyordu.

Onunla bir şey *yapmayı* planladığından değil. Sadece şarap ve gecenin gerekli duygusallığı ona böyle şeyler hissettiriyordu. Neredeyse hiç hissetmediği şeyler. Daha önce kendine bu gece bunları hissetmesi *gerektiğini* söylemişti ve bu da onu şuna götürmüştü: burada oturmuş bir yabancıyı bekliyordu ve nedenini bilmiyordu.

Şu anda tek verimli düşüncesi belki Tina'yı bulmasına yardım edebileceğiydi. Belki ona bakabileceği başka yerler, sorabileceği insanlar verebilirdi. Melody buranın yüksek fiyatlı eskortlar için önde *gelen yer* olduğuna söz vermişti, ama belki bilmediği başka yerler de vardı.

Adam odaya girdiğinde Stephanie başını kaldırdı; adam küçük alanı dolduruyor gibiydi ve onu görmek bile Stephanie'nin hislerini yeniden ateşledi. Bu adamda ne vardı? Gözleri ona fiziksel olarak dokunuyor gibiydi.

Kadının karşısındaki kanepeye oturdu. Başının üstündeki şezlongda çıplak bir kadın uzanıyordu.

Hemen bir şey söylemeyip öylece oturup ona baktığında, sessizlik onu konuşmaya itti. "Benimle ne hakkında konuşmak istiyordun?"

"İsminiz nedir, *chère*?"

"Stephanie Grant."

Daha önce olduğu gibi, başını hafifçe, sorgulayıcı bir şekilde eğdi. "Neyi tuhaf bulduğumu biliyor musun Stephanie Grant?"

Cildi karıncalandı. "O da ne?"

"Burada pek çok eskortla tanıştım ama soyadını kullanan ilk kişi sensin. Her iyi eskort, sadece ilk isimleri kullanmanın fanteziyi gerçek tuttuğunu ve paranın aktığını bilir."

Yanaklarına sıcaklık yayıldı. Mantıklı gelmişti ve ancak o zaman muhtemelen mahremiyetle ilgili endişeleri de olduğunu fark etti. Bunu neden düşünmemişti ki? "Şey," diye geçiştirdi, "hâlâ mesaide olduğumu fark etmemiştim."

Adamın hafif gülümsemesini yorumlayamadı; tek bildiği onun varlığının kendisini her geçen saniye daha da ateşlendirdiği ve gerdiğiydi. Sesi alçaktan geliyordu. "Sana söylemek istediğim şey, *chère*, sana inanmadığım."

Gözlerini kırıştırdı ve kalp atışları hızlandı. "Ne hakkında?"

Seksi sırtışı solmuştu ama gözleri hâlâ onu delip geçiyordu. Bir erkeğin kendisine bu kadar yoğun bakmasına alışık değildi - ne iş hayatında, ne de zevk alırken. "Senin bir fahişe olduğuna inanmıyorum. Neden öyleymişsin gibi davrandığını da bilmiyorum ama sana haberlerim var *bebeğim*. Buraya gelen erkekler, paralarını alıp onları güldürmekten başka bir şey yapmadığını öğrenmekten hoşlanmayacaklardır. Buralarda dolaşmak istemezsin. Başını büyük belaya sokarsın, Stephanie Grant."

Nefes almaya devam etmek için tek yapabildiği buydu. "Ne diye *rol* yapayım ki eskort olmak için?"

Ciddi bakışları hiç değişmedi. "Sen söyle."

"Yapamam, çünkü neden bahsettiğin hakkında hiçbir fikrin yok."

Sinirli bir şekilde iç geçirdi. "Bak, sana bir iyilik yapmaya çalışıyorum. Bu kalabalığa bulaşırsan canın yanar."

"Hayır, bakın, buraya bir barmen tarafından taciz edilmek için gelmedim. O yüzden sanırım artık gideceğim." Kadın ayağa kalktı, odadan çıkmaya niyetliydi ama adam da aynı hızla ayağa kalkarak yolunu kesti.

Nefesini içine çekti ve gözlerini kaldırdığında yüzlerinin sadece birkaç santim uzakta olduğunu gördü. Vücutları da öyle. Adamın misk kokusu duyularına nüfuz etti.

"Ne kadar?" diye fısıldadı.

Sadece hafifçe geri çekildi. "Ne kadar ne?"

"Ne kadar ücret alıyorsun?" Adamın ılık nefesi damarlarına sıcaklık aşılarmış gibiydi, çünkü bu yüklü soru kızın içinden geçiyordu.

"Neden umursuyorsun ki?"

"Bunu bir test olarak düşün." Gözleri loş ışıktaki parlıyordu.

Melody ona ne kadar olduğunu söylemişti, bundan emindi ama bu konuda bu kadar ileri gidebileceğini hiç ummamıştı ve barmen onu şaşkına çevirmişti. "İki yüz," diye tahmin etti, gecenin üst düzey bir hanımefendisi için uygun bir miktar olduğunu düşündü. Normal sokak fahişelerinin sadece yirmi, otuz, elli dolar aldığı filmler, TV şovları görmemiş miydi?

"Tam olarak ne için?" diye sordu.

Daha fazla sıcaklık onu tüketti. "Bir tur için."

Gülümsemedi ama gözleri memnuniyetle doldu. "Yanlış cevap, *chère*."

"Ne?" Yanlış bir cevap *olduğunu* bilmiyordu. Adam hâlâ o kadar yakınında duruyordu ki, kalbinin ne kadar hızlı attığını hissedebildiğine yemin edebilirdi.

"Sizin kalibrenizde bir bayan için saatlik ücret beş yüz, geceyi geçirmenizi istersem üç bin."

Göğsü sıkışırken gözleri irileşti. "Eğer *sen* . . ?"

Ancak o zaman hınzır sırtışı yeniden ortaya çıktı. "Sorun nedir, Stephanie Grant? Seni sinirlendiriyor muyum?"

"Tabii ki hayır." *Sat onu*. Bir şekilde. "Bir adam diğerlerinden farksızdır. Ben sadece . . ."

Başını öne eğdi. "Basit bir barmenin o kadar parası olduğunu düşünmüyorsun değil mi? Sürpriz *bebeğim*, var. Ve eğer gerçekten söylediğin işi yapıyorsan, bu kolay para olurdu. Neden diğer adamlarla birlikte gitmediğinden emin değilim ama belki de bu sadece benim iyi şansımıdır, değil mi?"

"Hayır," dedi. Açıkça.

Parmak uçları kolunun uzunluğunu sıyırdı, çıplak omzuna yükseldi ve oradaki ince kayışta durdu. Dokunuşunu sıcaklık doldurdu ve ürpermek için elinden gelen tek şey buydu. "Neden olmasın?" diye sordu.

Kimliğini açığa çıkarmadan nasıl cevap vereceği konusunda hiçbir fikri yoktu.

Onu bu zahmetten kurtararak, dudaklarına serin nane tadında, kışkırtıcı derecede yumuşak bir öpücük kondurdu. Vücudu vahşi bir arzuyla alevlendi ve nefesi kesildi, umutsuzca hissetmemeye çalışıyordu ama o anda, daha önce hiçbir erkeğin ona hissettirmediğinden daha fazlasını hissetti. Bir yabancı. Günümüzün kötü şöhretli bir evinde. Bu hiç mantıklı değildi.

Ama sonra, ne yaptı? Gecenin kadını kılığına girmesi mantıklı mıydı? Tina'nın kayıp olması -bildiği kadarıyla bir yerlerde ölmüş ya da ölüyor olabilirdi- mantıklı mıydı? Bu bağlamda düşünöldüğünde, şu anki durumu çok daha az tuhaf görünüyordu.

"Ne dersin, *chère*?" diye mırıldandı kulağına, yumuşak Cajun aksanı onun üzerinde eriyor, sıcak ve sarıyordu. Bununla birlikte, ağzının üzerinde günahkâr bir şekilde kısa bir öpücük daha fırçaladı, aynı nane ipucunu bıraktı, aynı sıvı şehvet, onu gevşek bir kucağa süpürüp kadife kanepeye uzunlamasına indirirken içinden akıyordu. Adam avuçlarını yanaklarında, çenesinde, boynunda yavaşça gezdirirken kadın pelüş yastıkların arasına uzandı.

Bir dakika önce ayrılabilirdi, yürüyüp gidebilirdi. Ama yapmamıştı, onun karanlık cazibesine çok kapılmıştı ve şimdi onun yanında uzanmış, bir cevap arıyordu. "Hayır," diye fısıldadı sonunda.

"Hayır mı?" Kadını şaşırtan bir şekilde, adamın seksi yüz ifadesinden bir parça eğlence okunuyordu. "Bu gece buraya para kazanmak için geldin, değil mi?" Adamın ateşli sesi kadının içine işliyor, bir şekilde *bu* kelimeleri bile şehvetli ve cazip hale getiriyordu. "Buraya vücudunu satmaya geldin, *chère*. Seni neden kabul etmeyeyim ki? Tabii ..." Sesi "s" sesini uzatıyordu.

Dudağını ısırdı. "Ne kadar?"

Kulağına doğru eğildi, sesi sessiz ve derindi. "Direnmek için bir sebep yoksa tabii."

Direniyor muydu? Direniyor muydu? Adamın avuç içi kadının beline tam olarak kapanmış, başparmağı tehlikeli bir şekilde göğsünün alt tarafına yaklaşmıştı ama kadın hâlâ gitmek için bir hamle yapmamıştı.

"Tabii," diye devam etti, "iddia ettiğiniz gibi değilseniz. Tüm bu güzel kıvrımları satmak için gerçekten burada değilseniz." Elleri kadının belinde, kalçasında, uyluğunda, sanki onu çiziyormuş gibi aşağı doğru kaydı.

Kendi nefesini duydu, kesik kesik ve güçlkle. Odanın daha karanlık olmasını diledi, onu kendine çekip aniden yapmak istediği her şeyi yapabilmeyi diledi. Vücudunu onunkine bastırmak, her yerine dokunmasına izin vermek. Onu içine alsın.

Boynuna daha yumuşak öpücükler bıraktı, sonra ayak bileğinin arkasına uzanarak elini yavaşça çorabından dizinin arkasındaki noktaya kaydırdı. Kızın ağır nefesi şimdi onunkine karışıyordu, kırmızı odadaki tek ses buydu.

"Son şansın, tatlım," diye fısıldadı, avucunu daha yukarı kaldırarak.

Aç bir zevk dalgası yukarı doğru fişkirirken bile, "Hayır, dur" dedi.

Hiç irkilmedi, sadece kulağına sıcak bir nefes vermek için ağzını kaldırdı. "Bana nedenini söyle."

"Ne?" Zar zor düşünebiliyordu.

"Eğer gerçekten eskort olsaydın, beni durdurmazdın, değil mi?" Sesi alçak bir hırıltıydı. "Sana sahip olmama izin verirdin."

Avuç içi kalçasının ön tarafına doğru kayarak parmak uçları çorabın dantelli üst kısmında gezinirken, vücudunun çelişkili evet ve hayırlarla çığlık atmasına neden oldu, hepsi bir saniyenin bir kısmı için zihninde bulanıklaştı, sonunda bunun daha fazla gitmesine izin *veremeyeceğini* anladı. "*Hayır, yapamam. Dur!*"

Eli olduğu yerde durdu ve ona bakmak için geri çekildi.

Adamın daha fazlasını beklediğini biliyordu ve gerçekten istemediği sürece bu kadar uzun süre numara yapmak aptalca gelmişti.

Hayır, o değildi! Sadece, ne kadar ince olursa olsun, kimliğinin tamamen açığa çıkmasından hoşlanmıyordu.

"Ben aslında bir eskort değilim," diye itiraf etti durgun havaya doğru usulca.

Adamın hem hayal kırıklığına uğramış hem de memnun görüldüğünü düşündü. Elini elbisesinin altından çekti ve tekrar yerine oturttu, sonra da yanına oturdu.

Kendini aptal gibi hissetti ama yavaşça ayağa kalktı. Sessiz kaldılar ve bu an ona garip bir şekilde liseyi hatırlattı; öpüşme, dokunma ve daha fazlasını isteme ama hayır diyecek gücü bulma gecelerini. Bu, her şeyin garipleştiği kısımdı.

Bu şok edici anı karşısında nefesini hafifçe çekti - bu duyguları bildiği bir zamanı neredeyse unutmuştu. Temizlemek için başını salladı.

"Neden yalan söyledin?" diye sordu yavaşça bakışlarını kaldırarak.

Cevap vermeye çalışırken dudakları titredi. "Birini bulmam gerekiyor."

"Tina Grant," diye onayladı. "Akrabalığınız nedir?"

Şaşkınlıkla başını kaldırdı ama sonra hatırladı: Eskortlar soyadlarını kullanmazdı ve bunu hem Tina'yı sorarken hem de kendini tanıtırken belirtmişti. İç çekti. "O benim kız kardeşim."

Gözleri buluştu. "Kaç yaşındaydın?" "Yirmi beş."

Ona anlattığından çok daha fazlasını anlamış görünüyordu. "Yirmi beş yaşında bir yetişkin, değil mi? İstedğini yapabilecek yaşta."

Stephanie küçük bir tiksinti sesi çıkardı. İhtiyacı olan son şey bir öğüttü. Tina'nın kararının bir kısmının *kendi* hatası olabileceğini zaten biliyordu ve bu bile onun üstün tavrı olmadan katlanılması yeterince zor bir durumdu.

"Ama o kayıp."

Bunun onun dikkatini çekeceğini düşünmüştü ama yine de onu hiç şaşırtmamış görünüyordu. "Özlediğinizi tanımlayın, tatlım."

Derin bir nefes aldı. Artık her şeyi masaya yatırmamak için bir neden olmadığını düşündü. "Birkaç ay önce Chicago'dan buraya bir adamın peşinden geldi. Sonunda ondan haber aldığım da bana ilişkinin yürümediğini ama yine de kalmaya ve eskort olmaya karar verdiğini söyledi." Küçük kız kardeşinden bahsederken, bu basit kelimeyi söylemek çok daha zor hale geldi. "Tabii ki üzuldüm ve onu vazgeçirmeye çalıştım ama bir sonraki arayışında çoktan çalışmaya başlamıştı." O

bir dakika durdu, kelimelerin kafasında yarattığı resim yüzünden göğsü ağrıyordu.

"Ve?"

"Ve bir dahaki sefere araması gerekirken aramadı. O zamandan beri de aramadı. Son faturayı ödemediği için deneyecek cep telefonu yok ve ona ulaşabileceğim bir numara vermeyi reddetti. Eski erkek arkadaşıyla da irtibata geçmemiş, çünkü kontrol ettim. Haftalarca iletişim kuramayınca bir *şeyler* yapmak zorunda kaldım."

"Muhtemelen yaptığı şey hakkında ne hissettiğini bildiği için seninle konuşmak istememiştir."

Tedirgin bir nefes verdi. Bu adam her şeyi bildiğini sanıyordu, değil mi? Haklı bile olabilirdi ama adamın gerçekçi ses tonu endişelerinin neredeyse yersiz olduğunu gösteriyordu. "Tıpkı konuştuğum polis gibi konuşuyorsun. Onu aramaya gelmeden önce o yolu denedim, sadece tamamen deli olduğumu düşünmemen için. Ama onlardan hiçbir yardım alamadım."

"Çünkü muhtemelen iyi olduğunu biliyorlar."

Dudaklarını büzdü. "Ben farklı bir şekilde anladım. Umursamadıklarını düşündüm çünkü onlara göre o sadece başka bir fahişeydi."

Omuz silkti, can sıkıcı bir şekilde. "Her iki durumda da, muhtemelen haklıyım."

Her an daha da sinirlenerek gözlerini kırıştırdı. "Yani onun hayatımdan çıkmasına, var olduğunu unutmama izin mi vermeliyim? İyi *olsa* bile, yine de onu bulmak zorundayım."

"Özel dedektif tutmamanın bir sebebi var mı *beb*? Polislerden cevap alamayan çoğu insan bu yolu dener."

"Bilgin olsun diye söylüyorum, aradım. Ama birkaç gün içinde izinin kaybolduğunu söyledi. Bu da bana onu kendim bulmaktan başka bir seçenek bırakmadı."

Bakışları onun üzerinde sabit kaldı. "Peki ne zaman?"

"Onu eve dönmeye ve hayatının bu bölümünü geride bırakmaya ikna edeceğim. Bir iş bulmasına yardım edeceğim. O adamı unutmasına yardım edeceğim. Bana ihtiyacı olduğu sürece onun yanında olacağım."

Jake nasıl cevap vereceğini düşündü. Ona Bayan Chardonnay zavallı kız kardeşine karşı oldukça kontrolcüymüş gibi gelmişti. Ama zaten kızgın görüldüğü için bunu ona söyleyecek değildi. "Yani New Orleans'a gelip yüksek fiyatlı bir fahişe gibi giyinmenin iyi bir fikir olduğunu mu düşündün?" dedi onun yerine.

Onun düşündüğü kadar utangaç görünüyordu. "Bu tam olarak benim fikrim değildi."

"Suç ortağın var mı?"

Tekrar kaldırmadan önce bakışlarını hafifçe indirdi. "İnternette araştırma yaparken tanıştığım bir kadın, bu işi bırakmaya çalışan fahişelerin tavsiye almak için girdikleri bir site. Adı Melody ve eskiden Fransız Mahallesi'nde çalışan eski bir eskort -yüksek fiyatlı-. Tina'yı bulmanın en iyi yolunun onunla çalışabilecek ya da müşterisi olabilecek insanlara sormak olduğunu düşündü. Ve onlardan biri gibi görünmezsem kimsenin benimle konuşmayacağından şüphelendi."

"Burayı da bu sayede öğrendin." Başını salladı.

Çenesini indirdi, bariz olanı merak ediyordu. "Melody'nin seni sormaması için bir sebep var mı?"

"Artık bu çevrelerde dolaşmıyor. Artık evli, bir bebeği ve geçmişini bilmeyen bir kocası var."

Jake omuz silkti, bu iyi bir nedendi. Bu hayatı seçen kızlar genellikle Bayan Chardonnay'in fahişe arkadaşının düştüğü duruma düşmezlerdi. "Yine de oldukça aptalca bir hareket," diye mırıldanmaktan kendini alamadı.

Ona yan gözle baktı. "Ne yapmam gerekiyordu? Hem neden bu kadar önemsiyorsun ki? Bir barmen için bu işle fazlasıyla ilgileniyorsun."

Kadın haklıydı, ister beğensin ister beğenmesin, eski içgüdüleri ortaya çıkıyordu. Yine de, eğer kadının biraz akli varsa, minnettar olurdu. "Gördüğüm kadarıyla bu gece hayatını kurtarmış olabilirim."

Alaycı bir kahkaha attı. "Sence de abartmıyor musun?"

Başını ciddi bir şekilde salladı. "Sana daha önce de söylediğim gibi, bu insanlarla dalga geçersen canın yanar. Satmadığınız bir şeyi sattığınızı söylemek tehlikelidir."

Öfkesi biraz yatışmış gibiydi, bir sonraki sorusu daha meraklı geldi. "Seni bu konularda bu kadar zeki yapan nedir?"

"Çok şey görüyorum. Çok şey duyuyorum."

Yumuşak mavi gözleriyle ona uzun uzun ve sertçe baktı, açıkça onun arkasını görmeye çalışıyordu. "Yanlış anlama ama barmen olmak için fazla zeki görünüyorsun."

İç çekti. Tıpkı Tony gibi, tıpkı annesi gibi konuşuyordu. Kendisini yorgun, otuz üç yaşından çok daha yaşlı hissetmesine neden oldu. "Eskiden polistim, tamam mı?" "Eskiden mi?" Alt dudağını ısırды, şaşkın görünüyordu. "Sen ... değilsin.

Burada gizli görevde falan çalışıyorsun, değil mi?"

Başını iki yana salladı. "Hayatta olmaz, tatlım. Sadece içki servisi yapıyorum, hepsi bu." "Neden? Neden polislikten barmenliğe geçtin?"

İki yıl önce bu şehre yakın bir yerde olsaydınız, bilirdiniz. Ama gazete makalelerini ve televizyon haberlerini kaçırdığı belli olduğu için, geçmişini deşecek değildi. "Meraklı küçük kız, değil mi?"

"Buraya soru sormaya geldim," dedi omuz silkerek.

Gözlerini kaçırdı, bakışlarını birkaç metre ötedeki kanepenin üzerindeki tabloya dikti. "Ama ben kayıp değilim, *chère*. Bulmaya geldiğiniz kişi değilim."

Küçük, yemyeşil odayı sessizlik kaplamıştı ve onu buraya getirdiğine pişman olmuştu. Burası çok samimi bir yerdi ve kendini onu tekrar öpmek isterken buldu. İşin bu kısmını planlamamıştı ve bu kadar iyi hissettirmesine, durmanın bu kadar zor olmasına şaşırmaya devam etti. Onu gerçeği söylemeye zorlama oyunu bir hataydı. Onu ya da herhangi birini istemek istemiyordu. Sadece eve gitmek istiyordu.

"Belki bana yardım edebilirsin."

Kadının umut dolu sözleri adamın gözlerini tekrar kadınıninkilere çevirdi.

"Nasıl yardım edeceğim?"

"Tina'yı bulmama yardım et." Sesi aniden taze bir iyimserlikle doldu-
yersiz iyimserlik.

"Bunu yapacağımı nasıl düşünürsün?"

"Eskiden polistin. Eskort sektörünü de gayet iyi biliyor gibisin. Eminim sorabileceğin insanlar, arayabileceğimiz yerler vardır."

"Dur bakalım, tatlım. Birdenbire bahsettiğin bu 'biz' de neyin nesi? Seni tanımıyorum bile."

İç çekti. "Ama yardıma ihtiyacım var ve çaresizim. Ve . . . Sana ödeme yapabilirim." Bu fikirle gözleri parladı ve hemen çantasına uzandı. "Ne kadar istiyorsun? Şimdi elimdekini verebilirim, sonra daha fazlasını. Ne kadar istersen."

İronik. Şimdi *o* da satmaya niyetli olmadığı bir şey için *ona* ödeme yapmaya çalışıyordu. "Hayır teşekkürler, *beb*. Paranı istemiyorum ve açıkçası senin sorunlarına karışmak da istemiyorum."

Ezilmiş görünüyordu. Bunu kalbinde hissetti, sanki oraya küçük bir ok

saplanmıştı.

Lanet olsun. Neden insanlar onu rahat bırakmıyordu? Tabii ki bunu o başlatmıştı ama ona anlatmak istediğini anlatmıştı ve bu geceyi bitirmeye hazırdı. "Bak," dedi, "üzgünüm ama benim de yeterince derdim var, tamam mı?"

Cevap vermedi, sadece orada oturmaya devam etti, dünyanın sonu gelmiş gibi görünüyordu ve göğsündeki iğnenin biraz daha derine inmesine neden oldu.

"Tavsiyemi dinle ve evine, Chicago'ya dön Stephanie Grant. Burası senin gibi bir kadına göre bir yer değil." Jake ayağa kalktı ve odadan çıkıp dış bara doğru yürüdü ve kapalı avluya inen merdivenlerden çıktı. Gece havası ona bir tuğla gibi çarptı - bir Eylül akşamı için, daha çok Ağustos başları gibi hissettiriyordu.

Ama sığağa pek aldırmıyordu, onunla büyümüşü. Şu anda sadece hissedeceği, savaşacağı, içinde debeleneceği, eve yürürken düşüneceği bir şeydi - Bayan Chardonnay ve o mavi, mavi gözlerden başka bir şey.

Üçüncü Bölüm

UZAKLARDA BİR YERDE, bir siren sesi geceyi böldü. Her zamanki gibi eve yürürken Bourbon yakınlarında birkaç partinin yanından geçtiğinden beri kimseyi görmemişti. Karanlık, sessiz sokakların derinliklerine doğru kaldırımında ilerlerken, sadece o ve hayaletler vardı. Becky de böyle derdi, gece geç saatlerde Quarter'da kendini hiç rahat hissetmemesinin nedeni buydu. "Çok fazla hayalet var." Jake hayaletlere inanmazdı ama bu gece onları hissettiğine neredeyse inanacaktı, balkonlardan bakıyor ve gizli kapı aralıklarında pusuya yatıyorlardı. Bir keresinde omzunun üzerinden bile bakmıştı.

Çünkü görünüşe göre aklını kaçıırıyordu. *Kes şunu artık, diye* azarladı kendini. Ne geceydi ama. Beyniyle oynuyor olmalı.

Hayaletlere ve sığağa rağmen hâlâ Stephanie Grant'i düşünüyordu.

Ona yardım edebilirdi. Eğer kız kardeşini aramasını, bakışlarına musallat olan endişeyi umursasaydı. Ama umursamadı. Bayan Chardonnay'in kaderini tehlikeli bir oyun oynadığını ona söyleyecek kadar önemseyebilirdi ve bu uyarıyı dikkate alacağını umuyordu. Ama söylediği gibi, kız kardeşi büyümüşü. Bir üzgün kızın daha para için bacaklarını açması onu ilgilendirmezdi. Bu gece Stephanie Grant'e karşı aşırıya kaçmıştı ve nedenini bile açıklayamıyordu ama o kanepede, kırmızı oda, her şeyin bittiği yeri.

Yine de sıcak bir titreme vücudunu boydan boya dolaştı. Belli ki Stephanie Grant de büyümüştü; olgun kıvrımları, gür dudakları ve onu öptüğünde ısınan yumuşak nefesiyle.

Gerçek öpücükler değildi ama. Alaycı öpücükler; ağızları neredeyse hiç birleşmemişti.

O zaman neden hala onları hissediyordu? Ve onun hakkında ne onu umursamıştı

Başını nasıl bir belaya sokabileceğini *hiç düşündün mü?*

Burgundy'de bir köşeyi dönerken iç geçirdi. Bu gece ona ne olmuştu böyle? Çalıştığı her vardiyada Sophia'da göğüsler, kıvrımlar ve seksi elbiseler görüyordu ve bu onu etkilemiyordu. Ama bir şekilde Stephanie Grant onun içine daha çok işlemişti. Başından beri ondan birkaç gülümseme almıştı - şeytani türden olsalar bile bu nadir görülen bir şeydi. Ve onunla kırmızı odada yalnız kaldığında, içinde bir şeyler harekete geçmişti. İhtiyacı olan bir şey. Neredeyse unuttuğu bir şey, ama aniden orada, tıpkı o eski insanlarla ilgilenme ve bir şeyleri tamir etme alışkanlığı gibi başını kaldırmıştı.

Ama maskeli kadının rüyası bunu açıkça ortaya koymamış mıydı? Vücudu sekse açtı, hepsi bu. *Fazla düşünmeyi bırak. Evine git. Uyumaya git.*

"Bir çeyrekliğin var mı?"

Ses Jake'in gözlerini kremalı kahve tenli, uzun saçları yüzüne dağınık bir şekilde dökülen sıska bir genç kıza çekti. Dar bir kapı aralığında büzülmüş, dizlerini üşümüş gibi göğsüne çekmişti. Karanlıkta bile beyaz tişörtünün kirli olduğunu görebiliyordu.

Durdu, elini cebine attı ve beş dolarlık bir banknot buldu - cüzdanı yerine oraya koymuştu, kapanmadan hemen önce geç bir bahşıştı. Yere eğildi ve endişe duygusuyla savaşıırken banknotu yanındaki çatlak kaldırıma bıraktı. En iyi kararına rağmen konuştu. "Sokakta olmak çok tehlikeli."

"Bana bilmediğim bir şey söyle, Einstein."

Kızın şımarıklığı karşısında irkildi - kızın geri kalanıyla uyuşmuyordu. "Şehirli siyah kız" gibi sert konuşmaya çalışıyordu ama adam bunu yutmuyordu. "Nereden kaçtın sen? Eve gitmelisin."

Onun gözlerini devirdiğini görmekten çok hissetti. "Sen kendi işine bak."

Fransız Mahallesi'nde devriye polisi olarak görev yaparken sokak çocuklarıyla sürekli konuşmuş ve onlardan bundan çok daha kötü şeyler öğrenmişti.

Bu tavır onu hâlâ rahatsız ediyordu. "Burada öldürülürsün ya da daha kötüsü olur," d i y e bilgilendirdi onu.

"Günümü güneş ışığıyla doldurduğun için teşekkürler, dostum." Şaşırtıcı bir şekilde, küçük bir kahkaha attı.

"Bunda komik bir şey olduğunu mu düşünüyorsun?" diye tersledi.

Başını iki yana salladı. "Hayır, sadece *senin* çok komik bir çocuk olduğunu düşünüyorum." Bir göz devirmesi daha. "Evet, daha geçen hafta *Letterman'a çıktım.*"

Ayıldı. "Gerçekten sokaktan kurtulmanın, daha iyi bir yerde uyumanın bir yolu yok mu?"

"Öyle olsaydı, *burada* olur muydum, aptal?"

"Uykudan bahsetmişken, dilencilik için biraz geç değil mi?"

Bakışlarını indirmeden önce yukarı doğru hızlı bir bakış attı. "Gündüzleri uyumak daha kolay. Geceleri gözlerimi açık tutmalıyım, anlıyor musun?"

Jake iç çekti. *Yürümeye devam et, dostum. Tıpkı Bayan Chardonnay'e söylediğin gibi, başka kimsenin sorunlarına ihtiyacın yok.* Yine de ayaklarını tam olarak hareket ettiremiyordu. Tıpkı Bayan Chardonnay'in bu gece çekip gitmesine izin veremediği gibi.

"Yaşadığım avluda bir yer var, istersen orada yatabilirsin. Harika bir yer değil ama buradan daha güvenli."

İlk kez başını geriye doğru eğmeye ve onun gözleriyle buluşmaya tenezzül etti. "Ciddi misin?"

Başıyla kısa bir selam verdi.

Birden sırtı kaskatı kesildi. "Orada uyumama izin verdiğin için ne istiyorsun? Çünkü eğer benimle oynuyorsanız, bayım, pantolonuma girmeye çalışıyorsunuz-"

Ellerini kaldırdı ve bir adım geri çekildi. "Dur, dur, dur, *'tite fille*. Sadece nazik olmaya çalışıyorum, değil mi? Gelmek istiyorsan, beni takip et. İstemiyorsan, gelme." Bununla birlikte döndü ve yürümeye devam etti.

"Dur bakalım."

Durdu, arkasına baktı. "Ne?"

Biraz tereddüt etti. "Eşyalarımı almalıyım."

Yarım rulo nane şekeri çıkardı, bir tanesini ağzına attı, sonra ellerini ceplerine soktu ve eski bir tuğla duvara yaslanarak kızın binanın temelindeki bir delikten uzanışını izledi. Kız ayağa kalktığı anda, yırtık pırtık sırt çantası bir omzuna asılmıştı, mavi kot pantolonunun dizlerindeki yırtıkları fark etti, koyu renk teni görünüyordu.

"Hiçbir şeyin peşinde olmadığına emin misin?" Ona doğru ilerlerken bile gözleri kısılmıştı.

"Kesinlikle evet, eminim!" Peter, Paul ve Mary... Bunu hak edecek ne yapmıştı ki? Suçlu olması gereken şeyler vardı ama lanet olsun. Sertçe konuştu. "Sen küçük bir kızsın. Ve ben o tür bir adam değilim. Anladın mı?"

Dudaklarını büzdü ve kısaca başını salladı.

Jake ona bir kez daha bakmadan tekrar evine doğru yürümeye başladı. Onun arkasından yürüdüğünü duydu ama adımlarını yavaşlatmadı. Şimdiden pişman olmuştu. Kahretsin, farkına bile varmadan yine yapmıştı. Önce sarışın, şimdi de bu. Hiçbir şeyi değiştiremeyeceğini, kimseyi kurtaramayacağını ne zaman kafasına sokacaktı?

Bir blok sonra, kızı daha iyi günler görmüş ferforje bir kapıdan geçirerek bakımsız bir avluya götürdü. Kırık bir çeşme, yontulmuş, pürüzlü tuğlalar ve harap beton arasında yükseliyordu. Avlunun her iki yanında, ikinci kattaki dairelere çıkan dört sarkık ahşap merdiven vardı. Jake birinin eski bir şilteyi attığını bildiği bir tanesine doğru yürüdü. "İşte burada," dedi işaret ederek.

Başını salladı, nazikçe konuştu. "Teşekkürler."

Kadının sesindeki yumuşaklığı duymamaya çalıştı. "Yine de bunun bir şeyin başlangıcı olduğunu düşünme. Hâlâ tek başınasın."

Kadının bir sonraki sessiz baş sallaması ona kendini bir dev gibi hissettirdi. "Komşuların beni polise mi şikayet edecek?"

Kız kör müydü? Başını iki yana salladı. "O tür komşularım yok."

Yıpranmış tuğlaları geçip evine çıkan merdivenlere doğru ilerlerken arkasına bakmadı. Bu geceyi bitirmeye hazırdı. Artık bay iyi adam olmak yok, diye kendini azarladı. Bu hiç işe yaramadı. Hiçbir zaman.

Anahtarını eski kilide sokarken, bir şey ayak bileğini tırmaladı ve bakışlarını aşağıya doğru çekti. Günlerdir binanın etrafında dolaşan, gelen gideni rahatsız eden pasaklı küçük köpeği buldu. "Yine mi sen?" Köpek tam bir sinir bozucuydu.

Kapıyı açarken, içeri adım atmadan önce köpeği uzaklaştırmak için ayakkabısının tekiyle itti. Kilidi çevirmek bir rahatlama duygusu getirdi, çok sevdiği yalnızlık.

Yatak odasına giderek iç çamaşırlarına kadar soyundu, banyoya yürüdü ve yüzüne soğuk su çarptı. Kendisine baktı

Aynaya baktı, gözlerini inceledi, karnındaki boş hissi düşündü. Sophia'nın evinde gösteri yapmaya, kibar davranmaya alışkındı ama bu gerçek değildi ve onu yoruyordu. Bayan Chardonnay bu gece de onu yormuştu -her ne kadar bu konuda rahatsız edici derecede gerçek *olan* bir şeyler olsa da.

Köhne apartman dairesinden bir daha çıkmak zorunda kalmasaydı bu ona çok iyi gelecekti. Ama o zaman, eğer hiç çalışmak zorunda kalmazsa, para kazanmak için gerçekten hiçbir yere gitmek zorunda kalmazsa, bataklıktaki eski eve gider ve *orada* kalırdı. Bu fikir, izin günlerini iple çekmesine neden oluyordu; birkaç gece teselli bulmak için eve gidebilecekti.

Dışarıda, Bayan Chardonnay onu yapmacık tavırlarıyla endişelendirmiyor ya da masum mavi gözleriyle baştan çıkarmıyordu. Pantolonuna girmek istediğini düşünen evsiz bir kız yoktu. Dışarıda gerçekten unutableceği, gerçekten geri çekilebileceği tek yer vardı, zaten olduğundan daha da fazla.

Yatak odasına dönerek örtüleri geri çekti ve uzandı. Gözlerini kapadı ve düşünmemeye ya da hissetmemeye çalıştı, en az acının olduğu o yere geri kapanmaya çalıştı.

Ama işe yaramıyordu. Gecenin olayları zihninde durmadan canlanıyor ve en sonuncusuna kadar uzanıyordu. "*Mon Dieu,*" diye mırıldandı çarşafı geriye doğru savururken.

Ayağa kalkarak mutfığa yürüdü ve buzdolabından sığ bir plastik tabakta mikrodalga fırında makarna ve peynir çıkardı. Kapıya doğru ilerledi ve kaseyi dışarıya bıraktı, sinir bozucu köpeğin koşarak geldiğini görmek için havalandırma yoluna baktı.

Kilidi tekrar çevirerek, deliliğine karşı başını salladı. Tanrım, ne zaman öğrenecekti ki?

Bir yurt odası, bir mumun ışıltısı soluk sarı duvarları altın sarısına çeviriyor. Üstünü çıkarmış, kot pantolonunu da. Jason göğüslerini öpüyor, içini dışına çıkarıyor.

-Elleri kızın iç çamaşırında. Onları aşağı çekmeye çalışıyor ama kız "Yapamayacağımızı biliyorsun." diyor.

"Evet yapabiliriz, Stephie."

"Yapamayız. Biliyorsun, bizim bir ... yok."

Boynunu öpüyor, sonra fısıldıyor. "Evet, var. Her ihtimale karşı biraz aldım."

"Gerçekten mi?" Bir eczaneye girmenin bu kadar basit olduğu neden aklına gelmemişt?

Boynuna doğru başını sallıyor, göğüslerini elleriyle şekillendiriyor. Bacaklarının arasında hissediyor. Ve eğer sorun olmadığına karar verirse, bunu gerçekten yapabileceklerini anlıyor. Ve büyük seks gizemi sonunda sona erecek.

Korkuyor ama istiyor. Kalp atışları tüm vücudunda yankılanıyor.

Bu sefer külotunu indirmeye çalıştığında, kadın onu durdurmuyor. Dudağını ısırarak ellerini göğsünde gezdiriyor ve kot pantolonunun çitçitına uzanıyor. Evet diyor. Evet diyor.

İyi bir anı olmalıydı ama değildi. Stephanie onu itti.

Yine de, yatakta uzanıp yorganını beline kadar çekerken hatırladıklarının gücü sarsıcı olmaya devam ediyordu. Fransız Mahallesi'nin hemen ötesindeki şirin pansiyonun sessiz odası, yakınlardaki sokaklarda yaşanan çöküşten saklandığı güvenli bir yer gibi geliyordu ona. Dalgınca romantik bir çiftin kahkahalarını dinledi, gölgelerinin penceresinin önünden geçişini izledi ama akıllı bekâretini verdiği gece DePaul'daydı. Belki de en son ne zaman kendini kaybedecek kadar büyük bir tutku hissetmişti - ta ki bu geceye kadar.

Bir zamanlar seksin gücünü anladığını, ancak bir şekilde yolun bir yerinde anlamayı bıraktığını aniden fark etmek garipti. Görünüşe göre barmenle karşılaşması, geçmişinden uzun zamandır düşünmediği pek çok küçük kesiti geri getirmişti. Aslında unutmuş olduğu kesitler; bir şekilde kendini kandırarak hiç yaşamadığına inandırdığı deneyimler.

Odaya döndüğünde, seksi kıyafetlerini Tina'nın geçen Noel'de ona verdiği aptal pamuklu pijamalarla değiştirmişti; mavi zemin üzerinde siyah beyaz koyunlar vardı. Basit hayatına, bildiği basit *benliğine* geri dönmek için umutsuz bir girişimdi. Ne yazık ki bu, ona saldıran kontrol edilemez hisleri durdurmamıştı. Sanki hâlâ o günahkâr kırmızı odada, o günahkâr seksi adamla birlikteymiş gibi, göğüsleri ağrıyor ve kalçalarının birleştiği yer ağırılaşıyormuş gibi hissediyordu.

Kendine bunun sadece durumla ilgili olduğunu, bedenini satmak için oradaymış gibi davranmanın tuhaflığını anlatmaya devam etmek istedi. Belki de kırmızı odada bunu başlatan şey buydu ama şimdi hissettiği şey suydurdu

Geceyi atlatması için uydurulmuş hiçbir şey yoktu. Aksine, geceyi neredeyse *hiç geçirememişti*.

Adam o pürüzsüz, sabit sesiyle ve onu neredeyse baştan çıkarırken bile mesafeli ve uzak görünmeyi başarmasıyla düpedüz ilgi çekiciydi. Onun bir tür piç olduğunu düşünmekten kendini alamıyordu ama aynı zamanda onun için duyduğu arzuyu da inkâr edemiyordu - hissedebileceğine tam olarak inanmadığı o derin, daha derin, en derin arzuyu. Bunun sadece bir oyun olduğunu fark ettiği anı unutmak için gözlerini kapattı.

Hayatında ilk kez hiç tanımadığı biriyle bu kadar yakınlaşmıştı, ilk kez yeni tanıştığı biriyle seks yapmak istemişti. Arzu onu ele geçirmiş, bu kadar çabuk onun en büyük parçası haline gelmişti. Tanrım, onun adını bile bilmiyordu.

Şükürler olsun ki gerçeği söyleyecek gücü bulmuş ve vücudunda gezinen ellerin çılgınlığını durdurmuştu. Bu ilkti ve *son da* olacaktı, kendi kendine söz verdi. Yoluna geri dönmesi ve Tina'yı düşünmesi gerekiyordu. Tatlı, fevri, her şeyi akışına bırakan kız kardeşini.

Tina, Tina, Tina.

Bazen Tina yirmi beş yaşından çok daha genç görünüyordu, ama bazen de Stephanie otuz yaşından daha yaşlı hissediyordu; bu da aralarındaki uçurumu daha da genişletiyordu. Bir zamanlar çok yakındılar; Tina küçükken Stephanie'nin üzerine titrediği, giysilerini verdiği, ev ödevlerine yardım ettiği küçük kız kardeşiydi. Ama zamanla Tina, Stephanie'nin ailenin altın çocuğu, tüm övgüleri toplayan başarılı kişi, Tina'nın ise ihmal edilen, hep ikinci planda kalan kız çocuğu olduğu inancından muzdarip olmaya başlamıştı.

Gerçek şu ki, Tina hiçbir zaman Stephanie kadar sıkı çalışmamıştı. Hıristan yoksundu ve kötü seçimler yapmıştı; son erkek arkadaşının peşinden buraya gelmesi de bunun örneklerinden sadece biriydi. Tina, Russ'ın yeni bir şehirde bir işi kabul etme kararının bir kısmının ayrılmak istemesinden kaynaklandığını görmeyi reddetmişti - Stephanie bile bunu fark etmişti, ancak Tina etmemişti.

Yine de şimdi Stephanie, daha destekleyici ve daha az yargılayıcı olsaydı her şey farklı olur muydu diye düşünmeden edemiyordu. Sadece eleştirmek yerine daha yapıcı olsaydı. Barmenin bu gece üstün davrandığını düşünmüştü ama acaba *kendisi de* farkında olmadan bunca yıl Tina'ya üstünlük mü taslamıştı?

Bir süredir yakın olmamalarına rağmen Stephanie kız kardeşinin dışarıda bir yerlerde bedenini sattığını hayal bile edemiyordu. Nasıl bir şey olmalıydı? Tina'yı böyle bir yere sürükleyen neydi? Telefon konuşmaları çok gizemliydi, aynı anda hem neşeli hem de üzgündü. Şu anda neredeydi? Bir yabancıyla seks mi yapıyordu? Stephanie'nin bu gece tanıştığı zengin, yağcı adamlardan biriyle mi? Ya da ... gözlerini kapadı, en kötü korkularına, Tina'ya bir şey olduğuna, korkunç bir şey olduğuna dair kelimeler bile veremedi. Bu gece hiçbir ipucu bulamadığı için araştırmasından vazgeçmesi mümkün değildi - yardımsever olmayan, her şeyi bilen barmen ne derse desin.

Onunla yaşadıklarına gelince, bu bir sapmaydı, hepsi bu. En iyisi unutulmuş, beyninin arkasında bir yere kaldırılmış, kontrol duygusunu tehdit eden her şeyi dosyaladığı bir sapkınlık. Görünüşe göre tutkuyla karşılaştığı her şeyi gömdüğü yere.

Tina'yı bulmak istiyorsa kendi üzerinde tam kontrol sahibi olması hayati önem taşıyordu. Ve eğer barmen ona yardım etmezse, bu gece olduğu gibi kız kardeşini aynı çevrelerde aramaya devam etmekten başka çaresi yoktu. Tina'yı eve getirmenin tek yolu bu gibi görünüyordu.

Interlude

Karanlık bataklık suyunun üzerinde yüzüyorsunuz, havadaki nemden dolayı teniniz nemli. Uzaktan bir balıkçıl kuşu sesleniyor ve bataklık kıyıda yuvarlanan bir kaymanın derin, dalan sıçramasını duyuyorsunuz. Uzun selvi ağaçları sizi tutmak için kollar gibi yükselirken ok arumunun küflü kokusu yanınızdan geçiyor. Artık evinizdesiniz.

Ama manzarada yeni bir şekil görüyorsunuz, soluk ve kıvrımlı. Bir kadın. Çıplak ve güzel, yumuşak beyaz teni böylesine sert bir ortamda sizi savunmasız bırakıyor. Bataklığın gri ve yeşil filmindeki tek gerçek renk onu işaret ediyor; saçlarından pembe bir ebegümeci sarkıyor, büyük yaprakları yüzünü gölgeliyor.

Daha yakından baktığınızda, daha net görmeye çalışsanız da, o bir şekilde ağaçlara ve yeşilliklere karışıyor, gizleniyor, kayboluyor. Ve o sessiz anda, savunmasızlığın onun olduğu son şey olduğunu anlıyorsunuz. Ormanda bir bukalemun gibi, savunmasını güvenle ve kolaylıkla kullanıyor.

Yosunlarla kaplı kıyıları tarıyor, alçak, budaklı dalları ve selvi dizlerini inceliyorsun, sonra onu bir kez daha görüyorsun, sanki her zaman gizlenmiş, kendini göstermeyi bekliyormuş gibi doğal bir şekilde dünyana sokulmuş bir güzellik vizyonu.

Küreğinizi suya daldırıp ona doğru kürek çekiyorsunuz, aç ve endişeli. İhtiyaç, göğsünüze ağırlık yapan bir kaya parçası gibi üzerinize baskı yapıyor. Ona ulaşmalısın. Ama onun durduğu kıyıya yaklaştığında

başka bir ağaç kadar hareketsiz, tekrar kayboluyor, yeşillikler arasında kayboluyor.

"Neredesin?" diye sesleniyorsun.

Bir parça pembe dikkatinizi çekiyor ve onu bir sonraki görüşünüz İspanyol yosunlarıyla kaplı eski bir meşenin yanında oluyor; beyaz bir göğsün kıvrımını, ince bir kalçanın gerginliğini görüyorsunuz. Buradaki ağaçlarla, yosunlarla ve toprakla nasıl bu kadar iyi kaynaşıp karışabiliyor? Ne zamandır burada bekliyor, izliyor, geliyor, güzel bir kuş ya da zengin, yemyeşil bir bitki gibi?

Ona doğru öfkeyle kürek çekiyorsun, ona sahip olmalısın, ona doğru bastırmalısın.

-Ama göz açıp kapayıncaya kadar kaybolur, bir hayalete dönüşür. Belki de onu hayal edecek kadar çok istediğiniz bir şeydir?

Ama sonra, hayır-

Çünkü bir anda her şey değişir-

Deniz bisikletinde altınızda, vahşi, davetkâr bir beden ve siz onun içindesiniz, derin, sıkı.

Kolları ve bacakları etrafınızda kıvrılıyor, vücudu çevik ve sizinki kadar istekli.

Bataklıkta havanın sıcak olduğunu düşünüyordun ama hiçbir iklim, içinde yükselen ve sen onun sıcaklığına gömülürken ikinizi de saran katı ısı duvarıyla kıyaslanamazdı. Onun parlayan tenine öpücükler yağdırıyorsun - ağzına, yüzüne, boynuna ve göğüslerine- onun seni besleyebileceği şeylere aç bir adam olarak.

Onu içinize çekiyorsunuz, açgözlülükle her damlasına ihtiyaç duyuyorsunuz. Ve sadece onun içine girdiğinizde fark edersiniz ki, burası evinizdir.

Dördüncü Bölüm

ERTESİ SABAH, Stephanie önceki akşamı geride bırakmaya karar verdi, seksi barmen ve her şey. Adamın sıcak ellerini hatırlayınca kalp atışları biraz hızlandı ama kendini şöyle düşünerek teselli etti: *Başka ne bekleyebilirdin ki? Uzun zamandır ilk kez bu kadar yakından dokunuluyorsun ve ilk kez böyle bir adam tarafından dokunuluyorsun.* Karanlık. Tehlikeli. Bir kalp atışı daha, lanet olsun.

LaRue House B and B'nin gri saçlı tatlı sahibesi Bayan Lindman'ın hazırladığı doyurucu kahvaltıdan döndükten sonra penceresinin yanındaki küçük masasına geçti. Dizüstü bilgisayarını açarken odaklanmaya çalıştı ama garip bir şekilde, kendini odasında daha önce fark etmediği şeyleri fark ederken buldu.

Saçaklı abajurlar. Masaya çektiği koltuğun gür brokarları. Gecedен kaçma telaşıyla çarşafların altına girerken dikkatsizce bir kenara ittiği yatağın üzerindeki canlı mor yastıklar.

Gün ışığı, önceki akşam olanların onu daha duyarlı ve farkında kıldığını fark etmesini sağlıyordu. Her şeyin. Bayan Lindman'ın sosisleri bu sabah daha baharatlı, portakal suyu daha keskin gelmişti. Yemek yeme eylemi tuhaf bir şekilde şehvetli gelmişti.

Etrafını saran cesur renkleri ve bereketli dokuları incelerken *başka neleri kaçırmışım* diye merak etti. *Bütün dünya böyle ve ben sadece*

hiç fark etmedin mi?

Derin bir nefes alarak, "Kendine gel," diye mırıldandı ve dikkatini ait olduğu yere, bilgisayar ekranına çevirdi.

E-postası, geçici olarak geride bıraktığı reklam ajansı Grable & Harding'den gelen mesajlarla doluydu. Gerçi teknoloji sağ olsun, insan *gerçekten* geride pek bir şey bırakamıyor gibiydi. E-postaların çoğunu daha sonra gözden geçirebilirdi ama "Curtis Anderson" etiketli olanı açtı. Curtis her şeyden önce patronuydu ama aynı zamanda güneye gitmeden önce çıktığı adamdı.

S-

Kız kardeşin nasıl? Umarım iyidir ve sorunlarının çözülmesine yardımcı oluyorsunuzdur.

Ayrıca, ofise dönüşünüzle ilgili bilgi almak zorundayım. Ben değil, Stan ve kodamanlar soruyor. Kablosuz kampanyası için endişeleniyor. Stan'i bilirsin. Sen oradayken ve ekibinin geri kalanı buradayken büyük bir kampanyanın nasıl yürütülebileceğini soruyor. Ben de ona sana danışacağımı söyledim.

Ve bunun yanında, seni özledim.

Eve ne zaman geleceğini söyle, özel bir şeyler planlayayım.

C

Oldukça kısa olduğu için mesaj başını döndürdü.

Bu ona Tina'nın New Orleans'ta olduğunu ve bazı kişisel sorunlar yaşadığını söyleyerek söylediği yalanı hatırlattı. Curtis'in başını eğişini, kumlu saçlarının hiç kıpırdamayışını ama gözlerinin uzanışını hatırladı. "Ne oldu?

. . bir tür sorun mu?"

Bunun onu ilgilendirmediğine karar vermişti. Şimdi sadece utanıp utanmadığını merak ediyordu. Onlar yöneticiydi. Yöneticilerin fahişelik yapan kız kardeşleri olmazdı. "Gerçekten söyleyemem."

Sorun olmadığını bildirmek için elini okşamıştı. O böyle bir adamdı. El okşayan. Teselli edici gülümsemeler veren. Bir mesajı kişisel kaygılarla açıp kapatmayı bilen, asıl soruyu araya sıkıştıran bir adam.

Ve Stan'i suçlayamazdı. Ülkenin en büyük kablosuz iletişim sağlayıcılarından birinin hesabını tutturmaya çalışmak önemliydi ve bu yüzden doğal olarak

Kampanya Grable & Harding'in en başarılı reklam yöneticisine verilmişti ve o da söz verdiğinden daha uzun sürecek bir izin için hemen Big Easy'ye gitmişti.

Yanıtla'ya tıkladı.

C-

Sesini duymak güzel.

Lütfen Stan'i temin edin, sunum kontrolüm altında. Phil demografik bilgiler üzerinde çalışıyor ve odak grupları oluşturuyor, Maria da konsept panolarıyla ilgileniyor. Ben de PowerPoint sunumunu hazırlayacağım.

Stan'e hesabı kazanmadan hiçbir kampanyaya teklif vermediğimi ve şimdi de başarısız olmayı planlamadığımı hatırlatın. Bazen iş dışındaki konularla ilgilenmek gerekir, ancak bunu Grable & Harding'i tehlikeye atmadan yapabilecek kadar yetkinim.

Kız kardeşimin bir süre daha bana ihtiyacı var ama yakında evde olacağım. Beni düşündüğün için teşekkür ederim. Ben de seni özledim.

S

Gönder düğmesine bastığında midesi düğümlendi.

Seni özliyorum ama dün gece bir yabancıнын bana dokunmasına izin verdim. Seni özliyorum ama o bana senin hissettiğinden daha fazlasını hissettirdi. Sonsuz derecede daha fazla. Kalçaları şimdi bile ağrıyordu.

Curtis'in öpücükleri herhangi bir yerini sızlattıysa bile, bunu tamamen kaçırmıştı.

Şimdiye kadar da bunu umursamamıştı. Son on yılda sık sık olduğu gibi, kendine tutku için fazla olgunlaştığını, her kadının filmlerde okuduğu ve gördüğü o ezici arzuyu yaşayamayacağını söylemişti.

Ama dün gece bunu hissedebildiğini kanıtlamıştı. Tanrım, barmenle birlikteyken Curtis'i düşünmemişti bile, şu ana kadar hiç aklına gelmemişti.

Neyse ki o da kötü haberleri iyi haberlerle doldurmayı biliyordu, böylece ona hissettirmediklerini asla bilmek zorunda kalmayacaktı. Sonra, Melody'nin çevrimiçi olup olmadığını görmek için Anlık Mesaj kutusunu açtı.

Hızlı bir cevap aldığı anda kalbi ferahladı.

TIFFANYSMOM226: Merhaba, evet buradayım. Sadece en sevdiğim bebek bloglarından birkaçına göz atıyorum.

Sıradan bir olaydı. Melody'nin altı aylık bebeğine olan takıntısı Stephanie'yi her zaman böyle bir dönüş karşısında hayrete düşürürdü.

Dün gece Chez Sophia'ya gittim. Başarılı olamadım. Kimse onu tanıımıyordu. Şimdi ne olacak?

TIFFANYSMOM226: *Ben olsam Sophia'dan vazgeçmezdim.*

Neden?

TIFFANYSMOM226: *Her gece farklı bir kalabalık oluyor. Bazı kızlar sadece haftanın belirli geceleri orada çalışıyor.*

Stephanie bunu hiç düşünmemişti. Ama kolayca tanımlayamayacağı kadar çok nedenden ötürü geri dönme fikrinden kesinlikle hoşlanmıyordu. Bu da ona ...

Bana soyadımı kullanmamamı söylememiştiniz.

TIFFANYSMOM226: *Hiç aklımdan geçmedi. Bu işte bazı şeyler sadece anlaşılır. Özür dilerim.*

Stephanie sadece kaçırdığı başka içeriden ipuçları olmamasını umuyordu.

STEPHGRANT: *Üst düzey eskort bulmak için başka yerler var mı?*

TIFFANYSMOM226: *Korkarım ki hayır. Birkaç yıl önce birkaç büyük madam bir FBI sokağında kapatıldı ve o zamandan beri işler daha düşük seviyede tutuldu. Sophia'nın üçüncü katı etkilenmeyen tek yer, çünkü federaller bunu asla öğrenemedi.*

Stephanie bir sonraki hamlesini düşündü. Dehşete kapıldı, sadece bir tane gördü.

Yani gerçekten oraya geri dönmem gerektiğini mi düşünüyorsun? Bittiğine sevinmiştim.

TIFFANYSMOM226: *Zor olduğu için üzgünüm. Sana söylediklerimi yaptın mı?*

Satın, hissedin, flört edin, gülümseyin, kollarına dokunun, kıkırdayın ve sadece gösterinizi satın almalarını sağladıktan sonra Tina hakkında soru sorun.

Evet.

Belki sonuncusu hariç, barmenle olan.

TIFFANYSMOM226: *Hala en iyi seçeneğiniz olduğunu düşünüyorum. Sophia'nın dışında nereye bakacağımı bilmiyorum.*

Stephanie iç çekti. Melody'nin paylaşacak başka bir şeyi olmasını o kadar ummuştu ki.

Tamam. Geri döneceğim.

TIFFANYSMOM226: *İyi şanslar ve bana haber ver. Gitmem gerek. Tiff dış çıkarıyor ve hırçınlaşıyor.*

"Geri döneceğim," diye fısıldadı ekrana boş boş bakarak, "ama barmenin yüzüne nasıl bakacağım?"

Ve eğer bana tekrar asılırsa, bu sefer nasıl karşı koyacağım?

SHONDRA'NIN MİDESİ şiddetle gurulduyordu ama açlık sancılarına alışkındı. Bu yüzden elindeki bir dolarlık banknota baktı ve St. Ann'deki fırından bir günlük çörek almaya gitmek yerine onu cebine attı. Aynı zamanda beşliğin hâlâ orada olup olmadığını kontrol etti. Kahretsin, beş dolar! Bu adam parayı böyle dağıttığına göre kafayı yemiş olmalıydı. Adamın bir şey istediğinden emindi ama eski yatağında huzur içinde uyumuştur. Birkaç haftadır uyuduğu en iyi uykuydu.

Ona güvendiğinden değil. O kimseye güvenmezdi. Güvenmek insana sadece zarar verirdi ve o bunun için fazla zeki idi.

Çamaşır makinelerinin bulunduğu sıcak küçük odadaki çatlak alçı duvara yaslanmış, ikisi çalışırken onları dinliyordu. "Diğer üçü bozuldu," demişti çiçekli çadır elbiseli yaşlı kadın ona biraz önce. "Bu yüzden herkes bu ikisi için kavga etmek zorunda. Sana bir dolar vereyim, kal ve giysilerime göz kulak ol, çamaşır makinelerimi kimsenin almasına izin verme. Yapacak dört yüküm daha var."

Para, sadece çamaşır makinelerini izlemek için mi? Shondra'nınki kadar kirli kanvas tenis ayakkabılarıyla paytak paytak yürüyüp gitmeden önce, "Tamamdır," diyerek kadının buruşuk elinden faturayı aldı.

Eğer dün biri ona bir dolar verseydi, "*Lanet olası çamaşır makinelerinin canı cehenneme*" diye düşünür ve fırına gitmek için sokağa çıkardı. Daha sonra sırt çantasındaki kâğıt bardağı çıkarıp Aziz Louis Katedrali'nin önünde oturur ve polisler onu kovalayana kadar çeyreklik isterdi. Ama burası kötü bir yer değildi ve o da bunu mahvetmeyecekti. Tüm bildiği, *her*

Bu binada yaşayan aptallar amaşıır makinelerine bakması için ona bir dolar verirdi. Sırtının duvardan aşığı kaymasına izin verdi, ta ki yıpranmış, çukurlu muşambaya dayanana kadar.

Açık kapı aralığını büyük bir gölge doldurduğunda irkildi. "Kahretsin," diye mırıldandı ve dün geceki adamı bulmak için başını kaldırdı.

O da sarsıldı. "Ne *oluyor be?*" Sonra i çekti. "Burada ne yapıyorsun, '*tite fille?*' Beyaz bir tişört ve bol bir haki şort giymişti. Koyu renk saçları dün geceye göre daha dağınıktı, sanki bugün hiç taramamış gibiydi.

Önce amaşıır makinelerine, sonra da adamın taşıdığı kırık dökük eski amaşıır sepetine baktı. "Umarım o amaşıırları yıkamaydı düşünmüyorsundur."

Gözlerini kırptırdı.

"Neden?" "Makineler alındı."

Başını öne eğdi. "Peki sizi amaşıırhane polisi olarak kim atadı?" "Bayan La . . . bir şey."

"LaFourche," dedi bir başka i çekişle. "Lanet amaşıır odasının kendisine ait olduğunu sanıyor." Gözlerini devirdi.

"Kimsenin bu makinelerle uğraşmasına izin vermemem için bana bir dolar verdi. Başka yükleri de var." Mavi kot pantolonunun ön cebini yokladı.

Kaşlarını kaldırarak sivri bir bakış attı. "Dün gece sana *beş* dolar verdim. Ne alacağım?"

Söylediklerini geri mi alıyordu? Her şeye rağmen onun pantolonuna mı girmek istiyordu? Kadın sertçe ayağı kalktı. "Sadece iyi davrandığını söylemiştin."

Sepetini yere bıraktı. "Arkana bakma, '*tite fille*. I sadece kibarlık *ediyordum*. Ama küçük bir pazarlık yapmaya ne dersiniz?"

Kollarını kavuşturdu, daha dik durdu, kaba görünmeye çalıştı. "Ne gibi?"

Elini arka cebine attı ve yıpranmış kahverengi deri bir cüzdan çıkardı, sonra da ona bir onluk uzattı. "Café Du Monde'a gidip kahvaltı için bize biraz beignet almaya ne dersin?"

Rahatladığını belli etmemek için çabaladı. "Kahvaltı için çok geç oldu." "Öğle yemeğı diyelim o zaman, nasıl istersen."

Paraya baktı, biraz beignet'in kulağı çok hoş geldiğini düşündü. Altı dolarlık zulasından da bir şey eksilmeyecekti. Başka bir açlık hissi onu parayı almaya itti ama makinelere baktı. "Yıkayıcılar ne olacak? Söz vermiştim. Bir dolar için."

Başını öne eğdi. "Senin için onlara göz kulak olurum."

Bakışlarını suçlayıcı bir şekilde genişletti. "Onları çalmayacak mısın? Onunki biter bitmez kendi giysilerini giymeyecek misin?"

Başını ciddiyle salladı, bu da ona inanmasını sağladı. Ve şimdiye kadar verdiği sözleri tuttuğunu inkâr edemezdi. "Aslında, hazır oradayken bana çamaşırhane için üç dolar değerinde çeyreklik getir. Beignet'lerin yanında içecek bir şeyler de al."

Shondra teşekkür etmeyi düşündü ama yapmamaya karar verdi. Adam yasal görünse bile, yumuşak tarafının ortaya çıkmasına izin vermeyecekti. "Kaç tane istiyorsun?"

"Benim için bir sipariş, bir de portakal suyu. Kendiniz için ne kadar isterseniz alın."

"Gerçekten mi?" Dünden önceki günden beri bir şey yememişti.

Başıyla kısa bir selam verdikten sonra sevimli, tüylü bir köpeğin durduğu ayaklarına baktı. Bu ona onuncu yaş gününde yavruyken aldığı boxer cinsi Rex'i hatırlattı; Rex'ten ayrılmak kaçmanın en zor yanlarından biriydi.

Tam köpeğini sevmek isteyecekken, adam ona bağırdı. "Hadi oradan, *pasaklı* it! Defol git buradan!" Zavallı köpeği uzaklaştırmak için elini salladı.

Köpek başını ve kuyruğunu eğip avluya geri dönerken, "Ona bağırma," dedi.

"Neden olmasın? Uyuz şey sadece yiyecek dilenmek ve insanları rahatsız etmek için geliyor."

Adamın sözleri karşısında içinde bir şeyler kasıldı. Köpek gibi o da çatlak döşemeye baktı. Hava her zamankinden daha kalındı.

"Özür dilerim," dedi, sesi daha önce duyduğundan daha yumuşaktı.

Yukarı doğru kısa bir bakış attı. "Her şey yolunda. Benim için köpeğe olduğundan daha havalısın, o yüzden neden umursayayım ki?"

Ona doğru yarım bir gülümseme gönderirken gözleri de biraz daha yumuşadı. "Seni köpekten daha çok seviyorum."

"Sevilecek ne var ki?" Uzun zamandır kendini pek sevilebilir hissetmemişti.

"Dün gece de söylediğim gibi, oldukça komiksin." Yıkayıcılara baktı. "Ve görünüşe göre sen de oldukça güvenilirsin."

Gözlerini sarkık, su lekeli tavana doğru devirdi. "Çamaşırhane bekçisi. Benim şöhret iddiam. İmzamı ister misin?"

"Gördün mü, çok komiksin," diye kıkırdadı ve sokağı işaret etti. "Ama midem gurulduyor, o yüzden sen git."

Başını salladı ve arkasına bakmak için durmadan önce onu geçip avluya doğru ilerledi. "Adın ne senin?"

"Jake."

"Ben Shondra." Gitmek için döndü, ama şimdi onu tutacak kadar büyük bir gölgelikte yatan köpeğin yanından geçerken, başını okşamak için durmaktan kendini alamadı. "Göründüğü kadar kötü biri değil," diye fısıldadı köpeğe ve Jake'in çamaşır odasında kaybolduğunu görmek için arkasına baktı.

Tekrar kapıya doğru yola çıktığında, köpek onu takip etti. "Dur," dedi, sert ama sert olmayan bir sesle. Onun trafiğe girmesini istemiyordu. Sanki onu anlayabilecekmiş gibi, "Burada kal, hemen döneceğim," dedi.

Sonra Café Du Monde'a doğru giderken kendi kendine gülümsedi. Jake, köpek için de bir beignet siparişi alıp almadığını asla öğrenemeyecekti.

JAKE barın arkasındaki cam raflarda duran şişelere bakarak içkilerin envanterini çıkardı. Bu ertelediği bir görevdi ama işe erken gelmişti, her zamankinden daha enerjikti.

Dairesinin eski, çizik pencerelerinden sızan güneş genelde uyumasına engel olmazdı ama bugün de erken kalkmıştı. Çoğu insan için geç ama onun için erken. Ağırılık kaldırmıştı.

-Şehir Parkı'nın yakınındaki küçük evden taşınırken yanına aldığı birkaç eşyadan biri de bu aletlerdi. Sonra apartmanda dolaşp çamaşırları bile toplamıştı. Bu enerji patlamasının nereden geldiğinden emin değildi ama temiz giysileri bittiği için iyi bir zamanlamaydı.

Çamaşır yıkamaktan *nefret* ederdi. Kafasında Becky'nin görüntüleri olmadan çamaşır makinesine çamaşır koyamıyor ya da kurutucudan havlu katlayamıyordu. Her zaman yüzünde neşeli bir gülümsemeyle çamaşırlarıyla ilgilenirdi, sanki çamaşır yıkamakla ilgili kimsenin bilmediği bir sırrı biliyormuş gibi.

Bu yüzden evsiz çocuğun sağladığı dikkat dağınıklığı için neredeyse minnettardı. Shondra. Gün ışığı onun uzun, dalgalı saçları ve pürüzsüz kahverengi teniyle güzel olduğunu göstermişti. Onun pantolonuna girmek istediğini düşünmesine ve bugün yine bu kadar gergin olmasına şaşmamalıydı. On üç ya da on dört yaşındayken kaç erkekten korkmak zorunda kaldığını düşündükçe içi cız ediyordu.

Kendine rağmen, onun sokaklarda kalmasına izin vermediği için memnundu. Şu anda tam olarak sokaklardan kurtulmuş sayılmazdı ama en azından ona uyuması için çoğu evsiz çocuğun sahip olduğundan daha güvenli bir yer vermişti. Onu doyurduğu için de memnundu.

Yine de yumuşamaya başlayamazdı. Kız gidip kendini yaralayabilir ya da daha kötüsünü yapabilirdi ve o da bunu *hissedebilirdi*. Kayıp, pişmanlık - yeterince çaba göstermediği ve en başta denememesi gerektiğini daha iyi bilmesi gerektiği duygusu. Böyle bir şey olmayacaktı.

Arkasında biri sabırsızca bara vurdu. "Barmen, bana bir beyaz Rus ver."

Arkasını döndüğünde Alan Cummings'i gördü; yakışıklı, yatırım işleriyle uğraşan ve artık gerçek bir pislik olduğunu düşünmeye başladığı biriydi. Bir kere adam muhtemelen elli kişinin Jake'e ismiyle hitap ettiğini duymuştu ama o "barmen" demekle yetinmiş, kendisinin daha iyi olduğunu düşündüğünü belli edecek bir tonlama yapmıştı.

"Elbette," dedi Jake, ses tonunun adama karşı benzer bir umursamazlığı yansıttığını umarak.

İçkiyi doldurdu, ona rengini veren süt parçasıyla bitirdi ve Cummings'in parasını aldı. Cummings bahşış bırakmadı.

"Hey Jakey," dedi Misti, esmer bir ahududu daiquiri, neredeyse göbeğine kadar kesilmiş bir elbiseyle bara doğru süzülürken.

Jake işyerindeki gülümsemesini takındı ama neredeyse "barmen "i tercih ettiğini düşünecekti. Misti kıkırdayan, şapşal, bu ortam için fazla gençti ve bu gece onu görmek bile nedense Sophia'nın üçüncü katına duyduğu tiksintiyle içinin burkulmasına neden oldu. "Dur tahmin edeyim. Ahududulu daiquiri?"

Kaşlarını karikatürize edercesine kaldırdı. "Nereden biliyorsun?"

Çünkü insanlar tahmin edilebilir. Bunu polis akademisinde öğrenmişti ve o zamandan beri bunun ne kadar doğru olduğunu keşfetmişti. İnsanlar kalıpları severdi, özellikle de yüksek gerilimli durumlarda. Kendilerine kontrol hissi vermek için tanıdık olana ulaşmayı severlerdi. "Sadece şanslıyım," dedi.

Başını öne eğdi. "Biliyor musun, bir barmenin ne içmek istediğimi bilmesi ya da bir garsonun ne yemekten hoşlandığını hatırlaması hoşuma gidiyor." Genç kızın zihninde yeni ve hoş bir düşünce olduğu açıktı.

Hoşunuza gidiyor çünkü sizi bir yere ait hissettiriyor. Sanki birileri seni bir şekilde umursuyormuş gibi.

Bunu ona açıklamak istedi ama yapmadı. Çünkü umurunda değildi. Ne kadar genç olduğu ya da ne kadar aptal olduğu umurunda değildi.

Hepiniz benim için sadece içkisiniz. Bunu ona olduğu kadar kendisine de hatırlatmak için söylemeyi düşündü. Ama dilini ısırdı, gülümsemeye devam etti ve "İyi geceler, tamam mı?" dedi. Kafasını bulandıran gereksiz düşünceleri bastırırken iyi bir önlem için bir göz kırpması bile ekledi.

Bununla birlikte, aptal Misti içkisiyle birlikte tabureden indi ve o farkına varmadan kalabalıklaşan yemyeşil çevrede kayboldu. Barın arkasındaki küçük saate baktı. Tam on buçuk.

Sanki bir işaretmiş gibi, kapıdaki kırmızı perdelerden biri, siyah dantelli sarışın bir görüntüyü içeri almak için geri çekildi. Uzun bacaklar, iri göğüsler, kaymak gibi bir ten... Bu kadın her şeyiyle mükemmeldi. İşte o zaman bakışlarını daralttı ve kim olduğunu anladı.

Stephanie Grant.

Göğsü arzu ve öfkenin birleşimiyle sıkıştı.

Kahretsin, geri dönmüştü. Onu ne kadar tehlikeli olduğu konusunda uyardıktan sonra. Yollarını ayırdıklarında kızın dengesini yeterince kaybetmiş görüldüğünü düşünmüştü ama şimdi bunun sadece dokunmaktan kaynaklanıp kaynaklanmadığını merak ediyordu.

Gerçek şu ki, bu *onun* da dengesini bozmuştu ve bugün onu düşünmemek için iyi bir iş çıkarmış olsa da, şimdi her şey geri geldi. Kırmızı odada onun altındaki nazik iç çekişleri. Parmaklarını o günahkâr yumuşak teninin üzerinde gezdirdiğinde nefesinin kesilmesi. O kadar hızlıydı ki ereksiyonla savaşıyordu. Peter, Paul ve Mary.

Şaşırtıcı bir şekilde, onu atlatmaya çalışmak yerine doğrudan bara doğru ilerledi.

Tahmin edilebilir mi? Görünüşe göre *bu* kadın değil.

Kadın dün gece oturduğu tabureye oturduğunda, adam kollarını alttaki tezgâha dayadı ve bakışlarıyla kadını delip geçti. "Chardonnay?"

"Tequila sunrise."

Başka bir sürpriz. "Bu gece zor şeyler mi yaşıyorsun?" "Sadece geceye farklı bir şekilde yaklaşıyorum."

Evet, bunu görebiliyordu. Dantel elbisesi onu bir öncekinden daha sıkı sarıyordu, daha dar kumaş göğüs dekoltesini en üst düzeye çıkarıyor ve her geçen saniye kasıklarını daha da sıkmaya devam ediyordu.

Ve birdenbire dün gece gördüğü rüya aklına geldi. Bir sandalın içinde, onu açlıktan çılgına çeviren bir kadın. Ona doyamadığını, onu tüketmek istediğini hissediyordu.

Maskeli değildi -aslında, vahşi bataklık kadar doğaldı- ama yine de yüzü hakkında belli belirsiz bir fikirden fazlası yoktu. Tanrı'ya şükür, *bu açlık o açlık* kadar ezici değildi. Ama yaklaştı.

"Burada ne halt ediyorsun?" diye sordu bir bardağa tekila doldururken.

Sesi onunki kadar düzgün çıkıyordu. "Bana yardım etmeyeceksin, o yüzden kendi başıma aramaya devam etmek zorundayım."

Bakışlarını onunkilere dikti, bunu bir "müşteriye" söylediğini kimsenin duymayacağını umuyordu ama söylenmesi gerekiyordu. "Bu aptalca, tehlikeli ve tekrar ediyorum, bunu yapmanın *aptalca* bir yolu."

Stephanie Grant güzel omuzlarını silkti, saçları bu gece altın dalgalar halinde omuzlarına dökülüyordu. "Onu başka nasıl bulacağımı bilmiyorum. Ve onu bulmak zorundayım."

"Bunu nasıl yapacaksın, *canım*?" Kadının içkisini nar ekşisi ve portakal suyuyla tamamlayıp barın üzerine koydu. "Burada kimsenin onu tanımadığını söylemiştin."

İlk buluşmalarında olduğundan çok daha özgüvenli konuşuyordu. "Her gece farklı bir kalabalık oluyor. Bu gece şansım yaver gidebilir."

Kendine rağmen kurt gibi bir ifade takındı. "Dün gece şanslı olmana yardım etmeye çalıştım *beb*, ama sen beni reddettin."

Ağır makyajının ardında pembeleşen yanakları, adamın içine ince bir erkeksi tatmin duygusu gönderdi. Bakışlarını onunkilere dikti ve o güzel mavi gözlerde kendisinininkilerle aynı anıların süzüldüğünü gördü. Uzun bir an boyunca, dünyada başka hiçbir şey dün gece paylaştıkları sıcaklıktan daha önemli olamazmış gibi geldi.

Sonunda içkisine baktı ve hızlıca bir yudum almak için aldı. "Benim ... gitmem gerek," dedi ve tabureden kalkmaya başladı.

Barın öbür ucuna uzandı ve onun bileğini yakaladı. "Dün gece söylediklerimin tek kelimesini bile duymadın, değil mi? Bu insanlarla dalga geçemezsin. O kadar iyi bir oyuncu değilsin."

Derin bir nefes aldı. "Denemek zorundayım."

Bileğini serbest bıraktı, başka çaresi yoktu. "Beyninden çok görünüşün var, *chère*."

"Sen bir pisliksin."

"Belki." Omuz silkti. "Ama sana göz kulak olmaya çalışan bir eşek."

Bakışlarını ona dikti. "Dün gece beni baştan çıkarmaya çalıştın. Bana göz kulak olmayı böyle mi tanımlıyorsun?"

"Bunu planlamamıştım," dedi başını samimi bir şekilde eğerek. "Ama ben kırmızı kanlı bir adamım."

Stephanie Grant sorunlu bakışlarını ondan çekerek takım elbiseler ve kıvrımlarla dolu odayı taradı ve gözleriyle tekrar karşılaştığında yüz ifadesini çığ bir kararlılık doldurdu. "Bu adamların geri kalanı da *aynı* derecede kırmızı kanlı ve benimle ilgili bu kadar cazip olan şey sende işe yaradıysa, belki onlarda da işe yarar."

Bir iç geçirdi. "İşte tam da bundan korkmalısın."

Beşinci Bölüm

STEPHANIE onunla yüzleşmeye karar vermişti. Üstelik odadaki tek tanıdık yüz oydu. Unuttuğu şey, adamı görmenin bile onu nasıl etkilediği idi. Sanki sıcak bir lav fıçısına batırılmış gibiydi. Şimdi oradan uzaklaşırken göğüs uçları dar elbisesinin dantel kuplarına sürtünüyor ve kalçalarının birleştiği yer yanıyordu. Onun için. Dün gece başladıkları şeyin devamı için.

Tanrım, kes şunu! diye bağırdı kendine.

Aklını başına toplamaya hayatında hiç olmadığı kadar ihtiyacı vardı. Eğer söyledikleri doğruysa, güvenliği buna bağlı olabilirdi. Ama bundan da öte, *Tina'nın güvenliği de* buna bağlıydı. Her geçen gün sanki kız kardeşi biraz daha uzaklaşıyor gibi hissediyordu.

Yine de bardan çıkarken aklında en çok ne vardı?

Kendini şehvetin cazibesine kaptırmış, seksi barmenin o uzaklaşırken kalçalarının salınışını izleyip izlemediğini merak ediyordu. Onu elinden tutup o kırmızı odaya götürmeyi, sonra da kapıyı kilitleyip dünyanın geri kalanını unutmayı -uzun zamandır hiçbir şeyi istemediği kadar- çok istiyordu. Onunla birlikte tüm o yemyeşil dokularda kaybolmak istiyordu. *Onun* içinde kaybolmak istiyordu.

Çılgın arzu ona dün gece olduğu kadar yabancı, ama aynı zamanda güçlü kalmıştı. Bu adam onu daha önce hiçbir erkeğin etkilemediği bir şekilde etkilemişti. Şimdi bile üniversiteye, liseye geri döndüğü zamanları hatırlıyordu.

Gerçekten de gerçek tutkuyu yaşamıştı ama bunun ondan daha fazlası olduğunu biliyordu. Sanki o önceki zamanlar bir tür giriş niteliğindeydi ama *bu gerçek bir şeydi*.

Ve ondan uzaklaşıyordu. Sayamayacağı kadar çok nedenden dolayı.

Ama şu anda en önemli neden Tina'yı bulmaktı.

Dün gecenin mantrasıyla kendi kendine ders verdi: *sat onu*. Her nasılsa bu gece daha kolaydı. Belki de dün gecedен sonra bu günah yuvasına girip kız kardeşini bulmanın o kadar kolay olmayacağını anladığı içindi. Artık güçlü olmaktan, bu insanların ona açılmasını nasıl sağlayacağını bulmaktan başka çaresi yoktu.

Tropikal tekila karışımı içini ısıtırken göğsünü hafifçe dışarı çıkardı ve dudaklarını yaladı. Odanın bir yerinde bir adam onu izliyordu; aç bakışların tenini karıncalandırdığını hissedebiliyordu. Barmen mi? Yoksa bir av parçası mı? Diğer adamların da öyle olduğuna karar vermişti. İzleyen barmen olmasını istiyordu ama kız kardeşini tanıyor olabilecek zengin bir adam olması *gerekiyordu*.

Köşedeki geniş odanın iki tarafını kaplayan geniş pencerelere doğru bakarken, bu küçük meydan okuma taklidinden hoşlanan bir adam için seksi ve hafif mesafeli görünmeye çalıştı. Çevresel görüşünde, otuzlu yaşlarının ortasında, yakışıklı, açık renk saçlı bir adamın kendisine baktığını gördü.

Av.

Başını hafifçe çevirdi, yumuşak bir bakış attı, sonra gülümsedi. *Sat onu*.

Onun bakışlarını tuttu ve bir kez daha dudağını yaladı. Bunu yapmak çok zordu ama nasıl yapacağını yeni keşfetmişti. Adam barmenmiş gibi davrandı.

Yakışıklı adam Armani takım elbisesi ve çapkın bir gülümsemeye ona doğru ilerledi, aradaki mesafeyi kapatıp kişisel alanına çok yaklaştı. "Adın ne tatlım?"

"Stephanie." Midesi çalkalanırken, kibir ve şehvet dolu gözlere baktı. *Onun barın arkasındaki adam olduğunu düşün, dün gece seni neredeyse baştan çıkaran ateşli adam. Bunu yapabilirsin.*

Onunla sohbet ettikçe yavaş yavaş barmen olmaktan çıkıp sadece bir müşteriye, başka bir partideki başka bir müşteriye dönüştü. Ancak, tıpkı dün akşam olduğu gibi, bir reklam kampanyası yerine *kendini* satıyordu. Ve bu konuda her geçen saniye daha da ustalaşıyordu.

"Seni neden daha önce burada görmedim, Stephanie?"

Başını cilveli bir şekilde eğdi. "Belki de yaptın ve sadece hatırlamıyorsun."

Derin derin kıkırdadı. "Unutacağım bir kadın değilsin." İfadesini, parmağını elbisesinin sütyen benzeri ince askısından aşağıya, neredeyse göğsüne dokunana kadar gezdirmek için uzanarak noktaladı. *Panik yapmayın.* Kadın gülümsedi ve hafifçe arkasını dönerek adamın elini bırakmasını sağladı.

Planlamadan, gözleri barın arkasından onu izleyen barmene takıldı. Bakışı açıkça bir uyarıydı ve yüzündeki meydan okumayı okuyabildiğini umuyordu.

Arzusunun gerçek nesnesinin her hareketini izlediğini bilerek, gözlerini baştan çıkarıyormuş gibi yaptığı letch'e çevirmek son derece garip hissettiriyordu. Barmen onun tarzını kısıtlıyor, kafasını oyunun dışına çıkarıyordu.

Armani'nin koluna hafifçe dokunmak için uzandı. "Burası çok gürültülü. Hadi balkona çıkalım, orada konuşabiliriz."

Armani sırtıttı. "Mükemmel bir fikir. Önden buyurun."

En yakındaki Fransız kapılarını iterek geçmek bir düşmandan kaçmak gibiydi. Karanlık onun ve avının etrafını sardığı anda, bilgi edinmek için araştırmaya başlamak konusunda kendini daha özgür hissetti. Beyaz ferforje parmaklığa yaslandı ve bardağından bir yudum aldı. "Beni daha önce burada görmediğine şaşırmış gibiydin. Bu sık sık gelen bir müşteri olduğunuz anlamına mı geliyor?"

Armani usulca güldü ve başparmağıyla onun kolunu okşamaya başladı. "Şimdi, tatlım, ne fark eder ki?"

Onun okşamasıyla teni ürperdi, vücudu ağır havaya rağmen soğumaya başladı. *Satmaya devam et.* "Sadece merak ettim. Gerçek şu ki, buraya daha önce pek gelmedim... ama belki kız arkadaşım Tina'yı tanıyorsundur? O her zaman burada."

Başını öne eğdi. "Tina, ha? Hayır, hiç sanmıyorum."

Alaycı bir suçlamayla çenesini indirdi. "Emin misin? Güzel sarışın, yirmi beş yaşında, muhteşem gözler?" Sonra güldü. "Çünkü kıskanç bir tip olduğumdan endişeleniyorsan, endişelenme."

Şehvet dolu bir sırıtışla parladı. "O zaman belki de onu aramalısın ve üçümüz küçük bir parti verebiliriz."

Aman Tanrım. Tüylerim diken diken oldu. "Hayır, *tatlım*," dedi, şakacı bir şekilde onu yankılayarak. "Ben paylaşmam."

"Benim kaybım," dedi kaşlarını kaldırmadan önce hafifçe. "Ya da belki benim kazancım? Neden benim evime gitmiyoruz ve sen de bana nasıl

sahiplenicisin."

Şimdi ne olacak? Tina'yı tanımıyordu ya da tanısa bile söylemiyordu. Ve onunla seks yapmayı kabul etmişti, lanet olsun. Satışta o kadar ustalaşmıştı ki ne zaman duracağını unutmuştu. "Önce bayanlar tuvaletini ziyaret etmem gerekiyor."

Gülümsemesini yerinde tuttu ama hemen bir gaf yaptığını hissetti. Uzaklaşmak için bir bahane ararken çok uzun süre tereddüt etmişti.

"Ya gitmeni istemiyorsam?" Kollarını gevşek bir kucaklamayla ona doladığında şehvetli bir sırıtış sergilemeye devam etti.

Zorla bir kahkaha attı. "Neden kadınlar tuvaletine gitmemi istemiyorsun?"

Sanki onun gözlerini okumaya çalışıyormuş gibi başını hafifçe eğdi. "Sadece içimde garip bir his var. Benden kaçmaya çalışmıyorsun, değil mi tatlım?"

Ona baktı. *Onun arzuladığın adam olduğunu düşün. Yapabildiğin kadar.* "Bunu neden yapayım ki?"

Yüz ifadesi ciddileşti. "Emin değilim ama riske girmek istemiyorum. Seni bu gece için istiyorum. Ne kadar?"

Onu bir saatliğine istemek de bir o kadar iğrenç olsa da boğazı düğümlendi. Bu kadar derin bir karmaşanın içine düşmeyi hiç beklemiyordu. Adamın onun gergin yutkunuşunu görmemesini umuyordu. "Duruma göre değişir."

"Açık mı?"

Adamın dokunuşu her an daha da rahatsız edici hale geliyordu ama kadın kendini kıkırdamaya zorladı. "Eğer bir centilmen olacaksan ve önce tuvalete gitmeme izin vereceksen."

"Gitmeden önce bir önizlemeye ne dersin? Sen yokken beni mutlu edecek bir şey."

Vücudunun gerildiğini hissetmemesi için dua ederek tekrar güldü. "Ülkenin öbür ucuna falan gitmiyorum. Sadece tuvalete gidiyorum. İki dakikaya gitmiş olurum."

"Öyle olsa bile, müşteri her zaman haklıdır, değil mi?"

Adam elini kalçasından göğsüne doğru kaydırdı; ta ki kadın refleks olarak kolunu vücuduna sımsıkı bastırıp adamın ilerlemesini durdurana kadar. Karanlıkta bile adamın gözlerini aniden aydınlatan çirkin tonu görebiliyordu. "Sorun nedir?"

"Hiçbir şey." Başını salladı ama lanet olsun, sesi hafifçe titriyordu.

Gözleri ince yarıklara kadar kısıldı. "Bak, ne tür bir oyun oynadığını bilmiyorum ama bundan hoşlanmadım. Buraya istekli bir kadın bulmak için geldim ve *seni* seçtim. Paramın karşılığını almaya başlamak istiyorum, *şimdi*."

Birdenbire onun dokunuşuna bir saniye bile tahammül edemez hale gelince, hayatının içgüdüleri devreye girdi ve onun sıkılaştıran kavrayışına karşı mücadele etmesini sağladı. Kötü bir hamleydi. Bir kolunu kızın beline doladı ve boştaki eliyle çenesini kavrayarak yüzünü kendisine çevirdi. "Neden benden kaçmaya çalıştığını bilmiyorum tatlım, belki de bu işte yenisin, bilmiyorum. Ama benimle dalga geçilmesinden hoşlanmıyorum, bu yüzden iyi bir kız olmanı ve bana istediğimi vermeni öneririm."

Bu kötüydü. Gerçekten kötüydü. Midesi bulandı ve derisi diken diken oldu. Ve kişisel dehşetinin ortasında, beyninde başka bir çirkin görüntü yanıp söndü. Tina, aynı durumda. Bir eskort olsaydınız, fikrinizi değiştirirseniz ne olurdu? Seçenekleriniz nelerdi? Kimsenin umurunda mıydı?

Letch kısa elbisesinin eteklerine doğru uzandığında, kadın elini sertçe savurdu. "*Çekil üstümden, seni pislik!*" dedi sıkılmış dişlerinin arasından. Kendini kurtarmak için ellerini adamın göğsüne bastırırken adrenalini onu daha da güçlendirdi, ancak etrafında kilitli olan kol hala kıpırdamadı.

Bu yüzden tırnaklarını derinlere geçirdi.

"Hey!" diye hırladı, arkasına yaslandı ama yine de onu bırakmadı. Sonra, gözlerine saldıracaktı.

"Bayan hayır dedi, pislik."

Başını kaldırıp baktığında açık bir Fransız kapısının önünde kollarını kavuşturmuş kaslı bir adamla karşılaşana kadar derin ve buyurgan ses onu sersemletti.

Barmen.

Jake, Cummings'in Stephanie Grant'i kavrayışını gevşeterek ona bakmasını izledi ve bok kafalının onu tamamen serbest bırakmamasından rahatsız oldu. "Seni ne ilgilendirir ki? Sana içeri girip kendi işine bakmanı öneririm."

Jake kendini tuttu ama bakışlarını sümüklü piçin üzerine dikti. "Bunu yapamazsın. Onu bırakmanı öneririm."

Cummings tereddüt edince Jake bir yumruğunu esnetti, bu bir uyarıydı. Bunun üzerine Cummings sonunda onu elinden bıraktı ama neredeyse Jake'in hissettiği kadar kızgın görünüyordu. "Bunu yaşamak için yapıyor, dostum."

Sen böyle düşünüyorsun. Cummings'e dönmeden önce bakışlarının hızla Stephanie'ye kaymasına engel olamadı.

Sonunda pislik ondan uzaklaşınca Jake kenara çekildi ve adama açık kapıdan geçmesi için açık bir yol bıraktı.

"Lanet olası işini kaybettin!" dedi Jake'in yüzüne parmağını sallayarak.

Jake uzandı ve elindeki sineği yakalar gibi onu yakaladı. "Buradan çıkarsan belki kadın saldırı suçlamasında bulunmaz."

Cummings güldü. "Sanki kimse bir fahişeye inanacak da." Ama en azından bu iğneleyici yorumu çıkış cümlesi yaptı ve herkesin orada olmasının çirkin nedenini örtbas etmekte çok iyi bir iş çıkaran gösterişli ve yumuşak caza geri döndü.

Jake kapıdan sızan ışıktan Stephanie'nin durduğu gölgeye doğru yürüdü. "İyi misin, tatlım?"

"Evet, iyiyim." Yalan söylüyordu. Dışarısı seksen derece ve o tir tir titriyordu.

İçgüdüsel olarak ona sarılmak, onu rahatlatmaya çalışmak istiyordu ama bu yanlış bir hareketti. Kadınlar böyle bir olaydan hemen sonra yabancı erkekler tarafından dokunulmaktan hoşlanmazlardı. Yine de ellerini ondan uzak tutması en iyisiydi.

Öyle bile olsa içgüdüleri sıkışıp kalmıştı. Lanet olası aptal bir kadındı ama kör aptallığı, kapıyı açtığında içinden geçen açıklanamaz korkuyu durdurmamıştı. Bunun onu ilgilendirmediğini ve umursamaması gerektiğini boş ver. Cummings'in, rahat patronu Danny'nin de ötesinde, gerçekten üst düzey yetkililere gitmesi halinde, burada sahip olduğu kolay işi tehlikeye atmış olabileceğine aldırmadı.

Tekrar kollarını kavuşturdu ve kadının yanındaki korkuluğa yaslandı. "Şimdi ne demek istediğimi anlıyorsun, değil mi?"

Bu soru ona alaycı bir bakış kazandırdı.

Güzel. Ona kızgın olması en iyisi olurdu. "Bununla başa çıkamazsın, Stephanie Grant. Şimdi en iyisi evine, Chicago'ya, oradaki küçük temiz hayatına dön ve burayı tamamen unut."

Tirizli camdan boş boş baktı, eski camlar içerideki renkleri ve şekilleri bozuyordu. "Keşke yapabilseydim."

"Kesinlikle deneyebilirsin. Ve bana sorarsan ne kadar erken olursa o kadar iyi." Bakışlarını ona çevirdi, öfkesi aniden geri döndü. "Ben sana sormadım,

"Keşke eve gidebilseydim" demek istedim, "Keşke burayı unutabilseydim" değil. Eve gidemem. Kız kardeşimi bulana kadar olmaz."

Jake uzun bir iç geçirdi. Bu kadın onu yoruyordu. Parmaklığın yanındaki küçük beyaz masadan bir sandalye çekip oturdu ve dirseklerini dizlerine dayayarak parmaklarını gevşekçe birleştirdi. "Seninle ne yapacağım, *chère*? Seni New Orleans'ın her yerinde güvende tutmaya çalışarak kovalayamam. -Ben kimsenin kahramanı değilim. Ama bana öyle geliyor ki, eğer bunu yapmazsam, başını içinden çıkamayacağın bir belaya sokmaya devam edeceksin."

"Bak, ben senin sorumluluğunda değilim." Sesi sivri ve sertti. "Az önce yaptığın şeyi takdir ediyorum ama kendini görevden alınmış sayabilirsin."

Ellerinden kızın yüzüne ekşi bir bakış attı ve bu olanlardan sonra bile kızın gözlerinde *hâlâ* o lanet olası kararlılığın parladığını gördü. Sadece başını salladı. "Geceleri nasıl uyumamı bekliyorsun, *beb*?"

"Az önce kahraman olmadığını söyledin. Sana ne bundan? Senden hiç koruma istemedim."

Ama bunu yapmayı bırakamıyorum, değil mi? Onu kendisini bu işe bulaştırmakla suçlamak istiyordu ama yapmamıştı. Dün gece ondan gerçeği zorla öğrenerek ve bu gece de Cummings'le ayrıldığını gördüğünde onu buraya kadar takip ederek sorunlarını kendi işi haline getirmişti. "Bana bir şey söyle, *tatlım*? Seni çılgın bir *couillon* gibi davranmaktan vazgeçirmek için söyleyebileceğim bir şey var mı? Aklını başına getirmek ve seni Sophia'nın evinden *çıkarmak* için yapabileceğim bir şey? Ve bir şeyler giymen için?"

Kız bakışlarını kaldırdığında, tüm o makyaj olmadan nasıl göründüğünü merak etmekten kendini alamadı. Buranın dışında, bu durumun dışında, normal, günlük hayatında nasıl biriydi? Daha yumuşak, diye düşündü. Daha yumuşak, iyi anlamda.

Onun önünden geçerek masanın diğer tarafına, kalan sandalyeye geçti. Eğik durmaya özen gösterdi ve ona bakmamaya, bunun yerine balkonun ahşap zeminindeki damarları incelemeye devam etti. Böylesi daha kolaydı.

"Adını bile bilmiyorum," dedi, ses tonu sözlerinin anlatamadığı her şeyi anlatıyordu. *Adını bile bilmiyorum ama yine de bana dokundun. Adını bile bilmiyorum ama seni dinlememi istiyorsun.*

Gözlerini kaldırmaktan kendini alamadı. "Jake Broussard."

Cevap olarak başını hafifçe salladı, sonra da şöyle dedi: "Şöyle bir şey. Eski eskort arkadaşım bana buranın yüksek fiyatlı eskortların ve onların

müşteriler alenen buluşur. Tina da kendini bu fahişeler kategorisine soktu, bu onun için önemli görünüyordu. Yüksek fiyatlı kızların çalıştığı başka bir yer biliyor *musunuz?*"

"Hayır," diye kabul etti, hâlâ gözleriyle ahşap damarlarını izliyordu. "Eskiden yüksek fiyatlı fahişeler için daha sıcak noktalar vardı, ama federaller birkaç yıl önce geldi ve onları kapattı. NOPD fuhuşun yasalara aykırı olduğunu hiçbir zaman tam olarak anlayamadı, ama çalışan kızların peşine düşmekten başka bizi meşgul edecek çok şey vardı. Federaller buraya taşındığında, onların da yapacak daha iyi işleri olmamasına şaşırdık. Anlayabildiğimiz tek şey, daha büyük bir şey aradıkları ve bulamadıklarıydı."

"Peki o zaman," dedi başını sallayarak, "*buralarda* sormaya devam etmekten başka çarem yok. Birileri kız kardeşim hakkında bir şeyler biliyor olmalı, ama henüz onları bulamadım."

Bir süredir ilk kez gözlerini onunkilere dikti. "Sanırım senin *için* etrafa soracağımı söyledim. Bu senin güzel kıcını birkaç gece evde tutar mı?"

Kadının teklifi özümsemişini gördü ve sonunda masaya doğru eğilerek, "Daha ne yapabiliriz? Başka nereleri arayabiliriz? Eğer yardım etmek istiyorsan, eminim ki sadece bu yeri araştırmaktan daha fazlasını yapabiliriz. Eski bir polis olarak deneyebileceğimiz başka yollar da biliyor olmalısınız."

İçinden ince bir yorgunluk şeridi geçti. "Yani buralarda sormamın senin için yeterli olmadığını mı söylüyorsun?" Başparmağını partinin olduğu yöne doğru kaldırdı.

"Bana yardım edecekseniz, neden tüm kaynaklarınızı kullanmayasınız ki? Dediğim gibi, sana ne kadar istersen ödeyebilirim ve Tina'yı ne kadar çabuk bulursak, ben de o kadar çabuk yakandan düşerim."

"Paranı istemiyorum, tatlım." "Ne istiyorsun?"

Gözleri buluştuğunda, ikisinin de sorunun ima ettiği sıcaklığı hissettiğini düşündü. *Seni yatırmak ve sana dokunmak, ellerimi güzel kıvrımlarının her birinin üzerinde gezdirmek istiyorum.* Kendini gerçekliğe geri döndürmek için başını hızlıca salladı. "Ödemeye gerek yok," dedi sonunda, bakışları hâlâ onunkilere kilitlenmişti. O kadar maviydiler ki, içinde yüzebileceğini düşündü.

Biraz daha dik oturdu, hareketle birlikte göğüsleri öne doğru fırladı. "Yani onu bulmama yardım edeceğini mi söylüyorsun?"

Bir iç geçirdi. Gerçekten de söylediği bu muydu? Bugünlerde kimseyi ya da herhangi bir şeyi mümkün olduğunca az önemsemeye çalışan bir adam olarak Stephanie Grant'e kayıp kız kardeşinin yerini bulması için yardım etmeye mi çalışacaktı?

"Evet, *beb*, tabii. Onu bulmana yardım edeceğim." Aklını kaçırmış olmalı.

Altıncı Bölüm

TINA çarşafı göğüslerinin üzerine çekti ve Robert'ın yatağın önünden geçip çıplak bir halde banyoya gidişini izledi. Kırk yaşlarında bir adam için iyi bir vücudu vardı, her sabah spor yapıyordu ve bu belli oluyordu.

Neden kendini örtme ihtiyacı hissettiğinden emin değildi. Seks korkunç falan değildi. Ve ne zaman o tuhaf *iğrenç* duygular aklına gelse, gözlerini kapatıp Russ'ın kendisiyle seviştiğini hayal ediyordu ve bu da her türlü tiksinti unsurunu ortadan kaldırıyordu.

İç geçirdi, kaz tüyü yastığa biraz daha gömüldü, pahalı çarşaflardan dışarı taşan ayak parmaklarının ileri geri sallanışını izledi. Russ'ın canı cehenneme. Ona ihtiyacı yoktu. Keşke şimdi onu görebilseydi - lüksün kucağında yaşarken. Robert onu Garden District'te bir eve yerleştirmişti. Aslında tam bir ev değildi, dairelere bölünmüş eski, büyük bir konaktı ama muhteşemdi, bir kızın isteyebileceği her şey vardı.

Bakışlarını sarmaşıkların sarktığı pencereye çevirdi. Dışarıda morsalkımlarla süslü büyük bir kafes vardı ve bazen sığağa rağmen sırf kokusunu içine çekmek için pencereyi açıyordu. Yine de asıl muhteşem kısım içerideydi; yüksek tavanlar, kristal avizeler, pelüş perdeler ve bir şatoda olması gerektiği gibi görünen büyük, görkemli mobilyalar. Robert bazen ona yemek masasına kadar eşlik ederken, "Tahtınız leydim," derdi, böylece onun ihtişamı abartmadığını bilirdi.

Aklını. Stephanie her zaman onun her şeyi abarttığını söylerdi ama Stephanie onun hakkında pek çok yönden yanılıyordu.

Stephanie'nin de burayı görmesini isterdi ama bu imkânsızdı. Kendinden daha kutsal olan kız kardeşi buraya geliş şeklini asla onaylamazdı.

"Ne yapıyorsun?" Tina birkaç hafta önce onu aradığında Steph şöyle demişti. "Eskortluk, yani... *fahişelik* mi?"

Sadece seksti. Bazen Steph'in çıktığı erkeklerle seks *yapıp yapmadığını* bile merak ediyordu.

Stephanie lisedeyken, bir randevudan birden fazla kez geç geldiği için başı derde girmiş ve bir keresinde Tina, herkesin uyuduğunu sandığı bir anda onu evlerinin verandasında Tommy Rhodes'la öpüşürken yakalamıştı. Ama yol boyunca bir yerlerde Steph değişmişti. Tina erkekler hakkında sorular sormaya başlayacak kadar büyüdüğünde, Stephanie "Bunu yapma" ve "Bunu yapma" ve "Kendini hiçbir şeye ikna ettirme" ve "Beklersen kendini daha çok seveceksin" gibi ilkel ve düzgün bir hale bürünmüştü.

"Ne kadar sürecek?" diye sormuştu bir keresinde.

Stephanie uzun bir hafta sonundan sonra üniversiteye dönmek için Tina'nın çok sofistike görüldüğü için sevdiği yeşil goblen bavulunu hazırlıyordu. İç çamaşırlarını, kazaklarını ve kot pantolonlarını düzgünce sıralıyordu. "Ta ki ..." Yavaşça düşündü, Tina'nın mükemmel cilalı tırnaklarıyla parmaklarını izlediğinden, titizlikle toplarken her hareketine hayran kaldığından habersizdi. "Durumun kontrolünün tamamen sende olduğunu hissedene kadar."

Tina, Steph'in yatağındaki bir yastığı göğsüne bastırmıştı. "Yani, aşık olmak gibi mi?"

Stephanie onu şaşırtacak şekilde başını salladı. "Hayır, bundan daha fazlası. Seni seven ve seni asla incitmeyeceğini ya da terk etmeyeceğini bildiğin birine aşık olmak. Asla. Gerçekten değerli birine."

Tina sadece kız kardeşinin yattığı biri tarafından incitildiğini tahmin edebiliyordu.

O da birçok kez yapmıştı. Kim yapmadı ki? Seksin hayatın bir parçası olduğunu ve Stephanie gibi bunu kutsal bir eylem olarak görmenin saçma olduğunu uzun zaman önce öğrenmişti. Tanrım, Steph'in tarif ettiği kadar mükemmel bir erkeği bekleseydi hâlâ bakire olurdu.

Ve Russ'ın reddinden sonra, böyle bir adamın bir daha karşısına çıkmayacağına -sonunda, ilk ve son kez- karar vermişti. Muhteşem bir şey olmasını beklemekten yorulmuştu, o da bunu *gerçekleştirdi*. Ve şimdi her şeye sahipti. Işıltılı kokteyl elbiseleri, kulaklarından sarkan elmaslar, onun için deli olan nazik bir adam ve hepsinden önemlisi bir gelecek. Robert'a diğer erkeklere aşık olduğu kadar deli gibi aşık olmayabilirdi ama Robert onun için çıldırıyordu ve bunu ona verdiği her şeyle kanıtlamıştı. Elbette Stephanie küçük kız kardeşinin evli bir adamla ilişkisi olduğunu bilseydi muhtemelen oracıkta ölürdü ama Robert karısını terk edeceğine söz vermişti -aslında çocukları gelecek hafta üniversiteye gider gitmez. Sadece onlar gidene kadar beklemek istiyordu, Melissa'ya nazik ve medeni bir şekilde ona aşık olduğunu açıklayana kadar.

başka biriyle.

Robert banyodan giyinik çıktı, sadece erik rengi kravatı boynunda yamuk duruyordu. Ona gülümsediğinde gözlerinin etrafındaki deri George Clooney tarzı kırışıyor, bu da onu yakışıklı yapıyordu. Koyu renk saçlarının gümüş parçacıklarıyla kaplı olmasına bile aldırmıyordu; bu sadece onu seçkin, dikkate alınması gereken bir adam gibi gösteriyordu.

"Bu kadar erken mi gidiyorsun?" diye sordu. Onsuz olma fikrine katlanamadığından değil, son birkaç haftadır tek başına o kadar çok zaman geçirmişti ki, hayatında ilk kez kendini yalnız hissetmeye başlamıştı.

Şifonyer aynasının önünde durup kravatını düğümledi - mükemmel bir çift Windsor - ama omzunun üzerinden baktı. "Özür dilerim aşkım. Ama bir iş toplantısı ancak bu kadar geç bitebilir." Göz kırptı.

"Hâlâ onunla yatıyor musun?" diye sordu tam olarak planlamadan.

Düğümü tamamladıktan sonra yatağın ayak ucundaki zarif küçük bankın üzerine oturdu ve uzanıp ayak parmaklarıyla oynadı. "Aynı yatakta uyumaktan mı yoksa seks yapmaktan mı bahsediyorsun?"

"Seks."

Stephanie'nin söylediği gibi, onun kendisinden çok emin olmasını sağlayan o sıcak, kazanan gülümsemesiyle gülümsedi. "Tabii ki hayır, aşkım. Uzun zamandır yapmadım."

"Yani ona bittiğini söylediğinizde, bu tam bir şok olmayacak. Yani, evliliğin başarısız olduğunu biliyor, değil mi?" Karısını o kadar da önemsemiyordu ama karısının kendisi hakkında ne düşündüğünü bir şekilde önemsiyordu. Ve diğer insanların da ne düşüneceğini. Eninde sonunda

Melissa'nın yeri, her şeyden önce, Robert'ın arkadaşlarıyla sosyalleşmek, çocuklarını tanımak.

"Evet sevgilim, biliyor. Bunu hiç konuşmadık ama çok açık."

"Bana bir iyilik yapar mısın?" Gözlerini açarak onun bayıldığını bildiği bir şekilde ona baktı.

"Herhangi bir şey. Söyle."

"Ona benden bahsederken, nasıl tanıştığımızı söyleme." *Bana seks için para verdiğini.* "Bunda yanlış bir şey olduğunu düşündüğümde değil, ama bazı insanlar çok namuslu, biliyor musun?"

Başını salladı, bakışları onu çok iyi anladığını gösteriyordu. Onun bu yönünü seviyordu. "Endişelenme," dedi ayağa kalkıp yatağın kenarına gelirken ve eğilip alnından öperken. Onun bunu yapması hoşuna gidiyordu. Zamanla onu da Russ'ı sevdiği gibi, ama daha çok sevmeye başlayacaktı. Çünkü o buna değerdi. Stephanie'nin söylediği gibi.

"Tüm alabileceğim bu mu?" diye sordu.

Kıkırdadı, gözlerinin içine bakarak gülümsedi, sonra onu bekleyen dudaklarına uzun, derin bir öpücük kondurdu. Onu daha fazla içinde hissetmeyi diledi - belki bu sefer hissedeceğini düşünmüştü. Ama sorun değildi.

"İyi geceler, aşkım."

"Seni bir daha ne zaman göreceğim?" Adam uzaklaşırken yatakta doğruldu, hâlâ çarşafı göğsünün üzerinde tutmaya dikkat ediyordu ve nedenini hâlâ tam olarak bilmiyordu.

"Seni aramak zorundayım. Muhtemelen yarın değil ama hafta sonuna kadar."

Sabırla başını salladı. Karşılığında alacağı şey için biraz yalnızlığa katlanabilirdi. Rahat ve lüks bir hayat. Ve Melissa'dan ayrılır ayrılmaz, Fransız Mahallesi'nde sahibi olduğu gösterişli butiği yönetmeye başlamasına izin verecekti - böylece yakında onun da bir kariyeri olacaktı.

Belki o zaman Stephanie'yi, hatta anne ve babasını bile arardı. Hepsini sık kocasıyla tanışmaya ve muhteşem evlerini görmeye davet ederdi. Ve hepsine yüksek fiyatlı moda dünyasını ne kadar tatmin edici bulduğunu anlatacaktı.

Hiçbir zaman Stephanie kadar zeki olmamıştı ama en azından güzeldi. Ve sonunda bunu kendi lehine kullanmanın, istediği her şeyi elde etmenin bir yolunu bulmuştu.

Sophia'nın özel partisinden ayrıldıktan YAKLAŞIK YİRMİ DÖRT SAAT sonra, Stephanie dar, eski bir Fransız Mahallesi sokağından aşağıya doğru yürüdü.

Jake Broussard'la buluşmayı kabul etmişti. Yürümek istediği için taksiyi ve satın aldığı ama Quarter'da park yerlerinin çok az olması nedeniyle geldiğinden beri neredeyse hiç kullanmadığı kiralık arabayı tercih etmemiştir.

Jake'in ona yardım etmeyi kabul ettiğine hâlâ inanamıyordu; bu bir nimetti, çıkmaz sokakta beliren yeni bir yol.

"Bildiğim yerlere gideriz, sorup soruştururuz," demiştir. "*Kız* kardeşinin bir fotoğrafı var mı, tatlım?"

"Evet," diye cevap verdi, hâlâ taze bir umutla şaşkındı.

Şimdi bu umut, endişenin geri dönüşüyle karışmıyordu -ya bu işe yaramazsa ve ya Tina'yı hâlâ bulamazlarsa? Onu tekrar göreceğinden emin olduğu andan beri vücudu beklentiyle uğulduyordu. Onu kollarına alıp dudaklarına bir öpücük daha kondurma ihtimali olup olmadığını merak ediyordu. Onun dokunuşu için yanıp tutuşurken bile yapmaması için dua ediyordu.

Bu adama nasıl bu kadar takılmıştı? İlk karşılaşmalarından tam iki gün sonra, hâlâ hiçbir fikri yoktu. Tek bildiği, ona patronluk taslamakta tamamen haklı olduğunu düşünen, huysuz, kibirli, her şeyi bilen bir yabancı olduğuydu... ve dün gece ona ihtiyacı olduğunda yanında olmuştu ve şimdi yine ona yardım etmeye istekliydi. Hiç çaba sarf etmeden, yüz yüze geldiği en seksi adam olduğundan bahsetmiyorum bile.

İnsanların pek çok yönü, kişiliklerinin pek çok yönü vardı. Big Easy'ye dalana kadar bunu hiç bu kadar fark etmemiştir, Ama birdenbire kaçınılmaz bir fikir gibi göründü. Seksi barmen, çok iri ve tehlikeli ama yine de onun iyiliği için anlaşılabilir bir şekilde endişeleniyordu. Melody, bir zamanlar para için seks yaparak hayatını kazanan bir kadıken, şimdi sevgi dolu bir eş ve şefkatli bir anneye dönüşmüştü.

Ve hatta Tina. Stephanie kendi kendine güldü, bugün kız kardeşinin bir şekilde tökezleyerek edindiği bir hobi olan tığ işi konusundaki aptalca, zayıf denemelerini hatırladı. Tina ona yaptığı muhteşem kışlık atkı ve şapkaları gösterdiğinde şok olmuştu, gözleri gururla parlıyordu. Kız kardeşini daha önce hiç bu kadar evcimen ve sakin bir şey yaparken görmemiştir. "Düşünüyorum da belki bunları el işi fuarlarında falan satabilirim."

Stephanie o zaman da sadece gülmüştü. Huzursuz Tina'nın hafta sonlarını spor salonlarında el işi yapan annelerle geçirmekten memnun olduğunu göremiyordu

minivan kullanan ve kek pişiren biriydi. Yine de gerçek şuydu ki, Tina çok yönlü ve maceraperestti - Stephanie'nin kız kardeşinde hayranlık duyduğu özellikler. Şimdi dudağını ısırdı, muhtemelen bunu ona hiç söylemediğini fark etti.

Tina ona tığ işi dersi vermesi için ısrar etmişti ama bu tür beceriler Stephanie'nin Tina'dan bile daha az yeteneğiydi ve başarısız olmuştu. Yine de, nedense, güneye yapacağı yolculuk için eşyalarını toplarken, küçük iplik torbasını ve tığ iğnesini bavuluna atmış ve bugün odasında biraz zaman geçirerek bu beceriyi edinmeye çalışmıştı. Birdenbire, eğer Tina bunu değerli bir aktivite olarak görüyorsa, kendisinin de öğrenmeye çalışması gerektiğini düşündü. Yeniden bir araya geldiklerinde Tina'ya tığ işi bir atkı gösterebileceğini hayal etti. Tina'nın güldüğünü, Stephanie'nin bunu gerçekten yapmış olmasına şaşırdığını şimdiden görebiliyordu.

Yine de, kirli penceresindeki eski neon tabelada kırmızı bir kerevitin yanıp söndüğü Kerevit Lokantası'na vardığında hayalindeki sevinç azaldı.

Jake Broussard içeride onu bekliyordu. Daha önce de olduğu gibi, içgüdüleri ona kaçmasını, planı unutmasını ve ondan mümkün olduğunca uzaklaşmasını söylüyordu. Ona böylesine katıksız bir arzusun acısını çektiren her erkek, dikkatle yönettiği dünyasında kesinlikle bir sorundu.

Neden insanların kişiliklerinin birden fazla yönü olduğunu hep unutuyordu - *sırf kendisi* unutmadığı için mi? Öyle olduğunu *düşünmüyordu*. Ama geçen gece onun teklifine evet demiş olsaydı, tanımadığı biri haline geleceğini hissediyordu.

Derin bir nefes alarak ağır bir kapıyı açtı ve Cajun baharatları kokan uzun, sıska restorana adım attı. Koridorun bir tarafında tabureli bir tezgâh, diğer tarafında ise bir sıra kabin vardı.

Koltukları taramadan önce dikkatini, Jake'inkinden çok daha ağır bir bayou aksanıyla orta yaşlı bir garsona bağırarak kirliliğe önlüklü yaşlı bir adam çekti.

Çok dar beyaz bir pantolon giyen kızıl saçlı kadın gözlerini devirdi. "Arlen, kafanı kışından ayıramıyorsun, karides siparişi verdim, ihtiyar, *karides!*"

Yaşlı aşçı Fransızca bir şeyler mırıldanırken, garson kız bir elinde ağır bir tepsiyle hızla uzaklaştı. İnce koridorda kolaylıkla manevra yaptı ve dört iri yarı adamın tıkiş tıkiş doldurduğu küçük bir kabinde durdu. Stephanie onların hemen ötesinde Jake'i gördü ve nabızı hızlanmaya başladı.

Basit bir tişörtün içini bu kadar güzel dolduran bir adam daha önce hiç görmemişti. Bu geceki koyu griydi ve masanın altında adamın kot pantolonunun içine de aynı şekilde hoş bir şekilde dolduğunu görmeden biliyordu. Koyu renk saçları başının arkasında toplanmıştı ama her zamanki gibi birkaç tutam gözlerinin üzerine düşüyordu. Siyah kirli sakalları çenesini ve çenesini tozlandırıyordu.

Tanrım, burası sıcak mıydı? Jake'e doğru ilerlerken mutfığa bir göz attı ve havanın sıcak *olduğunu*, Jake yüzünden terlemeye başlamadığını umdu. Öte yandan, bu onu neden şaşırtmıştı ki? Tıpkı onu her gördüğünde olduğu gibi, bir anlık bakış bile içini dışına çıkarmıştı.

Yaklaşırken adamın bakışları kızın başından ayaklarına doğru kaydı ve bu gece olduğu gibi basit bir keten kılıf giymiş olsa bile, adamın bakışları onu son birkaç gündür daha iyi tanımaya başladığı o cinsel varlığa dönüştürdü - kendi isteği dışında. Kendini onun kendisini bu şekilde görmesini *isterken* buldu. Bir reklam yöneticisi ya da birinin ablası olarak değil, sadece dokunulacak kıvrımları ve öpülecek dudakları olan bir kadın olarak. Belli ki eskortluk rolünde çok iyiydi, "hissetmeyi" biraz fazla iyi öğrenmişti.

Onunla göz göze gelmeden önce karşısındaki çatlak kırmızı vinil kabine kaydı.

"İyi akşamlar, *chère*."

O derin sesiyle söylediği yavaş Cajun tınısı, kadının içinde yabancı bir yere ulaşıyor gibiydi. Yabancı ama ... giderek daha az yabancı. Gülümseyip gülümsemeyeceğine karar veremedi, bu yüzden kurumsal ilişkilerde kullandığı "hoş bakış"ta karar kıldı. "Merhaba."

"Yeri iyi buldun mu?"

Başını salladı, ellerinin kucağına yerleşmesine izin verdi - sonra kıpır kıpır hissederek çoktan teslim edilmiş olan su bardağına uzandı.

Etraflarında insanlar konuşuyor ve çatal bıçak takımları takırdıyordu. Mutfaktan metal bir lavaboya yığılan tabakların şangırtısı geliyordu. Kızıl saçlı garson kızartılacak ve boğulacak şeylerin siparişlerini veriyordu. Ve Jake Broussard'ın gözleri Stephanie'yi olduğu yere mıhlıyor, onu aynı anda hem güçsüz, hem heyecanlı, hem de gergin yapıyordu.

Bir şey söyle. Herhangi bir şey. "Yani, bu gece bara bakman gerekmiyor mu?" *Lütfen meme uçlarım sutyenimden ve elbisemden görünmesin.*

Başını iki yana salladı. "Haftada sadece birkaç gece çalışıyorum."

Başını eğdi, nefesini tuttu. *Sakinleşti*. "Geri kalan zamanınızda ne yapıyorsunuz?"

Ağzını yarım bir gülümsemeye dönüştürdü. "Ağırdan alıyorum." Kararsızca başını sallayınca devam etti.

"İş beklediğinizden daha iyi para kazandırıyor. O zengin adamlardan büyük bahşişler alıyorum, sırlarını saklamam için bana para ödüyorlar."

"Oh." Mantıklı, diye düşündü.

Kızıl saçlı kadın aniden ortaya çıktı ve masaya iki plastik kaplı menü bıraktı. "İyi akşamlar, millet. Adım Ada. Siparişlerinizi almak için bir dakika içinde döneceğim."

"Yerel mutfağı sevmiyorsanız," dedi Jake, "burgerleri ve çift katlı sandviçleri de var."

Bu sefer sadece başını sallama. "Ne tavsiye edersin?"

"Karides sever misin?"

"Mmm-hmm." Menüsünün üzerinden ona bakmamaya çalıştı ama gözleri sürekli yukarı kayıyordu.

"Soğan, sarımsak ve bibere ne dersiniz?"

"Mmm-hmm," dedi yine. *Bu gece çok parlak bir konuşmacısın.*

Ada döndüğünde, Jake ona iki menüyü de uzatarak, "İki sipariş karides étouffée," dedi.

"Karides, ha? Arlen'in şimdiye kadar kulaklarını temizlemiş olması için dua edin, yoksa *ne yiyeceğinizi* Tanrı bilir." Bununla birlikte, "İki *karides étouffée!*" diye seslenerek hızla uzaklaştı. Anladın mı, ihtiyar? Karides!"

Arlen Fransızca mırıldandı ve Stephanie yaptıkları gösteriye hafifçe gülmekten kendini alamadı. "Bu ikisinin birlikte çalışması gerektiğinden emin değilim."

"Buraya geldiğimden beri öyleyim." "Henüz birbirlerini öldürmemiş olmalarına şaşırdım."

Jake omuz silkti. "Birbirlerini söylediklerinden daha çok sevdiklerinden şüpheleniyorum, yoksa şimdiye boşanmış olurlardı."

"Evlendiler mi? Birbirleriyle mi?"

Başıyla onayladı. "Polisken buraya akşam yemeği için çok gelirdim. İnsanları bir süre dinleyince bir şeyler anlıyorsunuz."

Adamın muhtemelen iyi bir polis olduğu izlenimine kapılmaktan kendini alamadı. Ama bu, şu soruyu akla getiriyordu. "Neden polisliği bıraktın?"

Başını hafifçe salladı, yere baktı ve tuzlukla oynamaya başladı. "Kalbim artık içinde değildi." Sonra gözlerini kaldırdı, çok kahverengi ve derin, doğrudan ona geri döndü. Bakışları onu yakalamış gibiydi, kaçamıyordu. "*Bana kendinden bahset*, Stephanie Grant."

"Anlatacak pek bir şey yok," diye başladı. "Oldukça sıradan bir hayat yaşadım. Chicago banliyösünde orta sınıf bir ailede büyüdüm. İki çocuk ve bir köpek, blok partileri, bu tür şeyler." Başlamak için neden hayatında bu kadar geriye gittiğinden ya da neden bu kadar kendini küçümseyen bir ses çıkardığından emin değildi. Onunla kıyaslandığında -hakkında hiçbir şey bilmesede- kendisini "beyaz ekmek" gibi hissettiğini düşünüyordu. Onun hayatının sıradan olmaktan çok farklı olduğunu düşünüyordu. "Şu anda reklamcılık yapıyorum," diye ekledi.

"Ne satıyorsunuz?"

Kaşlarının kalkmasına izin vererek çenesini hafifçe indirdi. "Kendim dışında mı demek istiyorsun?" Bunu neden söylediğinden emin değildi. Belki de onu alt etmek için?

Ağzının kenarları hafif bir sırıtişla kıvrıldı. "Bundan bahsetmeyecek kadar büyük bir adam olacaktım ama sen bahsettiğine göre, evet. Kendin dışında."

Dudağını ısırды, yaptığı işin kulağa ilginç mi yoksa sıkıcı mı geleceğini merak ediyordu. "Büyük şirketlerin kampanyalarını yönetiyorum - arabalardan kahvaltılık gevreklerle ve fast-food restoranlarına kadar her şey." Bitirirken sıkıcı o l d u ğ u n a karar verdi. Ya da belki de Tina'nın içinde bulunduğu bu durum günlük hayatı

önemsiz görünüyor.

"Beğendin mi? Yaparken mutlu musun?"

Cevabını düşündü. Üniversiteden bu yana geçen yılları kurumsal merdivenin tepesine çıkma konusunda o kadar endişeli geçirmişti ki bu soruyu kendisine hiç sormamıştı. "İşin kurumsal yönü biraz eskimeye başladı," diye bitirdi sonunda, "ama fikirler düşünmeyi, mükemmel sloganı ya da imajı bulmaya çalışmayı seviyorum. Peki ya siz? Bar işletmekten mutlu musun?"

"Bu bir maaş çeki."

"Polis olmaktan mutlu değil miydin?"

Kaşlarını kaldırdı, kızın konuyu zorlama isteğiyle neredeyse eğlenmiş gibi görünüyordu - sonra ağzı sert bir çizgiyle düzeldi. Sesi yumuşak bir uyarı gibiydi. "Artık bu konuyu kapatsan iyi olur *bebeğim*."

Ada'nın aniden masaya birkaç tabak koymasıyla kızgınlığı bastırıldı. "Sıcak olabilir. Kendinize dikkat edin," diye uyardı. "Ve

"Karides olduğundan emin olmak için kontrol eder misin?"

Jake çatalını kullanarak tabağı kaplayan kırmızımsı yahninin altına bakmak yerine ağzına bir lokma attı. "Evet, karides."

"Şükürler olsun, bu bir mucize," dedi ve aceleyle mutfığa doğru gözlerini devirdi.

"Yumul, *chère*."

Baharatlı yemek ilk başta Stephanie'nin damak tadında bir şok etkisi yarattı, boğazını yaktı ve neredeyse gözlerini sulandıracaktı. Ama bunu belli etmemeye çalıştı, bol bol su içti ve kısa süre sonra sıcaklığın etkisi geçince karidesin çok lezzetli olduğunu fark etti.

"Beğendin mi?" diye sordu.

Yine başını salladı, çünkü bu sefer ağzı doluydu. Yutkunduktan sonra, "Sıcak. Ama güzel."

"Arlen iyi yemek servis eder. Onun jambalaya'sı buralarda bulabileceğiniz en iyisidir. *Büyükannemin* yaptığı kadar iyi değil ama yakın."

"Eskiden mi?" Başını öne eğdi.

Çatalını tekrar karides tabağına sapladı. "Ben on sekiz yaşındayken öldü. Yine de bataklıktaki en iyi Cajun aşçısıydı."

"Ben de büyükannemi o yaşlarda kaybettim. Dünyanın en iyi elmalı turtasını yapardı."

"Turtanı şimdi nereden alıyorsun?"

Omuz silkti. "Özel bir yer yok. Onun kadar iyi bir yer bulamadım."

"Ne demek istediğinizi anlıyorum. Bunun gibi şeylerin yeri kolay kolay doldurulamaz."

Her nasılsa, gözleri bazen büyük hissettiren bu tür küçük kayıpları gerçekten anladığını söylüyordu ve bu ani bağlantı onu tedirgin etti. Dudağını ısırdı ve gülümsedi. "Demek şimdi *buraya* Cajun lezzetleri için geliyorsun."

Güldü. "Bazen. Kolay oluyor. Diğer zamanlarda kendim yapıyorum. Eskiden yapardım. Mutfakta hiç de fena değildim."

"Eskiden mi?" diye tekrar sordu, seksi barmenin aynı zamanda aşçı olmasına duyduğu şaşkınlığı gizlemeye çalışarak.

"Artık bunun için enerjim yok." "Neden?"

Masanın karşısında öne doğru eğildi, gözleri parlıyordu. "Çok meraklısın Stephanie Grant."

"Özür dilerim. Ben sadece ..." Bakışlarını kaçırdı ama sonra tekrar kaldırıarak dürüst olma cesaretini topladı. "Seni merak ediyorum."

"Neden?"

Çünkü seni o kadar çok istiyorum ki anlayamıyorum. Sinirli bir şekilde yutkundu ve dürüstlük olay yerinden kaçtı. "Çünkü ... bana yardım edecek kadar iyi davranıyorsun."

Açık bir tonda cevap verdi. "Bir şeyi açıklığa kavuşturursak iyi olur. Sana yardım etmem kalbimin iyiliğinden değil. Çünkü bu işi böyle sürdürmene izin verirsem, kendimle yaşayamayabilirim."

"Durum ne olursa olsun, minnettarım."

"Yemeğimizi bitirir bitirmez, bildiğim birkaç yere gidip kız kardeşinin resmini göstereceğiz, bakalım bir ipucu bulabilecek miyiz. New Orleans büyük bir şehir ama doğru yerlere bakarsan o kadar da büyük değil."

Yine başını salladı, daha iyi bir şey için çabalamaktan vazgeçmişti. Bazen Tina'yı düşünmek, karanlık tarafı olan bu şehirde olmak, düşüncelerini boğuyor, aklına başka hiçbir şeyin girip çıkamamasına neden oluyordu. Jake'in sadece bir bakışıyla kendisini nasıl hissettirdiğine yavaş yavaş alışmaya başlıyor olabilirdi ama Tina için duyduğu endişeler bu şekilde işlemiyordu. Ne kadar uzun süre üzerinde durursa dursun, daha normal ya da kabul edilebilir hale gelmiyorlardı.

"Dinle, *canım*, bu kadar endişelenme."

Bunun gözlerinden okunduğunu tahmin ediyordu ve tam bir karşılık vermek üzereydi ki, adam elini uzattı ve su bardağının etrafında gevşekçe kıvrılan elini kendi eliyle sıcak bir şekilde örttü. Donakaldı, küçük bir dokunuşun kol ve bacaklarında yarattığı arzusun gücü karşısında hayrete düştü. *Eski* özlemler, adamın parmak uçlarının altında yeni ve daha da güçlü bir hal almıştı.

Konuşmaya çalışsa bile sesinin titrek ve bozuk çıkacağından emindi, bu yüzden kendini korumak için sonunda elini çekti, gözlerini tabağına dikti ve yemeye devam etti.

Konuşma o anda kesildi, bu hem garipti hem de değildi. Çok konuşkan bir adam değildi ve birkaç cümleden fazlasını bir araya getirmesi onu şaşırtıyordu, *bu da* kız kardeşi için duyduğu korkuyla birleşince sessizliği bir şekilde sorun olmaktan çıkarıyordu.

Kız ona bir daha baktığında, ikisi de yemeklerini bitirmişlerdi ve adam cebini karıştırıp bir rulo nane şekeri çıkarıyordu. Adam uzattı, bir tane teklif etti ama kız reddetti.

Ağızına bir nane şekeri attıktan sonra ruloyu tekrar ön cebine soktu ve bacakları masanın altından hafifçe kayarak dizlerinin birbirine değmesini sağladı. Yine bir elektrik akımı gibiydi, bu sefer kalçalarından yukarı doğru fırlıyordu.

Dizlerini geri çek. Çekmedi. Yapamadı. O da yapamadı.

Bakışlarını yavaşça kaldıracak iradeyi kendinde buldu.

Gözleri onunkilere kilitlenmişti, aralarında geçen tensel titreşimlerin sessiz bir onayıydı bu.

Şimdi ne olacak?

Yine garip olmalıydı, ama bunun yerine Stephanie'nin deneyimlediği tek şey sıcaklıktı, çiğ ve çıplaktı - ne hissettiğini saklamak yoktu ve şu anda umurunda değildi. Kırmızı odaya geri döndüğünü düşündü. Adam onu o kanepeye yatırdığında hissettiklerini kesinlikle saklayamazdı. Buraya daha önce de gelmişlerdi.

"Başlamalıyız," dedi sonunda. "Gece hiç de gençleşmiyor." "Doğru," dedi dizlerini çekerek.

Ama geri çekilmek hislerini bastırmadı, tüm vücudu istediği şey için zonkluyordu. Jake Broussard'la seks yapmayı nefes almaktan daha çok istiyordu.

Şaşırtıcı bir itiraftı. Korkunç bir zamanda.

Çok uzun bir gece olacağına dair bir his vardı içinde.

Yedinci Bölüm

JAKE çeki masanın üzerinden aldı ve cüzdanına uzandı.

"Bırak ben alayım," dedi Stephanie. "Neden burada olduğumuzu düşünürsek, en azından bunu yapabilirim."

Sadece başını salladı ve bahşiş olarak birkaç dolar attı. "Gerek yok, *canım*." Garip, buraya gelmeyi önermişti çünkü gürültülü ve pis bir yerdi ve bu nedenle hiçbir şekilde bir "randevu" gibi hissetmek istemediği bir toplantı için mükemmeldi, ancak eski moda erkeklik gururu onun ödeme yapmasına izin vermedi.

Kahretsin, çok güzel görünüyordu. Bu gece yapmaları gereken şeye konsantre olmaya çalışıyordu, kasada Ada'ya parayı uzatmaya konsantre olmaya çalışıyordu, *herhangi bir şeye konsantre olmaya çalışıyordu ama* sanki Stephanie Grant ona bir çeşit büyü yapmıştı.

Seks yapmayalı çok uzun zaman olmuştu. İyi, bütün gece süren, her yere dokunan, her yeri öpen bir seks. Kapıyı tutup onu karanlık ve ılık geceye doğru takip ederken kendi kendine bunun eninde sonunda olması gerektiğini söyledi. Bunu tekrar isteyeceği, buna ihtiyaç duyacağı bir zaman gelmeliydi. Ama bunun hiçbir anlamı yoktu, diye ısrar etti içinden. Bu kadınla ilgili özel bir şey olduğu anlamına gelmiyordu. Bu sadece bir çekim, bir kimyaydı.

Onu ilk kez baştan çıkarmak için giyinmemiş olarak görüyordu ama yine de baştan çıkarıcılığını koruyordu. Sade, soluk sarı kılıf birkaç santim daha örtüyordu

Kalçasını saran ve kıvrımlarını takip eden elbisesi onu gördüğü diğer elbiselere göre daha gevşekti ama bu sadece seksiliğinin daha doğal bir şekilde parlamasına ve daha gerçek görünmesine neden oluyordu. Makyajın azalması güzel bir yüzü ve maviden de mavi gözlerindeki saf ışıltıyı ortaya çıkarmıştı. Sarı saçları şimdi omuzlarına daha yumuşak düşüyordu, kabarıktı. Eski, engebeli kaldırımında yan yana yürürken tuhaf bir şekilde onun eline uzanma isteği duydu.

Kahretsin, *bu da* neydi böyle?

Sadece Becky. Sadece Becky'yi
özlüyorum.

Muhtemelen ondan sonra ilk kez bir kadınla caddede yürüyordunuz - ne kadar tuhaf görünse de. Ama doğrudur. Dürtüsünü eski alışkanlıklarına bağladı.

Yine de korktuğu şey gerçekleşmeye başlamıştı bile; aralarındaki bu sıcaklığa rağmen kız kardeşini bulmak kolay olmayacaktı. Stephanie ona bir şans verse, o da bu şansı değerlendirecekti ve dizleri birbirine değdiğinde masanın karşısındaki kızın gözlerindeki ifadeye bakılırsa, bunu yapabiliyordu. Stephanie Grant'in bir anlamda ilkel ve düzgün bir hanımefendi olduğunu biliyordu ama yüzeyinin altında sıcak bir şeylerin fokurdadığını hissedebiliyordu.

Her şey sırayla.

Kaldırımları çoğundan daha kirli, balkonları sarkık ve tuğlaları duvarlardan pürüzlü parçalar halinde dökülen, Mahallenin kaba sokaklarından birine saptıklarında, yine onun elini tutma dürtüsüyle savaştı. Ama bu kez mesele onu korumak, buranın şehrin en iyi yeri olmadığını anlaması ihtimaline karşı onu rahatlatmaktır. Ama onu koruyamazdı - gerçekten koruyamazdı ve bir el tutuşu bunu değiştirmezdi. Kimseyi gerçekten koruyamayacağını zor yoldan öğrenmişti.

"Nereye gidiyoruz?" diye sordu, görünüşe göre binaların biraz daha griye döndüğünü, daha bakımsız olduğunu fark etmişti.

"Burada," dedi ve sağını işaret etti. Mat mavi neon bir ok, polislerin takıldığı bir bar olan Pirate's Den'in girişini gösteriyordu. Kapıyı itmeden önce omzunun üzerinden bu gece bu sokakta görülebilecek en güzel manzaraya bir bakış fırlattı. "Buradaki huysuz *ihtiyarların* seni tedirgin etmesine izin verme, tatlım."

"Tamam," dedi, zaten tedirgin görünüyordu.

Ama onun bu özelliğini seviyordu - gergin olmak onu hiçbir şeyden alıkoymuyor gibiydi.

İçeri adımını attığında bir duman duvarı ona çarptı.

"Hey, *bougre*," dedi Shorty, yaşı sekseni zorluyor olması gereken yaşlı Cajun barmen. Jake'i görünce yüzünde beliren buruşuk gülümseme içtenlikle dolup taşıyordu; iki yıldan fazla bir süredir buraya gelmemiştir. Bu selamlama Jake'i beklenmedik bir şekilde etkiledi.

Kısa bir süre başını salladı, hızlıca sırtıttı. "Ne diyorsun, Shorty?"

Polisler ve eskiler onu tanıdıkça barın etrafından başka selam sesleri de geliyordu. Nedense kimsenin varlığını fark edeceğini düşünmemiştir - belki de şimdiye kadar bu ekiple sosyalleşmeyeli çok uzun zaman olduğunu unutmuştu.

"Nasıl gidiyor, Jake?"

"Görüşmeyeli uzun zaman oldu, dostum."

"Bakın *Fatras* de Cat ne getirmiş." Son söz Şişko Eddie'den geldi, bataklığın Jake'ten bile daha derinlerinden gelen iri bir Cajun'du. Eskiden Şişko Eddie'yle birkaç davada birlikte çalışmıştı ve eski dostunun elini sıkamak için öne çıktı. "Ve kolunda da güzel bir *kadın var*. Hayat sana iyi davranıyor mu, Broussard?"

"Yeterince iyi," diye yalan söyledi.

"Ah, dinle onu," diye homurdandı Shorty barın arkasından. "Yanında böyle bir kadın olduğuna göre hayat sana iyi davranıyor *olmalı*. Şimdi buraya gel, *kedicik*," dedi Stephanie'yi kendisine doğru sallayarak, "sana müesseseden bir içki veriyorum. Ne istersin? Bu yaşlı köpeğe bir bayana nasıl davranılacağını göstereceğim."

Stephanie onun yanında, nedense neredeyse kalbinde bir delik açacak olan tatlı, kızarmış bir gülümseme yarattı. "Tamam, bir kadeh şarap alayım. Belki bir Chablis?"

İçten içe gülümsemekten kendini alamadı. Hâlâ ne yapacağı belli değil.

"Buralardan değilsin, değil mi?" Şişko Eddie sormak için eğildi. "Artık Big Easy'desin, şekerim. Shorty, bu *kadına* bir kasırga ayarla."

Shorty ona tekrar hitap etmeden önce sahte bir uyarıyla geri çekildi. "Bu konuda bir şey bilmiyorum, *Catin*. Çok sert bir içki. Sarhoş olup bu adamın senden faydalanmasına izin vermek istemezsin, değil mi?"

Jake ona yumuşak bir gülümsemeyle baktı, eski arkadaşları tarafından zor durumda bırakıldığı için üzgündü ama cevabını merak ediyordu.

Eğlenen bir bakışla karşılık verdi, sonra Shorty'ye odaklandı. "Şansımı deneyeceğim."

Bardan hafif kahkahalar yükseldi ve Eddie Jake'e baktı. "Ah, şimdi, bu kız, iyi bir kız. Ondan hoşlanıyorum. Onu yanında tutmak istersin."

Belki de çift olmadıklarını açıklığa kavuşturacak bir şeyler söylemeliydi ama kelimeleri tam olarak bulamıyordu. Bunların hiçbirini tahmin etmemişti, Tina'nın resmini göstermek için buranın iyi bir yer olmasından daha ilerisini düşünmemişti. Ama eski içki arkadaşları onu başka biriyle görmekten o kadar mutlu görünüyordlardı ki, hâlâ kötü durumda olduğunu ve polisliği bıraktığından beri hayatında pek bir şey değişmediğini bilmelerine gerek yoktu.

Eddie ve bazıları üniformalı birkaç adamla ayaküstü sohbet etti, ta ki Shorty Stephanie'nin içkisini barın öbür ucuna uzatana kadar. "Temiz bir bardağa falan koy."

Kadın gülümsedi ve Shorty Jake'e bir şişe bira uzattı, hâlâ ne içtiğini hatırlıyordu. Jake cüzdanına uzandığında Shorty onu durdurdu. "Ah, hayır, *bougre*, paran burada geçmez -en azından bu gece. Tekrar düzenli olarak gelersen, *o zaman* ödersin."

Jake başıyla teşekkür ederken gülüştüler, sonra Stephanie'nin elini tutarak onu barın derinliklerine çekti. Bar tabureleri ve masalar arasındaki dar geçidin yarısına gelmişlerdi ki, Jake bu kez dürtüsüne uyduğunu fark etti ve Stephanie'nin elini tuttu. Kendine rağmen, varacakları yere ulaşana kadar elini bırakmadı.

Tony köşedeki masada tek başına oturmuş, elinde bir fincan fıçı bira içiyordu. Açık kahverengi saçları dağınıktı, kot pantolonu ve bol tişörtü de aynı şeyi söylüyordu. "Zor bir gün müydü, pard?" Jake sordu.

Eski ortağı yorgun gözlerle ona gülümsedi. "Yeterince zordu. Ama şimdi daha iyi."

Jake onun düşüncelerini kolaylıkla okuyabiliyordu. Tony onun değişiklik olsun diye insan gibi davrandığını, bir bara geldiğini, üstelik yeni bir kadınla birlikte olduğunu görmekten son derece mutluydu. "Fazla heyecanlanma," dedi Jake, birinin müzik kutusuna para koymuş olmasına sevinerek -Greg Allman'ın "I'm No Angel" şarkısı sözlerini yarı boğuyordu. "Düşündüğün gibi değil."

"Neden kendiniz ve hanımefendi için bir sandalye çekip beni bilgilendirmiyorsunuz?" "Bir sandalye çekeceğim, ama doldurma işi başka zaman olabilir." O

Yan masadan iki tahta sandalye sürükledi ve Stephanie'ye en çürük olanını verdi. Onlar otururken, o da hemen işe koyuldu. "Fotoğrafi aldınız mı, *tatlım*?"

Kırmızı içkisini masaya bırakırken, elbisesiyle uyumlu küçük sarı çantasını açtı. Ona iki fotoğraf uzattı; biri şortlu ve dar tişörtlü genç bir kadının tahta bir köprü üzerinde dururken çekilmiş, muhtemelen tatilden kalma bir fotoğrafı, diğeri ise profesyonel bir portre. "İkimiz de bunları birkaç yıl önce anne babamızın otuzuncu yıldönümü için çektirmiştik," diye açıkladı ikinci fotoğrafı.

Tina'nın çekici olmasının onu neden şaşırttığını bilmiyordu. Muhtemelen kız kardeşi kadar güzel olabileceğine inanmadığı içindi. Stephanie klasik bir güzelken, Tina ona çoğu erkeğin daha çabuk aşık olacağı türden bir kız gibi gelmişti - gözleri davetkâr, kıyafetleri dikkat çekmek için kesilmişti.

Fotoğrafları Tony'ye uzattı. "Onu bir yerde gördün mü?"

Arkadaşı resimleri inceledi. "Korkarım hayır. Üzgünüm." Sonra bakışlarını kaldırdı. "Kim bu kız?"

"Bir eskort. Kayıplara karıştı." *Bir bakıma, diye* ekledi aklından. Jake hâlâ kızın kaybolduğuna ikna olmamıştı ama onu bulmak istiyorsa bu tür ayrıntılar yardımcı olmazdı.

Tony resimleri Stephanie'ye geri verdi ve Jake'e baktı. "Son zamanlarda kayıp kızlarla ilgili bir şey duymadım."

"Polisi aradım," diye gönüllü oldu Stephanie, "ama endişeli görünmediler. O benim kız kardeşim."

Tony ona nazikçe, "Ben polisim," dedi, "ama evet, o iş kolunda kayıp bir kişiyi daha çabuk atlatabilirler. Ne zamandır kayıp?"

"Birkaç hafta."

Tony başını sallayarak gözlerini Jake'e çevirdi. "Gözlerimi açık tutacağım." "Teşekkürler," dedi Jake.

"Gitmeden önce bunları Şişko Eddie'ye gösterebilirsin."

"Oh?" Şişko Eddie bu günlerde cinayet masasında çalışıyordu.

"Geçen hafta nehir kenarındaki kız." Tony alçak sesle konuşuyordu, belli ki sıradan görünmeye çalışıyordu ve nehir kenarındaki kızın öldüğünü söylemiyordu. Jake hâlâ bunun çok açık olduğunu düşünüyordu, bu yüzden Stephanie'nin Gregg Allman'ın çakıllı sesini duymamasını umuyordu.

"Dinle *bebeğim*, bunları birkaç dakikalığına barda gezdireceğim," diyerek fotoğrafları elinden geri aldı. "Sen burada otur ve içkini iç, Tony ile sohbet et."

"Yerinde olsam ona güvenmezdim," diye espri yaptı arkadaşı.

"Endişelenmiyorum." Dostça bir şakaydı, Tony'nin rakibi olmadığını söyleme şekliydi. Bir keresinde Becky için de benzer bir konuşma yapmışlardı. Hatıra karnının hafifçe sıkışmasına neden oldu ve kapıdan içeri girdiğinden beri ilk kez, dışarı çıkmamasının, insanlarla görüşmemesinin iyi bir nedeni olduğunu hatırladı - hâlâ çok fazla acıyordu. Yine de şimdilik anılarını bir kenara itti ve buraya ne yapmak için geldiğine odaklandı.

Bara yaklaşırken elini Şişko Eddie'nin omzuna koydu. Adam her zamanki gibi ucuz bir takım elbise giymiş ve üzerinde leke olan bir kravat takmıştı. Fotoğrafları kaldırdı. "Onu gördün mü?"

Eddie eğilip yakından baktı ve başını salladı. "Böyle sıcak bir kurabiyeyi hatırlardım."

Jake yutkundu. "Tony nehrin aşağısında bir cinayet işlediğinizi söyledi."

Eddie tekrar baktı, sonra başını ciddiyle salladı. "Bulduğumuz kız daha ağırdı, hiç de dis'e benzemiyordu."

Stephanie'nin adına rahatlamıştı. Bu işe ne zaman duygusal olarak dahil olduğundan emin değildi ama ona Tina'nın öldüğünü söylemek zorunda kalacağını hayal bile edemiyordu. "Buna benzeyen bir kız görürsen Tony'ye haber ver, tamam mı?"

"Tamamdır, dostum."

O uzaklaşmaya başlarken Eddie bileğini tuttu ve Jake başını kaldırıp baktı. "Seni görmek gerçekten güzel, Jake. Buralara daha sık gelmeli, benimle atış yapmalısın."

Jake dudaklarını sıkıca birbirine bastırdı. Eddie'yi görmek de güzeldi ama buraya gelmeyi alışkanlık haline getirmeyi düşünmüyordu. Yine de, "Belki," dedi.

Şişko Eddie onun sırtını sıvazladı ve güldü. "Bu iyi olurdu, gerçekten iyi."

Korsan İni'nden ayrıldıktan sonra, Jake'in çok iyi tanındığı ya da sıcak bakıldığı yerler olmasa da, yol üstü birkaç mekâna daha uğradılar. Her mekânda bir ya da iki adama resimleri gösterdi ama yine de bir şey bulamadı.

Jake'le her zamanki gibi, Stephanie kendini birbiriyle savaştan duygular içinde buldu. Karşılaştıkları her titreyen kafada umudu biraz sönüyor ve aynı zamanda utanç verici bir şekilde Jake'e karşı duyduğu çekimin üstesinden geliyordu.

Her geçen dakika daha da artan bir arkadaşlık. *Böyle bir zamanda bunu nasıl düşünebilirdi?*

Elinin her küçük dokunuşu, o karanlık gözlerle her buluşması, onu arzusun biraz daha derinlerine taşıyordu. Ne kadar yabancı bir bölge. En azından çok uzun zamandır tanıdık değildi. Ergenlik çağındayken bu arzuyu hiçbir zaman tam olarak kontrol edemediğini, onu itip uzaklaştırabileceği bir yere hiçbir zaman ulaşamadığını hatırladı. Ve bir yetişkin olarak, bu konuda hiç pratik yapmamıştı.

Bourbon Caddesi'nde köşeyi döndüklerinde, birdenbire yanıp sönen ışıkların ve her gece düzenlenen sokak partisinin içine daldıklarında, Jake elini tuttuğunda irkilmedi. Ona karşı tepkisini kontrol edememekten nefret ediyordu ama aynı zamanda buna boyun eğmeyi de seviyordu.

Eylül ayında olmamıza rağmen, sıcak ve nem insanların kümeler halinde durduğu, içtiği, güldüğü, yediği havayı hala ısılatıyordu. Açık hava vitrinlerinde tişörtler, Mardi Gras boncukları ve sayısız tatta dondurulmuş daiquiri satılırken, müzik trafiğe kapalı caddeye yayılıyordu -rock, caz ve Cajun hepsi en yüksek sesle duyulmak için yarışlıyordu.

Bir striptiz barının önünden geçtiler, burada iki genç kadın sutyenler ve tanga külotlar giyerek kapı girişinde kışkırtıcı bir şekilde poz veriyordu. Tam utançtan yüzünün ısındığını hissettiği sırada kızlardan biri Jake'e gülümsedi ve Stephanie onu öldürmek istedi. El ele tutuştuklarını göremiyor muydu? Ve-

Oh Tanrım. İşte bu kadar. Aklını kaçıırıyordu.

Sen ve o bir çift değilsiniz.

Ve geçen gece seni baştan çıkarmaya çalışmasının tek nedeni sana bir ders vermektir.

"Şimdi nereye gidiyoruz?" diye sordu, kırmızı ışık bölgesinin kalbinde rahatsız olmaya başlamıştı.

"Hemen ileride bir yer var. Oyun Parkı."

Kadın durdu ve Jake'i de sarsarak durdurdu. Dönüp ona baktı.

"Orası striptiz kulübü mü?"

Kolayca başını salladı. "Evet. Neden?"

Nefesini içine çekti. "Neden bir striptiz kulübüne gidelim ki?"

Jake gözlerini kırptırdı, başını eğdi, bakışı ona çocuksu hissettirdi. Ama elinde değildi - böyle bir yere girmeyi hayal bile edemezdi.

"Chère, LaFitte'de konuştuğumuz son adamı hatırlıyor musun?"

Barı ve otuzlu yaşlarının sonlarında, kıvrıkcık kahverengi saçlı yakışıklı bir adam olan adamı düşündü, sonra başını salladı.

"Danny Richards, Sophia'daki patronum. İyi bir adamdır, onu uzun yıllardır tanırım ve üçüncü kattaki müşterilere oldukça aşinadır. Demek istediğim, bu şehirdeki üst düzey eskort işini *biliyor*."

"Ve?"

"Tina'dan ismiyle bahsettim ve resmini gösterdim ama onu hiç görmemiş." Stephanie'nin kalbi biraz daha düştü.

"Bu da bana yüksek fiyatlı eskort piyasasındaki kaynaklarımızı tükettiğimizi düşündürüyor," dedi. "Ama bazı kızların başına gelen şey şu: numaralar çevirmeyi deniyorlar, bununla başa çıkamıyorlar ve bir sonraki en yüksek ücretli yol olan striptizciliği seçiyorlar."

"Oh. Oh Tanrım," diye mırıldandı bu fikir aklına yerleştiğinde.

Fahişelikten daha kötü görünmemeliydi ama bir oda dolusu erkeğin önünde soyunmayı hayal bile edemiyordu. En azından Sophia'nın evinde biraz zarafet vardı. Başını iki yana salladı. "Tina'nın striptizci olabileceğini sanmıyorum."

Bakışlarını ona dikti, sivri ama nazikti. "Onun bir fahişe olabileceğini mi düşündün?"

Cevabını fısıldarken içinden bir başka çirkin kabullenme seli aktı. "Hayır."

"O zaman bu yerlerden bazılarını kontrol etmeye başlasak iyi olur. Playpen Quarter'daki en klas yer, yani bir kız iş hakkında bir şey biliyorsa ilk oraya başvurur ve Tina işe alınacak kadar güzel."

Başını sallamaya başladı. "Öyle olsa bile, öyle bir yere giremem."

Çenesini indirdi, ciddi görünüyordu. "Önemli bir şey değil, t a t l ı m . İçeride başka kadınlar da olacak." "Çıplak olanlar."

Hiç beklemediği bir anda, adam güldü. "Hayır, sadece onlar değil. Çiftler, insan grupları olacak. Erkek sayısı kadın sayısından fazla, tabii. Ama onun dışında neredeyse diğer barlar gibi."

"Gerçekten mi?"

Adam ona nazikçe başını salladı ve kadın ancak o zaman adamın elini hiç bırakmadığını ve şimdi de başparmağını hafifçe ileri geri okşayarak onu rahatlatmaya çalıştığını fark etti. "Bunu söylemekten nefret ediyorum ama televizyondaki gibi değil. Değil

sadece kötü spor ceketli yaşlı adamların takıldığı keyifsiz bir yer. Daha çok . . . turistik bir cazibe merkezi."

Ne yazık ki, onun teselli çabası yaşadığı şoku geçersiz kılamadı. Gözlerini daha da açtı, sanki başka bir evrende doğmuş gibi hissediyordu ve bu evrende olup bitenleri anlamaya başlayamıyordu.

"Eddie'nin sana söylediği gibi, *chère-şu* anda Big Easy'desin. Burada bazı şeyler farklı."

Evde striptiz kulübünün nasıl bir yer olduğu hakkında da en ufak bir fikri yoktu. Sadece erkeklerin gittiğini sanıyordu. Derin bir nefes aldı ve Jake'in sıcak kahverengi gözlerine baktı. Kendine rağmen, nedense ona güveniyordu. "Yani seninle buraya gelirim erkeklerin bana bakmayacağını mı söylüyorsun?"

"Doğru, *canım*. Görmeye geldikleri kişi sen değilsin. Bu kadar ısrar etmezdim ama kız kardeşini benden çok daha çabuk tanıyacaksın. Seni başka her yere götürmemin sebebi de aynı. Sadece senin cevap verebileceğin sorular olabileceğini ya da birisinin seninle aynı şekilde duyamayacağım bir şey söyleyebileceğini düşündüm - ne demek istediğimi anlıyor musun?"

Başını salladı, gece havası etraflarında daha da yoğunlaşmış gibiydi. *Artık Big Easy'desin, iffetli olma. Kardeşini bulmak için ne yapman gerekiyorsa yap.* "Pekâlâ, gidelim." Kendisine geri adım atma şansı vermek istemediğinden onun elini tuttu ve Bourbon Sokağı'ndaki parti kalabalığının arasından hızlı adımlarla geçerek Playpen'in parlak ışıklarına ve kiraz kırmızısı tentesine ulaştılar.

Şaşırtıcı bir şekilde, mekân büyük, canlı ve temiz görünüyordu. Takım elbiseli iki adam açık kapıda duruyordu. Onların arasında, uzakta, bir direğin etrafında dans eden siluet halindeki bir kadını gördü. Yüreği ağzına geldi ama tereddüt etmemek için kendini zor tuttu ve Jake'i kırmızı halı kaplı merdivenlerden yukarı sürükledi.

Bu, Chez Sophia'ya ilk kez gitmekten bile daha zordu. Belki de kapıdan girdiğinde küçük kız kardeşini sahnede çırılçıplak sallanırken görmekten korkuyordu. Onu Sophia'nın yerinde bulsaydı, bir kokteyl partisinde görmekten çok daha kötü *görünmezdi*. Birden Sophia'nın üçüncü katında asılı duran, ne kadar ince olursa olsun, saygınlık perdesini özledi. "İyi akşamlar millet," dedi iri yarı, sakallı bir adam. "Sophia'ya hoş geldiniz. Oyun parkı. Sizin için 10 dolar, efendim. Hanımefendi bedava girecek."

Jake'in cüzdanından bir onluk çıkarmasını endişeyle izledi, sonra elini sırtının alt kısmına koyarak onu nazikçe ileriye doğru itti.

İçeride kırmızı ve pembe ışıklar dönüyordu, ama kısa süre sonra gözleri alıştı ve şaşkınlıkla odanın dışarıdan gördüğü tek sahneden daha fazlasına sahip olduğunu anladı. Bunun yerine beş, altı, yedi -bir sürü- her biri farklı bir soyunma halindeki bir kızı tutuyordu. Korkunç derecede genç kızlar. Odanın dört bir yanındaki küçük sahnelerde vücutlarını sergiliyorlardı. Romantizmle ya da aşkla hiçbir ilişkisi olmayan kaba bir cinsellikle çevrelenmiş olma duygusu onu anında bunalıttı ve midesini sıkıştırdı. Dürtüyle döndü ve Jake'in göğsünün sert duvarına çarptı. "Özür dilerim," diye mırıldandı.

Elini nazikçe onun dirseğine doladı. "İyi misin?"

"Evet. Oturabilir miyiz?" Odadaki ana cazibe merkezi olmadığı için kendini garip bir şekilde hareketin merkezinde hissetti ve ortama karışmak için yanıp tutuşan bir istek duydu.

"Elbette *bebeğim*." Jake onu tek taraflı küçük bir kabine çekti ve o da rahat bir nefes aldı. "Etrafa bir göz at," dedi ona kolayca, "bakalım burada mı?"

Jake'in söylediği doğrudu; salonda hem kadın hem de erkek karışık bir kalabalık vardı. Ama Tina için çeşitli sahneleri tarayarak onların ötesine baktı. Neyse ki -ya da değil, *nasıl* hissedeceğine karar veremiyordu- kız kardeşi hiçbirinde oturmuyordu.

Jake'in yanında striptizcileri izlemek dayanılmaz derecede tuhaf hissettiriyordu. Odadaki diğer çiftlerin aksine, birbirlerini neredeyse hiç tanımıyorlardı. Sahnedeki kızlar inanılmaz derecede zayıf ve güzeldi; neredeyse yok denecek kadar az olan ten rengi G-string'lerine varıncaya dek, dar elbiselerini ve iç çamaşırlarını çıkarıyorlardı. Yavaş bir hassasiyetle sallanmalarını, çıplak meme uçlarını cımbızlamalarını, ellerini mükemmel düzlükteki karınlarında ve biçimli kalçalarında gezdirmelerini büyülenmiş bir dehşetle izledi.

Yine de çok geçmeden gözleri odadaki erkeklere takıldı. Jake bu konuda da haklıydı. Aralarında fena bir spor ceket yoktu. Onlar . . . çıkabileceği erkeklerdi. Haki şortlar ve golf tişörtleri giyiyorlardı. Mesai sonrası kurumsal Amerika gibiydiler. Ama en tedirgin edici kısım yüz ifadeleriydi.

Bir keresinde iş yerinden birkaç kadınla birlikte Chippendale dansçılarını izlemeye gitmişti. Baştan sona kıkırdamışlar, kostümlere, dansçılara gülmüşlerdi.

Erkeklerin aktarmak için çok uğraştıkları zoraki cinsellik. Bu, hepsi için aptalca ve çılginca bir şeydi.

Ama burası öyle değildi. Buradaki erkeklerin yüzleri daha önce hiç tanık olmadığı çiğ, çirkin bir şehvetle parlıyordu. Gözleri kızları müstehcen bir hayvanat bahçesindeki hayvanlardan başka bir şeye dönüştürmüyordu.

"Şansın yaver gitti mi?" Jake sonunda onun yaşadıklarından habersiz bir şekilde sordu.

Dalgınca başını salladı. "Hayır." Sonra düşüncesini yüksek sesle dile getirdi. "Bu kızlar çok genç görünüyor." On sekiz ya da on dokuz, *belki*.

"Evet," dedi Jake, sesinde sakın bir endişe belirtisi duyabileceği kadar ciddiyetle. "Büyük olasılıkla Tulane ya da Loyola'dan üniversiteli kızlar."

Üniversiteli kızlar. Neredeyse dehşetle gülecekti. On dokuz yaşındayken çok çalışıyor ve bekâretinin son parçalarına tutunmaya çalışıyordu. Burada işler farklıydı.

"İçecek bir şey?"

Stephanie başını kaldırdığında başka bir üniversiteli kızla karşılaştı, bu kız kırmızı payetli bir bikini üstü ve ona uygun bir mikromini giymişti. Genç kız ona sanki arkadaşmışlar gibi gülümsedi.

"*Chère?*" Jake ona doğru eğildi.

Bir kadeh şarap sipariş etmeye başladı ama içinin fena halde yandığını hissetti ve ilk kez Shorty'nin haklı olduğunu fark etti; kasırga onu biraz sarhoş etmişti. "Sadece bir bardak su."

"Bir şişe Bud," dedi Jake.

"Hemen getiriyorum," diye cevap verdi güler yüzlü garson kız.

Ama o uzaklaşmaya başladığında, Jake onu geri çağırdı. "Bir dakika bekle." Kız ona gülümsedi. Sanki etrafları çıplak genç kızlarla ve havaya nüfuz eden bir şehvetle çevrili değilmiş gibi hâlâ güler yüzlü ve tatlıydı.

"Başka bir şey mi?"

Stephanie'ye döndü. "*Chère*, fotoğraflarınız."

Kısa süreli dikkat dağınıklığından memnun bir şekilde çantasını açmak için çabaladı.

Jake kızın görmesi için onları havaya kaldırdı. "Bu kız burada mı çalışıyor? Adı Tina."

Garson kız her bir fotoğrafa yakından baktı. "Güzel," diye düşündü. "Ama hayır, hiç sanmıyorum."

Jake başını salladı, teşekkürlerini mırıldandı ve onun gitmesine izin verdi. "*Merde,*" diye mırıldandı nefesinin altından, resimleri Stephanie'ye geri verirken. "Buraya gelirken bir şeyler bulabileceğimi düşünmüştüm."

"Şimdi ne olacak?" Jake'e bakmadan fotoğrafları çantasına geri koymaya odaklandı, yanlarındaki odada çırılçıplak dönüp duran Jake'in bakışlarıyla bir türlü buluşamıyordu.

"Kapıcılardan biriyle konuşmayı denemek istiyorum," dedi iç çekerek, "ama dikkatli olmalıyım - doğru inceliği göstermezsem, polis olduğumu ve kızın başının belada olduğunu düşünecekler. Bunu birkaç dakika düşünmeme izin verin."

O anda gözleri küçük, pelüş bir koltukta bir adama sarılmış çıplak bir kıza takıldı, çalan seksi müzikle birlikte dalgalanıyordu, sıkı göğüsleri adamın ağzına tehlikeli bir şekilde yakın sallanıyordu, adamın gözleri kaba bir arzu içinde kaybolmuştu. Ve her nasılsa, para için hiç tanımadığı birinin üzerinde kıvranan kızı Tina olarak gördü ve soğuk terler döktü.

Bu odada daha fazla kalamazdı. Burada çok fazla günah, çok fazla çirkin şehvet vardı. Tıpkı Sophia'nın evinde olduğu gibi, örtülü ya da değil, daha çok para için seks vardı. Sadece burada başa çıkmak daha zordu çünkü onu maskeleyecek caz ya da pahalı mobilyalar yoktu. Burada daha çiğdi, herkesin görebileceği şekilde masadaydı. Paylaşılan, kamusal günah.

"Buradan çıkmam gerek."

Jake gözlerini ona çevirdi, açıkça kafası karışmıştı. "Ne?"

Boğazında büyüyen yumruyu yutkunarak geçiştirdi. Vücudu o kadar gerilmişti ki göğsü ağrıyordu. "Gitmek zorundayım. Burada kalamam. Bırakın kalkayım." Kabin duvara yaslandı ve Jake onun çıkışını engelledi.

Adam ona öylece bakakaldı. "Sorun nedir?"

Onun üzerine tırmanmak zorunda kalıp kalmayacağını merak ederek gözlerini ona dikti. "*Lütfen ayağa kalk. Buradan çıkmam lazım.*"

Kara kaşları çatılmıştı, sonunda ayağa kalktı, gözleri şaşkındı. "Suyunu istemiyor musun?"

"Hayır, suyumu istemiyorum." Muhtemelen biraz histerik bir ses çıkardığını düşündü, ama aniden böyle hissetti - sanki o kucak dansını görünce her şey başına yıkılmış gibi, simüle edilmiş seks için yirmi dolar.

Histerik *görünüp görünmemesini* de umursamadan kapıya doğru fırladı. -Hemen dışarı çıkmalıydı yoksa boğulacaktı.

Kapıcıların yanından hızla geçip kalabalık caddeye çıktığında gözyaşları yüzünden akıyordu. Saklanmak istiyordu ama bu kadar kalabalığın içinde *nasıl* saklanacağı hakkında hiçbir fikri yoktu. Umutsuzca sessiz ve özel bir yer arayışıyla cadde boyunca tırtıklı bir yol çizerken burnuna pralin ve bira kokuları geliyordu.

Gözleri karanlık bir vitrine takıldı, derince çekilmiş bir kapının iki yanında hurda görünümlü antikalarla dolu büyük cam pencereler vardı. Küçük oyuğun bulabileceği en iyi sığınak olduğunu düşünerek oraya doğru ilerledi.

Tam kapıya ulaşmış, geniş ahşap kapı çerçevesinin soyulan boyasına yaslanmak için arkasını dönmüştü ki Jake hemen arkasından geldi. Yüzündeki ifade şaşkındı. "Sorun nedir, *tatlım*? Ne oldu?"

Çoğu erkeğe mantıklı gelecek bir açıklaması olmadığı için ona bakamayarak başını salladı. Hatta bazı kadınlara bile, diye düşündü, çünkü Oyun Parkı'nda striptizcilerin yanı sıra çok sayıda kadın da vardı.

"Konuş benimle," diye ısrar etti.

Sadece başını sallamaya devam etti. Evde olmak istiyordu. Tina'yı yanında istiyordu. Güvenli dünyasında, her şeyi kontrol altında tutabileceği güvenli hayatını istiyordu. "Yapamam," dedi.

"Bu adam seni rahatsız mı ediyor?"

İkisi de döndüklerinde uzun boylu, zayıf, koyu tenli bir adamla karşılaştılar. İronik bir şekilde, onu kurtarmaya çalışan adam Playpen için neon pembe el ilanları taşıyordu. "Hayır," dedi kadın, "o iyi. Biz iyiyiz."

"Emin misin?" Derin sesini endişe renklendiriyordu. Bu kadar sıska bir adama göre, onu savunmaya ölümüne kararlı görünüyordu. Adamın görebildiği tek şeyin, peşindeki adamdan kaçmaya çalışan gözyaşları içindeki bir kadın olduğunu sanıyordu.

"Evet! Lütfen. Biz iyiyiz," diye ısrar etti.

Adam yoluna devam etmeden önce son bir kez endişeli bir bakış attı ve Jake arkasından, "Pislik herif," diye mırıldandı.

"İyi davranmaya çalışıyordu." "Seni ağlattığımı düşünüyor."

"Biliyorum. Özür dilerim." Ona baktı, onu kötü bir adam gibi gösterdiği için suçluluk duyuyordu.

Ona bakarken gözleri endişeyle doluydu. Sadece birkaç santim ötede durdu ve iki elini sıcak bir şekilde kızın dirseklerine kapadı. "Ne oldu, *tatlım*?" diye sordu, sesi daha yumuşaktı. "Seni ağlatan ne?"

Gözlerini kapattı ve adamın bakışlarıyla tekrar buluşmadan önce gözyaşlarını bastırmaya çalıştı. Boğazındaki yumrudan güçlükle konuşabildi. "Oradaki kızlar . . . nesneler gibiler. İnsan değiller. Bunu *hissettim*."

Sempatik ve endişeli görünüyordu. Parmak uçları onun kollarını okşadı. "Sophia'nın evindekinden pek farklı değil *bebeğim*. Hoş değil ama kesinlikle sürpriz değil."

Ama sadece bu kadardı. Bu bir sürprizdi. Hayatı boyunca bu tür yerlerin kadınları nesneleştirdiğini duymuştu ama bunu hiç o anki kadar derinden anlamamıştı. "Ben de bir şekilde kendimi bir nesne gibi hissettim. Varsayılan olarak."

Adam yere baktı, sonra bakışlarını tekrar kaldırdı. Yüz ifadesinden anlamaya ne kadar çok çalıştığını okudu. "Tam olarak anladığımdan emin değilim ama özür dilerim. Seni bu kadar üzeceğini düşünseydim oraya gitmen için seninle konuşmazdım."

Sadece ona bakıp başını sallayabildi.

Elleri yüzüne doğru yükseldi, parmak uçları kulaklarında oynadıktan sonra boynuna indi. Başparmaklarıyla yanaklarındaki ıslaklığı silerken dokunuşu kalbinin daha hızlı atmasına neden oldu, sonra gözlerinin içine nazikçe gülümsedi. "Şimdi şu gözyaşlarını silelim, tatlım, *olur mu?*"

Tekrar başını salladı, onun önünde ağlamaktan nefret ediyordu. "Sanırım sadece... her şey. Tina için endişeleniyorum. O benim küçük kız kardeşim. Onun orada olduğunu hayal ettiğimde, erkeklerin ona o kızlara baktıkları gibi baktıklarını ..." Başını iki yana salladı. "Özür dilerim."

"Özür dileyecek bir şey yok," dedi Jake yumuşak bir sesle, kendisinin de bütün kadınlara böylesine saygı duyduğu zamanları hatırlayarak. Sophia'nın barında çalışmak onu bu tür duygulara karşı sertleştirmişti.

Ama hayır, sadece Sophia'nınki değildi. Ondan önce de olmuştu.

Umursamayı bırakmıştı ya da bırakmayı çok denemişti ve hâlâ da deniyordu ve belki de başarmaya çok yaklaşmıştı - çünkü bu, *anladığı*, gerçekten *anladığı ilk* andı. Tina onun kız *kardeşi*ydi. Onun *küçük kız kardeşi*ydi.

Hiç kız kardeşi olmamıştı ama hayatında sevdiği kadınlar olmuştu ve onlardan herhangi birinin para karşılığı seks yaptığını ya da bir sahnede striptiz yaptığını düşünmek bile, bu dünyaya zor yoldan adım atan güzel Stephanie Grant'in karşısında dururken kalbinin göğsünde patlamasına neden oluyordu.

Onunla barda, eskort kılığında tanışmıştı ve o zaman bile onda, şu anda ondan özgürce akan o ıkkılığı, o tatlılığı hissetmişti. Belki de onun iddia ettiği gibi biri olmadığını *bu şekilde anlamıştı*.

Yanlış zamandı, biliyordu ama yüzü ona o kadar yakındı, dudakları o kadar olgun ve güzeldi ki onu öpmek istedi. Sadece onu daha iyi hissettirmek için. Rahatlatıcı bir öpücük. Ona sarılmak, onu öpmek, kötü şeyleri bir ya da iki dakikalığına -belki ikisi için de- unutturmak.

Yanlış zamandan daha fazlasıydı; *korkunç bir* zamandı. Kulüpte tahrik olduğunu düşünebilirdi. Ama karnından yayılan karanlık tahrik, sahnede görebileceği her şeyden çok daha fazlasıydı; içinde tam olarak anlayamadığı derin bir yerden kaynaklanıyordu.

Bu da onu durdurulamaz yaptı. Bir karar değil. Bir zorlama.

Başını eğdi, ağzını yavaşça onunkine yaklaştırdı. Yumuşak, tatlı bir dudak kaynaşması.

İşi bittiğinde alnını onunkine yasladı. "Seni daha iyi hissettirmek istiyorum," diye fısıldadı.

Onun başını salladığını görmekten çok hissetti. Yumuşak mırıltısını duydu. "Biliyorum." Sesi titriyordu. Bu onun daha fazlasına ihtiyaç duymasına neden oldu.

Ağzını tekrar onun şefkatli dudaklarına doğru eğerek yavaşça ve derinden öptü, öpücüğün gücünün sıcak bir alkol gibi göğsüne, kollarına ve aşağıya doğru yayıldığını hissetti. *Sadece onu rahatlatmak için, hepsi bu. Sadece onu biraz daha rahatlatmak istiyordu.*

Çok daha fazlası.

Bunun derinliğini, nereden geldiğini, ne kadar hissettiğinizi düşünmeyin - bu sadece rahatlaktır. Basit bir rahatlık. Kendinize bunu söylemeye devam edin, doğru olacaktır.

Bir sonraki öpücük de aynı şekilde yavaştı, ama ona çok sıcak geldi, bağırsaklarını sızlatacak kadar, kontrol edilemeyecek kadar sıcak. Bunu kasıklarında hissetti, keskin bir zevk şimşegi. Ağzının onunkinin üzerinde oyalanmasına izin verdi, aç, çok baştan çıkarıcı, onu kırmızı odada istediği gibi yutmak istiyordu.

Adam sıcakla savaşmayı bırakıp kızın duyarlı ağzına kavurucu bir öpücük kondururken, kızın parmakları göğsündeki pamuğun içine kıvrıldı. Onu o kadar çok istiyordu ki. Ona dokunmak, onu tatmak istiyordu. Kendini onun içine gömmek ve bütün gece orada kalmak istiyordu.

Adamın eli hafifçe göğsünün üzerinde gezindi ve adam belini sıkıca kavrayıp yavaşça okşamadan hemen önce kadın düzensiz bir iç çekti. Onun kıvrımlarını, yumuşak ve dişi olan her şeyini hissetmeye ihtiyacı vardı.

Kalçasından kalçasına ona doğru bastırdı, temas dudaklarından düzensiz bir inilti çıkardı. Onu kaya gibi sertleştirmişti ve bunu hissetmesini, *onu* arzuladığı gibi arzulamasını istiyordu. Parmakları kıcının etrafında kıvrıldı, onu kendine doğru çekti ve kadın hareket etmeye, öğütmeye, uyluklarının yumuşak birleşimini bacaklarının arasındaki sert taşa bastırmaya başladı. Bu his karşısında inlememeye çalıştı, sokaktaki kimsenin dikkatini çekmek istemiyordu ve başka bir yerde, yalnız olmayı diliyordu.

Öpücüklerini boynuna bıraktığında, kadın onun için eğildi ve ağzını daha aşağıya davet etti. Solgun teninden omzuna doğru bir çizgi öptü, sonra dudaklarının aşağıya, elbisesinin yakasına doğru inmesine izin verdi. Elbisenin daha aşağı kesilmesini arzuluyor, altında saklı olduğunu bildiği kadınsı etin tadına bakmak için yanıp tutuşuyordu.

Arzusuna karşılık olarak elini yukarıya, göğsünün yanına doğru kaydırdı. Kadın bu samimi dokunuş karşısında daha da titredi, kolları adamın omuzlarına kilitlendi, elleri adamın saçlarında, nefesi adamın üzerinde zorlanıyordu. Adam, göğsünün üst kıvrımı öpücüğünün altında boyun çizgisinden kabarana kadar yumuşak ete hafifçe bastırdı. *Mon Dieu*, evet.

Ereksiyonu kalınlaştı, göğsü sıcak bir arzuyla zonkluyordu. Yumuşak çıkıntıya öpücükler yağdırdı, başka bir yerde olsalardı, lanet olası elbiseyi ortadan ikiye ayırmak isteyeceğini biliyordu.

Öpücükleri kızın dudaklarına geri döndüğünde, kendini yanmaya hazır hissediyordu. Dilini kızın kabullenen ağzına derinlemesine soktu, kızıdan kaçan küçük iniltiyi sevdi, sonra geri çekilerek ona baktı; her dokunuşuna ve öpücüğüne büyük bir hevesle karşılık veren tatlı, ilkel Stephanie Grant'a.

Dudağını ısırdı, ona bakarken tükenmiş ve tutkulu görünüyordu.

Onu tekrar öptü, hızlı ve sert bir şekilde, dürtüsel olarak, çünkü ağzını görmek bile onu bir kez daha kendi ağzının altında hissetmeye ihtiyaç duymasına neden olmuştu.

"Evim uzak değil," diye nefes aldı. "Senin içinde olmak istiyorum. Seni boşaltmak istiyorum."

Sekizinci Bölüm

STEPHANIE BOĞULUYORDU. Lise, üniversite, daha önce yaşadığı hiçbir tutku böyle olmamıştı. Tamamen tüketiyordu. Göğüsleri Jake'in dokunuşuyla zonkluyor, seksi Jake'in oradaki sertliğinin ağır hissiyle ağrıyor, vücutları yapboz parçaları gibi birbirine uyuyordu. Teni Jake'in onu öptüğü her noktada cızırdarken bile, bedeni Jake'in avuçlarında sıvıya dönüşüyordu.

Birlikte hareket etme şekilleri gecenin kendisi kadar buharlıydı ve daha fazlası için yalvaran yakıcı zevkten başka hiçbir şeyin önemi yoktu. Sözleri kadının içinde yankılandı. *Senin içinde olmak istiyorum. Seni boşaltmak istiyorum.*

Yine kırmızı odadaydı ama bu sefer bir oyun değildi. Neydi o zaman?

Az önce nerede olduklarını düşünmek, kalbini tırmalayan bir kanca gibiydi. Az önce kıyafetlerinin dışında dans eden kadınları izledikleri için mi böyle oluyordu? Onu olmadığı bir şeye dönüştürmekte bu kadar usta görünen bu karanlık sefahat şehrinde, gölgeli bir kapı aralığında birbirlerine *bastırarak* nasıl bu hale gelmişlerdi? Gerçek gibi görünmüyordu, gerçek *olamazdı*. Çok az tanıdığı bu seksi adama karşı zorlanıyor, bedeni düşüncelerini ele geçiriyor olamazdı.

Dudakları hâlâ teninde, boynunda, omzunda fısıldıyordu. Eli hafifçe göğsünün üzerine kapandı ve kızın nefesini kesti. Adam Fransızca bir şeyler mırıldandı ve ne söylediği hakkında hiçbir fikri olmamasına rağmen, sırf bu sesler bile kadının ıslanmasına neden oldu.

Öpücükleri yükseldi, kulak memesini ısırana kadar bir elektrik akımı gibi boynunu sıyırdı, dişleri hassas eti sert, sıcak bir nefes bırakmasına neden olan yakıcı bir ısıyla yakaladı. "Tanrım," diye fısıldadı.

"Benimle eve gel, Stephanie."

Neden bu kadar samimi gelmişti de irkilmişti? Onu kendi dünyasının, hayatının derinliklerine davet ettiği için mi? Daha önce ona ilk ismiyle hitap ettiğini hiç duymadığından mı? Yoksa sadece onun seksi Cajun aksanıyla kelimeleri söyleyen sıcak, derin sesi mi onun içine ulaşıyor ve ruhunu tanınmaz bir şeye dönüştürüyor gibiydi? Aç bir şey. Yalnız bir şey. Bu adamın ona bu gece verebileceği şey için yalnız.

Adamın göğsünü tırmalıyor, alkolün ve Güney'in derinliklerindeki terin yumuşak kokularına karışmış misk kokusunu içine çekiyordu. Bu onu çok insani bir hale getirmişti.

-Artık sadece barın arkasındaki, göz göze geldikleri anda onun tüm sırlarını biliyormuş gibi görünen ateşli, ulaşılmaz adam değildi. O da bir insandı, tıpkı onun gibi.

Başparmağını göğüs ucunda gezdirirken dili dudaklarının arasından geçti. "Çok iyi," diye nefes aldı tam olarak istemeden.

"Daha iyi yapmama izin ver, tatlım. Seni sonuna kadar götürmeme izin ver."

Evet deyin. Bırakın size "sonuna kadar" nasıl bir his olduğunu göstereyim. İçgüdüsel olarak bunun daha önce hiç gitmediği bir yer olduğunu biliyordu ve oraya onunla birlikte gitmek istiyordu.

Adam yavaş ve kadim bir ritimle onu iterken elleri kadının poposuna battı. Bir erkek tarafından hiç bu kadar ele geçirilmiş, her şeyiyle kuşatılmış hissetmemişti ve böyle bir deneyimin bu kadar zevkle dolu olabileceğini hiç hayal etmemişti.

"Senin derinliklerine gömülmek istiyorum *bebeğim*. Bunun gibi," diye mırıldandı, alçak sesle, yavaşça ve sertçe ona doğru iterken. "Ama kıyafet yok, aramızda hiçbir şey yok." Kalçalarının her bir sıcak hareketi kadının içine ısı yayılmasına neden oluyordu.

Evet de, vücudu ona tekrar yalvardı. Sadece evet de.

Ama sonra panik başladı. Panik, gerçeklik; sadece öpüşerek ve birlikte hareket ederek onu neredeyse doruğa ulaştırdığı bu karanlık oyuk dışında var olan her şey. Ellerini göğsüne bastırarak onu bir adım geriye itti. "Durmak zorundayız."

Anlamadı. "Biliyorum. Burada olmaz. Hadi gidelim." Sesi sıcak bir fısıltı gibiydi; iri elleri hâlâ kızın kalçalarında rahatça duruyordu.

Sonraki sözleri titrek çıktı. "Yapamam."

Adam hafifçe geri çekilerek kızın gözlerinin içine baktı; kız, özel kapılarının gölgesinde bile gözlerindeki yoğun ateşi hissedebiliyordu. "Neden olmasın?"

"Yapamam işte." Başını iki yana salladı, aniden anlaşılmaz bir şekilde korktuğunu hissetti. Tam olarak ondan değil, ama onunla yapmayı çok istediği şeyden.

Adamın hayal kırıklığı dolu iç çekişi kadına ağır geldi. "Benim bilmediğim bir kocan falan mı var, *tatlım*?"

Dudağını ısırды, başını kaldırıp ona baktı ve başını salladı.

"Erkek arkadaşın mı var o zaman?"

Bunun üzerine tereddüt etti ama başını tekrar salladı. Hayır demesinin nedeni Curtis değildi. Aslında Curtis radar ekranından o kadar uzaktı ki şimdi *suçluluk duygusu* onu da eziyordu.

Jake'in ifadesi hâlâ baştan çıkarıcılıkla doluydu. "O zaman seninle benim birlikte olmamızın nesi yanlış?"

Güzel soru. Bunu kendine bile açıklayamıyordu. "Bilmiyorum. Sadece ... yapamıyorum."

Bir elini gür saçlarında gezdirirken bir iç çekiş daha geçirdi. Özür dilemeyi düşündü ama kendini tuttu; bir erkeği seks için geri çevirmenin yanlış bir şey olmadığını kendine hatırlattı.

Sen de en az onun kadar istesen bile mi?

Kafa karışıklığı, hayal kırıklığı - çok fazla anlaşılmaz duygu kafasının içinde dönüp duruyordu. "Gitmeliyim."

"Nerede?"

"Odama dönüyorum." Ondan ayrıldı ve caddeye doğru yürümeye başladı.

Onun bileğini yakaladı. "Orası *neresi*, tatlım?" "Esplanade'deki LaRue Evi."

"O kadar yolu tek başına yürüyemezsin." "Neden olmasın?"

Kızın itirazları karşısında şaşkına dönmüş görünüyordu. "Büyük şehirli bir kızın geceleri karanlık sokaklarda tek başına yürümeyeceğini bilecek kadar sağduyulu olduğumu sanırdım. Ve özellikle de bunu Quarter'da yapmamalısın *bebeğim*. Seninle yürüyeceğim."

"Hayır." Kolunu çok sert bir şekilde çekti ve adam bakakaldı. Şu anda ondan uzak durmaya ihtiyacı vardı. Adamın bakışlarıyla karşılaştı ve onun gibi davranmaya çalıştı.

Eğer az önce gereksiz bir şey yapmamış olsaydı. "Bir taksi bulurum. Bir şey olmaz. Gerçekten."

Başını öne eğdi. "Pek iyi görünmüyorsun."

Hayır, kendi gölgesinden korkan bir kadına benziyordu, kendisini iyi hissettirmekten başka bir şey yapmamış bir adamdan korkuyordu. *Çok* iyi.

"Bak," dedi, hissettiğinden daha mantıklı görünmeye çalışarak, "işler sadece

. . . benim için çok hızlı gitti. Kız kardeşim için eskisinden daha çok endişeleniyorum. Sadece odama dönmek ve dinlenmek istiyorum."

Bakışları karşılaştı ve bundan daha fazlası olduğunu bildiğinden emindi, ama uzun bir süre sonra sadece "Tamam" dedi.

Dudağını ısırdı, içinde bir parça pişmanlık vardı çünkü onun inanılmaz derecede seksi gözlerine bakıyordu ve bu gözler hâlâ baştan çıkarıcıydı.

Bu, şimdi gitmek için iyi bir zaman olduğu anlamına geliyordu, bu yüzden daha fazla gecikmeden döndü ve Bourbon'a doğru yola koyuldu, sokakların kapalı olmadığı ve bir taksi bulabileceği yere geri döndü.

Hızlı adımlarla ilerledi, alçak topuklu ayakkabılarını kaldırıma vurarak çökmekte olan kalabalığın arasından geçti ve köşeyi döndüğünde kaldırım kenarında duran bir taksi görünce rahat bir nefes aldı. Kapıyı açıp içeri girdi, sonra kapının koluna yapıştı ama Jake'in heybetli vücuduyla karşılaştı.

Tamamen şok olmuştu, irkildi. O kadar hızlı yürüyordu ki adamın onu takip ettiğini fark etmemişti bile.

"Nereye gidiyoruz hanımefendi?" diye sordu yaşlı şoför dikiz aynasından. "Esplanade'deki LaRue'ye."

Jake hâlâ açık kapıya doğru eğilerek, "Kız kardeşinin yerini bulmak için biraz daha çalışacağım, *tatlım*," dedi. "Seni LaRue'den ararım."

Gözlerini kırpıştırarak ona baktı. "Hâlâ Tina'yı bulmama yardım edecek misin?" "Edeceğimi söyledim, değil mi?"

Şaşkınlıkla başını salladı. Her nasılsa onun yardımının bittiğinden emindi. -Çünkü adam denemiş ama başarılı o l a m a m ı ş t ı ve kız da deli bir kadın gibi ondan uzaklaşmadan önce kendisini öpmesine izin vermişti. "Teşekkür ederim."

"Henüz bana teşekkür edecek bir şey yok. Onu bulduğumuzda bana teşekkür edebilirsin. Ve

beb?"

"Ne?"

"Tekrar kendi başına aramaya çıkmak gibi aptalca bir şey yapma. Benden haber bekle."

Nefesini tuttu, tartışmak istedi ama sonra Sophia'nın evinin balkonundaki çirkin sahneyi hatırladı. "Pekâlâ."

Başıyla kısa bir selam vererek kapıyı sıkıca kapattı ve taksiden uzaklaştı. Araba dar sokakta ilerlemeye başladığında, Fransız Mahallesi'nin karanlığında kaybolana kadar kendini ona bakarken buldu.

İki gece öncesinin tekrarı gibiydi. Yatağında uzanmış, Jake Broussard'ın dokunuşu için yanıp tutuşuyordu. Onun kendisine verebileceğini bildiği zevki kendinden esirgediği için aptalın tekiydi.

Otuz yaşındaydı, eğer istediği buysa, sıradan bir seks gecesi için yeterince yaşlıydı. Yine de, işler kızıştıkça, onun ellerine, dudaklarına, vücudunun sert düzlemlerine kendini daha fazla kaptırdıkça, içinde beklenmedik bir şey yükseldi. Endişe.

Bu, kırmızı odada onu itmesine neden olan şeye benziyordu, ama en azından o zaman bir nedeni vardı - onun bir fahişe olduğunu düşünmüştü.

Ama şimdi aralarında ne yanlış anlamalar ne de yalanlar vardı. Ve tekrar yakınlaşırlarsa teslim olacağından emindi. Yine de onun teklif ettiği her şeye evet demeye tehlikeli bir şekilde yaklaştığında, bir şey kafasına o mantıksız korkuyu enjekte etmişti. Bu kadar korktuğu şey neydi?

O muydu? Ona neden artık polis olmadığını söylemeyen bu seksi Cajun eski polis mi? Artık aralarında yalanlar olmayabilirdi ama sırlar hâlâ vardı ve belki de bu endişelenmek için iyi bir nedendi. Yanlış bir şey yapmış ve polislikten atılmış olma ihtimali hâlâ vardı, hatta belki de bir suç işlemişti. Huysuzluğunun altında iyi bir adam gibi görünüyordu, ama ya bu onun sadece bir parçasıysa? Az önce kendine insanların kişiliklerinin birden fazla yönü olduğunu söylememiş miydi? Ya Jake'in *karanlık* bir tarafı varsa? Ya gerçekten yanlış bir şey yapma kapasitesine sahipse? *Belki de içgüdüleriniz size engel oluyor; belki de altıncı hissiniz size onun iyi bir adam olmadığını söylüyor.*

Karanlıkta uzanıp pencereden sızan soluk ay ışığında kalın ağaç dallarının gölgelerinin uğursuzca düşüşünü izlerken tüm bunlar anlamlıydı. Ve hayal kırıklıkları onu sarsmaya devam etse bile, ona direnecek gücü bulduğu için mutluydu.

Aklının bir köşesinde başka bir olasılık daha vardı ve kendine şu soruyu sormadan edemiyordu: *Ya sana hissettirdiği şeylerden korkuyorsan?*

Başlangıçta bir yabancıydı. Ama şimdi onu daha iyi tanıyor ve ona daha çok güveniyordu. Kendi kendine onu çok az tanıdığını söyleyip duruyordu ama burada, karanlıkta, bunun sadece aralarına ördüğü bir duvar, hayır demek için bir neden olduğunu fark etti. Eğer o, kalbinin ona söylediği gibi iyi bir adamsa, yatağında boğuşan iki yabancından daha fazlası olabilirdi. Anamlı ve kalıcı olmayabilirdi ama o artık sadece "barmen" değildi. Öyleyse neden derinden arzuladığı bir adamla seks yapmak kendisine bir tür ihanet olacakmış gibi hissediyordu?

Neden kaçıyorsun, Stephanie?

JAKE, çocukken babasının kullandığı eski pikabın direksiyonunda Terrebonne Parish'in kalbine doğru 56 numaralı yolda güneye doğru ilerliyordu. Eski püskü Ford'un hâlâ çalışıyor olması şaşırtıcıydı ama tüm takırtılarına ve tıkırtılarına rağmen onu gideceği yere götürüyordu. Becky gittikten sonra, birlikte aldıkları yeni Camry'yi takas etmiş ve annesinin küçük av tüfeği evinin arkasına park ettiği eski kamyoneti ona bırakmıştı. Bu kadarı yeterliydi; bataklığa gitmek dışında araç gerektiren bir yere gitmiyordu.

Radyoyu açtığında Matchbox Twenty'nin "Bright Lights" şarkısının parazitlerle dolu bir versiyonunu duydu ve ona bu dünyada karşı karşıya olduğu her şeyden onu kimin kurtaracağını sordu. Şarkıdaki kızın aksine Becky eve gelememişti. Hüzünlü melodiler, son birkaç saat içinde daha da kötüleşen genel melankolisine katkıda bulundu.

Hâlâ Stephanie Grant'in yumuşak çiçek parfümünün kokusunu alabiliyor, göğsünün yumuşaklığını avucunun içinde hissedebiliyordu. Bu anı parmaklarının kaşınmasına neden oldu ve parmaklarını direksiyonun etrafında daha da sıktı. Onu çok istemişti. Ve onun neden hayır dediğinden hâlâ emin değildi. Ama onu daha çok ilgilendiren şey, bunun onu neden bu kadar rahatsız ettiği, hatta uzun zamandır hissetmediği bir reddedilmişlik duygusu ve incinmiş hislerle baş başa bıraktığıydı.

Bu yüzden eve yürüdü, kıyafetlerini değiştirdi ve eski eve doğru yola koyuldu. Sadece bir geceliğine bile olsa uzaklaşması gerekiyordu. Her hafta yaptığı gibi izin günlerini orada geçirmeyi planlamıştı ama yarın dönmezse Stephanie'nin başını belaya sokacağı kesindi ve bunu riske atamazdı.

İşte yine birilerini kurtarmaya çalışıyorsun, hem de radyodaki şarkı sana kurtarılmaya herkes kadar ihtiyacın olduğunu hatırlatmışken. Kadını ya da ona ne olduğunu umursadığı için kendinden nefret ediyordu ama

Belki de bu onun ne kadar zayıf olduğunu göstermiştir. *Tanımadığın kadınları önemsemekten bile vazgeçemiyorsun.*

Yine de *bu* kadında bir şeyler vardı, diye düşündü çakıllı bir yan yola saparken. Ondan çok farklıydı - çok asil ve kız kardeşini bulma konusunda çok gelişigüzeldi. Ve ondaki bir şey onu sürekli daha fazlası için geri çağırıyordu.

Gerçi o biraz gevşeyip kendine gelene kadar bir gün bekleyebilirdi. Bataklık evinin ona verdiği şey buydu.

Kendini her şeyden uzak, gerçekten güvende hissettiği tek yer burasıydı ve bir gün daha hayatta kalamayacağını düşündüğünde buraya gelir, sesleri dinler ve yosun kaplı ağaçların etrafını sarmasına izin verirdi ve hayatta kalırdı. Şehre geri dönüp orada da bir süre daha hayatta kalmasına yetecek kadar.

Dolambaçlı yolun sonu göründü, ilerideki karanlık bataklık suları ay ışığında parlıyordu. Kamyonu park etti ve kendisinin ve diğer birkaç yerlinin kayık tuttuğu yere doğru yürüdü. Anahtarı, akli olan herkesin kırabileceği kadar dayanıksız bir kilide sokarak kayığını eski söğüt ağaçlarıyla kaplı su kenarına sürükledi.

Suya atlayarak, bataklığın rahatlatıcı özelliklerinin onu doldurmasına izin verdi. Becky her zaman bataklığın "ürkütücü" olduğunu düşünürdü ve karanlık yüzeyde sürüklenirken onun ne demek istediğini anlayabildiğini sanıyordu. Ama o gittiğinden beri bataklık tam da ihtiyacı olan şeye, kendini her şeyden soyutlayabileceği bir yere dönüşmüştü.

Akıntıya karşı çeyrek mil kadar yol aldıktan sonra daha da dar bir kola doğru kürek çekmeye başladığında kendini biraz daha iyi hissetmeye başlamıştı.

. . . daha boş. Jake için boş olmak iyiydi. Boş olmak duyguların uzakta tutulması demekti. Boş, mümkün olduğunca hiçbir şey hissetmemek anlamına geliyordu. Karanlık su onu sakinleştirdi, sanki içine doğru gevşiyormuş, onu siyahlığıyla yutmasına izin veriyormuş gibi hissettirdi.

Birkaç dakika sonra, iki tarafı devasa selvi kümeleriyle çevrili eski ev kıyıdan göründü. Arka sundurma, tekneyi bağladığı bir iskele görevi görüyordu.

İçeri adım atarken ışıkları yakma zahmetine girmedi. Kendisini bir rüyadaymış gibi hissettiren tatlı, tüketen karanlığı rahatsız etmek istemedi. Alaycı bir kıkırdamayla düzeltti, gördüğü türden bir rüya değildi bu.

Son zamanlarda yaşadığım ateşli ve cızırtılı seks ama iyi bir uykuyla gelen belirsiz rüyalar.

"İyileşmeye başlıyorsun Jake," demişti Tony, Jake ona rüyalarının daha iyi olduğunu, artık kâbus görmediğini ve uykusunun daha dinlendirici olmaya başladığını söylediğinde.

Yine de Jake sadece gülmüştü. Eğer bu iyileşmekse, çok zayıf bir çareydi. Kâbuslardan ve içini kemiren umutsuzluktan daha iyiydi ama kendini eski hali gibi hissetmiyordu. Aslında o kişiyi zar zor hatırlayabiliyordu - onu sadece hafızasının gölgelerinde, eski fotoğraflarda görebiliyordu ve bakmak canını acıtıyordu. İyileşebileceğini *hiç* sanmıyordu. Ona göre, onu da gömene kadar otuz, kırk yıl daha cezasını çekecekti.

Işık olmamasına rağmen mutfığın inşaat halindeki halini seçebiliyordu; tezgâhlar sökülmüş, yenisi arka duvara yaslanmıştı. Altında, birkaç hafta önce döşemeye başladığı yeni alt zemin vardı. Belki yarın şehre dönmeden önce birkaç saatini buna ayırabilirdi. Stephanie o kadar bekleyebilirdi.

Stephanie. Ona karşı kıvranıyor. Kadının en yumuşak noktasını adamın en sert noktasına doğru itiyor.

Onu düşünmeyi bırak.

Burada, kendi özel dünyasında daha kolaydı. Fermuarının arkasında yarı kaskatı kalsa bile, onunla ilgili düşünceleri uzaklaştırmayı başarmıştı.

Odanın etrafına baktı ve yüzüncü kez burayı yeniden inşa etmekle neden uğraştığını merak etti. Çocukluğunun bu tek güvenli sığınağını kurtarmak için mi? Yoksa sadece tahtalara çivi çakmak kafasını gerçek hayattan uzaklaştırdığı, ona konsantre olabileceği basit ve sağlam bir şey verdiği için mi?

"Ellerinle bir şey yaparsan, oğlum," demişti babası bir keresinde ona, "tutunacak bir şeyin olur, kalıcı bir şey. Ona bakıp, 'Bunu ben yaptım' diyebilirsiniz. Ben olmasaydım, burada olmazdı' diyebilirsiniz. "

Özellikle o buharlı yaz gününde, bataklığın altındaki yumuşak, uçucu toprağa batmasını önlemek için kalın kazıklar üzerine suyun üzerine inşa edilmiş arka verandaydı. Burası, büyükannesinin evi, sadece hafta sonları ziyaret edilen bir yerken; burada yaşamaya gelmeden önce. Ama hafta sonları bile ev gibi hissettiriyordu. Kapısını çalmadığınız, sadece içeri girdiğiniz, "*Anne*, ben geldim," dediğiniz ve onun mutfaktan ellerini bir bulaşık bezine silerek, otlar, bataklık suyu ve sıcak olan her şey gibi kokarak geldiği bir yer. Güler ve şöyle derdi: "Sen

Seni gördüğümden beri bir karış uzamışsın, Boo," derdi, onu sadece birkaç gün önce görmüş olsa bile. "Hadi gel, bak ne yaptım," der, onu mutfağa sürükleyerek cam bir şişe ya da kavanozda öğütülmüş koyu renkli bir şey gösterirdi. "Bu yabani ağaç kabuğu diş ağrısını geçirir" ya da "Bu Bay Dulac'ın ağrıyan elleri için biraz ot."

Jake, Becky'yle olanlardan sonra hâlâ yaşıyor olsaydı, büyükannesinin ona kendini daha iyi hissettirecek, yeniden hayatta olduğunu hissettirecek bir şeyler hazırlayıp hazırlayamayacağını merak ediyordu. Yine de alaycı bir şekilde gülümsedi, çünkü onun, "Ah, şimdi, bunun için vudu kadını görmem gerekiyor, Boo - ben hiçbir kalbi düzeltemem," dediğini neredeyse duyabiliyordu.

Kimse yapamaz.

İç geçirerek antika buzdolabından bir bira aldı ve babasının ilk inşa ettiğinden bu yana bir iki kez yeniden inşa ettiği arka verandaya çıktı, eski planöre yerleşti ve düşüncelerini susturmaya çalışarak karanlığa baktı. *Sadece biranı iç. Ve kendini evinde hisset.*

Birkaç dakika sonra kutsal uykuya daldığını hissettiğinde, kalkıp yatağa gitmeye zahmet etmedi. Öğrendiği küçük bir numara vardı: bazen hareket etmek uykuyu öldürüyordu, o tatlı, hiçbir şey hissettirmeyen uykuya dalma hissini, bu yüzden olduğu yerde kalmayı ve uykunun onu alıp götürmesine izin vermeyi öğrenmişti. Birasını altındaki tahtanın üzerine koyarak başını arkaya yasladı ve gözlerini kapattı.

Interlude

KIRMIZI ODA her zamankinden daha kırmızı, daha gür, sanki biri lambalara kırmızı ampuller koymuş gibi. Ama net olarak gördüğünüz tek şey o. Çıplak duruyor, sırtı size dönük, vücudu sessiz bir ayartıcılıkla çağıran soluk kıvrımlardan oluşuyor.

Sessizce girdiniz, yine de sizi orada hissettiğini, onu istediğini biliyorsunuz. Varlığınızı kabul etmeden dizlerinin üzerine çöküyor ve kırmızı kadife bir sandalyeye doğru eğiliyor, sıvı hareketleri künt bir davet.

Ateşe yaklaşan bir pervane gibi, sırtının kavisini, basit bir çiçek dövmesiyle süslenmiş kıcının yuvarlaklığını inceliyorsun, sarı merkez, beş kırmızı yaprak.

"Bana gel, sevgilim," diyor, sesi boğuk bir fısıltıya dönüşüyor.

Sen de onun kadar sabırsızsın ama arkasında diz çöktüğünde ellerini saten teninde gezdirmekten kendini alamıyorsun. Omuzlarından başlayarak avuç içlerinizi aşağıya doğru yumuşatıyor, ince beline, sonra arkasına ve dış uyluklarına doğru şekillendiriyorsunuz. Dövmesine yumuşak bir öpücük kondurmak için eğiliyorsunuz, bu da onun iç çekmesine neden oluyor.

"Şimdi," diyor, sen de kalçalarını sıkıca kavriyor ve hızlı, kolay bir şekilde içine dalıyorsun. Sizi saran yumuşak, sıcak bir eldiven gibi; derin zevk karşısında gözlerinizi kapatıyorsunuz. "Evet," diye mırıldanıyor, "evet," siz onun içinde hareket etmeye başladığınızda. Tatlı. Kaygan.

Gözleriniz kapalı olsa bile, tek gördüğünüz aynı kırmızı parıltı, elektrik ve hipnotize edici, sizi daha da derinlere çekiyor. Ve zihninizde, onu bu parıltının ortasında görüyorsunuz, ancak yüzü renk tarafından gizleniyor - o sadece bir gölge, bir siluet.

Gözlerinizi açtığınızda, daha fazlasına ihtiyaç duyarak onun üzerine düşüyorsunuz. Vücudunun üst kısmını sırtına yaslayarak onu koza gibi sarıyorsun; boynuna öpücükler yağıdırıyorsun.

Bir şekilde, onu doğururken bile yüzünü görmek, gözlerinin içine bakmak istiyorsunuz.

Seni sevmesini istiyorsun.

Dünyadaki tek şeyin o olmasını istiyorsun.

Sizi örtmesini, korumasını istersiniz, böylece hiçbir şey size ya da ona zarar veremez, asla.

Ve şu anda, yapabileceğine inanıyorsun.

Dokuzuncu Bölüm

JAKE gözlerini tavandaki kahverengi su lekesine dikmiş, halteri kaldırırken başka hiçbir şeye odaklanmamaya çalışıyordu. Bileklerindeki titremeye rağmen ağırlığı sabit tutarken ön kollarında, omuzlarında ve göğsünde hoş bir gerginlik hissetti.

Tekrar yerine indirirken bir nefes verdi, kaslarındaki yanmadan memnundu ama hâlâ rüyasındaki kadını görüyordu. Sırtını, nefis poposunu. Üzerinden tam bir gün geçmişti ama hâlâ hissediyordu. Su lekesine sanki bir bulut ya da bir Rorschach, zihninde yeniden şekillendirebileceği bir şeymiş gibi yeniden odaklandı. Lekenin içinde bir çiçek gördü.

Rüya kadının kışındaki küçük çiçek gibi. Sertleşti. Lanet olsun.

Halteri tekrar kaldırmaya tam olarak hazır olmasa da, yine de yaptı - anıyı ve ona eşlik eden duyguları köreltmek için. Neden bu lanet rüyalar ona bu kadar çok şey hissettiriyordu? Ve her zaman çok güçlü bir suçluluk duygusuyla uyanırdı. Becky'den başka hiç kimse için bu kadar çok şey hissetmemesi gerekiyordu. Bu sadece bir rüya olsa bile.

Odanın karşısındaki yaralı, ikinci el sehpaye baktı ve Audubon Park'ta bir bahar günü çekilmiş çerçeveli fotoğrafını gördü. Charles geçit töreni güzergâhındaki bir ağaca asılı buldukları Mardi Gras boncukları boynunu sarıyordu. Göğsü çöktü ve neredeyse ağırlığı kendi üzerine düşürecekken bir takırtıyla Y şeklindeki köşebentlere düşmesine izin verdi. *Merde.*

Belki de kalan izin günlerinde bataklıkta evinde kalmalıydı; orada çok daha huzurluydu. Ama dün geri dönmüş ve akşamı emniyetteki diğer eski bağlantılarını arayarak geçirmişti, hepsi de Tina Grant'ten bir iz bulmaya çalışıyordu. Eski meslektaşlarıyla sohbet etmek zorunda kalmak, nasıl olduğunu sorduklarında seslerindeki gerekli endişeyi duymak duygusal olarak yorucuydu ve hiçbir sonuca varmamıştı. Sanki kız sırta kadem basmıştı.

Stephanie'ye gelince, dün gece onu iki kez aramak için telefonu eline almıştı. Dışarıda aptalca bir şey yapmadığından emin olmak için. Ve . . . başka neden? Sesini duymak istediği için mi? Araları çok ısındığında koyduğu bariyeri kaldırmasını sağlamaya çalışmayı çok arzuladığı için mi?

Belki Stephanie'yle birlikte olmak bu musallat rüyalara bir son verebilirdi.

Elbette, rüyalarındaki kadının kendisiyle şaşırtıcı benzerlikler taşıdığını biliyordu; ancak ilk rüyayı onlar tanışmadan önce görmüştü, yani ...

Vazgeç artık Broussard. Ne zamandan beri oturup rüyaları analiz eden bir adam oldu?

Olmadı, bu yüzden su noktasına yeniden odaklandı ve halteri tekrar başının üzerine kaldırdı.

Kapısı sert bir şekilde çalındı. "Tanrım," diye nefes aldı ve ağırlığı yerine bıraktı. Ağırlık sehпасından kalkarak kapıya doğru yürüdü ve kapıyı çekip açtığı anda Tony'yi diğer tarafta buldu.

Eski dostu ona uzun uzun baktı, gözleri eleştireldi. "Maraton koşmuş gibi görünüyorsun. Ya da denemiş ve başarısız olmuşsun."

Jake kendine baktı; beyaz atleti terden ıslanmıştı ve bugün saçlarını taradığından şüpheliydi, bu yüzden muhtemelen her yöne doğru uzanıyordu. "Ağırlık kaldırıyorum," dedi ve bu hareketin onu nefessiz bıraktığını fark etti. Muhtemelen bir saat ya da daha uzun süredir ağırlık kaldırıyordu.

"Bunun için bir gözcün olması gerekiyor, biliyorsun." Bir zamanlar bu iyiliği takas etmişlerdi.

Sadece omuz silktili. Yaptığı en pervasız hareket buysa, oldukça iyi iş çıkardığını düşündü.

"Beni içeri davet edecek misin, etmeyecek misin?"

Jake geri çekildi ve Tony içeri girerek küçük mutfağa yöneldi, Jake onun buzdolabından bir şeyler aldığını duydu. "Geçen gece birlikte olduğun şu güzel kadın hakkında ne düşünüyorsun?" diye sordu.

Jake sarkık kanepesine çöktü. "Romantik bir şey yok, pard."

Tony karşısındaki aşırı doldurulmuş sandalyeye oturdu ve muhtemelen Jake'in buzdolabında *bulunan* birkaç şeyden biri olan biranın kapağını açtı. Arkadaşının gözleri onu daha fazlasını söylemeye zorluyordu.

"Sadece Sophia'nın yerinde tanıştığım bir kadın." Tony irkildi. "Çalışan bir kız mı?"

Jake hafifçe güldü. "Hayır. O sadece kız kardeşini, yani resimlerdeki kızı bulmak için oradaydı."

Tony başını salladı. "Ben de bu yüzden buradayım. Bir şey çıkmayabilir ama bir ipucu da olabilir. Crescent'ta bar işleten Rich adında bir adam. Dün gece oradaydım, o yüzden kızı sordum, adını ve eşkalini verdim. Orada birkaç kez o olabilecek bir kız gördüğünü ama kızın gelmeyi bıraktığını söyledi."

Crescent, Canal Caddesi'nin karşısında, Quarter'ın ötesinde, kokteyl salonunda birkaç fahişenin iş bulduğu eski bir oteldi. Jake'in aklına "yüksek fiyatlı fahişeler bölgesi"nin dışını araştırmaya başlamak hiç gelmemişti çünkü Stephanie kız kardeşinin orada dükkân açtığından çok emin görünüyordu.

"Adının Tina olduğundan emin değildi ama öyle bir şey olduğunu düşünüyordu."

"Başka ne var? Takıldığı müşteriler? Birlikte geldiği diğer kızlar?"

Tony başını iki yana salladı, yüz ifadesi sokaklardaki günlerinden tanıdıktı, "*Elimden gelen bu*" anlamına geliyordu. "Adam beni polis sandı ve sustu." İçini çekti. "Ama yine de bu da *bir şeydir*."

Jake başını salladı. Bu da bir şeydi. Elde ettiği en iyi ve tek ipucuydu. "Sağ ol dostum. Çok yardımcı oldun."

"Ama güzel kadına dönersek," dedi Tony, şüpheli bir gülümseme oluşmuştu.

Jake başını kısa bir süre salladı. "Orada bir şey yok, dostum. Sadece ona yardım etmeye çalışıyorum."

Tony kaşlarını kaldırarak, "Hadi ama dostum," diye dürtükledi. "Kız güzel. Sen de azgınsın. Bu kombinasyon bir yere *varmalı*."

Jake bakışlarını sehpadan Tony'ye kaldırdı ve sırtıttı. "Benim *ne* olduğumu nereden biliyorsun?"

"Öyle *olmalısın*, dostum."

Jake alaycı bir kahkaha attı. "Depresyonun cinsel dürtüyü öldürdüğünü bilmiyor musun?" Bu onun özel durumu için bir yalandı ama Tony onun kirli rüyalarını bilmiyordu ve Stephanie ile arasında olanları da bilmesine gerek yoktu.

Arkadaşı sanki kendini tutup tutmadığına karar vermeye çalışıyormuş gibi bir an onu süzdü, sonra bakışlarını daireyi taramak için kaydırıldı. "Bir *şeyler* senin için daha iyi gidiyor olmalı. Biraz çamaşır yıkamışsın ve ev her zamanki gibi domuz ahırına benzemiyor."

Doğru, son zamanlarda biraz daha enerjisi vardı. Çamaşır ve bulaşık yıkayacak kadar. Ama bunu Stephanie Grant'e atfetmeye hazır değildi. "Kıyafetlerim bitti," dedi basitçe.

Tony bir kez daha iç çekti, dudakları hafifçe çatıldı. "Durum ne olursa olsun, geçen gece seni dışarıda görmek güzeldi. Den'deki herkes gelmene ve seni yeni biriyle görmeye çok sevindi." Kıkırdadı. "Shorty gecenin geri kalanını senin şansının yaver gidip gitmediğini merak ederek geçirdi."

"Shorty'nin büyük bir hayal gücü var." Konuyu değiştirmeye karar verdi. "O gece seni bu kadar geren neydi?"

Tony birasından bir yudum aldı ve gözlerinde uzaklara dalan bir bakış belirdi. "Hâlâ Typhoeus'a yaklaşamıyoruz," dedi ve bu isim Jake'in midesinin sıkışmasına neden oldu. "Onun için uyuşturucu sattığını düşündüğümüz genç bir Latin kız bulduk. Aşırı doz almış ve ..." Başını hafifçe salladı. "Beni yere serdi, anlıyor musun?"

Jake başını salladı ama yerel uyuşturucu kralından söz edildiğinde duygusuz kalmaya çalışırken sırtı çoktan sertleşmiş, boğazı düğümlenmişti. Tony'yle birlikte oturup bu adamın neyle ilgili olduğuna dair ipuçları bulmak için interneti taradıkları günü hatırladı. Yunan mitolojisinde Typhoeus'un yarı insan yarı yılan dev bir canavar olduğunu öğrenmişlerdi. Hikâyeye göre Zeus tarafından yenilgiye uğratılmış ve Aetna Dağı'nın altına hapsedilmişti ama gerçek hayatta New Orleans'a başka hiçbir tanrı gelmemişti ve Typhoeus şehre istediği gibi zarar veriyordu.

"Bu konuda bana söyleyecek yeni bir şeyiniz olduğunu sanmıyorum." Tony sordu.

Tony'nin Sophia'nın üçüncü katındaki zengin müşterilere uyuşturucu filtrelemek için eskort kullanıyor olabileceğini düşündüğü kişi Typhoeus'tu. Jake iyi günlerinde gözlerini her türlü şaibeye karşı açık tutmaya çalışırdı ama şu ana kadar ellerinde şüpheden ve olaya karışmış gibi görünen bir avuç aşırı zengin adamdan başka bir şey yoktu.

Jake'in elinde yeni bir şey yoktu -çünkü bazen gardını indiriyor ve düşünmüyordu, çünkü bazen böylesi daha kolay oluyordu. Typhoeus'un onu çoktan yenmiş olduğunu kabullenmeye çalışıyordu ve belki de bunu kabullenirse her şeyin daha iyi olacağını, hayatına devam edebileceğini düşünüyordu.

Bir saat sonra Tony ayrılmıştı ve Jake dairesinin dışındaki sarkık merdivenlerden avluya indi. Shondra'yı birkaç gündür görmemişti ve bencilliğinden sıyrılıp bunu hatırladığında kendini bok gibi hissetti. Ona bir şey borçlu olduğundan değil. Onun için yapabileceği herhangi bir şeyin sonunda hayatında bir fark yaratacağına da inanmıyordu. Ama her gün öğle yemeği saatinde dışarı çıkmayı ve beignets almaya gitmesi için ona birkaç dolar vermeyi kabul ettiğinden beri, kendini dün öğleden sonraya kadar ortalıkta yokken yemek için ne yaptığını merak ederken buldu.

Çorak avluda ilerleyerek yatağın bulunduğu merdiven boşluğunun altına baktı ve boş olduğunu gördü; sırt çantası bile yoktu. İçinin boşaldığını hissetti. Kız gitmişti. Onu buralarda görmemişti ve kendisini terk ettiğini düşünmüştü.

Omurgasını dikleştirdi ve kendi kendine bunun *iyi bir* şey olduğunu söyledi. Kimsenin bebek bakıcısı değildi ve belki de kız kendi başının çaresine bakmakta sandığından daha becerikliydi. Sokak çocukları bu konuda oldukça iyiydiler, oldukça hızlı.

Yani muhtemelen iyiydi. Sadece iyiydi.

Kelimeler zihninde bir *yankı* gibi çınlıyordu -*sadece iyi*, sadece iyi- ama onları istediği kadar hissetmiyordu. Hâlâ çürük eski yatağa bakarak iç geçirdi.

"Hey, beni mi arıyorsun?"

Shondra adamın yüzünü ona dönmesini izledi ve ilk kez onun ne kadar yakışıklı olduğunu fark etti. Bu onu hazırlıksız yakaladı.

"Kendini nerede tutuyordun, *'tite fille*?"

"Tam burada, çoğunlukla." Bir sonraki sözlerini tartarak başını eğdi. "Ben de senin için aynı şeyi merak ediyordum." İçindeki yumruyu geri yuttu

boğazını sıktı, onun yokluğunu fark ettiğini itiraf etmekten anında utandı. İlk ve son kez bundan daha sert olmalıydı. Bu adamın ona iyi davranıyor olması, bunun uzun süreceği anlamına gelmiyordu. Bunu ona kendisi söylemişti, bu yüzden ona güvenmeye başlayamayacağından emindi.

Gözleri ayaklarının dibindeki köpeğe kaydı. Scruff'a söylediği yerde kalması konusunda güvenilemeyeceğini keşfetmişti; onu her yerde takip ediyordu. Yine de trafiğe girmeme konusunda oldukça iyiydi.

"O uyuz it hâlâ seni rahatsız ediyor mu?" Jake sordu.

Bakışlarını sertçe kısmıştı. "Scruff'a laf atma." Jake'in çenesi hafifçe düştü. "Scruff mı?"

Omuz silkti. "Yeterince iyi bir isim gibi göründü."

Köpeğe küçümseyici bir bakış attı. "Yine de ona yakışıyor." Cebine uzanıp cüzdanını çıkardı. "Beignets ister misin?"

Dudağını ısırdı ve çok hevesli görünmemeye çalışarak başını salladı. "Dün her şey yolunda gitti mi? Ben buralarda değildim."

Biraz daha dik durarak tekrar başını salladı. "Benim için endişelenme. Kendi başıma gayet iyi idare ediyorum." Öyle de oldu. Altı dolarlık vurgununu saklıyordu ve bir kısmını Scruff'la paylaşmak üzere birkaç günlük çörek almak için kullanmıştı.

"Tamam o zaman," dedi ve onu uğurladı.

Scruff arkasından geldi ve St Ann'den Café Du Monde'a doğru yürürken, onun yumuşak nefes alışının ve pençelerinin betonda çıkardığı tıkrıtların kendisini ne kadar rahatlattığını fark etti. Tek başına idare edebilirdi ama bir arkadaşının olması güzeldi. Belki de iki. Sadece Jake'ten henüz köpekten emin olduğu kadar emin değildi. Son birkaç gecedir Scruff'ın yatağını paylaşmasına bile izin vermişti. Tek ses ara sıra çalan siren sesleri olduğunda, yanında o varken kendini çok daha az yalnız hissediyordu.

Kafenin dış penceresine ulaştığında, Jake'in onu gönderdiği diğer günlerde verdiği siparişin aynısını verdi ve dili ağzının bir tarafından dışarı sarkmış olan Scruff'a baktı. "Sadece bir dakika sakın ol, sonra dönüş yolunda seninkini yiyebilirsin." Aslında onunkini dönüş yolunda yemesi gerekiyordu, böylece Jake köpeğe hamur işi verdiğini fark etmeyecekti.

Birkaç dakika sonra Jake'in binasına doğru gidiyorlardı, Shondra her blokta bir durup Scruff'a yarım beignet yediriyordu. Siparişinin sonuncusunu da onlar avluya girmeden kısa bir süre önce yedi.

Ellerinin pudra şekerine bulandığını fark edince, taşıdığı beyaz çantaya uzanıp bir poğaça çıkardı ve büyük bir ısırik aldı. Bu sadece Scruff'ın üstünü örtmek içindi ama tadı aç midesine iyi gelmişti. Günde bir ya da daha az yemeye alışmıştı ama yemek yiyebildiği *zamanlar* cennet gibiydi.

Cennet farklı insanlar için farklı şeyler barındırıyor olmalı, diye düşündü ve son birkaç aydan sonra, onun için cennetin yemek barındırdığını biliyordu.

Ve köpekler.

Ve babası.

Annesi ve babası birlikte, eskiden olduğu gibi, eskiden olduğu gibi olması *gerekliyordu*.

O ve Scruff avluya girdiklerinde, Jake birisinin çalışmayan harap çeşmenin önüne park ettiği yarı paslı metal bankta oturuyordu. Onun geldiğini görmemişti; başını güneşe doğru eğmiş, gözlerini kapatmış, kaslı kollarını göğsünün üzerinde kavuşturmuş ve kot pantolonla kaplı bacaklarını bileklerinden kavuşturmuştu.

Çantasını ve içeceklerini onun yanındaki metal çıtalara indirdi. "Geri döndüm," diye duyurdu ve bankın diğer ucuna yerleşti.

Gözlerini açtığında eğlenmiş görünüyordu. "Benimle yemek yemek için sabırsızlanıyorsun, ha?"

"Açım," dedi bir ağız dolusu beignet'in arkasından; yalan değildi.

Meyve suyunun kapağını açarken gözleri Scruff'a takıldı ve mutlu ifadesi kayboldu. "Görünüşe göre başka biri de güzel bir kahvaltı yapmış."

Scruff ayaklarının dibinde oturmuş, küçük köpek dudakları beyaz pudra şekeriyle kaplı bir şekilde onlara bakıyordu. Uh-oh.

Dudağını ısırdı. "Café Du Monde'da bir çöp kutusuna girmiş olmalı."

"Bu kutular onun için biraz uzun, değil mi?" Ona "gel benimle temizlen" der gibi baktı.

Sonunda iç çekti. "Ne yani, ona bir şey vermeden bizi yemek yerken izlemesini mi sağlayacağım?"

Jake'in gözleri onu azarlıyordu. "Yani bana son günlerde üçümüze de kahvaltı ismarladığımı mı söylüyorsun?"

Omuzlarını silkti ve adamın üzerine gelmesini bekledi.

Ama bunun yerine eğildi ve parmağını Scruff'ın tüylü kahverengi yüzüne doğru salladı. "Şanslı yıldızlarına şükretsen iyi edersin."

Sen, köpek." Sonra başını salladı ve kısa bir kahkaha attı. "Lanet köpek sır saklamak istiyorsa ağzını silmeyi öğrenmeli."

Shondra da gülerек rahat bir nefes aldı.

Kahkahaları azalınca, neşeli ruh hali de onunla birlikte ölür gibi oldu ve adam karanlık bakışlarıyla onu olduğu yerde sabitlemek için döndü. "Bana başka bir şey söyle, *'tite fille*. Burada ne işin var?"

Gözlerini kırptırdı, neredeyse kalın hamurda boğuluyordu ve adamın bunu anlamamasını umuyordu. "Burada mı?"

"Ne demek istediğimi biliyorsun. Sokakta."

Yüzü, sıcak Fransız Mahallesi günüyle hiçbir ilgisi olmayan bir şekilde ısındı. Kucağındaki beyaz çantaya baktı, kenarıyla oynuyordu. "Sadece, bilirsin işte, geçinip gidiyorum." Sesi istediği kadar güçlü çıkmamıştı.

İç çekti. "Hayır, yani gerçekten. Neden evde değilsin?"

Başını hafifçe salladı, keşke sormasaydı diye düşündü. Her şey çok iyi gidiyordu -kendisi, o, Scruff, beignets- ve şimdi de bu.

"Neden kaçtın, sevgilim? Bana anlatabilirsin."

Bu beklenmedik sevecenlik karşısında gözlerini kaldırdı. Ama adam yanılıyordu; kız ona söyleyemezdi. Kimseye söyleyemezdi. "Sadece ... başa çıkamadım." "Eminim seninkiler çok endişelenmiştir."

Midesinde hissettiği boşluğu görmezden gelmeye çalışarak yere baktı; bunun açlıkla ilgisi yoktu. Jake ve Scruff buradayken bile yalnızlığa daha yakındı. "Annemin umurunda değil. Muhtemelen gittiğime sevinmiştir."

"Peki ya baban?"

Alaycı bir homurtu çıkardı. "Artık buralarda bile değil. Gittiğimi bile bilmiyor."

O kadar uzun süre sessiz kaldı ki, kendi sözlerinin havada asılı kaldığını hissetti. İyi bir gününde evini düşünmez, aklından bile geçirmezdi. Şu anda, onun en büyük parçası gibi görünüyordu.

"Biliyorsun, sorunlarını çözmene yardımcı olabilecek, sana uyumak için o eski yataktan daha iyi bir yer sağlayabilecek yerler var."

"Hayır," dedi ve başını şiddetle salladı. "Böyle eklemler sadece seni eve göndermek ister ve ben gitmiyorum."

"Orada o kadar kötü olan neydi?" Belki de her zamankinden daha nazik bir şekilde ona bakan gözleri, gerçeğin sızabileceği bir tür delik açıyor gibiydi.

Ama hayır, kaçmasına neden olan şeyi dile *getiremiyordu*. "Bu konuda konuşmak istemiyorum."

"Sadece yardım etmeye çalışıyorum, biliyorsun."

"Biliyorum," dedi başını sallayarak. "Yemek ve yatacak yer konusunda da sorun yok. Ama bana yapabileceğin tek yardım bu." Sonra pudra yüklü bir elini Scruff'ın boynundaki kürke uzattı, hafifçe kaşıyarak sıcaklığının onu tekrar rahatlatmasına izin verdi.

JAKE endişeyle Esplanade'e doğru üç blok yürüdü.

Shondra için endişeleniyor, ne tür korkunç sırları olduğunu merak ediyordu.

Tony için endişeleniyor, eski ortağının bir polis olarak ne kadar çok çalışırsan çalış kazanamayacağını anlayıp anlamayacağını merak ediyordu. Her zaman umudunuzu çalan, size ne kadar ölümlü olduğunuzu gösteren daha fazla kötü adam olacaktı.

Şu anda görmeye gittiği Stephanie için endişeleniyordu. Kız kardeşini hiç bulamazlarsa bununla nasıl başa çıkacaktı? Ya Tina Grant'in başı dertteyse ve ya bu konuda bir şey yapmak için artık çok geçse?

Bölünmüş bulvarda kuzeydoğuya doğru yola çıktıktan kısa bir süre sonra, B ve B'ye dönüştürülmüş tarihi bir konak olan LaRue House'u gördü. Yunan mimarisi, ferforje süslemeleri ve yosun kaplı ağaçları zarafetle doluydu ama içeri girip Stephanie Grant'i sorduğunda masanın arkasındaki yaşlı kadın, "Arka tarafta beş numarada," diyerek onu dışarıya, kolaylıkla bulunduğu özel giriş odasına yönlendirince buraya duyduğu saygı azaldı. Ona zarar vermek isteyen biri olabilirdi ama kadın onu doğrudan ona yönlendirmişti. Kimsenin hiçbir yerde güvende olmadığını bir kez daha hatırlattı.

Gıcır gıcır beyaz kapıyı sertçe çaldı ve herhangi bir kıpırtı duymayınca, akşam yemeğine gitmiş olmasını ve Tina'yı başka bir seksi elbiseyle bulmaya çalışmamasını umarak tekrar denedi.

Tam pes etmek üzereydi ki kapı açıldı. Stephanie küçük pamuklu bir şort ve sutyensiz dar beyaz bir tişörtle karşısında duruyordu. Bu manzara neredeyse nefesini kesecekti.

Adamın nereye baktığını fark ettiğinde -erkekti, elinde değildi- kollarını göğsünde kavuşturdu ve yüzü kıpkırmızı oldu. Bunun bir faydası olmadı, hatta göğüslerini daha da dikleştirdi. "Seni beklemiyordum."

Yutkundu. Onu son gördüğünde manyaklar gibi öpüşüyor olmaları yeterince kötüydü, ama şimdi de bu. Onu yakalayıp öpmemek için elinden gelen her şeyi yaptı. Sonunda gözlerini onun göğsünden ayırmayı başarak güzelce kızaran yüzüne dikti. "Kimi bekliyordun da kapıyı *bu* şekilde açtın, tatlım?"

Başını salladı, telaşlı görünüyordu. "Ben ... uyuyakalmışım, kapıyı açtığımda gerçekten düşünmüyordum."

Ah. Bu onun ne kadar seksi görüldüğünü açıklıyordu. Onu yatağa atabilseydi nasıl görüneceğini düşündü.

"Bir dakika," diyerek uzaklaştı ve bir süre sonra seksi küçük tişörtünün üzerine fermuarlı bir kapüşon giyerek geri döndü. Adam onun göğüslerini anında özledi.

"Sana bunu getirmeye geldim." Bir strafor kap uzattı.

"Ne-" Onu aldı ve içindeki turta dilimini ortaya çıkarmak için açtı. "Oh." Bunu neden yaptığından emin değildi ama ... "St. Peter'daki küçük bir fırından.

Büyükanneninkiyle boy ölçüşebilir mi bilmem ama Quarter'daki en lezzetli elmalı turta bu."

Bakışlarını onunkilere kaldırdı, gözleri yumuşamış ve güzelleşmişti. "Bu çok hoş, Jake."

Omuz silkerek geçiştirdi. "Ayrıca Tina'yla ilgili küçük bir ipucu bulmuş olabileceğimi söylemeye geldim."

Kadın gözle görülür bir şekilde gerildi ve adam haberi bir uyarıyla vermediği için pişman oldu.

Geç olması hiç olmamasından iyidir. "Hemen umutlanmayın, bir şey çıkmayabilir. Bu çok *hafif* bir ipucu."

Gözleri geniş ve mavi bir şekilde onun üzerinde kaldı. "Eee?" Akdeniz'de gördüğü resimler kadar maviydi.

Aklı başına gelene kadar bir an için dikkati dağıldı. "Arkadaşım Tony'yi hatırlıyor musun?" Tony'nin o sabah kendisine Crescent'ın salonu hakkında söylediklerini anlattı. "Oraya bakmayı hiç düşünmemiştim çünkü Sophia'da bulabileceğinden çok daha farklı bir fahişe ligi var."

"Belki Tina ... zarif kısmını abartmıştır," dedi sessizce, açıkça sesli düşünüyordu. "Belki de bunun kulağa daha hoş geldiğini düşündü." Sonra endişeye kapıldı. "Peki bu bilgiyi ne yapacağız?"

"*Biz bir şey yapmıyoruz bebeğim,*" dedi okyanus rengi gözlerine dikkatle bakarak. "*Sen burada kal ve ne yapıyorsan onu yap - istersen uyumaya devam et. Ben gidip kontrol edeceğim. Daha sonra uğrar ve yeni bir şey bulursam sana haber veririm.*"

"Ama adam Tony'yi bir polis için yaptıysa," dedi, onun açıklarken kullandığı dili kullanarak, "sana da aynı şeyi yapmaz mı?"

Başını iki yana salladı. "İlk olarak, ben artık polis *değilim*."

"Bu, Oyun Parkı'ndaki kapıcıların seni öyle sanacağından endişelenmene engel olmadı."

"Yeterince doğru. Ama ikinci olarak, artık polisler için tetikte olmalarını bildiğimden, duruma nasıl yaklaşacağımı biliyorum."

"Nasıl?"

"Sanki ben onun müşterilerinden biriymişim, onunla tekrar birlikte olmak istiyormuşum gibi." "Oh," dedi, vücudu biraz sönmüş gibi görünüyordu.

Bundan hoşlanmadı, diye düşündü, gereksiz yere memnun olmuştu. Kız kardeşiyle bu şekilde birlikte olabileceği iddiası bile hoşuna gitmemişti. Ama belki de küstahlaşmak için biraz aceleciydi - belki de bu şartlar altında *herhangi bir* erkeğin kız kardeşiyle birlikte olması fikriydi.

"Belki ben de gitmeliyim."

Bir iç geçirdi. "Neden gitmen gerekiyor ki?"

"Geçen gece beni yanında götürmenle aynı sebepten. Senden farklı bir şekilde bir şeyler duyabilirim. Sadece benim fark edebileceğim bazı bilgiler verebilir."

"Normalde aynı fikirde olabilirdim *beb*, ama kadın arkadaş arayan erkekler genellikle yanlarında bir eş getirmezler."

Sırıttı, daha önce de gördüğü kederli bir ifadeye büründü. Kollarını ona dolama ve sadece sarılma isteği uyandırdı.

Bununla ilgili tek sorun, Stephanie'yi sadece tutabileceğini düşünmemesiydi. Tutmak öpüşmeyi ve dokunmayı beraberinde getirecekti ve sadece onun yanında olduğu için, sadece o beyaz kumaşın arasından çıkan koyu renk meme uçlarını gördüğü için, sadece birkaç gece önce birlikte ne kadar ateşli olduklarını hatırladığı için zaten yarı yarıya sertleşmişti.

"Hâlâ gitmem gerektiğini düşünüyorum," diye diretti, ama şimdi ona bakarken daha yumuşak konuşuyordu ve adam onun da kendisiyle aynı şeyi hatırlayıp hatırlamadığını merak etti. "Sadece... bunun yepyeni bir oyun alanı olduğunu ve *benim* de araştırmam gerektiğini hissediyorum."

"Bir anlaşma yapmıştık, tatlım. Hatırlıyorsun, değil mi?"

Kederle başını salladı. "Bana ancak dediklerinizi yaparsam yardım edeceksiniz."

"Doğru. Ve şimdi diyorum ki, olduğun yerde kal. Televizyon izle. Turtanı ye. Bir arkadaşını ara. Ne istersen yap. Eğer bu işe karışmanı istersem,

nereye gideceğimi biliyorum.

seni bulacağım."

STEPHANIE yatağın üzerinde oturmuş tığ işi yapmak için elinden geleni yapıyordu. İki gündür uğraşıyordu ama gerçeklerle yüzleşmek zorundaydı: iğne ve iplik konusunda sıfır becerisi vardı. Yine de Tina'nın kayıp olduğu her gün öğrenmek onun için daha da önem kazanıyordu. Dürtüsünün deliliğine alaycı bir kahkaha attı. Tüm bu durum onu her zamanki sınırlarının o kadar dışına itiyordu ki, biraz kaybetmeye başladığından korkuyordu.

Örnek olarak, Jake Broussard. Onu her gördüğünde daha çok arzuluyordu. Bourbon Sokağı'nda onunla bu kadar yakınlaşmak, onunla *daha* da yakınlaşmanın nasıl bir şey olacağını merak etmesine neden olmuştu. Ve neden yapamadığını merak ediyordu.

Eğer hayatınız boyunca vahşi, ateşli, hedonist bir ilişki yaşayacaksanız, bu sizin fırsatınız. İç sesi bu sözleri fısıldıyor, ona yalvarıyor, bu adamın ve onunla ilgili bu kadar şehvetli olan her şeyin yanından geçip gitmesine izin vermemesi için yalvarıyordu.

Yine de bir şey onu geride tutmaya devam etti.

Şimdi bile mi, sana turtta getirdikten sonra? Turtayı çoktan yemişti, tüm bu süre boyunca onun tatlı ve korkunç olduğunu düşünmek arasında gidip gelmişti.

Çünkü turtayı getirmek ne kadar düşünceli bir hareket olsa da, kendisi Tina'yı ararken onun evde kalıp parmaklarını oynatmasını isteyerek her şeyi mahvetmişti. O *ne derse* desin, o da dışarıda arıyor olmalıydı.

Hayal kırıklığı içinde -çeşitli türlerde- tığ iğnesini yatağa fırlattı. Masaya, dizüstü bilgisayarına doğru yürüdü ve Curtis'ten gelen bir e-postayı görmezden gelerek Melody'nin çevrimiçi olup olmadığını görmek için Anlık Mesaj kutusunu açtı. Melody yanıt vermeyince, Melody'nin telefon numarasını içeren mesajı bulana kadar kayıtlı posta dosyasını karıştırdı.

Melody'yi ilerlemesi -ya da ilerlememesi- hakkında bilgilendiriyordu ve diğer kadın ona ulaşması gerekirse ve bunu bilgisayar aracılığıyla yapamazsa cep telefonunu arayabileceğini söylemişti. Bunu daha önce bir kez yapmıştı ve kendini biraz telaşlı hissederek şimdi tekrar yapmaya karar verdi.

"Alo?" Son derece zarif ve sofistike -hepsi o küçük kelimedede ortaya çıktı.

"Melody, bu Stephanie. Konuşabilir misin?"

Diğer kadın tereddüt etti. "Um, evet. Ama bir dakika bekleyin." Melody'nin kocasına, arayanın oyun grubundaki diğer annelerden biri olduğunu ve telefona çalışma odasında cevap vereceğini söylediğini duydu. "Şimdi döndüm, Stephanie."

"Sizi kötü bir zamanda yakaladığım için özür dilerim." "Hayır, sorun değil. Tina'dan haber var mı?"

Stephanie öğrendiklerini anlattı ve "Bana Hilal hakkında ne söyleyebilirsin?" diye sordu.

Diğer kadının sesi alçaldı. "Orada hâlâ kızların çalıştığını bilmiyordum. Ben bu isteyken Crescent polis kaynıyordu ve yasak bölge olarak görülüyordu. Ama bu değişmiş olabilir."

"Sence Sophia'da çalışan kızlardan bazıları Crescent'ta da çalışıyor mudur? Yoksa Tina'yı tanıyan yepyeni bir eskort grubu bulabilir miyim?"

"Crescent, Sophia'ninkinden büyük bir adım aşağıda, korkarım. Sophia'daki kızların çoğu bir madamın altında çalışırken, Crescent'ta çalışan kızlar daha çok kendileri için çalışan tiplerdi. Daha fazla özgürlük, ama daha az koruma. Ne olursa olsun, size karşı Sophia'daki kızlardan daha açık olabilirler. Ne zaman düşük maaşlı kızlardan biriyle tanışsam, hepimizin *kardeş* olduğunu düşünüyor gibiydiler, ne demek istediğimi anlıyorsunuzdur. Üst düzey eskortların güvenmediği bir şekilde birbirlerine güveniyorlar."

Bağlantı kesildikten sonra Stephanie tekrar yatağa uzandı. Jake'e burada kalacağına dair söz vermişti ama Crescent'ta Tina'yı tanıyan kadınlar olabilirdi. Ona Jake'le paylaşmayacakları bir şey söyleyebilirlerdi. Saçma bir şekilde en başa dönüyormuş gibi hissediyordu ama yine de nasıl yapamazdı ki?

Telefonu tekrar eline alarak bir taksi çağırdı ve baştan çıkarmak için tasarlanmış bir elbise giydi. Zamanlama kötüydü ama Jake bundan başka bir ipucu bulamamıştı, bu yüzden sonuna kadar araştırmalıydı. Yapıcı bir şeyler yapabilecekken eli kolu bağlı oturamazdı. Tehlikeler olduğunu biliyordu ama Jake kız kardeşinin yerini bulma konusunda kendisini işe yaramaz hissetmesine neden olmuştu ve bu şekilde kontrolü bırakmaktan hoşlanmıyordu.

Bu gece dikkatli olacaktı; erkeklerle değil, sadece diğer kızlarla konuşacaktı. Jake'e gelince, onun ne düşündüğü kimin umurundaydı ki? Aslında, neden Jake'in

ona ne yapacağını söylemesi için mi? Sonuç olarak, Tina'yı bulmak zorundaydı. Kuralları çiğnemek anlamına gelse bile.

Onuncu Bölüm

CRESCENT, Fransız Mahallesi'nin düzenli ızgarasının birkaç blok dışında uzanıyordu ve Stephanie taksi şoförüne on dolarlık bir banknot uzatıp geceye adımını attığında, bölgenin tarihi Mahalle'nin cazibesinden yoksun olduğunu, daha çok burası herhangi bir şehir olabilir hissi verdiğini fark etti. Soğuk gökdelenlerin arasına sıkışmış küçük, eski bina kümeleriyle Chicago'da evinde bulabileceği yüzlerce sokaktan birine benziyordu.

Crescent o eski yerlerden biriydi, karanlık, bodur otelde parlak ya da göz alıcı hiçbir şey yoktu ve kapıdan içeri girdiğinde, Chez Sophia'da olduğundan daha fazla rol yaptığı şey gibi hissetti: bir fahişe.

Bu onu dehşete düşürmeliydi ama belki de bu iş konusunda daha tecrübeli -ya da çaresiz- olmaya başlamıştı. İlk gece olduğundan daha az korkmuş değildi - sadece bununla başa çıkmakta daha iyi olmaya başlamıştı. Lüks ama demode bir lobide ilerlerken kendi kendine, "*Sat onu,*" dedi. Yine de bu gece, acilen ihtiyaç duyduğu bir moral konuşması değil, sadece basit bir talimattı. Dönüşüm daha kolay geldi.

Bunun Jake'in suçu olduğuna karar verdi. Onun bakışlarıyla ilk karşılaştığı andan itibaren içinde bir şeyler gevşemişti - sızdığı kutuya tam olarak geri koyamadığı küstah bir şey.

Hafif yıpranmış halı üzerinde *Crescent Lounge* yazan tabelanın altındaki çift kapıya doğru ilerlerken bile vücudu ağrıyor ve

onu. Çılgınca ve kontrol edilemez bir şeydi ve şu anda bunu düşünemezdi. *Sat onu, diye* fısıldadı içinden, büyük pirinç kapı koluna uzanırken.

İçeride, koyu renkli ahşap kirişler odayı belli bir donuklukla doyuruyordu. Işıklar kısık yanıyordu. Tavana yakın bir yerde asılı duran duman tabakasının altında insan kümeleri birbirine karışmıştı. Salonun geri kalanı gibi donuk bir parlaklığa sahip bebek kuyruklu piyanosu bir köşede duruyordu ve ince, yağlı saçlı yaşlı bir adam mırıldanma döneminden kalma gösterişli bir melodi çalıyordu. Stephanie kendini zamanda geri gitmiş gibi hissetti.

Neyse ki mekân yeterince karanlık olduğu için kimse onun girişini fark etmemiş gibiydi. Martini içen ve payetler giyen üç kız gözüne çarptı -bu akşamki avı. Barda oturan Jake'i de gördü ama en azından arkası dönüktü. *Kibirli, otoriter, hatta muhteşem bir adam.* Teni yandı, bir yandan cazibe bir yandan da kendisini bu kadar *çaresiz* hissettirdiği için ona duyduğu öfke. Sanki aramalarına yardımcı olmak için hiçbir şey yapamazmış gibi. *Yapabilirdi* ve bunu kanıtlayacaktı.

Bir içki içmek isterdi - hem biraz alkolün verebileceği cesaret için hem de eskortlara bir içki olmadan yaklaşırken kendini eli boş hissettiği için. Ama Jake onu henüz görmediği için bara gitmek istemedi. Bu yüzden derin bir nefes aldı ve görevini yerine getirmeye hazır bir şekilde genç kadınlara doğru yürüdü.

"Merhaba," dedi ve hepsi ona doğru baktı; temkinli, şüpheli. "Böldüğüm için özür dilerim ama bir arkadaşımı arıyorum. Belki onu tanıyorsunuzdur. Tina Grant?" Kahretsin, yine otomatik olarak soyadlarını kullanmıştı.

Appletini içerken bile sakız çiğnemeyi başaran güzel bir kızıl saçlı konuştu. "Tina?" Kırmızı pullar giymiş egzotik bir Latin esmere baktı. "Şu kızın adı Tina mıydı? Raven'ın arkadaşı mı?"

Bu hızlı ısırık karşısında heyecanlanan Stephanie aceleyle boncuklu siyah çantasından Tina'nın fotoğraflarını çıkarıp kızıl saçlı kıza uzattı.

Kız başıyla onayladı. "Evet, bu o."

"Onu tanıyor musun? Emin misin?" Stephanie heyecanının sesine yansımaları engellemeye çalışıyordu.

"Onunla sadece birkaç kez karşılaştım," dedi Latin kız. "Yeniydi. Çok acemiymiş. İş neredeyse hiç bilmiyordu."

Stephanie başıyla onayladı. "Evet, bu ona benziyor. Onunla nasıl temasa geçebileceğimi biliyor musun?"

Her iki kız da belli belirsiz başlarını sallarken, minyon bir sarışın olan üçüncü kız bir sigara yaktı ve dumanını başlarının üzerinde yüzen tabakaya doğru üfledi. "Ben işe koyulup bir numara arayacağım," dedi ve mağara benzeri odanın diğer bölümlerine doğru yola koyuldu.

"Bu gerçekten çok önemli," dedi Stephanie kalan ikisine, midesi çalkalanarak. "Peki ya bahsettiğin arkadaşın -Raven mıydı? *Onu* nasıl bulabilirim?"

Kızıl saçlı omuz silkti. "Raven'ı birkaç haftadır görmedim."

Stephanie'nin umudu daha da azaldı ama pes edemezdi. "Raven'ın nerede yaşadığını biliyor musun? Ya da"-Tanrı korusun-. . belki Tina'nın hangi adamlarla takıldığını biliyordur ve beni *onlarla* görüştürebilirsin?"

Kızlar ona bakıyordu. Çaresizliği belli oluyordu.

Kendini açıklaması gerekiyordu. "Sadece... Bir süredir ondan haber alamıyorum ve onun için endişeleniyorum. Biz ... yakındık."

Latin kız şüpheci bir bakış attı. "Tatlım, sen de oldukça acemi görünüyorsun. Çok meraklısın."

"Evet," diye ekledi kızıl saçlı kadın. "Bu çok soru sorulacak bir iş değil. İnsanlar senin hakkında yanlış fikirlere kapılabilir." Uzun boylu, yakışıklı ve çevresine göre fazla sofistike görünen bir adamın durup odaya baktığı kapıya doğru baktı. "Oooh, en zengin müşterilerimden biri. Gitmem gerek."

Melody'nin bu kızların iyi olacağı iddiası buraya kadarmış. Ama öte yandan, Stephanie'ye yolculuğu tamamen değerli kılacak kadar şey anlatmışlardı.

"Üzgünüm dostum, bahsettiğin kızı tanımıyorum ve tanısam bile onu nerede bulacağımı bilmiyorum."

Jake bu adamın hiç yardımcı olmadığını düşündü. Ağzından çıkan her cümle bir çelişki içeriyordu. Muhtemelen pek de zeki olmayan bir adamın, Tony'nin polislerin Hilal'i basmak istediklerini düşünmesini sağladığını örtbas etme çabasıydı.

"Onunla daha önce burada takılmıştım," diye yalan söyledi Jake. "Düzenli gelip gelmediğini bilmediğine emin misin?"

Otuzlu yaşlarında, sarı saçları dökülmüş bir adam olan Rich ellerini bara dayadı. "Bak dostum, sana ne diyeceğimi bilmiyorum. Ama bir sarışını o kadar çok istiyorsun ki, tam şurada alınmayı bekleyen ateşli bir tane var."

Jake dönüp Rich'in işaret ettiği yere baktı ve gözleri seksi siyah elbiseli bir afete takıldı. *Stephanie*.

İçinde, patlamak üzere olan bir volkan gibi hissedene kadar eşi benzeri görülmemiş bir öfke yükseldi. Kadının kesinlikle büyüleyici görünmesine, dekolteli elbisenin dökümlü kumaşının göğüslerini sarmasına, yuvarlak kabarıklıklarının içinde boğulmasına yetecek kadar dekolte yaratmasına aldırmadı; kalbinin onu görünce tuhaf bir şekilde sıkışmasına aldırmadı. Onu öldürecek.

Rich'e bir kez daha bakmadan, yarım kalan içkisi için bara biraz para attı ve odayı geçti. Kadın tek başına duruyordu, bu yüzden nezaket konusunda endişelenmesine gerek yoktu. "Ne halt ettiğini sanıyorsun sen?" diye çıkıştı.

Sırtı kaskatı kesildi, ama onun ses tonunun altında küçülmedi. "Ben başka bir açıdan yaklaşıyorum."

"Sağır falan mısın? Sana olduğun yerde kalmanı söylediğimi duymadın mı? Beni aklımdan çıkarmaya mı çalışıyorsun? Senin basit talimatlarla ne alıp veremediğin var?"

Kadın cevap vermeye başladı ama adam onu dinlemiyordu, çünkü ne söylerse söylesin yeterince iyi değildi. Koluna yapıştı ve onu nemli bir sokağa açılan bir çıkışa doğru çekti. Adam onu sokağa doğru sürüklerken kadın ondan uzaklaştı. "Beni bırakır mısın?" diye bağırdı, mavi gözleri sokak lambalarının altında geniş ve parlaktı.

Elini sıkıca kavradı ve tekrar ilerlemeye başladı. "Olmaz *bebeğim*. Seni tutmazsam kaçıp başını belaya sokacaksın gibi görünüyor." Kaldırıma ulaştığında boştaki eliyle bir taksiye işaret etti.

"Başım belada değildi, bilgin olsun. Hiçbir erkekle konuşmayacaktım, sadece eskortlarla konuşacaktım," diye itiraz etti. "Melody başka bir fahişeye bir erkekten daha açık olacaklarını söyledi."

Arkadan tırmandı ve kendisine yer açmak için onu koltuğun üzerine itti.

"Peki sen neden benimle geliyorsun? Neden geri dönmüyorsun? ve o barmene biraz daha kızar mısın?" "LaRue

House, Esplanade'de," dedi şoföre.

"Benim tamamen aciz olduğumu düşünebilirsiniz," diye devam etti küstahça, "ama sizin yardımınız olmadan da evime dönebilirim."

"Yapabileceğinizi biliyorum, tatlım, ama *yapacağınıza* hiç güvenim yok."

"Bakın, size *itaatsizlik* ettiğim için özür dilerim, *Efendim*," dedi gözlerini devirerek. "Ama dışarıda Tina hakkında bilgi olabileceğini biliyordum ve denemek zorundaydım." Taksi Canal Caddesi'nin geniş caddesini geçti, sonra Fransız Mahallesi'ne daldı, her iki taraftaki binalar arabanın etrafını karanlık bir şekilde kapattı. "Ve eğer bir şey olduysa, sen oradaydın," diye ekledi hızlıca başını sallayarak.

"Çok da iyi oldu, çünkü fark etmediysen diye söylüyorum, seni oradan çıkarırken kimse parmağını bile kıpırdatmadı. Eğer biri sana zarar vermek isteseydi ve ben orada olmasaydım, Stephanie . . ." Karanlıkta ona bakıyor, sadece gölgeli şeklini görüyor, ama sıcaklığını kendisine doğru bastırılmış olarak hissediyordu ve devam edemediğini fark etti çünkü bir adamın ona zarar verebileceği fikri boğazına düğümleniyordu. Biri onu incitmiş olabilirdi ve o bunu bilmeyebilirdi ya da o zamana kadar gitmiş olabilirdi. Biri ona zarar verebilirdi ve bunu durdurmak için yapabileceği hiçbir şey yoktu.

"Ne?" diye fısıldadı, adam devam etmeyince başını hafifçe salladı.

İstenmeyen duygular içini tıkamıştı. Fiziksel bir şey gibi boğazından göğsüne, oradan da bağırsağının derinliklerine doğru uzanıyor gibiydi. Karanlıkta bile artık ona bakamıyordu, bu yüzden taksicinin kafasının arkasına odaklandı - koyu, yağlı bir at kuyruğu. Sonunda derin bir nefes aldı ve kelimelerini dikkatle seçerek yavaşça konuştu. "Aynı zamanda senin için de *endişelenmek* zorunda kalırsam sana *yardım edemem*."

"O zaman endişelenme. Ben büyük bir kıyım. Başımın çaresine bakabilirim."

"Hayır, yapamazsın," diye tersledi. "Seni zaten bir kez kurtarmak zorunda kaldım ve o zaman anlaşmanın ne olduğunu anladığımı sanıyordum."

"Ama dinle, Jake." Onun bileğini tuttu, eli tenini ısıtıyordu. "Tina'nın resmini gösterdim ve daha önce oraya *gittiğini öğrendim*. Konuştuğum kızlar onu birkaç haftadır görmemişler ama Raven adında bir arkadaşı olduğunu söylediler. Onlar da Raven'ı görmemişler ama bu da *bir şeydir*. Başka bir *isim*. Gerçekten *gittiği* bir yer. Barmenden bir şey öğrenebildin mi?"

İç çekti. "Hayır." Bunu itiraf etmekten nefret ediyordu ama belki de gerçekten onlara iyi *gelmişti*. Raven, Tina'dan çok daha yaygın olmayan bir isimdi. Tony'ye verilecek başka bir bilgiydi bu, Sophia'ya söyleyebileceği bir isim.

Taksi Esplanade'de durduğunda Jake şoföre parasını ödedi ve arabadan indiklerinde Stephanie'nin elini tuttu. Kaldırıma ulaştıklarında elini hâlâ tuttuğunu fark etti, taksi arkalarından hızla uzaklaşıyordu, elini bıraktı ama onu tuğladan yapılmış yürüyüş yolundan odasına doğru itmek için avucunu otomatik olarak Stephanie'nin sırtına doğru kaldırdı. Budaklı meşe ağaçları ve yosun tutmuş dalları tepelerinde bir gölgelik oluşturunuyordu.

"Bunun yararlı bir bilgi olduğunu kabul etmek zorundasın, değil mi?" diye sordu.

"Evet *bebeğim*, *bu* gece iyi iş çıkardın ama"-durdu ve onu yüzüne çevirdi, ellerini ellerinin arasına aldı-"bunu yapmaya devam edemezsin, anladın mı?"

Bakışları gecenin karanlığında buluştu, ay ışığı ağaçların arasından süzülerek kadının gözlerini parlattı ve Jake'in ona duyduğu arzu bir kez daha arttı. Bu akşam onu gördüğünden beri bu arzu hiç azalmış mıydı? Saçları sadeydi, daha önce gördüğü yumuşak dalgalar halinde omuzlarına dökülüyordu, ama şimdi ehlileştirilmişti. Boynunun arkasından bağlanmış iki geniş siyah kumaş parçasından oluşan incecik elbisesi ona eski Hollywood ihtişamını ve sofistikeliğini düşündürdü. Kumaşa bastıran göğüs uçlarını gördü ve onu çıplak görmek, dokunmak, uzun zamandır bir kadınla yapmadığı şekilde keşfetmek istedi.

Becky'den beri, tabii ki. Her şey dönüp dolaşıp ona geliyordu. Şu anda onu düşünmek istemediğini bildiğinden, her zamankinden daha yakıcı bir suçluluk duygusu içini kemiriyordu. Sadece Stephanie'yi istiyordu. Başka kimseyi istemiyordu.

Sonunda döndü ve süslü çantasından bir anahtar çıkararak patikada ilerledi. "Pekâlâ," dedi, "görünüşe göre beni sağ salim eve götürmeyi başardın. Sanırım artık gidebilirsin."

"Hayır," dedi ve kadın içeri adımını atarken o da onu takip ederek kapıyı arkalarından kapattı. Loş bir lamba antika mobilyalar ve kalın, zarif kumaşlarla dolu odayı aydınlatırken bir tıkırtı duydu.

"Bu sefer burada kalacağım, söz veriyorum. Bu akşamki işim bitti." Sesi pişmanlıktan çok uzaktı, daha çok kızgın gibiydi.

Bu çok kötü oldu.

Kadının çantasını yatağın üzerine bırakmasını izledi, sonra bileğinde parıldayan bileziği çıkarmak için uzandı ve dikkatsizce şifonyerin üzerine fırlattı. Kadın ona doğru döndüğünde, adam ona yaklaştı. "Hâlâ anlamıyorsun, değil mi?"

"Evet, evet, anlıyorum. Siz kız kardeşimi ararken, ben kendimi bu odaya hapsetmek, duvarlara bakmak ve güçsüz hissetmek zorundayım, çünkü siz benim savunmasız olduğumu düşünüyorsunuz."

"Kahretsin, Stephanie!" Sesi istemeden de olsa yükseldi. Stephanie onun altında irkildi ve adam bakışlarını onunkilere kilitledi, anlamasını sağlamak istiyordu. "Canının yanmasını istemiyorum, Tanrı aşkına!" diye bağırdı, sonra daha nazik konuşmaya çalıştı. "Bunu anlamak o kadar da zor değil, değil mi?"

Ama Stephanie için bunu anlamak zordu. Kimdi o? Her şeyi iş olan huysuz eski polis mi? Yoksa sadece küçük ipuçlarını görebildiği, gerçek mi yoksa sadece acı dolu hayal gücünde mi olduklarından bile emin olamadığı o kadar küçük ipuçlarını görebildiği daha yumuşak adam mı? Cevap önemliydi, hem de çok... Çünkü ona değer verdiğini düşünürse onunla yatmasına izin vermesi daha kolay olmaz mıydı?

Adam onun üzerinde duruyordu, gözleri öfke ve şefkatin bir karışımıyla öylesine doluydu ki, kadın onun bakışları altında solup bayılmamak için duvara yaslandı. Tüm bu belirsizlikten nefret ediyordu, nerede durduğunu bilmemekten, kontrolü elinde tutamamaktan nefret ediyordu. "Sana ne?" diye bağırdı sonunda ona.

Başını iki yana salladı. "Ne demek istiyorsun?"

"Yaralanmamdan sana ne? Sana ne bundan? Beni tanımıyorsun bile. Bana sadece kendim için tehlikeli olduğumu düşündüğün için yardım ediyorsun, özel dedektifçilik oynayan aptal küçük bir kimsesiz. Ve kız kardeşimi bulmamız da umurunda değil - belki beni bir daha görmemek üzere başından savmak dışında."

Kadın suçlayıcı sözcükleri dökerken, adamın yüzünün daha da gerginleştğini, omuzlarının gergin bir şekilde dikildiğini ve parmaklarının yanında yumruk haline geldiğini fark etti. "Bir konuda haklısın Stephanie Grant," diye homurdandı.

"Bu da ne, sert çocuk?"

Elleri kadının omuzlarına kapandı ve yüz ifadesi tam anlamıyla işkence görmüş gibiydi. "Seni bir daha hiç görmeseydim, hayatım çok daha kolay olurdu." Bununla birlikte, ağzı onunkine indi, sert ve talepkârdı, öpücüğü sanki ondan bir şey koparmaya çalışıyormuş gibi hissettiriyordu.

Tüm vücudu karşılık verdi, göğüsleri karıncalandı, kalçalarının arasında ıslaklık birikti. Ağızları birbiriyle boğuşuyor, dilleri ateşli bir şekilde çarpışıyordu. Ve o ateşli anda, adamın onu *neden* öptüğünü umursamadı, ondan nefret edip etmediğini ve onu bir daha asla görmek istemediğini umursamadı. Tek istediği

vermek zorunda olduğu şeyi aldı ve ona ihtiyacı olan her şeyi vermek istedi. Ve

açıkça ihtiyacı vardı. *Bir şeye*. Daha önce hiçbir erkek onu bu kadar güçlü öpmemişti. Kolları ona sarıldı ve kadın tereddüt etmeden ona doğru hareket etti,

Tatlı, sıcak sürtünmeye ihtiyaç duyuyor, onun erkekliğini kıvrımlarında hissetmeye ihtiyaç duyuyordu. Dudakları onunkilerin altında morarmış gibi hissediyordu ama umurunda değildi. Adamın sırtını pençeledi, saçlarına tutundu, onu öptüğü kadar ateşli bir şekilde öptü.

Jake'in ellerinden biri kalçasına değdiğinde, aldığı zevkle sıkıştı ve düşünmeden bir bacağını kaldırarak onun kalın kot pantolonlu kalçasına doladı. Adamın ereksiyonu bacaklarının arasına ısrarla bastırarak boğazından kısık bir inilti çıkmasına neden oldu. Oh Tanrım. Oh Tanrım. Sıcaklık uyluklarının iç kısmını, sırtının en küçük kısmını yalayıp geçerken gözlerini kapattı. Ona kendini kaptırmış, üzerine çöken arzusunun ağırlığına yenik düşmüştü.

Sonra, hiçbir uyarı olmadan tutku yavaşladı -öpücükler hâlâ sertti ama uzun sürüyordu. Adamın vücudunun sıcaklığı omzundan kalçasına kadar onu ısıtırken ikisinin de nefes nefese kaldığını duydu. Adamın tadı soğuk nane gibiydi. Öpüşmeler, adamın alnını kızın alnına bastırmasıyla sessiz, nefessiz bir şekilde sona erdi, ama yine de vücutları sanki duramıyorlarmış gibi yavaşça birlikte kıvranıyordu.

"Böyle olmasını istemiyorum," diye fısıldadı ateşli bir şekilde.

"Ha?" Sesi onu hazırlıksız yakaladı, sözleri tam olarak bir anlam ifade etmiyordu. Hafifçe tereddüt etti ve konuştuğunda, ağır nefesler arasında geldi.

"Seni istediğim gibi bir kadını istediğimi hiç sanmıyorum. Kırmızı odadaki o ilk gecedan beri. Seni gördüğüm an. . . İçine öyle derin batmak istiyorum ki *bebeğim*. İzin ver."

Seni alayım.

Yapabilir miydi? Onu her seferinde geride tutan şeyi bırakabilir miydi? Şimdi onun odasındaydılar; özel, rahat, güvenli bir yer. *Bırak*, dedi kendi kendine. *Sadece bırak ve onu istediğin gibi hisset.*

Gözlerinin içine bakabilecek kadar geri çekildi. "Beni istediğini söyle, *chère*."

"İstediyimi biliyorsun," diye fısıldadı.

O anda tamamen hareketsiz kaldılar, hiçbir hareket yoktu - sadece bakışlarının bağlantısı ve kalbinin göğüs kafesine doğru ısrarlı vuruşu.

Tekrar söyledi, bu sefer daha yumuşak bir sesle. "İstediyimi biliyorsun."

Bir sonraki öpücüğü şaşırtıcı derecede nazik, yutkundurucu ve tatlı geldi; dilleri birbirini yaladı, derinlemesine tattı. Güzel, lezzetli öpücükler, onun en iyi

hayat. Birkaç dakikalığına sadece burada durup bütün gece onu öpmekle yetinebileceğini düşündü. Parmakları onun gür saçlarında kıvrıldı ve adamın misk gibi seksi kokusu duyularına nüfuz etti. Onun içine girmek istiyordu.

Adam bir elini yavaşça göğsünün yanına götürdüğünde dizleri büküldü ama adam onu yakalamak için oradaydı, diğer kolu beline sıkıca sabitlenmişti. Başparmağının darbesi, elbisesinin çıplaklığı sayesinde ten tene dokunarak dış kıvrımı okşadı. Nefesi daha da sıklaştı, ta ki onu daha sert öptüğünü, daha yakına çektiğini fark edene kadar... "*Dokun bana, lütfen dokun bana*" diye düşünüyor, bunu yapmazsa öleceğinden emin hissediyordu. *Lütfen, Jake.*

Ama isteklerini yüksek sesle dile getirmemeye dikkat ediyordu. Bu çok fazla olurdu, kontrolünün her bir zerresini vermek - ve *bir şeylere* tutunmak zorundaydı, değil mi?

Başparmağı elbisenin içinden göğüs ucuna değdiğinde, kadın yine güçsüzleşti ama yine de onu tuttu ve gölgeli göz kapaklarının altından ona bakmak için geri çekildi. "Beni çok azdırıyorsun *bebeğim.*"

Sadece iç çekebildi, nefesi titriyordu, öpücükleri geri döndüğünde memnun oldu, çünkü tutkusunu kelimelerle kabul etmek zorunda kalmaktansa bununla, sadece sürüklenmekle daha iyiydi.

Adamın eli elbisenin içinden göğsünün etrafına dolandığında, kadın kısıık bir inilti çıkardı ve düşmemek için kollarını adamın boynuna daha sıkı doladı. Adam yavaşça onu yoğururken dili ağzının derinliklerine daldı, baş ve işaret parmağı sert tepeyle alay etti. İçinden sert bir zevk sarmalı geçti.

Öpücükleri ağzından yanağına, boynuna, omzuna doğru ilerlediğinde, başını bir yana eğerek kabul etmekten başka bir şey yapamadı. Adamın alçaldığı her santimde nefesi daha da titriyor, ağzı başparmağıyla parmağının oynadığı yere daha da yaklaşıyordu.

Evet, evet. Oradan öp beni.

Boynunun arkasındaki yumuşak, hafif çekişi hissedene kadar diğer elinin belinden ayrıldığını fark etmedi - elbisesinin üst kısmını çözüyordu. *Oh Tanrım.* Dizleri titriyordu ve onları bırakmamak için mücadele etti. Bu kısmın yabancı olmadığı kadar çok erkekle seks yapmıştı. Yine de Jake'le olmak hâlâ yeni bir duyguydu. Hafifçe geri çekildi ve elbisenin üst kısmı kaydı.

Göğüslerinin üzerindeki saten gibi, onu beline kadar çıplak bırakmak için düşüyordu.

Utanmadan onu inceledi, bakışları onu daha da ateşlendirdi. "Çok güzel, *Chère*," diye fısıldadı, kahverengi gözlerini yavaşça onunkilere kaldırarak.

Kaybolmuş hissetti. Özgür. Kapana kısılmış. Kafası karışmıştı ama vahşiydi ve her geçen saniye daha da acıkiyordu. "Beni oradan öp," diye mırıldandı. Bu bir kazaydı; sözcükler asla dudaklarından çıkmamalıydı.

Ama Jake tereddüt etmedi. Tekrar yaklaşarak iki elini kadının göğüslerinin üzerinde kavuşturdu, ağzına uzun, yavaş bir öpücük kondururken derinlemesine masaj yaptı ve sonra daha aşağılara indi. Boynuna. Boğazının çukuruna. Dolgun, solgun etinin üst kıvrımı. Sonra dili koyu pembe ucun üzerinde gezindi.

Nefesi kesildi ve uyluklarının birleştiği yer kasıldı. Tek ses kendi soluğuydu.

Daha fazla. Lütfen. Bu sefer içinde tuttu, yalvarmadı, Tanrı'ya şükür- ama yine de sanki düşüncelerini okumuş gibiydi, çünkü sıcak ağzı şişmiş meme ucunun üzerine kapandı, dili ıslak, sarhoş edici daireler çizerek etrafında döndü.

Tanrı'ya şükür yaslanabileceği bir duvar vardı, yoksa şimdiye kadar kesinlikle yerde olurdu. İnledi ve iç çekti, hâlâ göğüslerini okşayan, şekillendiren, bunun sıcak zevkiyle onu çıldırtan adamın ağzından ve ellerinden aldığı zevki içti. *Tanrım, evet.*

Diğer göğsüne geçip diliyle ve dişleriyle yalayıp alay ettiğinde, külotunun içine kadar ulaşan küçük bir ısırik onu çılgılık attırdı. Başını orada tuttu, ellerini kalın saçlarında gezdirdi ve aşağıya baktığında adamın arkasına baktığını gördü, kahverengi bakışları onu yakarken dili nemlenmiş tepede geziniyordu.

Umutsuzca gözlerini kaçırmak istiyordu çünkü adamın gözleri onu öylesine vahşileştirmişti ki, elbiselerini yırtıp atmak, onu yatağa itmek, hayal ettiği ve *asla* hayal edemeyeceği her şeyi yapmak istiyordu. En vahşi rüyaları bile *onun* kendisini dönüştürdüğü kadar vahşi olmamıştı.

Ama kontrol, kontrol. En azından biraz kontrolü elinde tutmalısın. Bundan vazgeçmek konusunda hiçbir zaman rahat hissetmemişti, özellikle de konu seks olduğunda.

Tam da onu daha derinden tahrik etmek için yapabileceği hiçbir şey olmadığından emin olduğu anda, karnının pürüzsüz düzlemini öpmek için daha da aşağı eğildi. Tüm vücudu bu hafif saldırı karşısında çırpınıyor gibiydi.

Ve o daha düşünmeden, adam dizlerinin üzerine çökmüş, ellerini yavaşça kalçalarını örten kumaştan aşağı doğru kaydırıyordu. Adam yukarı baktı, elleri bacaklarının arkasına dolanırken gözlerinden ateş fişkırıyordu.

"Ne yapıyorsun?"

"Şimdi seni *şurandan* öpmek istiyorum, tatlım," diye mırıldandı, sonra uyluklarının birleştiği yerde duran siyah, ince kumaşa iffetli, küçük bir öpücük kondurdu.

On Birinci Bölüm

İçine yayılan saf zevk karşısında nefesi kesildi. "Oh ..." diye nefes aldı.

Elleri kalçalarının arkasından aşağıya, poposuna doğru kayarken, yumuşak siyah kumaşı da beraberinde götürürken bakışları onunkilerle buluşmak için yükseldi.

"Ben asla ..." diye fısıldadı istemeden.

"Asla ne, *beb*?" Sesi aşağıdan gelen derin bir mırıltıydı.

Hiç bu kadar ateşli bir istek hissetmemiştim. Hiç bu kadar kendini bırakmanın eşiğinde hissetmemişti. Gözlerini kırıştıtararak ona baktı.

"Eminim daha önce burada öpülmüşsündür." Kadın başını salladı. "Evet, ama ..." *Hiç böyle olmamıştı.*

"Ama ne?" diye sordu, elbisenin üzerinden yumuşak bir öpücük daha indirerek.

İçini durdurulamaz bir ürperti kapladı ve cevap veremez hale geldi. Neden konuşmaya başlamıştı ki? Kelimeler onları çevreleyen yoğun sıcaklığı özetlemekte gülünç derecede yetersiz kalıyordu. Adam hâlâ ona bakıyor, bir cevap bekliyordu ama kadın sadece başını salladı ve gözleriyle devam etmesi için yalvardı. Ve mesajı almamış olma ihtimaline karşı, yüksek topuklu bir ayağını yana atarak bacaklarını biraz daha ayırdı.

Tekrar öp beni.

Gözlerini tekrar vücudunun ağzına çok yakın olan kısmına indirmeden önce gözleri bir ton derinleşmiş gibiydi. Elleri arkasından dizlerine doğru kayd, kumaşı önünde toplayacak kadar uzun süre durdu ve

belinde tutana kadar yukarı, daha yukarı, daha yukarı kaldırdı. Kadın kendisine saldıran titremeye engel olamıyordu ama adam yılmamış görünüyordu.

"Sana kendini çok iyi hissettirmek istiyorum, *chère*." Adamın sesi bir gölge gibi karanlık ve yumuşak bir şekilde kadının üzerine düştü, siyah ipek külotunun önünü öpmeden hemen önce, ağzı açık, derin ve tutkulu, sanki onu öpebilecek bir parçasıymış gibi. Sıcak basınç ve ısı -dili- en hassas noktasına nüfuz etti ve planlamadan ona karşı sürtünmeye başladı. Belki onu bu şekilde geri öpebilirdi.

Gözlerini kapattı, eridi, itti -yumuşakça, yumuşakça. Destek için avuçlarını arkasındaki duvara bastırdı, sonra parmaklarının kıvrıldığını, kaygan duvar kağıdını tırmaladığını, onun bakımlarına daha derinden batarken satın almak için uzandığını fark etti.

Parmakları külotunun üst kenarından kıvrılırken kendi iniltisini duydu. *Evet. Çıkar onları üzerimden.*

İki eliyle bir tarafını tutarak sertçe çekti ve ince elastik bant koparak iç çamaşırının düşmesine neden oldu.

"Oh!" Nefesini içine çekti.

Çok fazla. Bu çok fazlaydı. Çok fazla zevk, çok fazla vazgeçiş.

Kahretsin, hayır, yine oluyordu, vücudu keskin bir şekilde geriliyordu. Ve bu adamla ilgili diğer her şey gibi, bu da onun kontrolü dışındaydı.

İçindeki açlık hissini bastırmak için umutsuzca çabalarken bacakları birbirine sıkıca kenetlendi. "Yapamam," diye ağzından kaçırdı.

Hâlâ önünde diz çökmüş olan adam bakışlarını kaldırdı. "Ne?"

Adamın seksi gözlerindeki inançsızlığı bir an için fark ettiğinde ona bakmaya devam edemedi. Bacaklarını daha da sıkı kapatmaya çalıştı ama bu mümkün değildi. "Özür dilerim," diye inledi, "çok özür dilerim. Ama yapamam."

"Yapamazsın," diye tekrarladı, kasvetli ve şaşkıncı.

"Özür dilerim, Jake. Ben sadece ..." Başını iki yana salladı. Belki de ona Curtis'ten bahsetmeliydi. Onu resmi olarak erkek arkadaşı olarak görmüyordu ama belki de bunun nedeni buydu, bir tür suçluluk duygusu. Tanrı biliyordu ki, ona verecek somut bir nedeni olsaydı her şey daha kolay olurdu. Yine de kelimeleri söylemese bile bu ona yalan gibi geliyordu. "Özür dilerim," dedi tekrar.

Ayağa kalkarken elbisesinin kalçalarından aşağı düşmesine izin verdi. Gözlerini kapatarak ellerini saçlarında gezdirdi ve hayal kırıklığıyla derin bir iç çekti. Kendini en kötü alay konusu gibi hissettiğinde, hâlâ yarı çıplak olduğunu hatırladı ve elbisesinin önünü tutmaya çalıştı.

Son bir hayal kırıklığı bakışıyla kapıya yöneldi. "Gitsem iyi olacak."

"Bekle."

Durakladı, eli kapı kolundaydı, omzunun üzerinden bakmak için. Her zamanki gibi gözleri neredeyse onu gömüyordu.

"Peki ya Tina? Arkadaşının adını öğrendiğimize göre artık onu bulabileceğinizi düşünüyor musunuz?"

Böyle bir zamanda *bu konudan bahsedebildiği için* şaşkın görünüyordu ve şu anda onu suçlayamazdı. Ondan çok şey istemişti.

Uzun, gergin bir an boyunca öylece durdular, sonunda Jake başını hızla salladı. "Bunu daha fazla yapamayacağım."

Adam tekrar gitmek için döndü ve kızın dürtüsüyle öne atıldı. Hâlâ bir eliyle elbisesini önde tutarken, diğer eliyle adamın bileğine yapıştı. "Ne demek istiyorsun?"

Kadının elinden kurtulunca bir adım geri çekildi, her zamankinden daha karanlık ve yasaklayıcı görünüyordu. "Seni istemeden yanında olamam Stephanie. Ve eğer şimdiye kadar kız kardeşinin yerini bulamadıysam, bir kızın isminin bir fark yaratacağından şüpheliyim. Sana yardım edemem." Tekrar başını salladı. "Bunu yapmaya devam edemem."

Bununla birlikte, kapıyı arkasından sıkıca çekip kapatarak dışarı çıktı. Kapının çarpmasıyla birdenbire ne kadar yalnız olduğunu anladı. Kapıya boş boş baktı, sanki az önce önemli olan her şeyi kaybetmiş gibi hissediyordu.

SALAK, SALAK, SALAK. Jake gittikten on dakika sonra Stephanie'nin onunla yatma korkusu azalmıştı ama arzusu tüm hızıyla devam ediyor, dışarı çıkmaya çalışan bir şey gibi vücudunda titreşiyordu. *Aptal.*

Onun gidişinden bir süre sonra kendini bıraktığı yataktan kalkarak elbisesini çıkardı ve hızla bir kot pantolon, genellikle spor salonunda giydiği gri bir atlet ve rahat deri sandaletlerini giydi.

Kapıyı arkasından kilitleyerek müşteri otoparkına yöneldi. Jake bir keresinde ona Burgundy'de eski bir binada yaşadığını söylemişti -sadece o ısrar ettiği için-. Sophia'nın evi dışında onu nerede bulabileceğine dair bildiği tek şey buydu. Yani bu *gece* onu bulma şansı varsa, onu eve kadar takip etmesi, sokakta yürürken görmesi gerekiyordu. Sonunda, bir kullanım için

Tina'yı arayışının onu yakın çevrenin ötesine götürmesi ihtimaline karşı tuttuğu kiralık araba. Araba kullansa bile, yine de acele etmesi gerekecekti ve yine de onu bulamayabilirdi.

Esplanade'dan çıkıp Fransız Mahallesi'ne doğru ilerledi. Tek yönlü olan Burgundy'yi geçerek Dauphine'e döndü ve Jake'in sokağına geri dönmeden önce birkaç blok aşağıya doğru hızlandı. Ama bu kadar hızlı gitmek boşunaymış gibi görünüyordu. Çok fazla kapı vardı. Çok fazla balkon, pencere, kapı ve panjur. Herhangi birinin arkasında olabilirdi. Kısa bir süre onu Google'da aramayı düşündü ama Jake gibi ketum bir adamın, polislik günlerinden kalma bir hatıra bile olsa, adresini gizli tutacağına karar verdi.

Orta boy sedanıyla caddede ilerlerken kaldırımında gördüğü birkaç kişiyi inceledi ama hiçbirisi Jake değildi. Ta ki kaldırımın kenarına park etmiş eski mavi bir kamyonete doğru giden bir adam görene kadar. Onu görünce midesi bulandı.

Yavaşlayarak durdu, adamın kendisi olduğunu fark etmemesini umuyordu - ama nedenini bilmiyordu.

Kendi kendine Tina'dan vazgeçmemesi için ona yalvarmaya geldiğini, çünkü bu kasabada yardım etmeye istekli tek kişinin o olduğunu söylemeye çalışıyordu. Ama asıl gerçek özür dilemek için geldiği idi, çünkü odasında olanlar için çok üzgündü, hayır dediği için çok üzgündü. Bir şey onu onu aramaya ve işleri düzeltmeye zorlamıştı.

Yine de şimdi kiralık arabasının güvenli sınırları içinde saklanıyor, sadece onu izlemek, ne yaptığını, nereye gittiğini görmek istiyordu. Ona kendisi hakkında hiçbir cevap vermemişti - belki de onu takip ederse, sonunda onun hakkında daha fazla şey öğrenebilirdi.

Sanki park yerini bekliyormuş gibi sinyalini yaktı, sonra kamyonun kaldırımdan gürültüyle uzaklaşmadan önce arka lambalarının yanıp sönmesini izledi. Geride durarak sinyal lambasını kapattı ve adamın arkasından ilerledi.

Şehrin derinliklerine giden labirent gibi sokaklarda onu takip etti. Belki çocukçaydı, belki de düpedüz aptalcaydı ama nereye gittiğini ve bunun onun hakkında ona ne söyleyeceğini merak ederek kalbi daha hızlı çarpıyordu. Mavi pikap birkaç dönüş ve kırmızı ışıpta bir otoyol rampasına saptı ve onu Interstate 10'a götürdü.

Açık yola çıktıklarında, Jake hızlı sürüyordu ve o fark etmeden yetişmeye çalışıyordu. Mississippi'yi geçtiklerinde, kendini

soruyorum: *Jake Broussard gibi bir adam böyle bir zamanda nereye gider?* Başka bir kadına, sırf onu geri çevirmek için onu kızdırmayacak birine? Bu düşünce midesini bulandırdı. Seks onun için neden bu kadar zordu? Bunu ona açıklamayı çok istiyordu ama cevabı kendisi de bilmiyordu. Kamyonu gözden kaybetmemek için gaza biraz daha fazla bastı.

Kısa süre sonra daha ıssız ve boş bir yoldaydılar ve kadın makul bir mesafe geride kalmaya dikkat ediyor, adamın arka lambalarını zar zor görebiliyordu. Şehirden uzaklaştıkça hava daha da kararıyordu. Sadece tam önündeki alçak yolu görüyordu. Tanrım, bu adam nereye gidiyordu?

Eğer biraz aklın olsaydı, arkanı döner ve geri giderdin. Adamı rahat bırak.

Yine de buraya kadar gelmişti ve şimdi New Orleans'a geri dönmek onu daha da meraklandırarak ve hayal kırıklığına uğratacaktı. Kendine rağmen, sadece ... ona yakın olmak istiyordu, o neredeyse orada olmak istiyordu.

Ama yolculuğa bir saat kala, gideceği yere asla varamayacağını düşünerek kocaman bir iç çekti. Ve Tanrım, yolun kenarındaki şey de neydi? Sadece bir anlığına görebildi ama küçük bir timsahın yanından geçtiğinden emindi.

Stephanie daha fazla virajı döndükten sonra kendini Jake'i 56 numaralı yol olarak adlandırılan iki şeritli bir yolda takip ederken buldu ve içgüdüsel olarak bataklık bölgesinin kalbinde olduğunu anladı. Nedense bu durum kalbinin acıyla çarpmasına neden oluyordu; hakkında hiçbir şey bilmediği ıssız bir bölgenin ortasında olmak bir şekilde tehlikeli ve biraz da ürkütücü görünüyordu. Jake'e ayak uydurmak her şeyden çok bir güvenlik önlemine dönüşmüştü - artık onu takip ettiğini fark edip etmemesi umurunda bile değildi.

Doksan dakikalık bir sürüşten sonra Jake yavaşladı ve sola döndü. Dönüşe ulaştığında, orada olduğunu bilse bile neredeyse kaçırıyordu - tek şeritli dar çakıllı yol işaretlenmemiştir ve bu yola girmek bir tür görünmez çizgiyi, dönüşü olmayan bir noktayı geçmek gibi hissettiriyordu.

Engibeli, dolambaçlı yolda yavaşça ilerledi, bir virajı çok hızlı dönerse Jake'in kamyonetiyle karşılaşmaktan korkuyordu ve aynı zamanda bir bataklığa girmemeyi umuyordu.

Bir virajı dönüp sık ağaçların arasından geçtiğinde, Jake'in kamyonetinin tek bir elektrik direğinin altında durduğunu ve loş bir ışığın etrafı aydınlattığını gördü. Bastı

Fren yaptı, ışıkları kapatırken arabayı durdurdu, sonra uzun ağaçların arasından bakmaya çalıştı.

Işığın altındaki gecekondu tipi bir binaya doğru yürüyen, sonra da kulübeden kendinden daha büyük, uzun ve dar bir şey çıkaran Jake'in şeklini zar zor seçebiliyordu. Jake görüşünü engelleyen ağaçların arkasına geçerken gözlerini kısarak baktı ve küçük bir kayığı sürüklediğini fark etti. Suyu varmış olmalılar. Ve tüm bunlardan sonra kayığa binip ondan uzaklaşacak mıydı?

Farları tekrar yakıp biraz gaz verdi. Sadece - lanet olsun! - lastikleri dönüyordu. Arabayı çamura ya da başka bir şeye saplamıştı. "Lütfen, hayır, bunun olmasına izin verme," diye yalvardı Tanrı'ya ya da duyabilecek herhangi birine.

Derin bir nefes alarak gaz pedalını bıraktı, sonra yavaşça, sabırla tekrar denedi. Dönen tekerlekler ve korkularını katlayan korkunç bir vınlama sesinden başka bir şey yoktu. *Bu gerçekleşiyor olamazdı.* Derin bir nefes daha aldıktan sonra, babasının bu durumda ne yapacağını sordu kendine. Araba kullanmayı öğrenirken böyle şeylerden bahsetmişlerdi. *Geri vites tak,* dedi kendi kendine. *Geri git ve tekerleğin içine girecek yeni bir şey bulması için direksiyonu çevir.*

İşte bir saniye sonra ön tekerlek çamurdan çıktı ve Stephanie çukurun etrafından dolaşıp Jake'in park ettiği yere doğru hızla giderken derin bir oh çekti.

Anahtarları kontaktan çekerek neredeyse arabadan fırladı ve kıyıya doğru koştu, ama sadece adamın hangi yöne gittiğini gösteren soluk bir iz gördü. *Lanet olsun.*

Etrafına bakınırken gözleri Jake'in tekneyi götürdüğü kulübeye takıldı. Koşarak kulübeye gitti, geniş kapıyı denedi ama asma kilitli olduğunu gördü. *Hiçbir şey yoluna giremez miydi?*

Aklı başında olan herkesin arabaya binip şehre geri döneceğini, en azından tehlikenin size doğru geldiğini görebileceğinizi, yardım için çılglık atarsanız en azından etrafta başka insanların da olacağını düşünerek kendi kendine bir kez daha ders verdi. Ama tüm bu çılgınlığa rağmen, bakışları hava koşullarından yıpranmış binanın yanında yerde ters dönmüş küçük bir kayığa takıldı. Eğilerek onu ters çevirecek gücü topladı, beraberindeki küreği içine attı ve hafif eğimli kıyıya doğru sürüklemeye başladı.

Artık otomatik pilotta hareket ediyordu -böyle bir hareketin riskini düşünmüyor, bataklıkta kaybolmayı aklına getirmiyordu- tek bildiği Jake'in izinden gidecekse acele etmesi gerektiği idi ve ayın ona yolu gösterecek kadar ışık vermesini umuyordu.

"Bunu yapabilirsin," dedi kendi kendine tırmanırken, poposu bir koltuğun sert ahşap çitasına indi. Derin bir nefes aldı ve küreği karanlık suya indirdi. "Bunu yapabilirsin."

Spor salonundaki kürek aletini düzenli olarak kullanmasının yanı sıra, yaz kampında birçok kano yarışına katılmış ve hatta son birkaç yıldır arkadaşlarıyla birkaç kano gezisine çıkmıştı. Yani bu *tamamen* çılgınca değildi.

Muhtemelen yüksek fiyatlı bir fahişeymiş gibi davranmaktan daha çılgınca değildi. Muhtemelen onu bu kadar uzaktan takip etmekten daha çılgınca değil.

Ve artık geri dönemeyecek kadar ileri gitmişti.

Tekneyi yönlendirmek için çabalarken kalbinin acı dolu atışlarını duymazdan geldi, haftada üç kez spor yaptığına şükretti - ya da en azından New Orleans'a koşarak gelip tüm dünyasının tersine dönmesini izlemeden önce yapmıştı.

Loş ay ışığı İspanyol yosunlarıyla kaplı ağaçların arasından süzüldü ve - *Tanrı'ya şükürler olsun ki-* Jake'in teknesinin suda yaydığı dalgaları görmesini sağladı. Daha sert kürek çekerek Jake'e yetişmeye çalışırken bile nefes alışı sakınleştirmeye çalıştı. Ay ışığıyla aydınlanan bataklık başka bir dünyaya ait gibiydi, neredeyse yanardöner gibiydi, eski ağaç kütükleri ve sarkık yosunlar dev dikitlere ve sarkıtlara dönüşüyor, bataklığı ilkel bir mağara haline getiriyordu, tepedeki yıldızlarla benekli gökyüzü karanlık bir tavandan başka bir şey değildi. *Kendisi kadar gizemli bir yer, diye* düşündü.

Buraya gelmesine şaşmamalı. Daha şimdiden onun bu manzarayla bütünleştiğini, ona ait olduğunu hissediyordu. Her şey o kadar gerçeküstü geliyordu ki, kendini onun bir şekilde dağılıp gitmemesini, takip edebileceği bir şey kalmayana kadar selvilerin ve karanlık suların içinde kaybolmamasını umarken buldu.

Issız su yolunda süzülme neredeyse huzur vericiydi - eğer ona asla ulaşamayacağı, onun dümen suyunu gözden kaybedeceği ve arabaya dönüş yolunu bulamayacağı düşünceleri ona eziyet etmeseydi.

Bataklıktaki bir çatala geldi ve sağa doğru dalgalanan suyu takip etti. İlerideki ağaçlar ışığı yeterince kapattığı için hâlâ Jake'i ya da teknesini göremiyordu.

İşte o zaman su ayak parmaklarının etrafından hızla akmaya başladı ve aşağı baktığında teknenin tabanının en az yarım inç derinliğinde suyla dolduğunu gördü. Yola çıktığında orada olmayan yarım inç, çünkü o zamana kadar baş aşağı duruyordu. Teknesinde bir sızıntı vardı.

Panik yapma, diye kendi kendine öğüt verdi. Ama ne kadar aptalca bir karar verdiğini anladığında göğsündeki ağrı daha da keskinleşti. *Burada öleceksin. Öleceksin ve kimse sana ne olduğunu bilmeyecek.*

Belki de bulurlardı. Arabanın izini ona kadar sürebilirlerdi ve Jake de yetkililerin onu takip ettiğini ve hava karardıktan sonra nereye gittiğine dair hiçbir fikri olmadan bir tekneyle yola çıktığını anlamalarına yardımcı olabilirdi. Aptallık yüzünden ölüm.

Daha hızlı kulaç attı, çaresizlik onu yönlendiriyordu.

Ayakkabılarının etrafındaki su artık daha mı hızlı derinleşiyordu yoksa bu sadece onun hayal gücü müydü? Ortalama bir bataklıkta tam olarak kaç timsah yaşardı? Ve onlarla birlikte suya girecek kadar aptal olan insanlara saldırırlar mıydı?

"*Jake!*" diye bağırdı içinde kalan tüm enerjiyle. Kalbi birazdan göğsüne doğru çarpacaktı. "Jake! Orada bir yerde misin?"

Tam o sırada uzakta bir ışık yandı, Jake'in gölgesi ışığın içindeydi. Bir iskelenin üzerinde durmuş, karanlık suya bakıyordu. Kız öfkeyle ona doğru kürek çekerken, "*Şükürler olsun Tanrım!*" diye düşündü.

"Jake, benim!" diye tekrar bağırdı, yaklaşıyordu. "Bu da ne? ?" diye mırıldandığını duydu, gözlerini kısarak.

"Bu Stephanie!" dedi, rıhtım artık sadece birkaç metre uzağındaydı ve kahretsin! Tam yanından geçmek üzereydi!

Uzanıp halihazırda kazıklara bağlanmış olan kanoya tutundu, ama bot gitmeye devam etti, ta ki oturduğu yerden çekilene, poposu suda sallanana ve sırtı acı içinde teknenin arka içbükey panellerine çarpana kadar. Jake, "Tanrım," deyip ona başka bir kürek uzatırken acı içinde inledi. "Bunu tut."

Bir eliyle kendisine uzatılan küreği kavradı, diğer eliyle de kendini tekrar oturağın üzerine kaldırıp sabit durdu. Küreğin diğer ucunu, teknesi kendi teknesinin arkasındaki demirlere dayanana kadar çekti ve sonra gözlerini kocaman açarak ona baktı.

"Teknede sızıntı var, *chère.*"

Suyun artık ayak bileklerine kadar geldiğini görmek için aşağıya bakmasına gerek yoktu. "Haber verdiğin için teşekkürler."

"Pekâlâ, çık bakalım şuraya," diyerek küreği iskeleye bıraktı ve ona doğru uzandı. Bir merdiven vardı, ama kadın adamın koluna yapıştı ve adam onu tırmanmasına gerek kalmadan yolun büyük bir kısmından yukarı çekti.

Yüz yüze geldiklerinde, yüzünde saf bir inançsızlık ifadesiyle sadece başını salladı. Ona daha önce Crescent'ta sorduğu sorunun aynısını sordu. "Burada ne halt ediyorsun?"

"Seni takip ettim."

Ancak bu sefer adamın daha da öfkeli olabileceğinden korkuyordu. "*Aklını mı kaçırdın sen?*" Tekneye doğru baktı. "Yolunu bilmediğin karanlık bir bataklıkta, su sızdıran bir sandalın içinde mi yüzüyorsun? Bay *Cocodrie*'ye gece yarısı atıştırmalığı mı vermeye çalışıyorsun?"

Başını salladı, yönünü bulmaya çalıştı, ayaklarının altında sağlam bir şey olmasından hiç bu kadar memnun olmamıştı, ama birkaç saat önce odasında onu o kadar içten öperken olduğu gibi çökmeye yakın hissediyordu. "Hayır, sadece seni takip ediyordum."

Yüzündeki ifade şaşkındı. "Seni ilk seferinde duydum ama hâlâ anlamıyorum. *Bunu* neden yaptın ki?"

Yine kendini başını sallarken buldu, mantıklı kelimeler tükenmişti - eğer varsa tabii. Yorgunluk onu sarmıştı. "Sadece özür dilemem gerekiyordu. Her şey için. Tina'yı bulma konusunda bana söylediklerini yapmadığım için. . . ." Tanrım, bu çok zordu. Ayaklarına baktı, sonra kendini onun bakışlarıyla buluşturdu. "Seninle *olamadığım için*... bilirsin... seninle *olamadığım için*. İstedğim gibi."

Başını hafifçe yana eğdi. "Benimle birlikte olmanı gerçekten isteyen tek kişi benmişim gibi görünüyor. Ama bu bir yana ..." Başını iki yana salladı ve bir elini saçlarında gezdirerek büyüleyici kahverengi gözleriyle tekrar ona odaklandı. Sesi daha yumuşaktı, neredeyse bataklığın gece sesleri tarafından bastırılmıştı. "Berbat durumdasın, tatlım. İçeri gel de seni temizleyelim."

Elini tutup bir kapıdan içeri itene kadar rıhtıma bitişik küçük bir ev olduğunu anlamamıştı. Adam onu eski ile yeni arasında bir yerde, akış halindeymiş gibi görünen bir konuta götürürken, kadın burada adamın özünü hissetmeye başlamıştı bile ve bunun

Jake Broussard hakkında bilmeyi çok istediği şeyleri öğreneceği yer.

On İkinci Bölüm

Dağınık olabilirdi ama yine de gayet iyi görünüyordu. Bu yüzden onu mutfaktan geçirip yatak odasına, oradan da eski bir lavabonun su akıttığı küçük banyoya götürürken gözlerini bilinçli olarak kaçırdı.

Elleri çizilmiş ve kirlenmişti -çentikler ve temizlenmesi gereken ince kırmızı çizgiler. Onları musluğun altına çekti, atletinin düşük yakasından yükselen göğüslerinin kabarıklığına ya da kot pantolonunun kıvrımlarını nasıl sardığına bakmamaya dikkat etti. Stephanie'nin bu kadar rahat olabileceğini ya da az önce yaşadıklarından şikâyet etmeyecek kadar sert olabileceğini hiç düşünmemişti; elleri sızlıyor olmalıydı ve sırtı kayıkta yuvarlandığı için kesinlikle ağrıyordu.

Ellerini çok uzun süre tuttuktan sonra aniden bıraktı ve ona bir kalıp sabun uzattı. Bir havlu bulmak için arkasını dönerken, büyükannesinin eskiden söylediği sözleri yineleyerek, "İyice yıkan," diye talimat verdi.

Küçük çarşaf dolabını karıştırdı, otomatik olarak değiştirmeye bir türlü fırsat bulamadığı eski havlulardan en az yıpranmış ve yırtık olanını aradı. Ama zihni, farkında olmadan, onun yumuşak, yuvarlak göğüslerinin görüntüsüne, kalçalarının arasındaki öpüşme hissine, onun içinde ne kadar kaybolduğuna ve bacaklarını birbirine kenetlediğinde durmanın ne kadar zor olduğuna geri döndü.

Buraya her şeyden uzaklaşmak için gelmişti, sadece bir geceliğine, ama şimdi buradaydı - Tanrı aşkına, onu *takip etmişti*. Muhafazakâr bir kadına göre Stephanie Grant'in oldukça gözü kara biri olduğunu düşünmeye başlamıştı.

Küçük yeşil bir havlu çıkararak geri döndü, sessizce onun ellerini köpürtmesini izledi ve küçük odada ona ne kadar yakın durduğunu hissetti.

Sessizliğe bir saniye daha dayanamadı, özellikle de kızın buraya gelerek kendini nasıl bir tehlikeye attığını düşününce. Güzeldi ve baştan çıkarıcıydı ama hiç sağduyusu olup olmadığını merak etmeye başlamıştı. "*Peter, Paul ve Mary, bunun ne kadar aptalca olduğu hakkında bir fikriniz var mı?*" diye patladı. "Kaybolmadığınız ve o lanet sandalın içinde *batmadığınız* için ne kadar şanslı olduğunuzun farkında mısınız?"

Her zamanki gibi ona karşılık vermesini, yaptıklarını savunmasını bekledi ama onun yerine sadece başını hafifçe kaldırıp başını salladı ve pişmanlık dolu bir bakışla gözle görülür bir şekilde yutkundu. Cevabı kabullenici bir fısıltıydı. "Evet." Suyu kapattı ve adamın elinden küçük havluyu aldı.

Birden kendini bir dev gibi hissetti, ona bağıyor, gözlerini ondan alamıyordu.

-Onun sessiz gücünden gözlerini alamıyordu. "Tanrı'ya şükür bir şey olmadı," diye mırıldandığını duydu ve sonra onu kollarının arasına alarak sımsıkı sarıldı.

O kadar yumuşak ve sıcaktı ki, şimdi sabun ve bataklığın tatlı, gür kokuları kokuyordu. Ona doğru eğildi, yüzünü saçlarının ipeğine gömdü. Göğüsleri göğsüne bastırıyor, kıvrımları onu sarıyordu ve onu bataklıkta, su sızdıran bir teknede bulmanın dehşetiyle nihayet solmaya başlayan heyecanlara kapıldı.

Onu kucakladığı gibi aniden itti ve arkasındaki rafta duran bir tüp dezenfektan kreme uzanarak, banyodan çıkarken yanından geçerken eline sıkıştırdı. "Bunu ellerine sür. Ben dışarıda olacağım," dedi omzunun üzerinden, çok kaba bir şekilde.

Mutfağa geçerek buzdolabından bir bira aldı ve sonradan aklına gelmiş gibi bir ikincisine uzandı. Eski planöre doğru giderken, "*Onu görmeye devam edemem, yapamam,*" diye düşündü. Çünkü gerçek şu ki, bir yanı onu daha önce geri çevirdiği için *mutluydu*. Suçluluk duygusunu hafifletmiş, onu eve sinirli ama özgür bir şekilde göndermişti. Onunla tekrar ne kadar çok şey hissettiğini kabul ettiğinde onu hırpalayan o dırdırcı utançtan kurtulmuştu.

LaRue Evi'nde yaşananlar sadece seks değildi. Büyükannesine yakın hissetmesine yardımcı olmak için ona elmalı turta vermekle ilgiliydi. Sokakta yürürken onun elini tutmakla ilgiliydi. Onunla birlikteyken kalbinde pek çok küçük şey bir araya geliyor ve onunla *daha fazla* birlikte olmak istemesine neden oluyordu.

Ve aynı zamanda, onun odasında olanlar *tamamen* seksle ilgiliydi. Ruhunun o kadar derinlerinde bir şey tarafından yönlendirilmişti ki bunu zar zor anlayabiliyordu. Umutsuzca ona ihtiyacı olan bir şeyi vermek istemişti. *Kendisinin* de ihtiyacı olan bir şeyi. O anlarda başka her şeyi, her şeyi unutmuştu. Sadece o, kız ve sanki onları sarıyormuş gibi hissedilen, her hareketini ve duygusunu harekete geçiren şiddetli bir arzu vardı.

Bu yüzden şimdi burada olması tam bir cehennemdi; sadece ona ait olan, kaçabileceği, düşünmeyeceği ve hissetmeyeceği tek yerde.

Ona gitmesi gerektiğini söylerdi. Sonra onu bataklığa geri götürür ve yoluna devam etmesini sağlardı. Bu kadar basitti. Dışarı çıkar çıkmaz ona söyleyecekti.

Sanki bir işaretmiş gibi, kadın kapıyı itti ve adam sessizce onun içeceğinden emin olmadığı bira kutusunu uzattı. Yanına oturan kadın hiç tepki vermeden kabul etti - her zamanki gibi ne yapacağı belli olmayan Bayan Chardonnay.

Genellikle ona huzur veren karanlık sulara baktı ve kızın biranın kapağını açıp bir yudum almasını dinledi. "Biranı iç, sonra seni bataklığa geri götüreceğim."

O mavi gözlerin kendisini delip geçtiğini hissetti ama dönüp ona bakmadı. "Seninle konuşmam gerek."

Midesinden bir şeyler kıpırdadı ama yine de yutkunarak geceye bakmaya devam etti. "Öyleyse konuş."

"Odamda söylediğin şeyle ilgili. Artık bana yardım edemeyeceğini."

Gözlerini kırptırdı, onun yakınlığını hissetmemeye çalıştı. Derisinin her gözeneğini kemiriyor gibi görünen arzuyu uzaklaştırmaya çalıştı. "Ne olmuş ona?"

"Çaresizim, Jake. Bunu biliyorsun."

Kadının yumuşak iç çekişi adamın üzerine yayıldı ama adam kadının sözünü dizlerinin dibinde kesti. "Bu konuşmayı daha önce de yapmıştık. Eğer söyleyecek yeni bir şeyin varsa, söyle."

Yumuşak bir sesle konuşmadan önce uzun bir süre sessiz kaldı. "Elimde yeni bir şey *yok*. Belki de mesele budur. Tina hala dışarıda bir yerlerde ve onu bulmam gerekiyor. Ama bunu tek başıma yapamayacağımı biliyorum. Buradaki tek arkadaşım sensin. Ve aynı zamanda tek umudumsun. Belki Tina'nın da tek umudu."

Sonunda bakışlarını ona çevirdi, çünkü söyledikleri odasında pek anlaşılmamış olmalıydı. "Onu bulma konusunda senden daha fazla şansım olduğunu düşündüren ne? Bildiğim her taşın altına baktım ama ondan bir iz yok. Benim yardımımın en ufak bir fark yaratacağını sana düşündüren ne?"

"Bildiğim kadarıyla, belki de öyle değildir. Ama burada sahip olduğum tek şey sensin. En başta bana yardım etmek istemediğini ve bunu istemeye hakkım olmadığını biliyorum ama yine de istiyorum. Senden beni terk etmemeni istiyorum."

Bunu yapamam.

Söyle ona. Lanet kelimeleri söyle.

Ama bir şey onu bundan alıkoydu. O ciddi mavi gözlere bakma hatasını yapmıştı ve göğsü sıkışmış, midesi büzülmüştü.

"İyi bir takım olduğumuzu düşünüyorum," diye devam etti. Adam şüpheyle gözlerini kıstığında da ekledi: "Yine de bana yardım etmeye devam edersen ne dersin yaparım. Söz veriyorum."

"Daha önce de söz vermiştin, *canım*. Bu gece, mesela, yerinde kalacağını söylemiştin, değil mi? Ama sonra işte buradasın, daracık bir elbise giymişsin, kendini tehlikeye atıyorsun. Sözüne inanmam için ne sebep var?"

Dudağını ısırdı, sonra *onun* kitabından bir sayfa alıp kara bataklığa baktı. "Çünkü dibe vurmuş durumdayım," dedi açık yüreklilikle. "Sensiz, bundan sonra ne yapacağıma dair gerçekten hiçbir fikrim yok." Tekrar ona bakmak için döndü. "Ama sanırım artık beni *bir şeyler* yapacağımı bilecek kadar iyi tanıyorsun. Ve bu konuda aptal olmak istemiyorum."

Başını öne eğdi. "Bunun için çok geç."

"O zaman bu konuda aptalca davranmaya *devam* etmek istemiyorum."

Bakışlarını bir kez daha geri çekti. Bir kaya ile sert bir yer arasında olmaktan bahsediyordu. Kaya, onu kendi haline bırakırsa eninde sonunda kendini incitecek kadar aptalca bir şey yapacağını bilmesiydi

-Başta yardım etmeyi kabul etmesiyle aynı sebepten. Sert yer fermuarının arkasındaydı ve *bununla nasıl* başa çıkacağını bilmiyordu.

"Ne diyorsun, Jake? Bana bir şans daha ver?"

Hâlâ reddetmek istiyordu ama bunu yapacak gücü yoktu. *Kabul et evlat, sen insanlara yardım etmek için doğmuşsun*, demişti annesi ona kısa bir süre önce. Stephanie. Shondra. O aptal, uyuz köpek. Tanrım, onu ne sanıyorlardı, bir tür süper kahraman mı? Ama hayır, yakınından bile geçmiyordu. Süper kahramanlar işi halleder. O sadece *denedi* ve genelde işe yaramadı. Becky bunu kanıtlayabilirdi.

Birasını bitirdikten sonra kutuyu sakince avucunun içinde ezdi ve verandaya indirdi. Sonunda derin bir nefes aldı ve tekrar ona odaklandı. "Burada bir şeyi açıklığa kavuşturalım. Kız kardeşini aramaya devam edersem, bunu kendi başıma yaparım.

-Bu konuda 'takım' diye bir şey yok. Anladın mı?" Kızın cevap vermesine fırsat vermedi. "Bunu tek bir şartla yaparım, o da benden bağımsız *hiçbir şey* yapmaman, anladın mı? Yaptığını öğrenirsem işim biter, kendi başınasın. Bana kız kardeşinin fotoğraflarını vereceksin ve bulduklarımı duymak dışında bu işe bir daha karışmayacaksın. Bu *tamamen yüzde yüz açık mı?*"

Pişman görünüyordu ama kararlı bir şekilde "Evet, temiz" diye cevap verirken yenilmiş olmaktan çok uzaktı.

"Güzel."

"Başka bir endişen var mı?" diye sordu sesinde hafif alaycı bir ısırıkla.

"Evet," dedi. "Peki ya diğer kısım?"

Gözlerini kırıştırdı. "Diğer kısmı mı?"

Nefesini içine çekti, kollarını göğsünde kavuşturdu ve suyun üzerinden dışarı baktı. "Ellerimi senden uzak tutamamamla ilgili kısım."

Oldukça açık olduğunu düşündüğü bu itiraf, aralarında uzun bir süre asılı kaldı. O kadar uzun süre ki huzursuz ve rahatsız oldu. Elini cebine attı ve bir rulo nane şekeri çıkarıp ağzına attı.

Sonunda sesi yumuşak çıktı, neredeyse böcek sesleri tarafından bastırılıyordu ama Jake'in her bir kelimeyi özümseyemeyeceği kadar alçak değildi. "İster inan ister inanma Jake, ellerini benden uzak tutmanı *istemiyorum*. Onları kesinlikle üzerimde istiyorum."

"Beni kandırabilirdin, *chère*."

Bira kutusuna baktı, üstündeki halkayla oynadı. "Biliyorum. Özür dilerim. Açıklayamıyorum."

Ona bakmamaya çalışmayı bırakmıştı. "Keşke denesen."

Yavaşça mavi bakışlarını kaldırdı, gergin ve üzgün görünüyordu. Sonra gözlerini kırptırdı ve arkasını döndü. "Sadece kontrolü kaybetmekten hoşlanmamak gibi bir şeyim var." Keskin bir nefes aldı ve adamın gözleriyle bir kez daha buluştu. "Ve sen bana bunu yaptırıyorsun."

Göğsü cızırdamaya başladı. Bunun olacağını tahmin etmemiştir. Belki de görmeliydi, ama yine de onu sert ve iyi çarptı. Pantolonunun içinde kaskatı kesilirken kasları sıcaklıkla gerildi. Ama sonra yine ... "Yine de tamamen değil. Her zaman durmayı başarıyorsun, değil mi?"

Duygusal olarak tükenmiş görünüyordu. "Seninleyken kendimi bırakmaya çalışıyorum Jake ama... hiçbir erkek bana senin hissettirdiğin gibi hissettirmedi."

"Hangisi?"

Dudakları hafifçe titredi ama yine de bakışlarını ayırmadı. "*Vahşi*. Sanki kendimi bile tanıımıyormuşum gibi. Çünkü *her şeyi* seninle yapmak istiyorum."

Jake planlamadan daha yakına eğildi ve bir elini onun yanağına götürdü. "Benimle ne yapmak istediğini söyle *bebeğim*."

"Bilmediğim şeyler. . . bilmediğim şeyler." Başını hafifçe salladı.

"Sadece

. . . her şey. *Her şeyi*."

Daha da yaklaşarak onun üzerine eğildi. "Gitmene izin verebileceğini düşünüyor musun? Her şeye sahip olmama izin verebilecek misin?" Dudaklarına yavaş bir öpücük kondurmadan hemen önce sesi karanlık bir fısıltıya dönüşmüştü.

Stephanie düşünmeden ya da karar vermeden o ana teslim oldu. Jake'in öpücüklerine karşı koyamıyordu. Dudaklarında gezdirdiği ilk öpücükten, dillerin bu derin ve şefkatli buluşmasına kadar, Jake'in ağzı onunkini kapladığında kendini kaybetmişti. Öpücük nihayet sona erene ve "Tanrım, umarım öyledir," diye mırıldanana kadar tüm vücudunda ilahi hisler yankılandı.

"Mmm, ben de, *chère*." Böyle bir şefkati hiç beklemediği bir anda küçük bir gülümseme adamın güçlü yüz hatlarını yumuşattı.

Nazik gülümsemesine karşılık verdi ve birkaç dakika önce söylediği sözleri tekrarlardı. "Ne diyorsun, Jake? Bana bir şans daha ver?"

Nefesini içine çekti, bakışları onun ağzına yerleşirken gözleri arzuyla karardı. Cevabı başka bir öpücük şeklinde geldi, dili sıcak bir şekilde onunkini arıyordu. Kendini inanılmaz derecede iyi hissediyordu; elleri hafifçe yanaklarını kavırıyor, ağzı onu içiyor gibi görünüyor, vücutlarının değdiği yerdeki sıcaklık. Karanlık bataklıkta hayatını riske atmasına

değmişti, bunun için.

Öpüşleri kısaldı ama yine de yumuşaktı ve her zamanki gibi nane ve erkeklik tadı vardı. Ellerini onun geniş omuzlarında gezdirirken vücudunun büyüklüğünü, kaslarının sertliğini seviyordu.

Yine de onu planörün üzerine yatırdığında, içinden bir acı yayıldı. "Ah! Sırtım."

"Mmm, kayıkta döküldüğün için. Sabah olduğunda birkaç kötü çürüğün olacak." Arkasına yaslandığı vinil mindere uzandı ve onu kadının altına kaydırıldı. "Daha iyi misin?"

Rahatladı, test ediyordu. "Evet."

"Güzel." Ağzını tekrar onunkine götürmeden önce alnına nazik bir öpücük kondurdu. Kollarını onun boynuna doladı, daha yakın olmasını, vücudunun ağırlığını hissetmek istiyordu.

Bir eli göğsünü örttüğünde, zevkle iç çekti ve içgüdüsel olarak avucunun içine daha derine doğru eğildi. Alçak hırıltısı onu ateşledi ve herhangi bir endişeye gelince, neyse ki görünürde hiçbir yerde yoktu. Sadece o, kendisi ve kötü olan her şeyden bir dünya uzakta gibi görünen bu karanlık, özel yer vardı. Başparmağı üstünün ve sütyeninin arasından göğüs ucunu hafifçe okşadı.

"Bunlar çok güzel *bebeğim*," diye mırıldandı, nefesi kızın kulağını ısıtıyordu. Yanına doğru kayarak eğildi ve üstünün açıkta bıraktığı kadınsı etin kıvrımına narin bir öpücük kondurdu. "Onları daha önce öpmeye bayıldım, güzel göğüs uçlarının dilimde yarattığı sertliğe bayıldım."

Onun erotik konuşmalarından tahrik olmuş bir şekilde inledi, ayrıca sertleşen tek şey meme uçları değildi çünkü ereksiyonu kalçasına bir taş sütunu gibi bastırıyordu.

Adamın eli göğsünden bacaklarının arasındaki kot pantolona kaydığında nefesini içine çekti ve istemsizce adamın dokunuşuna karşı hareket etti. "Ve burası-mmm, buranın da tadına bakmak istedim, *chère*."

Sıcağa rağmen onun kollarında titredi, sonra yüzünü ona döndü, onun sertliğini en çok arzuladığı yerde hissetmek istiyordu. Ama adam elini kadının poposuna attığında kıkırdarak geri çekildi. "Kot pantolonun sıırıslıkam olmuş. Neden bana söylemedin? Üzerini değiştirmen için bir şeyler bulmamı ister misin?"

"Sorun değil," diye mırıldandı. "Önemli bir şey değil."

Öndeki düğmeye uzandı, fermuarını aşağı kaydırmadan önce ustalıkla çözdü. "Neden onları çıkarmama izin vermiyorsun?" diye fısıldadı.

Pantolonunu çıkarmasına izin verirsen ne yapacağını Tanrı bilir.

Kontrolü kaybetmek mi? Kesinlikle.

Her zaman en kritik anda ortaya çıkan o korkunç büzülme, küçülme hissine kapıldınız mı? Muhtemelen. Aslında, bunun ilk ipuçları şimdiden içine işliyor, tutkunun yerini dikenli bir gerginlik alıyordu.

Gözlerini kapattı. *Neden bu sürekli olmak zorunda?*

"Uh-oh," dedi Jake. Ve ancak o zaman tamamen hareketsiz kaldığını fark etti.

Bakışlarını kaldırdı, dudakları titriyordu, artık tutkudan değil, utançtan. "Özür dilerim."

Parmaklarını tekrar saçlarının arasından geçirdi, gözleri ciddiydi. "Sorun yok."

Başını iki yana salladı. "Hayır, öyle değil. Bundan senin kadar ben de hoşlanmıyorum." Başını onunkinin yanına, kalın minderin üzerine koyarak yüzlerini inanılmaz derecede yaklaştırdı. "Seni durduran şey tam olarak nedir?" Sesi, ötesindeki durgun su kadar yumuşaktı. "Tam olarak ne hissediyorsun?"

Şimdi
mi?"

Uzun bir süre düşündü ve tek kelimeyle özetledi. "Sadece ... gerginim."

"Nasıl gergin?"

Gözlerini kapattı, onun gözlerine bakmaya devam edemiyor ve aynı anda bir cevap bulamıyordu. Ve bu cevaba gelince, şimdiye kadar bu duyguyu hiç tam anlamıyla irdelememişti - hep kaçmakla, durumdan kurtulmaya çalışmakla meşguldü. "Sanırım belki de acıyacağından endişeleniyorum."

"Yaralandın mı?"

"Seks. Penetrasyon."

Gözleri kısıldı. "Neden böyle düşünüyorsun *beb*? Her zaman böyle midir?"

Başını vinile doğru salladı. "Başka erkeklerle değil. Ama bu farklı. Diğer erkeklerle birlikteyken, bana kendimi iyi hissettirmiyorlar.

. . . seks için *vahşi*. Ama sen istiyorsun, ve bir şekilde eğer dikkatli olmazsam

. . . eğer durumdan tamamen sorumlu değilsem . . ."

"Ne?"

Başını salladı ve zihninin yüzeyine tam olarak çıkmadan önce tatsız, pek de ilgili olmayan bir anıyı geri itti.

Ama onun gözlerinden geçenleri görmüş olmalıydı. "Ne düşünüyorsun? Söyle bana."

Tekrar başını salladı. "Hiçbir şey, gerçekten. Bununla ilgili değil. Sadece uzun zaman önce olan bir şey, ama onu düşünmekten hoşlanmıyorum, bu yüzden ... hiçbir şey."

Avucunu onun yanağına doğru kaldırdı. "Kulağa *bir şey* gibi geliyor." Kadın yine başını salladı ama adam onu sıkıştırdı. "Söyle bana Stephanie. Aklındaki bu 'hiçbir şey' nedir?"

Bu anıyı hatırlamaktan rahatsızlık duyarak endişeyle yutkundu. "Lütfen," diye ekledi.

Onu etkileyen kısım da buydu. Jake yumuşadığında karşı koymak *imkansız*.

"Bir keresinde," diye usulca başladı, bir şekilde sessiz konuşursa anının o kadar gerçek görünmeyeceğini düşünüyordu, "üniversiteden eve ailemin beni beklediğinden bir gün erken döndüm. Eve büyük bir ruh hali içinde zıplayarak geldim - Noel zamanıydı, çeyreğin sonuydu. Saat akşam dokuz ya da ondu ve Tina evde değildi, geceyi bir kız arkadaşıyla geçiriyordu.

"İçeri girdim, tam merhaba diye bağırıacaktım ki annemle babamın tartıştığını duydum." Boğazı biraz sıkıştı, kapanma tehlikesi geçirdi ama devam etti. "Bu yüzden sessiz kaldım ve dinledim ve duyduğum şey ..."

"Ne?"

"Annem ... ağlıyordu ... ve ona yapmak istemediğini söylüyordu, çünkü canı yanıyordu ... ve o ... yine de onu yapıyordu."

"*Mon Dieu*," diye nefes aldı Jake, gözleri son derece üzgündü.

Tıpkı uzun zaman önce o gece yaptığı gibi kendini kuşandı. "Ön kapıya doğru yürüdüm ve içeri giriyormuşum gibi bir sürü ses çıkardım ve 'Ben geldim!' diye bağırdım. Durdurmak için her şeyi yaptım, anlıyor musun?"

Yumuşakça başını salladı.

"Bir dakika sonra ikisi de mutfaktaydı ve dersten nasıl erken çıktığımı anlatmamı dinliyorlardı, annem de kurabiye ve süt çıkarıyordu.

... ve her şey bitti." Derin bir nefes aldı. "Ama o zamandan beri hep merak etmişimdir, ne kadar sık böyle oluyor diye." İç çekerek başını salladı. "Neden bu konu hakkında düşünmediğimi anlıyorsunuzdur. Sadece *yapamıyorum*." Başını arkaya yaslayıp yıldızlara baktı, dikkatini dağıtmak için hilal şeklindeki ayı aradı. "Şu anda aklımdan neden geçtiğini bilmiyorum - bazen geçiyor işte, ama ben bir şekilde ... düşünceleri engelliyorum." Sesinin biraz manik çıkmasından korkuyordu.

Kız bakışlarını tekrar Jake'e çevirdiğinde Jake nazikçe konuştu. "*Chère,*" diye başladı, sıcak, nazik parmak uçlarıyla saçlarını gözlerinden uzaklaştırarak, "Bunun sen ve benle ilgili olmadığını söylediğini biliyorum, ama ... bunun muhtemelen seks yapmaktan neden korktuğunla bir ilgisi olduğunu düşünmüyor musun? Kontrolünü kaybetmene neden olan türden bir seks?"

Yüce Tanrım. Tartışmayı düşündü ama adamın sözleri çok mantıklıydı. Ya da en azından mükemmel sayılırdı. Psikolog değildi ama ... ne zaman bu kadar kalın kafalı olmuştu? "I . . . Daha önce hiç bu şekilde düşünmemiştim. Yani, o gece hakkında düşünmeme neredeyse hiç izin vermediğimden beri." Gözlerini indirdi, açık gri tişörtünün ön tarafına dikti, pamuğun kendisine yaslandığı göğsünün sert düzlemlerini inceledi. "O olaydan önce bakireydim. Ama seks yapmayı çok istiyordum. Ve sonra bir kez yaptım, uzun zamandır çıktığım adamla... ve canım yandı."

"Oh," dedi Jake, sesi onun için üzgün geliyordu.

Noel'den sonra DePaul'a döndüğünde, Jason'la bir gece geçirmiş, Jason onu geri dönüşü olmayan bir noktaya kadar baştan çıkarmıştı. Çok iyi başlamıştı ama korkunç bir şekilde sona ermişti. Sonrasında artık seksle ilgilenmiyordu, hatta bir süre seks fikri bile onu hasta etmişti. Ve belki de bu ona ailesini de düşündürmüş, unutmak için yanıp tutuştuğu anılarını canlandırmıştı. Bunların hiçbirini Jason'a açıklayamamış ve Sevgililer Günü'nde ayrılmışlardı. "O zamandan beri seks sırasında kontrolümü kaybetmeme asla izin vermedim, bu gücü bir erkeğe veremezdim."

"Acı yüzünden mi?"

"Ve ... şey, şimdi siz söyleyince, belki de hiçbir zaman bir erkeğin vücudum üzerinde, babamın annem üzerinde sahip olduğu türden bir özgürlüğe sahip olmasına izin vermek istemedim."

"Çok seks yaptınız mı?"

"Biraz. Ama ben her zaman durumu kontrol ettim, asla çok vahşileşmesine izin vermedim, her zaman çok hafif-sıkıcı tuttum aslında. Şimdiye kadar bu sadece" - utanarak başını salladı ama yine de dürüst olmaya çalışıyordu - "bazen bir randevunun sonunda olan bir şeydi. Çünkü ben kendimi

. . . normal. Ama üniversiteden beri beni tekrar arzulatan, bana kendimi ... hissettiren bir erkekle birlikte olmamıştım."

Gözleri umutla hafifçe açıldı. "*Benim* gibi mi?"

Başını salladı, fısıldadı. "Evet."

Bir süre sessiz kaldılar ve sonunda Jake onun alnına şefkatli bir öpücük kondurdu. "Seni asla incitmem, tatlım. Acı çekmene asla izin vermem."

Onun gözlerinin içine baktı. "Sanırım mantıken bunu biliyorum. Sabırlı olmaktan başka bir şey yapmadın ve"-saf bir özlemle iç geçirdi-"cehennem kadar seksi."

Sırıttı, açıkça memnun olmuştu.

"Sadece ... zor," dedi. "Bırakmak. Birine bu kadar güvenmek."

Başını salladı ve "O zaman buna ne dersin? Sen ve ben seks yapmasak nasıl olur?"

Her şeye rağmen içinde bir hayal kırıklığı vardı. "Ha?"

Kızın şaşkınlığı karşısında usulca gülümsedi. "Sadece takılmaya ne dersin? Seks yok, acı yok. Ve oyalanırken yapabileceğin çok şey var."

Gözlerini kırıştırdı. "Ve ... bu yeterli olacak mı?" "Yeterli olmasını *sağlayacağız*. Güven bana."

On Üçüncü Bölüm

JAKE onu kollarının arasına aldığında, dudağını ısırđı ve parmaklarını boynunun arkasına geçirdi, iliklerine kadar heyecanlanmıştı. Korkunç hastalığının tek kurtarıcı lütfu buydu; ona duyduğu arzu asla geçmeyecek gibiydi. Yakınından bile geçmiyordu.

Onu kapıdan geçirip yatak odasına götüren adamın güçlü yüzüne, sakallı çenesine baktı. Onu ilk geçtiğinde fark etmediğı devasa bir mobilya parçası olan yatağa yatıran adam, geri çekildi ve tişörtünü çıkarıp yere fırlattı.

Adamın yıpranmış kot pantolonundan başka bir şey giymediğini görünce neredeyse nefesi kesilecekti. Ve eğer fermuarındaki şişkinlik bir gösterge ise, adam nefis bir şekilde sert kalmıştı. Onunla seks yapmayacaksa bunun kendisini neden bu kadar heyecanlandırdığını merak etti.

Ayakkabılarını tekmeleyerek yatağa doğru adım attı ve ıslak sandaletlerini çıkardı. "Bunlar iyileşmeyebilir," dedi ona, yere düşmesine izin vermeden önce birini inceleyerek.

"Yaşayacağım," diye cevap verdi, sadece onu izliyordu, şimdiye kadar kendine hiç izin vermediğı bir şekilde onu özömsüyordu.

Jake odanın içinde çıplak ayaklarıyla küçük bir bavul gibi duran eski bir pikaba doğru yürüdü, pikabın üzerinde bir yığın eski vinil albüm duruyordu, onları ortadaki makaranın üzerine kaldırdı, düşürüp çalmaya hazırladı. Odanın pencereleri ardına kadar açılmıştı.

Dışarıdaki havayı noktlayan kokular ve sesler ve yukarıda dönen bir tavan vantilatörü şaşırtıcı derecede serin bir esinti gönderdi. Ancak birkaç saniye sonra bu sesler Etta James'in "At Last" şarkısının hülyalı sesiyle kesildi.

Jake eski bir yorganın üzerinde ona katılırken eski şarkının mutlak duygusallığı Stephanie'yi daha da uzaklaştırdı. Jake onun yanına uzandı, bir dirseğini dayadı ve elini karnının üzerine koydu. "İstediğin kadar yavaş ya da hızlı gideceğiz *bebeğim*, yanlış bir şey yaparsam bana haber ver yeter."

"*Yanlış* bunun için doğru kelime değil." En azından bunu ona borçluydu. "Bana yaptığın hiçbir şey yanlış değildi. Sadece benim için çok fazlaydı, hepsi bu."

Daha yakına eğildi, elini bir göğsünün üzerinden yukarı doğru kaydırarak yanağını hafifçe okşadı. Ön kolu göğsünün ortasına kadar uzandı. "O zaman bana neyin çok fazla olduğunu söyleyeceksin, değil mi?"

Başını salladı, kalçalarının arasındaki nokta karıncalanıyordu. "Güzel," diye fısıldadı, onu öpmek için eğildi.

Bunu tekrar yapmak için çok erken olmamasını umuyordu ama onu harekete geçiren şey saf bir dürtüydü; onun esnek dudaklarını kendi dudaklarının altında hissetmeye ihtiyacı vardı. Birkaç dakika boyunca yumuşak, tatlı öpüşmeler ve bu Jake'e neredeyse kolaymış gibi geldi -belki de sadece öpüşmek yeterliydi, sanki tanıştıklarından beri istediği gibi kendini onun tatlı bedenine sokmamak cesaretini kırmayacaktı. Bunun doğru olmadığını biliyordu -çok yakında bağırsakları parçalayan kısıma geleceklerdi- ama işkencesini belli etmemek için elinden geleni yapacaktı. Ailesi hakkındaki hikâyesi kalbini sızlatmıştı ve bu gece olacak her şeyin tam da onun ihtiyacı olan şey olmasını istiyordu. Onun korkularını yok etmek istiyordu.

Öpüşmeleri sona erdiğinde, burnunu kızın ipeksi yanağına dayadı. "Bu nasıl?"

Gülümsedi. "Tadın güzel-her *zaman* güzel. Naneli."

"Mmm," diye mırıldandı, orta parmağının ucunu yavaşça boynunun yanından omzuna doğru sürükledi, sonra sütyeninin askısıyla oynamak için atletinin altına girdi.

"Nedenmiş o?" diye sordu nazikçe.

Yumuşak bir kahkaha attı. "Birkaç yıl önce sigarayı bıraktım. Şimdi onun yerine nane şekeri bağımlısıyım."

"Ah." Başını yastığa doğru eğdi. "Bağımlılıklar arasında bu hiç de fena bir şey değil."

Sigarayı Becky için bırakmıştı - hem annesi hem de babası sigara içiyordu ve Becky bundan nefret ediyordu. O öldükten sonra sigaraya tekrar başlamayı çok istemişti ama bir şey onu bundan alıkoymuştu - bugün bile ne olduğunu bilmiyordu. Ama bu küçük konuşma onu sebat ettiğine memnun etmişti.

Stephanie'nin gözleri loş odada ona bakarken parlıyordu; bu da ona, lambalardan birinin yanmış ampulünü değiştirmesine engel olan şeyin kader olduğuna karar vermesi için bir neden veriyordu. Onun kendisini incelemesini, gözlerinin çenesinde, yanağında ve daha aşağılarda gezinmesini izledi. Keşfederken yakalandığını fark etmiş gibi görünerek dudağını ısırıldı. "İnanılmaz bir vücudun var."

Onun bu dürüst yanını seviyordu. Şakacı bir şekilde gülümseyerek boynunu öpmek için eğildi. "Ben de seninkini sevdim *bebeğim*." Elini onun kışına kaydırıp ve kotunun sıırsıklam olduğunu hatırlattı. "Ama seni gerçekten bu kottan kurtarmalıyız. Eğer seks yapmıyorsak, yatakta ıslak bir noktaya katlanmak için iyi bir neden yok."

Kadın güldü ve itiraz etmedi, adam da hâlâ parıldadıklarından emin olmak için gözlerini kontrol etti. Kot pantolonunun fermuarı verandadayken açılmıştı, bu yüzden dik oturdu, bel bandına uzandı ve "Kaldır" dedi.

Küçük bir çekiştirmeye -kendisi beyaz pamuklu bikini külotunu tutarak üzerinde kalmasını sağladı- kot pantolon kalçalarının etrafından aşağı indi. Pantolonun geri kalanını çekip çıkardı, yere attı ve birkaç saniye sonra ona iyice sokuldu, kollarını tekrar ona doladığında ereksiyon halindeki aletini kalçalarının tam ortasına bıraktı.

"İç çamaşırı da bir o kadar ıslak, tatlım," dedi eli kızın arkasına döndüğünde. Alaycı sırıtışını gizleyemedi. "Bence onları da çıkarmalıyız."

Açılan gözlerine alaycı bir kahkaha eşlik etti. "Hayır, onlar takılı kalacak." Sesini alçalttı. "En azından şimdilik."

Küçük bir gülümsemenin daha ortaya çıkmasına izin verdi. "Şimdilik," diye tekrarladı. "Bununla yaşayabilirim. Her zamanki avantajlar olmadan ıslak bir noktaya sahip olmaya mahkum olduğumuz anlamına gelse bile."

Güldü ve şakacı bir şekilde adamın göğsüne vurdu. "İkramiye mi istiyorsun dostum, sana ikramiye vereceğim." Ve böylece dizlerinin üzerine kalkarak ona doğru döndü, sonra kollarını kavuşturarak seksi atletinin eteklerine uzandı ve başının üzerinden çekti.

Hayranlık içinde izledi. Sütyeni muhafazakâr beyaz danteldi, tıpkı pamuklu külotu gibi basitti ama vücudunun kıvrımlarından ve yükselişlerinden yüzündeki seksi cüretkâr ifadeye kadar onunla ilgili her şey gür ve şehvetliydi.

Ama sonra dudağını ısırdı ve biraz çökmüş gibi göründü. Hemen fark etti. "Neyin var?"

Başını salladı ve tatlı, mahcup bir ifade takındı. "Sadece buradan nereye gideceğimden emin değilim. Giysilerimi çıkarmak, önerilerde bulunmak genelde bana göre değil."

"Sorun değil, *beb*. Yerine geçmekten mutluluk duyarım."

Başını eğdi, bir tutam sarısı yüzüne düştü ve o kadar güzel görünüyordu ki adam ölebilirdi.

"Uzan benimle," dedi, tüm şakacılığı sahneden kaçarak. "Seni iyi hissettirmeme izin ver."

Başını yastığa doğru eğdi ve adam ona bakmak için yan tarafına döndü. Onu o sızdıran eski deniz bisikletiyle kendisine doğru süzülürken ilk gördüğünde davetsiz misafir gibi hissetmişti. Burayı hiç kimseyle paylaşmak istememişti; burası sadece ona aitti. Ama şimdi hem çok hassas hem de çok kararlı ve güçlü olan bu kadına bakarken, artık yalnız olmadığına sevinliyordu.

Bakışlarını kızın gözlerinden göğsüne indirerek bir eliyle kızın pürüzsüz, güzel karnını ve göğsünün alt kıvrımını nazikçe sıyırdı. Daha fazla öpücük getirmeden önce dantelin arasından çıkan meme ucunun sert tomurcuğuyla hafifçe oynadı. İlk başta şefkatliydi, sonra serbest bırakmayı amaçladığından daha derin bir tutkuyla aşılandı. Onu anlamsızca öpmek istiyordu, ikisi de düşünemez hale gelene kadar öpmek istiyordu. Bu yemyeşil vücutta kendini kaybetmek istiyordu.

Ama yavaşla. Bütün gece senin. Ve şefkatli olmana ihtiyacı olan bir kadın var. Yine de, öpücükleri yumuşatmaya çalıştığında nefesi kesildi. "İyi misin bebeğim?" diye fısıldadı, yüzleri birbirinden bir santim uzaktaydı.

"Mmm, evet, güzel." Sesi tiz, titrek ve tahrik olmuş bir şekilde çıkıyordu.

Rahat bir nefes aldı, küçük kontrol kaybının onu gitmek istemediği bir yere götürmemiş olmasından memnundu. "Beni çok azdırıyorsun," diye nefes aldı boğazına, göğsüne öpücükler yağdırmaya başlarken. *Seni hiç istemediğim kadar çok istememe neden oluyorsun-*

Ama hayır, oraya gidemezdi; düşünceyi yarı yolda başarıyla durdurdu. *Düşünme, lanet olsun. Sadece hisset.*

Onu örten danteli öptü, göğüslerinin yükselip alçalmasını, nefesinin duyulabilir ve hoş olmasını sevdi. Ama o kadar çabuk oldu ki, dantelin aralarında olmasına daha fazla dayanamadı. Daha önce kızın çıplak bedenine kondurduğu öpücükleri hatırlayınca parmaklarını sütyen askısının altından geçirdi ve fısıldayarak, "Çıkarabilir miyim?" diye sordu.

Dudakları titrerken bile gözleri zevkten parlıyordu. "Evet."

Arkasına uzanarak bir eliyle sütyenin kancasını ustalıkla açtı ve yavaşça indirdi. Danteli bir kenara atarak, nefis manzara karşısında yutkundu. "Hatırladığım kadar güzel, *canım.*"

Daha önce olduğu gibi, onu sadece oradan öpmeye başladı, nazik yalamalar yaptı, ama kısa süre sonra emmeye başladı. Göğsünü yukarı doğru kaldırıp ağzının derinliklerine soktukça iç çekişleri hızlanıyordu. Kadının duyarlılığı onu başka bir kadında olabileceğinden daha fazla tahrik ediyordu çünkü bu Stephanie'ydi, hassas Stephanie, seksten korkan Stephanie. Korkuyordu ama aynı zamanda çok da şehvetliydi. Ondan bunu almayı seviyordu, daha fazlasını istemesini sağlamayı seviyordu.

-İhtiyaç duymasını sağlamak.

Ancak bunun sorumlusunun kendisi olmadığından şüpheleniyordu. Muhtemelen her zaman buna ihtiyacı olduğunu düşünüyordu. Tıpkı rüyalarındaki kadın gibi. İstiyordu, ihtiyacı vardı ama bunu sadece ondan alabiliyordu. O, rüyalarındaki kadındı. Elbette bunu biliyordu ama hiçbir zaman tam olarak kabullenememişti.

-Çünkü bu onun suçluluk duygusunu artırıyor ve şu soruyu sormasına neden oluyordu: Onunla tanışmadan önce onu nasıl hayal etmişti?

Elleri dolaşmak ve keşfetmek için göğüslerinden ayrıldı, onun her santimini öğrenmek istiyordu. Boynunu ve omuzlarını, belinin kıvrımlarını, kalçasının kabarıklığını, uyluğunun gürlüğünü nazikçe okşadı. Saf bir içgüdüyle elini bacaklarının arasındaki pamuğa götürdü, ta ki onun sıcaklığını kavrayıncaya, avucunu onun üzerinde şekillendirinceye ve yumuşakça yoğuruncaya kadar.

Nefesi daha da zorlaştı ve gözleri kapandı, yanaklarına renk geldi.

Daha ileri gidemezdi.

Elini göbeğinin altındaki lastiğin altından geçirerek, parmak uçlarını hafif bir saç tutamının arasından geçen pürüzsüz, satenimsi tende gezdirdi, sonra daha da aşağıya indi. Parmakları kadının içine batarken inledi, nazikçe

okşamaya başladı. İç çekişi terk edilmişlik hissiydi. Daha fazlasını isteyemezdi.

Göğsünü hafifçe ısırdıktan sonra kulağına yaklaştı. "Benim için çok ıslaksın."

Kadın cevap olarak sadece inledi ve adamın dokunuşuna doğru yükseldi. Parmakları daha derine daldı. Onun içinde yüzmek istiyordu.

Parmaklarını kalçalarındaki lastiğin içine soktuğunda, kadın kendiliğinden kalktı ve adam külotu kalçalarından aşağı ve dizlerinin üzerinden çekti.

Eğer daha önce LaRue Evi'nde duvara yaslanmış güzel ve tutku dolu görüldüğünü düşündüyse bile, şimdi yatağında çırılçıplak, kalçaları diz çökebileceği şekilde ayrılmış, ne kadar erotik görüldüğünün yanında bu hiçbir şeydi. "Nefesimi kesiyorsun," diye fısıldadı ılık gece havasına, sonra eğilip en mahrem yerlerini koruyan saç kümesinin hemen üzerine bir öpücük kondurdu.

Kız sabırsız bir sesle, muhtaç bir şekilde inledi ve adam kızın vücudunun yumuşak düzlemlerine, gözlerinin içine bakarken sırtıtmaktan kendini alamadı. "Senin için yavaş gidiyorum *bebeğim*. İsteddiğin buydu, değil mi?"

"Evet, ama ..."

"Ama ne?" Ağzının hemen altındaki nemli ete üfledi. Ve kadın gözlerini kapadı, işkence çekmiş gibi görünüyordu. "Ama . . .

Tanrım, lütfen." "Seni oradan öpmemi istediğini söyle, tatlım."

Beyaz yastık kılıfına doğru çılgınca başını salladı. "Evet," diye inledi. "Lütfen, Jake. Öp beni. İşte böyle."

Dilini onun tatlılığında gezdirirken, kadının sözleri adamın içinde sıcak bir şekilde yankılandı. *Mmm, evet, çok güzel*. Öncekinden bile daha iyiydi, çünkü o zamandan beri bir şeyler değişmişti. Hem de pek çok şey. Onu birkaç saat öncesine göre çok daha iyi tanıyordu.

Karşılık olarak inledi ve adam daha fazlası için geri çekildi, kısa süre sonra dilinin ucunu onun hassasiyetinin merkezinde yattığını bildiği şişmiş yumrunun üzerinde sürükledi. İç çekti, ona doğru kalktı ve her ne kadar bunu yavaşlatmak, uzun sürmesini sağlamak, ona doruğa kademeli olarak yükselmesini sağlamak niyetinde olsa da, kendini tutamadı.

Vücudu refleks olarak sarsılırken, onun tadının ve kokusunun içini doldurmasına izin verdi. Elleri saçlarında kıvrıldı ve her darbede küçük, ateşli bir çığlık attı, sesleri onu tahrik etti.

İçgüdüsel olarak bir parmağını onun sıcaklığının içine soktu. Kulaklarına daha ağır bir hıçkırık geldi, ama onunla birlikte hareket etmeye devam etti ve kısa süre sonra bir saniye içinde kayarak sıcak bir inilti ortaya çıkardı. "Oh Tanrım," diye nefes aldı onun üzerinde. "Oh Tanrım."

Tavan vantilatörü üstlerinde vınlayarak sırtını serinletiyor, Dusty Springfield büyükannesinin eski plaklarından birinden "Son of a Preacher Man" şarkısını mırıldanıyordu ve kendini tamamen onu memnun etmeye verdi. Hiç düşünmeden. Plan yapmak yok. Sadece yapıyordu. Sadece onun sıcaklığında, yumuşak, seksi seslerinde kaybolmak.

"Tanrım, Jake, Tanrım," dedi daha yüksek sesle.

Evet, beb, benim için gel.

Vahşi iniltisi onu etrafında sarsıyor, itiyor, itiyor, diline ve parmaklarına karşı doruğa ulaşıyordu - ve hareket etmeyi bırakıp sadece müzik kaldığında, o da çok hareketsiz kaldı.

Buna tam olarak inanamıyordu ama bir kasını bile oynatsa pantolonunun içinde patlayacağını biliyordu. Ve bu burada yeterince iyi değildi. Sertleşmiş bir halde uykuya dalmak anlamına gelse bile, kendini bu şekilde harcamak istemiyordu. Her ihtimale karşı. Kendisi için isterse diye. İsteyeceğini sanmıyordu, onu geri çekilmeden buraya kadar getirebildiği için çok şanslı olduğunu biliyordu. Ama yine de, eğer bu gece gelirse, bunu gerçekleştirdiğinin tamamen farkında olmasını istiyordu. Aksi takdirde, boş görünüyordu. Ve buna katlanamazdı - Stephanie'yle değil.

Patlama tehdidi geçtiğinde, bacaklarının arasından çıkıp yorganın üzerinde onun yanına süründü. Gözleri buluştu, kızın gözleri alevlerin son kollarıyla doluydu. "İyi misin?" diye fısıldadı.

Dudağını ısırdı ve cilveli bir gülümseme takındı. Onun yüzünde hiç bu kadar seksi bir ifade görmemişti. "İnanılmaz."

Yumuşak bir sırıtışla karşılık verdi ve yavaş bir öpücük için eğildi. "Teşekkür ederim."

Derinden konuştu. "Benim için zevkti."

"Hayır," dedi. "O zevk kesinlikle bana aitti."

"Benim açımdan farklı bir zevk, *beb*. Seni tatmanın, seni duymanın, seni izlemenin zevki."

Hafifçe kızardı, soluk ışıktaki yanakları pembeleşti. "Çok sevindim..." Güzelce gözlerini kırptırdı ve onun bakışlarıyla buluştu. "Her zaman yaptığım şeyi yapmadığıma sevindim. Seni durdurmadığıma sevindim."

"Mmm-ben de."

Odanın etrafına baktı, her şeyi içine çekmiş gibiydi. "New Orleans'tan bir dünya uzakta hissediyorum," dedi ve ne demek istediğini anladı. Buradayken sanki başka hiçbir yer yokmuş gibi geliyordu. Sadece o, su ve selvi ağaçları vardı.

"Bu yatak olağanüstü," dedi, üstlerindeki koyu çam ağacından yapılmış kalın yatak başlığına bakarak.

Artık pek fark etmiyordu ama kadının sözleri ona, birkaç yıl önce buraya ilk kez gelmeye başladığında, sanki daha önce hiç görmemiş gibi aynı şekilde etkilendiğini hatırlattı. "Ben çocukken, babam ve ben bunu *annem* için yapmıştık."

"Annen," diye yavaşça tekrarladı, kelimeyi deniyordu.

Yumuşak bir gülümsemeyle karşılık verdi.

"Büyükannem."

Oturduğu yerden kalktı ve dönüp tahtayı inceledi. Babası bu ağır çam ağacını, o zamanlar yaşadıkları Houma'da birinin arabasını tamir etmek için takas olarak almıştı. Annene *doğum günü için güzel bir yatak yapmama yardım edeceksin, evlat. Ona güzel bir şey yapacağım*, demişti elini tahtaya vurarak. Babasının ondan yardım istemesi hoşuna gitmişti ve birlikte saatler geçirmişlerdi, babası ona çivi çakmayı ve dekupaj testeresini doğru şekilde kullanmayı öğretmişti.

"Bunu senin yaptığına inanamıyorum, Jake." Elini yatak başlığının ortasındaki el oyması desenin üzerinde gezdirdi.

Güldü. "Yalnız değilim, tatlım. Dediğim gibi, babam ve ben. Çoğunlukla o."

Onun gözlerinin içine baktı. "Bana burayı anlat. Neredeyiz biz?"

"*Annem* hayatı boyunca burada yaşadı, burası *babası* tarafından inşa edildi." Herkesin kendisini anladığını düşünme eğilimine gülmek için durdu. "Babası," diye tercüme etti. Stephanie'nin yaptığı gibi durup odaya baktı ve bu küçük evin hayatının ne kadar büyük bir parçası olduğunu özlemle hatırladı. "Ben on iki yaşındayken babam annemi ve beni terk etti, biz de *Mamère'le* birlikte burada yaşamaya başladık."

Onun yüz ifadesini dolduran hüznü takdir etti. "Nereye . . . nereye gitti?"

"Bilmiyorum. Eski hikayeyi duymuşsunuzdur - bir gün sigara içmek için dışarı çıkmış ve bir daha geri dönmemiş? Aynen öyle oldu. O zamandan beri onu görmedim. Yirmi yıldan fazla oldu."

"Özür dilerim."

Onun pürüzsüz karnına yumuşak bir öpücük kondurmak için eğildi ve ona kabul edici bir gülümseme gönderdi. "Senin hatan değil *bebeğim*."

"Annen nerede şimdi?"

"Ninth Ward'da küçük bir av tüfeği evinde yaşıyor. Mutfağında yaşlı kadınların saçlarını kesip düzeltiyor ve çok içiyor. Eskiden onunla ilgilenmeye çalışırdım ama ..."

"Ama ne?"

Başını iki yana salladı ve Stephanie Grant'e açılmaya ne zaman karar verdiğini düşündü. "Kolay değil. Bana içkiyi bırakacağını söylüyor, sonra yanına gidiyorum ve onu sarhoş buluyorum çünkü çıktığı yaşlı bir adam ona yanlış yapmış. Bununla baş edemeyecek duruma geliyorum." Son iki yıldır başa çıkamıyorum modundaydı, sadece saçları çok uzadığında onu rahatsız etmeye başladığında ya da ona rosto yapmak ve ikisi normal bir aileymiş gibi davranmak istediği için gece gündüz onu aramaya başladığında gidiyordu. "Tek bildiğim, bunu daha iyi hale getirmek için yapabileceğim hiçbir şey olmadığı," diye ekledi pek de istemeden.

Merde. Bu kadına içini dökerek ne yapıyordu? Genelde sorunlarını kendine saklamakta çok iyiydi - Tony'nin "senin sorununun bir parçası, dostum - hayatına devam edememe nedeninin bir parçası" olduğunu iddia ettiği bir şey. Ama bazı şeyleri kendine saklamaktan hoşlanıyordu ve şu andan itibaren bunu yapmaya geri dönmeye karar verdi.

Odak noktasını Stephanie'den ne istediğine ve Stephanie'nin ondan ne istediğini bildiğine geri döndürme zamanı. Bu daha kolaydı. Bir bakıma... Keşke ona bu kadar çok şey hissettirmeseydi.

Ama şu anda bu kısmı bir kenara itmek istemeyecek kadar iyi hissettiriyordu.

Bakışlarını kadının vücuduna dikti ve yatakta yanında yatan çıplak bir kadın olduğu gerçeğinin tadını çıkardı. Bir göğsünün gergin tepesini dişlemek için eğildi. "Bu eski yerden bu kadar bahsettiğimiz yeter," diye mırıldandı, soğuk bir şekilde meme ucuna üfledi ve onun bu his karşısında dudağını ısırmasını izledi.

Yan tarafına doğru yuvarlandı, göğüsleri hareketle birlikte sallanıyordu.

"Ama ben

Burası. Seni burada *hissediyorum*."

"Öyle bile olsa," dedi sırtarak, "*seni* burada hissetmeye geri dönmeyi tercih ederim." Bir elini çıplak kalçasında gezdirdi ve belinin vadisinde dinlenmesine izin verdi. Sonra göğüs göğüse gelene kadar yakınına eğildi, boncuklu meme uçları alaycı bir şekilde etini tırmalıyordu.

Onu da yanına alarak sırtüstü döndü, böylece kadın üzerine uzandı, kalçalarının birleştiği yer yıpranmış kot pantolonunun üzerinden ereksiyonunu içine aldı. Bir kolunu ona doladı ve diğer elini yanağına götürerek öpmek için uzandı; içgüdüsel olarak elini sırtından kıkına doğru kaydırды ve hafifçe bastırarak onu kendine yaklaştırdı. Kadından yumuşak bir inilti kaçtı ve bir sıcaklık dalgası halinde adamın üzerine çöktü. "Seni tekrar boşaltmamı ister misin?" diye fısıldadı.

O da aynı şekilde alçak sesle cevap verdi. "Hayır." "Hayır mı?"

"*Seni şimdi boşaltmak istiyorum.*"

Şaşkınlıktan gözlerini kırıştırdı. Ama sonra hatırladı; o şimdiye kadar tanıştığı en az tahmin edilebilir kadındı ve onu sürekli hazırlıksız yakalıyordu. Ondan beklemediği şeylerin başında bu geliyordu ama arkasına yaslanıp gülümserken beklentinin derin hazzı iliklerine kadar işlemişti. "Fazla sürmez, *beb.*"

Stephanie onun yanından kalkıp dizlerinin üzerine çökerken kalbi bir mil hızla atıyordu. Vücudu hâlâ orgazmın etkisindeydi -tüm gece boyunca *her şeyin etkisindeydi*. Ve şimdi, işte buradaydı, onun üzerinde geziniyor, daha önce hiç yapmak istemediği şeyleri yapmak istiyordu.

Her nasılsa, hiç beklemediği bir anda, onunla işler kolaylaşmıştı.

Hayır, kolay değil. Aslında çok korkutucuydu. Ama bu geceki arzusu korkusunun önüne geçmişti ve ona yaşattığı zevk, daha önce deneyimlediği her şeyin ötesindeydi. Şimdi o da onu memnun etmek istiyordu.

Gerçek şu ki, nasıl yapılacağını pek bilmiyordu. Cinsel iyilik veren biri olmaktan çok alan biri olmaya alışkındı. Ama içgüdülerini takip edecekti. Dudağını ısırdı ve adamın kot pantolonundaki kalın şişkinliğe baktı.

Onun kendisini izlediğini, her ifadesini ve hareketini incelediğini hissetti. Bu durum endişesini artırmalı, kendisini spot ışıklarının altında hissetmesine neden olmalıydı - seks yapmaya tenezzül ettiğinde genellikle böyle olurdu. Ama Jake'in delici bakışları onu daha çok memnun etmek istemesine, onun için bir tür cinsel cadaloz olmak istemesine neden oluyordu.

"Korkma, *canım.*"

Sözleri kalbine götürdü. *Korkma, Stephanie. Şimdi değil. Sadece içgüdülerini takip et.* Ve bu gece, mutlulukla fark etti ki, kendini satmak yoktu, olmadığı bir şey olmasını istemek yoktu, herhangi bir maskeli balo yoktu.

türden. Bu gece gerçektir; her yönden bu adamla birlikte olmak isteyen bir kadındır.

Aşağı uzanarak Levi's'in en üst düğmesini açtı, fermuarı aşağı çekip içindeki beyaz pamuğu ortaya çıkarırken nefesini tısladı.

İç çamaşırının üzerinden ona dokundu, parmaklarının büyük sütun şeklinin etrafında nazikçe kapanmasına izin verdi. Büyüktü. Adam büyüktü. Hafifçe soludu ve adamın duymamış olması için dua etti çünkü adam şimdi elini izliyordu, gözleri cam gibiydi, nefesi ağırlaşmıştı.

Muhtemelen dünya üzerinde küçük olduğunu düşünerek bir erkeğin pantolonunu çıkaran tek kadındır ama bunu fark etmek onu anlamasını sağladı: Jake onu korkutan şey konusunda o kadar haklıydı ki, anne babasının tartıştığını duyduğu gece acıdan korkmasına neden olmuştu. Ve Jake muhtemelen birlikte olduğu tüm erkeklerden daha iriydi.

Sorun değil. Çünkü seks yapmayacaksınız. O öyle söyledi. Sadece takılacaksınız. Tek yapacağın bu.

Ve daha önce olduğu gibi, bu onaylama onun her türlü endişesini bir kenara itmesine ve onun tadını çıkarmasına izin verdi.

Ereksiyonundan yüzüne bakarak, "Kaldır," dedi ve o da kaldırarak kot pantolonunu indirmesine izin verdi. Altında, onu zar zor içine alan dar bir boxer külot vardı, sertliği iç çamaşırının üst kenarını geriye itiyordu. Sonra elastik lastiğe uzandı ve adam ayağa kalkarak aşağı itmesine yardım etti. Onu görünce rahmi ihtiyaçla kasıldı.

Kot pantolonunu ve iç çamaşırını çıkarma zahmetine girmedi, sadece uzandı ve avucunun içini onun uzunluğuna doğru gezdirdi, zevk nefesinin onu doldurmasına izin verdi. Erkek anatomisinin ne kadar muhteşem olduğunu düşünerek yavaşça onu okşamaya başladı. Ama durun, hayır, her erkek değil. *Bu erkeğin* anatomisi inanılmazdı, onu hiç beklemediği şekillerde hareket ettiriyordu. Nasıl aynı anda hem saten hem de çelik gibi hissedebiliyordu?

Ağzını indirdi ve onun ucunu öptü.

İniltisi vücudunu boydan boya dolaştı ve ona daha fazlasını, çok daha fazlasını vermek istemesine neden oldu - böylece ağzını ona batırmak için alışılmadık bir dürtüyü takip etti.

Yavaşça hareket etti, yolunu hissediyor, onun zevkini hissediyordu. Adamın eli saçlarının arasında geziniyor, saçlarını yüzünden uzak tutuyordu. Adam derin derin Fransızca mırıldandı ve kadın onun kendisini izlediğini bilmenin tadını çıkardı.

Bu konuda bakire değildi ama hayatında ilk kez bunu yapmak *istiyordu*, ilk kez bir erkeğe, onun herhangi bir zorlaması olmadan böyle bir hediye verme dürtüsü hissediyordu. Bunun kendisi için ne anlama geldiğini, ne kadar özgürce verdiğini hissedebilmesini umuyordu ve bakışları buluştuğunda hissedebildiğine inanıyordu. "Mmm, *ça c'est bon, bebeğim. Oui.*"

Kendisini götürdüğü yere onu da götürmek, onu da kendinden geçirmek istiyordu ve birkaç dakika içinde, "Şimdi," diyene kadar adamın kesik kesik nefesi iniltiye dönüşmüştü.

İçine girmesini dileyerek, onu orada hissetmek isteyerek adamın üzerinden kalktı ama daha bu düşünceleri tartamadan adamın sert iniltisi havaya karıştı ve sıcaklığı karnına sıçradı.

Nefesi kesildi, yere baktı ve adam ona uzandı, onu çılgınca öptü, onu kendine doğru çekerken dili ağzını yağmaladı. "*Mon Dieu,*" diye fısıldadı öpücükler arasında nefes nefese. "Mmm, *merci, chère. Merci.*"

Bir an sonra kıpırdamadan yatıyorlardı, kadının vücudu hâlâ adamınkine yapışık, adam kadının alnını öptü ve neredeyse kadının içini dışına çıkaracak yumuşak, seksi bir sırtış sundu.

O da gülümsedi. "Heyecanlandığında daha çok Fransızca konuşuyorsun." Şeytani bir kaşını kaldırdı. "*Evet.*"

Kıkırdadı, onun erkeksi kokusunu ve henüz tam olarak gerçekleşmemiş seksin kokusunu içine çekti. Yine de, seks eylemi olmasa bile, ona çok yakın hissediyordu. Onları yüz yüze gelecek şekilde yan yatırdı, vücutları hâlâ birbirine çarpıyordu. Kadın dudağını ısırdı ve adamın bakışlarına karşılık verdi. "Az önce yaptığım şey... Genelde bunu yapmam."

Başını yastığa yasladı, çikolata rengi gözleri kadının ruhunu delip geçecek gibiydi. "Bu beni çok şanslı bir adam yapar, değil mi?"

Gülümsedi. "Evet."

Sırtışı soldu, yüzleri hala yakındı, kucaklaması sadece hafifçe gevşedi. "Bunu neden yaptın, *tatlım?*"

"Çünkü istedim. Sadece ... istedim. Bunu açıklayamam," dedi ve kısa tanışıklıkları boyunca bunu ona kaç kez söylediğini düşünerek güldü. "Konu ben ve seks olduğunda *pek bir şey açıklayamıyorum* ama *Bana* hissettirdiğin kadar iyi hissettirmek istedim. Seninle olabildiğince yakın olmak istedim."

Bir sonraki gülümsemesi şakacı olmaktan çok sıcaktı. "Başardın. Bazı erkekler bunun seksten daha iyi olduğunu söyler zaten."

"Bazı erkekler," diye tekrarladı. "Peki ya sen?"

"Beni yanlış anlama, az önce bana verdiğin şey ... *inanılmazdı*." Hızlıca sıırttı. "Ve bu dürtüyü hissettiğin her an seni memnun etmekten mutluluk duyacağım. Ama," dedi sıırtarak, "benim için hiçbir şey bir kadının içinde olmak, o nihai bağı paylaşmakla aynı şey değıl. Ne demek istediğimi anlıyor musun?"

Şimdiye kadarki yetişkin hayatının çoğunda bu bağlantı ne kadar anlamsız görünse de, onun ne demek istediğini biliyordu ve bunu onunla çok ama çok istiyordu. "Keşke daha cesur olsaydım," dedi yumuşak bir sesle, neredeyse o konuşurken bile yelpazenin kelimeleri havadan emmesini umuyordu. Zayıflıklarını itiraf etmekten hoşlanmıyordu.

Ona bakmak için hafifçe geri çekildi. "Sen tanıdığım en cesur kadınsın, Stephanie Grant."

İrkildi. "Ben mi?"

Hafifçe gülümsedi. "Yabancı bir şehre koşarak gelen, istediğini elde etmek için cehennemi, dünyayı ve yüksek fiyatlı fahişeleri yerinden oynatmaya hazır başka bir kadın tanımıyorum."

Yutkundu ve başını kısa bir süre salladı. "Bu cesaret değıl, Jake. Başka seçeneğın olmamasıdır."

"Hayır, *canım*. Bu cesarettir. Söz veriyorum."

Bakışlarını indirdi. "O zaman keşke seks konusunda daha cesur olsaydım." "Gayet iyi gidiyorsun *bebeğim*." Göz kırptı. "İkimizden birini görüyor musun

Burada hüsrana uğramış halde mi yatıyorsun?"

"Artık değıl, ama şimdiye kadar ..."

"Sanki bir yerlerde benimle yatmak zorunda kalmışsın gibi davranıyorsun."

"Hayır, mecbur değılim. Ama ben *istedim*. Gerçekten, *gerçekten* istedim. Seni barın diğeri tarafında gördüğüm ilk andan itibaren seninle birlikte olmak istedim. Ve sen o kırmızı odaya geldiğinde ve aramızda bir şeyler başladığında, beni öpmeye ve bana dokunmaya başladığında Tanrım, Jake, hayır demek beni neredeyse öldürüyordu."

"Gerçekten mi?"

Kendinden emin bir şekilde konuştu. "Biliyordun. Bilmek zorundaydın." "Tamam, kırmızı odada biliyordum. Ama barda bilmiyordum."

Sonra onu öptü, sıcak ve tatlı bir öpücüktü bu ve kadın fazla dürüst davrandığından korktu ama artık umursamıyordu - bu gece dürüstlük onları harika yerlere götürmüştü. "Gözlerine ilk baktığım andan beri," diye itiraf etti.

Ve sonra onu tekrar öpüyordu, şimdi daha derinden - tatlı ya da sıradan bir şey değil, tamamen sıcak, dili onunkine karşı hareket ediyor, uyluğu bacaklarının arasından kayarken ağzıyla sevişiyordu.

Yatakta yer değiştirdiklerinde, karnında henüz kurumamış ıslaklığı hissetti ve "Büyükanenin yorganını kirlettik mi?" dedi.

Kalçasını ona sürerken usulca güldü. "Sana söyledim, ıslak bir yerimiz olmaya mahkumuz. Ama neyse ki *annem* bu konuda pek seçici değildi."

"Yorganının üzerinde seks yapman hakkında mı?" dedi kıkırdayarak.

Sırıttı. "Hayır. Her şeyin mükemmel bir şekilde düzenli tutulmasıyla ilgili. Eşyaların yapıldıkları amaç için kullanılması gerektiğini düşünürdü ve eğer yıpranır ya da dağılırlarsa, bu onların amaçlarına hizmet ettikleri anlamına gelirdi."

"Yine de," dedi, "yorganı indirirsek kendimi daha iyi hissederim. Kutsal bir şey gibi görünüyor, özellikle de o yaptıysa."

"Evet," dedi, sesi biraz daha saygılı çıkıyordu ve yorgan ayaklarının dibinde kıvrılıp yatana ve altlarında sadece yumuşak beyaz çarşaf yayılana kadar birlikte kaldırıp ittiler. "Büyükanelerden bahsetmişken, turta nasıldı?"

Hatırlayarak ona sıırıttı. "Güzeldi. Biraz daha tarçın olsaydı büyükaneminkine rakip olurdu. Kesinlikle onunkinden sonra yediklerimin en iyisi."

Ona sarıldı. "Umarım sana biraz da olsa onun hâlâ buralarda olduğunu hissettirmiştir. *Buraya* geldiğimde hissettiğim gibi."

Düşündükçe kalbi ısındı. "Evet, birkaç dakikalığına, sanırım öyle oldu."

Sonra uzanıp onun göğsüne dokundu. "Bunun için teşekkür ederim."

Sadece başını salladı. "Büyük bir şey değil, tatlım." Ama aynı fikirde olduğundan pek emin değildi.

"Tina tığ işi yaptı," dedi düşünmeden, sadece ona söylemek istiyordu. "Hmm?"

"Tığ işi yapardı. Kışlık atkılar. Buna inanamadım - normalde el işi yapan bir tip değildir - bu yüzden bana yaptığı bu güzel atkıyı gösterdiğinde hayrete düştüm. Onu anneme vermişti ama şimdi onu alıp bir kenara koymak, bozulmamış ve mükemmel bir şekilde saklamak istiyorum."

"*Annem* bunu onaylamazdı ve kız kardeşini tanımıyorum ama bahse girerim atkının kışın anneni sıcak tutması onun için daha anlamlı olurdu."

Stephanie yutkundu ve onu Louisiana'ya neyin getirdiğini ayık bir şekilde hatırladı. Kayıp kız kardeşini. "Bana bir konuda gerçeği söyle, Jake. Sence onu bulabilecek miyiz?"

Başını usulca salladı, kesinlikle. "Onu bulacağız, *beb*. Onu bulacağız. Söz veriyorum."

Bölüm On Dört

BİRKAÇ DAKİKA SONRA, Stephanie küçük banyoda durdu ve aynada kendine baktı, karanlık bir bataklıkta bir evde, yeni tanıştığı bir adamla yatakta olduğuna ve kız kardeşinin kayıp olduğuna inanamıyordu. Ve kendini en son ne zaman bu kadar güvende hissettiğini hatırlayamıyordu.

Yatak odasına çıktığında Jake'i oturur vaziyette buldu, hâlâ harika bir şekilde çıplaktı ve çarşafı beline kadar çekmişti.

"Benden utanmıyorsunuz, değil mi Bay Broussard?" diye sordu gülümseyerek. Adam tek kaşını kaldırdı. "Ciddi değilsiniz, değil mi?"

Güldü. "Hayır."

"Güzel, çünkü fena halde hayal kırıklığına uğrarsın. Ben utangaç değilim." Bununla birlikte, çarşafı geri çekti ve kendini onun kucağında bulana kadar onu yatağa çekti. Nefesini içine çekti ve aşağıya baktığında adamın tekrar dikleştiğini ve merkezine doğru bastırdığını gördü. Jake de bakıyordu. "O da bakmıyor."

Kaşlarını kaldırma sırası ondaydı. "O mu?"

"Aşağıdaki küçük adam."

Başını öne eğdi. "Ben ona küçük demezdim."

Ağzının kenarları bir gülümsemeye dönüşürken, yumuşak ve son derece tahrik edici bir vuruşla ona doğru kayd. "Bu seni daha da çok sevmesini sağlıyor."

Tutku tüm gücüyle geri döndüğünde tüm eğlencesi kayboldu.

"Bu çok iyi hissettiriyor, *beb.*" Sesi alçak bir hırıltıydı. Ve kadın nefessiz bir iç çekti. "Benim için de öyle."

"Yine de ateşle oynuyorsun. Bunu bilmelisin."

Başını salladı, net düşünemiyordu. "Öp beni," dedi ve adam bir elini boynunun arkasına koyarak onu kendine çekti ve neredeyse onu içine gömecek bir dizi sıcak, kısa, seksi öpücük verdi.

Birini ağzına almak için eğilmeden önce göğüslerine baktı. Ellerini boynunun arkasına kilitledi ve ona daha iyi erişim sağlamak için arkasına yaslandı, aralarında çok güçlü bir şekilde duran sütuna baskı yapamadı. İçgüdüğü onu yumuşak, yuvarlanan dönüşlere yönlendirdi.

"Sanırım ateşten korkmuyorsun, değil mi tatlım?" diye sordu, nefesi *kesilerek*. "Şu anda korkmuyorum," diye cevap verdi, ne kadar kötü durumda olduğuna inanamıyordu.

Onu içinde istiyordu, o nihai bağlantıyı ne kadar özlemişti. Bunu daha önce tamamen kavradığını düşünse de, birkaç dakika önce söylediği şeyi birden daha iyi anladı - bunu gerçekten yapmak, bedenlerinizi bu şekilde bir araya getirmek gibisi yoktu. Bunu daha önce bir erkekle hiç hissetmemişti ama şimdi hissediyordu.

Öpüşmeleri daha sert, daha muhtaç bir hal aldı. Adamın elleri kızın göğüslerinde, sırtında, arkasında dolaştı ve parmakları kızın poposundan aşağıya, ıslaklığına doğru kayarak kızın kendisine karşı daha sert hareket etmesini sağladı.

Kendini -düşünmeden ya da karar vermeden- onun ereksiyonunun tepesinde, cennetin kenarında sallanırken ve hazır, çok hazır olana kadar yükselirken buldu. Korkunun canı cehenneme.

"Ah, *bebeğim*," diye nefes aldı, kara gözleri özlemle doluydu. "Bu beni içinde istediğin anlamına mı geliyor?" Elleri ritmik bir şekilde kadının arka tarafını yoğurdu.

Başını salladı, arzu içinde kaybolmuştu. "Evet." Sonra dudağını ısırdı. "Prezervatifin var mı?"

"*Merde*," diye mırıldandı, hayal kırıklığı içinde başını arkaya yaslayarak. "Buna inanamıyorum, ama inanmıyorum."

Nefesi kesildi. "Ben de inanamıyorum." Onun üzerine çökmeye, onu içine almaya o kadar yakındı ki, sözleri nefes nefese çıkmıştı. "Alınma ama her zaman yanında prezervatif taşıması gereken bir adama benziyorsun."

Nefes nefese kalmasına ve kızın kendini inanılmaz derecede kısıtladığını düşünmesine rağmen sırtıtmayı başardı. "Öyle, en azından son zamanlarda. Ama eve gittiğimde üzerimi değiştirdim.

Buraya deniz bisikletiyle geldiğim için eski kot pantolonumu giydim ve cüzdanımı diğer cebimde unuttum."

Nefesini içine çekti. Göğüsleri ağrıyor ve kalçalarının en uç kısmı doldurulmak için can atıyordu. "Bu ... korkunç." Özellikle de şimdi durup duramayacağını bilmediği düşünülürse. Ona içinde *ihtiyacı vardı*.

"Eğer yardımı olacaksa, bir kadın kullanmadan sadece bir kadınla birlikte oldum - ve ben onun ilk ve tek kadınıydım - yani ..."

"Doğum kontrol hapı kullanıyorum," dedi, "ve prezervatif konusunda her zaman dikkatliyim."

Onun yutkunduğunu, gözlerinin bunu yapmaya ne kadar yakın olduklarından dolayı donuklaştığını gördü. "Karar senin *bebeğim*."

Ellerini adamın omuzlarına koydu, tırnaklarının uçlarını adamın tenine geçirdi ve dikkatle ona baktı. "Bunu ne kadar çok istiyorsun?"

Titriyordu, zar zor konuşabiliyordu. "Kendimi yok etmek üzereyim." Kadın titrek bir nefes aldı. "Ben de öyle."

Tek bir cevap vardı; teslim olmaktan başka yapacak bir şey kalmamıştı. Yere çöktü.

Kadının o aç yanı onu içine çekmeye başladı, yavaşça, derinlemesine ve adam çok tatlıydı, onun için çok hareketsiz duruyordu, bakışlarındaki sıcaklık kalbini dağlıyordu. Odanın öbür ucundaki eski müzik setinden Solomon Burke, duygusal "Cry to Me "yi çaldı ve sarsıcı ritim onun hareketlerini hızlandırdı. Şarkı büyükannesinin eski bir favorisiydi ama Jake'le yakıcı notalar eşliğinde sevişirken, bu notalar onu daha önce hiç olmadığı kadar etkiledi. Müzik onu Jake'e doğru eğilmeye, boynunu öpebilmesi için başını arkaya yaslamaya itti.

"Acıdı mı?" diye fısıldadı boğazındaki küçük ısırıklar arasında.

Gözleri buluştu. Acıması *gerekirdi*. O çok büyüktü. Ama acımadı. Kadın sadece başını salladı. Bir sonraki hamlesini karşılarken seksi bir gülümsemeyle birlikte tatmin edici bir hırıltı çıkardı.

"Mmm," diye mırıldandı, kalçaları şarkının ritmiyle mükemmel bir uyum içinde buluştu.

Uzun, yumuşak darbelerle içine doğru itti, elleri saçlarında, kızın elleri boynuna dolanmıştı. "Ahhh, *oui, beb*."

Hareketleri yavaş, yoğun ve tutkunun ikisinden birinin gözlerini kapamasına neden olduğu anlar dışında, sürekli birbirlerine bakıyorlardı, öyle ki kadın inlediğinde o sıcak kahverengi gözlere bakıyordu. Ezici zevkten haykırdığında, o da

o sıcak kahverengi gözlere bakıyordu. Ve içinde sıcaklık yükselmeye başladığında, ona karşı yumuşak bir şekilde eğilirken nefesi kesildiğinde, hala o güzel, sıcak kahverengi gözlere bakıyordu.

Serbest bırakılma spazmları vücudunu sarstı, onu adama karşı daha da sertleştirdi, inletti ve inletti ve her şaşırtıcı titreşimle inletti. Adam, "*Mon Dieu*, ben de," diye mırıldandığında kadın hâlâ boşalıyordu, bakışları hâlâ birbirine bağlıydı.

Güçlü bir iniltiyle kendini onun içine boşalttı, ikisi de yorgunluktan nefes nefese kalırken kollarını onun etrafına doladı.

İşi bittiğinde kulağına "Özür dilerim," diye fısıldadı.

Kadın hafifçe geri çekildi. "Ne için?"

"Oraya varmamız ne kadar uzun sürdüyse, biraz daha sürmesini sağlamalıydım."

Şaşkındı, "Jake, bu hayatımın en iyi seksiydi" derken memnun bir gülümsemeye izin verdi.

Yüzleri hâlâ birbirine yakındı, ağzının kenarları gülümsedi. "O zaman bugün şanslı günün, *chère*. Çünkü bunun geldiği yerde daha çok var."

Yanına uzandı, çarşafı bellerine kadar çekti, başını bir dirseğiyle destekledi. "Acımadığına sevindim." Onu daha önce hiç bu kadar seksi görmediğinden emindi, yatakta çıplak, gözleri yarı kapalı, çenesi bir günlük koyu kirli sakalla kaplı.

Gözlerini ona dikmiş, gecenin sesini dinliyordu. Plakların hepsi düşmüş ve çalmaya başlamıştı; geriye kalan tek müzik bataklıktan geliyordu. "Ben de."

"Başka zamanlarda acıdı mı? Yani, üniversiteli çocuktan beri?"

"Biraz, sanırım," dedi yutkunarak. "Ama ... acıttığı adamlardan daha büyüksün, o yüzden bilmiyorum ..."

"Bunu daha önce kendin açıklamıştın, tatlım. Çünkü onlar için ateşli değildin, vücudun hazır değildi. Bu gece hazırды."

"Hiç öyle oldu mu?" dedi baş döndürücü bir iç çekişle.

Yer değiştirirken kolundaki dövmeyle fark etti. Yumruk büyüklüğünde, siyah ve gri renklerle boyanmış dövme, resmini kolayca çıkaramayacağı kadar karmaşık görünüyordu. Dokunmak için uzandı. "Senin dövmen ne?"

"Aziz Mikail, baş melek."

Daha yakından baktığında kanatlı bir meleğin kılıç salladığını ve bir tür iblisin kafasına bastığını gördü.

"Polis memurlarının koruyucu azizi," diye açıkladı. "Şeytanı cehenneme atıyor. Bu iyiliğin kötülüğe galip gelmesi gibi bir şey. Bizi koruması için Aziz Michael'a dua ediyoruz."

Biz, demişti. Sanki hâlâ bir polismiş gibi. "İşe yarıyor mu?" diye sordu.

Sırt üstü döndü, ellerini başının arkasına koydu ve kahverengi çatalı tavana baktı. "Zor bir soru, tatlım. Neyi koruma olarak gördüğünüze bağlı."

Ona bakmak için yan döndü. "Hiç yaralandın mı?" Başını iki yana salladı.

"Sanırım Michael bedenime iyi baktı. Ama aklımla, kalbim, o kadar da değil."

Daha önceki seksi, baştan çıkarıcı Jake hafifçe solmuş, açıklanamaz da olsa büyük ipuçlarını gördüğü diğer tarafına yer açmış gibi görünüyordu. Bir şey onu incitmişti, hem de çok kötü bir şekilde. Acının, gecenin ılık havasında ter gibi ondan sızdığını neredeyse hissedebiliyordu.

"Bana nedenini söyle," dedi. "Neden artık polis değilsin?"

Ona okuyamadığı uzun, kasvetli bir bakış attı. Kalbi onun içinde sakladığı sırlar için acıyordu. "Bunu yapmaya devam edemeyecek kadar çok şey kaybettim," dedi sonunda.

"Ne kaybettin?"

Başını salladı ve yukarıdaki tavan vantilatörünün yavaşça dönüşüne baktı. "Konuşmak istemediğim şeyler."

Yutkundu, ne kadar burnunu sokacağına karar vermeye çalıştı. Bu gece paylaştıkları şeyi mahvetmek istemiyordu. Onun kollarında yatarken hissettiği güven duygusunu azaltmak istemiyordu. "Hatırlıyor musun, daha önce sana ailemden bahsetmiştim?" Bu düşünce midesini biraz bulandırdı ama duygularını bir kenara itip gerçeklere odaklandı. "Bunu düşünmek istemiyordum ama sen beni zorladın. Ve bu bir bakıma iyi bir şey oldu. Sence de öyle değil mi?"

Kahverengi bakışlarını ona çevirdi. "Yaşadığın bir sorunun temeline indi, tatlım. Hoş olmayan şeyleri düşünerek çözülebilecek hiçbir sorunum yok."

Nefesini içine çekti, onu kariyerinden vazgeçirecek kadar inciten şeyin ne olduğunu merak ediyordu. Üzerinde polisin koruyucu azizinin dövmesi olan bir adam

Kol'un işini önemsediği, onu *hayatı olarak* gördüğü açıktı. Fahişelere içki servisi yaparak hayatını kazanmak için bu yönünden vazgeçmiş olması, Jake'in daha önce hiç fark etmediği kadar muazzamdı. *Bu kadar değerli olan neyi kaybettin, Jake?*

Soru kalbini yakıyordu; sormak için can atıyordu. Bu gece onu takip etmenin dünyasını ona açacağından şüphelendiğinde haklıydı ve şimdi seviştiklerine göre, kafasındaki her düşünceyi, ruhundaki her sırrı bilmek istiyordu.

Tanrım, *bu* ayıltıcıydı. Ve kötüydü, gerçekten kötüydü.

Çünkü bu seksti, *gündelik* seks. Zaten olması gereken de buydu. Ne kadar bilmek isterse istesin, adamın sakladığı şeyleri daha fazla kurcalamaması için bir neden daha. Hayatının en güzel seks bir yana, bu adam ona bağlanması için kötü bir adam olacaktı -kendisinden binlerce mil uzakta yaşayan, muhtemelen dışarıdaki bataklıktan daha derin ve daha karanlık sorunları olan bir adam. Tamamen farklı bir dünyadan gelen bir adam. Evet, bu seksten başka bir şey değildi. Ve bu geceki sabrına ve şefkatine rağmen, onun farklı hissettiğine dair hiçbir yanılsaması yoktu ve bunu olduğu gibi kabul edecek kadar mantıklı olmasına sevineceğini biliyordu.

"Ayrıca," dedi sonunda, ona doğru bir bakış fırlatarak, "şu anda düşünecek daha iyi şeylerim var." Tekrar yan yattı ve bir elini beyaz çarşafın altından kalçasına doğru kaydırды. "Senin bu güzel vücudun gibi."

Bakışlarında parlayan bariz cinsellik, kızın alaycı bir gülümseme yaratmasına neden oldu. "Umarım bunu düşünmekten daha fazlasını yaparsın."

Seksi bir sırıtış attı. "Peki benden tam olarak ne yapmamı istiyorsun?" "Beni şaşırt."

Ve onu kendine çekti, göğüs göğüse, uyluk uyluğa, kalça kalçaya. Karnına sıcak bir kaya sütunu bastırdı. "*Bu bir sürpriz mi?*"

"Bu çok *güzel* bir sürpriz." Daha öncekinden bile daha iyiydi, artık onun vereceği şeyle başa çıkabileceğini biliyordu. Gözlerinin içine bakarak dudağını ısırды ve düşüncesizce kollarını ona dolayarak sert poposuna yerleştirdi.

"Mmm," diye homurdandı, o da aynısını yaptı. Bu noktada yüzünde tuhaf bir ifade belirdi ve "Fark etmediğim dövmelemin yok, değil *mi?*" dedi.

Gülmek için hafifçe geri çekildi. "Ben mi? Hayır. Ben pek dövme yaptıran bir kız değilim."

Kızın cevabına kıkırdadı, sonra geri çekildi ve o n u yüzüstü yatırdı. Eli hâlâ poposundaydı ve poposunu inceliyor gibiydi.

"Ne arıyorsun?" Omzunun üzerinden gülümsedi. "Hiçbir şey," dedi başını hafifçe sallayarak. "Sadece kontrol ediyorum." "Neyi kontrol ediyorsun?"

Ona doğru sırtıttı. "Sadece kışının o mavi kotun içinde olduğu kadar iyi görünüp görünmediğine bakıyorum."

"Ve karar?" "Suçlu bulundu, *beb.*"

Interlude

Gelin duvağı ya da balerin tütüsü gibi sert, renkli ağlarla dolu BEYAZ BİR ODA. Pembe ... lavanta ... gökyüzü renginde mavi. Metrelerce uzanıyor ve diğer tarafta onu görüyorsunuz.

Sadece yüzü ağla örtülü ve renkler kalın gölgeler oluşturuyor. Net olarak seçebildiğiniz tek şey, elinde tuttuğu ametist tonundaki canlı lale; kolunu uzatarak size onu uzatıyor.

Pastel bir ormanda yolunuzu bulmanıza yardımcı olan palalar gibi uzanmış kollarınızla şeffaf kumaş perdelerin arasından ilerliyorsunuz.

Ona doğru kıvrılan uzun, sivri bir parmağıyla işaret ediyor, sessizce "Buraya gel" diyor. Ama görünen o ki, ne kadar çok ağ katmanını itip geçerseniz geçin, yolunuzda daha fazlası büyüyor ve asla yaklaşılamıyorsunuz.

Kalbin bir yük treni gibi çarpıyor ve ona ulaşmaya kararlısın, sana vereceği şeye o kadar açsın ki. Laleye değil, diğer her şeye. Ona ulaşmak için ne kadar çok çalıştığını görmesini umuyorsun. Umarım onu ne kadar çaresizce istediğini biliyordur.

Sonunda, aranızda sadece son bir mavi ağ tabakası geriliyor. Aradan onun güzel tenini, soluk kıvrımlarını, davetkâr gülümsemesini görüyorsunuz. Lale gitti.

-Kollarını açmış, seni bekliyor.

Ağları yumruklarınızda topluyorsunuz, daha sıkı ve daha sıkı, ama sonra ... maviden oluşan demet gözlerinizin üzerini örtüyor. Tam onu herhangi bir engel olmadan görebilecekken, görüşünüz mavi bir göz bağı tarafından tekrar buğulanıyor.

Küçük elleri kollarınızı sıkıca kavıyor, sizi geriye doğru itiyor ve yere düşmeyi bekliyorsunuz, ama bunun yerine bir yatağa düşüyorsunuz ve onun tırmanışını hissediyorsunuz, üstünüze binmek için sürünüyor, uylukları karnınıza doğru uzanıyor. Kollarınızı başınızın üzerine doğru itip sizi aşağıda tutarak kontrolü ele geçirirken onu hâlâ sadece gölgede görüyorsunuz.

Yine de kavga etmiyorsunuz, çünkü neden edesiniz ki? Yaptığı her şeyi yapmasını istiyorsunuz - tırnaklarını göğsünüzde hafifçe gezdirmesini, göğüslerini ağzınıza indirmesini, sertliğini yumuşaklığıyla kaplamasını, sizi sıcak ve sıkı bir şekilde ona bağlamasını istiyorsunuz.

İnlemesini ve üstünde kıvranmasını istiyorsun. Seni sertçe öpmesini ve kesik kesik nefeslerle adını fısıldamasını istiyorsun.

Onun zevk çıgıllıkları atmasını istiyorsunuz. Size karşı kasılmasını ve neşesinin her zerresini size hissettirmesini istiyorsunuz. Ve siz onun içine boşalana kadar tüm bunların sizi uçurumun kenarına itmesine izin vermek, tüm arzunuzu onun kabul eden bedenine boşaltmak istiyorsunuz.

Bittiğinde, ona sarılmak istersiniz, size sokulduğunu hissedersiniz.

Ancak ağ gözlerinizden ayrıldığında ve göğsünüzde yuvalanan kadına odaklanmak için zorlandığınızda, onu hala net olarak göremiyorsunuz ve sıcak bağlantıya rağmen garip bir şekilde yalnız hissediyorsunuz.

On Beşinci Bölüm

Robert'ın 1957 model Thunderbird'ü I-10 boyunca hızla ilerlerken ılık gece rüzgârı Tina'nın saçlarını savuruyordu. Pontchartrain Gölü'nün karşısındaki geçitten geçerken, ay suyun üzerinde gümüş bir parıltı oluşturuyordu. Tina, Tubes'un eski şarkısı "She's a Beauty "yi mırıldanıyor ve araba sürerken Robert'ın koluna sıkıca yapışuyordu.

Bütün gece rüya gibi geçmişti. Kırsaldaki gösterişli bir çiftlik evinde muhteşem bir akşam yemeğini paylaşmışlardı ve o kendini bir prenses gibi hissetmişti. Adamın onun için seçtiği zarif bir elbise giymişti ve bu gecenin erken saatlerinde adam ona daha önce verdiği elmas kolye ve küpelere bir de elmas tenis bileziği eklemişti.

Şimdi o da radyoyla birlikte şarkı söylüyor, ara sıra hızlı bir öpücük için dönüyor ve sonra tekrar yola odaklanıyordu.

Onu öpmek, onunla seks yapmak gittikçe güzelleşiyordu. Belki Russ'la olduğu kadar iyi değildi ama bu zamanla olacaktı. Ve bunun gibi anlar - sadece onunla birlikte olmak, gülmek, eğlenmek- bir ilişkinin *asıl* anlamı bu değil miydi?

"Seni seviyorum," dedi boştaki elini onun Armani giysili kalçasının üzerinde kıvrarak. "Mmm, ben de seni seviyorum, sevgilim."

Aklına tanıdık bir düşünce geldi: Stephanie onun ne kadar klas bir oyuncuya dönüştüğünü görse şaşırmas mıydı? Yine de bu düşünce onu biraz üzdü. Kendine rağmen Steph'i özlüyordu. Onu aramak için can atıyordu

Robert'tan yeni bir cep telefonu, sadece ona *-birine- ne kadar masalsı bir* akşam geçirdiğini söylemek için.

Ama hayır, yapamazsın. Henüz olmaz. Robert Melissa'dan kurtulana kadar olmaz. Boşanma sürecinde olan bir adamla çıktığını söylemek, hâlâ karısıyla yaşayan bir adamla çıktığını söylemekten çok daha iyi geliyordu. Her şey mükemmelden daha az mükemmelken, kız kardeşinin ona fırlatabileceği herhangi bir cephane varken Stephanie'yi aramak hata olurdu. Steph'i seviyordu ama onun onayını almak zordu.

"Geceyi burada geçirebilir misin?" diye sordu.

Ona "sen daha iyi bilirsin" der gibi baktı. "Yapamayacağımı biliyorsun, aşkım."

Evet, biliyordu ama nedense hâlâ canını yakıyor, gecenin "mükemmel" yanını biraz olsun yok ediyordu. "Artık böyle olmayana kadar, her gece yanımda uyuyana kadar sabırsızlanıyorum."

Onun gidişini her zaman bu kadar umursamamıştı ama şimdi kendini yalnız hissediyor ve mutluluğu için Robert'a giderek daha fazla bel bağlıyordu. *Seni seviyorum* sözcükleri de son zamanlarda dudaklarından daha kolay dökülüyordu. Onunla ne kadar çok zaman geçirirse, bu adamın hayatının *onun* hayatı haline geldiği, onun da bu hayatı paylaşmasını istediği o kadar *gerçek görünüyor*du. Belki saf romantizm açısından Russ'la olduğu kadar iyi değildi ama Robert'ta bir şey vardı, çok köklü ve sofistike bir şey - onun dünyasına ait olmak ve gurur duyabileceği türden bir eş olmak istiyordu.

"Bütün gece süren bir iş sorunu gibi bir bahane uyduramadınız mı?"

Onun yanında güldü. "Bana inanmasını istiyorsam hayır."

Sana inanıp inanmaması gerçekten önemli mi? Bu soru bir anda aklına takıldı ve evlilik bittiyse Melissa'nın tepkisini neden önemsediyini merak etmesine neden oldu. Ama geceyi mahvetmek istemiyordu. Sadece içini çekti. "Onu ne zaman terk ediyorsun?"

"Yakında, aşkım. Yakında."

"Ve sonra butiği ben yönetebilirim?"

"Tabii ki."

"O kadar iyi bir iş çıkaracağım ki, buranın bensiz nasıl idare edildiğini merak edeceksiniz."

Kibar bir gülümseme takındı. "Zaten biliyorum, sevgilim."

Bu güvence doğrudan kalbine vurdu. Yakında her şey mükemmel olacaktı. "Seni seviyorum," diye tekrar nefes aldı. Bunu söylemek daha doğru olmasına yardımcı oldu.

"Neden bana ne kadar çok olduğunu göstermiyorsun," diye önerdi, elini kendi eliyle örtmek için aşağı uzanarak. Sonra elini kalçasının yukarısına, bacaklarının arasına götürdü.

"Daireye döndüğümüzde," diye mırıldandı.

"Hayır, aşkım. Şimdi."

Sesindeki hafif talep havası onu hazırlıksız yakaladı ve midesi kasıldı. Kulağına yumuşak ve seksi bir sesle konuştu. "Beklemeyi tercih ederim. Uzun sürmez. Ve bu sana dört gözle bekleyeceğin bir şey verir."

Sadece kıkırdadı. "Yine de sabırsızlıkla bekleyeceğimiz çok şey olacak. Buna sadece bir aperiitif diyebiliriz." Avucunu daha sert bastırdı; o farkına varmadan, dokunuşu olduğu yerde donup kalmıştı. İki elini direksiyona doğru kaldırarak koltuk başlığına yaslandı ve "Fermuarımı aç" dedi.

İstemiyordu. Nedeninden emin değildi... belki de bu bir fahişeye yapması için para ödeyeceğin bir şey gibi görünüyordu, sevdiğin kadın istemiyorsa onunla ısrar edeceğin bir şey değil.

Adamın gözleri yoldan kadına kaydı, gülümsemesi ikna ediciydi. "Çok şey mi istiyorum, sevgilim?"

Hayır, yapmadı. Bunu inkar edemezdi.

Hem bunu neden bu kadar büyütüyordu ki?

Ona *her şeyini* verdi ve karşılığında çok az şey istedi. Sadece sevgisini. Ve seksini. Son birkaç gündür bu ikisini bir araya getirmek için çok çalışıyordu; bu her şeyi gerçek kılıyordu, her şeyi yoluna koyuyordu.

Yutkundu. Bu iyi olabilirdi. Bu, onu hâlâ bir fahişe gibi gördüğü anlamına gelmiyordu.

"Ne bekliyorsun?"

"Hiçbir şey," diye fısıldadı, sonra adamın pantolonunun fermuarını açtı. Ve kendi kendine bunun geceyi daha az rüya gibi yapmadığını söyledi. Sonunda her şey yine de mükemmel olacaktı.

ERTESİ SABAH Jake, Stephanie'nin karşısında oturduğu sandaliyle bataklıkta kürek çekiyordu. Onunki gece batmıştı.

Sabahın erken saatlerinde bataklığı severdi. Günün sıcağı bastırmadan önce, suyun etrafındaki görüntüler ve sesler ona dünyanın yeniden doğduğu hissini verirdi. Beyaz çiçekler açan zambak yastıkları

Teknenin bir tarafına su serpilmişti; kıyı şeridinde fil kulaklarının çevrelediği su mercimeği diğer tarafta yüzüyordu. Kıyıya yakın bir yerden süzülerek geçen karlı bir ak balıkçıl Jake'in dikkatini kıyıda çamura uzanmış bir kayman balığına çekti.

"Küçük *cocodrie*," dedi, Stephanie'nin yararlanması için işaret ederek. Stephanie hafifçe gerildi ve adam kıkırdadı.

"Endişelenme, *canım*. Teknemde sızıntı yok."

Başını eğerek mahcup bir gülümseme attı. "Louisiana'da timsah değil timsahlar var sanıyordum."

Başını salladı. "Ama atalarım aradaki farkı bilmiyorlardı, onlara *kokodri* demeye başladılar ve öylece kaldılar."

"Mmm," dedi, rahatlamış gibi görünerek, bir heykel gibi hareketsiz duran küçük, karanlık kayman balığını incelemek için döndü. Bayan Chardonnay asla uzun süre korkmazdı.

Dün gece uykuya dalmadan önce iki kez daha seks yapmışlardı; ilk seferki gibi yavaş, şehvetli bir seks, ama her ilişkide biraz daha cüretkâr olmuş, onu daha derinlere çekmek için ellerini kıkına koymuş, bir keresinde bacaklarını sırtına dolamıştı. Bu çoğu insan için olağan bir şeydi ama Stephanie için değildi - o söylemeden de biliyordu. Onun içine kapanık küçük bir çiçek olduğunu hissetti ve dün gece onun çiçek açmaya başladığını, her birleştiklerinde yapraklarını biraz daha genişlettiğini izledi.

Çok güzel bir poposu vardı ama dün gece poposunu kontrol etmesinin asıl nedeni bu değildi. Nedense, hayır dediğinde bile, rüyalarından birinde olduğu gibi orada bir çiçek dövmesi olmadığını kendi gözleriyle görmek zorunda kalmıştı.

Aklını kaybettiğine dair bir işaret daha, ilk ve son kez. Stephanie Grant'in geldiği andan beri hayatın biraz dengesiz görüldüğünü fark ederek başını kısa bir süre salladı. Ama ondan önce de hayat pek yolunda gitmiyordu, belki de sadece hayal görüyordu.

İkinci kez sevişmeleri, onun arkasını inceledikten sonra olmuştu. Üçüncüsü ise rüyadan uyandıktan sonra, tam bir şok içindeydi.

Çünkü vücudunun açıkça ihtiyaç duyduğu tatmini daha yeni elde etmişken neden hâlâ erotik, ihtiyaç dolu rüyalar görüyordu? Rüyalara sebep olan şeyin basit bir şehvet olduğundan, gecenin içindeki dileklerden başka bir şey olmadıklarından emindi, çünkü ona sahip olamıyordu. Ama şimdi

ona sahip olabilirdi, sahip olmuştu, bu yüzden rüya onu her zamankinden daha rahatsız hissettirmişti.

Seksin hayalini kurduktan sonra ona uzanmak doğal gelmişti. Oda karanlıktı, lamba sönmüştü, sadece ince bir ay ışığı şeridi yolunu aydınlatıyordu. Ve tıpkı rüya gibi -Tanrı'm, ihtiyaç onu nasıl da çarpmıştı, yeni ve ezici bir şey gibi. İkisinin de yarı uykuda olmasına sevinmişti, kadının zevk dolu iç çekişlerinin kapalı gözlerle gelmesine sevinmişti, adamın yüzünden damlayan duyguları görememesine sevinmişti. Hâlâ anlamamıştı ve bu çok rahatsız ediciydi.

Mavi bir yusufçuk vızıldadı, uzaklaşmadan önce teknede aralarında uçuştu ve sessizlik onu rahatsız etmeye başladı. Normalde biriyle birlikte olsa bile saatlerce konuşmadan durmaktan memnundu ama bunun dün geceyle ilgili belirsizliğin bir parçası olduğunu düşünüyordu. "Çok sessizsin," dedi.

"Yorgunum," dedi yumuşak bir sesle ve gülümsedi. "Beni yordun."

Kendi sırtışı da kaçırıyordu. Onun yorgunluğuna neden olma fikri hoşuna gitmişti. Son zamanlarda düşündüğü o ateşli, yavaş, bütün gece süren seksi kesinlikle yapmışlardı.

"Bana evden bahset," dedi.

Gözlerini ona dikti; sabah makyajsız ve saç fırçasız bile çok güzeldi, elmacık kemiklerini aydınlatan yüksek pembe rengi vardı. "Sana evden bahsetmiştim."

"Hayır, üzerinde yaptığınız işlerle ilgili. Mutfaktaki yeni zemin ve yeni lavabo. Buraya geri mi taşınacaksınız?"

Hayır, sadece fırsat buldukça oraya kaçıyorum. "Artık benim için sadece bir hafta sonu mekânı" dedi.

"Ve tüm tadilatı kendiniz mi yapıyorsunuz?"

Başını salladı. *Ağır fiziksel işler daha az düşünmemi ve daha iyi uyumamı sağlıyor. Dolduracak başka bir şeyim olmadığında günlerimi dolduruyor.* "Bu şekilde ucuza geliyor."

İçinde yüzdükleri tekneye baktı ve "Malzemeleri oraya nasıl götürüyorsunuz? Elbette bunun içinde değil?"

Yumuşak bir şekilde güldü. "Hayır, *beb*. Evin önüne kadar giden bir yol var. Ama eğer bir şey taşımiyorsam, su ile gitmek yolculuğu yarı yarıya azaltır."

"Orayı seviyorsun." Bir soru değil, bir ifade.

"Evet, bu ..." *Güvenli. Özel. Kötü şeylerden uzakta.* "Burası evim."

Bir an ayak parmaklarına baktı, sonra adamın bakışlarıyla buluştu. "Dün gece seni takip ettiğim için mutluyum."

Ağzının kenarlarının hafifçe yukarı kalkmasına izin verdi. "Ben de, *chère*." Çok şaşırdım.

İleride, kıyıyı saran mürver çalılarını ve söğütleri bölen bir açıklık vardı. İskele görüldü ve Jake tekneyi oraya doğru çevirdi.

Beş dakika sonra deniz bisikletini kilitlemiş ve onu arabasına bindiriyordu. Camını hemen indirdi ve mavi gözleri onu delip geçti. "Keşke seninle geri dönebilseydim."

Buna ne diyeceğini bilemedi, bu yüzden sedanın yanına eğildi, bükülmüş kollarını kapıya dayadı ve ona sıcak ama kısa bir öpücük verdi.

Başını eğerek yumuşak bir kahkaha attı. "Bu söylediğin korkunç bir şeydi. Kulağa çok liseli gibi geldi."

"O kadar da korkunç değil," diye itiraf etti. Yine de artık yollarını ayırmalarının muhtemelen iyi olacağını düşünüyordu. Çünkü dün gece onunla ne hissetmiş olursa olsun, bu hâlâ hiçbir şey *ifade etmiyordu - edemezdi de*. İyi seks. *Harika seks*. Hepsi bu kadardı. "Beni takip etmen gerekecek, yolunu kaybetmediğinden emin ol."

Başını salladı. "Ama biraz yavaşlayabilir misin, Speed Racer? Dün gece sana yetişmekte çok zorlandım."

Güldü. "Elbette, *beb*. Kasabaya dönene kadar seni gözümün önünden ayırmayacağım."

Ya sonra? Sormadı ama soru havada asılı kaldı.

"Tina'nın resimlerini senden almak için daha sonra ya da yarın bir ara uğrarım." Kadın başını salladı. O da biraz rahatladı. "Ya da yarın" kısmını, bu gece onunla aynı yatağı paylaşmayacağını anlaması için eklemişti. Bunu bir *ara* tekrar yapmayacağını söyleyemezdi ama böyle bir planı yoktu. Bunun her gece olan bir şey olmasına izin ver.

Yine de, "Hoşça kal Jake ve dün geceyle ilgili olarak, bana karşı bu kadar sabırlı olduğun için teşekkür ederim," dediğinde, içgüdüğü onu bir kez daha öpmek için pencereden eğilmeye itti, bu seferki dillerle ve yumuşak iç çekişiyle tamamlandı, sıcaklığı doğrudan kasıklarına fırlattı.

"Hayır, *canım*, teşekkür ederim."

Taze bir arzudan söz eden son bir bakış attılar ve adam aptalca bir şey yapmadan önce onu kadından uzaklaştırıp kamyonetine bindirdi.

kapısını açıp onu arka koltuğa sürükledi. Paylaştıkları şey çok ateşliydi ama artık suçluluk duygusu ağır basmaya başlamıştı.

Eski kamyonu çalıştırdı, vites değiştirmek için aşağı uzandı, sonra Stephanie'nin arabasının etrafından dolaştı ve bataklıktan uzaktaki çakıllı yola yöneldi.

Başka bir kadınla birlikte olmak bir şeydi, ama başka bir kadınla birlikte olmak ve bu kadar çok duygu yaşamak, bu *bağlılık* duygusu - bu ihanet gibi hissettiriyordu. Becky artık ihanete uğradığını hissetmek için yanında olmasa bile. Asfaltsız yolun sonunda fren yaptığında, sanki Becky kamyonda yanında oturuyormuş, ne yaptığını biliyormuş gibi hissetti - Stephanie'yi ne kadar çok istediğini ve tüm bunların fiziksel olmaktan öte ne kadar iyi hissettirdiğini biliyordu.

İşte buydu. Kendini kaybediyordu. Mahalledeki hayaletler, bu bir şeydi. Ama kamyonette onunla birlikte olan hayaletler? Aklını kaçırmış olmalıydı. Becky burada değildi. Üzücü, hâlâ acı veren gerçek şuydu. Becky hiçbir yerde değildi.

Ama hayatına devam etmeliydi, değil mi? Tony hep bunu söylemiyor muydu? Annesi de. Annesi her zaman "O senin mutlu olmanı isterdi," derdi - en son küçük mutfağındaki küçük masada kızarmış tavuk yerken, burası hala peroksit ve perma solüsyonu kokuyordu.

"Eğer istediğine sahip olabilseydi," diye cevap verdi, "hala burada benimle olurdu." Hâlâ onun yenilediği küçük evde yaşarlardı, kız hâlâ yakındaki küçük okulda ikinci sınıf öğretmeni olurdu. Hayat hala harika olacaktı.

Jake başını salladı. Bazen bu hayat ona dünyalar kadar uzak, uydurduğu ya da hayal ettiği bir şeymiş gibi geliyordu. Becky gibi birini, kendisini bu kadar iyi hissetmesini sağlayan birini, ikisine de yetecek kadar iyiliği olan birini bulmayı hiç beklemiyordu - onu Becky'den önce olduğundan daha iyi bir adam yapmıştı.

Diğer günler, her şeyin gittiğine ve evi satıp arabayı takas ettiğine ve bir bok çukuruna taşındığına hala tam olarak inanamadan uyanıyordu çünkü artık nerede yaşadığının bir önemi yoktu.

Silkelen dostum. Stephanie dün gece ona kendini o kadar iyi hissettirmişti ki, neden bundan mutlu olamıyordu ki?

Denemelisin.

Bu sözlerin nereden geldiğinden emin değildi ama sanki kulağına fısıldanmış gibiydi. Doğru olduklarını biliyordu. Stephanie'yle şaşırtıcı bir seks yapmanın sorun olmadığına inanmak zorundaydı. En önemlisi de, bunun

Çünkü kamyonetine binmek ve aralarına biraz mesafe koymak için ne kadar endişelense de, şimdiden daha fazlasını istiyordu.

Başka bir şeye de inanmak zorundaydı. Tina Grant'i bulabileceğine inanmak zorundaydı. Çünkü artık inanmak *zorundaydı*. Stephanie'ye kız kardeşini geri vermeliydi. Onu hayal kırıklığına uğrattırsa buna dayanabileceğini sanmıyordu.

Tam o sırada onun kendisini takip ettiğini hatırladı ve dikiz aynasına baktı. Kahretsin, arabasının epey geride olduğunu zar zor seçebiliyordu. Frene bastı ve kendini azarladı. *Kadını o kadar çok düşünüyorsun ki onu unuttun.*

Otuz saniye içinde kadın hızla arkasından geldi. Adam yavaşladı, böylece kadın daha da yaklaştı, sonra camını indirdi ve başını dışarı sarkıtarak "Üzgünüm *bebeğim*" diye bağırdı.

"İyi ki hâlâ polis değilsin," diye bağırdı cevap olarak, "yoksa kendine ceza kesmek zorunda kalırdın."

Aynada ona gülümsedi, onun da gülümsediğini gördü. Kalbinin ısındığını hissetti. Ve kalçalarının içinin. Sonra gaz pedalına bastı, çünkü burada durmanın, sessiz yoldan çekilmenin ve şehre dönmeden önce son bir kez onunla birlikte bu acıyı dindirmenin kolay olacağını düşünmeye başlamıştı bile.

Ama zaten içini kemiren yeterince suçluluk duygusu vardı, daha fazlasına ihtiyacı yoktu. "Şimdilik hoşça kal, *canım*," diye mırıldandı aynada, sonra konsantre olmaya çalıştı

New Orleans'a dönerken Tina'yı aramak için başka ne yapabileceğini düşündü.

STEPHANIE yeni bir kadın gibi hissederek odasının kapısını itti. Tatmin olmuş bir kadın. Seks için koparılan yaygaranın ne anlama geldiğini nihayet anlamış bir kadın.

İlk öpücüğünü almış bir genç kız gibi kıkırdayarak yatağa düştü. Kadife bir yastığa sarılarak tavana baktı ve her şeyin şaşkınlığını yaşadı. Tanrım, o kadar güzeldi ki! Hatırladıkça seksi bir hırıltı çıkarıyordu. Jake o kadar sabırlı, o kadar tatlı ve o kadar *inanılmazdı ki*.

Tina'ya söyleyebilmeyi diledi. Aklına hemen kız kardeşi geldi - Stephanie'nin yakın olduğu, bunu *anlayacağından* ve kendisi kadar harika olduğunu düşüneneceğinden hiç şüphesi olmayan tek kadın.

Neredesin, Tina?

İçinden gelen bir dürtüyle yuvarlak yastığı bir kenara fırlattı ve başucundaki telefona uzandı. Chicago'daki kendi ev numarasını çevirdi, her gün yaptığı gibi mesajları almak için kodu tuşladı, belki kız kardeşi telesekreterine bir şey bırakmıştır diye. Ama hâlâ Tina yoktu.

Telefonu yuvasına geri bıraktıktan sonra cep telefonunda mesaj ya da cevapsız arama olup olmadığını kontrol etti. Hiçbir şey yoktu.

Sonra dizüstü bilgisayarına gitti. Tina'nın kendisine e-posta göndereceğinden kuşkuluydu, çünkü Tina'nın bilgisayar erişimi olan herhangi bir yerde olduğundan şüpheliydi. Yine de şu anda kız kardeşiyle konuşmayı o kadar çok istiyordu ki, olası her iletişim yöntemini kontrol etmekten kendini alamadı.

E-posta kutusundaki hiçbir şey umut verici görünmüyordu ama Grable & Harding'den gelen tüm yeni mesajları görünce midesi bulandı. *Yech.* Dişlerini tiksintiyle sıkarak ilk mesajı açtığı anda iş arkadaşlarından birinin bir konuda hızlı bir cevaba ihtiyacı olduğunu gördü. Bir yanıt yazdı ve gönderdi. Ancak bir sonraki mesaj o kadar basit değildi ve biraz zaman alacaktı. Bir sonraki de öyle. Ya da bir sonraki.

Son mesaj Curtis'ten gelmişti. Onun adını görünce yüzünü buruşturdu.

S-

Haberler kötü. Kablosuz iletişim şirketinin kampanyasında işler karışıyor. Rod Hartman nerede olduğunuzu merak ediyor ve başka biriyle anlaşmak konusunda kararsız görünüyor. Onu arayıp içini rahatlatılabilir misin?

Hazır gitmişken beni de arayıp içimi rahatlatılabilir misin? Seni gerçekten özledim ve kendimi çok uzakta hissediyorum. Sesini duymak ve iyi olduğunu bilmek istiyorum. Her ne kadar mahremiyetine saygı duysam da orada ne yaptığını bilmemekten nefret ediyorum. Senden haber almak için bekleyeceğim.

C

Stephanie masa sandalyesinde arkasına yaslandı, derin bir nefes aldı ve geri verdi. Tam bir oyunbozan. Ne zamanlama ama.

Ama gerçek şu ki, işini ihmal ediyordu. Aslında birkaç gündür Grable & Harding'i hiç düşünmemişti. Buna inanmakta güçlük çekiyordu ama bir şekilde bir hafta önce çok önemli görünen şeyler şimdi onun için arka planda kalmıştı. Dün cep telefonunda Curtis'ten gelen ve görmezden geldiği en az iki cevapsız arama görmüştü.

Yerleşme ve iş şapkasını takma zamanı gelmişti. Gerçi Rod Hartman'ı aramak için sabırsızlanıyordu ama önce ofisteki Curtis'i araması gerekiyordu. Bunu da özellikle yapmak istemiyordu.

Ama kendini telefonunu açmaya ve onun direkt hattını çevirmeye zorladı. Gününün en zor kısmı bu olacaktı, o yüzden bir an önce bitirse iyi olacaktı.

"Curtis Anderson." Onun tüm iş tonu.

"Ben Stephanie." Sesi farklı mıydı? Merak etti. Sesinde seksten kalan o yumuşak tınıyı o da duyacak mıydı?

Tepkisi rahatlama oldu. "Stephanie, Tanrı'ya şükür. Endişelenmeye başlamıştım."

Bilgisayarının ekranına tekrar baktığında mesajın dün sabah geldiğini gördü. "Özür dilerim," dedi suçluluk duygusunu bastırmaya çalışarak. "Dün bütün gün Tina'nın durumuyla meşguldüm."

"Tina'nın durumunun tam olarak ne *olduğunu* bana anlatma şansınız var mı?"

Soru ona ters gelmişti, adamın tavrı kız kardeşinin can sıkıcı biri olduğunu ima ediyordu. Ve bu muhtemelen *onun* hatasıydı, çünkü tüm bunlardan önce Tina'yı muhtemelen olgunlaşmamış ve umursamaz olarak resmetmişti, ama bu acıyı yumuşatmadı. Nefesini içine çekti ve sakince konuşmaya çalıştı. "Bakın, durum sadece... bir erkek arkadaşının peşinden buraya gelmiş ve ben onun eve dönmesini istiyorum."

"Ve bu kadar uzun sürdü mü?" Stephanie hemen cevap vermeyince, adam konuşmaya devam etti. "Dinle Stephanie, kötü adam olmaktan nefret ediyorum ama iznin pek iyi gitmiyor. İnsanlar bana sorunun ne olduğunu sorup duruyor ve verecek cevabım yok. Kişisel sorunların ya da sağlık sorunların olduğunu düşünüyorlar. Tanrı korusun. Dün de Stan bana senin geri döneceğini mi yoksa bu şekilde şirketten ayrılacağını mı düşündüğümü sordu."

Bu onu alarma geçirmeli, hemen bavullarını toplamasını sağlamalıydı. En azından Stan Grable'ı aramaya ve onu Grable & Harding'e olan yoğun sadakati konusunda ikna etmeye hazır olmalıydı.

Ama bunun yerine, bu onu sadece kızdırdı. "Son dokuz yıldır bu şirkete kanımı, terimi ve gözyaşlarımı akıttığım için aldığım teşekkür bu mu? Neden Stan'e hiç kullanmadığım kaç tatil günüm olduğunu ya da orada olmam gerektiğini düşündüğüm için kaç kez kendimi ofise hasta olarak sürüklediğimi bilip bilmediğini sormuyorsun? Grable ve Harding'den istediğim tek şey bu ve eğer bunu bana veremezlerse, cehenneme kadar yolları var."

Curtis bir süre sessiz kaldı ve sonunda, "Bitti mi?" dedi.

"Sanırım."

"Seni övmediğimi ve insanları her şeyin yolunda olduğuna ikna etmeye çalışmadığımı sanma, çünkü ettim. Bu şirkette uzun bir yol kat etmeni izledim ve sırf kız kardeşinin hayatını kontrol etme ihtiyacı hissettiğin için bunu kaybetmeni istemiyorum."

Nefesi kesildi. Sesi tıpkı Jake gibi geliyordu, başlangıçtaki gibi. Bir yanı Curtis'e Tina'nın kayboluşuyla ilgili gerçeği anlatmayı ve *o zaman* sadece kontrolcü bir abla olduğunu düşünüp düşünmediğini görmeyi diledi. Ama bu onu ilgilendirmezdi. "Senin bildiğinden daha fazlası var," dedi basitçe.

"Seni özledim."

Dün gece başka bir adamla yattım ve hayatımın en akıl almaz seksini yaşadım. "Bunu takdir ediyorum." Bu koşullar altında, bu duyguya karşılık veremezdi.

"Anlıyorum." Bu da fark ettiği anlamına geliyordu.

Ne diyeceğini bilemeden uzun bir iç geçirdi. "Ben ... gitmeliyim."

"Rod Hartman'la aranı düzeltecek misin?"

"Evet," diye tersledi. Bu kadar alınmamalıydı; az önce işini ihmal ettiğini kendi kendine itiraf etmişti. Yine de bu telefon görüşmesiyle ilgili her şey onu rahatsız etmişti.

"Stephanie," dedi sesi yumuşayarak. "Öyle mi?"

Kahretsin, kapı çalındı. Muhtemelen Bayan Lindman temiz havlu getiriyordu. Curtis, "Bana kızdıysan özür dilerim. Ayrı olmak ilişkimiz için zor." Curtis, "Bana aramızın iyi olduğunu söyle, olur mu?" derken kapıyı açtı.

Jake diğer tarafta durdu.

Nefesini içine çekti, cep telefonunu hâlâ kulağında tutuyordu. "Merhaba," diye nefes aldı, yüz ifadesinin ne kadar korkunç olduğunu merak ediyordu. Birdenbire *ikisini de* aldatıyormuş gibi hissetti, her ne kadar her iki durumda da bunun doğru olduğunu düşünmese de.

"Ne?" Curtis sordu.

"Bir dakika." Eliyle telefonu kapattı ve beklentiyle Jake'e baktı.

Çenesini indirdi. "Seni kötü bir zamanda mı yakaladım *beb?*"

En kötüsü. Curtis ona gerçekten değer verdiğimi düşünüyor ve bunu benden duymak istiyor. "Hiç de değil." Başını iki yana salladı. "Sadece iş için konuşuyorum."

"Tina'nın fotoğrafları için geldim. Tony ile öğle yemeğinde buluşacağım, yeni bir şey çıkma ihtimaline karşı onları almanın iyi bir fikir olabileceğini düşündüm."

"Ah. Elbette." Etrafına bakındı ve dün gece salona taşıdığı gece çantasının hâlâ şifonyerinin üzerinde durduğunu gördü. Telefonu bırakıp çantayı açtı, içinden fotoğrafları çıkardı ve kapıya döndü. "Al. Ve teşekkürler."

"Yakında temasa geçeceğim," dedi, kahverengi gözleri yarı kapalı ve cehennem kadar seksi bir şekilde eğildi, bir elini boynuna doladı ve yakıcı, sıcak bir dil öpücüğü için eğildi.

Adam gitmek için döndüğünde, kadın nefessiz bir şekilde orada durdu ve telefondan bir öpücük duymanın mümkün olup olmadığını merak etti. *Bunun* gibi bir şey, diye düşündü, *belki*.

Cep telefonunu alırken dudağını ısırdı. "Geri döndüm," dedi, sesinin gülünç derecede nefes nefese çıktığını düşünerek. Boğazını temizleyerek daha yüksek sesle "Özür dilerim," demeye çalıştı.

"Orada neler oluyor?"

"Sadece kapıda biri vardı. Önemli bir şey değil." *Sıcak ve ağır arzu dışında.*

"Aramızdaki her şey yolunda mı Stephanie?"

Gözlerini kapadı ve sorunun gitmesini diledi. Gitmedi.

Ona gerçeği söylemek zorundaydı ama şimdi, bu şekilde değil. Curtis ne zamandan beri bunun sıradan bir flörtten fazlası olduğunu düşünmeye başlamıştı? "Her şey yolunda," dedi. "Ama işe gitsem iyi olacak. Sonra konuşuruz. Hoşça kal."

On Altıncı Bölüm

''

Peki *buna* ne *sebe*p oldu?"

Jake elindeki po'boy'u tabağa indirdi ve masanın karşısındaki Tony'ye baktı. "Ha?"

"Öğle yemeği," diye açıkladı Tony.

"Yemek yemem lazım, değil mi?" Sandviçi tekrar eline aldı ve bir ısırık aldı.

Tony sadece güldü ve Jake nedenini anladı ama bir açıklaması olmadığı için bilmiyormuş gibi davrandı. Tony'yle iki haftada bir, ama her zaman arkadaşının ısrarı üzerine birlikte öğle yemeği yiyorlardı ve Jake dışarı çıkmak zorunda kalmamak için genellikle Tony'ye bir şeyler aldırıp evine getirtirdi. Bugün Tony'nin cep telefonunu aramış ve Fransız Pazarı yakınlarındaki bir lokantada buluşmak üzere mesaj bırakmıştı.

"Durum ne olursa olsun, seni biraz dışarı çıkarken görmek güzel. Yine de temiz giysiler giyebilirdin." Jake'e eleştirel bir bakış attı. "Bataklığındaki evde uyudum. Döndüğümde üzerimi değiştirmeye fırsat bulamadım." Gecenin büyük bölümünde uyanık kalıp güzel bir kadını inleştirdiği kısmı bilerek atlamıştı. Bu zor olmaya başlamıştı.

saatler geçtikçe kabullenmeye yetecek kadar.

Ama rüyayı neden tekrar gördüğünü bildiğine karar vermişti ve nedeni de en az seks kadar rahatsız ediciydi. Stephanie'yi ne kadar istemiş olsa da, hatta ona sahip olmasına ne kadar izin vermiş olsa da, kalbinin derinliklerinde onunla yedi ya da on yıl önce tanışmış olsaydı yapacağı gibi, *kendini* ona gerçekten *bırakmadığını* biliyordu.

Sekiz yıl önce. İçindeki şeylerin gitmesine izin vermemiştir. Belki de rüyanın ona, içini kemiren suçluluk duygusundan kurtulması *gerektiğini söylediğini* düşündü; belki de ona her şeyin yolunda olduğunu söylüyordu.

Jake Broussard, rüya analisti. Gözlerini devirdi, Tony'nin geç kalmasına ve şu anda menüyle meşgul olmasına sevinmişti; Jake'in üzgün görüldüğünü fark etmemiştir. Tony onu üzgün görmeye alışık olmadığından değil, ama ne zaman bir dersten kaçabilse, bu hoşuna gidiyordu.

Zaten Tony'nin ona yardım edebileceği bir şey de değildi. İçinin paramparça olduğunu hissediyordu. Başka bir kadına bakmaya hazır olmanın yakınından bile geçmiyordu ve tüm bu şefkatin nereden geldiğine dair hiçbir fikri yoktu. Becky'den sonra içinde böyle bir şey kaldığını bilmiyordu. Elinde değildi, onu terk etmiş gibi hissediyordu. Bir daha asla bir kadınla böyle bir şey paylaşmayı beklemiyordu ve paylaşmaması *gerektiğini* düşünmekten kendini alamıyordu.

Tony siparişini verdikten ve lamine menüyü peçeteliğin arkasına ittikten sonra, "Sophia'da bir şey mi var?" diye sordu.

Jake başını salladı. "Son birkaç gecedir izinliydim ama son zamanlarda olağandışı bir şey olmadı."

Jake hâlâ bir polis olsaydı Sophia'nın uyuşturucu teorisinin temeline inmek için daha çok çalışırdı. Ya da birkaç orta düzey uyuşturucu satıcısını yakalamanın birilerinin hayatında gerçekten bir fark yaratacağını düşünseydi

-Çünkü yapabileceklerinin en iyisinin *bu* olduğunu düşünüyordu; Typhoeus'a asla ulaşamayacaklardı.

Chez Sophia'da gözlerini sadece Tony'nin hatırı için, dostluk adına açık tutuyordu. Ne zaman eski içgüdüleri tekrar devreye girse ve kendisini birilerini alaşağı etmeye aç, sinsi sinsi dolaşan bir polis gibi hissettirse, kendine büyük resimde bunun bir önemi olmadığını ve umursamanın da bir faydası olmadığını hatırlatıyordu.

"Bana bir iyilik yap," dedi Tony, sonra da üçüncü kattaki birkaç müdavimi takip etmesini istedi ve birinin yüksek maaşlı bir işi olmasına, diğerinin de başarılı bir araba galerisi işletmesine rağmen "olması gerekenden fazla paraları olduğu için" radarına girdiklerini açıkladı. "Başka bir yerden geliyor olmalı."

"Ne yapabileceğime bakacağım," dedi Jake, "ama bu iyiliğe karşılık vermen gerek."

Tony kaşlarını kaldırdı, ta ki Jake Tina'nın fotoğraflarını yan yana koyduğu ve altına hayati bilgilerini yazdığı renkli bir kopyayı çıkarana kadar. "Bu kızı aramaya devam etmeni istiyorum."

Tony başıyla onayladı. "Resimlerin olması yardımcı olacaktır."

"Ayrıca Crescent'in salonunda onu bir kez daha gördüm. Oradaki bazı kızlar onu fotoğraflardan teşhis etti. Görünüşe göre Raven adında bir arkadaşı var ama ikisi de bir süredir ortalıkta yok."

"Fahişe arkadaşın da mı var?" Jake başını salladı.

"Öyle görünüyor."

Tony'nin ağzının kenarları hafifçe yukarı doğru kıvrıldı. "Bana bu kızı bulmanın senin için neden bu kadar önemli olduğunu söyleyecek misin?"

"Sana geçen gece söyledim. Kız kardeşi endişeli, geleneksel yollardan yardım alamadı ve ben sadece yardım etmeye çalışıyorum."

Tony'nin yüz ifadesi temkinli ve suçlayıcı bir gülümsemeye dönüştü. "Ve hâlâ bu güzel Stephanie ile aranızda romantik bir şey olmadığını mı iddia etmek istiyorsun?"

"Evet." Kısa. Basit. Ve doğru.

Çünkü doğru olmak *zorundaydı*. Başka hiçbir şey ona mantıklı gelmiyordu - en azından şimdilik. Ve onunla birlikteyken hissettiklerine gelince... bunu çözemiyordu ama gerçekliğiyle de başa çıkamıyordu, bu yüzden bir kenara itecekti. Tanrı biliyordu ki duygularını bastırma konusunda deneyimliydi. Bu basit olmalıydı. Ve hemen şimdi başlamalıydı. Şu andan itibaren, rüyaları ve ne anlama gelebileceklerini boş verin - şu andan itibaren, o güzel bir kadındı ve o da aç bir adamdı ve aralarındaki çekim bundan ibaretti. Ateşli seks. Başka bir şey yoktu.

Şu anda bile onu tekrar görme arzusuyla kanı kaynıyor olsa bile.

Yağmur boş avluda çarşaflar halinde yağıyordu ve Shondra ıslak kürkünün kokusuna rağmen Scruff'a sıkıca sarıldı, ki bu gerçekten de oturduğu ıslak yataktan daha kötü değildi. Kot pantolonu sıırılsıklamdı. Saçları da öyle. Eski beton temele ne kadar yaslanırsa yaslansın, o ve Scruff yine de ıslanıyordu.

Köpek inledi, o da kulaklarının arkasını kaşıdı. "Kötü olduğunu biliyorum ama bu gece elimizdeki en iyi şey bu."

İşte o zaman po'boy'u hatırladı. Bugün beignet yemek için Café Du Monde'a gitmemişti ya da her zamanki gibi öğle yemeğini Jake'le paylaşmamıştı -aslında, elinde kahverengi bir kâğıt torbayla avluya girdiğinde onun nerede olduğunu merak ederek oturuyordu. "Bugün öğle yemeğini dışarıda yedim, *tite fille*, ama sana da aldım."

"Teşekkürler," dedi usulca, çantayı aldığı anda adamın gözlerine bakamadı. *Adamın ona* yemek getirmesinde farklı bir şey vardı - belki de her gün ayak işlerini yapmak ona bunu hak ettiğini, bunun saf bir sadaka olmadığını hissettiriyordu. Bugün saf *sadakaydı* ama yine de almıştı. Gururu vardı ama bazen açlık galip geliyordu ve Jake'le tanıştığından beri midesi doyurulmaya çok alışmıştı.

"Neden kaşlarını çatıyorsun? Güzel bir biftekli po'boy seversin, değil mi? Patates kızartması da var." Yemek kulağa o kadar hoş geliyordu ki, midesi neredeyse sevinçten zıplayacaktı.

"Teşekkürler," dedi tekrar, bu sefer daha az çekingen bir şekilde. "Çok teşekkürler."

Kalın patates dilimlerini Scruff'la paylaşmış, hızlıca mideye indirmiş, sonra sandviçin yarısını yemiş ve kalanını sonraya saklamaya karar vermişti. Şimdi ikisini de neşelendirecek bir şey için iyi bir zaman gibi görünüyordu, bu yüzden sırt çantasına uzandı ve po'boy'dan geriye kalanları açtı. Kendisi de büyük bir ısırık almadan önce, Scruff'ın her zaman paylaştığını anladıktan sonra gerçekten sabırlı olmayı öğrenen Scruff için biftek ve sosla ıslatılmış Fransız ekmeğinden bir ısırık kopardı.

Birkaç dakika sonra yemek gitmişti ama yağmur hâlâ yağıyordu ve galerinin altına doğru eğilmediğinde bile teni nemli kalmaya devam ediyordu. Scruff'ın yalayıp temizlemesi için ambalajı uzattı, sonra bir top haline getirdi ve keşke kaçarken bir rüzgâr kesici getirecek kadar akıllı olsaydı diye düşündü.

Eğer tekrar yapacak olsaydım ...

Kalır mıydı? Kalmazdı. Bunu düşünmek bile tüylerini diken diken ediyordu.

Tekrar yapacak olsaydım, daha iyi toplanırdım.

Ve o piçten biraz para koparmanın bir yolunu bulurdum.

Avluda bir yerde bir kapı kapandığında irkildi, ayakkabılarını altına çekerek kendini olabildiğince küçük göstermeye çalıştı. Burada hiç kimse onu rahatsız etmemişti ama yine de olabildiğince görünmez olmayı seviyordu, özellikle de geceleri.

Bu yüzden, avluda koşarak kendisine doğru gelen ve tam önündeki çıkıntının altına eğilen adam suretini gördüğünde paniğe kapılmamak için elinden gelen her şeyi yaptı.

Ancak gelenin Jake olduğunu görünce yeniden nefes almaya başladı.

"Beni korkutmaya mı çalışıyorsun?"

Sadece güldü. "Sizi görmek de her zaman güzel, 'tite fille.'"

Koyun gibi yutkundu, adamın kafasını ısırıldığı için üzgündü. "Ne istiyorsun?"

"Belki de içeri gelmelisin." "Ha?"

Önce birkaç metre ötede yağan yağmura, sonra da kadının üzerinde yattığı şilteye baktı. "Yatağın sıırıslıklam olmuş. Sen de öyle."

Sessiz kaldı, bir cevap arıyor ve gergin görünüp görünmediğini merak ediyordu. Artık Jake'ten o şekilde korkmuyordu, gerçekten korkmuyordu. Yine de eski endişeleri göğsünü sıkıyordu.

Sonunda iç çekti. "Burası uyumak için kuru bir yer. İstiyorsan al. Ben şimdi geri dönüyorum."

Tam yağmura doğru geri dönmeye başlamıştı ki, "Scruff'ı getirebilir miyim?" diye sordu.

Bir adım geri çekildi ve gözlerini devirmeden önce köpeğe küçümseyen bir bakış attı. "Peki. Beni takip et."

Sırt çantasını bir omzuna atarak köpeği kucağına aldı ve Jake'in arkasındaki engebeli tuğlaların üzerinden geçerek tekrar siper altına girdiler, sonra da onu birçok kez inerken gördüğü merdivenlerden yukarı kadar takip etti. Bir ton ağırlığında olmasına rağmen Scruff'ı yere bırakmadı, onu içeri almadan önce Jake'i kızdıracak bir şey yapmasından korkuyordu.

Jake'i bir zamanlar beyaz olan duvarları artık sararmış, yerdeki eski muşamba çizilmiş ve yırtılmış bir oturma odasına kadar takip etti. Sarkık bir kanepenin üzerine gazete kâğıtları serpiştirilmiş, eskimiş laminat sehpanın üzerinde bir sepet çamaşır ve bir dizi boş konserve kutusu duruyordu.

"Ama şu it yere işemese iyi olur," dedi, onu yere bırakırken pençeleriyle muşambaya vuran Scruff'ı işaret ederek.

Etrafına bir kez daha baktı. "Buraya çok iyi baktığınız için mi?"

Jake uzun, sert bir an boyunca ona baktı ve sonra güldü. Sonunda, "*Mon Dieu*, sen komik bir çocuksun," diyene kadar kahkahanın zengin sesi boşlukta yankılandı. Bunu hep unutuyorum."

İçinin hafiflediğini hissederek kırık dökük kanepeyi işaret etti. "Bu benim mi?"

Başını salladı. "Gazeteyi yere at."

"Ya da çöpe atabilirim." Bir bakışta geçen haftadan kalma olduğu anlaşıldı. "Çöp kutun var, değil mi?"

"Evet, bir çöp tenekem var," diye cevap verdi biraz alaycı bir ifadeyle. "Mutfak tezgahının yanında."

Gazeteyi karıştırırken gözleri sehpanın üzerindeki çerçeveli bir resme takıldı. Güzel beyaz bir kadın, koyu kahverengi dalgalı saçlar, burnunun üzerinde hafif iller. Kollarını kavuşturmuş, güneş gözlüklerini başının üzerine kaldırmıştı. Boynunda renkli boncuklar asılıydı. "Bu senin kız arkadaşın mı?"

Başını mutfağın köşesinden uzatıp baktı, gözleri biraz bulutlanmıştı. "Hayır."

"Kim o zaman?" diye sordu kadın, adam kapı aralığından geri kaybolurken. "Karım."

Vay be! "Evlili misin?" Kanepenin ucuna doğru yürüdü ve geniş, kemerli açıklıktan bakarak adamın yığınla çöp torbasını kapattığını gördü.

Görevine geri dönmeden önce kısa bir süre ona baktı. "Artık değil. O öldü."

Tüm kanı Shondra'nın ayaklarına akmış gibi hissetti. Ölen bir karısı olacak kadar yaşlı değildi. Bu pek çok şeyi açıklıyordu. "Özür dilerim," dedi usulca.

Dolu çantayı eski bir buzdolabının üzerine bıraktı, içinde teneke kutular ve şişeler tıkırdadı ve hala ona bakmadı. "Üzölmene gerek yok. Herkes bir gün ölür."

Jake bakmıyor olsa da başını salladı ve kanepeye oturdu. Scruff yanına atladı ve Jake'in ne kadar sarkık olursa olsun kanepesinde ıslak köpek patileri istemeyeceğini bildiğı için onu yere itti.

İyi de oldu, çünkü tam o sırada geri geldi ve diğer uca oturdu. Scruff ayaklarının dibinde durdu, dili açık ağzının bir kenarından sarkıyordu ve kadın onun tüylü sırtına bastırdı, ta ki Scruff yere doğru eriyip tenis ayakkabılarının parmak uçlarına uzanana kadar.

"Belki de seninle konuşmamız gerektiğini düşünüyorum," dedi Jake. Kaslı kollarından birini kanepenin arkasına doğru uzattı, koyu mavi tişörtünün kolu ön kolunu geriordu.

Bakışlarını kaldırdı. "Ne hakkında konuşmak istiyorsun?" "Nereden kaçtın Shondra?"

Adını kullanması onu şaşkına çevirmişti; daha önce ona hiç bu adla hitap etmemişti. Ama yine de sessiz kaldı.

"Burada, şehirde mi, şehrin dışında bir yerde mi, tamamen farklı bir yerde mi?"

Sonunda konuştuğunda sesi yumuşak çıkmıştı. "Söylemiyorum."

"Neden?"

Derin bir nefes aldı ve geri verdi. "Çünkü beni oraya geri götürmeye çalışacaksın ve ben gitmeyeceğim."

"Kaçmanı gerektirecek kadar kötü olan neydi?" "Sana söyledim. Sadece başa çıkamadım."

Başını öne eğdi. "Bu ne anlama geliyor?"

Neden gittiğini düşündüğünde her zamanki gibi midesi sıkışıyordu. Daha önce anlatmaya çalışmıştı. Bir keresinde büyükannesi Maisy'ye anlatmayı denemişti. Ve en iyi arkadaşı Donya'ya pijama partisinde söylemeye çalışmıştı. Ama her seferinde boğazı kendi kendine kapanmış gibiydi.

Bütün bunlara rağmen, yine de ... şaşkınlıkla kendini yavaş yavaş *Jake'e* anlatmaya başlarken buldu. Belki de sadece yapıp yapamayacağını görmek için. "Babam birkaç yıl önce gitti."

Jake'in kahverengi gözleri kısıldı. "Bu çok zor."

Anında savunmaya geçti, belki de cevabı çok klişe geldiği için. "Sert olduğu hakkında ne biliyorsun ki?"

"Benim babam da annemi ve beni terk etti. Ben on iki yaşındayken."

Öfkesi yatıştı, midesi biraz rahatladı. "Benimki çıktığında on dört yaşındaydım." Bakışlarını tekrar kaldırmadan önce uzaklara, dizlerine doğru baktı. "Onu özleyor musun?"

"Onu çok özledim. Yıllarca geri geleceğini düşündüm." "Hiç döndü mü?"

Tereddüt etti, sonra başını salladı. "Hayır. Hâlâ yok."

Yutkundu ve bunun babasının geri döneceğine dair umudunu öldürmesine izin vermemeye çalıştı. Elbette artık evde olmadığından bunu bilemezdi. Bunu daha önce hiç düşünmemişti; babasının eve gelip gelmeyeceğini bilmenin hiçbir yolu olmadığını.

"Her neyse," diye devam etti, "annem beyaz bir adamla birlikte oldu." Kendi sözleri karşısında hafifçe irkildi ve "Alınmayın" diye ekledi.

Yumuşak bir gülümseme attı. "Alınmadım."

"Evlenemiyorlar çünkü babam gideli çok olmadı ama bizimle yaşıyor, sanki sahip olduğumuz her şey *bizden* çok *onunmuş* gibi. O

Kendini bir şey sanıyor ve her zaman ..." Yere baktı, midesi yine çalkalanıyordu. "Her zaman beni rahatsız ediyor."

"Nasıl rahatsız ediyorsun?"

Bariz cevabın sıcaklığı yüzüne vurdu ve gözlerini kaçırıp kot pantolonuna dönmesine neden oldu. Sağ dizinin hemen üstündeki deliğe uzandı ve kalın, yıpranmış ipliği hafifçe çekti.

Aslında büyükannesi ve Donya ile konuştuklarından daha fazlasını anlatamamıştı ama bir şekilde onun kendisini duyduğunu, anladığını biliyordu.

"Özür dilerim," dedi, derin sesi daha önce hiç duymadığı kadar rahatlatıcıydı. "Bana daha fazla anlatmanı istemem."

"Sorun değil," diye omuz silkerek yalan söyledi, ama hâlâ kotun iplikleriyle oynuyor, parmaklarını tekrar tekrar üzerlerinde gezdiriyordu. "Sadece

... berbat, anlıyor musun?"

"Biliyorum," dedi. Ama onun bunu hafife aldığını düşünüyordu. Midesi düğüm düğüm olmuştu ve tek dileği adamın nerede yaşadığını söylemesiydi, böylece gidip ona yeni bir göt deliği açabilirdi. Belki annesini de. Peter, Paul ve Mary. Başlangıçta onun yanında bu kadar gergin olmasına şaşmamalıydı.

Ve lanet olsun, o ... kaç yaşındaydı? On altı mı? Onun on dört yaşından bir gün bile büyük olduğunu tahmin edemezdi ve bilmediği için de memnundu çünkü bu onu, bırakın evine davet etmeyi, onunla bir şeyler yapma konusunda daha da tereddütlü yapardı. *Merde*, eğer biri bunu öğrenirse, Shondra'nın annesinin takıldığı türden bir adam gibi görünecekti.

Garip anı bozmak için, "Yiyecek bir şey ister misin?" diye sordu.

Kız heyecanla başını salladı ve adam koltuktan kalkarken, kızın cılız köpeğe doğru eğilirken gözyaşlarını sildiğini görmemiş gibi davrandı.

Mutfaka yöneldi ve buzdolabını kontrol etti. Bira, margarin, ketçap ve Tony'nin bir hafta önce zorla yedirdiği meyve salatasının son kalıntıları. Baş üstü dolabını açmak için döndüğünde bir kutu Rice-A-Roni ve biraz Pop-Tarts buldu.

"İyi stoklanmış bir mutfak tutuyorsun, değil mi?" diye sordu arkadan.

Kollarını kavuşturmak için tezgâha yaslanmadan önce alaycı bir gülümsemeyle ona döndü. "Pizzaya ne dersin?" Saat geç olmuştu - Sophia'dan eve geleli çok olmamıştı- ama akşam yemeği yememişti, bu yüzden ona da iyi gelmişti.

Gözleri parladı. "Gerçekten mi? Ciddi misin?"

Pizzanın onu bu kadar heyecanlandıracağını hiç düşünmemişti.

"Evet, tabii." "Ekstra peynir alabilir miyiz?"

"Sen ne istersen."

Şimdi ayaklarının dibinde oturmuş, onlara bakan köpeğe baktı. "Duydun mu Scruff? Pizza yiyoruz!"

Köpeğin pizzalarını yemediğini söylemeyi düşündü ama bırakalım da it yesin. Yine de tek kaşını kaldırdı. "Sadece ortalığı dağıtmasına izin verme."

Mutfağa göz gezdirdi. "Çünkü sen-"

"Biliyorum, biliyorum-ne kadar güzel bir yer. Ukalanın tekisin, biliyorsun." Gülümsedi. "Evet. Ama benden hoşlanıyorsun."

Jake birkaç saat önce telefonda ona, "TONY, Raven hakkında bir ipucu bulmuş olabilir," demişti. "Onunla gece yarısı Bourbon'da bir barda buluşacağım, iş çıkışı LaVeau's diye bir yer. Bize katılmak isteyebileceğini düşündüm."

"Elbette," diye cevap verdi, heyecanının Tina'ya bir adım daha yaklaşmaktan mı yoksa Jake'i görmekten mi kaynaklandığını merak ediyordu. Sadece bu düşünce bile onu heyecanlandırmıştı.

Şimdi Stephanie taksiyle Royal Street'e giderken kalbi muhtemelen atması gerekenden daha fazla atıyordu. Özellikle de dün bütün gününü ve bugünün büyük bir bölümünü iyi bir yönetici asker olarak geçirdiği, Rod Hartman'a güven tazeleme telefonunu verdiği, diğer ekip üyeleriyle e-posta ve telefon yoluyla görüştüğü ve kablosuz iletişim şirketinin sunumu üzerinde çalıştığı düşünüldüğünde. Temel olarak, kendi kendine önceliklerini doğru belirlediğini söylemişti. Bir gecelik seks, işini ve geleceğini önemsemek zorunda olmadığı anlamına gelmiyordu. Tüm bunlar onun normal, kırmızı kanlı bir kadın, Jake'in de normal -tamam, normalden daha ateşli- kırmızı kanlı bir adam olduğu ve bir ilişki yaşadıkları anlamına geliyordu.

Tanrım, diye düşündü Toulouse'da, Bourbon'dan bir blok ötede taksiden inerken, *umarım bu bir ilişkidir*. Adamın onu tekrar isteyeceğini umuyordu ... ve tekrar ... ve tekrar. Ve dün sabah kapısındaki öpücüğü hatırlayınca endişelenecek bir şey olmadığına karar verdi. Bu bir ilişkiydi. Devamı gelecekti.

Chicago'ya döndüğünde Curtis'i nazikçe hayal kırıklığına uğratmayı planlıyordu. Artık bir erkekle nasıl hissetmesi gerektiğini anladığına göre, gerçek bir bağ kuramadığı erkeklerle zamanını boşa harcamaması gerektiğini biliyordu. Onu heyecanlandıran erkeklerle yoluna devam etmeliydi. İşte

O anda, Jake'in onu tahrik ettiği kadar başka birinin onu tahrik ettiğini hayal bile edemiyordu ama tutku her zaman böyle değil miydi? Bu konuda çok az şey biliyordu ama durumun böyle olduğunu varsaymak zorundaydı.

Ve başka bir şey daha. "Keşke seninle geri dönebilseydim" gibi özlü sözler yok artık. Ne kadar nazik ve sabırlı olursa olsun, Jake gibi bir adamın bir ilişki aramadığını içgüdüsel olarak biliyordu. Tina'yı bulduklarında bu ilişki bitecekti. Ve bu sorun değildi.

Bu ihtimal midesinde çalkantı yaratsa bile.

Tamam, belki adama karşı bazı hassas duygular hissediyordu ama geçen gece bulmasına yardım ettiği cinsel özgürlük göz önüne alındığında bu doğaldı. Sorun değil, diye kendi kendine söz verdi. Bu sadece bir ilişkiydi.

İlk, diye düşündü biraz da ben özgürleşmiş bir yirmi birinci yüzyıl kadınıyım gururuyla. Onun ilk gerçek ilişkisi bu-her-şey-benimle-ilgili. Jason sayılmazdı, çünkü o ilk aşkı ve sadece bir kez olmuştu. Ve yattığı diğer erkeklerin hiçbirisi de sayılmazdı, çünkü gerçek bir tutku söz konusu değildi. Bourbon Caddesi'nin parti bölgesine ulaştığında, kalçalarının arasında *sevgilimle buluşacağım* düşüncesiyle gelen hoş bir karıncalanma hissetti. İlk gerçek, hakiki, iyi niyetli sevgilisiyle.

Karanlık saatler önce çökmüştü ve insan kalabalığı küçük caddede bir aşaağı bir yukarı hareket ediyor, barlara, restoranlara ve açık hava hediyelek eşya dükkânlarına girip çıkıyordu. Stephanie dört bir yanında gecenin canlandığını hissediyordu; insanlar kümeler halinde durmuş konuşuyor ve akla gelebilecek her türlü renkli karışımı içiyorlardı. Geceleri Bourbon'a en son gittiğinde fark ettiği gibi, bazıları Mardi Gras boncukları takıyordu. Her türden bar yoldan geçenleri çağırıyor, caz, karaoke, kasırgalar ve seks, seks, seks sunuyordu. Playpen'in önünden geçerken, Jake'le içeri girdikleri geceki çelişkili duygularını yeniden hatırlamadan edemedi. Tiksinti ve ... Jake'le olan tutku. Bakışlarını Jake'in onu anlamsızca öptüğü yolun karşılarındaki vitrine kaydırdı.

Tipik bir Fransız Mahallesi tuğla cephesinde yer alan LaVeau'yu bulduğunda, onu görmek için yanıp tutuşuyordu. Ve onun dün kapıdaki coşkusunu hayal etmemiş olması için dua ediyordu.

Açık giriş kapısından Cajun Fransızcasıyla söylenen bir şarkı yankılandı. İçeride, dekoru dışında genel olan küçük bir dans kulübü buldu: Her şekil, renk ve malzemedен Mardi Gras maskeleri mekânı kaplamıştı. Bu özellik bir şekilde LaVeau'nun gür ve gizemli havasını değiştirmişti.

Barda toplanan insanların arasından geçerken uzanıp onu yakalayacakmış gibi görünüyordu.

"Stephanie."

Jake'in zengin ve derin sesini duyunca kalbi neredeyse duracaktı. Döndüğünde onu Tony'yle birlikte arka tarafa yakın küçük bir masada otururken buldu. Onlara doğru ilerlerken, midesi Jake'in onu öptüğü andaki gibi kıpır kıpır oldu.

Gözleri buluştuğunda, sıcak bakışları onu anında müzikten ve insanlardan uzaklaştırdı, ona seksin korkulacak bir şey olmadığını, aksine zevk alınacak bir şey olduğunu gösterdiği bataklıktaki küçük eve geri götürdü, tabii birlikte zevk alacağınız doğru kişiye sahipseniz.

Yine de bu kadar çabuk, neredeyse yutkunacaktı. *Doğru kişi*, diye dzelitti hemen, sadece sizi gerçekten heyecanlandıran ve ... güvendiğiniz biri anlamına geliyordu. Yolun bir yerinde Jake'e pek çok açıdan gerçekten güvenmeye başlamıştı.

"Meknı iyi buldun mu?" diye sordu adam, kadın yanına bir sandalye çekerken. "Evet, sorun değil," dedi müziğin sesini bastırarak.

Tony hafıfe masaya doğru eğildi. "Birazdan burada bir randevum var, işten çıkar çıkmaz köşedeki restoranda buluşacağız. Jake'in seni davet edeceğini bilseydim, daha sakın bir yer seçerdim."

Gülümsedi. "Sorun değil, burayı seviyorum. Eğlenceli görünüyor."

Yine de, itiraf etmek gerekirse, burada asıl hoşuna giden şey yanında oturan seksi adamdı. Kaslı kolları her zamanki gibi iyi oturmuş koyu renkli tişrtlerinden birine uzanıyor, Aziz Michael'ın alt yarısı kolun altından görünüyordu. Simsiyah saçları gömleğin yaka bandının biraz üzerinden arkaya doğru uzanıyor ve birkaç tutam alnına doğru sarkıyordu. Gözleri bu gece gnahkrca sıcak görünüyordu ve dizi masanın altında onunkine dokunduğunda, gülümsemesi o tatlı, sıcak günahla daha da bağlanmış gibiydi.

"Kız kardeşinin arkadaşı Raven hakkında," dedi Tony.

Gözlerini kırpıştırdı, bakışlarını Jake'ten Tony'ye kaydırđı, şehvetli meşguliyetinden sıyrıldı. "Evet?"

"Etrafa biraz sordum ve çok fazla dolaştığını öğrendim, ama çoğunlukla CBD'de çalışıyor gibi görünüyor."

"CBD?"

"zr dilerim," dedi Tony. "Buralardan olmadığınızı unutmuşum. Kanal Caddesi'nin karşısındaki Merkezi İş Bölgesi. Toplantılara ev sahipliği yapan bir sürü büyük otel, yüksek ofis binaları ve bir kumarhane - oradaki

kızlar büyük

Şehir dışından gelen harcamacıların yanı sıra yüksek binaların arasına sıkışmış az sayıdaki lüks mekânda takılan yerel halk."

Başını salladı.

Jake, "Crescent MIA'da," diye belirtti.

Tony, "Jake'le birlikte bölgedeki en gözde mekânlara gidebiliriz diye düşündüm," diye devam etti, "hem Raven'ı hem de kız kardeşini sorarız, bazı barmenlere kız kardeşinin resmini gösteririz, bu tür şeyler işte. Fazla bir şey değil ama yine de bir şeydir."

Stephanie'nin kalbinde taze bir umut yeşerdi. "Bu doğru yönde atılmış bir adım ve bunu ne kadar takdir ettiğimi anlatamam."

Tony omuz silkti. "Sadece işim, gerçekten."

Yine de başını salladı. "Resmi yollardan gittiğimden bulduğumdan çok daha fazlası. Ve bana önemli bir ipucu gibi geliyor - en azından bakılacak çok daha fazla yer var."

Jake bir kolunu onun sandalyesinin arkasına dolayarak yaklaştı. "Ama iyi bir kız olacaksın ve olduğun yerde kalıp benden haber bekleyeceksin, değil mi?"

Üç kişinin bölgeyi iki kişiden daha kolay kat edebileceğini savunmayı düşündü ama bu yoldan kaç kez geçtiklerini göz önünde bulundurarak bundan vazgeçti. Bu yüzden sadece dudaklarını büzdü ve neredeyse pişmanlık duyarak başını salladı.

Tony'nin şaşkın bakışları karşısında Jake şu açıklamayı yaptı: "Bayan Stephanie özel dedektifçilik oynamayı seviyor ama ona sadece özgeçmişinden bu iş unvanını çıkarması şartıyla yardım ediyorum."

Tony'nin önünde biraz utanarak gözlerini devirmekten kendini alamadı. "Abartıyor. Ben sadece yardım etmeye çalışıyordum."

"Yaptığın şey başını belaya sokmaktı ve bunu sen de biliyorsun."

Jake'e alaycı bir bakış fırlattı, o da karşılık verdi. Ama kızgınlığının yanı sıra sağlıklı bir arzu dozu da hissetti ve gözlerini alaycı bir ifadeyle ona dikerken bile vücudunda ona dokunan noktaların tamamen farkında olmaya devam etti. Sandalyesinin arkasında duran eli omzuna doğru ilerliyordu. Dizi, masanın altında onunkine sıkıca bastırılmıştı. Bu iki küçük noktadan vücuduna frizonlar halinde elektrik yayılıyordu.

Her zamanki gibi muhteşem görünüyordu. Bu gece, dizinin birkaç santim üzerinde biten çiçekli güzel bir eteğin üzerine vücuda oturan, esnek, küçük lavanta rengi bir bluz giymişti. Sarı saçları her zamankinden daha düzdü, kulaklarının arkasına toplanmıştı ve ince bileğini çevreleyen bilezikle uyumlu boncuklu küpeleri görünüyordu.

"Sana bir içki getireyim mi?"

Hepsi başını kaldırıp ona ve Tony'ye uzun bira bardakları getirmiş olan yirmili yaşlardaki esmer kadını gördü. Stephanie'nin başını eğip düşünmesini izledi. "Ben deniz esintisi alacağım."

Kıkırdamadan edemedi.

Kadın fark etti ve "Ne?" dedi.

"Hiçbir şey," diye yanıtladı garson kız uzaklaşırken. "Sanırım ne sipariş ettiğinizi duymak hoşuma gidiyor. Asla aynı şeyi iki kez yemem."

Omuz silktili. "Çeşitlilik hayatın baharatıdır derler."

Yumuşak bir sırıtışın dışarı sızmasına izin verdi. "Ne yapacağı kestirilemeyen kadınları severim."

"Ve ben buna uygun muyum?"

Kısa bir süre başını salladı. "Aslında beni şaşırtmaktan hiç vazgeçmiyorsun."

Gülümsemesine karşılık verdi ve geçen geceyi, seks yapmamaya karar verdikten hemen sonra yaptıkları seksi, tam da sonunda bunun olmayacağı gerçeğini kabul ettiğinde onu bedeniyle nasıl sıcak bir şekilde sardığını düşündüğünü bildiğini tahmin etti. Şimdiye kadar karşılaştığı en ateşli sürprizdi.

Bir Zachary Richard türküsü sona erdiğinde, yerini daha canlı bir melodi aldı. "Dans et benimle," dedi.

"Ha?" diye sordu, sonra başını salladı. "Ben gerçekten dans etmem, *beb.*" "Ben de öyle."

"O zaman neden ..."

"Çünkü ne yapacağı belli olmayan kadınlardan hoşlanıyorsun."

Ayağa kalktı ve onun ellerini tuttu ve onu dans pistine çekmesine izin vermeden önce duyduğu son şey, varlığını neredeyse unuttuğu Tony'nin "Romantik bir şey değil, kıcımin kenarı" demesiydi.

Hayır, Jake dans etmezdi ama birdenbire küçük ama kalabalık bir dans pistinin ortasında, Stephanie Grant'le birlikte kolay, blues bir ritimle hareket ediyordu. İkisi de fazla zorlanmadan ritmi bulurken Stephanie ona gülümsedi; hâlâ iki elini de tutuyordu. Kalbi son zamanlarda hiç olmadığı kadar hafiflemişti. Tanrım, ne kadar zamandır olduğunu bile ölçemiyordu ve ölçmek de istemiyordu. Sadece onunla birlikte anın içinde olmak istiyordu - geçmiş yok, gelecek yok, bundan başka bir şey yok.

Kısa süre sonra kendini daha da yaklaştırmış, avuçlarını onun kalçalarına dayamış, müzikle birlikte sallanırken buldu, leğen kemiğinden leğen kemiğine, kollarıyla boynunu çevrelerken.

Hoparlörlerden Los Lonely Boys'un cennetin ne kadar uzakta olduğunu merak ettiğini duydu ve bazen çok yakınmış gibi görüldüğünü düşünmekten kendini alamadı.

Şarkı bitmeden önce bacakları iç içe geçmiş, birlikte hareket ettiklerinde mükemmel bir sürtünme yaratmış ve elleri daha da aşağıya, kızın kıkına doğru inmişti. Gözlerinin içine bakıp gülümseyerek "Edepsiz dans dedikleri bu mu?" derken onu daha da yakınına çekmekten kendini alamadı.

Kıkırdadı ve onun poposunu hafifçe sıktı. "Eğer öyle değilse, öyle olmalı."

Dilini yavaşça üst dudağının üzerinde gezdirdiğinde, kayganlaşmasını ve parlaklaşmasını izledi, ardından güzel ağzına yavaş bir öpücük kondurmak için daveti kabul etti. Bir elini sırtının küçük kısmına götürdü, vücudunun her kıvrımını kendi vücudunda hissetmek istiyordu.

"Seni özledim, *beb*." Sözcüklerin onu terk ettiğini duydu, tıpkı sesindeki alçak törpü gibi planlanmamıştı.

"Ben de seni özledim," diye mırıldandı, yüzü yakındı, kalçaları hâlâ onunkilere karşı seksi bir şekilde sallanıyordu.

"Buradan çıkmak ister misin?"

Gözleri ateşle parlıyordu. "Senin evin mi benimki mi?" "Senin."

Güldü. "Bu belirleyiciydi."

"Şey," diye başladı kararsızca, "evimde on altı yaşında bir kız var."

Kollarında kaskatı kesilirken yüzü düştü ve bunun kulağa ne kadar tuhaf geldiğini fark etti. Onu rahatlatmak için daha da yaklaştırdı. "Bir kaçak," diye açıkladı. "Annesinin erkek arkadaşıyla zor zamanlar geçiriyordu, o yüzden kaçtı. Onu bir gece sokakta buldum -aslında *seninle* tanıştığım gece. Geçinmesine yardım ediyor, her gün yiyecek bir şeyler bulmasını sağlıyordum ve dün gece yağmur çok şiddetliken kanepemde uyumasına izin verdim. Onu bir evsizler yurduna ya da evden kaçanlar merkezine gitmesi için ikna etmeye çalıştım ama hiçbir şey yapmak istemiyor ve şimdi onu içeri davet ettiğim için onu tekrar dışarı atmaya yüreğim el vermiyor."

Stephanie'nin gözlerindeki bakışı okuyamadı, onun hakkında ne düşünüyor olabileceği hakkında hiçbir fikri yoktu ama akşamın erken saatlerinde Shondra'yı lavabonun başında durmuş, orada biriken son kirli bulaşık yığını yıkarken izlerken aklına gelen bir düşünceyle yola devam etti. "Aslında, belki bana bir konuda yardımcı olabilirsin diye düşünüyordum. Ona bir şey almak istiyorum."

Yeni kıyafetler. Bazen sadaka almakta zorlandığı için onu alışverişe götürmeme izin vereceğinden şüpheliyim. Belki bir iş bulmaya çalıştığından bahsetti, kendi başının çaresine bakabilmesi için bir şeyler, ama şu anda üzerinde yırtık pırtık bir kot pantolon ve-

Stephanie hiçbir uyarıda bulunmadan onu başka bir öpücüğün içine çekti, bu seferki sert, keskin ve muhtaçtı.

Sonra da küçük bir sırıtış attı. "Bu bir evet mi?"

Başını salladı. "Sen ... en tatlı adamsın, bunu biliyor musun?"

Rahatsızca güldü ve başka tarafa baktı. Sonra çenesini yumruğuna dayamış, gözlerinde bir parıltıyla onları inceleyen Tony'yi gördü ve ona döndü. "Mesele tatlı olmak değil, tatlım. Sadece onu sokakta bırakırsam kendimle yaşayamayacağımı düşündüm."

Bakışları delici ve seksi bir hal alırken gülümsemesi genişledi. "Hadi buradan çıkalım."

Alaycı kaşlarını kaldırdı. "Acelen mi var?"

Bol bol başını salladı. "Seni ödüllendirmek istiyorum. Ne kadar tatlı olduğunu düşündüğümü sana göstermek istiyorum. Tabii sen hâlâ tatlı olmadığında ısrar ediyorsan o başka."

Sırıttı. "Tamam, bir daha düşündüm de, belki *de* tatlıyımdır. Belki de tanıdığın en tatlı adamımdır."

Elini Stephanie'nin elinin içine sokarak onu dans pistinden çıkardı ve masaya geri götürdü. Tony'ye "Gidiyoruz" dediğinde Stephanie sandalyesinden çantasını aldı.

Tony tropik görünümlü deniz esintisini ve Jake'in neredeyse dolu bira bardağını işaret ederken sadece sırıttı. "İçkilerinizi istemiyor musunuz?"

Jake cüzdanını çıkardı ve masanın üzerine bir yirmilik bıraktı, artık yanındaki kadına olan tutkusunu gizlemeye çalışmıyordu. "Artık susamadım, pard," dedi hızlı bir göz kırpmayla.

Elini tekrar tutup onu LaVeau'dan Bourbon'a doğru götürürken her kapıdan bangır bangır müzik sesleri geliyor, insanlar gülüşüyor ve bir balkondan aşağıdaki aç gözlü adamlara boncuk fırlatan çıplak giyimli striptizciler görüyordu. Ama kızını kalabalığın arasından geçirip bir taksi bulabilecekleri en yakın açık caddeye doğru ilerlerken bunların hiçbiri umurunda değildi. Bu gece yapmak istediği tek parti, öpücükleriyle içinin titremesine neden olan güzel, ne yapacağı belli olmayan, seksi sarışınla olmaktı.

On Yedinci Bölüm

LaRue House'a giden kısa taksi yolculuğuna katlanırken omurgasına sıcaklık yayıldı. Birbirlerine yakın oturuyorlardı, kalçaları birbirine yapışmış, parmakları kızın dizini okşuyordu. Karanlıkta ona bakıyor, Tony'nin onlara yardım etmesinin ne kadar güzel olduğunu ve Raven'ın onları Tina'ya götüreceğini kalbinde nasıl hissettiğini söylüyordu. Tony de ona bakıyor, dudaklarının ne kadar yumuşak görüldüğünü, ne kadar sıcak ve harika olduğunu düşünüyor ve "*Seni istiyorum* bebeğim" diye düşünüyordu. Mon Dieu, *seni nasıl da istiyorum*.

Sonunda eğilip kızın kulağına sıcak bir sesle fısıldadı: "Korkarım söylediğin hiçbir şeyi duyamıyorum, tatlım."

Gözlerini kırıştırarak ona baktı. "Neden olmasın?"

Hâlâ o güzel gözlere bakıyordu -geçen loş sokak lambalarının altında gece mavisi- elini uzattı ve azgın ereksiyonunun üzerine bastırdı.

Nefesini içine çekti, bakışları şok ve özlemle genişledi.

Dudağını ısırdı, sonra hafifçe sıktı. İnleyip taksi şoförüne arka koltukta bir şeyler olduğunu haber vermemek için, aldığı zevke karşı gözlerini kapatmak zorunda kaldı.

"İyi hissediyor musun?" diye fısıldadı kulağının dibine. Nefesi gıdıkladı.

Gözlerini açmaya zorlayarak sadece başını sallayabildi. Yüzü o kadar yakındı ki, kısa ve sert bir öpücüğe karşı koyamadı. "Seni her yerinden öpmek istiyorum," diye mırıldandı.

"Ne kadar tatlı olduğunu görüyor musun?" dedi şakacı bir ses tonuyla.

"*Tatlı*, o odaya girdiğimizde sana yapacaklarımı tarif etmiyor, *beb*."

Alt dudağına şehvetli bir ısırık daha attı ve onun bu sözü tutmasına izin vermeye hazır görünüyordu.

"LaRue House," dedi yaşlı taksici, geldiklerini anons ederek.

Jake aceleyle ödemeyi yaptı, sonra da onun elini tuttu. Kadın karanlık yolda ilerlerken, Jake de hemen arkasından onu takip etti. Geçen gece onun için sabırlı olmaya ve yavaş gitmeye razı olmuştu ama bu gece tek yapabildiği lanet kapıya kadar gidebilmektir.

Kadın anahtarlarını ararken, adamın elleri onun kalçalarını buldu ve arkasından ona doğru eğildi. Boynunu öptü ve yumuşak bir şekilde inleyene kadar ereksiyonunu sıcak bir şekilde ona bastırdı, anahtarları bir şangırtıyla tuğla yola düştü. Yine de onları almak için eğilmek yerine kollarına döndü, gözleri çılgına dönmüştü. Dürtü, avuçlarını onun kıkına götürdü, onu kaldırına kadar, bacakları etrafına sıkıca sarılana, küçük topukları arkasını oyana kadar onu vücuduyla kilitli kapıya çiviledi.

Uzun süredir ayrılmış aşıklar gibi hararetle öpüşüyorlardı ve adam onun ağzına, yumuşak tenine doyamıyordu, öpücükler kısa sürede aşağıdaki ritimlerine uyacak şekilde kısa ve çılgınca bir hal aldı.

"Beni yere bırak," dedi nefes nefese. "Odaya girmemiz gerekiyor."

Kendi sesi de aynı şekilde dalgalı ve güçlkle çıkıyordu. "Neden burada yapmıyoruz?"

Hâlâ nefes nefese başını salladı ve küçük bir gülümsemeyle yetindi. "Çünkü burayı seviyorum ve Bayan Lindman'ın beni kovmasını istemiyorum."

Sessiz bahçe alanına baktı. "Burada senden ve benden başka kimse yok."

"İçeride," diye mırıldandı, ama adam onun bu kadar güçlü görünmemesinden hoşlandı.

Ondan kendi başına ayrılmak istemedi, bacakları onun etrafında sıkı sıkıya bağlı kaldı.

Fermuarına uzanmak için can atıyordu ama bırakırsa onu düşüreceğinden korkuyordu. Hayal kırıklığıyla homurdanarak onu yere indirdi ve aceleyle anahtarlarını aldı. Birini kapıya sıkıştırdı, kapı açılana kadar tokmağı çevirdi, ikisi de neredeyse düşüyordu.

İçeri kapandıktan sonra Jake çantayı kızın elinden alıp masanın üzerine fırlattı ve kızı şifonyere doğru itti.

Hareket. Sekse hiç bu kadınla olduğu kadar ihtiyaç duymuş muydu? Daha önce hiç bu yatağa giremememe hissini gerçekten yaşamış mıydı?

"Ne kadar güzel olduğun hakkında bir fikrin var mı, *chère*?" Elleri dolgun göğüslerinin üzerinde kıvrıldı, sonra belinin ince kavisinden aşağı indi.

Adamın avuçlarında kıpırdamadan durdu, sanki az önce inanılmaz bir şey söylemiş gibi ona baktı. "Hayır," dedi, sesi yumuşak ve alçaktı. "Ya da ... en azından *senden* önce değil. Hiçbir erkek bana bunu *senin* hissettirdiğin gibi hissettirmedi."

Stephanie bir parça şokla bunun doğru olduğunu fark etti. Hiç kimse ona Jake'in baktığı gibi bakmamıştı. Hiçbir anlamı olmasa bile, şehvetten başka bir şey değildi.

-Bu gece onunla buluşmaya gelirken kabul ettiği ilişki... Ona sanki doğmuş en mükemmel kadınmış gibi, sanki ona nefes almak için havaya ihtiyaç duyduğundan daha fazla ihtiyaç duyuyormuş gibi, sanki onun için her dağa tırmanacak ya da her çölü aşacakmış gibi bakıyordu. Belki de bu yüzden vücudunu ona açabilmişti.

"Arkanı dön," diye fısıldadı.

Her nasılsa işler yavaşlamıştı. Aynı yoğun arzu hâlâ damarlarında dolaşıyordu ama sözleri tutkunun üzerine nazik bir sessizlik yerleştirmişti.

Onu odanın köşesindeki şoval aynaya bakması için yönlendirirken usulca fısıldadı, "Görmeni istiyorum. Tam olarak ne kadar güzel olduğunu görmeni istiyorum."

Gözleri camda buluştu, açık bıraktığı küçük lamba ikisini de gölgede inceleyebilmesine yetecek kadar aydınlatma sağlıyordu.

"Şu mükemmel vücuda bak," diye mırıldandı, kadın onun kalçalarında, karnında, göğüslerinde, kalçalarında dolaşan parmaklarını izlerken. "Başının tepesinden ayak parmaklarının ucuna kadar ne kadar güzel olduğuna bir bak."

Stephanie sessiz kalarak onun sözlerini özümsemişti. O sessiz andan önce, alnının biraz fazla geniş, göğüslerinin biraz sarkık ve kalçalarının çok gevşek olduğunu söyleyebilirdi. Daha iyi bir ten rengine, daha yüksek elmacık kemiklerine ve daha gür saçlara sahip olmayı dileyebilirdi. Ama Jake'in gözlerinden kendine baktığında, onun sesindeki gerçek samimiyeti duyduğunda, tüm o eski, belirsiz dilekleri geri yuttu ve sanki tam da onun söylediği gibiymiş gibi hissetti: mükemmel.

"Teşekkür ederim," diye fısıldadı.

"Ne için?" İri elleri hâlâ yavaşça kadının karnında geziniyor, diğeri ise omzuna bir öpücük kondurabilmek için bluzunun yakasını kenara çekiyordu.

"Görmemi sağlıyor.
Hissettirmek." "Mükemmel
olduğunu mu?"

Aynada başını salladı.

"Sadece bilmen gerektiğini düşündüm. Sana baktığımda ne *gördüğümü*
sen de görmelisin diye düşündüm."

Onun tüylerini diken diken eden öpücüklerinden daha fazlasını kabul etmek için başını yana eğdi ve aynadan, yarattıkları şehvetli görüntüyü izledi. İç bacakları daha fazlası için ağrıyordu ve neredeyse onun kendisiyle dışarıda, kapıya karşı sevişmesine izin vermeyi dileyecekti. Ama acele etmek istememişti - bu gece yapmak istediği o kadar çok şey vardı ki, içinde serbest kalmaya hazır o kadar çok şey vardı ki. İçinde tam olarak neyin gizlendiğinden bile emin değildi, sadece bunu öğrenmenin eşiğinde olduğunu hissediyordu. Bataklıktaki evde güvenmeyi, bedenini ona teslim etmeyi öğrenmişti. Bu gece çok daha ileri gitmek istiyordu; kontrolden *vazgeçmek*, tüm kontrolü ele *almak*, en karanlık arzularını şımartmak istiyordu.

Jake'in sıyrılan dokunuşları daha talepkâr hale geldi; kulak memesini ısırarak içeriye doğru ısı titreşimleri gönderirken, ereksiyonu arkadan ona baskı yaptı. "Geçen gece ne kadar sabırlı olduğumu hatırlıyor musun?" diye fısıldadı ateşli bir şekilde, bakışları aynada buluştu.

Adamın iki eli de göğüslerinin üzerinde sıkıca kapandı ve kadın kendi ellerini kaldırarak onları örttü, adamın avuçlarını sertçe kendisine bastırdı. "Mmm, evet."

"Ve son birkaç dakikadır, neredeyse kapının önünde olanlardan sonra, benim de övgüye değer bir itidal gösterdiğimi kabul etmelisiniz, değil mi?"

Adam onun şakağına bir öpücük kondururken bile usulca güldü. "Evet. Kesinlikle."

Yüzü aynada tam onunkinin yanında duruyordu, gözleri sessiz bir ısrarla dolup taşıyordu. "Pekala *bebeğim*, hepsi gitti. Korkarım sahip olduğum her şeyi aldın ve sana verecek bir gram bile sabrım kalmadı."

Nefesi kesildi, *adam* sabırlı olmadığına ve *kadın* hayır demediğinde nasıl olacağını merak ediyordu. Her ikisi de verdiği, aldığı, ihtiyaç duyduğunda ve talep ettiğinde. Ve içinde derinlerde bir yerden tek bir kelime yükseldi: "Lütfen."

"Ne?"

"Lütfen. Her şeyi. Şimdi."

"*Mon Dieu*," diye nefes aldı, sonra dişlerini kulak memesinde gezdirerek onu titretti. Çünkü her şeyi, tüm kontrolü ona veriyordu. Çünkü o

Ona o kadar güvenmiştim.

Parmakları bluzunun patına dolandığında bakışları aynada buluştu; iki eli de bluzu çekti ve streç gömlek patlayarak açıldı. Bluzunun yamuk durduğunu, dantelli lavanta rengi sütyeninin kaplarından göğüslerinin yükseldiğini görünce nefesi kesildi.

Ağrıyan bir göğsünü yoğurmaya başladı ve kız bu zevk karşısında dudağını ısırırken, diğer elini eteğinin altından bacaklarının arasına doğru kaydırđı. Parmakları sütyeninin kabına girerken dantel külotunun üzerinden onu okşadı. "Boşalana kadar sana dokunmak istiyorum," diye homurdandı, yumuşak ve alçak sesle. "Bunu hissetmeni izlemek istiyorum."

Adamın parmak uçları uyluğunun iç kısmındaki lastiğin altından geçerken nefesini tuttu, dokunuşu ete kemiğe büründü ve kıvrımlarının derinliklerine battı. Dudağını ısırđı ve kendi iniltisinin serbest kaldığını duydu.

"Gözlerini aç, *beb*."

Onları kapattığını fark etmemişti bile ama adamın emriyle hafifçe araladı ve önündeki erotik manzara onu adamın eline karşı hareket etmeye itti. Göğüsleri sütyeninden kurtulmuştu ve diğer avucuyla pembe ucu iki parmağının arasında nazikçe sıkıştırarak okşadı ve şekillendirdi.

Kendini hiç bu kadar cinsel karmaşa içinde görmemişti; arzuyu hiç bu kadar çiğ ve şiddetli tanımamıştı. "Çok güzel," diye mırıldandı. Ve böylesine yarı giyinik bir terk edilmişliğin güzel olabileceğini hiç hayal etmemiş olmasına rağmen, bunu gördü - *onun* gördüğünü. Onun olaylara bu kadar dürüst bakabilmesini, bu sert, acil seksi bu kadar mükemmel bir şekilde sevimli kılabilmesini seviyordu. Oyun Parkı'nda olduğu gibi değil, orada *çiğ* ve *bariz olan* onun için tiksinti anlamına geliyordu. Ebeveynleri arasında hayal etmeye zorlandığı nahoş eylem gibi değil. şimdiye kadar seks onun zihninde sadece iki kategoriye uyuyordu: açık ve çirkin ya da daha rafine ama sıradan. Bu

-O ve aynadaki Jake yeni bir şeydi. Ham, gerçek ve *Güzel*.

"Beni güzelleştiriyorsun," diye mırıldandı sıcak bir nefesle.

Bardakta onun şehvetli gülümsemesini yakaladı ve ne demek istediğini anladığını biliyordu - kendisinin bu *rafine edilmemiş* cinsel versiyonunun kendisi kadar onun da bir ürünü olduğunu. İkisi birlikte onu bu hale getirmişlerdi.

Elleri göğüslerinin etrafında yumuşak ve nazikçe kıvrılırken, alttaki dokunuşları daha hızlı, daha sert hale geldi ve onu coşkuya daha da yaklaştırdı. Kendini ulaşmaya, ulaşmaya, vaat edilen serbest bırakmaya doğru ilerlemeye çalışırken hissetti, parmakları yolculuğun her adımında

tam olarak neye ihtiyacı olduğunu biliyor gibiydi. İçinde

Gözleri onu hiç bırakmadı, sanki nadir bir sanat eseriymiş, parktaki erotik bir heykelmiş gibi inceledi. Ve parmakları kadar bakışları da onu nefes nefese bıraktı, kıvrandırdı, gerdirdi - sonra düşürdü, düşürdü, zaman, mekân ve zevk içinde vahşi bir serbest düşüşe daldırdı, vücudunun her uzvu ağırlıksız ve karıncalı hale gelirken sıcak, yüksek iç çekişleri odada yankılandı.

Bittiğinde neredeyse yere yığılacaktı ama adam onu ayakta tutuyordu, bir kolu beline sıkıca dolanmıştı.

Gücünü toplar toplamaz, adamın pençesinde döndü, ellerini adamın kirli yanaklarına götürdü ve onu bir öpücüğün içine çekti. Nazik ya da sıcak bir öpücük değildi - daha çok bluzunu yırtıp açtığı zamanki gibi. Onun dudaklarını, dişlerini, dilini hissetmeye ihtiyacı vardı. Onun gücünü hissetmeye ihtiyacı vardı - hiçbir şey geri çekilmiyordu.

Birbirlerini sertçe öperlerken, kadın tişörtünü çekiştirdi ve o da yardım etti, ağızlarının birleşmesini sadece başının üzerinden çekip çıkaracak kadar durdurdu.

Kadın kemerine uzandı ve adam da ona yardım etti, kot pantolonunu tam olarak açmadan önce onu yatağa çekti, çaprazlama, onun altında. Orada mücadele yeniden başladı ve Stephanie saf tutkunun sert sıcaklığında öylesine kayboldu ki karar veremedi. Onu soymak mı, öpmek mi? Onu öpmek mi yoksa keşfetmek mi?

Karanlık tozlu göğsüne öpücükler yağdırdı, elleri çılgınca omuzlarının genişliği ile kasıklarındaki fermuar arasında gidip geldi. Adam da aynı sorunla boğuşuyor gibiydi; elleri bir an eteğine dolanıyor, bir an sonra göğüslerini şekillendirmek için yukarı doğru hareket ediyordu. Yumuşak, alaycı öpücükler, onu sırtüstü yatırırken tavan vantilatörünün yavaş dönüşü altında göğüs uçlarını serinletti. Sonra öpücükler onu haykırtan küçük ısırıklara dönüştü. Uyluklarının arasındaki his, göğüslerinde olduğu kadar keskin bir şekilde titreşti ve orgazmına rağmen umutsuzca daha fazlasına ihtiyaç duydu.

Bir dahaki sefere elleri karmakarışık eteğin altından yukarı doğru ilerlediğinde, parmakları kızın lavanta rengi külotunun dantel kenarına dolandı ve öpücükleri aşağıya, karnının üzerinden, kalçalarında kıvrılan kumaşın yanından geçti.

"Güzel külot, *chère*," diye nefes aldı ve bir uyluğun üzerindeki danteli yırtarken gözleri göğüslerinin üzerinde kabaca buluştu. Külot kalçasından serbestçe düştü.

"İç çamaşırlarımın içine ediyorsun," diye zorlukla nefes alıp vermeyi başardı.

"Yoluma çıkıp duruyorlar."

"Benim için fark etmez," diye itiraf etti. Bu kadar acil bir şeyin onu memnun edebileceğini hiç düşünmemişti. "Beni azdırıyor."

Yukarıda asılı durmuş, karanlık bir şekilde ona bakıyordu. "Mmm, bana ne kadar ateşli olduğunu göster, *beb*."

Stephanie dudağını ısırды, ilk gördüğünde onu neredeyse felç eden o seksi kahverengi gözlere baktı, sonra onun istediğini gerçekten yapacak, tüm çekingenliğini bir kenara bırakacak cesareti buldu.

Avuçlarını adamın göğsüne yerleştirerek, adam sırt üstü yatana kadar ikisini de döndürdü. Bir dizini onun kalçalarının üzerine kaldırarak, hâlâ bir kalçasının üzerinde kıvrılan külotuna uzanırken onun üzerinde yükseldi. Dantel parçasına tutunarak onun izinden gitti ve parçalanmış iç çamaşırının tamamen düşmesi için daha da yırttı.

Sonra mavi kot pantolonunun fermuarını indirdi, kotu iyice açtı ve siyah pamuklu iç çamaşırından kurtardı. Aşağıya bakarken titredi ve elinin düz kısmını sert çıkıntının üzerinde gezdirdiğinde, o da titredi ve elektrik gibi içinden geçti. Stephanie Grant'in, Jake Broussard gibi bir adam üzerinde güç sahibi olabileceği kimin aklına gelirdi ki? Bu bilgi bile heyecan vericiydi ve içinden geçen hisleri bastırmak için alt dudağını ısırды.

Tabii ki işe yaramadı ve o da bunu gerçekten istemedi. Onu heyecanlandırmak istiyordu. Kendini de heyecanlandırmak istiyordu.

Adamın vücuduna doğru ilerleyerek, ereksiyonunu seksiyile yıkadı ve ikisinin de nefesini kesmek için sertliğini yavaşça tırmıkladı.

Eğildi, ona karşı hareket etmeye devam ederken bir göğsünü onun bekleyen ağzına doğru indirdi ve bu şekilde -bu kadar hızlı, tekrar-boşalabileceğini düşündü ama daha fazlasını istiyordu, ona verdiği o sarhoş edici güçten daha fazlasını. Şimdiye kadar bildiğinden çok daha farklı bir kontrol - kontrolü kaybetmekten gelen bir kontrol. Böylesine yoğun bir zevki geride bırakmak ne kadar dayanılmaz olsa da, daha da yükseldi, dizlerini daha da yukarı kaldırdı, omuzlarını geçti, en hassas kısmı ağzının üzerinde durana kadar.

"*Mon Dieu, chère,*" diye homurdandı, sıcak nefesi iç uyluklarına saldırırken, elleri kıcının üzerinde nazik bir siper gibi kıvrıldı.

Dilinin etkisiyle sıcak, titrek bir çığlık onu terk etti. Ondan sonra, tüm düşünceler yok oldu; geriye, içinde hareket ettiği sıcak dairelerden başka bir şey kalmadı.

ve verdiği özverili zevk. Uzuvarlarının gevşekliği, ağzının sıcaklığı. İçindeki alevler gibi gittikçe yükselen azgın hisler... ta ki yanana kadar. Saf zevkin nabzı onu uzun, için için yanan bir an için duyularını terk etmeye zorladı, sonunda tam bir bitkinlik içinde onun yanında yatağa yığılana kadar.

Ancak Jake'in o kadar bitkin *olmadığı* belliydi ve onun üzerine yuvarlandığında

-ve içine, kolayca- onunla dolmanın sevinciyle haykırdı. Adam onun içinde hareket ederken Fransızca mırıldandı, seksi fısıltıları arasında sıcak dil öpücükleri gönderdi.

"İçimde çok iyi hissediyorsun," dediğini duydu. "İçimde çok iyisin."

Tutkuyla kapanan gözleri ona açılmış, sanki ona bir hediye vermiş gibi bakıyordu ve sözlerinin başka bir kadından gelse daha anlamlı olacağını biliyordu, çünkü bir erkeğin onun içinde gerçekten iyi hissetmesi çok yeni bir şeydi. *Ona bir* hediye vermişti.

"Kendimi tutabileceğimi sanmıyorum *beb*. Senin için çok heyecanlıyım." "İçime gel. Gelmeni istiyorum."

Uzun, sıcak bir inilti, onu derin bir vuruşla yatağa bastırırken neredeyse anında kaçtı. Nefesi kulağını ısıtırken kolları adamın omuzlarına dolandı.

Adamın zevki dindiğinde ve kadın gözlerini açtığında, duygularını ifade etmek ya da o anı yakalamak için söyleyecek bir şeyler düşünmeye çalıştı; bunu uzun süre hatırlamasını sağlayacak zekice, esprili ya da seksi bir şeyler... Ama adamın yüz ifadesi ona hiçbir şey söylemesine gerek olmadığını söylüyordu. Sadece gözlerindeki bağlantı yeterliydi.

JAKE yatağında uzanmış, onu biraz rahatsız etmesi gereken bir odaya bakıyordu - güzel antikalar, pahalı kumaşlar, Eski Güney lüksü. Yine de hayatında hiç bu kadar rahat hissetmemişti ya da en azından çok uzun zamandır hissetmemişti.

Yarı kapalı banyo kapısından sızan dikdörtgen ışık, Stephanie'nin yakında yanına döneceğini ummasına neden oldu. Stephanie'nin o kadar agresif, vahşi ve aç olduğunu hatırlayınca bir iç geçirdi. Hayalindeki kadına o kadar çok benziyordu ki.

Başka rüya olmayacaktı. Olamazdı. Az önce onları gerçekleştirdi.

Davranışlarından çok daha fazlasıydı.

Rüyalarım da hep öyleydi. Çok fazla. Çok fazla.

Şu anda bunu düşünme. Sadece düşünme.

Düşünmek yapmaktan daha kolay. Şu anda onun kollarına dönmesini bu kadar çok istememeliydi. Çarşafın altında onun yumuşak çıplaklığını hissetmeyi bu kadar umutsuzca istememeliydi. Onun kollarında uykuya dalmak, onun gülümsemesiyle uyanmak için bu kadar aç olmamalıydı.

"Beni özledin mi?"

Gözlerini açtığı anda onu yorganın altında sürünürken buldu. Sıcak ve tatlı bir şekilde ona yaslanmış, kolunun kıvrımına sokulmuştu.

Sorusuna bir öpücükle cevap verdi, sonra banyo ışığının kapalı ve masa lambasının sönük olmasına sevinerek arkasına yaslandı. Onu sadece gölgeler içinde görmenin bir şekilde duygularını hafiflettiğini iddia etmeye çalıştı. Karanlığın onu başka bir yere götürmesine izin vermeye çalıştı.

"Ne düşünüyorsun?" diye sordu.

"Odada melekler olduğunu."

Ona doğru kaydı, saçları göğsünü gıdıklıyordu. "Ne?"

"Hani karanlık bir odadasınızdır ve arada bir garip, küçük bir kıvılcım görürsünüz ya, muhtemelen havadaki elektrikten ya da bir çekmece kulpunun parıltısından ya da belki de sadece gözlerinizin size oyun oynamasından kaynaklanan ama asla tam olarak emin olamadığınız küçük bir parıltı?"

"Evet," dedi düşünceli bir şekilde, sanki onun ne demek istediğini biliyormuş ama belki de daha önce hiç düşünmemiş gibi.

"*Annem* o küçük ışıkların odadaki melekler olduğunu ve bizi izlediğini söylerdi."

"Onu özlüyorsun," diye fısıldadı.

Büyükannesini düşünerek meleklerin parıltılarını izlemeye devam etti. "O benim kayamdı. Dünyada her zaman güvenilebileceğim tek şeydi. Özellikle de babam gittikten sonra. *Annem* bir kale kadar güçlüydü, hiçbir şeyden korkmazdı." *Asla endişelenmeme gerek olmayan, başına kötü bir şey gelmeyeceğini bildiğim, onunla ilgilenmek zorunda kalmadığım tek kişiydi - çünkü o benimle ilgilendi.*

Son kısmı söylemeden önce çenesini kapadığı için memnundu. Uykusu gelmeye başlamıştı, dikkatsizdi. Ve bu arada Stephanie onu çok fazla konuşturma yeteneğini kazanmıştı.

"Bana onu hatırlatıyorsun, tatlım. Çok güçlüsün," diye mırıldandı, uyku onu her an yutmakla tehdit ediyordu.

"Ben mi?"

Karanlığa ve yine çok konuşuyor olmasına rağmen başını salladı. "Belki görmüyorsun ama öylesin." Uyku yaklaştı. "Ve tıpkı onun gibi, sen de beni her zaman hizada tutuyor, iradene boyun eğdiriyorsun. Kadınların beni itip kakmasına pek izin vermem ama senin için . . ."

"Öyle mi?"

"Karşı koyamıyorum."

Interlude

ODA gece kadar karanlık, ama içeride sizi bekleyen ödüle doğru tökezliyorsunuz. Onun varlığını hissediyorsunuz - neredeyse boş ellerinizde onun yemyeşil kıvrımlarını hissedebiliyorsunuz. Acıdan kaskatı kesilmişsin ve bu acıyı sadece o dindirebilir.

Fransız Mahallesi'nde bir genelevde, Park Avenue'de yüksek bir binada ya da bir çiftlik evinde olabilirsiniz - sizi nereye çektiği hakkında hiçbir fikriniz yok, sadece yolu oraya çıkarsa onu dünyanın sonuna kadar takip edeceğinizi biliyorsunuz. Artık onun dünyasındasınız. Orası sıcak.

Sıcak, ama sinirleniyorsun. "Neredesin?"

Yumuşak kollar yumuşakça arkandan dolanıyor. Cevabını duymadığınız gibi hissetmiyorsunuz da. "Tam buradayım, sevgilim."

Başınız geriye düşüyor, gözleriniz kapanıyor, bir avucunu pantolonunuzdaki şişkinliğin üzerine kaydırıyor. Mmm, evet.

"İstedğin bu mu?" Eli seni sarıyor, yağurmaya başlıyor.

"Oui, beb. Oui."

Bir saniye sonra giysileriniz yok oluyor ve o önünüzde diz çöküyor. Onu hâlâ göremiyorsunuz - aşağıda sadece ince bir gölge gibi duruyor - ama ağzı sikinizin üzerinde kayarken hissettiklerinizden hiçbir şey şaşmıyor. Soluk soluğa kalıyorsunuz, zar zor nefes alabiliyorsunuz. Yumuşak dudakları, nemli ağzı - her nüansı o kadar yoğun hissediyorsunuz ki sanki ilk kez bir kadın size bunu yapıyormuş gibi. Öyle değil, ama hiçbir şey bu kadar iyi hissettirmemişti. Ellerini saçlarına gömüyorsunuz, fısıldıyorsunuz, "Merci, sevgilim. Oui."

Onun bakımları devam ettikçe, gözleriniz kapanana ve nefes nefese nefesleriniz tek ses olana kadar zevkiniz daha da yükselir.

Ama bir sonraki sefer gözlerinizi açtığınızda ışık var! Ve renk! Çiçek tarlaları. Maviden daha mavi bir gökyüzünden sıcak bir güneş ısıldıyor.

Sonra, bir kaleydoskopun kayması gibi, renkler dönüşür, tarlalar kaybolur, çiçekler canlı tonlarda boyanmış yüksek binalara dönüşür, üzerinizde yükselir, sizi küçültür.

Ve o hızla, her şey yeniden değişir, kaleydoskopun bir başka dönüşü ve okyanus uzakta su renginde parıldar ve deniz kuşları uçarak geçer, inanılmaz derecede parlak bir beyaz.

Ona bakıyorsunuz ama sadece saçlarını görebiliyorsunuz, parmaklarınız hala saçlarına dolanıyor.

Yine de sizi her yere, her yere götürebileceğini, gecenizi gündüze, karanlığınızı aydınlığa çevirebileceğini anlamak için yüzünü görmenize gerek yok.

Ve sizi boşaltabilir - Tanrım, sizi boşaltabilir mi - çünkü zevkin sert darbeleri o zaman, uyarıda bulunmadan vurur ve kendi inlemelerinizin derinlerden yukarı süründüğünü duyarsınız ve şimdi size sahip olduğunu bilirsiniz. Komik, sahiplenilme fikrinden hoşlanan bir adam değilsin, ama şu anda bu şimdiye kadar yaşadığın en iyi duygu.

Ancak bir sonraki bakışınızda o gitmiştir. Önünüzde solgun, kumlu bir sahilden başka bir şey yok.

Sana sahip ama seni terk etti. Hiç bu kadar yalnız hissetmemiştin.

On Sekizinci Bölüm

Bir irkilmeyeyle uyandı, sonra kızın hâlâ kollarında yattığını fark etti. Üzerine bir rahatlama örtüsü düştü.

Kahretsin, neden bu rüyaları görmeye devam ediyordu? Vücudunda daha ne vardı?

-Yoksa zihin isteği mi?

Gözleri, omzundaki başının şeklini görebilecek kadar karanlığa alıştı. Onun nefes alışını dinledi. Şimdilik rüyanın bir önemi yoktu.

-Önemli olan tek şey yalnız *olmamasıydı* ve bundan çok memnundu. Alnından öpmek için eğildi ve kadın hafifçe kıpırdandı. Uyluklarının arasında yatan şey de öyle.

"*Merde, bebeğim, seni istiyorum,*" diye fısıldadı çaresiz bir hayal kırıklığıyla. Şu anda onu istemek *istemiyordu*. Başka bir rüya görme riskine rağmen uyumak her ikisi için de daha kolay olurdu. Ama o kadar güçlü değildi. Çarşafın altına uzanarak onun elini buldu ve üzerini örtene kadar nazikçe hareket ettirdi. Tanrım, çok iyi.

"Ah Jake," diye mırıldandı seksi bir yarı uykuyla, sonra parmaklarını tatlı bir şekilde ona doladı.

"Tekrar içinde olmak istiyorum."

"Bunu ben de istiyorum." Nefes nefese verdiği güvence onu daha da sertleştirirken, bükülmüş bir dizini kalçaları boyunca kaydırды, giriş için mükemmel bir şekilde durana kadar, ucu nemine doğru hafifledi.

"Islanmışsın," diye fısıldadı.

"Seninle tanıştığım andan beri."

Bu sözler onu kızın tatlı sıcaklığına doğru itti ve ikisi de çarpmanın etkisiyle inledi. Dikkatli olmayı unutarak, vücudunun ona vermek için can attığı her şeye henüz hazır olmayabileceğini unutarak sert ve derin bir şekilde itti. Ama hatırladığında, kız ateşli, seksi çığlıklar atıyordu ve onun her şeyini hissetmek istediğini biliyordu. "Daha sert mi?" diye sordu.

"Mmm, evet."

Onun üzerinde sıcak, sıkı daireler çizerek hareket etmeye başladı, kısa süre sonra inledi, sızlandı ve sonra bağırdı. Karanlıkta bile, sıcak kasılmaların onu ele geçirdiğini görebiliyordu -göğüslerinin sallanışı, sırtının kavisi- ve birkaç saniye içinde, "Ben de *bebeğim*. Ben de."

Bir dakika sonra, kadın usulca gülerek onun üzerinden yuvarlandı. Adam bir kaşını kaldırdı. "Komik bir şey mi *var, tatlım*?" "Sadece çok gürültücü olduğumu düşünüyorum."

Gülümsemesini görebilmesini umarak yastığın üzerinde ona doğru döndü. "Yüksek sesle konuşmanı seviyorum." Sonra saçlarını kulağının arkasına itti. "İyi bir iş yaptığımı anlamamı sağlıyor."

Kıkırdadı. "Ayrıca Bayan Lindman'ın iyi bir iş çıkardığınızı bilmesini sağlıyor." "Kıskanacağından mı korkuyorsun?"

"Beni kapı dışarı etmesinden korkuyorum." "Bayan Lindman'ın kocası var mı?"

"Dul bir kadın. Yetmiş beş yaşlarında."

"Görünüşe göre Bayan Lindman'a iyi bir adam bulmamız gerekiyor."

Bir süre daha güldüler, ta ki Jake, "Bayan Lindman'ın mutfağından bir şeyler yeme şansımız nedir?" diye sorana kadar.

Stephanie omuz silkti. "Misafirlerine mutfağın anahtarlarını veriyor, o yüzden muhtemelen gidip bize bir şeyler bulabilirim."

"Ne? Gidemez miyim?"

"Öhöm," dedi bir dirseğinin üzerinde doğrulup. "Sürekli unutuyor gibisin - eğer Bayan Lindman'ı odamda bir erkek olduğu gerçeğinden haberdar etmediyse, bu şekilde kalmasını isterim."

Gölgelerin içinden ona doğru sııttı. "Hadi *bebeğim*, tehlikeli yaşa."

"Sanırım öyleydim."

Aklına yüksek fiyatlı fahişeyi oynayan Bayan Stephanie ve bataklıktaki evde ve bu gece kendini ona nasıl teslim ettiği geldi. "Peki neden şimdi durdun?"

"İyi bir noktaya değindin," diyerek yatağın başucundaki lambaya uzandı. "Haydi," dediğinde ikisi de ışıktan hafifçe ürktü.

Jake kot pantolonunu giydi ve Stephanie tişörtünü başının üzerine attı. -Kalçalarına kadar sarkıyordu. Onu LaRue House'u çevreleyen tuğla patikaya doğru götürdü ve üzerinde düzgün bir yazıyla "Mutfak" yazan başka bir kapıda durduğunda, arkasından sarılmaktan kendini alamadı. "Gecenin bu saatinde dışarıda iç çamaşırsız dolaşmak oldukça tehlikeli, tatlım. Biri arkandan gelip bunu yapsa ne yapardın?" Bir elini kızın bacaklarının arasına daldırdı, orta parmağını kızın içine soktu.

Ona yaslandı, neredeyse mırıldanıyordu. "Sanırım onun kollarında erirdim."

Kızın boynuna bir öpücük kondurdu ve kulağına alçak sesle mırıldandı. "Bayan Lindman senin bu kadar kötü bir kız olduğunu bilseydi ne düşünürdü?"

Güldü. "Muhtemelen o da *benim* kadar şaşırdı." Sonra omzunun üzerinden seksi bir sırtıyla kendini onun elinden kurtardı ve kapının kilidini açtı.

"Şok olmadım."

İçeri adım attığında, duvarların çoğunu kaplayan dolaplarla çevrili uzun bir masa ve sandalyeleri ortaya çıkarmak için baş üstü ışığını açtı. "Hayır mı?" diye sordu ona doğru dönerek.

Kahretsin, onun tişörtüyle orada dururken iyi görünüyordu, meme uçları pamuğa batıyordu, saçları dağınıktı. "Başından beri sende bunu gördüm, *chère*."

Başını eğdi, dağınık saçları bir omzunun üzerinden sarkıyordu. "Gerçekten mi?" "Düşündüğün zaman o kadar da zor değil. Sen rol yapıyordun eskort olmak için."

"Ama sen benim içimi gördün."

"Biraz fazla gösterişli ve biraz fazla masumdun. Ama aynı zamanda, yatakta bir hayvan olacağına dair bir his vardı içimde."

Hafifçe doğruldu. "Bir hayvan mı? Ben bir hayvan mıyım?" Adam sırtıttı. "Merak etme, bu bir iltifat."

Güzel yüzünde yavaş, kendinden memnun küçük bir gülümseme belirdi. "Biliyorum. Yine de beni hayvan olmakla suçlayan ilk erkeğin sen olduğunu rahatlıkla söyleyebilirim."

"Çünkü ben senin hayvanlaştığın ilk erkeğim."

Bayan Lindman'ın kahvaltı salonunda birbirlerine bakarlarırken yüz ifadesi daha ciddi ve yumuşak bir hal almıştı. Adamın içinde tanıdık duygular kabardı ve yavaşça elini uzatıp ağzına götürdü ve şefkatli bir öpücük kondurdu. Onun tatlı iç çekişi dışında her şey sessizdi ve adamın midesi şefkatle burkuldu.

Şımartmayı bıraksa iyi olur.

Bir büfenin üzerinde duran karikatürize bir Fransız aşçı şeklindeki kurabiye kavanozunu görünce, ortamı yumuşatmak için eliyle işaret ederek, "Şuna bir bakalım," dedi.

Stephanie başını salladı, şefin şapkasını çıkarıp içine bakarken gözlerinden aynı çabayı gösterdiği anlaşılıyordu. "Çikolata parçacıklı," diye duyurdu onu çabucak rahatlatan bir gülümsemeyle.

"Ev yapımı mı?"

"Bayan Lindman'ın uzmanlık alanı."

"Ben ikna oldum," dedi ve Stephanie yan odada kaybolup iki bardak sütle dönmeden önce birlikte bir tabak kurabiye topladılar.

Odasına geri dönerlerken, Jake'in aklına ilk kez yiyecek bir şeyi bu kadar önemseydiği geldi

. . uzun zamandır. Elbette, vücudu ona aç olduğunu söylediğinde elinin altında ne varsa yemişti ama ancak son zamanlarda yemekten gerçekten *zevk almaya* başlamıştı -börekler, karides etouffée, geçen gün Tony ile yediği yağlı güzel po'boy, Shondra ile pizza. Ve şimdi ağzı neredeyse kurabiye için sulanıyordu.

Kısa süre sonra Stephanie'nin yatağında oturup onları paylaştılar. "Umarım Bayan Lindman yatağındaki kırıntılara aldırılmaz," dedi.

"Neden? Beni kovup onu içeri davet etmeyi mi düşünüyorsun?" Sözlerini hiç sektirmeden, tamamen dürüst bir şekilde söylemişti.

Bakışlarını kaldırdı. "Sana bazen hınzır bir mizah anlayışın olduğunu söyleyen oldu mu Stephanie Grant?"

Başını salladı ve gülümsedi. "Hayır, aslında."

Sırıttı. "Sende ortaya çıkardığım başka bir şey olmalı."

O andan itibaren sohbet kolayca ilerledi. Jake ona bilmek istediği küçük şeyleri sordu: hangi filmleri sevdiğini, hangi müzikleri dinlediğini, en sevdiği dondurma çeşidini. Stephanie kısa süre sonra ona banliyöde yetişme hikâyelerini anlatmaya başladı - pijama partileri ve

Alışveriş merkezinde takılıyordu ve ilk resmi dansına gitmek için ön kapıdan çıktığı gece kontrolden çıkmış bir çim fiskiyesine yakalanmıştı.

"Batakılıkta büyümeliydin, *beb.*" Jake güldü. "Orada fiskiye yok."

Daha sonra arkadaş konusuna geçtiler; Stephanie lise ve üniversitede yakın arkadaşları olduğunu ama artık onlarla bağlarını kopardığını itiraf etti. Jake'e Tony'yle nasıl tanıştığını sordu, o da akademide aynı sınıfta olduklarını ve aralarındaki farklılıklara rağmen çok çabuk kaynaştıklarını anlattı. Ama sonra sustu -sadece *onun* hakkında daha fazla şey duymak istiyordu.

Ama nedense Stephanie'nin canlı gülümsemesi hemen kayboldu ve yerini düşünceli bir bakış aldı.

"Ne?" Elbette sormamalıydı ve kelime ağzından çıktığı anda bunu anlamıştı ama işte oradaydı -aklında aniden dönüp duran ciddi düşünceye bir davet.

"Düşünüyordum da, sen benim hakkımda çok şey biliyorsun ama ben senin hakkında hâlâ çok az şey biliyorum gibi geliyor."

Rahatsızca yutkundu ve kızın görmemesini umdu. "Benim hakkımda çok şey biliyorsun. Bataklık evini ve *Mamère'i biliyorsun*, babamın beni terk ettiğini biliyorsun, annem hakkında bir şeyler biliyorsun. Hatta *şimdi* bir kaçağa yataklık ettiğimi bile biliyorsun. Gerçek şu *ki, tatlım*, benim hakkımda *çoğu* insandan daha çok şey biliyorsun." *En azından bugünlerde.* Bir zamanlar açık bir kitap gibiydi; ancak son birkaç yıldır bu kadar sessiz ve huysuz birine dönüşmüştü.

"Bunların hepsi doğru, ama tanıştığımız geceden beri senin hakkında bilmek istediğim tek şeyi hâlâ bilmiyorum. Neden artık bir polis olmadığını hâlâ bilmiyorum."

Uyaran bir bakış fırlattı. Ders verirken Tony'ye, teselli etmeye çalışırken annesine attığı bakışın aynısını attı. Stephanie ona bu konuyu her sorduğunda da aynı bakışı atmıştı.

Ama o geri adım atmadı. "Bak, kendimi sana hiç bilmediğim şekillerde açtım. Ve ben ... sadece gözlerinde o uzak bakış belirdiğinde ne düşündüğünü bilmek istiyorum."

Ona söyleyebilir miydi? Merak etti. Kelimeleri -hepsini- çıkarabilir miydi?

Onu tanıyan çoğu insan ne olduğunu zaten biliyordu ve bu konuyu açmamaları gerektiğini de biliyorlardı. Öyle bile olsa, bu olaydan kaçınmasının nedeni buydu.

Son iki yıldır mümkün olduğunca herkesi geçmişinden uzak tutmaya çalışıyordu çünkü geçmişiyile yüzleşemiyordu ve tüm bu lanet olası hikâyeyi bilen insanlarla uğraşmak bir şekilde onunla yüzleşmek anlamına geliyordu. Ve hâlâ nasıl yapacağını bilmiyordu. Kendi başına suçluluk duygusu içinde debelenmek daha kolaydı.

Annesi ve Tony bile bunu yüksek sesle söylememeleri gerektiğini çok iyi biliyorlardı. Her ikisi de bunun etrafında dolanacak kadar cesurdu, şimdi ne olması gerektiğini düşündüklerinden, hayatına nasıl devam etmesi gerektiğinden bahsediyorlardı ama çirkin gerçeği asla yüksek sesle söylemiyorlardı.

O da bilmiyordu. Hiç olmadı. Asla bir nedeni olmadı.

Yine de Stephanie'nin bakışları onu delip geçti ve yine kendi kendine sordu: *Ona söyleyebilir miyim? Üstesinden gelebilir miyim? Cesaret edebilir miyim?* Bu, patlak fısıkiyelerden çok farklı bir dünyaydı.

Tekrar yutkundu, bu kez boğazında büyüyen yumruyu geçiştirdi. Çarşaflara, kırıntılara, kareli baskıdaki küçük çiçeklere, kucağındaki tabakta kalan kurabiyeye baktı. "Eskiden evliydim."

Tereddüt etti ve adam sadece bu haberin bile onu hazırlıksız yakalamak için yeterli olduğunu düşündü. Sonunda, "Vay canına." dedi.

"Adı Becky'ydi."

"Öyle miydi?" Kadının sesindeki korkuyu duydu ve "Ah, canım, daha yarısını bile bilmiyorsun" diye düşündü.

"Öyleydi," diye onayladı ve bakışlarını kısa bir süreliğine onunkilere kaldırdı. O mavi, mavi gözlere. Ama şu anda onlara bakamayacağını fark etti, bu yüzden kendi sırtını yatak örtülerine doğru indirdi ve başı yastıkla buluşana kadar kambur durdu. "O öldü."

"Üzgünüm," diye mırıldandı, sesi yumuşamıştı ve onun için acı çekiyordu. Ama Becky'nin *neden* öldüğünü öğrendiğinde onun için ne kadar üzülecekti?

"Benim hatamdı," dedi istemediğinden daha aceleyle. Beyaz tavana baktı, keşke daha önce olduğu gibi ışıklar sönmüş olsaydı da odada kendisini gerçeklerden uzaklaştıracak melekler arayabilseydi.

"Nasıl? Bu nasıl senin hatan oldu?"

"Gizli görevdeydim," diye söze başladı, "*Şunu bir an önce halledeyim de bitsin,*" diye düşünüyordu. "Yerel bir uyuşturucu şebekesine sızmaya çalışıyordum. Bunu yapmamı istemedi," diye yüksek sesle hatırladı, boğazını tıkayan o lanet yumrudan sonra tekrar yutkundu. "Çok tehlikeli olduğunu düşündü. Ama ben çok *korkusuzdum*. Kendimi dünyanın kralı falan sanıyordum. Dedim ki

Bunu yapmak zorundaydım, bu benim işimdi. İnsanları kurtaracağımı sanıyordum, sokaklardan toplayacağım uyuşturucuları satın alacak insanları.

"Plana göre düşük seviyeli, bağımsız bir satıcı gibi davranacak, sonra da örgüt tarafından işe alınacaktım. Hedefimiz, en yakın ortakları dışında kimliği bilinmeyen bir elebaşydı. Adamın kod adı Typhoeus.

"Bu işte birkaç ay geçirmiştım ve bir yere varmak üzereydim - güven inşa ediyordum, merdiveni tırmanıyordum - çekildiğimde. Tony davaya dışarıdan bakıyordu ve benim polis olduğumu öğrendiklerini duydu.

"Boşa harcadığım onca zaman ve çaba için çok kızmıştım ama ben çıktıktan sonra bu işin bittiğini düşündük. Typhoeus'u yakalayamamıştık ama ileride başka bir açıdan yaklaşmayı deneyecektik.

"Sonra bir gece ..." O geceyi düşündükçe midesi sıkışıyor ve neredeyse öğürecek gibi oluyordu.

Stephanie elini tutmak için uzandı, o da derin bir nefes alıp devam etmeye çalıştı. "Bir gece Becky'yi yemeğe çıkardım. Quarter'daki Arnaud's'a gittik, en sevdiği yerdı. Benim fikrimdi, işin bitmesini kutlamanın küçük bir yoluydu, *onun* için kutlamaktı, çünkü bu onu çok mutlu etmişti. Ve biz yemekten ..." Tekrar durdu, boğazını temizledi çünkü bir şey boğazını daha da tıkıyordu. "Yemekte bana hamile olduğunu söyledi. Denemiyorduk ama denemediğimiz de yoktu. Yine de şok oldum. İyi anlamda. Beklediğimden daha iyi bir şekilde."

Kahretsin, bu çok zordu. Duygularına karşı gözlerini kapattı. *Hissetme. Hissetme.* Gerçi iki yıldır kendine bunu söylüyordu ama ne işe yaramıştı ki?

"Eve dönerken Canal Caddesi'nde bir ışıktı durduk ve yanımıza başka bir araba yanaştı ... ve silahı gördüğümde artık çok geçti."

Yanındaki Stephanie irkildi. "Ne?"

"Adam onu vurdu," dedi, ağzı da zihni de uyuşmuştu. "*Benim* peşimden geliyordu, ama o yoluna çıktı."

"Oh Jake." Stephanie'nin sesi, Jake'in çok iyi bildiği bir acıyla burkuldu. "Tanrım, Jake."

"Sadece bana baktı," dedi, bir rüya gibi hatırlıyordu. "Ben de 'Her şey yoluna girecek tatlım, her şey yoluna girecek' deyip duruyordum ama o kadar çok kan vardı ki Steph. . ." Ona baktı, bir şekilde şimdi onun varlığını hissetmeye ihtiyacı vardı. "O kadar çok kan vardı ki. Kalbimin derinliklerinde bunun faydasız olduğunu biliyordum. Cep telefonuma ulaşmaya çalışıyordum, 911'i arıyordum, aynı zamanda

Boynunu kapatmaya çalışıyordu -kurşun oraya isabet etmişti- deliği kapatmaya, kanı durdurmaya çalışıyordu ama kan her yerdeydi."

Titrek bir iç geçirdi. "En çok hatırladığım şey bu. Tüm o lanet kan. Sanki tüm dünyayı ıslatabilirdi. Gözleri çok panikliydi, öleceğini biliyordu ama ben ona yalan söylemeye devam ettim ve sanırım kendime de yalan söylemeye çalışıyordum. Ona her şeyin yoluna gireceğini söyleyip durdum. Ama her şey yolunda *değildi*."

Sonra sessizleşti, vücudu boşluğa dönüştü, uzuvları çok hafifledi. Hikâye sırasında bir yerde Stephanie onun yanına çökmüştü, öyle ki ona döndüğünde yüzleri sadece birkaç santim ayrıydı. "Ambulans geldiğinde ölmüştü," diye fısıldadı. "Ve bu benim hatamdı."

Stephanie başını iki yana salladı, gözleri kederden sırlıklam olmuştu. "Hayır Jake, yapabileceğin hiçbir şey yoktu. Kendini suçlayamazsın."

"Kendimi suçluyorum. Polis olduğum için. Benden almamamı istediği bir görevi aldığım için. Karımı normal bir şekilde yemeğe çıkarabileceğimi düşünecek kadar kibirli olduğum için, bir uyuşturucu çetesi tarafından polis yapıldığımı bildiğim için, Typhoeus'un benden ibret almak isteyeceğini fark edemeyecek kadar aptal olduğum için. Göze batmamalıydım." İç çekti. "Pek *çok* şeyi farklı yapmalıydım."

Rahatlatıcı parmaklarını adamın saçlarında gezdirdi ve dokunuşu ... yardımcı oldu.

Bunu kavramak ve kabul etmek zordu, çünkü ilk kez *bir şey* yardımcı olmuştu.

Ama bu, gerçeğin acısını ortadan kaldırmıyordu. Becky'nin ölümüne o sebep olmuştu; eğer o ve işi olmasaydı Becky bugün hayatta olacaktı, bir çocukları olacaktı ve hayat güzel olacaktı. İyiden de iyi.

Başka bir kadınla yatakta çıplak yattığını hatırladığında bu düşünce midesini daha da bulandırdı. Kendisine itiraf etmeyi seçse de seçmese de çok yoğun duygular beslediği bir kadın.

Başka birini bu şekilde önemseyeceğini hiç düşünmemişti. Artık seksin arada sırada tek gecelik ya da bir *saatlik* bir ilişki olacağını düşünmüştü; hayatında yeni birini istememişti. Hayatına birinin girmesine *izin verdiğine* inanamıyordu.

Seksin ne kadar iyi olduğuna, Becky'nin onu ne kadar sık gülümsettiğine, kalbini ne kadar hafiflettiğine inanamıyordu. Ve bu Becky için onu incitiyordu.

aynı tanıdık ihanet duygusunu içine çekti. "Onu mutlu ettin," dedi Stephanie.

Bakışlarını kaldırdı. Nereden biliyordu? "Evet, biliyordum. Onu *çok* mutlu ettim. Sonra da onu öldürttüm." Gözlerini kaçırdı. "Artık neden çoğu zaman bir piç gibi davrandığımı, neden hiçbir şeyi umursamadığımı, neden polisliği bıraktığımı biliyorsun. Çünkü zamanımın çoğunu onun ve bebeğimiz için suçlu hissederek geçiriyorum." Başını salladı, inanılmaz derecede yorgundu. "Hayatım onunkiyle birlikte sona ermiş gibi hissediyordum."

"Yapamazsın."

"Ha?"

"O kadar da piç gibi davranmıyorsun. Belki ilk tanıştığımızda, bazen, ama son zamanlarda değil."

Yastığa doğru kısa ve kasvetli bir baş sallama hareketi yaptı. Bu doğrudu, diye düşündü. Yemeği tekrar önemsemek gibi. Yemek meselesi küçüktü ama piç gibi davranmama kısmı daha büyüktü. Son zamanlarda daha mutluydu.

"Ondan hoşlanırdın," dedi planlamadan, bu fikir aklına öylesine gelmişti. İkisinin arkadaş olduğunu görebiliyordu.

"Eminim yapardım."

"O benden çok daha kibardı. Metairie'de büyük bir evde büyümüştü, zengin bir ailesi vardı, şehir kulübünde idi ama tanışabileceğiniz en ayakları yere basan insandı. Ve o bir nevi. . beni yukarı çekti, düşündüğümünden daha fazlası olabileceğime inandırdı."

"Ne demek istiyorsun?"

Ona bir bakış attı. "*Anneme* rağmen oldukça sert büyüdüm. Gençken başım belaya girmeye başladığında -kavga etmek, ortalığı birbirine katmak- *annem* içimdeki sertliği iyilik için kullanmamı ve polis olmamı söyledi. Ölüm döşeginde bana bunu yapacağıma dair söz verdirdi, ben de yaptım." Durdu, yutkundu, *Mamère'den* sonra, Becky'den önce, o aradaki zamanlarda nasıl bir adam olduğunu hatırladı. İyi olmak için deli gibi çabalıyordu ama yine de içi kötüydü. Babasına, annesine, büyükannesinin kaybına çok kızgındı.

"Becky ile tanıştığım da zaten bir polistim ama o beni *iyi* bir polis yaptı. O zamana kadar bu bir işti, kendimi önemli hissetmenin, ağırlığımı hissettirmenin bir yoluydu. Ama Becky beni daha iyi bir adama dönüştürdü, insanlara yardım etmek isteyen ve bunu yapabileceğime inanan birine. Gerçek şu ki, sanırım bunda Tony'nin de parmağı vardı. Ama daha çok Becky'ydi. Ona, düşündüğüm kişi olabileceğimi kanıtlamak istedim."

"Peki ya
şimdi?"

"Şimdi ne
olacak?"

Onun koluna dokundu. "Sende o adamı görüyorum, Jake. Bir pislik gibi davrandığında bile bana yardım *ediyorsun*. Ama emin değilim."

"Ne, *tatlım*?"

İçini çekti. "Sanırım Sophia'da barmenlik yapmak yerine neden polis olmayı tercih ettiğin konusunda hâlâ biraz şaşkınım. Yani sen bundan çok daha fazlasısın ve Sophia'da sadece "

Sözünü bitirmesini istemedi, şu anda ne kadar değersiz bir varoluşa sahip olduğunu söylemesini istemedi, çünkü zaten biliyordu. "Çünkü artık umurumda değil. Hiç *kimse* ya da *hiçbir şey umurumda* değil. Çünkü umursamak sadece kafana tekme yemene neden olur."

"Her zaman mı?"

"Benim için, evet-her zaman. Birine değer verirsiniz ve o kişi ya ölür ya da annem *gibi içten içe ölür* ya da sizi hayal kırıklığına uğratar. Carin ümitsiz v a k a ."

İç çekerek onun yanıldığını düşündüğünü söyledi ama onun gittiği yere gitmemişti, bilmiyordu. "Sophia'da çalışmaya nasıl başladın?" diyene kadar birkaç dakika garip bir şekilde sessiz kaldılar. Bunun havaya sinen gerginliği hafifletme çabası olduğundan şüphelendi.

O da bunu yapabilirdi. "Sophia'nın işletmecisi arkadaşım Danny, beni polisken tanır ve moralimin bozuk olduğunu ve faturaları ödemek için kolay bir yola ihtiyacım olduğunu biliyordu."

"Yani Sophia's'ta kimse senin eskiden polis olduğunu ve şimdi yasadışı bir şey yapan insanlara içki servisi yaptığını umursamıyor mu?"

"Kimse bilmiyor. Üçüncü kattaki herkes için ben sadece Jake adında bir barmenim."

"Seni tanıyamadılar-" Aniden durdu, sonra ağır bir nefes verdi, onun gözleriyle tam olarak buluşamadı. "Sanırım Becky'nin ölümü haberlere çıkmıştır."

Artık *bu duruma* geri döndüklerine göre, onunkini de tam olarak karşılayamıyordu. "Medya yüzümün görünmemesini sağlayacak kadar iyiydi -bunu bazen özellikle iğrenç durumlarda polisler için yaparlar. O zamanlar gizli görev için sakalım ve uzun saçlarım vardı, henüz onları çıkarmaya fırsat bulamamıştım."

Çevresel görüş alanından Stephanie'nin başını meraklı bir şekilde eğdiğini fark etti. "Ve içinde Sophia'daki kızları *önemseyen*, orada olanların yanlış olduğunu düşünen hiçbir şey yok mu?"

Dönüp tekrar ona baktı, şaşırmıştı. Az önce karısının ölümüne neden olduğu konusunda ona içini dökmüştü ve şimdi de Chez Sophia'daki kızlar hakkında onu mu sorguluyordu? "Nereye varmaya çalışıyorsun, *chère*?"

Bakışlarını kaldırdı. "Seninle ilk tanıştığımda bu tür şeyleri önemseyecek birine benzemiyordun. Ama şimdi ... şimdi yardım edemem ama içten içe bunu yaptığını düşünüyorum. Düşünmelisin. Bunu yapmayacak kadar iyi bir adamsın."

Gözlerini kırptırdı, acaba onu bir yalanın, kendine söylediği başka bir yalanın içinde mi yakalamıştı? Soruyu elinin tersiyle itti. "Becky'yi kaybetmek bana bir şey öğretti, *beb*. O da kimseyi kurtaramayacağını, kimseye bakamayacağını. Denemenin faydası yok."

"Kaçak kızla ilgileniyorsun," dedi yumuşak bir sesle.

Hatırlatıldığı için üzgün bir şekilde omuz silkti. "Biraz aklım olsaydı, olmamalıydım. Çünkü sonunda bunun bir önemi kalmayacak, ona yardım edemeyeceğim. Benim verebileceğimden daha fazla yardıma ihtiyacı var."

"Onu sokaklardan uzak tuttuğun her gece *önemli*, Jake."

Sadece başını salladı, kararlı hissediyordu ve insanlarla ilgilenme işine tam olarak ne zaman yeniden başladığını, bundan gerçekten iyi bir şey çıkabileceğini düşündüğünü merak ediyordu.

"Sen de *bana* Tina konusunda yardım ediyorsun."

İşte o zaman başlamıştı. Bayan Chardonnay ile. "Sadece kendine zarar vermeyesin diye-"

"Biliyorum," diye sözünü kesti. "Başım belada. Ama bana başka şekillerde de yardım ediyorsun." Ona dokunmak için uzandı, eli göğsünde gezindi, karnına indi. "Daha önce hiçbir erkekle böyle bir şey yaşamamıştım. Bunu biliyorsun."

Bu tartışmayı birkaç kez yapmışlardı ama şimdi kelimelerdeki bir şey onu biraz panikletmişti; kelimeleri birdenbire yepyeni bir şekilde duymuştu. "Tam olarak neyi hiç *yaşamadım*, *tatlım*?"

"Harika seks."

İçini bir rahatlama kapladı. Tanrı'ya şükür tek söylediği buydu, başka bir şey değil. Ve sahip oldukları şey de tam olarak buydu.

Kalbi daha fazlası olduğunu iddia etse bile. Şu anda olması gerekenden daha sert atsa bile, her nabız atışı ona -ister beğensin ister beğenmesin-

Ona karşı hisleri vardı. Rüyalarında ona saldıran duygular ve rüyalarının *dışında da* aynı acımasızlıkla ona saldıran duygular.

Ezici suçluluk duygusu onu yepyeni bir korkuyla sarstı, bu korkuyu ancak şu anda kendine itiraf etmişti. Ya ona aşık oluyorsa? Ona çok fazla bağımlı olmasına izin veremeyeceği başka bir kadına. Sonsuza dek seveceğine ve bakacağına söz verdiği kadın olmayan başka bir kadına. Duygularının daha ileri gitmesine izin verirse sonunda hayal kırıklığına uğratacağı başka bir kadın.

"Teşekkür ederim Jake," dedi.

Onun gözleriyle karşılaştı ve o anda gözlerinin ne kadar güzel olduğundan, onu her zaman içine çekmesinden nefret etti. "Ne için?"

"Bana anlatmak."

Yapmamalıydı. Neden yaptığını pek bilmiyordu.

Çünkü ona aşık oluyorsun. Hayır.

Hayatta olmaz.

"Uyumalıyız," dedi. "Pekâlâ,"

diye fısıldadı.

Uyku onu ele geçirdiğinde ona dokunmamaya dikkat etti. Böylesi daha güvenli. Onun için daha güvenli. Onun için daha güvenli. Bu aşk olamazdı. Buna izin vermezdi.

On Dokuzuncu Bölüm

Perdelerin ARASINDAN BAKAN GÜNEŞ Stephanie'nin gözlerini zorla açtırdı. Daha bakmadan Jake'in yanında yattığını biliyordu; onun muazzam gücünü hissediyor, misk gibi, erkeksi kokusunu içine çekiyordu.

Ona evli olduğunu ilk söylediğinde, ilk tepkisi anlık ve delice bir kıskançlık olmuştu. Bir karısı olduğunu düşünmek. O derin bağ, birine hayatının sözünü vermek. Bu ona kendini bir hiç gibi hissettirmişti, adamın radar ekranında küçük bir nokta gibi.

Ama ona geri kalanını anlattığında, kalbi onun için kırılmıştı. Tanrım, tanıştıklarında bu kadar öfkeli görünmesine şaşmamalıydı. Becky'nin ölümünden kendini sorumlu tutmasına da.

Dürtü onu adama yaklaştırdı. Ona yaslandı, sıcaklığını içine çekti ve kolunda kötülüğü yok etmekle meşgul Aziz Mikail'i inceledi.

Adam kıpırdandı, kolunu ona doladı ve onu kendine doğru çekti. Kadın isteyerek gitti, midesi adamın ne kadar iyi hissettirdiğiyle çalkalanıyordu, bir şekilde kendini ona bastırabilmeyi, onun bir parçası olmayı, acısını azaltmanın bir yolunu bulmayı diliyordu.

Gözleri sabah ışığında buluştu, adam eğilip kızın alnından öperken uykulu ama sıcaktı. Yumuşak bir sesle konuştu. "Sana bütün bunları anlatmamalıydım."

"Neden olmasın?"

"Bunu senin üzerine yıkmamalıydım. Bu çok fazla."

"Önemli değil. Bildiğime memnunum. Ben de senin kolunu büktüm."

İç çekti. "Çok tatlısın *bebeğim*, ama öyle bile olsa... sen ve ben, bu, sadece ..."

Dudağını ısırdı, bekledi, gerildi, vücudunun katılaştığını hissetmemesi için dua etti. "Bu ... eğlenceli, kolay. Ben her şeyi olduğu gibi seviyorum ve böyle ciddi şeylerle bulandırıldı."

"Ben de sana çok ciddi şeyler anlattım."

"Doğru. Ama *bana* söylediklerin gerçekten iyi seks yapmamızı sağladı, bu yüzden senin aleyhine sayılmaz." Göz kırptı.

Ona gülümsedi ama bunu içinde hissetmedi, çünkü yaşadıkları şeyin sadece eğlenceli, kolay, sıradan bir seks olduğunu *bilse de, her* gözlerine baktığında, her öptüğünde, kesinlikle her içinde olduğunda daha fazlasını hissettiği anlar vardı. Sadece şimdi, ona bu kadar yakın olmayı istemek, neredeyse ezici bir ihtiyaçtı.

Kolay eğlence bu kadar yoğun olabilir miydi? Bilmiyordu. Belki de bunu abartıyordu. Ama dün gece onunla buluşmaya giderken bir *ilişkisi* ve bir *sevgilisi* olduğu konusunda gülümseyebilmişti ama bu sabah kelimeler o kadar da çekici gelmiyordu. Onun gözlerine baktığında hissettiklerinden çok daha boş geliyorlardı.

Rahatlayın. Vücudun, kasların. Ona liseli kız gibi romantik davrandığını belli edemezdi. Bunu olmadığı bir şeye dönüştürmek onu sadece aptal durumuna düşürecek ve paylaştıkları her güzel şeyi mahvedecekti. Jake Broussard'ın romantik olmadığını *hissedi*yordu.

Belki karısı hariç.

Bunu inkâr edemezdi; ondan bahsederken sesinde gerçek romantizmin yumuşak ritmini duymuştu. Bu yüzden mantıksız bir kıskançlık duyuyordu.

Buradaki sorun bu muydu? Artık Jake'in romantizm yapabildiğini bildiğine göre, birdenbire onunla bunu mu istiyordu?

"Bugün Shondra için alışveriş yapmama yardım eder misin?" diye sordu, kaşlarını hafifçe kaldırarak.

Gözlerini kırptırdı. "Shondra? Kaçak olan mı? Tabii ki." Sadece sorulduğu için kalbi ısındı, tıpkı dün gece olduğu gibi. *Sen aptal, aptal bir kadınsın, Stephanie.*

"Şimdi," dedi, "çok daha önemli bir soru. Sizce Bayan Lindman sevgilinizi kahvaltıya getirmeniz konusunda ne düşünür?"

İşte yine sevgilisi. Kulağa seksi geliyordu, özellikle de onun derin ses tonuyla, ama yine de -birdenbire- bu kelimenin "seks yaptığım adam "dan daha fazlasını ifade etmesini diledi. Kahretsin, *ilişki* konseptinde çok iyi gidiyordu.

-Ama belki de bu kaçınılmazdı. Belki de üniversiteden beri içinde gerçek bir tutku uyandıran ilk erkeğe karşı ciddi bir şeyler hissetmemek imkânsızdı. Kendisini çok az hissettiren *diğer* erkeklerle dünyevi ve olgun olmak kolaydı ama bu, yelpazenin *diğer* ucuydu.

Yine de gülümsedi ve kendini o ana zorladı. "Sanırım bugün bizim için yatakta kahvaltı var."

Sırıttı. "Bana uyar."

Hâlâ onun tişörtünü giymiş halde yorganın altından çıktı. "Gidip biraz kek ya da başka bir şey alacağım."

"Külot giymeyi unutma." Göz kırptı. "Bu patavatsızlık gün ışığında biraz daha belirgin olabilir."

Güldü - o an için kolay, eğlenceli kısma geri çekildi. "Lime lime etmediğin bir şey bulabilecek miyim diye bakmam gerekecek."

Ellerini başının arkasına koyup çekmeceyi karıştırırken onu izledi ve bakışlarının içini yaktığını hissetmek hoşuna gitti. "Belki bugün alışverişe çıktığımızda," dedi, "sana yenilerini alırsın."

"BUNLAR." JAKE küçük bir çift ten rengi tanga külot tuttu.

Şüpheli bir gülümseme attı. Güzel iç çamaşırlarını severdi ama daha önce hiç tanga giymemişti. "Bu biraz işkence aletine benziyor. Senden daha rahat bir şey aramanı isteyebileceğimi sanmıyorum."

"Gerçek şu *ki, tatlım*, gördükleri kadar rahatsız olmadıklarını duydum."

Güldü. "Sophia'daki kızları inceledin, değil mi? Yoksa daha kişisel bir çalışma mı?"

Hınzırca sırıttı. "Sadece iyi bir külot uzmanı olduğumu söyleyelim ve öyle bırakalım." Sonra daha yakına eğildi ve alçak sesle konuştu. "Gerçi bunları seçerken rahatlığı düşünmüyordum. Daha çok bencilce davranıp ne kadar seksi görüneceğini düşünüyordum."

Adamın elinden külotu kapıldığı gibi tüm vücudu ısındı. "Pekâlâ, senin için onları giyeceğim."

Hızlı bir öpücük için eğildi, gözleri o kadar seksiydi ki bir an için bu muhteşem adamla yatması gerektiğine inanamadı. "Sadece iki tane kaldı," dedi ve bakışlarını 20\$'a 3 tabelasına çevirdi.

Alışveriş çantasını yere indirerek, Jake'in incelemeye devam ettiği masanın üzerindeki iç çamaşırı yığınlarını karıştırmaya başladı. Jake'in Victoria's Secret'ta elleri havada dolaşan adamlardan biri olmaması hoşuna gitmişti.

ceplerini karıştırıyor, utangaç görünüyor. Kendisi için seksi bir şeyler seçmesine izin vermek onu heyecanlandırmıştı.

Riverwalk Marketplace'teki son durakları olacaktı çünkü Shondra'ya hem The Gap hem de Abercrombie & Fitch'ten bir çanta dolusu kıyafet almışlardı. Stephanie kız için şirin şortlar ve yazlık üstler seçmenin yanı sıra iş ararken kullanabileceği basit bir siyah etek ve alçak topuklu sandaletler bulmaktan da keyif almıştı. Bedenleri tahmin ediyorlardı ama Mississippi'yi kucaklayan alışveriş merkezi Jake'in evine yürüme mesafesinde olduğu için gerekirse biraz değiş tokuş yapılabileceğini düşündüler.

Birkaç dakika içinde her biri bir çift iç çamaşırı daha çıkardı. Stephanie'ninkiler lavanta rengiydi, Jake'inkiler ise siyah ve tahmin edilebileceği gibi aşırı dardı. O kadar darlardı ki, onları gördüğünde güldü. "Bunlar bir amaca hizmet ediyor mu ki?"

Gözlerini kırptırdı. "Tabii ki. Sevgilini memnun ediyorsun."

İşte yine o kelime. Tanrım, Jake'in dilinden dökülürken kulağa çok seksi geliyordu. Ve bu -onun sevgilisi olmak- yeterli olmalıydı. Zaten başka bir seçeneği de yoktu. Bunu başlangıçta yaptığı ve Jake'in de şüphesiz yaptığı gibi, Tina'yı ararlarken geceleri geçirmek için hoş bir yol olarak görmeliydi.

Gülümseyerek ellerinden aldı. "Pekâlâ. Benim çiftimle birlikte üç oldu."

Buna karşılık, lavanta rengi külotu aldı ve yukarı kaldırdı, sanki onayını tam olarak karşılamıyormuş gibi normal alt kısma baktı.

Hafifçe kıkırdarak onları geri aldı. "Bunlar dün gece giydiklerime çok benziyor. Ve *onlar* hakkında şikayet ettiğini fark etmedim."

Ağzının bir köşesi yukarı doğru eğildi. "Haklısın *bebeğim*. Giydiğin *her şeyin içinde çok* güzel görünüyorsun, ya da hiçbir şeyin içinde." Onun eline uzandı ve daha yavaş, daha uzun süreli bir öpücüğü ağzına indirdi. Öpücük bitip de kızın midesinde mutlu kelebekler uçuşmaya başladığında, usulca konuştu. "Seninle burada sevişmeye kalkışmadan önce gidip yemek yesek iyi olacak."

Dudağını ısırdı. "Öğle yemeği kulağa oldukça sıkıcı geliyor."

Bir alışveriş merkezinin ortasında ırzına geçilmesini isteyen bu kadın ne zaman olmuştu? diye merak etti, gülerek. Ne zaman erkeğinin zevki için yaramaz iç çamaşırlarının içine girmeye hevesli bu vahşi şey olmuştu?

Mmm, bu eğlenceliydi. Sakin ol. Tıpkı Jake'in dediği gibi.

Bu şekilde kalsın, diye kendini uyardı.

"Oooh, *chère*," dedi, leylak rengi dantel parçacıklarıyla süslenmiş şeffaf, ten rengi bir sabahlığı tutan askıya uzanarak. "Her şeyin içinde güzel görünüyorsun, ama bunun içinde çok iyi görünürsün."

Dudağını ısırdı, inceledi. Şimdiye kadar sahip olduğu standart iç çamaşırlarından çok daha açıktı. Bunu giydiğinde Jake'in gözlerinin üzerinde olmasının ve Jake'in ellerinin onu soymasının nasıl bir his olacağını hayal etmek içini ürpertti. "Ben de öyle düşünüyorum," dedi gözlerini Jake'e dikerek.

"İşte bunu duymak hoşuma gidiyor," diye mırıldandı ve kadının avucundan bir avuç iç çamaşırı alıp ödeme yapmak için kasaya doğru yöneldi.

Daha önceki bir sohbet Jake'e Stephanie'nin henüz po'boy yemediğini gösterdiğinde, Jake öğle yemeği menüsüne bunu da eklemişti; böylece Messina'dan sandviç aldıktan sonra nehir manzaralı bir masaya yerleştiler. Manzara olsun olmasın, Stephanie yemek yerken ve sohbet ederken gözlerini Jake'ten alamıyordu.

"Bu gece çalışmam lazım *bebeğim*," dedi. "Ondan sonra da birkaç günlüğüne bataklıktaki eve gideceğim."

Stephanie bir an için nefes almayı unuttu ama en azından nefesi kesilmedi. Alışveriş sırasında yaptıkları seksi konuşmalar göz önüne alındığında, ... hayal bile edememişti.

Ama iç çekişini tuttu ve incinmemeye çalıştı. "Sanırım yeni seksi külotum beklemek zorunda kalacak." Sadece sesinin olmak istediği kadar doğal ve etkilenmemiş çıkmasını umuyordu. *Sakin ve eğlenceli. İşte bu. Bunu kafana sok.*

Ona yavaş bir gülümseme verdi, eğer izin verirse onu arzuya gömecek kadar. "Bana dört gözle bekleyeceğim bir şey veriyor," dedi ve sonra konuyu cinsel dürtülerinden çok daha önemli bir konuya çevirdi. "Gitmeden önce Tony'yi kontrol edeceğim ve Tina'dan bir haber olursa sana haber vereceğim. Sana ulaşması gerekirse diye ona LaRue'deki numaranı vereceğim. Aksi takdirde, döndüğümde MIA'daki bazı yerleri kendim kontrol edeceğim. O zamana kadar burada kalabilir misin?"

Onun gidişiyle ilgili tamamen soğukkanlı olmak istemesine rağmen, şımarık bir tavır takındı. "Açıkçası, sabrımı sınıyorsun. Senin olmadığın bu günlerde ben ne yapacağım?" *Ve bu geceler için de.*

Ona alaycı bir sırıtış attı. "Git bir film izle. Akvaryuma git. Cezayir'e giden feribota bin, orayı seversin, çok şirin bir yer. Herhangi bir şey yap

yapmamanız gerektiğini bildiğiniz şeyler dışında."

İç çekti. Söz vermişti ve bu sefer gerçekten sözünü *tutmaya* niyetliydi. Ama New Orleans onsuz kulağa korkunç derecede sıkıcı geliyordu. "Dalga geçiyorsun," diye suçladı.

Özür dileyen bir gülümsemeyle masanın altında dizlerini onunkilere sürttü. "Yine de ben yokken uslu bir kız olacaksın, değil mi?"

"Sanırım Tina'dan haber beklerken biraz çalışabilirim." Gerçek şu ki, artık kablosuz hesabı alıp almamaları *umurunda* bile değildi. Bir cep telefonu hizmetini diğerinden daha iyi göstermeye çalışmak bir şekilde önemli olmaktan çıkmıştı. Bu noktada onu motive eden tek şey sorumluluk duygusuydu, diğer çalışanların ona bağlı olduğu ve yaptığı işin tüm ekibine yansıdığı gerçeği.

"Bu konuda pek heyecanlı görünmüyorsunuz, *canım*." "Sanırım işim eskisi kadar heyecan vermiyor."

Başını öne eğdi. "Bu beni şaşırttı. Her şeyi iş *olan* bir kadına benziyorsun."

"Sanırım kız kardeşim için endişelenmek, kurumsal sıçan yarışını . . biraz fare yarışına benziyor," dedi yumuşak bir kahkaha atarak. O kadar ki bu açıklama onu şaşırttı. Birkaç hafta öncesine kadar işi onun için her şeyken, her gün Grable & Harding'e gitmeyi hiç özlemediğini fark etti. Güçlü takım elbiselerini ya da güçlü toplantılarını özlememişti, yüksek gerilimli atmosferi özlememişti, o dünyanın bir parçası olan tüm o memnuniyet gösterilerini ve yönetici sahtekârlıklarını özlememişti.

"Burada senin için fare yarışı yok, *beb*."

Bunu tekrar söyleyebilirsin. Big Easy'ye geldiğinden beri sürdürdüğü hayat ve Jake'le birlikte hem Tina'yı ararken hem de yatakta yaptıkları, tamamen yeni bir evrene girmiş gibiydi. Ve o eski dünyanın *yeterli* göründüğünü hayal etmek birdenbire zorlaşmıştı.

Alışveriş merkezinin çıkışına doğru ilerlerken Stephanie başka bir iç çamaşırı mağazasının önünde durdu, bu mağazanın vitrininde banyo ürünleri vardı. "Eminim Shondra'nın da yeni iç çamaşırlarına ihtiyacı vardır," dedi, bu fikir aklına yeni gelmişti.

Ona temkinli bir bakış attı. "Hayır, kıza iç çamaşırı almayacağım. O iyi bir çocuk, ama bazen erkek olmam konusunda biraz ürkek davranıyor ve ... sadece ... asla."

Dudağını ısırđı, ona gülümsedi ve peşinden geleceğini bildiğı halde dükkâna doğru ilerledi.

"Ne yapıyorsun?" diye sordu omzunun üzerinden, kadın hızla iki çift pamuklu külot -pembe ve sarı- ve bir şişş şeftali rengi vücut yıkama suyu alırken.

"Sence kaç beden sütyen giyiyor olabilir?"

Adam ona inanamayarak gözlerini kırıştırdı. "*Böyle* bir şeyi nereden bildiğimi sanıyorsun?"

Güldü. "Haklısın. Üzgünüm. Sanırım o üründen vazgeçmemiz gerekecek." Sonra kasaya doğru yöneldi ve aldıklarını tezgâhın üzerine bıraktı.

"Beni duymadın mı *beb*? Ona külot vermeyeceğim."

Satış görevlisi iç çamaşırlarını ve vücut yıkayıcısını sarı kâğıt mendile sarıp zarif ve uyumlu bir alışveriş çantasına yerleştirirken ona gülümsedi. "Ona bu poşetin benden olduğunu söyle. Özel olarak açabilir ve sen de içinde ne olduğu hakkında hiçbir fikrin yokmuş gibi davranabilirsin." Adam hâlâ şüpheyle bakınca, gözlerinin içine baktı. "Bir kızın böyle şeylere *ihtiyacı vardır*, Jake." Gerçek şu ki, öğle yemeğinde Tina'nın adını andığından beri, kız kardeşinin giyecek taze iç çamaşırı, yıkanacak sabunu olup olmadığını merak etmekten kendini alamıyordu. Başka bir şanssız kızın bunlara sahip olduğundan emin olmak en azından yapabileceğı şeydi. "Ona bir bayan arkadaşının sana alışverişte yardım ettiğini ve bunu eklemek istediğini söyle."

Gözlerinin içine baktı, ifadesi daha da ısındı, ta *ki* "Biliyor musun, tatlım? Sen çok tatlı bir bayan arkadaşsın."

Gerçek şu ki, işten sonra bataklıktaki eve gitmek istemiyordu. Burada, Stephanie ile kalmak istiyordu. İkisi de nefessiz kalana kadar onunla sevişmek istiyordu.

Ama sağduyu galip gelmişti. Onunla daha fazla yakınlaşamazdı. Bu, o buradayken bir araya gelmeye devam edemeyecekleri anlamına gelmiyordu ama bu her gece olamazdı ve ona daha fazla sır veremezdi. Bunu hafif, sıradan ve eğlenceli tutmalıydı - tıpkı bu sabah yatakta bahsettiğı gibi. Bu yeterli olmalıydı.

Ona karşı hissettiğı şey her neyse paniğe kapılmamaya karar vermişti. Dün gece uykuya dalarken düşündükleri ... şey, çılgıncaydı, hepsi bu. Harika seksin, kötü anıların ve yorgunluğun insana neler yapabileceğinin bir örneğı.

Evet, ona karşı, aklına her geldiğinde içini ısıtan bir şeyler hissediyordu ama şu anda sahip olduklarından daha fazlasına hazır değildi. Bir kadınla eğlenmek, bu iyiydi. Ateşli seksi paylaşmak da güzeldi. Hayatını yeniden rayına oturtmak için doğru yönde atılmış kesin adımlar. Bu kavram birkaç gün öncesine kadar imkânsız görünüyordu, bu yüzden Stephanie'yle birlikte olmak kendini inkâr edebileceği bir şey değildi. Sadece onu belli bir mesafede tutması gerekiyordu. Aralarına biraz mesafe ve zaman koymak da bunu sağlayacak, tüm bunları doğru bir perspektife oturtmasına yardımcı olacaktı. Sonra, birkaç gün içinde şehre geri dönecek ve tekrar birlikte olacaklardı.

Sonsuzluk gibi geldi.

Çok kötü.

İçeri girdiğinde daire sessizdi. Shondra'nın köpeği onu karşılamak için eski muşambanın üzerinden tırıs tırıs geçerken, tüylü kuyruğunu sallayıp dilini çıkararak alışveriş torbalarını hemen içeride yere indirdi.

"Seni sevmediğimi unutup duruyorsun, uyuz köpek," dedi yine de köpeğin kulaklarının arkasını kaşımak için eğilirken. "Ama yiyecek bir şey için bana bakma. Eğer küçük bayan Shondra'yı tanıyorsam, o seni iyi besliyordur."

Lafı açılmışken, o neredeydi? Koridorda ilerledi ve onu yatağında uyurken bulunca kapının eşiğinde durakladı. Gündüzleri uyumaya alışkın olduğunu bildiği için onu uyandırmadı.

Telefon çaldığında aceleyle telefonu aldı. Tony'nin sesini duyunca, "Ne oldu, pard?" diye sordu.

"Sakin bir gündü, ben de şu Kuzgun kızla ilgili ipucu aramaya başladım. CBD'de birkaç kişi onu tanıyor gibi görünüyor ama son zamanlarda kimse onu görmemiş. Ben de Tina'yı görmüş olabilecek başka bir adam buldum."

"Bir bok yok mu?" Bir bakıma, Stephanie'nin kız kardeşi ona hayalet gibi görünmeye başlamıştı, asla ortaya çıkmayacak bir kızın hayaleti.

"Courtview'de kapıcı, ucuz seyahat eden iş adamlarına hitap eden küçük eski otel."

"Orayı biliyorum," dedi Jake -mavilikteki ilk günlerinde orada bir kavgayı ayırmıştı. "Ne dedi?"

"Adını hatırlamıyordu ama resimler ve Raven'la olan ilişkisi onu lobiden geçerken gördüğünü düşünmesine neden oldu, bir pikap arıyordu."

"Ne kadar zaman önce?"

"En azından birkaç hafta. Raven'la birlikte olduklarını söyledi ve muhtemelen Raven'ı da en son o zaman görmüştü."

Jake başıyla onayladı. "Tamam. Yine de bu da bir şeydir." Ama fazla değil. "Dinle, sana Stephanie'nin numarasını verdiğimi biliyorum ama bu konuda onu arama. Daha somut bir şey bulana kadar onu umutlandırmaya gerek yok."

"Anladım."

"Bu arada, bu gece bataklıktaki eve gidiyorum, bu yüzden ona cep numaranı da verdim - ben yokken seni kontrol etmek isterse diye."

"Sorun değil," dedi ve sonra yavaşça ekledi, "Stephanie hakkında . . ." "Peki ya o?"

Tony sadece güldü ve Jake aptalı oynamakta daha iyi olmasını diledi. "Ben senin en iyi arkadaşınım. Benimle temize çık."

"Yardıma ihtiyacı olan iyi bir kadın."

"Dostum," dedi Tony, "ikiniz dans pistinde sevişmek üzereymişsiniz gibi görünüyordunuz."

Jake bu hatırlatma karşısında hafifçe kıkırdamaktan kendini alamadı. Tony'nin tüm o sıcaklığa tanık olduğunu unutmuştu ve bunun yalanlarını daha da işe yaramaz hale getirdiğini düşünüyordu. "Tamam, evet, birlikte olduk."

Tony bir an sessiz kaldı ve Jake arkadaşının gülümsemesini neredeyse hissedebiliyordu. "Demek güzel bir kızla yattın, ha?"

"Az önce öyle dedim, değil mi?" Jake homurdandı ama ikisi de bunun sıradan bir adamın şansının yaver gitmesinden çok daha fazlası olduğunu inkâr edemezdi. Tony'nin bunu yaşayanlar diyarına bir dönüş olarak göreceğini biliyordu ve bunu reddedemezdi.

"Bu çok iyi bir haber dostum."

"Ama bu sadece ... bilirsin ... sıradan. Yatakta eğlence."

"Bu yeterince iyi, dostum. Eyere geri dönmene sevindim."

Güldü. "Evet, ben de. Yani ... bu iyi." Hemen ekledi, "Sadece eğlenceli ama iyi."

Kafasını kaldırdığında Shondra'nın uykulu bir esnemeyle odaya girdiğini gördü. "Dinle, pard, Stephanie'nin kız kardeşi konusunda bana yardım ettiğin için teşekkürler, ama

git. Döndüğümde ararım." Telefonu kapattı ve Shondra'ya küçük bir gülümseme verdi. "Merhaba, *tite fille*. Sonunda uyandın mı?"

Başını salladı ama utangaç görünüyor. "Yatağını çaldığım için özür dilerim. Ama neredeyse sabah olmuştu, o yüzden kullanmayacağını düşündüm."

"Sorun değil, haklıydın."

Kafasındaki uykuyu temizlemeye çalışır gibi gözlerini kırptırdı, sonra burnunu buruşturdu. "Nerelerdeydin? Yani, eğer burada olduğum içinse. . ."

Başını iki yana salladı. "Öyle bir şey yok, *'tite fille*. Burada olman benim için sorun değil.

-Sana söylemiştim. Nerede uyuduğuma gelince... büyükannemin Terrebonne Parish'te eski bir evi vardı ve bazen orada takılıyorum."

Başını hafifçe arkaya eğdi. "Belki bir kızla birlikte oluyorsundur diye düşünmüştüm."

O kadar kolay söyledi ki, "*Yalan söylemenin ne anlamı var ki?*" diye düşündü. "Tamam, aslında dün gece bir kadınla *birlikteydim*. Bu gece birkaç günlüğüne bataklığa gidiyorum, bu yüzden ben yokken yemek ya da başka bir şeye ihtiyacın olursa diye şifonyerin üzerine biraz para bırakacağım."

Gözleri daha da açıldı. "Bana para bırakmak zorunda değilsin."

İç çekti. *Merde*. Yemek parası için tartışıyorsa, iki poşet dolusu kıyafet için nasıl tepki verirdi? "Shondra, ben yokken adam gibi yemek yemeni istiyorum." Köpek ayaklarının dibinde mutlu bir şekilde nefes nefese duruyordu, *bu* yüzden noktayı eve götürmek için ekledi, "Kahretsin, iyi yerse umurumda bile değil." Sonra başka bir yaklaşım denedi. "Aslında, buraya biraz yiyecek getirirsen bana iyilik yapmış olursun. Ne istersen - tamir etmesi kolay şeyler."

"Ya seçtiğim şeyi beğenmezsen?"

"Beğenirim. Ben kolayım."

"Bundan bahsetmişken ..."

"Ha?"

Dudağını ısırđı. "O kadın kim? Birlikte olduğun kadın mı?"

Hafifçe geri çekildi, şok olmuştu ama Shondra söz konusu olduğunda, şok olmaması gerektiğini düşündü. "Senin neyini seviyorum biliyor musun, *'tite fille*? Çok açık sözlüsün."

Ağırlığını bir çıplak ayağından diğerine kaydırdı. "Bunu sormamın nedeni... burada bulunarak tarzınızı bozuyor muyum? Yani ..."

Başını iki yana salladı. "Tam tersi, gerçeği bilmek istiyorsan. Seninle biraz ilgilendiğim için çok tatlı olduğumu düşünüyor."

Biraz rahatladı. "Oh. İyi... güzel." Kanepeye çöktü ve ona baktı, ilgisi aniden endişeli olmaktan çok kız gibi görünmeye başladı. "Adı ne?"

"Stephanie."

"Ona aşık mısın? Yoksa sadece seks mi?"

Eğer ikincisi onu dünya bilgisine sahip küçük oda arkadaşına güldürmeseydi, ilk sorudan rahatsız olurdu. "Bu ikisinin arasında bir yerde."

"Ama ciddi bir şey değil, değil mi?"

Belki biraz fazla aceleyle başını salladı. "O sadece geçici olarak şehirde. Yakında Chicago'ya geri dönecek."

"Tatilde falan mı?"

Kızın dünyadan ne kadar haberdar *olduğunu göz önünde bulundurarak*, evden kaçan kızların başına kötü şeyler gelebileceğini bilmesi için ona geri kalanını anlatmaya karar verdi. "Burada kız kardeşi Tina'yı arıyor. Kız buraya geldi, zor bir kalabalığa karışmış olmalı ve sonunda yaşamak için numara yapmaya başladı. Stephanie onu bulamadı ve kötü bir şey olmasından endişeleniyor."

Shondra'nın bakışlarından gizem ve korkunun geçtiğini gördü. "Sence kötü bir şey mi oldu?"

Bir hafta önce olsa kafasını sallardı. Ama yol boyunca bir yerlerde fikrini değiştirmişti. Bir kız o kadar kolay ortadan kaybolmazdı. "Emin değilim ama... Ben de endişeliyim." Başını eğdi ve ona daha önce sorduğu bir soruyu sorma fırsatını kullandı. "Eminim evde de senin için endişelenen birileri vardır, değil mi?"

"Sana söyledim, annem muhtemelen gittiğini fark etmemiştir bile. Büyük beyaz aşığına kendini fazla kaptırmış. Alınma ama."

Adam başını salladı, kızın bunu sürekli ağzından kaçırması onu eğlendirmişti. "Alınmadım. Ama annen dışında yani. Seni seven başka biri olmalı Shondra, en azından onları rahatlatmak için arayabileceğimiz biri."

Gözlerinde bir cevap yanıyordu ama sessiz kaldı.

"Bir büyükanne ya da büyükbaba, belki bir teyze ya da amca, güvendiğiniz biri. Hatta sadece bir kız arkadaş."

Kızın yavaşça nefesini içine çekmesini izledi ve sonunda şöyle dedi: "Bak, sadece yardım etmeye çalıştığımı biliyorum ve gerçekten çok iyiydin. Ama ben ve ev

. . . bu geçmişte kaldı. Stephanie hakkında biraz daha konuşmayı tercih ederim. İyi biri mi?" "Çok." Bu, onun gözünün önündeki küçük sarı alışveriş torbasına kapı, diğerleri gibi.

Bunun pek hoşuna gitmeyeceğini düşünüyordu ama şimdiki zaman gibisi de yoktu; özellikle de Sophia'nın evine bir an önce gitmesi gerektiğinden ve üçüncü kat boşaldıktan hemen sonra şehri terk etmeyi planladığından.

Shondra onun gözlerini takip etti. "Çantalarda ne var?"

Ayağa kalktı, yürüdü ve onları kanepeye geri taşıdı. "Birkaç kıyafet."

"Stephanie'n sana hediye mi aldı?" diye sordu Shondra'da daha önce hiç görmediği hafif, romantik bir gülümsemeyle.

"Aslında, *senin* için alışverişe çıktık."

"Ha?" Kızın yüz ifadesi şoktan donuklaştı.

"Sadece birkaç şey işine yarar diye düşündüm, hepsi bu."

Yüzü biraz kızarmış bir halde çantalara bakakaldı. Onun tepkisini okuyamıyordu, bu yüzden en iyisinin onu hemen kazanmaya çalışmak olduğuna karar verdi. Elini bir alışveriş torbasına daldırdığında, Stephanie'nin ona her genç kızın "uğruna öleceği" sözünü verdiği eteği buldu.

Stephanie'nin tahminine uygun olarak Shondra'nın nefesi kesildi.

Daha sonra bir avuç pamuk alarak Abercrombie & Fitch'ten iki küçük teenybopper tişört çıkardı. Bir nefes daha ve bir "Tatlı!" daha kazandılar.

Bakışlarını kaldırdı. "Onları seviyorsun, değil mi?"

"Beğendin mi?" Elini her ikisinin de dizlerinin üzerinde uzanan kotun üzerinde gezdirdi. "*Bayıldım!* Çok güzeller!" Adam onun üstleri ve etekleri sanki şimdiye kadar gördüğü en büyük hazinelermiş gibi incelemesini izledi ve yüreği taze bir sıcaklıkla doldu. *Kıyafetleri beğendi.*

"Sığacaklarından emin değilim," dedi, iki çift şort ve bir üst daha çıkararak, "ama sığmazlarsa, uygun olanlarla değiştiririz."

Gözleri kucaklarını dolduran giysilere takılmıştı. "Hayır, uyacaklar. Bundan eminim!"

Ardından siyah bir etek ve beyaz bir bluz geldi. "Stephanie'ye iş aramak istediğini söyledim, o da bunu giyebileceğini söyledi. Altta da ayakkabılar var," dedi diğer çantaya uzanarak.

"Ayakkabı da mı? Bu harika bir şey!"

Ayakkabı kutusuyla birlikte tekrar ayağa kalktığına, kadının omzuna dokunduğunu hissetti ve yüzünü ona döndü.

"Teşekkür ederim Jake," dedi usulca.

Ona sarılmak istedi. Ama yine de onu bu şekilde korkutma riskini almak istemedi. Bu yüzden basitçe, "Rica ederim, *'tite fille.*" dedi.

"Neden bana karşı bu kadar iyisin?"

Omuz silkti. "Sen havalı bir çocuksun. Dün geceyi bir kadınla geçirdiğimi rahatlıkla söyleyebileceğim tek çocuksun, orası kesin," dedi gülerek. "Köpeklerden hoşlanmayan hafif minyatür bir yetişkinle takılmak gibisin."

"Hey!" dedi, koluna şakacı bir yumruk indirerek. "Scruff'a karşı gelme."

"Scruff tam bir baş belası."

"Scruff iyi bir köpek. Tanıdığım en havalı köpek."

Onu işaret etti. "Bu bana şunu hatırlattı. Muhtemel işverenlerle konuşurken küfür etme."

"Neden olmasın, lanet olsun?" dedi yüzü asık bir şekilde.

Kahkahayı bastı, sonra *ona* şakacı bir yumruk attı - tam o sırada yerde bir torba daha kaldığını hatırladı. Uzandı, sarı saplı poşeti aldı ve ona uzattı.

"Bu Stephanie'den."

Kıyafetlerden olduğu kadar küçük, şirin çantadan da etkilenmiş görünüyordu.

"Mektubun kesinlikle ondan sana geldiğini ve özel olarak açman gerektiğini söyledi. Bir dakika içinde işe gittikten sonra kontrol edebilirsin."

Yüzü hafifçe düştü. "Şimdiden gidiyor musun?"

Başını salladı, kendini kötü hissediyordu.

"Önemli bir şey değil," dedi. "Ben sadece ... bilirsin ... seninle biraz takılmayı seviyorum."

"Evet, ben de seninle takılmayı seviyorum."

STEPHANIE günün geri kalanını çalışarak ... ve çalışmayarak geçirdi. E-postalarına baktı ve ekip üyelerinin bilgisayar aracılığıyla gönderdiği bazı dosyaları gözden geçirdi ama kalbi bu işte değildi ve kendini tıg işine geri çekilmiş buldu. Yol boyunca bir yerlerde, o lanet atkayı bitirmeye kararlı hale gelmişti. Tina'ya saygı duruşu ya da her neyse, sadece normal faaliyet alanının dışında bir şey daha yapabileceğini kendine kanıtlamak istiyordu. Bu çökmekte olan şehre geldiğinden beri keşfettiği tüm yeni yerlerini seviyordu ve onları henüz kaybetmek istemiyordu.

Ayrıca Melody'yle de birkaç e-posta alışverişinde *bulunmuştu* - görünüşe göre verecek başka bir ipucu yoktu, *onu bulamadığınız için çok üzgünüm* diye ekledi. *Keşke yapabileceğim daha fazla şey olsaydı.* Bu noktada Melody'ye Raven'dan ve onun MIA ile bağlantısından bahsetmişti. Melody, bir zamanlar fahişelerin uğrak yeri olduğunu duyduğu Merkezi İş Alanı'ndaki yerlerin bir listesiyle cevap vermişti. Ne yazık ki Raven'ı tanımıyordu - *ben üst sınıf mekânlara takılıp kaldığım ve o bölgede hiç çalışmadığım için. Böylesi daha güvenli, bilirsiniz.* Stephanie liste için ona teşekkür etmiş, listeyi Jake ve Tony'ye vermeyi planlamıştı,

ve MIA'nın bir eskortun ticaretini yapması için daha tehlikeli bir yer olduğunu düşünmemeye çalıştı.

Tüm bunların arasında aklı sürekli Jake'e ve dün gecedan beri olanlara gitti. Muhteşem bir seks yapmışlar ve ona karısının trajik ölümünü anlatmıştı. Muhteşem bir seks yapmışlar, Shondra ve onun için alışveriş yapmışlardı ve Jake seksi ve çapkındı ve hiç de trajediye saplanmış bir adam gibi görünmüyordu. Muhteşem bir seks yapmışlardı ve ona birkaç günlüğüne bataklığa gideceğini söylemişti. Ve sonra muhteşem seks vardı.

Erkenden yattı, ona karşı hisleri hâlâ onu rahatsız ediyordu. Bir zamanlar onun bir muamma olduğunu düşünmüştü, ama şimdi onu sadece içinde çok fazla acı olan bir adam olarak görüyordu, belki de -bilmeden- birisinin onunla biraz ilgilenmesine ihtiyaç duyan bir adam.

Yarım saat boyunca dönüp durduktan sonra, dijital saate baktığında Sophia'nın üçüncü katında saatin onu birkaç dakika geçtiğini gördü. Doğrulup lambayı yaktı ve odanın öbür ucundaki, içinde Jake'in kendisi için seçtiği iç çamaşırlarının bulunduğu pembe çantaya baktı. Sonra Jake'in ona verdiği, üzerinde Tony'nin numarasının yazılı olduğu kâğıda uzandı; kâğıdı yatağın yanındaki telefonun altına sıkıştırmıştı.

Aradığında sinirleri gerilmişti. Bunun doğru bir şey olup olmadığı konusunda hiçbir fikri yoktu ve belki de her şeyi unutup bağlantıyı kesmeliydi. Belki de bir kez olsun Jake'in dediğini yapmalı ve o dönene kadar yerinde kalmalıydı.

"Alo?"

"Tony? Bu Stephanie Grant. Jake'in arkadaşı."

"Merhaba Stephanie." Sesi o kadar neşeliydi ki, bu kadar geç aradığı için özür dilememeye karar verdi. "Sizin için ne yapabilirim?"

"Kulağa tuhaf gelebilecek bir sorum var." "Vur."

"Jake'in büyükannesinin bataklıktaki evini biliyor musun?" "Elbette."

"Jake bu akşam işten sonra oraya gitmeyi planlıyor ve ben de merak ediyordum... bana yol tarifini verebilir misiniz?" Artık onun için sızdıran tekneler yoktu. Eğer onu yine orada rahatsız edecekse, en azından bu sefer mantıklı davranacaktı.

"Evet, elbette, ama ... onunla konuşmanız gerekiyorsa, iş yerinde telefonlara cevap verebilir."

Derin bir nefes aldı ve "*Ne olacak ki?*" diye düşündü. "Aslında, gerçek şu ki, ona evde sürpriz yapmak istiyorum."

"Anlıyorum." Sesi hâlâ mutlu geliyordu, neyse ki. "Kilitli tutup tutmadığını biliyor musun?"

"Evet, öyle. Ama şanslısın, bende anahtar var."

"Gerçekten mi?" diye sordu, adamın anahtarı olduğunu duyunca pek şaşırmamıştı ama anahtarı ona sorgusuz sualsiz vermeye hazırdı.

"Eskiden orada biraz balık tutardım. Ama Jake eve tek başına gitmeye başladığından beri hiç gitmedim." Durakladı ve sanki komplocularmış gibi ekledi: "Oraya genellikle yalnız kalmak için gittiğini biliyorsun, değil mi?"

"Bunu bana hiç söylemedi ama tahmin ettim." Derin bir nefes daha, başka bir gerçek. "Ben sadece... bu gece yalnız kalmayı sandığı kadar istediğini sanmıyorum."

Tony'nin gülümsemesini neredeyse hissediyordu. "Senden hoşlanıyorum, Stephanie."

Yirminci Bölüm

JAKE, selvi ve tupelo sakızı ağaçlarından oluşan bir gölgelik altındaki eve yanaştı ve ön verandanın ışığının yandığını görünce şaşırdı. *Bu da ne? ?*

Kamyondan indi ama kapıyı çarpmadı - içeride bekleyenleri misafirleri olduğu konusunda uyarmak istemiyordu.

Merde. Orada kim olabilirdi ki? Zorla girmek zorundaydılar, sundurmanın ışığını içeriden açmanın başka yolu yoktu. Ve kim içeri girip de lanet sundurma ışığıyla varlığını duyurabilirdi ki?

Kamyonun kasasına tırmanarak kabinin arkasına monte edilmiş alet kutusunu açtı ve bir çekiç çıkardı. Mermi taşıyan *herhangi* bir şeye karşı şansı yoktu ama *herhangi bir* silahı olduğu için şükreliyordu; korsan sandalı yerine arabayı sürdüğü için de.

Ayakkabısının altında bir şey çıtırdayınca eve doğru yavaş adımlarla ilerledi. Gözlerini kısarak aşağıya baktı. Bu bir ... miydi? ?

Eğildiğinde, sert toprak zeminde parçalara ayrılmış yuvarlak beyaz bir nane kalıntısı buldu. Başını salladı, buraya en son geldiğinde bir şekilde düşürmüş olması gerektiğini düşündü ama neden şimdiye kadar bir hayvan onu alıp götürmemişti?

Birkaç adım daha atınca yerde bir nane şekeri daha buldu. Ve ileriye baktığında, basamaklara ve cılız verandaya doğru uzanan gevşek bir patikada daha fazlasını gördü.

Cehennem gibi sinirlenmek istedi.

Ama onun yerine sadece gülümsedi. Ve izleri takip etti.

Verandaya çıkarak çekicini sarkan tahtalara indirdi, ardından kilitli olmayan kapıdan içeri girerek oturma odasından mutfığa giden zeminde bir sıra nane şekeri buldu. Orada, nane şekerleri yeni döşeme malzemelerinin ve aletlerin enkazının arasında yatıyordu ve yatak odasına gidiyordu - orada hala bir ampulü eksik olan bir lambanın tanıdık ışıltısı onu çekti.

Kapının eşiğine kadar geldi ve kollarını kavuşturarak pervaza yaslandı. Stephanie yatakta yan yatmış, bir dirseğine dayanmıştı. Adamın bugün ona aldığı seksi, ten rengi slipi giymişti; her kıvrımını sarıyor ve onu bir kadının üzerinde bu kadar kumaş varken olabileceği kadar çıplak bırakıyordu. Göğüslerinin yuvarlak küreleri şeffaf slipi güzelce geriyor, koyu renkli, dik meme uçlarını gösteriyordu. Kalçasında, seçtiği tanga'nın ten rengi dantelini gördü.

"Nane?" diye sordu, açık bir rulo uzatarak.

Sırtarak yatağa doğru uzanan sırayı işaret etti. "Biraz aldım bile, teşekkürler."

Serbest kolunu belinde seksi bir şekilde sarktığı yerden kaldırarak bir parmağını ona doğru kıvrıdı.

Yaklaştı, gözleri loş ışıktaki kilitlendi ve onları yüz yüze getirmek için yatağın yanında diz çöktü. Eğilerek yavaş ve sıcak bir öpücük kondurdu, sonra da hafif bir kahkaha attı. "Tadın naneli."

"Şey," dedi alaycı bir ifadeyle, "tüm havalı çocuklar bunu yapıyor, ben de denedim. Korkarım şimdi bağımlısı oldum."

"Pahalı bir alışkanlık," diye yanıtladı. "Günde en az yetmiş beş sent. Bunu karşılayabileceğini düşünüyor musun?"

"Bedenimi satmak zorunda kalabilirim."

Kadının kumaştan çok net görünen kıvrımlarına baktı. "Bunu satın almak zorunda kalabilirim."

Dudağını ısırды, bir şekilde aynı anda hem seksi hem de mahcup görünmeyi başardı. "Buraya bu şekilde geldiğim için özür dilerim. Ben sadece ..." Başını usulca salladı.

Ve bir kahkaha attı. "Azgın mı?"

Hoşgörölü bir sırıtış attı. "Hayır. Şey, belki. Ama ben olsam o kelimeyi kullanmazdım."

"Hangi kelimeyi kullanırdın?" "Uyarılmış, belki."

"Tarafından mı?"

"Sen."

"Sana yakın bir yerde değildim, tatlım."

"Önemli değil."

"Kendi gücümü bilmemeliyim." Geceliğe bir kez daha baktı, üzerinde tahmin ettiğinden çok daha iyi duruyordu. "Ama çok iyi bir zevkim var, değil mi?"

"Evet ve onu iyi bir şekilde kullanabilecekken bütün gece boyunca bir çantada bekletmek utanç verici görünüyordu." Nefesini içine çekti. "Umarım sorun olmaz. Geldiğim için."

Gülümsedi ve dürüst olmak için kendine izin verdi. Onu gördüğü için o kadar mutluydu ki bunu ölçmekte zorlanıyordu. "İyiden de öte, *bebeğim*. Yatağında öylece yatarken, sanki ... gibi görünüyorsun."

"Ne?"

Kız nedenini bilemese de gülümsemesinin genişlemesine izin verdi. "Bir rüya gerçek oldu."

Daha yakına eğildi, gözleri ateşle parlıyordu. "Hayallerini gerçeğe *dönüştürmek* istiyorum, Jake Broussard."

Bir elini kızın kalçasında gezdirdi ve nemli dudaklarına bir öpücük daha kondurdu. "Zaten biliyorsun." Sonra kıkırdadı. "Hiçbir fikrin yok."

Sırıttı. "Benim hakkımda kirli rüyalar mı görüyorsun?" "Belki bir ya da iki kez." *Ya da on.*

"O zaman buraya geldiğim için memnunum, böylece gerçek olanı alabilirsin." "Bundan bahsetmişken ..." Endişe verici bir düşünceyle hafifçe doğruldu

ona saldırdı. "Yine birinin kayıgını buraya getirmedin, değil mi?"

Kadın başını salladı ve adam rahatladı. "Ben sürdürdüm. Tony bana yolu tarif etti, bir de anahtar verdi."

Sırıttı ve arkadaşının bu olaydan nasıl etkilenmiş olabileceğini hayal etti.

"Araban nerede?"

"Onu sakladım. Evin sağ tarafındaki ağaçların arkasına park ettim."

Şüpheli bir kaşını kaldırdı. "Stephanie Grant, özel dedektif, işe geri döndü."

"Tamamen farklı bir iş," dedi, sesi ipeksi ve seksi bir hal almıştı. Kızın yüzünde bir gülümseme belirdi ve adam bir acemiye göre Bayan

Stephanie seksi *çok* iyi yaptı.

Kadının ifadesinin iliklerine kadar işlemesine izin vererek ayağa kalktı ve tişörtünü çıkardı. Altında, Stephanie avucunu ereksiyonunun çıkıntısına bastırmak için uzandı ve onun ilahi dokunuşuyla nefesini emdi.

"Bana bir şey söyle. Ya deniz bisikletiyle gelseydim? Nane şekerlerini bulamazdım."

Hafifçe sıktı ve ona gülümsedi. "O yönde de bir nane şekeri izi var."

Bununla birlikte, kemer tokasıyla uğraşmak için dizlerinin üzerine kaydı, hareketleri aceleci olmadan hızlıydı ve onu soymak için uğraşmasını izlemek, teninin beklentiyle cızırdamasına neden oldu. Fermuarını açtıktan sonra kot pantolonunu aşağı itti ve ayak bileklerine inene kadar ona yardım etti. Kadın hiç vakit kaybetmeden iç çamaşırını da indirdi.

"Sana kendini çok iyi hissettirmek istiyorum, Jake," diye fısıldadı, sesi neredeyse onu gömecek tatlı, aç bir çaresizlikle doluydu.

Yüzünü okşamak için uzandı, parmaklarını gevşek saçlarının arasından geçirdi. "Biliyorsun *bebeğim*. *Mon Dieu, biliyorsun*."

Onun altından iç çekti, bir şekilde kederli görünüyordu. "Ama bundan daha fazlası," dedi. "Sana unutturmak istiyorum. Öyle yapmak istiyorum ki... sadece sen ve ben olalım. Bizi incitecek hiçbir şey olmasın. *Seni* incitecek hiçbir şey. Acı veren anılar yok. Suçluluk duygusu yok. Sadece iyi şeyler."

Bunu fark etmesiyle birlikte boğazında oluşan yumruyu yutkundu. "Bunu sen de yapıyorsun, *beb*. Bana unutturuyorsun. Seninle olduğumda . . ." Nasıl açıklayabilirdi ki? İçinde çok karmaşık bir his vardı ama bir o kadar da basitti. "Seninleyken, başka hiçbir şey yok."

Dudaklarını yalarken aşağıdan ona bakmaya devam etti, sonra ağzını onun üzerine indirdi. Nefesi anında kesildi, elleri yavaşça saçlarını ve kafa derisini yoğurmaya başladı. Gövdesinde, göğsünde, kalçalarında his sarmalları dönerken aşağı inmeme için dizlerini desteklemek zorunda kaldı.

Onu izliyordu, onun bakımları çok fazla duyguyla doluydu ve onu gömen de *buydu*. Bir keresinde ona, kendisini en çok etkileyen şeyin bir kadının bedenine bağlanma eylemi olduğunu söylemişti ama her nasılsa, şu anda kendini *bunun* şimdiye kadar yaşadığı en muhteşem seks olduğunu düşünürken buldu. Hiçbir kadının ona kendinden daha fazlasını vermediğini biliyordu.

Kadın elini uzatıp onu yatağa çektiğinde, adam kadının vücudunun yükselip alçalmasına, dillerinin yavaş ve derin bir tutkuyla birbirine karışmasına dayanamayıp ona sokulmaktan büyük mutluluk duydu. Bir yanı bütün gece orada yatabilir, sadece onu öpebilir, ona dokunabilirdi. Ama daha fazlasını arzuluyordu, bu yüzden kendini güneye doğru ilerlerken buldu.

Adam slipi göğüslerinin üzerinden aşağı doğru çekerken, elastik kumaş alt tarafa takılarak yumuşak ve güzel bir şekilde onun altında iç çekti. Sert bir tepe noktasını dudaklarının arasına aldı, her bir çekişi sırtının alt kısmında, uyluk kaslarında ve tabii ki bacaklarının arasında hissetti. *Mamère'in* albümlerinden birini açmayı düşünmemişti ama Stephanie'nin tatlı, şefkatli inlemeleri pencerenin ötesindeki bataklığın gece seslerine karışarak mükemmel müziği sağlıyordu.

Öpücükleri pürüzsüz karnının üzerinden slipin içine, göbek deliğinin gölgesini geçerek, kumaşı uyluklarının üzerinden yukarı doğru itip yeni külotunun ön kısmına sert, ısıricı bir öpücük bahşedene kadar izledi. Hınzır bir sırtışıla geri çekildi. "Çok güzel, tatlım."

Seksi gülümsemesine karşılık verdi. "Seçiminden memnun musun, hmm?"

Yavaşça başını sallayarak cevap verdi. "Çok iyi." Sonra fısıldadı, "Yuvarlan." Kadın yavaşça dizlerini altına çekerek ona uydu. Sıcağa rağmen,

görünce ürperdi. Çılgıncaydı, biliyordu; daha önce de tangalı kadınlar görmüştü. Ama bu Stephanie'ydi, onun Stephanie'si, onun için içindeki arzuları serbest bırakan, hayallerini gerçeğe dönüştüren Stephanie. Dik uyarılma, ellerini yuvarlak etini şekillendirmek için poposuna götürdü - önce yukarıdaki dantel şeridine uzandı, tanga uyluklarını geçene kadar aşağı indirdi. "Lütfen," diye inledi.

Kadının ihtiyacı onu heyecanlandırdı. "Lütfen ne, *beb*? Bana ne istediğini söyle." "Seni içimde istiyorum."

İhtiyacı bataklık sıcağı kadar yoğundu. İçine girmeden önce sırtının küçük kısmına nazik bir öpücük kondurdu. "Bu nasıl?" diye sordu, daha derine kayarak.

"Mmm, evet, mükemmel," dedi nefes nefese iç çekerek.

Birkaç saniye içinde adam kontrolsüz bir ateşle kızın içine girmeye başladı ve kız her darbeyi o mükemmel ritimle karşıladı, o kadar eski ve geliştirilmesi imkânsızdı ki... Hayır, *bu* şimdiye kadar yaşadığı en muhteşem seksti.

Hayır, Stephanie ile olan *her* birliktelik inanılmazdı, *eşit derecede inanılmazdı*.

İnanılmaz.

"*Mon Dieu,*" diye çaresizce nefes aldı; bu, arzusun sınırını hızla aşmasına neden oldu. Ve sonra zevk onu alıp götürdü, gökyüzüne, en derin okyanusun dibine kadar. Bu ona her şeyi, her rengi, her dünyayı gördüğü rüyayı düşündürdü ve hepsi Stephanie'yle ilgiliydi. Yavaşça kendine gelene, yatağa, o farkında olmadan bir şekilde dünyasını doldurmaya başlayan ve şimdi neredeyse tek bildiği şey olan kadına geri dönene kadar onun içindeki nabız atışlarını sürdürdü.

Usulca üzerine yığıldı ve boynuna yorgun bir öpücük kondurmayı başardı. "Özür dilerim *bebeğim,*" diye fısıldadı.

"Pardon?" Sesi gerçekten şaşkıncı.

Küçük bir kahkaha atmaktan kendini alamadı. Tutku konusunda pek deneyimli olmayan bir kadının güzel yanı, ona çok daha fazlasını verebilmesi gerektiğini fark etmemiş olmasıydı. "Bu kadar çabuk bitirdiğim için özür dilerim." Bir eliyle saçlarını okşadı, eğilip kulak memesini ısırdı. "Bütün gece senin içinde olmak istedim."

Kadın adamın altından yuvarlanarak gevşek bir kucaklaşmaya doğru uzandı, vücudu hâlâ vücudu saran slip ile kaplıydı, teni boyunca güzel, vahşi bir düzensizlik içinde gerilmişti. "Buna bütün gece dayanabileceğimi sanmıyorum, Jake."

Gülümsemesi onu ısıttı, doruktan sonra gelen uyuşukluk boyunca uyanık kalmaya çalışmasına neden oldu. "Yine de sana daha fazlasını vermek istedim. Seni boşaltamadım bile."

Başını iki yana salladı. "Benim için her zaman bununla ilgili olduğunu sanmıyorum. Bana en sevdiğin kısmın bağlantı olduğunu söylediğini hatırlıyor musun? Sanırım benim de en sevdiğim kısım bu. Orgazm olsun ya da olmasın. İçimde hissettiklerini seviyorum."

Yüzünü onun omzuna gömdü ve kokusunu içine çekti - yumuşak ve çiçekli bir şey, günün parfümünün kalıntıları. "Ben de senin içinde olmayı seviyorum." Boynuna bir öpücük kondurdu ama midesinde garip, yumuşak bir burkulma hissetti. Az önce çok mu şey söylemişti? *Neredeyse çok mu fazla?*

Sustu, sessizleşti, sadece kolunu onun beline doladı, onu kendine çekti ve daha fazla endişelenmeden uykunun cazibesinin onu ele geçirmesine izin verdi.

STEPHANIE uyandığında ışıklar sönmüştü ama yatağın yanındaki dijital saat

saatin üçü geçtiğini gösteriyordu. Yanındaki yatak boştu ama böceklerin çıkardığı sesler ona Jake'in muhtemelen rıhtımda olduğunu hatırlatıyordu. O da

Onu burada ilk bulduğu andan beri içgüdüsel olarak bataklığın onu muhtemelen hiçbir zaman tam olarak anlayamayacağı bir şekilde çağırdığını biliyordu.

Gözleri karanlığa alışınca aşağıya baktı, seksi geceliğinin eteklerinin kalçalarında asılı kaldığını gördü ve sekslerinin sıcak terk edilmişliğini, onunla her şeyi yapmak istemenin ne kadar kolay olduğunu hatırladı

-Ve aynı zamanda çok yoğun. Jake'le her seviştiklerinde aralarındaki sıcaklık bir kademe daha artıyordu. Yastığa yaslanıp gülümserken vücudu bu anıyla ısındı. Keşke hayattaki her şey Jake'in onun için seks yaptığı kadar kolay olsaydı.

Yatağın kenarına oturarak geceliğini indirdi, sonra parke zeminde ve mutfaktaki eski muşambadan kalan son kalıntıların üzerinden geçerek sessizce kapıyı açtı ve dışarı çıktı. Jake siyah boxer külotuyla planörün üzerinde oturmuş, her kadının fantezisi gibi görünüyordu. Ama onun gerçeğiydi. "Hey," dedi.

Bakışlarını kaldırdı, sonra şehvetli bir gülümsemeyle geceliğine indirdi. "Yine iç çamaşırsız mı dolaşıyorsun, tatlım?"

"Ne diyebilirim ki? İçimdeki vahşi kadını ortaya çıkarıyorsun."

Yanındaki koltuğu okşadı ve "Biliyorum. Buraya gel."

Kadın ona katıldı, bir bacağını rahatça altına kıvırdı ve adam kolunu ona dolayarak sıcak, ağzı açık bir öpücük için onu kendine çekti. "Mmm, hala naneli."

"Sen de."

Ona bakmak için hafifçe geri çekildi. "Bayan Lindman şimdi seni görse ne düşünürdü merak ediyorum - bataklıkta üzerinde neredeyse hiçbir şey olmadan koşturuyorsun."

Güldü. "Ayrıca her gece odamda uyumadığımı fark etse ne düşünürdü merak ediyorum."

"Daha önce de söylediğim gibi, sanırım biraz kıskanırdı."

"Eğer *seni* görseydi, kesinlikle."

Sırıttı. "Sence Bayan Lindman'ı tahrik edebilir miyim?"

"Bence *her* kızı tahrik edebilirsin."

Eğildi ve yüzlerini birbirine yaklaştırdı. "Şanslısın *ki*, tahrik etmek istediğim tek kız sensin, tatlım."

Onu tekrar öptü ve sanki on altı yaşında ve ilk randevusundaymış gibi teni karıncalanmaya başladı. "Üzerimdeki zar zor giydiğim şeylerden bahsetmişken," dedi, "Shondra'ya kıyafetlerini verdin mi?"

Başını salladı, sakallı yüzünü yavaş bir gülümseme yeniden şekillendirdi. "Onları severdi." Kalbi ısındı. "Gerçekten mi? Uydular mı?"

"Ben gittiğimde henüz denememişti ama deneyeceğini düşünüyordu. Olmazsa belki sen de bizimle gelirsin? Takas etmek için?"

Daha önce olduğu gibi, davet onu etkiledi. "Evet, tabii, elbette."

Sessizleştiklerinde, Stephanie etraflarındaki cıvıltıları, cıvıltıları ve sesleri dinledi ve kendini ses kakofonisini oluşturan bireysel sesleri seçmeye çalışırken buldu. Ay suyun üzerinde ince bir ışık şeridi oluşturunuyordu ve İspanyol yosunuyla kaplı budaklı ağaçlar sadece karanlık şekillerdi, alanı gereksiz yere özel ve korunaklı hissettiren nöbetçilerdi. "Tony bana buraya yalnız kalmak için geldiğini söyledi."

Ona baktı, kolu hâlâ onun etrafındaydı. "Evet. Çoğunlukla." "Gelmek konusunda iki kez düşünmeme neden oldu." Muazzam şeyler yaşadıklarını biliyordu.

daha bir saat önce seks yapmışlardı ama yine de bir şekilde rahatsız ettiğinden endişeleniyordu. "Şey... belki de son zamanlarda her zamanki kadar yalnız kalmak istemiyordum." "Bunu bir iltifat olarak kabul edebilir miyim?"

Alnını onunkine bastırdı ve alçak sesle cevap verdi. "Evet *bebeğim*. Yapabilirsin." "Neden her şeyi yeniden inşa ediyorsun? Yalnız kalabileceğin daha iyi bir yere sahip olmak için mi?"

Bunu ona daha önce de sormuştu ama şimdi daha fazlası olduğunu hissediyordu. Siyah suyun üzerinden dışarı baktı. "Onun gibi bir şey, belki. Bir gün buraya gelip kalacağıma dair bir fikrim vardı. Burada basit bir hayat yaşayacak kadar param olacaktı, geçinmek için biraz balıkçılık ya da tuzakçılık yapacaktım.

kerevit."

"Şehirde yaşamayı sevmiyor musun?"

Ona şöyle bir baktı. "Son zamanlarda pek umursamıyorum sanırım. Gerçi Becky'den sonra aklımdaydı. Orada beladan başka bir şey göremedim ve yeterli param olsaydı o zaman buraya kalıcı olarak gelirdim. Zaten fazla çalışmayan biri için çok kazanıyorum ve burayı onarmak için harcadıklarım dışında çoğunu da harcamıyorum. Dediğim gibi, ileride bir gün burada yaşamayı düşünüyorum ve ayrıca ... çünkü burası *Mamère*'in evi. Buranın dağıldığını görmek istemedim. Buradayken onu hissediyorum, anlıyor musun?"

Başını salladı ve ona doğru eğildi. Adamın gözlerinin içine baktı ve onun gözlerindeki arzuyu görmesini umdu. Yavaş öpücüğü anladığını

gösteriyordu. "Buraya gel," diye fısıldadı birkaç dakika içinde ikinci kez, ama bu sefer onu kendine çekti

kucağına oturdu. Dilleri yumuşak ve tatlı bir şekilde çarpışırken, bir dizi derin, açık ağızlı öpücük için ona sarılmak üzere kaydı.

Adamın bir eli kadının poposunda dolanırken, diğeri dişleriyle birlikte çalışarak geceliğini yeniden göğüslerinin üzerine indirdi. "Bu geceliğin nesini seviyorum biliyor musun?" diye nefes aldı, sesi gece kadar sıcaktı. "Sen onu çıkarmadan bile tüm güzel yerlerine ulaşabiliyorum."

Kıkırdadı, göğüslerini hafifçe salladı. "Bunların benim tek iyi yerlerim olduğunu mu söylüyorsun?"

Onunla birlikte gülmek yerine, günahkâr gibi seksi bir bakış fırlattı ve ellerini belinde, kalçalarında, uyluklarında ve yavaşça kollarında, omuzlarında ... boynunda ... yüzünde gezdirdi. "Her bir parçan inanılmaz *bebeğim*," diye fısıldadı. Ancak o zaman usulca kıkırdadı ve ellerinin göğüslerinin yanlarına doğru inmesine izin verdi. "Ama bunların favorilerim arasında olmadığını söylersem yalan söylemiş olurum."

Dilinin ucunu bir meme ucunun üzerinde gezdirirken gözlerini ona dikti ve doğrudan kalçalarının birleştiği yere bir zevk ve ihtiyaç şimşegi gönderdi. Adam onun ağrıyan göğüslerini öperken, kızın elleri aralarına girdi ve onu kendilerini ayıran bariyerden kurtarmak için uzandı. Kız kendini onun üzerine bırakırken alınları birbirine değdi, vücutları kaygan bir rahatlıkla buluştu, hırıltılı nefesleri bataklık seslerini bastırıyor gibiydi.

Başparmağını alt dudağında gezdirdi, gözleri onu öpmeden önce yarı açık ağzında perçinlendi, bağlantı aşağıdaki birliktelikleri kadar samimi ve eksiksiz görünüyordu. Öpücükleri göğüslerine doğru inip ay ışığının altında tepelerini gözle görülür bir şekilde ıslatırken, "Seks her zaman senin için gelmeyebilir *bebeğim*, ama *bu* sefer öyle" dedi.

"Nereden biliyorsun?"

Bakışlarını onunkilerle buluşturdu, koyu renk gözleri tutkudan ağırlaşmıştı. "Üzerimde hareket etme şeklin. Tempoyu senin ayarladığını, ritmi senin seçtiğini hissedebiliyorum."

Adam haklıydı. Sadece, bedenlerini bir araya getirme şeklindeki ince farkı, onu gerçekten de yeni zirvelere çıkaran o şehvetli öğütmeyi hissedebilmesine şaşırmıştı.

Daha sert itti, onu daha derinde hissetti, coşkunun bir kalp atışı uzakta olduğu anlamına gelen o nefis uçuşuma yaklaştı. Geçmişten gelen eski sözler yankılanmaya başladı. *Sana sahip olmama izin ver*. Şimdi ona izin veriyordu. Ona her zerresini veriyordu. *Bunun* kirli bir dans olduğunu düşündü. En kirlisi,

İki insanın yapabileceği en seksi dans. Jake'le olan hiçbir şeyin kirli olmaması dışında. Hiçbir şey.

Doruk noktası onu sıcak ve acımasızca parçaladı, neredeyse acı verecek kadar yoğun bir zevk, ona sıkıca yapışmasını sağlayan, inlerken nefesinin titremesine neden olan pürüzlü bir sürüş - kollarında gevşek ve halsiz düşene kadar.

Başını onun omzuna doğru eğdi. Adamın ellerini kalçalarında, nefesini de kulağında hissetti. "İyi misin, *beb?*"

"Mmm," dedi. Bir an için toplayabildiği tek şey buydu. "Bu sadece yoğundu."

"Biliyorum," diye cevap verdi, "ve eğer bir kasımı bile oynatırsam, ben de boşalırm." Bunu her şeyden çok istiyordu. "Oh, içime gel."

"*Ųa c'est bon,*" diye mırıldandı onun içine girmeden hemen önce, neredeyse onu kucağından kaldıracaktı, içinden büyük bir inilti yükseldi. Onun gözlerinin kapanışını, yüzünün sıkılaşmasını izledi ve bunu gerçekleştirmekten zevk aldı.

"*Ųa c'est bon,*" dedi tekrar, şimdi daha sessizce, hareketsiz kalarak alnını onunkine dokundurdu. "Çok iyi."

Gözleri kapalı olduğu için gülümsemesini göremediğini biliyordu ama bu gece bataklığa gitmeye karar verdiğiğinde istediği şeyi elde etmişti. Sadece onu mutlu etmeyi arzulamıştı. Ve şu anda Jake'e karşı hissettiğinden daha fazlasını bir başkasına karşı hissetmeyi hayal bile edemezdi.

ERTESİ SABAH, Jake Stephanie'yi uyandırmadan yataktan kalktı, kot pantolonunu çekti ve mutfığa doğru ilerledi.

Evin herhangi bir pizza dağıtım bölgesinde olmadığı ve bir blok ötede hızlı bir market bulunmadığı göz önüne alındığında, evde olduğundan daha fazla yiyecek bulundurmak zorunda kalmıştı, bu yüzden biraz kahvaltı için etrafı araştırdı.

Bir kâseye biraz yumurta kırdı, bir sürahi sütü kokladı, hâlâ iyi olduğuna karar verdi ve içine biraz döktü. Büyükannesinin eski gaz ocağını yaktı, iyi kullanılmış kızartma tavarlarından birini üstüne koydu ve dondurucuda bulduğu birkaç donmuş sosis halkasını içine boşalttı. Başka bir tavayı ısıtarak yumurta karışımını içine döktü ve kabarması için karıştırdı. Garip bir şekilde, uzun zamandır ilk kez ocağın başında dururken, belki yakın zamanda Stephanie için *Mamère'in* spesiyalitelerinden birini, karidesli bamya ya da jambalaya hazırlayabileceğini düşündü.

"Mmm, kahvaltı."

Kafasını kaldırdığında, kapının girişinde tişörtüyle duran uykulu, saçları dağınık bir kadın gördü. Kadının bunu yapmasından -kendi kıyafetleri yerine giymek için kendi kıyafetlerine uzanmasından- hoşlanmamak elde değildi ve şu anda onu daha önce hiç bu kadar güzel gördüğünü sanmıyordu. "Mmm doğru," dedi tek kaşını kaldırarak.

Eski Formika masada kahvaltı ederken, kolay şeylerden konuştular: bataklık, ev, Chicago'da sahip olduğu apartman dairesi, sıkılmaya başladığı işi. Ve daha zor şeyler hakkında: onun Shondra için, onun Tina için duyduğu endişe.

New Orleans'taki evsiz çocukların doğum belgesi olmadan işe giremedikleri için zor durumda olduklarını anlattı. Ancak Shondra iş bulursa, ihtiyacı olanı almak için bağlantıları arasında bazı torpilleri yapmayı umuyordu.

Tony'nin konuştuğu ve Tina'yı görmüş olabileceğini düşündüğü son adamdan da bahsetti ama çok heyecanlanmaması gerektiği konusunda onu uyardı. Eskort bağlantısı Melody'nin ona CBD'de kontrol etmesi gereken yerlerin bir listesini verdiğini söyledi ve şehre geri döndüklerinde bunları ondan alacağına söz verdi. Burada birkaç gece kalmayı planlamıştı ama artık bugün onu takip edeceğini düşündü. Tina'dan bahsederken gözlerindeki endişe kalbine işledi ve onu gülümsetmek isteyerek Quarter'a döndüklerinde ona elmalı turta sözü verdi.

Yemeklerini yedikten sonra Stephanie ortalığı toplamakta ısrar etti, yemeği o yaptığı için bunun adil olduğunu söyledi. Yatağı hazırladı, sonra da güneş çok yükselmeden ve tepesinde sıcak bir hava oluşmadan önce bataklığın sakinliğini içine çekmek için rıhtıma çıktı.

Birkaç dakika sonra kapı açıldı ve kadın dışarı çıktı, hâlâ onun tişörtünü giyiyordu. Adam ona alaycı bir parmak salladı. "İçimde yine iç çamaşırsız dolaştığına dair bir his var genç bayan."

"Suçluyum memur bey."

Sırıttı. "Gömleğini çıkar ve bana göster." Kızın gözleri fal taşı gibi açıldı. "Ne?"

"Çıkar şunu. Seni gün ışığında görmek istiyorum, *canım*."

"Gün ışığı bunu biraz daha zorlaştırıyor."

"Burada benden ve Bay *Cocodrie'den* başka kimse yok. O da söylemeyecek." Göz kırptı.

Etrafına, suyun üzerine baktı. "Ya bir tekne gelirse?" Omuz silkti.

"Mümkün ama pek olası değil."

Yerinde durdu, gözleri cazibeyle parıldıyordu ama kıpırdamadı. Ve adam en ikna edici gülümsemesini takındı. "Nerede benim vahşi kadını? Hayvanım nerede?"

Kendisine baktı. "Gömleğin altında."
Gülümsemesinin solmasına izin verdi. "Çıkar onu."

Vahşi Bayan Stephanie'nin bataklıkta bir aşağı bir yukarı uzun uzun bakışlarını gezdirmesini, sonra da tişörtünü kafasının üzerinden çekmeden önce bakışlarını tekrar ona çevirmesini izledi. Tıpkı dün geceki gibi, bir rüyanın içine çekildiğini hissetti - bataklıktaki gizemli kadın. Ama o zaman onu görememişti. Şimdi görebiliyordu.

"Buraya gel, tatlım. Senin için bir şeyim var."

Uzun, kıvrak bacakları üzerinde adamın önünde durana kadar ilerledi. "Bu da ne?" diye fısıldadı.

Onu planörün üzerine çekerek cevap verdi, ama bu sefer onu dizlerinin üzerine kaldırdı ve ağzıyla onunla vahşi, aç bir sevişme yapmak için koltuğa gömüldü.

Çok geçmeden, ona daha aşağıda, onun için *başka* bir şeyi olduğunu söylüyordu ve kadın hevesle onun sertliğinin üzerine indi, onu ritmik hareketlerinden, çıplak güzelliğinden, onunla ilgili her şeyden, onun kollarında olduğu her şeyden zevk almaya bıraktı.

Hayalini kurduğu kadın *buydu*. Sophia'nın evine gelen ve baştan çıkarmaya hazır görünen kadın *buydu*. İsteyen ama geri çekilen, özleyen ama korkan Stephanie bu *değildi*. O kadını bir daha asla görmemeyi umuyordu. Elinde tutmak istediği kadın *buydu*.

Üstünden sıcak, nefes nefese iniltieler geliyordu ve hayalindeki kız ve bataklık dışında her şey yok olmuştu.

Evindeydi. Evindeydi. Stephanie ile birlikte.

Uzun, güzel iniltielerle boşaldı, sonra yavaşça adamın kollarına gömüldü, yumuşak göğüsleri adamın göğsüne, dudakları ağzına bastırıyordu. "Tanrım, seni seviyorum," diye nefes aldı.

Jake bu sözler karşısında dondu

kaldı. İçindeki her şey soğudu.

Ve iyi bir şey öldü.

Yirmi Birinci Bölüm

Aman Tanrım, az önce ne yapmıştı? *Bunu* gerçekten söylemiş miydi? İtiraf etti *Aşk mı?*

Stephanie az önce küçük bir dil sürçmesiyle, bir anda ortaya çıkan kelimelerle onların üzerine bıraktığı ağırlığın altında nefes alamıyordu. Jake anında hareketsiz kalmıştı ve her şeyi mahvettiğini biliyordu.

"Özür dilerim," dedi. "Bunu söylemek istememiştim."

Birden ona bakamadı, başının düşmesine izin verdi. Kolları ondan uzaklaştığında çıplak olduğunu fark etti ve kendini çıplak *hissetti*. Oraya bıraktığı tişörtü almak için planörün ucuna doğru koşarken yanaklarına sıcaklık tırmandı. Tişörtü aceleyle başına geçirdi ve poposunun üzerinden aşağı doğru çekti.

Bir yerlerde, bataklıkta bir şırıltı. Başka ses yoktu. "Ciddi miydin?" diye sordu.

Kalbini hızla yokladı ve cevabı biliyordu. Onun aynı şekilde hissetmediğini bildiği için kendinden uzaklaştırdığı bir cevaptı bu. Ama yalan söylemek aptalca görünüyordu. Gözlerini suya dikmiş, karşı kıyıda duran bir kuşa odaklanmıştı. Balıkçıl olabilirdi. "Evet."

Hâlâ oturmakta olan Jake eğildi, dirseklerini dizlerine dayadı ve ellerini saçlarında gezdirdi. Doğrulama. Bunu istememişti. Onun kendisini sevmesini istemiyordu. Kalbi parçalandı.

"Özür dilerim," diye fısıldadı. *Onu sevdiğin için üzgün müsün? Bu ne kadar çılginca?* Ama çok ama çok üzgündü. Bunun olmaması gerekiyordu.

Uzun, gergin bir an daha sessiz kaldı ve bu sırada boğazı kapanmakla, havası kesilmekle tehdit etti. Kalbi çok sert atıyor ve kasları gerilmekten ağrıyordu.

"Yapamam," diye fısıldadı usulca. Hâlâ ona bakmıyordu. Hâlâ başını öne eğmiş, sallıyordu. "Bununla başa çıkamam."

Sesi titriyordu. "Neden? Çok mu kötü?"

Uzun bir sessizlik daha -sadece böcek cıvıltıları, canlanan bir gün, ısınan bir hava.

"Ondan başka kimseyi sevemem," diye mırıldandı.

İçine bir darbe yemiş gibiydi. Bunca şeyden, paylaştıkları onca şeyden sonra, hâlâ Becky'ydi. Stephanie bir kez daha bunun onun için hiçbir şey olmadığını, ayakkabısının üzerindeki tesadüfi bir lekeden başka bir şey olmadığını hatırladı. Ya da belki bundan daha fazlası, belki iyi bir sevişme, hoş kahkahalar - ikisini de inkâr etmeyeceğini biliyordu. Ama bu ayrım, kalbinde ölü karısından başka kimseye karşı sevgi beslemediği gibi katı ve soğuk bir gerçeğin karşısında hiçbir şey ifade etmiyordu.

Derin bir nefes alarak kendini otomatik pilota bağladı ve eve doğru ilerlemeye başladı. *Buradan çıkmalıydı, buradan çıkmalıydı.* Ve bunu hızlıca yapmalıydı. Onun ağladığını görmesini istemiyordu.

Tanrı aşkına, ne zamandan beri *ağlıyor?* Tina için, evet, çok. Endişeliydi. Ama genellikle çok güçlüydü - güçlü, kontrollü bir yönetici, insanların önünü açtığı ve memnun etmek için çok çalıştığı türden bir kadın. Ne zaman o kadın olmayı bırakmıştı?

Kendisinin bu yönünü özlememişti ama şu anda büyük bir çekiciliği vardı. *Şimdi güçlü ol, diye öğüt verdi* yanında getirdiği küçük el çantasını kaparken. İçini karıştırdı, tişörtünün altına geçirdiği beyaz, pamuklu, *hassas* külotunu çıkardı, ardından aceleyle sütyenini, haki şortunu ve kazağını giydi.

Çantasının yanındaki cüzdanına uzandı ve içinde anahtarları aradı. Kahretsin, neredeydiler?

"Stephanie."

Aramayı bıraktı, yukarı baktı. Tanrım, adam çok güzeldi. Bunu tüm benliğinde hissetti. Ona daha fazla bakamadı ve bakışlarını kaçırdı. *Aşk.* Hiçbir şansı olmayacağını bildiği halde neden aptalca *aşk*ı aralarına sokmuştu?

"Üzgünüm, yapamam..." dedi. Onun başını salladığını ve kaybolmuş gibi görüldüğünü görmekten çok hissetti. Sesine de yansımıştı.

"Her şey yolunda. Benim hatam. Ben gidiyorum."

Sonunda anahtarlar elindeydi. *Güçlü ol. Güçlü ol. Ağlama.*

Makyaj çantası ve deodorant dışında boş olan çantasını eline aldı, fermuarını çekmeye zahmet etmedi, onu karşıladığı seksi kıyafeti aramaya kesinlikle zahmet etmedi. Artık buna ihtiyacı olmayacaktı. Ön kapıya doğru ilerlemeye başladı ama adamın eli bileğine yapışarak onu durdurdu.

Sadece bu bile -onun dokunuşu- neredeyse onu o korkunç gözyaşlarına sürüklemeye yetiyordu. Ne zaman bu kadar derine inmişti? Ne zaman aşık olmasına izin vermişti? *Kendine izin vermezsin, kendiliğinden olur.* Bunu biliyordu, hayatının bir parçası olmadığı zamanlarda bile içgüdüsel olarak hep biliyordu. Ve Tanrı biliyordu ki, eğer üzerinde herhangi bir kontrolü olsaydı, onu durdururdu. Nefesini içine çekti, hala ona bakmıyordu, sadece söyleyeceklerini duymayı bekledi.

"Gerçekten çok üzgünüm."

Ona hiçbir şey borçlu değildi, bunu biliyordu. Ama sözleri bir şey ifade etmeyecek kadar basitti. Birlikte gerçekleştirdikleri tüm samimi eylemler gözünün önüne geldi -şimdi boştu.

"Ben de öyle," dedi niyetlendiğinden biraz daha sert bir sesle ve onu geçip gitti.

Tünel görüşü onu İspanyol yosunları ve şimdi bile bölgeyi karanlık ve gölgeli tutan uzun ağaçlarla kaplı çakıllı yola götürdü. Arabasını nereye sakladığını doğru hatırladığına dua ederek kamyonetinin yanından geçti. Adamın ayak sesleri arkasındaki çakılda çıtırdadı. *Neden beni takip ediyorsun? Bırak gideyim.*

Jake hâlâ peşindeyken, yüksek selvilerden oluşan sık bir alanın arkasında duran arabanın yerini bulana kadar durmadı. Kiralık arabanın anahtarlığındaki kilit açma düğmesini bulmak için uğraştı ve sonunda klik sesini duydu.

"Dinle," dedi.

Kapıyı açtı, çantasını ve cüzdanını yolcu koltuğuna doğru fırlattı.

"Tina'yı aramaya devam etmek istiyorum, onu senin için bulmak istiyorum."

Tanrım, bunu hiç düşünmemişti bile. Gözlerini kaldırmasına neden oldu, ama onunkini görmenin şoku -o kadar seksi ve kahverengi ve artık ona ait değil

-Bakışlarını aynı hızla başka yöne çevirdi ve arabaya bindi.

"Ama yine de ben bakarken aptalca bir şey yapmayacağına dair bana söz

vermeni istiyorum, tamam mı? Hala aynı derecede tehlikeli ve ben buna dayanamayacağım.

Eğer endişelenmem gerekirse kendini riske atmış olursun." "Neden?" diye açık araba kapısından ona doğru ateş etti.

Bakışları buluştu ve kilitlendi. Bu sefer gözlerini kaçırmadı çünkü cevabı biliyordu. *Adam onu önemsiyordu. Önemsemek zorundaydı.* Bunu onun dokunuşlarında, öpüşlerinde hissetmişti. Bu seksten daha *fazlasıydı.* Eğer sadece seks olsaydı, neden buna dayanamayacağı için bu kadar endişelensin ki?

Sadece iç çekti, yere baktı. "Söz ver bana."

Dudakları öfkeyle titredi. "Şu anda size bir söz veremeyecek kadar utanç içindeyim."

"Mahcup olmanı istemiyorum."

"Çok geç."

Gözlerini kapadı, ellerini tekrar saçlarının arasında gezdirdi, sonra bir kez daha onun bakışlarıyla buluştu. Ne kadar karanlık, ne kadar güzel gözler. Sevişirken gözlerinin nasıl parladığını hatırlamak onu felç etmeye yetmişti. Çünkü şimdi sadece kaybolmuş ve kızgın görünüyordu.

"Üzgünüm Stephanie, tamam mı?" diye sıkılmış dişlerinin arasından ısırdı. "Seninle bu tür bir ilişki yaşayamam."

"Bence zaten öyleydin." Çok cesurcaydı ve belki de onu gerçekten sadece bir şamata, vahşi bir kadın olarak görüyorsa kendini daha da küçük düşürüyordu.

"Hayır!" diye karşılık verdi, bakışları öfkeyle parlıyordu, sesi daha önce hiç duymadığı kadar sertti. "O değildi! Öyle olduğunu düşünmene izin verdiysem özür dilerim!"

Oh. Yani yanılmıştı. Onun için hiçbir şey ifade etmiyordu. "Tamam," dedi. "Benim lanet olası hatam." Kapıyı kapattı, anahtarı kontağa soktu ve gelişigüzel bir şekilde adamın durduğu yerin yanındaki asfaltsız yola geri çıktı. Gaz pedalına sertçe bastı, çakılları fırlattı, herhangi birinin ona isabet edip etmediğini umursamadı. Ondan nefret ediyordu. Şefkati için ondan nefret ediyordu. Seksiliği için ondan nefret ediyordu. Söylediği her tatlı söz, ona verdiği her sıcak öpücük, birbirlerinin gözlerine uzun uzun ve sertçe baktıkları her an için ondan nefret ediyordu. Ondan nefret ediyordu.

Çünkü onu seviyordu.

Artık gözyaşları gelebiliyordu, geldiler de, sert ve hızlı bir şekilde, o kadar çok ki onları silmeye çalışırken arabayı zar zor sürebiliyordu, ama asla yavaşlamadı. Jake Broussard'dan olabildiğince uzaklaşmak istiyordu.

JAKE mutfak zeminine bir çivi çaktı **v e ç i v i** iki-dörde gömülene kadar

izledi. Sonra, başka bir çivi aldı ve bir tane daha.

Kolu ağrıyana kadar dövdü, sonra biraz daha dövdü.

Çekişle yeterince uzun süre vurduğunda düşüncelerin içeri sızmaya başladığını fark etti. Bu onun her zamanki deneyimi değildi; genellikle çekişle vurmak, testereyle kesmek ve delmek düşünceleri ve duyguları uzak tutardı.

Lanet olsun, neden bunu söylemek zorundaydı ki? O üç küçük korkunç kelime. Duyamadığı kelimeler. Neden bunu anlamamıştı? Ona Becky'den bahsetmişti - bir şekilde Becky'yle yaşadıklarını başka biriyle yaşayamayacağını anladığını düşünmüştü.

Hiç mi? Bundan emin değildi, en azından son zamanlarda. Ama şimdi buna sahip olamayacağını biliyordu. Hâlâ çok fazla suçluluk duygusu vardı ve her gün damarlarında dolaşıyordu. Stephanie ona unutturma konusunda çok yetenekli *olsa* bile.

Ama bu da içinde *yepyeni bir* suçluluk duygusu uyandırmıştı. Stephanie'yle sevişirken Becky'yi tamamen unutmuştu. *Senin yerine o ölüyor ve sen onu unutuyor musun?* Bunu yapamazdı. Onu asla terk edemezdi.

Ve kesinlikle başka birine aşık olarak ona ihanet edemezdi.

Stephanie buraya gizlice gelip, onu o güne kadar bildiği en tatlı baştan çıkarıcılığıyla ters yüz etmeseydi her şey yolunda gidecekti. Direnmeyi aklından bile geçirmemişti ama kesinlikle direnmeliydi.

Buraya teselli, huzur ve boşluk için gelmişti. Zaman ve mesafe. Ama o daha gözünü bile kırpamadan mesafeyi kapatmış ve *sonra da* onu sevdiğini ilan etmişti.

Midesi burkuldu ve gözlerini kapadı, suçluluk ve pişmanlık, aşk ve nefret, umut ve umutsuzluk ve bunların arasındaki her şeyden oluşan mızraklarla üzerine gelen yüzlerce farklı iblisle savaştı. İhtiyacın olduğunda Aziz Michael hangi cehennemdeydi?

Becky'nin ona ihtiyacı olduğunda hangi cehennemdeydi?

Kolunun altından görünen dövme baktı. Aziz Michael kolundaydı, başka hiçbir yerde yoktu. Koruma sadece bir yanılsamaydı.

Birkaç dakika içinde o kadar geriye gitmişti ki. Şimdiden o tanıdık boşluğun geri döndüğünü hissetti. Yemek yemesi umurunda değildi. Bataklıktan bir daha asla ayrılmak istemedi. Sadece ölene kadar burada kalmak, tek başına çivi çakmak istiyordu.

Bölüm Yirmi İki

Jake'in şifonyerinin üzerindeki aynaya bakarken Shondra son bir iki gündür hayatın gayet güzel olduğunu düşündü. Yanında duran ve ona gülümsüyormuş gibi görünen köpeğe, "Bana bir bak Scruff," dedi. Köpeğin başını okşamak için eğildi, sonra tekrar aynaya baktı ve gördüklerinden hoşlandı.

Tek başına geçirdiği koca bir gün, sinerek ya da uyuyarak geçirmediği koca bir gün, kendine olan güvenini artırmıştı. Jake dün gece gittikten sonra bir pizza daha sipariş etmiş, yeni giysilerini denemiş -ki üzerlerine tam oturmuştu- ve Stephanie'den gelen hediyeği açmıştı. Külotun basit ama gerçekten kaliteli olduğunu söyleyebilirdi.

Bu sabah kalkmış, yeni mini eteğini ve Abercrombie tişörtünü giymiş ve cebinde Jake'in şifonyerinden aldığı paranın geri kalanıyla köşedeki küçük markete yürümüşü. Eve bir torba dolusu yiyecek ve iki kutu köpek maması götürmüştü. Scruff insan mamasını çok seviyordu ama onu mamadan vazgeçirmeye çalışırsa Jake'in bunu takdir edeceğini düşündü.

Daha sonra öğle yemeği için mikrodalgada pizza pişirdi, kendi eski giysilerini ve Jake'in yatak odasının zemininde bıraktığı birkaç giysiyi toplayıp çamaşırhaneye götürdü. Bayan LaFourche bugün çamaşır makinesini kullanmıyordu ve bir tanesi boştu. Sonra kendine bir banyo hazırladı ve Stephanie'den aldığı süslü vücut losyonunu kullandı. Ve bu arada bir yerlerde düşünmeye başlamıştı, *bunu yapabilirim. Hayatla tek başıma başa çıkabilirim.* O

Jake'i özlüyordu ama belki de şu anda gitmiş olması iyiydi; ona bunu deneme şansı vermişti. Yetişkin olmak, market alışverişi yapmak, bir daire sahibi olmak.

Daha sonra iş aramak için giyindi; Stephanie'nin televizyondaki kadınların "işe giderken" giydiği gibi ciddi görünümlü bir etek seçmiş olmasından memnundu. Biraz makyaj yapmak isterdi ama annesi ve Maisy Nine her zaman makyajsız da güzel bir teni olduğunu söylerlerdi, bu yüzden bir kereliğine onlara inanmaya karar verdi.

Yeni yetişkine son bir kez baktıktan sonra Scruff'ın tüylü yüzünü ellerinin arasına almak için eğildi. "Bana şans dile. Jake dönmeden önce bir iş bulabilirsem harika olur." Onu gururlandırmak istiyordu.

Birkaç dakika sonra kapıyı kilitleyerek geleceğini bulmak için yola koyuldu. Yüksek sınıf mağazalar ve dükkanlar, başvuracağı yerlerdi. Kuyumcular, butikler, süslü antika dükkanları ve sanat galerileri... Mahalle bunlarla doluydu ve hepsi de listesinde çok daha alt sıralarda yer alan daha ucuz yerlerin arasına sıkışmıştı.

İlk durağı küçük bir antika dükkânıydı. Ağzına kadar doluydu - pencerelerden bile anlayabiliyordu- ama pahalı şeylere benziyordu, o da içeri girdi. Kalın boynunu çevreleyen incilerin renginde saçları olan yaşlı, beyaz bir kadın ellerini aralarındaki cam tezgâhın üzerinde kenetledi ve gülümsedi. "Size nasıl yardımcı olabilirim?"

Shondra yutkundu, gergindi, sonra gülümsemeye zorladı ve kafasında alıştırma yaptığı cümleyi söyledi. "Bir iş arıyorum hanımefendi. Açık pozisyonunuz var mı?"

Kadın başını öyle bir eğdi ki Shondra cevabı daha o söylemeden bildi. "Hayır tatlım, burada tek başıma çalışıyorum."

"Belki biraz yardıma ihtiyacın olabilir," diye önerdi. "Çok ucuza çalışırım."

Yaşlı kadın hoşgörülle gülümsedi. "Üzgünüm ama iyi şanslar. Güzel bir gülümsemeniz var ve eminim birileri sizin için güzel bir iş bulacaktır."

Kapıdaki küçük zil onun tekrar sığağa çıktığını haber verirken umudunu ayakta tutmaya çalıştı. Eğer kadının verecek bir işi olsaydı, ona vereceğinden emindi. Yine de bir saat sonra, kaç kez geri çevrildiğini unutmuştu - kuyumcular, çiçekçiler, butik tezgâhtarları, hatta yarı değerli taşlardan başka bir şey satmayan bir adam tarafından. Ama denemeye devam etmeye kararlıydı. Jake'e ona yardım etmekle hata etmediğini göstermek istiyordu.

"N'aber, Bayan Thang?"

Başını kaldırdığında sokaklardan tanıdığı P.J. adında bir çocuk gördü. Nedense kıyafetlerinin bu kadar kirli, kısa afro saçlarının bu kadar bezli olduğunu görmek onu şok etmişti.

"İyi görünüyorsun. Ne yani, gidip kendine para babası mı buldun? Sana o süslü püslü kıyafetleri mi aldı?"

Adamın bakışları altında yanakları ısındı. "Sadece kendi ayaklarımın üzerinde durmaya çalışıyorum, hepsi bu."

Kötü bir kahkaha attı. "Yalan söyleme kızım, bacaklarını açtın ve sana bakacak bir adam buldun." Kızın yolunu kesiyordu ve uzanıp omzunun üzerinden sarkan bir tutam saçı yakaladı, parmaklarının arasında döndürdü. "Keşke *ben de* bundan biraz alabilseydim."

Elini tokatlayarak uzaklaştırdı ve onu iterek geçti. "Yolumdan çekilsen iyi edersin."

"Yoksa ne olur? Adamını üzerime mi salacaksın?"

Takip etmemesi için dua ederek daha hızlı yürüdü. Sokağın karşı tarafındaki insanların onu izlediğini hissetti.

"Aynen öyle kızım, koş eve git ve onu erkeğine ver." Sonra iğrenç höpürdetme sesleri çıkardı ama en azından sesi uzaklarda kayboluyordu. Bir blok boyunca durmadı ya da arkasına bakmadı.

Sonunda omzunun üzerinden bakmak için durakladığında, adam gitmişti. Yavaşça kalp atışları normale döndü ve yüzü soğudu. Hâlâ içi titriyordu ama birkaç derin nefes aldı.

Lanet olsun o çocuğa.

Ama hayır, bekle, lanet olsun *ona*. Çok yumuşamıştı. Bir ya da iki hafta önce olsa, bu pisliği ona geri verirdi. Ona pis bir elini sürerse uyurken taşaklarını keseceğini ya da onun kadar yaratıcı ve çirkin başka bir şey söyleyecekti. Bir çatı altına girdikten sonra sokakta kazandığı cesaretin ne kadar çabuk kaybolduğunu keşfetmek onu sinirlendirdi.

Silkelen kızım. Silkelen ve kendine gel, kendine iyi bir iş bul ki bir daha böyle aptallar için endişelenmek zorunda kalmayasın.

Birkaç adım daha atınca Les Couleurs adlı bir mağazanın önünde buldu kendini. Ön vitrin, başsız mankenlerin üzerindeki özel dikim kıvrık renkli elbiseler, zarif pas rengi çantalar ve narin kahverengi ayakkabılarla dolup taşıyordu. Daha geride, soluk sarı, sıcak zeytin, yumuşak mavi bölümler gördü. Her şey süslü beyaz raflara asılmış ya da sağlam

beyaz raflar. Dudağını ısırды ve *eminim Stephanie'nin alışveriş yaptığı yer burasıdır*, diye düşündü.

Kapıdaki zil onun gelişini hafifçe çınlattı ama çoğunlukla yumuşak klasik müzik tarafından bastırıldı. Arka taraftaki tezgâha ulaşana kadar güzel elbiselerin arasından sessizce yürüdü. Kimseyi görmedi ama yarı kapalı bir kapının ardında telefonla konuşan bir adamın sesini duydu. "Hadi canım, seni sevdiğimi biliyorsun."

Dudaklarını büzdü ve ona yalnız olmadığını göstermek için bir şey yapıp yapmaması gerektiğini düşündü.

"Yakında," dedi, "yakında. Sadece sabırlı olmalısın." Adam derin bir iç çekti ve Shondra dudağını ısırarak tezgâhtan geri çekildi, aniden onu fark etme ihtimaline karşı kırmızı elbiselerin olduğu rafa bakıyormuş gibi yaptı.

"Lanet olsun, Tiana, pes ediyorum," diye tersledi. "Seni memnun edemiyorum."

Shondra titredi, adamın *ona* kızgın olmamasından memnundu. En azından şimdilik. Belki de ondan iş istemek için iyi bir zaman değildi.

"Dinle, butikte tek başımayım, dışarıda kimse yok. Kapatmam lazım." Kocaman bir iç çekiş daha. "Evet sevgilim, izin versem burada bana yardım edebileceğini biliyorum ama Melissa hâlâ müdürken bunu yapamam, değil mi?"

Shondra'ya daha da sinirleniyormuş gibi geldi, o da gitmeye karar verdi. Kapıya doğru ilerlerken adamın "Bu kadar yeter. Kapatıyorum." Biraz daha hızlı yürüdü ve adam "Yardımcı olabilir miyim?" dediğinde neredeyse çıkışa ulaşmıştı.

Sesi telefondaki kadına olduğundan çok daha dostça geliyordu. Tiana. Güzel isim; bir an için kendi ismi olmasını diledi. Yavaşça ona doğru döndü. "Eğer meşgulseniz, geri gelebilirim."

"Saçmalık." Jake'ten yaşça büyüktü ama yaşına göre gerçekten yakışıklıydı. Gözlerinin ışıldamasına neden olan çekici bir gülümsemeyle parladı. "Senin için ne yapabilirim, canım?"

Boğazını temizledi ve "İş arıyorum. Boş pozisyonunuz var mı?" Niyet ettiğinden daha yumuşak bir ses tonuyla söylemişti; gülümse sin ya da gülümse mesin, adamda onu korkutan bir şeyler vardı. Belki de her zaman o kadar iyi biri olmadığını bildiğindendi.

Başını eğdi ve ona uzun uzun baktı, bu da onun iyi kıyafetler giydiğine sevinmesine neden oldu. "Hiç iş tecrüben var mı?"

Hızlıca başını salladı. "Ama ben hızlı öğrenirim."

"Peki sen kaç yaşındasın canım?"

"On altı." Neden okula gitmediğini sorup sormayacağını merak ederek yutkundu. Eğer önemli görünüyorsa, sadece öğleden sonraları ve hafta sonları çalışabiliyormuş gibi davranacaktı.

Yine de sormadı, sadece "Aslında işe alımlarla eşim Melissa ilgileniyor. Ama ne diyeceğim, adınızı ve numaranızı bırakın, ben de tavsiyemi ona iletayım. Bir dahaki sefere yeni bir katip aradığında sizi arayabilir."

Shondra tezgâha yaklaşp adamın uzattığı kâğıda adını ve Jake'in telefon numarasını yazarken gülümsemeye devam etti.

Ona doğru baktı. "Shondra," dedi. "Shondra, iş arayışında sana iyi şanslar. Senin kadar güzel bir kız için birilerinin iş bulacağından eminim." Sözlerini göz kırparak bitirdi.

"Teşekkürler," dedi, arkasını dönüp giderken gülümsemesi zoraki bir hal almıştı, gitmiş olmaktan memnundu. *İyi davranmıştı -çok iyi, iğrenç bir şekilde iyi;* bunu hemen anlayabiliyordu. Keşke Melissa da orada olsaydı diye düşündü. Tüm o güzel elbiseleri ve keman seslerini ardında bırakarak uzaklaşırken, adamın karısından başka birine de "sevgilim" dediğini fark etti.

JAKE o öğleden sonra geç saatlerde geri döndü, hâlâ kızgındı -her şeye- ama bunu hissetmemek için çok uğraşıyordu. Kendisi gibi, son zamanlarda biraz daha iyi biri gibi hissetmeye çalışıyordu. Stephanie hayatında olmadan bunu nasıl yapacağından tam olarak emin değildi ama Shondra hâlâ onun evindeydi ve onun bir pislik gibi davranmasını hak etmiyordu.

Yine de daireyi Scruff dışında boş bulunca şaşırdı. Her daim uyanık olan köpek onu kapıda karşıladı ve sanki dostlarmış gibi üzerine atladı. "Uyuz, işe yaramaz köpek," diye mırıldandı ve "Yeter, in aşağı," demeden önce köpeği bir kulağının arkasından tırmaladı.

Tina'yı aramaya devam etmek için geri gelmişti. Şimdi, kızı bulmak her zamankinden daha önemli görünüyordu. *Onu bulursa Stephanie evine dönecekti.* Düşüncesi bile midesini bulandırır da, Chicago'ya dönmesi her ikisi için de en iyisi olacaktı.

Bu gece hava karardıktan sonra MİA'yı kontrol etmeye başlamayı planlıyordu. Melody'nin listesini almak için Stephanie'yi aramamaya karar vermişti; fahişelerin nerede takıldığını bulmak için roket bilimine gerek yoktu. Kendini biraz işten kurtaracaktı,

Ama önce Tony'ye sorması gerekiyordu, bu yüzden telefonu aldı, Tony'nin cep telefonunu aradı ve eski vinil mutfak sandalyelerinden birine oturdu.

"Merhaba."

"Hey pard, benim."

"Bu Yılan Jake değil mi?" Tony'nin sesi çok neşeliydi; Jake'e yıllardır, Becky'den önce, notlarını karşılaştırdıkları, fetihleri hakkında övündükleri toy zamanlardan beri o aptal lakabı takmamıştı.

"Dinle, daha sonra CBD'ye gidip kayıp kızımızı arayacağım. Sıcak noktalardan birine gittin mi?"

Tony'nin sesi daha ayık geliyordu, "Hayır, aslında. Bütün gün masama zincirlenmiş yeni bir dava üzerinde çalışıyordum, bu yüzden CBD tamamen açık. Stephanie'ye söyle, henüz bir şeyler karıştırmaya fırsat bulamadığım için üzgünüm."

Jake yutkundu ve bu işi bir an önce bitirmesi gerektiğini düşündü. "Bunu ona kendin söylemen gerekecek."

Beklendiği gibi, Tony alarma geçti. "Bu da neyin nesi?"

"Artık birlikte değiliz. Hâlâ kız kardeşini arıyorum ama hepsi bu."

"Sakin bana eve geldiği için ona kızdığını söyleme. Çünkü eğer sorun buysa, bu en az onun kadar benim de hatam."

"Bununla hiçbir ilgisi yok." *En azından tam olarak değil.*

"O zaman ne oldu?"

Jake derin bir nefes aldı. "Seni ilgilendirmez dostum."

"Umurumda değil, kendi işimi yapıyorum. O iyi bir kadın, Jake. Tutunabileceğin türden."

"Artık özgür. Ondan çok hoşlanıyorsun, ara ve kendin çıkma teklif et." Bunu gerçekten yaparsa Tony'nin derisini yüzerdi elbette ama bir noktaya değinmek istiyordu: Stephanie'yle ilişkilerinin bittiğine.

"Beni yoruyorsun," dedi Tony diğer taraftan sessizce.

"Senden hiç umursamanı istemedim."

"Sanırım bu benim kötü şansım." İçini çekti. "Kahretsin, ben de seni . . . daha iyiye gidiyor."

"Evet, nüksetmiş gibi görünüyor."

"Bazen gerçekten umutsuz olduğunu düşünüyorum, dostum." "Umurumda değil."

"Bu senin sorunun. Bir şeyleri önemsemeyi *denemelisin*. Stephanie gibi, belki."

"Bu işin peşini bırak, Tony. Ciddiyim." Telefonu kapattı ve tuttuğunu fark etmediği nefesini bıraktı, sonra gözlerini kapadı. O kadar yorgundu ki. Uykunun güvenliği onu çağırıyordu, dünyayı kapatmanın ve umursamak *zorunda olmamanın* güvenliği.

Ama uyku her zaman güvenli değildi. Bir zamanlar, o korkunç kâbuslar vardı -Becky ve kan. Görünüşe göre onları seks rüyalarıyla takas etmişti. Çok daha tatlıydı ama şu anda gitmek istediği bir yer değildi. Rüyalarında Stephanie'yi görmeyi Becky'yi görmekten daha fazla istemiyordu.

Oturma odasına giderek ağırlık sehпасına uzandı ve ağırlık kaldırmaya başladı. Çekiçle vurmak gibiydi. Kafasını başka hiçbir şeyin kirlletmemesine yetecek kadar konsantrasyon gerektiriyordu -genellikle.

Kapı açıldığında baktı, neredeyse 250 kiloyu üzerine düşürüyordu ve halteri yerine yerleştirmek için mücadele etti. "Evdesin," dedi oturduğu yerden kalkarken. Shondra resmi iş arama kıyafetini giymişti, bu yüzden ne kadar kötü hissetmesine rağmen ona gülümsemeye çalıştı. "Kaldırımları mı dövüyordun?"

Başını salladı ama pek de mutlu görünmüyordu.

"Şansın yok mu?"

Kanepeye oturup uzun bir iç geçirdi. "Lanet olası Fransız Mahallesi'nde kimsenin yardıma ihtiyacı yok."

"Bütün mahalleyi mi kapladınız?" Şüpheli bir kaşını kaldırdı.

Omuz silkerek cevap verdi. "Öyle hissettim." Eğilerek Scruff'ı bacağına yasladı.

"Başka bir gün tekrar denersin." Dirseklerini dizlerine dayadı. "Gerçekten güzel görün," diye ekledi.

Bu, *'tite fille'ının* gülümsemesine neden oldu. "Her şey uydu! Bu sabah diğer eteği giydim. Dediğin gibi dışarı çıkıp biraz alışveriş yaptım. Bir de çamaşırları kurutucudan çıkarmam lazım. Ondan sonra yemek yapacağım. Hamburger ve dondurulmuş patates kızartması."

Şaşırmış, hayrete düşmüş ve ... kendini tamamen tembel hissederek sırtıttı. "Yoğun bir gün geçirmiştin."

"Aynen öyle," dedi, sesi mutlu ve gururlu geliyordu.

Bir saat sonra hamburgerlerin cızırtısı eve nefis bir yağlı koku yaydı ve Jake hâlâ yemek istediğini fark *edince* şaşırды, üstelik uzun zamandır ev yapımı güzel bir hamburger yememişti. Oturma odasında oturmuş, kadının yıkadığı giysileri katlıyordu, çünkü en azından bunu yapabilirdi.

"Stephanie'nin kız kardeşinin adı ne demiştin?" diye sordu bir süre sonra kucaklarında tabaklarla televizyonun karşısında oturlurken. Yeni şortunu giymişti ve ilk bakışta herhangi bir genç kız gibi görünüyordu. Scruff, yerde aralarında duran tabaktan kendi özel hamburgerini, çöreksiz olarak mideye indirdi.

Jake hamburgerini tabağa indirdi ve dönüp ona baktı. "Tina. Neden?"

"Ah. Boş ver. Bugün gittiğim butikteki bir adam telefonda Tiana adında bir kızla konuşuyordu. Adının *bu* olabileceğini düşündüm.

-Hatırlayamadım. Bana Melissa adında biriyle evli olduğunu söylediği için Tiana ile meşgulumuş gibi geldi ama benim orada olduğumu bilmeden önce Tiana'ya 'sevgilim' dedi."

Jake'in zihnindeki çarklar yavaşça dönmeye başladı. "Ne butiği?"

"Less Cowl-ee-ers, onun gibi bir şey. Royal Caddesi'nde."

"Les Couleurs," dedi. "Yeri biliyorum. Renkler anlamına geliyor." "Mantıklı. İçerideki her şey renklere göre düzenlenmişti." "Kahretsin," dedi.

"Ne?"

Başını iki yana salladı. "Özür dilerim, *sana* küfretmedim. Sadece bir şey fark ettim. Belki de önemli bir şey."

Emin olamıyordu ama bir yandan da, *nasıl bu kadar aptal olabildim, diye düşünüyordu. Bunca zaman Tina'nın gerçek adını kullandığını nasıl düşünebildim?* Elbette Tony de Tina'nın başka bir isim kullanıyor olabileceğini hiç düşünmemişti ama birçok eskort bunu yapıyordu. Fahişeler, striptizciler, kulağa hoş gelen, seksi isimlere ihtiyaç duyarlardı; sattıkları şeyin bir parçasıydı bu. Misti. Tawney. Bambi. Hepsi de Chez Sophia'dan tanıdığı kızlardı ve doğduklarından beri bu isimleri kullanmadıklarından emindi.

Tina, Tiana'ya çok yakındı. Ve Les Couleurs'ün Robert Nicholson adında bir adama ait olduğunu biliyordu, Sophia'nın müdavimi olmayan bir viski ekşisiydi, ama nadir de değildi. Bir orta-

yaşlı ve evli bir adam. Ya Stephanie'nin kız kardeşinden alıyorsa?

Dahası, Nicholson Tony'nin Typhoeus ile bağlantısı olabileceğini düşündüğü adamların listesindeydi. Tony diğerlerini daha yakından izliyordu - üçüncü kattan uyuşturucu taşındığından şüphelendikleri için, müdavimlere bakmak mantıklı geliyordu. Ama Nicholson listeye girmişti çünkü olması gerekenden fazla parası vardı - çok büyük bir evi, Pontchartrain Gölü'nde çok güzel bir lüks kamarası ve Vail ve Palm Beach gibi yerlerde çok fazla tatil evi vardı. Lüks bir giyim mağazası ve bazı emlak yatırımları vardı, ama çok iyi durumda olan bir adam gibi görünüyordu. Ve eğer Jake doğru hatırlıyorsa, Nicholson'ın sicilinde uyuşturucu bulundurmaktan da bir mahkûmiyeti vardı. Yirmi küsur yıl önce üniversiteden yeni mezun olmuşken üzerinde bir ons kokain bulunmuştu. Fazla bir şey değildi ama adamın uyuşturucudan hoşlanmadığını gösteriyordu.

"Bu kadar önemli olan ne?" Shondra sordu.

"Sadece senin Tiana'nın benim Tina'm olup *olamayacağını* merak ediyorum." Tabağını yere koydu. "Bir dakika içinde döneceğim. Bir telefon görüşmesi yapmam gerekiyor." Mutfığa varmak üzereyken geri dönüp köpeği işaret etti. "Ve o köpeğin hamburgerimi yemesine izin verme."

STEPHANIE, eskortmuş gibi davranarak Tina'yı aramaya karar verdiğinde aldığı seksi elbiselerin sonuncusunu giyerek odasındaki aynanın önünde durdu. Bu elbise diğerlerinden daha rahattı; önden düğmeli, kolsuz, çok kısaydı ve her kıvrımı saran esnek siyah kumaştan yapılmıştı. Göğüslerini maksimum dekolte için bir araya getiren siyah bir push-up sutyen giymişti ve elbisenin düğmelerini göğsünün altında bir noktaya kadar açmıştı, böylece sutyen ortada görünüyordu. Boynuna siyah bir gerdanlık takmış, kulak memelerinden büyük gümüş halkalar sarkıyordu. Sıkıca kıvrılmış saçları, siyah bantlı topuklu ayakkabıları ve fazla makyajı görünümünü tamamlıyordu.

Yerinde kalıp Jake'in kız kardeşini bulmasına izin vermesi gerektiğini biliyordu ama tek bildiği Jake'in hâlâ bataklıkta olduğu ve zamanını boşa harcadığıydı. Ve onunla yeterince zaman kaybetmişti, Tina için sokakları aramakla geçirebileceği zamanı. Ayrıca, ısrar ettiğinde ona bugün için söz vermemişti. Söz vermek kimin umurundaydı ki? Ona göre, Jake'in gözleri *ona sözler vermişti*. Öpücükleri ve elleri de ona sözler vermişti. Bozulmuş olanlar.

Onun gibi bir adamdan ne istiyordu ki zaten? Adam o kadar berbat bir haldeydi ki *ne* istediğini bilmiyordu. Ve şeytanları onun öldüremeyeceği kadar büyüktü. Belki de bunu yaptığını, ona musallat olan şeyleri yok ettiğini düşünmeye başlamıştı ama şimdi hoş bir oylanmadan başka bir şey olmadığını biliyordu.

Bir ilişki istedin, Stephanie. Bir sevgili. Aldın işte. Tebrikler.

Bir yanı Jake'in ona sunduğu zevkler için her zaman minnettar kalacaktı ama bir yanı da onu hiç görmemiş olmayı diliyordu. Gerçek arzuyu tanımadan önce hayat daha kolaydı, genç ve saf olduğu zamanlarda yaşadığı belli belirsiz, uzak bir anıydı. Şimdi bile vücudu ihtiyaçla çarpıyor, Jake'in kapısından içeri girip onu kollarına almasını deliler gibi diliyordu.

Ama sadece o da onu severse.

Onun için bir aptal olamazdı, *olamazdı*. Jake'ten sadece seks istediği günlere geri dönemezdi - artık ya aşk ya da hiçbir şeydi, ne yazık ki.

Ve görünüşe göre hiçbir şey kazanmamıştı, eller aşağı. "Piç kurusu," diye ısırdı sıkılmış dişlerinin arasından.

İçten içe, duygularından onu sorumlu tutmaya hakkı olup olmadığından emin değildi ama böylesi daha kolaydı. Vurulduğundan beri ağlamamıştı.

Bu sabah geç saatlerde U.S. 10'da gözlerini kuruladı ve yoluna devam etme, Tina'yı bulma ve onu ait olduğu yere, evine götürme zamanının geldiğine yemin etti. Ve sevgilisi, aşık olduğu adam Jake Broussard'ın yolunun bir daha asla kesişmemesini umuyordu.

Bu aşkın acısına karşı gözlerini kapattı. *Hissetme. Hissetme.*

Yakında eski hayatına, eski benliğine geri dönebilirsin. Tanrı bunun daha kolay olduğunu biliyordu -sıkıcı randevular, sıkıcı seks ve hepsi.

Şimdilik, yine Tina'yı aramak zorundasın. Yine olmadığın bir şeymiş gibi davranmalısın. Hisset. Ol.

Şaşırtıcı bir şekilde, bu Jake'ten önceki ilk seferden çok daha kolay gelmişti. Şimdi şehvetin acelesi -sutyenin göğüslerini sıktığı hissi, elbisesinin altındaki siyah tanga'nın farkındalığı- nefes almak kadar normal geliyordu. Yeni külotunu giymişti, eğer yine eskortmuş gibi davranacaksa, bunu yapabileceğini düşünmüştü. Bu geceden sonra onları çöpe atmayı planlıyordu.

Bir taksi çağırdı ve içinde Melody'nin listesi olan küçük siyah bir çanta aldı.

Bu gece onu bulacağım. Bulmak zorundayım.

Taksinin gelmesine beş dakikadan az kalmıştı, bu yüzden kapıya doğru yöneldi ama durdu. Masa telefonunun yanındaki Victoria's Secret alışveriş çantasına tekrar baktı.

Ya onu bulamazsan? Ya onun yerine Jake'i bulursan? Ya senin yine eski numaralarını yaptığını fark eder ve bu sefer sana sonsuza dek yardım etmeyi reddederse? Bunu tek başına yapabileceğini düşünmek hoşuna gidiyordu ama sonuçta başarısız olursa, başvurabileceği sadece o ve Tony vardı. "Kahretsin," diye mırıldandı.

Masaya doğru yürüdü ve daha iyi bir karar vermesine rağmen Jake'i aradı. Eğer şehre dönmüşse ona haber verecekti, bu kadar basitti. Değilse, görülme konusunda endişelenmesine gerek yoktu.

"Merhaba."

Adamın derin sesi içini eritirken gözlerini kapattı. Hayatında olması gereken ama artık bir yabancıya dönüşen birinin sesiydi bu -Jake daha bu sabah onunla sevişen yabancıydı. "Eğer gitmek istersen CBD'de Raven'ı arayacağım."

"Cehennemliksin."

"Beni durdurmaya çalış. Eğer benimle gelmek istersen, Magazine Caddesi'ndeki Antonio's adlı bardan başlayacağım. Melody'nin listesinde var."

"Sen delirdin mi Stephanie? Bir serserinin sana saldırmasını mı istiyorsun?"

Derin bir nefes aldı ve çok sakin bir şekilde konuştu. "Kız kardeşimi bulmak istiyorum. İlk ve son kez. Böylece bu şehirden defolup gidebileceğim."

Diğer taraftan uzun ve yorgun bir iç çekti. "Ben oraya varana kadar dikkat çekmeyin."

Yirmi Üçüncü Bölüm

TONY'yi olası Nicholson bağlantısı için aramıştı. Öfkeli bir konuşmanın ardından tartışmak zorunda kalmayacak kadar uzun süredir arkadaşlardı, bu yüzden daha önceki konuşmalarını ima etmemişlerdi ve Tony, Nicholson hakkındaki fikrin haklı olduğunu kabul etti. Sorun adamın izini sürüp Tina'yı tanıyıp tanımadığını sorgulamak olacak demişti. Nicholson butiğin sahibiydi ama orada düzenli olarak çalışmıyordu, *hiçbir yerde* düzenli olarak çalışmıyordu.

Tony, "Şimdi düşünüyorum da, bu adamı daha da şüpheli gösteriyor," demişti. "Yine de, uyuşturucuyla ilgili ya da başka bir nedenim yok.

-Evinin kapısını çalıp onu sorgulamak için. Yine de bunun gerçekten geçerli olduğunu düşünüyorsanız, evini gözetlemeyi, birkaç gün boyunca onu takip etmeyi ve nereye gittiğini görmeyi düşünebilirsiniz." Tony polis olduğu için bunu yapamazdı ama Jake yapabilirdi.

Bunu yapabilirdi de ama şu anda MİA'da, Antonio'nun barında oturan ve yatılacak bir kadın gibi görünen Stephanie ile çizim tahtasına geri dönmüştü. Artık üst sınıf bir eskorttan çok, çevresine göre çok güzel bir fahişeydi. Hatta daha tehlikeli bir kılıktaydı, bu da onu geldiğine memnun ediyordu. Yanında ona göz kulak olacak biri olmadan onun bu şekilde dışarı çıkması düşüncesine katlanamıyordu.

En azından sessizce içkisini yudumluyor, kimseyle konuşmuyordu. Onun yanındaki boş tabureye oturdu. "Bunu mu giyiyorsun?"

Ciddi bakışlarını kaldırdı, gözleri siyahla çizilmişti, kirpikleri uzundu, dudakları ıslak ve kırmızıydı. "Açık giyindim. Artık yüksek fiyatlı bir bölgede olmadığımıza göre, daha iyi uyum sağlayabileceğimi düşündüm." Ona bir göz attı. "*Bunu* mu giyiyorsun?"

Üzerinde koyu mavi düğmeli bir gömlek ve siyah bir pantolon vardı. "Güzel giyindim. Eğer seninle takılacaksam sana parası yetecek biri gibi görünmem gerektiğini düşündüm." Adamın teni kadının yakınlığıyla karıncalandı ve kalbi çok hızlı atmaya başladı.

Ama artık bunu görmezden gelmelisiniz.

Hayır, sadece *şimdi* değil. Şu andan itibaren. Ona söylediği gibi, ilişkilerinin bitmesi gerekiyordu. Bu kadar kısa sürede başka birine bakmanın suçluluğuyla başa çıkamazdı. Bazen Becky daha dün ölmüş gibi hissediyordu. Artık Stephanie'ye sahip olamazdı.

"Ne alırdınız?" diye sordu kirli sakallı ve küpeli genç bir barmen.

"Bud Light."

Barmen şişenin kapağını açarak barın üzerine koydu. Stephanie onun yanında parmağını bir tutam saçında gezdirerek başını hafifçe eğdi. "Raven adında çalışan bir kız tanıyor musun?" diye sordu barmene yumuşak, seksi bir sesle. Adamın dikkati onun üzerinde toplandı.

Kahretsin, bu işte Jake'in düşündüğünden daha iyiydi.

Adam başını salladı. "Sanmıyorum tatlım, ama barın diğer ucundaki kızlara bir sor. Çok dolaşıyorlar." Adam göz kırptı, kız teşekkür etti ve Jake ona baktı.

"Ne?"

"Hiçbir şey," diye homurdandı.

"Onlara kim soracak, ben mi sen mi?"

"Ben yaparım." Artık onun fahişelerle ilişki kurması fikri bile hoşuna gitmiyordu. Ayağa kalktı ve yanında götürmek üzere birasını aldı. "Ben yokken kimseyle konuşma."

"Peki ya biri *benimle* konuşursa?" Gözlerini kırıştırdı, belli ki sinirlenmişti. "On adım ötede olacaksın."

Kadın iyi bir noktaya parmak basmıştı ve adam bunu çürütemeyecek kadar düğümlenmişti. Stephanie'ye çok benzeyen ama hiçbirini onun eline su dökemeyecek olan söz konusu kızların yanına gitti. "İyi akşamlar hanımlar."

Hepsi canlandı, konuşmalarını bıraktılar. Bir sarışın göğsünü uzattı ve uzun boylu bir esmer "Merhaba tatlım. Biraz eğlenmek ister misin?"

Utangaç bir gülümseme takınmaya çalıştı. "Aslında ben ... birkaç özel bayanı arıyorum ve siz kızların onları nerede bulabileceğimi bilebileceğinizi umuyordum. İsimleri Tiana ve Raven. İkisiyle de birkaç ay önce burada tanıştım ve ikisiyle de tekrar birlikte olmak istersem çoğu zaman MİA'ya bağlı kalacaklarını söylediler."

Gruptaki dört kız da birbirlerine baktı ve Jake, "*Pislik ödeyin*," diye düşündü.

Sonunda sarışın konuştu. "Tiana'yı uzun zamandır görmüyoruz. Raven'a gelince, o da şu anda şanssız durumda." Bir elini gömleğinin yakasına götürdü. "Ama sana çok iyi bakacağım."

Sabırlı olmaya çalışarak içini çekti, sonra daha fazla bilgi almak için araştırdı. "Raven'ın şansı nasıl yaver gitmedi? Çünkü ona yardım etmek istiyorum - eğer bana nerede olduğunu söyleyebilirsen."

Uzun boylu kız içini çekti. "Bak, Raven sokaklarda, dostum. Tanıdığımız bazı kızlarla aynı evi paylaşıyordu ama onu evden attılar. Kötü bir durumda."

Merde. "Nerede olabileceğine dair bir fikrin var mı?"

Omuz silkti. "Elbette tatlım, ama *bizden* birine sahip olmak varken neden *onu* isteyesin ki?"

"Sadece onu bulmam gerekiyor." Daha fazla mühimmat çıkarma zamanı. "Bana doğru yönü gösterirsen elli dolar değerinde olur."

Paradan bahsedilince iki kız da cevap vermeye başladı ama sarışın kelimeleri daha hızlı söyledi. "Projelerin yukarısında, St. Louis Number One'ın yanında." Şehrin en eski mezarlığı. "Orada hileyle uyuşturucu bulabilir. Muhtemelen çok pis bir yerdir."

Cüzdanını çıkardı ve bir ellilik çıkardı. Ve sarışın parayı onun elinden aldı. "Memnun oldum."

"Sanırım öyle. Teşekkür ederim hanımlar. Çok yardımcı oldunuz."

Bara geri döndü ve Stephanie'nin barmenin ona söylemek için eğildiği şeyle mest olmuş gibi görüldüğünü görünce kıpkırmızı oldu. Tabureye geri oturdu. "Aradığımız şeyi buldum," dedi Stephanie'nin dikkatini çekecek kadar yüksek sesle.

O ve küpeli çocuk ayrıldılar ve adam yoluna gitti, Tanrı'ya şükür. "Ne?" diye sordu. "Raven'ı tanıyorlar mı?"

Başını salladı. "Onu nerede bulabileceğimizi biliyorum."

"Gerçekten mi?" Biraz daha dik oturdu, gözleri fal taşı gibi açılmıştı.

Barın üzerine biraz para bıraktı. "Hadi gidelim." Onu kapıya kadar takip ederken, "Umarım arkadaki barmen arkadaşını çok özlemezsin," diye ekledi.

"Özlemeyeceğim. Ama *beni* özleyebilir. Barmenlerin bana karşı bir ilgisi var gibi görünüyor."

Evine taksiyle gidip kamyonete aktarma yaptılar, Jake gece dolaşmanın akıllıca olmadığı bir yere gittiklerini açıkladı. Kamyonetin içinde etrafi kolaçan edebileceklerini ve Raven'ı sokakta bulabileceklerini umuyordu. Aralarındaki gerginlik devam ediyordu ve Stephanie kendi duygularını zar zor çözebiliyordu. Adrenalin, Tina'nın arkadaşını bulma ihtimaliyle damarlarında kükrüyordu ve aynı zamanda korkuyordu. Yaklaşmak iyi ya da kötü haber anlamına gelebilirdi. Ve o sabah kalbinde açtığı çirkin yarayı gizlemeye çalışarak Jake'e öfke duymaya devam etti. Ona karşı sert davranmak en iyi savunmasıydı ama bu kolay değildi.

Kamyona bindikten sonra, "Dinle, *chère*, kendini hazırlamak isteyebilirsin," dedi.

Uzun koltuğun üzerinden ona baktı. "Ne demek istiyorsun?"

"Raven'ın uyuşturucu kullandığı izlenimine kapıldım. En azından sokakta yaşıyor gibi görünüyor, bu yüzden bu hoş olmayabilir."

Stephanie'nin midesi bulandı, kız kardeşinin de aynı kaderi paylaşmasından endişe ediyordu. Sadece başını salladı ve Jake'in duygularını daha fazla görmesine izin vermek istemeyerek önüne döndü.

"Başka bir şey," dedi. "Seni umutlandırmak istemedim ama Tina'yla başka bir bağlantım olabilir." Shondra'nın Nicholson adında bir adamla tanıştığını, adamın Tiana adında bir kızla ilişkisi olduğunu ve adamın fahişeleri himaye ettiğini söyledi. Jake bazen çalışan kızların gerçek isimlerini kullanmadıklarını açıkladı. "Tina'nın başka bir isim kullanıyor olabileceği daha önce hiç aklıma gelmemişti. Çıkamaz sokak olabilir," dedi. "Ama olmayabilir de. Bunu araştıracağım."

Birkaç dakika içinde depresyon kokan bir bölgeye ulaşmışlardı. Birbirinin aynısı olan tuğla binalar, kaldırımları çatlak ve kırık camlarla dolu bir sokakta sıralanmıştı. Dar bir daire şeklinde duran küçük bir grup genç siyah adamın yanından geçtiler ve içlerinden biri yavaşça yanlarından geçen araca baktı. Gözlerindeki tehdidin altında yanan

Sokak lambaları Stephanie'ye karanlık bir şeyler döndüğü fikrini verdi ve tüyleri diken diken oldu.

Bir blok sonra, eski bir mezarlığı çevreleyen beyaz duvar boyunca ilerlerken, kirli beyaz bir mikromini ve daha iyi günler görmüş yüksek topuklu ayakkabılarıyla caddede yürüyen bir kadına rastladılar. Jake kadının yanına yanaştı ve camı indirdi.

Daha o konuşmadan, "Sizinle kamyonunuza binmemi ister misiniz bayım?" dedi. Stephanie açık tenli siyah kızın bir zamanlar çok güzel olduğunu görebiliyordu ama şimdi gözleri çökmüş, teni solmuştu. Askılı bluzu, deri ve kemik omuzlarını ortaya çıkarıyordu.

"Adın Raven mı?" diye sordu.

Şaşırılmış bile görünmüyordu, sadece yorgundu. "Doğru ya. Arkadaş ister misin?"

Stephanie kızın onu görmediğini ya da fark edemeyecek kadar gergin olduğunu düşündü.

"Raven, senin bir arkadaşını arıyorum," dedi Jake. "Tina adında bir kız. Ama adı Tiana da olabilir. Onu nerede bulabileceğime dair bir fikrin var mı?"

Raven gözlerini kırptırdı. "Tiana'yı son gördüğümde Nicholson adında bir adamla birlikteydi."

Stephanie nefesini tuttu ve Jake onunla bakış alışverişinde bulundu. Shondra'nın duydukları Tina'nın hâlâ bu adamla birlikte olduğunu doğruluyordu. Sonunda, arayışında gerçek bir mola ve Tina'nın hayatta ve muhtemelen iyi olduğuna dair bir kanıt!

"Onu ne için istiyorsun?" Raven aniden şüpheli görünerek sordu.

Stephanie koltuğun üzerinden kayarak geçti ve Jake'in yanından pencereye doğru eğildi, daha fazla bilgi toplamak için sabırsızlanıyordu. "O benim kız kardeşim. Onunla bağlantımı kaybettim ve onu bulmam gerekiyor."

"O ve Nicholson hakkında bana ne söyleyebilirsin?" Jake sordu.

"Onunla birkaç ay önce Riverwatch Tavernası'nda karşılaştık," dedi Raven, belli belirsiz MİA yönünü işaret ederek. "Tiana'dan gerçekten hoşlanmıştı, herif ona bayılıyordu, doyamıyordu. Onu son gördüğümde, tüm hafta sonu için onu istediğini söyledi. Süslü arabasına bindi ve gitti."

"Ve o zamandan beri onu görmedin mi?" Stephanie sordu.

Raven başını salladı. "Ama ben olsam hiç endişelenmezdim. Bu adam zengin. Bir kıza nasıl davranacağını iyi biliyor. Süslü arabalar, pahalı takım elbiseler, hatta onunla gitmeden önce ona elmas bir kolye bile verdi."

Stephanie tekrar Jake'le göz teması kurdu.

"Dinle Raven," dedi Jake, "bu Nicholson denen adamın uyuşturucuya bulaştığını hiç düşündün mü? Sana hiç vermeye çalıştı mı? Ya da sana satmaya? Belki de senden onları başkasına vermeni istedi?"

Kız sadece göz kırptı, sessiz kaldı. Bir yerlerde bir siren sesi duyuldu. Sonunda Raven döndü ve caddeye doğru yürümeye başladı.

"Raven, bekle," dedi Jake, kamyonu ileri doğru iterek. Kadın daha hızlı yürüdü ve Jake de hızlandı. "Raven, beni dinle. Bu bilgi için sana ödeme yapacağım. Sana çok para ödeyeceğim."

Kız durdu ve omzunun üzerinden baktı. Jake tekrar yanına çekince kız, "Ne kadar?" diye sordu.

"İki yüz dolar nasıl?"

Kız dudaklarını büzdü, kaldırıma baktı, sonra bakışlarını bir kez daha kaldırdı. "Ni-" Birden durdu. "Kimseyle."

"Bu sadece seninle benim aramda." "Polis misin?"

"Hayır. Ben sadece ... biriyim. Diyelim ki buralarda kimin uyuşturucu sattığını öğrenmek için iyi bir nedenim var. Benden bir şey aldılar."

Raven iç geçirdi ve sonunda şöyle dedi: "Bana ya da Tiana'ya uyuşturucudan bahsetmedi . . ama onu daha önceden tanıyordum, onun için satış yapan bazı kızlar tanıyordum. Bu birkaç yıl önceydi ama o zamanlar bu işin içindeydi, hem de çok."

Jake'in kalbi, iki yıl önce kendisinden kaçan ve o zamandan beri umursamadığına kendini ikna etmeye çalıştığı cevaplara bir anda ulaştığı için daha hızlı atmaya başladı. Kendisine suikast emrini veren kişileri hiç aramamıştı - çok uyuşuktu, hiçbir şeyi değiştirmeyeceği için bunun önemli olmadığına ikna olmuştu. *Hâlâ* da bir şeyi değiştireceğinden emin değildi ama sadece bu ihtimal bile aklını kurcalıyordu. "Bu kızlar, bana isimlerini söyleyebilir misin?"

Tereddüt etti. "Bu daha pahalıya mal olur." "Ne kadar?"

"Bir yüzlük daha."

"Tamamdır."

Raven biraz şaşırılmış görünüyordu, belki de onun bu kadar kolay kabul etmesini beklemiyordu, ama cevap verdi, "O zamanlar Lena adında bir kız vardı - sıksa

esmer, gerçekten soluk beyaz bir kızı. Bir diğeri de kendine Tori diyordu; kızıl saçları ve vahşı yeşil gözleri vardı."

"Hâlâ bu işte olup olmadıklarını biliyor musun?"

"Satış mı yoksa fahişelik mi?"

"İkisi de."

"İkisini de MİA'da görüyorum, bazen hile yapmak istiyorlar. Canal'daki otelleri kontrol edin. Ama bunların hiçbirini benden duymadınız."

"Endişelenmeyin, bu özel bir konuşma." "Hepsi bu mu?" diye sordu.

Başını salladı.

"Parayı bana ver." Elini uzatarak kamyonu yaklaştı.

Jake cüzdanını karıştırdı, ellilikleri saydı ve kadının eline sıkıştırdı. Leş gibi kokuyordu ve parayı ne için kullanacağını düşünmekten nefret ediyordu - muhtemelen kullandığı uyuşturucu her neyse ondan daha fazla. Bu düşünce midesini kemiriyordu. "Sana bir tavsiyede bulunabilir miyim?"

Kız omuz silkti. "Her neyse."

"Bu gece bir taksiye atlayıp bir motele gidin ve sabah Claiborne'daki Salvation Army'ye ya da Camp Street'teki Bridge House adlı yere gidin. İyileşmen ve daha iyi bir hayata kavuşman için sana yardımcı olabilirler."

Bu kez ilgisiz ve mesafeli görünmek için çok çalıştı.

"Bunu bir düşün," dedi. "Kendin için yapabileceğin en iyi şey. Orada sana yardım edebilecek iyi insanlar var." Biliyordu çünkü Shondra'yı bir sığınma evine gitmeye ikna edebileceğini umduğu zamanlarda birkaç telefon görüşmesi yapmıştı.

Raven parayı eteğinin kemerine soktu ve uzaklaşmadan önce iyice sakladığından emin olmaya özen gösterdi. Onun önerdiği şeyi yapmasını diledi ama muhtemelen yapmayacağını da biliyordu.

Tam camını açmaya başlamıştı ki, kadın "Bekle." dedi. Durdu.

"Öyle mi?"

"Tiana'yı bul, ona selamımı söyle?"

"Elbette," dedi. "Başka bir şey var mı?"

Başını iki yana salladı. "Sadece o kadar. Gerçekten çok hoş bir kızdı. Umarım Nicholson ona hayal ettiği her şeyi veriyordur."

Jake kamyonu kaldırımdan çekerken Stephanie de ondan uzaklaştı. "Eğer Nicholson denen adamla birlikteyse," diye sordu heyecanla, "şimdi ne olacak?"

"Bir sonraki adım evini gözetlemek ve ayrılırken Tina'ya gidip gitmediğine bakmak olacak."

"Neden sadece ona sormuyorsun?"

Ona bakmak için döndü. "Adamın evine, karısının ve çocuklarının yaşadığı yere git ve ona görüştüğü fahişeyi sor?"

Her zamanki gibi kavgacı ve kararlı görünüyordu. "Karısının onun bir pislik olduğunu öğrenmesi umurumda değil. Hatta bunu tercih ederim."

"Ben de, tatlım, ama her zamanki gibi tehlike faktörünü göz ardı ediyorsun. Eğer bu adam uyuşturucu işinde büyükse -ki olabilir de olmayabilir de, şu anda bilmiyoruz- tehlikeli bir adam. Becky'yi öldürenlerle bir şekilde bağlantısı varsa, *gerçekten* tehlikeli bir adamdır. Kızdırmak istemeyeceğimiz türden bir adam, özellikle de kız kardeşinin iyi olduğuna inanmak için nedenlerimiz varken. Şimdi yapmamız gereken şey sabırlı olmak. Ona ulaşacağız, merak etme. Bu arada, yarın birkaç telefon görüşmesi yapacağım, bakalım onu başka bir şekilde bulabilecek miyim."

"Eğer nerede olduğunu öğrenirsen, bensiz gidemezsin," dedi. "Beni de yanında götürmek zorundasın."

İç çekti. "Yalnız gitsem daha iyi olur."

"Neden?"

"Çünkü bunun *kötü* bir *adam olduğuna dair içimde bir his var*. Ben tek başıma gidip aynı bilgiyi alabilecekken senin onun yakınında olmana gerek yok."

Yüzünde ağır makyajının gizleyemediği tanıdık bir çaresizlik ifadesi vardı. "O benim kız kardeşim Jake ve eğer onunla birlikteyse, ondan bir saniye bile ayrı kalamam, tamam mı? Onu çok uzun süre aradım ve çok fazla endişelendim. Bunun bir şekilde benim hatam olabileceği konusunda kendimi çok suçlu hissettim."

Jake nefesini içine çekti. Suçluluk duygusu. Bunu çok iyi anlıyordu. "Pekâlâ," diye kabul etti sonunda. "Sen olmadan o adamı aramaya gitmeyeceğim."

"Tamam." Sesi yatışmış gibiydi.

Sessizlik kamyonun kabinini doldurdu ve Jake LaRue House'a ulaştığı için rahatladı. Ne yazık ki kaldırımında kenara çekecek boş bir yer yoktu ve bir blok sonrasına kadar da görünmedi.

Tek kelime etmeden dışarı çıktı ve kapıyı çarptı.

Ancak onun da sustuğunu duyunca arkasına baktı. "Ne yapıyorsun?"

"Her şeyin yolunda gittiğini görmek."

Tiksintiyle iç geçirdi. "Ben iyiyim, Jake. B ve B hemen şurada." Sokağı işaret etti, sonra yürümeye devam etti. "Evine git."

"İçeride güvende olduğunu görünce eve gideceğim," diyerek ona yetiştii. Günahkâr kısalıktaki elbisesinin içinde ince bacaklarını gösteren uzun adımlar attı. "Ve açıkçası, seni oraya kilitleyebilseydim kendimi daha iyi hissederdim. Aptalca bir şey yapmayacağından emin olabilmemin tek yolu bu."

Ona yan gözle baktı. "Bu gece dışarı çıkmadan önce seni aradım, değil mi?"

"Şaşırtıcı derecede akıllıca bir hareket, tatlım. Gidip meseleyi kendi ellerine alman beni hâlâ kızdırıyor ama aradığına sevindim."

Odasına giden tuğladan yürüyüş yoluna ulaştıklarında sokaktan sapıp gölgeli bahçe alanına girdiler. "Ve meseleyi kendi ellerime aldığım için memnunum. Tüm bu yeni bilgileri Melody'nin listesindeki ilk yere giderek bulduğumuzu belirtmem gerek var mı?"

"Aptal şans." "

Durdu, yüzünü ona döndü, inanmaz görünüyordu. "Bana bir şey için kredi veren ölür müsün?"

Yolu aydınlatan lambaların altında sıcak, koyu mavi gözlerine baktı. O kadar güzeldi ki, başlangıçta gördüğünden bile çok daha fazlasıydı. Bu onu parçalıyordu. Bu durumla ilgili *her şey* onu parçalıyordu. "Hayır," dedi usulca. "Haklısın. Antonio'ya gitmek akıllıca bir hareket oldu, *canım*."

"Teşekkür ederim," diye fısıldadı patikanın derinliklerine doğru ilerlemeye başlamadan önce. Adam arkasından gitti, onun kalçalarının sallanışını izledi ve "*Neden?*" diye düşündü. *Neden onu bu kadar çok istemek zorundayım? Neden benim içimi dışıma çevirmek zorunda?* Kalbi göğsüne doğru çarpacakmış gibi hissediyordu.

Kapısına birkaç adım kalmıştı ki, adam onun elini tuttu ve kendisine doğru çevirdi. "Özür dilerim, Stephanie. Bu sabah için. İşlerin nasıl sonuçlandığı hakkında." Başını iki yana salladı. Ona bundan daha fazlasını borçluydu ama yine de *bir şeydi* ve vermesi gereken tek şey buydu. "İşlerin bu kadar kontrolden çıkmasını hiç istememiştim."

Gözlerindeki bakış ona zaten bildiği şeyi söylüyordu; kelimeler ne yazık ki yetersizdi. Aralarında büyüyen şey hakkında hiç konuşmamışlardı, ama onun bir şeylerin büyüdüğünü tamamen inkâr etmesi çok baktandı.

Yine de bunu itiraf etmek imkânsızdı. Çünkü bu Becky'ye verdiği bir sözü bozmak anlamına geliyordu, peşini bırakamayacağı bir söz. *Ona* geri ödeyebileceğinden çok daha fazlasını borçluydu. Ve Becky onu canından çok sevmiştir. Başka bir kadınla seks yapmak sorun değildi. Ama *aşk*? Stephanie'den istediğini bildiği her şeyi geri yuttu çünkü her şeyi elde etmesine izin verirse suçluluk duygusundan *asla kaçamayacaktı*.

Mükemmel bir seks kedisi gibi orada durmuş, adamın daha fazlasını söylemesini bekliyordu. Ve o söylemiyordu.

Sonunda "Senden nefret ediyorum" diye fısıldayana kadar gece havası yoğunlaşmış gibiydi.

Kız elini onunkinden çekti, o da geri tuttu - kızın gitmesine izin veremezdi, bu şekilde olmazdı. "Böyle söyleme, *beb*."

"Neden umursuyorsun ki?"

Ağzından çıkmayan gerçeği bir kez daha yutkundu ve "Benden nefret etmeni istemiyorum" dedi.

"Peki, sen de seni sevmemi istemiyorsun, o zaman tam olarak ne istiyorsun?"

ne istiyorsun, Jake?"

Adam durmuş ona bakıyordu, gözleri vahşi ve güzeldi, göğsü kabarıyordu.

Sadece seni istiyorum. Buna aşk ya da ihtiyaç demek ya da herhangi bir isim vermek istemiyorum. Eskisi gibi kolay ve iyi olmasını istiyorum. Kelimelerin bunu bozmasını istemiyorum.

"*Mon Dieu*, Stephanie," dedi usulca. Bu kadına ihtiyacı olduğunu düşünmek istemeyebilirdi ama içindeki guruldamayı, dışarı çıkma arzusunu, onu içine alma arzusunu tarif etmenin başka bir yolu yoktu. Bir dakika daha içinde tutamadı.

Ellerini kızın yüzüne doğru kaldırarak sert ve yavaş bir öpücük kondurdu, bu öpücük kızın içinden sıcak bir lav gibi aktı -özellikle de kız da onu sert ve aç bir şekilde öpmeye başladığında.

Tırnakları gömleğinin üzerinden göğsünü tırmaladı ve kolları ona sarılıp onu sert olduğu yere çekerken nefesi ağır, yuvarlanan dalgalar halinde geldi. Bunu daha umutsuz öpücükler izledi, o kadar sertti ki birbirlerinin ağızlarını zedelediklerini biliyordu ama umurunda değildi. Sadece ona sahip olmak zorundaydı. Onu karşısında hissetmeliydi. Her zaman kolaylıkla buldukları o zamansız ritimle birlikte hareket ettiler.

Kendisini daha iyi, daha yakından hissedebilmesi için elbisesinin kısa eteğini ellerinin arasına aldı ve çıplak bedenini hissettiğinde ilk başta külot giymediğini düşündü. Ama sonra bir tanga giydiğini fark etti - diğer çift

onun için satın almıştı. Onu daha da acımasızca öptü, hissedilecek her şeyi ona hissettirmek istedi.

Kolları boynuna sıkıca kenetlenmişti ve cezalandırıcı öpücüklerin durmasını hiç istemedi - sanki ona hayat veriyor, kalbinin atmasını sağlıyor, nefes almasına yardımcı oluyorlardı. Bir elini kızın göğsüne götürüp ağzının karşısında inlemesini sağlarken, belli belirsiz, uzak sokak sesleri hırıltılı nefeslerine karışıyordu. Ondan daha fazla, daha fazlasına sahip olmalıydı. Dekolte elbisesinin içine uzandı, göğsünü tutan siyah dantelden kurtardı, dokunuşunun yumuşaklığı üzerinde sıcak ve sert bir şekilde kapanmasına izin verdi, boncuklu meme ucu avucuna doğru çıkıntı yaptı. Dürtüsel bir şekilde öpüşmelerini keserek, başını hızlı bir yalama için oraya eğdi, meme ucu dilinde tatlı ve kabarıktı.

"Tanrım, Tanrım, Tanrım," diye mırıldandı, sesi titriyordu. Adam başını göğsünden kaldırdığında, ellerini gömleğinin önüne indirdi, yakasından tuttu ve çekerek ayırdı. Adam inleyene kadar tırnaklarını göğsüne geçirirken düğmeler tıkırdadı ve ayaklarının dibindeki tuğlalara çarptı.

Aşağıda mükemmel bir uyum içinde hareket ediyorlardı, şimdi her şey daha sessizdi ama aynı derecede tutkuluydu. Adam onu tekrar öpmeden önce ay ışığında ona baktı ve kadın da onu sanki yıllardır öpülmemiş gibi doyumsuzca öptü.

Hareket edişlerinden yakında boşalacağını biliyordu ve kendini ona doğru sertçe itti. Kadın baskıyı karşıladı ve adam onu vücuduna doğru sıkıca çekti, ta ki kadın "Oh, oh, oh ..." diye inleyene kadar.

Onu sıcak salıverme çılgılığı izledi, başı geriye düştü, gözleri kapandı. O boşalırken aldığı nefesi dinledi ve sonra -Peter, Paul ve Mary- o da boşalıyordu. "*Merde,*" diye inledi, durdurmak için çok geçti, kendini onun tatlı, yumuşak etine doğru itmekten ve geldiğini görmediği zevk şokuna kendini bırakmaktan başka yapacak bir şey yoktu.

Başını bir an için onun omzuna yasladı, bacakları altından katlanmakla tehdit etse bile.

Sonunda ona baktığında, sanki yaptıklarına inanamıyormuş gibi boş gözlerle, üzgün bir şekilde göğsüne bakıyordu. Adam onun acısına karşı gözlerini kapadı - o da buna inanamıyordu. "Çok özür dilerim," dedi.

Adamın kucağından iterek uzaklaştı ve aceleyle elbisesini önünde toparlamaya çalıştı. "Ben de öyle," dedi, hâlâ ona bakmadan.

Bir elini tekrar saçlarının arasından geçirdi. "Seni asla incitmek istemedim, Stephanie."

Ancak o zaman başını kaldırıp baktı. "Hâlâ öylesin."

Sonra aceleyle kapısına gitti, anahtarlarını çıkardı ve birini kilide soktu.

"Stephanie, lütfen, izin ver ..." Başını salladı, kafası o kadar karışık ki ne demek istediğini bile bilmiyordu.

Eşikte durdu ve arkasına baktı. "Neye izin vereyim?" "Özür dilemene mi?"

Ellerini önünde birleştirdi.

"Yardıma olmuyor," dedi ve kapıyı çarpmak için içeride kayboldu.

Kilidin döndüğünü duydu ve kendini bir pislik gibi hissetti. Ondan nefret etmek için her türlü hakka sahipti. Neredeyse *kendinden nefret edecekti*.

Yazık, diye fısıldadı küçük bir ses kulağına sokakta kamyonuna doğru yürürken. *Tam da kendini yeniden sevmeye başlamışken.*

Interlude

Bataklıktaki evde yatağa uzandınız. Serin beyaz çarşaf lar üzerinizi örtüyor; vantilatör başınızın üzerinde dönüyor. Odanın karşısındaki pencere her zamanki gibi açık, ama her şey serin - burada hiç hissetmediğiniz kadar serin. Daha kuzeyde bir yerde baharın ilk gününün hissettirmesi gerektiğini hayal ettiğiniz gibi canlı ve ferahlatıcı. Odanın karşısında eski bir Sinatra albümü çalıyor, Old Blue Eyes "Violets for Your Furs" şarkısını mırıldanıyor.

Ama yalnız değilsiniz.

Yatağın ayak ucundan size doğru sürünerek geliyor, yüzü beyaz bir Mardi Gras maskesiyle gizlenmiş - beyaz pullar gözlerini belirginleştiriyor ve yumuşak, tüylü beyaz tüyler yüzünün etrafında kıvrılıyor, böylece sadece gür pembe dudakları görüyorsunuz. Sanki onları izlediğinizi biliyormuş gibi dudaklarını yalıyor. Onu öpmek istiyorsunuz.

Uzun beyaz eldivenler ön kollarına kadar yükselir ve saten ve dantelden beyaz bir korse göğüslerini yukarı kaldırır ve kalçalarının üzerinden aşağı doğru kıvrılır. Kar beyazı jartiyerler alttaki şeffaf beyaz çoraplara kadar uzanıyor. Külot yok.

"Yine külotsuz mu dolaşıyorsun?" diye soruyorsunuz. Bunun bir rüya olduğunu biliyorsun ve doğru şekilde cevap verirse, bunun o olduğunu kanıtlayacağını düşünüyorsun. O olduğunu biliyorsunuz, her zaman biliyordunuz, ama yine de o küçük onayı arıyor, ona ulaşmaya çalışıyorsunuz. Ve eğer bu bir rüyaysa, onu kontrol edebilmelisiniz, bu yüzden cevap vermesini istiyorsunuz.

Ama onun yerine sadece o güzel pembe dudaklarıyla gülümsüyor, sanki bir sırrı varmış gibi. Bunun bir rüya olduğunu biliyorsunuz, ama yaratacak olan siz değilsiniz gibi görünüyor.

Hiç olmadılar, bir ses kulağınıza fısıldıyor.

Seni kucaklıyor ve sen de onu kucaklamaya hazır bir şekilde nefesini içine çekiyorsun, ama aniden kolunu başlığa doğru uzatıyor ve seni yatağa bağlıyor.

Diğer bileğini parlak beyaz bir eşarpıla bağladığında, bunun bir ceza olup olmadığını merak ediyorsunuz. Ama göğsünüze öpücükler yağdırmak için eğildiğinde anlıyorsunuz: Bu bir ödül. Sana verdiği bir şey. Burada hiçbir kararın sana ait olmamasını sağlayarak seni onun merhametine bırakıyor.

Karnınızdan aşağıya doğru öpücükler konduruyor, vantilatör üflediğinde dudakları serin bir his bırakıyor. Sonra sana bakıyor, gözleri gizemli, şakacı ve maskenin arkasından çok mavi ve titriyorsun çünkü şimdi çarşafı aşağı çekiyor, ereksiyonunun üzerinde geziniyor, alay eder gibi sana gülümsüyor.

Eldivenli elleri birbiri ardına boyunuzda geziniyor, ipeksi dokunuşuyla sizi okşuyor ve vücudunuz onun altında kasılıyor, saten bağları çekmenize neden oluyor, ona dokunabilmeyi, onu tutabilmeyi diliyorsunuz. Hediye olsun ya da olmasın, vermeden almak sandığınız kadar kolay değil.

Kendini senin üzerine bıraktığında artık gülümsemiyor, bedenlerinizi o nihai birliktelikte bir araya getiriyor. Alçak bir inilti sizi terk ediyor ve içinizdeki her şey kasılıyor.

Seninle sevişirken gözlerinin içine bakıyor. Başka tarafa bakamıyorsun, bakmak bile istemiyorsun. Bakışlarında ne olduğunu okuyorsun ve bundan korkmuyorsun. Sen de hissetmeden edemiyorsun. Ve bunu saklayamazsın. O bunu görüyor. O biliyor.

Senin söylemeni bekliyor. Bu bir rüya, ama kalbinden geçenleri ona söylemeni beklediğini biliyorsun.

Yine de yapamazsınız - korku geri gelir, o kadar çabuk. Birine bu şekilde ihtiyaç duymak çok zor. En son birine böyle ihtiyaç duyduğunda onu kaybettin.

Yani basitçe "Özür dilerim." dersiniz.

Ve bir anda, o gitti ve siz yalnız kaldınız. Müzik artık çalmıyor ve derin yaz sıcaklığı pencereden içeri girerek odayı dolduruyor.

Yirmi Dördüncü Bölüm

JAKE ertesi sabah geç saatlere kadar yatakta kaldı ve günle yüzleşmek istememenin tanıdık hissini yaşadı. Uyumak daha kolaydı.

Ama Shondra erkenden kalkmış ve bir başka market gezisinden krep malzemeleriyle dönmüştü ve pişmekte olan kreplerin kokusunu aldığıında onu hayal kırıklığına uğratmayı kendine yediremedi, bu yüzden kendini sürükleyerek kalktı ve yerde bulduğu bir kot pantolonu giyerek zoraki bir gülümsemeyle mutfığa girdi.

Şimdi Scruff'a bir tasma almaya gitmişti, böylece onu trafiğe çıkma endişesi olmadan dışarı çıkarabilecekti; o da duş alıp temiz kıyafetler giydi ve şimdi oturma odasında telefonun başında oturuyordu, kucağında yerel telefon rehberi açıktı. Yataktan kalkması için dürtüklenmesinin onu biraz motive ettiğini düşünüyordu.

Les Couleurs'ün numarasını çevirdi ve bir kadın cevap verdi.

"Merhaba," dedi en iyi taşralı çocuk sesini takınarak, "bana yardımcı olabileceğinizi umuyorum. Acaba Robert Nicholson bu sabah orada olabilir mi?"

"Hayır, korkarım değil, ama bu onun karısı. Ona bir mesaj bırakabilir miyim?" "Ben onun eski bir dostuyum, birkaç günlüğüne şehirdeyim ve Merhaba demek için. Şu anda onu bulabileceğim bir yer yoktur, değil mi? Bugünden sonra programım biraz sıkışık."

"Bugünkü planlarından pek emin değilim ama onu cep telefonundan yakalayabilirsiniz. Size numarasını vereyim."

Telefonu kapattıktan sonra Nicholson'ın cep telefonunu aradı ama telesekretere düştü. Nicholson'ın karısının ona deneyebileceği başka yerler verebileceğini ummuştu, lanet olsun.

Gözetleme planına geri dönmüş gibi görünüyordu. Gerçek şu ki, bunu başarabileceğinden emin değildi. Son birkaç gündür çok yorgundu, bitkin düşmüştü ve istediği zaman gelip giden bir depresyona geri dönmenin eşiğindeydi. Gözetleme için çok erken kalkması gerekiyordu ve gecenin bir yarısı alarm çalarsa kendini yataktan kalkmaya ikna edebileceğinden bile emin değildi.

Ama belki de gecenin bir yarısı kalkmalıydı. Şansı yaver gidebilir ve o lanet olası rüyalardan birinden daha kurtulabilirdi. Onlardan bıkmıştı. Onları görürken inanılmazlardı, ama sonrasında ne anlama geldiklerini anlamaya çalışmaktan iğreniyordu. Uyandığında ona hissettirdiklerinden daha da tiksiniyordu -yaşayamayacağı duygular. Bunu ona söylemişti ve Tanrı biliyordu ki bunu *kendine de* söylemişti - şimdi beyninin bunu kavraması gerekiyordu.

Onu sevemezdi.

Ve hayallerinin gerçekleşmesini istiyordu.

"BEŞ DAKİKA," dedi TINA taksiciye, alışveriş poşetlerini arabadan kaldırıma taşıırken. Neredeyse taşıyabileceğinden daha fazlaydı, bu yüzden evde olduğu için mutluydu.

Yine de daire pek de ev gibi hissettirmemeye başlamıştı. Eski zarafet ve salkımlar bir yana, birdenbire hiçbir şey doğru gelmemeye başladı.

Robert'la bu sabah telefonda yine hararetli bir tartışma yaşamışlardı, son birkaç gün içinde üçüncü ya da dördüncü tartışmalarıydı bu. Robert onu yatıştırmak için önce alışverişe, sonra da spaya gitmesini önermişti. Neredeyse bin dolar harcamıştı ve masaj ve yüz bakımına gitmeden önce çantalarını bırakmak için eve gelmişti.

Tuhaf, diye düşündü, satın aldıklarının ağırlığıyla tuğla yolda ağır ağır yürürken. Robert'tan önce bir günde kıyafetlere bin dolar harcamak imkânsız gibi gelirdi ama onun için bu sadece devede kulaktı. Ve garip bir şekilde, bu çılgınlık kendini daha iyi hissetmesini sağlamamıştı. Ama

aralarındaki sorunları çözemezdi. Bir yüz bakımının da onları çözeceğinden şüpheliydi. *Bunlar senin alışık olduklarından daha büyük sorunlar.*

İçini çekti ve kendini bu karmaşaya nasıl soktuğunu merak etti. Neden en başta fahişeliğe yönelmişti? *Yıkım. Russ'a aşıktın. Belki hâlâ aşıksındır.* Öyle bile olsa, vücudunu satmaya, *kendini* satmaya başlayacak kadar üzüldüğüne inanmak zordu. *Her şeyin* bir sonucu olduğunu düşünüyordu.

Gerçi fark etmez. Artık boğazına kadar batmış durumdasın.

Robert'ın karısını terk etmeyeceğini düşünmeye başlamıştı. İki çocuğu da dün üniversite güz dönemi için yola çıkmıştı ve dün gece Melissa'ya evliliğin bittiğini söyleyeceğine söz vermişti. Bu sabah, tabii ki, bir sürü "doğru zaman gibi görünmüyordu" saçmalığı vardı ve kalbinde, bunun *asla* doğru zaman olmayacağına dair çirkin bir his vardı.

Daha da kötüsü, aslında koca adamı sevmeye başladığını düşünüyordu. O yokken kendini giderek daha yalnız hissediyor, onun arkadaşlığına ve ilgisine hasret kalıyor, onsuz uykuya dalmak zorunda kaldığında kendini boşlukta hissediyordu. Aynı anda iki erkeği sevmek mümkün müydü? Bu da önemli değildi. Tanıdık bir çaresizlik duygusuna kapılmaya başlamıştı ki, lüks malikânenin etrafında dönerek arkadaki kapısına giderken neden eskort olduğunu hatırlaması kolaylaştı. Kaçıyordu. Tamamen yeni bir şeye, bir şekilde göz alıcı görünen bir şeye. Ya da en azından egzotik. Başka biri olmak istemişti. Tiana.

Sonunda kapıyı iterek çantalarını içeri taşıdı ve Robert'ı antika kanepede dantelli mor bir oyuncaktan başka bir şey giymeyen güzel bir esmerle otururken buldu.

Çantalarını yere bırakırken Tina'nın tüm kanı ayaklarına doğru akıyor gibiydi. "Bu da kim böyle?"

Robert başını kaldırdı, onun düşündüğü kadar ürkmemişti. "Bütün gün dışarıda olacağını sanıyordum, sevgilim."

En sevdiği sevgi sözcüğünü bu lanet olası anda kullandığını duymak midesini sıkıştırdı. "Dedim ki, *bu da kim? Neler oluyor?*" Yine de aptalca bir soruydu. Neler olduğunu görebiliyordu.

"Tiana, bu Amber. Amber, Tiana."

İç çamaşırılı sürtük elini belirsiz bir hareketle kaldırdı. Tina ellerini yumruk yaparak farkında olmadan eteğinin kumaşını topladı. Eteğinden nefret ediyordu.

hayattan, *her şeyden* nefret ettim.

"Şey," dedi Robert iç çekerek, "şu anda eve gelmen uygunsuz ama belki bu işi halledebiliriz, hmm?"

"Ne?" diye sordu, hâlâ etkili bir şey yapamayacak kadar sersemlemişti.

Robert başını ikna edici bir şekilde eğdi ve baştan çıkarıcı bir gülümseme takındı. "Neden bize katılmıyorsun, sevgilim?"

Tina'nın midesi bulandı. Ne olacağını biliyordu -bir fahişe- ve Big Easy'de olduğunu da biliyordu ama yine de adamın önerdiği şeye inanamıyordu. "Aklını mı kaçırdın sen?" diye çok sessiz konuştu. Çılgılık atmak, bağırarak, bağırıp çağırmak istiyordu ama tek yapabildiği fısıldamaktı.

"Buraya gel, Tiana." Ona yaklaşmasını işaret etti ama Tiana olduğu yerde kaldı. "Bu yardımcı olacak. Daha iyi hissetmeni sağlayacak. Her şeyi kolaylaştıracak." Belli belirsiz bir şekilde sehpayı, kokain olduğunu tahmin ettiği şeyle kaplı küçük bir aynayı işaret etti.

Nefesini tuttu ama yine de nefessiz kaldığını hissetti. Bunun burada içine düştüğü sahnenin bir parçası olduğunu biliyordu; arkadaşı Raven'ın uyuşturucu kullandığını biliyordu. Ama Robert? Ağzı açık bir şekilde öylece bakakaldı. *Hayatımdan nefret ediyorum. Nefret ediyorum. Nefret ediyorum.*

"Korkma, sevgilim. Bugünlerde kola pek moda değil ama ben yine de seviyorum. Benimle dene. Sen de seveceksin." Elini uzattı.

Onu ilk kez bu şekilde bir geceliğine kendisine davet etmişti -aynı zamanda burada yaşamasını da önermişti. Gözlerindeki güçle birleşen bu jest o kadar çekiciydi ki, onu daha önce neden hiçbir şey için geri çevirmediğini anladı.

Ama belki de başlamanın zamanı gelmişti. "Hayır."

Robert gözlerini kırptırdı, hafifçe hoşnutsuz görünüyordu. "Tiana." Yaramazlık yapan bir çocuğa kullanılan ton.

"Hayır," dedi tekrar.

Adam ona hayal kırıklığına uğramış gibi bakıyordu; bu, kızın çok alışık olduğu bir ifadeydi ve kızın midesini sıkı bir yumak haline getiriyordu. *Her zaman birilerini hayal kırıklığına uğratiyorsun. Her zaman.*

"Hayatım, burada iki yol var," dedi. "Arkanı dönüp gidebilirsin, uygunsuz bir zamanda eve gelmemiÇ gibi davranırsın ve bu konuyu bir daha konuşmak zorunda kalmayız. Ya da gelip Amber ve benimle biraz eğlenebilirsin. Ben ikincisini tercih ederim, çünkü senin için

İsteklerimi ve ihtiyaçlarımı anlayın ve saygı gösterin; ancak ilki de yeterli olacaktır."

Tina'nın aklı karıştı. Sadece biraz saygı görmek istiyordu ve bunu ona verecek adamın Robert olduğunu düşünmüştü. Birkaç dakika önce solmakta olan geleceğine dair fanteziler şimdi tamamen yok olmuştu.

Ama bekle. Belki bunu kurtarabilirsin. Kendinizi savunursanız, ona tekmelenmeyeceğinizi gösterirseniz, belki bunu bir zafere dönüştürebilirsiniz.

"Üçüncü bir seçenek daha var," dedi, sesi şimdi biraz daha güçlüydü. "Beni kaplıcaya götürmek için dışarıda bekleyen bir taksi var. Amber'ı ona bindirip evine gönderebilirsin. Sonra sen ve ben bunu konuşabilir, yolumuza devam edebilir ve geleceğimiz hakkında bazı kararlar verebiliriz."

"Eminim faturalarını kimin ödediğini hatırlatmama gerek yoktur, sevgilim," dedi, sesi hala tuhaf bir şekilde düzgün ve nazikti.

"Hayır," dedi, umudu kırılmıştı. Onun kendi ayakları üzerinde durmasını istemiyordu. Bunu hak etse bile ona saygı duymayacaktı. Melissa'yı terk etmeyecekti. Burası onun evi değildi. Her şey şok edici bir şekilde netleşti ve yüreğinden geldiği gibi konuşurken gücü azaldı. "Beni sevdiğini sanıyordum."

"Seni seviyorum."

Kanepemizde oturmuş, iç çamaşırı giyen bir kadınla kokain çekiyorsun. "Sanırım benim oldukça aptal olduğumu düşünüyorsun," dedi sert bir yutkunmayla. Ağlama. Ağlama.

Robert ona uzun, dikkatli bir bakış attı. "Aptalca mı? Hayır. Ama sınırlarını aşmak-evet. Aramızdaki ilişkinin yazılı olmayan kuralları var. Bunu bir kez ve herkes için anlayan gerekiyor. Son zamanlarda çok fazla talepkâr oldun. Doğrusunu istersen, düpedüz muhtaçsın."

Kendini kuşandı, titremesini önledi. "Kurallar mı? Bana evim olduğunu söylediğin yerde, burnumun dibinde, istediğin *kişiyle* istediğini *yapabileceğin* gibi mi?"

Şaşkın görünmüyordu. "Şey ... evet, açıkçası." Kız cevap vermeyince devam etti. "Seninle ilgileniyorum, Tiana. Sana her şeyi veriyorum. Güzel sırtındaki her giysiyi. Güzel ağzına giren her yiyecek parçasını. Karşılığında senden itaat ya da en azından hoşgörü bekliyorum. Sana verdiklerim için fazla bir şey istemiyorum."

Teknik açıdan bakıldığında, bunu tartışamazdı. Ve onun durumundaki çoğu kızın şimdi çenesini kapatıp durumu kabulleneceğini ve spaya gideceğini düşünüyordu.

Ama bir sorun vardı. Bu şekilde yaşayamazdı. Eğer bir erkekle birlikteyse, onun bağlılığına ihtiyacı vardı - bu kadar basit. Ve o anda, Robert'ın ona verdiği tüm maddi şeyleri ne kadar sevse de, en sevecen bulduğu şeyin onun bağlılığı olduğunu fark etti, ona artan sevgisini kazandıran bağlılığı.

Artık buna sahip olmadığına göre -ve aslında hiçbir *zaman sahip olmadığını* fark ettiğine göre- hiçbir şeyi yoktu. Belki de onu bulduğu zamankinden daha az. "Sen bir piçsin!" diye tükürdü, sonra en yakınındaki şeye uzandı -özellikle değer verdiğini bildiği antika bir Çin vazosu- ve ona doğru fırlattı. Vazo başının üstündeki duvara çarptı ve parçalanarak Amber'ın ve onun üzerine yağdı.

Robert ayağa fırlarken Amber nefesini tuttu ve kendini korumak için kollarını havaya kaldırdı. "Aklını mı kaçırdın sen?"

"Hayır, eğer böyle yaşamamı bekliyorsanız, *yaşadınız!* Ben buradan gidiyorum!" Döndü, alışveriş poşetlerinden birkaçını kaptı ve kapıya doğru yürümeye başladı.

Ama bir anda odayı geçti, kızın bileğine yapıştı ve yere düşene kadar bir çantayı çekiştirerek kurtardı. "Hayır hayatım, bu işler böyle yürümüyor. Gidersen, hiçbir şey almadan gidersin."

Nefesini içine çekti, sonra geri verdi. "İyi! Zaten sana ihtiyacım yok!"

Diğer çantayı savurup ona vurdu ve kapıdan hışım la çıktı, çantasının ve alışverişten kalan parasının yanında olmasına şükretti. Nereye gideceği, ne yapacağı hakkında hiçbir fikri yoktu. Oh Tanrım.

Evin etrafından dolaşıp aşağıya doğru koştu; taksiye geri döndüğünde titriyordu.

"Jardin de Beauté'ye mi, hanımefendi?" diye sordu orta yaşlı taksici, gözleri dikiz aynasında onunkilerle buluşarak.

İyi bir adama benziyordu ama korkusunu ya da üzüntüsünü görmesini istemiyordu. *Kimsenin* görmesini istemiyordu. "Planlar değişti," dedi, sesinin titremesini engellediği için memnundu.

"O zaman nereye?"

"Bir dakika, günümün geri kalanını düşünmem gerek." Gününün geri kalanını ve hayatının geri kalanını. Tanrım, nereye gidebilirdi? Ne yapmalıydı? Annesini ya da Stephanie'yi arayabileceğini biliyordu ve bu fikir onu rahatlatıyordu ama ... Robert'la yaşama hayalleri imkânsıza dönüşmüş olsa bile, yine de pes edemez ve kuyruğunu bacaklarının arasına kıştırıp sürünerek geri dönemezdi. Belki Stephanie'ye eskort olacağını hiç söylememiş olsaydı. Belki de Stephanie'nin telefonda çıkardığı iğrenç sesleri duymasaydı. Sadece kendi başına onları gururlandıracak bir şey yapmak istiyordu.

Henüz pes etmesine gerek yoktu, sadece düşünmesi gerekiyordu. Ve şu anda dünyada tamamen yalnız kalmamaya, Raven'ı bulmaya ihtiyacı vardı. Şehre geldiğinden beri tek arkadaşı olan Raven ona işin inceliklerini göstermişti. Raven da bunu yapmaktan mutlu değildi, belki birlikte sorunlarından kurtulmanın bir yolunu bulabilirlerdi.

Yapacağı şey buydu. MİA'ya gidecek ve Raven'ı bulacaktı. Ama her şeyden önce bir yerde durması gerekiyordu. "Les Couleurs on Royal Street," diye şoföre söyledi.

JAKE, Sophia'nın barının arkasında durmuş, müdavimlere içki servisi yapıyor, çok iyi uyguladığı gülümsemesini takınıyor, konuşmayı minimumda tutuyor ve gecenin daha hızlı geçmesini diliyordu. Kendini bok gibi hissediyordu ve yalnız kalmak istiyordu.

Dün gece Stephanie'ye kapısının önünde yaptıklarına inanamıyordu. Onu bastıramadığı bir güçle arzulamıştı. Ve o da onu öptüğünde, ikisi için de durmak yoktu.

Tüm bu karşılaşma boyunca bir kez bile kadının daha sonra nasıl hissedeceğini düşünmemişti. *Gerçekten güzel, Broussard. Kızı terk et, sonra da kendini ona zorla kabul ettir.* Karşılıklı olduğunu biliyordu ama sonrasında kızın gözlerindeki acıyı gördüğünde kendini yaşayan en büyük pislik gibi hissetmişti.

Duyguyu yumuşatan tek şey, bunun yeni bir şey olmadığı gerçeği idi. Aslında, gerçekten tanıdıktı. Bir zamanlar kendini insanlarla ilgilenen biri olarak görmeyi seven bir adam için, hayatındaki kadınları incitmeyi kesinlikle başarmıştı. Öyle ya da böyle. *Ama en azından Stephanie hâlâ hayatta.* Kahretsin, bu düşüncenin gücü onu sertçe vurdu, neredeyse sersemletti ve bara yaslandığına sevinmesine neden oldu. Sadece bir şeyin düşüncesi

Stephanie'nin başına
gelenler. . .

"Viski ekşisi."

Jake başını kaldırdığında Robert Nicholson'dan başkasının barın karşısında durmadığını gördü, adamın yanında tanımadığı deneyimli görünümlü bir kadın vardı. "Ve Dominique için en iyi Merlot'unuzdan bir bardak."

Jake kadının şarabını doldururken ve Nicholson'ın içkisini karıştırırken duyuları alarma geçti. Odayı Tina için taradı ama onu bulamadı. İki kadehi de kokteyl peçetelerinin üzerine koyduktan sonra Nicholson'ın parasını aldı ve alçak sesle, "Sizinle özel olarak konuşmam gerek," dedi.

Nicholson bu istek karşısında telaşlanmış görünüyordu, hazırlıksız yakalandığı belliydi, sonra Dominique'e ortama karışmasını ve bir dakika içinde ona katılacağını söyledi. O gittikten sonra, "Ne oldu?" diye sordu.

"Tina adında bir kızı arıyorum. Onu Tiana olarak tanıyor olabilirsin. Güzel sarışın, en son *seninle* görülmüş."

Adam biraz gevşedi, daha rahat ve biraz da kendini beğenmiş görünüyordu. "Tiana'dan ne istiyorsun?"

"Onun için gerçekten endişelenen bir kız kardeşi var, çünkü kendisinden haber alınamıyor. Sadece onları buluşturmaya çalışıyorum, hepsi bu ve sizin yardım edebileceğinizi duydum."

Nicholson cevap vermeden önce kimsenin dinlemediğinden emin olmak için etrafına bakındı. "Sanırım size söylememde bir sakınca yok, Tiana'ya bir süreliğine kalması için bir yer verdim. Ama artık benimle değil. Bu sabah ayrıldı."

Kahretsin, ne zamanlama ama. "Nereye gittiğine dair bir fikrin var mı?"

Nicholson başını rahatça salladı. "Onu bulduğum CBD'de numaralar çeviriyor olabilir. Ve o yapışkan küçük bir şey, bu yüzden bir bahis adamı olsaydım, muhtemelen bizi tanıştıran arkadaşıyla birlikte olduğunu söyledim. Adı neydi?" Yukarı doğru baktı, düşünüyordu. "Raven. Tahmin etmem gerekirse, Raven neredeyse Tiana da oradadır derim."

Jake'in midesi takla attı. Eğer şanslıysa, Tina henüz Raven'ı aramak için MIA'dan çıkmamıştı. Ama eğer Raven'ı çoktan projelere kadar takip ettiyse-merde.

Nicholson'a, "Sağ ol, dostum," dedi, her ne kadar adam A sınıfı bir göt olsa da. Ayrıca uyuşturucu işinde de büyük bir oyuncu olabilirdi ama Jake'in bunu daha sonra keşfetmesi gerekecekti.

Barın sonuna doğru ilerleyerek alt kattaki Danny'nin ofisini aradı, acil bir durum olduğunu ve gitmesi gerektiğini bildirdi. Sonra LaRue House'u aradı.

"Alo?" Tanrım, sadece sesi bile onu gömmek için yeterliydi. Bunu midesinde hissetti.

"Stephanie, arabana bin ve beni Sophia'nın evinin önünden al. Tina'yla ilgili bir ipucu buldum ve onu aramamız gerekiyor-şimdi."

"Tanrım-tamam," dedi ve ikisi de telefonu kapattı.

Onu korkutmak istemiyordu ama bir yandan da bu konuda kötü hisleri vardı.

Taksi Canal Caddesi'nden Crescent'taki bir kızdan aldığı adrese doğru hızla ilerlerken TINA pencereden dışarı baktı. "Ama oraya gitmek istemezsin kızım. Raven kafayı bulmuş durumda ve orası belalı bir mahalle."

Yine de Tina'nın umurunda değildi. Eğer Raven'ın başı dertteyse, onu bulmalıydı - o zaman her ikisi de sorunlarıyla birlikte başa çıkabilirlerdi. Onu bulur bulmaz başka bir taksiye atlayacak ve çantasında kalan parayla gece için ucuz bir otel odası tutacaklardı. Yarın ikisi de yeni bir başlangıç yapabilirdi.

Tanrım, bu gün hiç de beklediği gibi geçmemişti. Alışveriş, spa ve ardından akşam yemeği ve Robert'la sevişmekle ilgili olması gerekiyordu. Bunun yerine, sonlar ve yeni -sarsıntılı da olsa- başlangıçlarla ilgiliydi.

Les Couleurs'e yaptığı ziyareti hatırladığında göğsü gururla kabardı. Melissa ona dost canlısı, sevimli bir kadın gibi gelmişti ve Tina ona nazikçe gerçeği söylerken bile onun için üzüldüğünü hissetmişti. "Robert'ın fahişelerle yattığını biliyor muydun? Ve Garden District'te onları yerleştirdiği bir dairesi olduğunu? Seni terk edeceğine söz verdiğini biliyor muydun?"

Melissa tamamen yaralanmış görünüyordu ama Tina'nın beklediği kadar şaşırmamıştı. Aralarında büyük sırlar olduğundan şüphelenmiş olmalıydı.

"Bunu seni incitmek için söylemiyorum. Sadece bilmen gerektiğini düşündüğüm için söylüyorum." *Çünkü Robert'ın mükemmel küçük dünyasının da tıpkı benimkinin bugün olduğu gibi başına yıkılmasını istiyorum.*

Melissa ona teşekkür etti ama sonra gitmesini istedi -ki bu anlaşılabilir bir şeydi- o da Raven ve diğer iki kızla birkaç haftadır paylaştığı eski püskü daireye gitti. Gerçi ev sessizdi, kimse yoktu. Oradan Riverwalk alışveriş merkezine gitmiş, orada zaman öldürmüş ve yapıcı bir şekilde nasıl para kazanacağını düşünmeye çalışmıştı.

hayatında bir değişiklik oldu. Arkadaşıyla ilgili üzücü haberi ancak kısa bir süre önce Crescent'a gittiğinde duymuştu.

"Burada inmek istediğine emin misin?" diye sordu taksi şoförü kaldırıma yanaşarak. Gençti, sevimli sayılırdı ve içtenlikle endişeli görünüyordu. Adama üzücü hikâyesini anlatmayı, gözlerinde bir bağışlanma ya da romantizm parıltısı görmeyi, New Orleans taksisinde normal bir hayat mucizesini yoktan var etmeye çalışmayı düşündü. Hayat muhteşem ya da göz alıcı olmak zorunda değildi, sadece normaldi.

Ama o bile bu fikrin çılgınca olduğunu biliyordu, bu yüzden sadece gülümsedi ve "Evet, burada bir arkadaş bulmam gerekiyor" dedi, sonra da parasını ödeyip dışarı çıktı.

Taksi yavaşça uzaklaşırken, kendini amansızca yalnız hissetti. *Ama şu andan itibaren daha güçlü bir insan olacaksın. Artık Tiana yok.* Şu andan itibaren sadece Tina olacaktı. Raven'a yardım edecek ve birlikte daha iyi bir hayat kuracaklardı.

Hızlı adımlarla yürüyor, kız arkadaşını aramak için çöp kutularının arkasına ve ara sokaklara bakarken daha fazla sokak lambası olmasını diliyordu. *Neredesin, Raven? Lütfen burada ol.* Raven'ın bir yerlerden çıkıp gelmesini diledi, böylece başka bir taksiye ya da geçen bir otobüse binip bu ürkütücü yerden defolup gidebilirlerdi.

"Beyaz bir kız olmak için fazla iyisin."

Bakışlarını gölgeleri aradığı yerden çekti ve üç genç siyah adamın kendisine doğru geldiğini gördü. Eskortluk yaptığı günlerden önce olsa korkardı ama kendi kendine bununla nasıl başa çıkacağını bildiğini söyledi. *Korkmuş gibi davranma, buraya aitmişsin gibi sert davran.* "Raven adında bir kız tanıyor musunuz?"

İçlerinden biri güldü. "Evet, Raven'ı tanıyoruz. Onu çok iyi tanıyoruz." Bu diğerlerinin kıkırdamasına yol açtı.

"Ben onun bir arkadaşımı. Nerede olduğunu biliyor musun?"

İlk konuşan adam, kirli görünümlü bir tişört, bol bir kot pantolon ve başında kırmızı bir bandanayla yaklaştı. Ona sanki yeni yakaladığı bir avmış gibi gülümsedi. "Artık buralarda Raven diye birini bulamayacaksın. Kaçtı gitti, evsizler barınağına falan gitti."

Adam ona çok yakın dursa da kadın kendini tuttu. "Nerede olduğunu biliyor musun?"

İçlerinden biri omuz silkti ve bandanalı adam başını salladı. "Umurumda da değil. Özellikle de *sen* buradayken." Elini kaldırdı ve parmak uçlarıyla kızın yanağını okşadı.

"Korkarım gitmek zorundayım," dedi. "Raven'ı bulmak zorundayım. Bu acil bir durum." Etrafına, caddenin aşağısına ve yukarısına baktı ama lanet olsun, ne bir taksi ne de bir otobüs görünüyordu. Sadece eski püskü bir araba geçip gidiyordu.

Bandanna sırtarak ona baktı. "Bildiğim tek acil durum pantolonumun içinde." Arkadaşları güldü. "Benim için icabına bakacaksın."

Seni itmiyormuş gibi davran, onunla bir pazarlık yap, ne olursa. Elini onun yanağına götürmek için kendini zorladı. "Bak ne diyeceğim. Raven'ı bulur bulmaz geri geleceğim ve biraz eğlenebiliriz."

Ama gülümsemesi soldu. "Buradan ayrılmak ya da Raven'ı aramak yok. İşini kolaylaştırabilirsin ya da zorlaştırabilirsin, benim için fark etmez. Nasıl olacak? Sen mi vazgeçiyorsun, yoksa ben mi kabul ediyorum?"

Yirmi Beşinci Bölüm

"Tanrım, JAKE, bu o! Bu o!" Stephanie, Tina'nın kendisini ışığın dışına sürüklemeye çalışan adamlara karşı verdiği mücadeleyi izlerken kendini kötü hissetti. "Ona ulaşmalısın," diye hıçkırdı. "Bir şeyler yapmalısın!"

Arabayı Jake'in kullanmasına izin vermişti ve Tanrı'ya şükür, çünkü şimdiye kadar arabayı mahvetmiş olurdu. Kaldırıma doğru ciyakladı ve camı indirerek bağırdı, "Polis memuru! Kadından uzak dur!"

Jake arabadan atlayıp belinden bir silah çıkardığında kaldırımdaki hareketlilik dondu ve Stephanie neredeyse bayılacaktı. "Ondan uzaklaş!" diye emretti. "Şimdi! Çitlere yaslan, ellerini başının üstüne koy."

Sonunda adamlar onu bıraktı ve Stephanie kendi camını indirdi ve manevra yaparak camın yarısına kadar çıktı. "Tina, benim, Steph! Gel arabaya bin!"

Tina'ya saldıranlardan ikisi Jake'in dediğini yaptı; diğerleri kaçtı. Bir saniye sonra, ilk ikisi Jake'in ateş etmeyeceğini ya da takip etmeyeceğini görünce onlar da koşarak uzaklaştılar. Bunun pek önemi yoktu. Stephanie'nin görebildiği tek şey kendisine doğru koşan kız kardeşiydi.

Stephanie kapıyı açtı ve Tina çamurluktan yuvarlanırken kollarını açarak onu karşıladı. Kız kardeşi kollarına girdiğinde, Tina sanki yeniden küçük bir kız olmuş, bisiklet kazasından ya da arı sokmasından sonra ya da daha sonra, başarısız bir amigo kız denemesinden ya da kötü bir ayrılıktan sonra Stephanie'ye koşmuş gibiydi. Stephanie ona tutundu

gözyaşları yanaklarından Tina'nın saçlarına doğru akıyordu. Tina'nın da ağladığını duydu.

"Tanrım," diye mırıldandı Stephanie. "Sonunda seni bulduk."

"Nasıl . . . ?" Tina onun omzuna doğru burnunu çekerek sordu. "Ve neden? Demek istediğim

. . ."

"Hanımlar, bunu bölmekten nefret ediyorum ama ikinizin de arabaya binmesi gerekiyor ki buradan çıkabilelim."

Stephanie hafifçe geri çekilerek kaputun üzerinden Jake'le göz göze geldi. Onu seviyordu ve kız kardeşini kurtardığı için bu sevginin şimdi her zamankinden daha fazla içinden taşmak istediğini hissediyordu. *Teşekkür ederim*, diye mırıldandı.

-Yüksek sesle söyleyemediği için değil, kalbi o kadar hızlı attığı ve adamın gözleri o kadar güzel ve karanlık olduğu için kelimeleri çıkaramıyordu.

Hafifçe başını sallayarak onayladı, sonra daha yumuşak bir sesle, "Gitmeliyiz. Burası olmak için iyi bir yer değil."

Stephanie'nin evine dönerken Jake çoğunlukla gözlerini yoldan ayırmadı ve iki kız kardeşin Stephanie'nin Tina'yı bulmak için New Orleans'a nasıl geldiği hakkında konuşmalarını, ağlamalarını ve birbirlerine zırlamalarını dinledi ve onun endişesinin genç kızı ne kadar etkilediğini görmek kolaydı.

Yani, görev tamamlandı. Stephanie artık evine gidebilirdi.

İstediği şey buydu ve şimdi gerçekleşecekti. Ve bu *iyi bir* şeydi.

Bunu düşünmek bile içini parçalıyordu. Artık ondan birkaç blok ötede olmayacağını bilmek, istese de onu göremeyeceğini ya da onunla konuşamayacağını bilmek.

Ama bu duygularını bastırdı, çünkü yaptığı şey buydu, bununla ilgiliydi. Stephanie ortaya çıkana kadar da bu konuda oldukça iyiydi. Harekete geçmekte iyiydi ama daha fazlası değildi.

Bunu tekrar yapabilirdi. Tekrar yapabilirdi. Başka seçeneği yoktu.

LaRue'nun arkasından dolanarak misafirlerin park ettiği küçük alana geldi ve hepsi inerken anahtarları Stephanie'nin eline bıraktı.

Hafif bir şaşkınlıkla ona baktı. "Yolda sizi evinize bırakmamız gerekirdi herhalde."

Harika, onun orada olduğunu bile unutmuştu. Yine de bu şartlar altında anlaşılabilir bir durumdu, bu yüzden onu rahatsız etmesine izin vermemeye çalıştı. Başını iki yana salladı,

sessizce konuştu. "Hayır, yürüyebilirim. İkinizin buraya sağ salim döndüğünüzü görünce kendimi daha iyi hissediyorum."

"Kasadan bahsetmişken," diye sordu, "silah nereden geldi?"

Gülümsemeye çalıştı. "Merak etme *bebeğim*. Seni tanıdığımdan beri hiç ateş etmedin. Ama Sophia'nın barının arkasındaki kasada her ihtimale karşı bir silah bulunduruyoruz. Çıkarken aldım."

Tam o sırada Tina aralarına girdi. Güzel bir kızdı, Stephanie'den biraz daha uzun boylu, daha uzun saçlı, daha ince yapılıydı, her erkeğin rüyasıydı, bu yüzden Nicholson'ın onunla birlikte olması şaşırtıcı değildi. Ama daha şimdiden, projeden buraya gelirken Jake onun içindeki küçük kızı görebiliyordu ve Stephanie'nin başından beri endişelenmekte haklı olduğunu biliyordu. Onu eve getirmek için küçük bir şey yapmış olmaktan memnundu.

"Gitmeden önce sana teşekkür etmek istiyorum." Neredeyse Stephanie'ninki kadar mavi ama daha genç ve olgunlaşmamış olduğu belli olan gözleriyle ona baktı. "Steph'in beni bulmasına yardım ettiğin için çok ama çok teşekkür ederim. Ve orada yaptığın her şey için."

Başını kısa bir süre salladı ve geçiştirdi. Bunu övgü için yapmamıştı. Stephanie için yapmıştı. "Yardım edebildiğime sevindim."

Kız ona bir tür kahramanmış gibi baktı ve o da çaresizce arkasına bakıp düşündü: *Beni el üstünde tutan, değerli olduğumu düşünen, insanları kurtarabileceğimi düşünen bir kadın daha.* Ama son birkaç gündür, Stephanie'nin kalbini kırdıktan sonra *kendini* pek de değerli *hissetmiyordu*.

"Eğer oraya gelmemiş olsaydın . . ."

Az önce yaşadıklarını hatırladıkça nefesi kesilmeye başlamıştı, bu yüzden aceleyle cevap verdi. "Bu iyi bir zamanlama meselesiydi. Tanrı bizi izliyordu sanırım." Kendi sözleri onu hazırlıksız yakalamıştı - Tanrı'ya herhangi bir şey için kredi vermeyeli uzun zaman olmuştu.

Stephanie'nin kapısına vardıklarında Tina ayak parmaklarının ucuna kalkarak Stephanie'nin yanağına bir öpücük kondurdu. Adam aşağı baktığında Tina'nın gözlerinin taze yaşlarla dolu olduğunu gördü. "Tekrar teşekkür ederim," diye fısıldadı. "Ve başka birinin sorunlarına sürüklendiğin için üzgünüm."

Bu benim hayattaki kaderim, diye düşündü ve kızın elini nazikçe sıkarken alaycı bir kıkırdamayla kendini tuttu. "Teşekkürünü gerçekten hak eden kişi kız kardeşin. Hiçbir şeyin seni bulmamızı engellemesine izin vermeyecekti. Stephanie'nin sana yardım etmesine izin ver, işler olması gerektiği gibi yoluna girecektir."

Gözyaşlarının arasından küçük bir gülümseme çıkardı ve onun önünde ağlamamak için kaçmaya hazır görünüyordu. "Şimdi iyi geceler dileyeceğim," diyerek odaya doğru ilerledi.

Bu da onu Stephanie ile baş başa bıraktı.

Adam gözlerinin içine baktığında onun gözleri de biraz cam gibi görünüyordu.

Seni incittiğim için kendimden nefret ediyorum ama başka bir cevabım da yok gibi görünüyor. "Pekâlâ bebeğim," dedi boğazındaki küçük yumruyu geçerek, "görünüşe göre yapmak istediğimiz şeyi yaptık."

Başını salladı, hâlâ ona bakıyordu.

"Sanırım artık Chicago'ya geri döneceksin." Bir kez daha başını salladı. O kadar duygusal görünüyordu ki bu onu öldürüyordu.

"Kendine iyi bak ve dikkatli ol. Bunu benim için yapacaksın, değil mi?"

"Burada bekle" derken dudakları titriyordu.

Odanın kapısının arkasında kayboldu ve birkaç saniye sonra kolunda bir yığın iplikle geri döndü.

-Bir fular oluşturdu. "Sonunda bitirdim," dedi ona.

"Bunu sen yapıyordun," dedi hatırlayarak, "çünkü Tina sana nasıl yapılacağını göstermişti." Tina ona bu beceriyi kazanmaya çalıştığını birden fazla kez anlatmıştı.

Bir kez daha başını salladı. "Çirkin olduğunu biliyorum ve burası soğuk bile değil ama" -gözlerini devirdi ve ona doğru itti- "işte burada. Bir teşekkür hediyesi."

Gevşekçe örülmüş yumuşak iplik parçasını eline aldı. "Bunu Tina'ya göstermek için yaptığını sanıyordum."

"Öyleydim." Gözlerini onun gözleri yerine göğsüne dikmiş, rahatsız ve utanmış görünüyordu. "Ama başka bir tane yapabilirim. Aptalca bir hediye olsa bile bunu sana vermek istiyorum."

"Bu aptalca bir hediye değil."

Gözlerini onunkilere dikti ve endişeyle yutkundu. "Üzerinde çalışırken seni çok düşündüm, bu yüzden senin olması daha uygun görünüyor."

"Teşekkür ederim," diye fısıldadı.

Gözlerini kırptırdı, yüz hatları hafifçe gerildi, gözyaşlarına daha yakın görünüyordu, sonunda kollarını ona doladı ve sıkıca sarıldı. "Hayır, teşekkür ederim," dedi usulca göğsüne doğru ve kolları onun etrafında sıkıca kapanırken tişörtünün içinden nefesinin sıcaklığını hissetti. Kokusunu içine çekti

saçlarını, kıvrımlarını son bir kez daha hissettim. "Kız kardeşimi bulmama yardım ettiğin için teşekkür ederim ve *benim de* bir parçamı bulmama yardım ettiğin için teşekkür ederim." Geri çekildi, vücutlarını ayırdı ve ona baktı. "Hoşuna gitsin ya da gitmesin, seni seviyorum ve bunun için seni her zaman hatırlayacağım." Eşarba tekrar baktı. "Belki bunu bir dolaba ya da çekmeceye koyarsın ve arada bir görüp beni hatırlarsın."

Onun güzel mavi gözlerine baktı, şimdiden kucaklamasını özlüyordu. "Ne düşünürsen düşün, tatlım, seni asla unutmayacağım. Buna söz veriyorum."

Sadece ona baktı, cevap vermedi. Onu suçlayamazdı. Az önce ne büyük bir söz vermişti. Hiçbir şey için verilmiş bir söz. Ondan çok daha fazlasını istemişti ve adamın büyük bir kısmı bunu ona vermek istiyordu

-Ve yine de çekip gidecekti.

"Kendine iyi bak Stephanie Grant," dedi geri geri adım atmaya başlarken.

"Sen de," diye fısıldadı.

Gözyaşlarının tehdidini engellemek için gözlerini kapattı ama son bir kez bakmak için açtı. Seviştikleri o ilk gece bataklıktaki evde giydiği kıyafetin aynısını giyyordu. Onun altında saklı olan tüm güzelliği biliyordu; kalbinde yanan tüm ateşi biliyordu. Ona söylemesi gereken daha çok şey vardı - "ihtiyaç" ve "aşk" gibi nefret ettiği kelimeler. Ama bunları desteklemeye istekli değildi - sadece kaçmaya istekliydi. O da öyle yaptı, dönüp LaRue House'dan hızlı adımlarla uzaklaştı ve bir ayağını *diğerinin* önüne atarken kalbinin yeniden ikiye ayrıldığını hissetti.

Binasına yaklaşırken bir gürültü duysa da pek aldırmış etmedi. Ne de olsa Quarter'ın daha kötü bir bölgesinde yaşıyordu ve saat geç olmuştu ve Tanrı biliyordu ki aklında çok şey vardı.

Ancak sokaktan alçak sesle bir hıçkırık geldiğinde kaldırım boyunca park etmiş arabaların arasından baktı ve Shondra'nın kaldırımında diz çöktüğünü gördü. Scruff onun önünde uzanmıştı.

"Ah, Tanrım," diye mırıldanarak koşmaya başladı. Dizlerinin üzerinde onun yanına çöktü. "Ne oldu böyle?"

Başını kaldırıp ona baktı, yüzü gözyaşlarıyla ıslanmıştı, dudakları titriyordu. "Araba."

Ufaklığın yeni tasmaı hâlâ yeni tasmaına takılıydı -Jake sadece bir şekilde ondan kurtulduğunu tahmin edebiliyordu.

Köpeğin üzerine eğilerek, kalp atışlarını duyana kadar avucunu onun tüylü küçük göğsüne bastırdı. *Tanrı'ya şükür.* "Ölmemiş," dedi. "Onu bir veterinerine götürmeliyiz."

"Ama . . . İnsanları yaralıyken hareket ettirmemeniz gerektiğini sanıyordum."

Zavallı tatlı kız. "O bir insan değil," dedi nazıkçe. "Ve onu sokakta bırakamayız. Dikkatli olacağım," diye söz verdi, kollarını köpeğin altından geçirerek.

Ayağa kalktıktan sonra Shondra'ya ön cebinden anahtarlarını çıkarmasını ve yakındaki kamyonetin yolcu kapısını açmasını söyledi. Tam o sırada devriye gezen bir devriye aracı yavaşça yanından geçti. "Hey!" diye bağırdı. "Burada yardıma ihtiyacım var!"

Sürücü tarafındaki cam, Jake içerideki yüzü görebilene kadar indi - tanımadığı genç bir adam. "Sorun nedir?"

Kucağındaki köpeği işaret etti. "Gece veterineri biliyor musun?" "Bildiğim tek yer Metairie'de."

Merde. Jake de orayı biliyordu, sadece daha yakın bir yer olmasını umuyordu. "Teşekkürler," dedi Scruff'ı kamyonete taşıırken. Köpeği koltuğa yatırdı, sonra Shondra ve kendisi diğer taraftan bindiler.

Yolculuk boyunca ağladı, burnunu çekti ve kesik kesik, ağır nefesler aldı. Yolculuk sırasında köpeğin yan tarafını okşadı ve arada bir hâlâ hayatta olup olmadığını kontrol ederek her seferinde bunu ilan etti. Jake arabayı ele geçirilmiş bir adam gibi sürüyordu ama aynı zamanda köpeği itip kakmamak için ağırdan almaya çalışıyordu.

Köpeği araca yükledikten on dakika sonra Jake onu hayvan hastanesine taşıdı. Tezgâhın arkasından bir bayan "Köpeğin adı ne?" diye sordu.

"Scruff," dedi Shondra.

"Sahibi mi?"

"Shondra Walters."

"Peki bu gece hesabı kim ödeyecek, Shondra?" Jake öne çıktı. "Ben."

Kadın ikisinin arasında bir ileri bir geri baktı. "Ve siz de onun babası mısınız?"

"Ben bir arkadaşım."

Kadın başını salladı ama Jake onun hâlâ kararsız görüldüğünü düşündü.

Birkaç dakika sonra Scruff veterinerine geri götürüldü. O ve Shondra, duvarlarını oyuncu köpek ve kedi yavrularının fotoğraflarının süslediği aydınlık bekleme odasında yan yana oturdular.

"Sence iyi olacak mı?" diye sordu yukarı bakarak.

Elbette hiçbir fikri yoktu ama başıyla onayladı. "O inatçı küçük bir köpek, hiçbir yere gitmiyor."

Dudaklarını büzmüştü ve onun güçlü görünmeye çalıştığını görebiliyordu. Tuhaf, Shondra'nın şimdiye kadar hiç korkmuş görüldüğünü görmemişti.

"Bizi gördüğünde işten eve mi dönüyordun?" diye sordu. "Yoksa Stephanie'den eve mi dönüyordunuz?"

"İş." *Ve* Stephanie. "Neden?"

"Sadece . . . İşten sonra onunla bir randevu planladıysan onu aramalısın diye düşündüm."

Tanrım, bu acıttı. Stephanie'yle geç bir saatte buluşmayı çok isterdi. Başını kısa bir süre salladı. "Hayır, randevu yok."

"Sorun nedir?"

"Bir sorun olduğunu düşündüren ne?"

Omuz silkti. "İlk başta eskiden yaptığın gibi davranıyorsun. Sanki birine kızgınmışsın gibi. Stephanie'yle kavga falan mı ettiniz?"

Bakışlarını karşı duvardaki beagle cinsi köpek yavrusuna dikti. "Artık birbirimizi görmüyoruz."

Shondra onu şaşırtacak şekilde nefesini tuttu. "Neden?"

Ona baktı ve onu rahatlatmaya çalışması gerektiğine karar verdi. "O kadar da büyük bir mesele değil, *'tite fille*. Sadece bazı şeyleri çözemedik."

"Ne gibi şeyler?" diye sordu, sesi daha sakın geliyordu.

Jake yutkundu. "Ona verebileceğimden daha fazlasını istedi." Gözlerini kırıştırdı, şaşkın görünüyordu. "Para gibi mi?"

"Hayır." Başını iki yana salladı. "İçinde olduğumdan daha ciddi bir ilişki gibi. Hepsi bu."

"Sen neden ilgilenmedin? Aynı şekilde hissetmedin mi?"

"Tam olarak öyle değil." Başka biri ona böyle meraklı sorular sorsaydı, onlara cehenneme gitmelerini söylerdi. Shondra'ya değil ama. Ona hayatı, ne beklemesi gerektiğini, nasıl hayatta kalacağını öğretme isteğine engel olamıyordu. Sadece bazen ne kadarını söyleyeceğini bilmek zor oluyordu.

"Peki, o zaman, tam olarak *ne*?"

"Sana ölen karımdan bahsetmiştim, hatırlıyor musun?"

Başını salladı.

"Mesele şu ki, başka biriyle ciddi bir ilişki yaşamak bana doğru gelmiyor. Kendimi suçlu hissediyorum."

Kadın gözlerini kırptırdı ve adam onun asil bir adam olduğunu düşünmesini bekledi ama kadının ifadesi başka bir şey söylüyordu. "İşinize karışmak istemem ama bana sorarsanız bu çok aptalca."

Adam irkildi ve gözlerini ona dikti. "Nasıl anladın, ey bilge kişi?" Başını eğdi, vereceği cevabı düşündüğü belliydi, sonra Stephanie'nin kendisi için seçtiği siyah sandaletlere baktı. "Senin karın olsaydım ve ölseydim" - bakışlarını tekrar ona çevirdi- "başka biriyle birlikte olmanı ve mutlu olmanı isterdim. Artık seninle olamayacağıma göre bana sadık kalmanı beklemek gerçekten bencillik olurdu. Ne dediğimi biliyor musun?

ne
demek?

"

Kadının yüzü biraz kızarmıştı ama adam bunu görmemiş gibi yaptı. Ve mantıklı bir gerekçesi vardı, yine de ... "Olay benim açıklayabileceğimden çok daha karmaşık." *Ölümüne ben sebep oldum.* Shondra'nın *bu* tür korkunç gerçekleri bilmesine gerek yoktu - birini sevebilir ve yine de ölmesine izin vermekten sorumlu olabilirsiniz.

Sadece omuz silkti. "Sadece söylüyorum. Karının yalnız kalmanı isteyeceğini sanmıyorum. Seninle ilk tanıştığım zamandan çok daha mutlu görünüyordun ve Stephanie'nin seni bu hale getirdiğini düşündüm. Seni o şekilde *sevdim*."

Ofisin iç kapısı açılıp veteriner içeri girdiğinde Jake ve Shondra ayağa kalktı. "Durumu nasıl?" diye sordu endişeli gözlerle.

Jake'in yaşlarında, temiz giyimli bir adam olan doktor sıcak bir şekilde gülümsedi ve Jake daha şimdiden itin iyileşeceğini biliyordu. Doktor, "Scruff dayanıklı bir küçük adam ve iyileşecek," dedi.

"Gördün mü, sana ne demiştim?" Jake hafif bir gülümsemeyle ekledi. Kız da ona gülümsedi ve Jake kendini yeniden kahraman gibi hissetti.

"Beyin sarsıntısı geçirdi ve kafasında bir şişlik var ama bunların ikisi de geçecek ve kısa sürede eskisi kadar iyi olacak."

"Gerçekten mi?" Shondra bakışlarını kaçırarak sordu.

"Kesinlikle," dedi veteriner. "Onu eve götürürken ağırdan almak isteyeceksiniz ve önümüzdeki bir iki gün boyunca biraz yavaş hareket edebilir ama ondan sonra gayet iyi olacak."

Shondra sevinçten küçük bir sıçrama yaparak Jake'in koluna yapıştı. "Bunu duydun mu? İyileşecek, Jake! Yeni gibi olacak!"

Jake kolunu onun omzuna doladı, onun adına mutlu ve rahatlamıştı. Sonra resepsiyonistle göz göze geldi; kadın onları izliyor ve ona bir çocuk tacizcisiymiş gibi bakıyordu. Sinirlenerek kolunu çekti.

Bir süre sonra, adam kadına bir kredi kartı uzattığında, kadın "Bu kızın ailesi nerede olduğunu biliyor mu?" diye sordu.

Derin bir nefes aldı. "Bilgin olsun diye söylüyorum, o bir kaçak." "Ve sen ?"

Bu kadının çirkin, sözsüz suçlamalarından gerçekten hoşlanmıyordu. Hafifçe sıkılmış dişlerinin arasından cevap verdi. "Onun için bir amca gibi."

Eve dönerlerken Jake Shondra'ya, "Biliyor musun, Scruff'ın koşup oynayabileceği güzel bir bahçesi olmaması çok yazık," dedi.

Kadın sadece gözlerini devirdi. "Psikolojiyi bırak, ahbap. Bu işte kötüsün."

Gülmekten kendini alamadı. Tanıdığı ve sevdiği Shondra buydu işte.

"Ayrıca evde zaten bir köpeğimiz var. Annem Scruff'ı eve getirmeme izin vermez, eve gitsem bile, ki gitmiyorum."

"Mesele şu ki," dedi tekrar ciddileşerek, "eğer biri benimle kaldığını öğrenirse, başım büyük belaya girer ve sen de çocuk hizmetlerine gidersin - ve Tanrı bilir Scruff'a ne olur."

Tüm bunlar onun dikkatini çekmiş gibiydi. "Yine de kim öğrenecek?"

Onları Fransa'ya geri götürecek olan otoyol rampasını yavaşça çıktı. Çeyrek. "Hayvan kliniğindeki o kadın aramızda komik bir şeyler olduğunu düşündü ve bundan hoşlanmadı."

"Yani? O hiç kimse."

"İsmim onda var, kredi kartımda yazıyordu. Eğer isteseydi, çocuk hizmetlerini arayabilirdi. İzimi bulmak o kadar da zor değil."

"Böyle bir şey *yapacağını* düşünmüyorsun değil mi?"

"Bilmiyorum, *'tite fille*, ama demek istediğim - eğer o değilse, başka biri olabilir ve senin, benim ya da Scruff'ın böyle bir bela isteyeceğini sanmıyorum."

Nefesini içine çekti ve biraz daha dik oturdu. "O zaman belki de Scruff ve ben yola çıkmalı, sokağa geri dönmeliyiz."

"Peter, Paul ve Mary," diye mırıldandı, "hiçbir şekilde sokağa geri dönmeyeceksiniz."

"Peki, başka nereye gidebilirim? Ve sakın eve deme."

"Merak etme, ben de eve gitmeni istemiyorum. Ama eminim hayatında birlikte yaşayabileceğin daha *uygun* biri vardır."

Sessiz kaldı, dalgın görünüyordu.

"İstesem biraz kazı yapabilirim," dedi sessizce, gözleri yoldaydı.

"Kazmak mı?"

"Artık soyadını biliyorum, Shondra Walters. Eskiden polistim, yani hâlâ bağlantılarım var."

"Vay anasını, eskiden polis *miydin*?"

"Evet. Ve muhtemelen bir arkadaşıma bazı veri tabanlarını araştırmasını ve nereden geldiğini bulmasını söyleyebilirim. Ama bunu yapmak istemiyorum." İçini çekti. "Senin için tek istediğim güvenli bir yer, iyi bir yaşam için iyi bir şansın olacağı bir yer. Bu konuda bize yardım edebilecek *birileri* yok mu?"

Shondra onun yanında, gösterge paneline bakarak uzun ve kabullenici bir iç çekti. Sonunda, "Büyükanne Maisy, belki." diye fısıldadı.

"Büyükanne Maisy-sevdiğin biri mi, *seni* seven biri mi?"

Başını salladı. "Babamın annesi. Annemin erkek arkadaşını hiç sevmez. Ama . . . Onunla neler olduğunu ona anlatabileceğimi sanmıyorum."

"İstersen yapabilirim."

Ona bakmak için döndü. "Gerçekten mi? Bunu benim için yapar mısın?" "Evet, bunu senin için yaparım. Senin için çok şey yaparım."

"Sanırım çoktan yaptın."

"Bak ne diyeceğim," dedi. "Bunu yarın daha fazla konuşuruz, Büyükanne Maisy'yi bilgilendirmenin en iyi yolunu buluruz. Ne dersin?"

Karşısındaki kız üzgün görünüyordu ve ilk kez *'tite fille'*ının ona biraz aşık olabileceğini anladı. Kalbinin bu gece zaten olduğundan daha fazla egzersize ihtiyacı olmamasına rağmen, bu durum kalbini daha da heyecanlandırdı.

Ertesi sabah Jake'i uyandıran telefon, onu koşarak mutfığa, Shondra'nın kanepede uyuyan halinin yanından geçirdi. "Evet?" dedi, hâlâ yarı uykulu bir halde telefonu eline alarak.

"Benim." Tony. "Oturuyor musun?"

Vay canına, bu kulağa ciddi geliyordu. Bir sandalyeye oturdu. "Artık öyleyim."

Tony'nin derin bir nefes alışını dinledi. "Stephanie'nin kız kardeşiyle birlikte olan adam, Nicholson? O işin patronu, Jake. Bütün bu lanet operasyonun. Sana suikast emrini veren adam o."

Onun yerine Becky'yi öldüren vuruş. Jake nefes alamıyordu ve başını ellerinin arasına almak için eğildi.

"Raven'ın bahsettiği kızlar mı? Onları takip ettik ve hala onun için çalışıyorlar, yıllardır çalışıyorlar ve onu Typhoeus olarak teşhis ettiler. Önsezilerimiz doğruymuş; Sophia's ve CBD üzerinden eskortlar tarafından ciddi uyuşturucu sevkiyatı yapılıyor. Bu kızlar ve bizi yönlendirdikleri birkaç üst düzey yetkili de teslim olmaya istekli, yani bu ve iyi yerleştirilmiş birkaç dinleme cihazı onu içeri tıkmak için yeterli olacak."

Nicholson Typhoeus'tu. Karısının ölümünden sorumlu olan adam.

Dün gece o piçle konuştuğunu düşününce.

"Orada mısın, dostum? Bunu duyuyor musun?"

"Evet, duyuyorum - sadece biraz bunaldım."

"Biliyorum," dedi Tony. "Muhtemelen gelip sana söylemeliydim. Sadece beklemek istemedim. Duyması zor biliyorum ama bu Becky'nin katilinin hapse gireceği anlamına geliyor. Ve sadece uyuşturucu kaçakçılığından değil. İşimiz bitmeden cinayet suçlamasıyla da karşı karşıya kalacak. Hiç değilse Jake, bu işten biraz adalet çıkaracağız."

Tek mırıldanabildiği "Tanrım" oldu. Sonunda kafasını biraz toparlayarak, "Tina Grant'i daha dün gece bulduk. Düne kadar o pislikle birlikte yaşıyordu."

"Şaka yapıyorsun."

"Sophia'nın evindeydi ve ona Sophia'yı sordum. Onunla yüz yüzeydim Tony." Şok yavaş yavaş öfkeye dönüşürken, sıkılmış dişlerinin arasından konuştu. "*Yüz yüze.*"

"Dinle dostum," dedi Tony ve Jake sakinleştirici ses tonunu şimdiden duyabiliyordu - akademide bunları öğrenmişlerdi, gergin olan insanlarla nasıl konuşulacağını ve onları nasıl sakinleştireceklerini. "Bu adam söz konusu olduğunda çılgınca bir şey yapmak istemezsin -başka hiçbir neden yoksa, davamızı mahvedersin. Ve bunca zamandan sonra bunu yapmak istemediğini biliyorum. Becky'nin katilinin uzun bir süre hapiste kalmasını istediğini biliyorum. Beni dinliyorsun, değil mi?"

Jake derin bir nefes aldı. "Doğru." Nicholson'ı kanlı uzuvlarından ayırmak istiyordu ama bundan da öte, onun bir hapisane hücresinde çürümesini seyretmek istiyordu. "Sence federaller birkaç yıl önce genelevlere saldırdıklarında *gerçekten* aradıkları şey bu muydu?" diye yüksek sesle merak etti.

"Gerçek şu ki..." Tony başladı, sonra durdu.

Kahretsin. Tony'nin ona hiç söylemediği bir *gerçek* mi vardı? "Ne?"

"Federaller bir süre önce kulağımıza bir şeyler fısıldadı. Üçüncü kattaki uyuşturucuyla ilgili fikri tek başıma bulmadım ve önseziden daha fazlasına sahiptim. FBI da işin bu şekilde yürüdüğünü düşünüyordu ama bir türlü çözemiyorlardı. Birkaç yıl önce - Becky öldükten kısa bir süre sonra - bizi de işin içine çektiler ama sen bunu sana söyleyemeyecek kadar kötü durumdaydın."

Jake başını salladı. "Neden? Kötü durumda olduğumu biliyorum ama neden bana söylemedin?"

Tony tereddüt etti. "Şöyle bir şey var. Danny sana Sophia'daki işi iyi niyetinden dolayı teklif etmedi. Ondan ben istedim Jake."

"*Bunu* neden yaptın ki?"

"Kapatıyordunuz, her şeyi ve herkesi dışarıda bırakıyordunuz. Ama seni orada, Sophia'nın yerinde istiyordum. Sonunda her şey ortaya çıktığında senin de bu işin içinde olmanı istiyordum. Çünkü rozet taşıyor olsan da olmasan da sapına kadar polissin ve senin gözlerine ve kulaklarına ihtiyacım vardı. Ve Becky'nin ölümünün arkasında kimin olduğunu öğrendiğimizde senin de bu işin içinde olman *gerektiğini* biliyordum."

Tam o sırada Shondra gerinerek kanepedeki çarşafın altından çıktı ve Jake'in dolaptan çıkardığı eski bir yastığın üzerinde yerde yatan Scruff'a basmamaya dikkat etti. Jake'in uyuması için verdiği eski tişörtlerden birini giyerek banyoya koşmadan önce uykulu gözlerle, dağınık saçlı bir günaydın işareti yaptı.

"Tanrım," diye mırıldandı Jake, hâlâ her şeyi özümsemeye çalışıyordu ve bir yanı Tony'yi onu manipüle ettiği için azarlamak istiyordu ama yapamadı. Her şey anlamlıydı. Ve Tony bunu önemseydiği için yapmıştı.

Bir süre daha konuştular, Tony Jake'in beyzbol sopasıyla Nicholson'ı aramaya gitmeyeceğinden emin oldu ve NOPD'nin o orospu çocuğuna karşı açacağı davayla ilgili bazı ayrıntıları tartıştılar. Bunu kabul etmek çok zordu. Artık biliyorlardı. Karısını kimin öldürdüğünü biliyorlardı.

Shondra banyodan bir şort ve bir kazakla çıktığında telefonu kapatıyordu. Dizlerinin her birini kabuklar süslüyordu.

Onları işaret etti. "Ne oldu?"

Sanki cevap can sıkıcıymış gibi başını salladı. "Scruff dün gece bu şekilde kaçtı."

"Ne demek istiyorsun?"

"Tanıdığım bir çocuk beni rahatsız ediyordu." Sanki hiçbir şey olmamış gibi söylemişti. Ama Jake ayağa kalktı. "Rahatsız mı ediyordu? Nasıl rahatsız ediyor?"

Ona anlatırken neredeyse utanıyor gibiydi ve Tanrı'ya annesinin erkek arkadaşıyla olanlara benzer bir şey olmaması için dua etti. "P.J. adında bir çocuk -benim gibi evsiz bir çocuk. Son zamanlarda onu birkaç kez sokakta gördüm ve yeni kıyafetler aldığımdan beri bana kötü davranıyor."

Jake tam olarak anlayamadan gözlerini kırıştırdı. "Neden?"

"Biraz param var demek istediklerini düşündüm. Dün gece köpek maması almak için dışarı çıktım ve P.J. beni gördü ve benden para istedi. Hayır dediğimde, bir şekilde . . . beni yere düşürdü, üzerimdeki bozuk paraları aldı ve Scruff vurulunca kaçtı."

Jake dün gece kızın derisi yüzülmüş dizlerini görmediğine inanamıyordu ama şimdi kolundaki çizikleri ve sağ kalçasındaki morluğu da fark ediyordu. Kanı kaynamaya başladı. "Bu P.J., neye benziyor ve onu nerede bulabilirim?"

Hafifçe geri çekildi. "Neden?"

"Sadece soruya cevap ver."

"Düzensiz bir afro bezi var ve üzerinde on yedi numara olan kirli bir eski Saints tişörtü giyiyor. Gün boyunca nehre yakın boş bir binada uyuyor." Ona nerede olduğunu söyledi.

Hışımınla yanından geçip yatak odasına gitti ve orada uyurken giydiği spor shortunu dün geceki kot pantolon ve tişörtle değiştirdi. "Ben dönene kadar bu daireden çıkma," diye emretti, onun yanından geçip kapıdan çıkarken.

Kadının tarif ettiği terk edilmiş binaya tünel görüşüyle gitti. Mahalledeki sabah trafiğini ya da sokaklarda kaldırımları yıkayan ya da işyeri açan insanları görmedi. Küçük bir kızın derisi yüzülmüş dizlerinden başka bir şey görmedi. Bu dünyadaki insanların nesi vardı ki, etrafta dolaşp diğer insanlara zarar verebileceklerini düşünüyorlardı? Onlara bu hakkı veren neydi? Artık buna bir son vermeliydi; o ve şu küçük pislik P.J.

Uzun, yarı kapalı bir kapıyı itti ve yerde eski şilteler, araba koltukları ve battaniyeler üzerinde uyuyan, yaşları farklı bir avuç çocuk buldu. Yatık bir kova araba koltuğuna uzanmış Saints forması dikkatini çekti.

Kahretsin, çocuk büyüktü ve etrafa dağılmış diğer gençlerle takılmak için çok yaşlıydı. Bu onu daha da sinirlendirdi.

Çocuğu gömleğinden tutup kaldırdı, onu korkutmaya hazırdı. Çocuğun gözleri açıldı ve Jake'i görür görmez yumruğunu geri çekip savurdu. Jake, ağzındaki bakırımsı kan tadına rağmen fazla acıtmayacak kadar hızlı bir şekilde sağa doğru sarsıldı ama bu ezik için bardağı taşıran son damlaydı. İçgüdüsel bir tepkiyle P.J.'in çenesine sert bir sol yumruk indirdi.

"Ne . . . ?" diye mırıldandı çocuk, darbenin etkisiyle sersemlemişti. "Şu andan itibaren, kendi boyunda biriyle uğraşmayı dene!" "Ha?"

"Dün gece bir arkadaşımın parasını çaldın. Ona saldırdın, yere düşürdün, köpeğine araba çarptı. Bir şey çağırıştırdı mı?"

Adam yüzünü buruşturdu. "Evet, ama ..."

Jake ona bir yumruk daha attı, bu kez karnına. Sarsıntının etkisiyle P.J. homurdanarak iki büklüm oldu ve evsiz gençlerin geri kalanı Jake onları fark etmesin diye kıpırdamaya korkar gibi korku içinde izlemek üzere uyandılar. P.J. ayağa kalkar kalkmaz Jake gözüne bir sağ yumrukla karşılık verdi. Çocuk eski ahşap zemine sert bir *darbeyle* düştü ve Jake onun üzerine eğildi. "O sadece lanet olası küçük bir kız! Senin gibi sadece geçinmeye çalışıyor! Onu incitmeye hakkın yoktu, ben de burada işleri eşitliyorum."

P.J. cevap vermedi, sadece sabah gölgelerinde ağzı açık bir şekilde ona baktı.

Çocuğun gerçekten bir şey anlamasını sağladığından şüpheliydi ama en azından belki bir daha birine sert davranmadan önce iki kez düşünürdü. Jake dişlerini sıkarak, "Seni çok daha kötü incitmeliydim," dedi, "ama buna değmezsin."

Bununla birlikte, kapıdan dışarı çıktı. Sokakta yürürken elleri acıyordu, sağ eli biraz şişmeye başlamıştı.

Henüz daireye dönmek istemiyordu -önce sakinleşmek istiyordu- bu yüzden Shondra için biraz beignet almak üzere Café Du Monde'a gitti. Az önce yaptıklarından gurur duymuyordu ama o yara kabuklarını görünce ve Shondra'nın olanları sanki onun suçuymuş gibi anlattığını duyunca

-Bu, devenin belini kıran, onu havaya uçuran şey olmuştu.

Son birkaç gün başa çıkılamayacak kadar ağır geçmişti. Stephanie, Raven, Tina, Scruff, Shondra ve şimdi de Becky'nin

katil, bunca zaman sonra. *Merde*, contayı patlatmasına şaşmamalı.

Beignet'leri alıp eve doğru yürümeye başladığında kendini daha sakın hissediyordu. Ve çocuğun üzerine gittiği için üzgündü, muhtemelen yapması gerekenden daha fazla. Hâlâ polis olsaydı ve birisinin evsiz bir çocuğa, hatta *suçlu bir* evsiz çocuğa bile onun yaptığı gibi davrandığını duysaydı, hiç mutlu olmazdı.

İçeri girdiğinde Shondra onu bıraktığı yerde duruyordu, sanki o yokken hiç hareket etmemiş gibiydi. "Nereye gittin sen?"

"P.J. ile biraz konuştum." Beignet'leri kaldırdı. "Ve kahvaltı aldım."

"Elin kırmızı. Yanağın da öyle." Kaşları çatıldı. "Onu dövdün mü?"

Başını salladı, hâlâ gururlu değildi. "Hemen hemen."

Adam şaşırırken, kadın rahatlamış gibi görünen bir iç çekti. "Harika."

"Ne?"

"O bir pislik. Kimse onun kışına dayanamaz. Kimin neyi varsa, diğer evsiz çocukların bile, onun olması gerektiğini düşünüyor. Kendini çok kötü sanıyor ve

... " Bir kez daha iç geçirdi ve bazen saklamayı unuttuğu o masum bakışını takındı. "Artık dışarı çıkmaktan korkmama gerek yok. Dün gecedен sonra korkuyordum. Teşekkürler Jake. Keşke dünyada senin gibi daha çok erkek olsaydı."

Kadın adamın elinden beyaz çantayı aldı ve mutfağa gitti. O ise uyuşmuş bir halde öylece duruyordu. Tuhaf. İyi bir gariplik. Sanki birini kurtarmış gibiydi. Azıcık da olsa. Sadece şu an için bile olsa.

Belki de bunu en iyi şekilde yapmamıştı ama Shondra'nın sözleri kafasında tekrarlandıkça, tatmin olmuş hissetmekten ve belki de bir şekilde ona dünyada iyi erkekler olduğunu göstermeyi başardığını ve belki de tüm hayatı boyunca onlardan korkarak yaşamayacağını düşünmekten kendini alamıyordu.

"OJ?" diye sordu mutfaktan.

"Evet," diye mırıldandı.

"Teşekkürler."

Birlikte küçük masaya oturduklarında Shondra, o yokken neler yaptığını ona anlatması gerektiğini biliyordu. Memnun olacaktı ama bunun Jake'le son kez beignet yiyişi olduğunu düşünmekten nefret ediyordu ve sadece paylaştıkları sessiz arkadaşlığın tadını çıkarmak istiyordu.

Şeker kaplı tabaklarını alıp lavaboya taşıyana kadar, "Sen dışarıda P.J.'i döverken, ben de büyükannem Maisy'yi aradım," dedi.

Gözlerini kırptırdı. "Gerçekten mi?"

Tabakları yere bıraktı ve ona doğru döndü. "Benim için zaten yeterince şey yaptığını düşündüm ve bu benim yapabileceğim bir şey gibi geldi. Yani, sokaklarda yaşadım. Kendi büyükannemi arayabilmeliyim, değil mi?"

Ona küçük bir gülümseme verdi, özlediği şeylerden biri olan gülümsemelerinden birini. "Sanırım öyle," dedi. "Ona her şeyi anlattın mı? Annenin erkek arkadaşı hakkında?"

Başını salladı. "Eğer onunla yaşarsam, onu yanıma yaklaştırmayacağını söyledi. Onunla birlikte mahkemeye gideceğimizi ve ne yapacağımıza bakacağımızı söyledi, böylece taşınmak istediğim yaşa gelene kadar sürekli onunla yaşayabilirmişim. Ve en iyisi, Scruff'ı getirmemi kabul etti. Çitlerle çevrili küçük bir arka bahçesi var ve sanırım Scruff bundan hoşlanacak."

Gülümsemesi ona doğru genişledi. "Bu gerçekten çok iyi. Büyükanne Maisy'yi şimdiden sevdim."

"O da senden hoşlanıyor. Ona anlattığım kadarıyla yani. Ve bu akşam beni bekliyor. Akşam yemeği için pane domuz pırzolası yapacak, çünkü en sevdiğim yemektir, o yüzden orada olsam iyi olur."

Sessizce başını salladı ve onun da biraz üzgün göründüğünü düşünmek hoşuna gitti. Muhtemelen hüsnükuruntu, ama Jake'in ondan hoşlanmasını seviyordu, onu güldürmeyi seviyordu ve onu çok özleyecekti. Jake başına gelen en iyi şeydi. O ve Scruff. İkisi de tam onlara en çok ihtiyaç duyduğu anda gelmişti.

O AKŞAM saat beş buçuk sularında Jake kamyoneti Batı Yakası'ndaki bakımlı, küçük bir av tüfeği evinin önündeki kaldırıma çekti. Dışarıda oynayan birkaç çocuk ve çiçek tarhında çalışan yaşlı bir adam gördü ve Shondra'yı burada bıraktığı için kendini hemen iyi hissetti. "Bütün eşyalarını aldın mı?"

Giysilerini geldikleri alışveriş torbalarına koymuşlardı ve eski sırt çantası bir omzuna asılmıştı. Scruff onun yanındaki koltukta, tasmaıyla oturuyordu. Jake'in sorusuna başını salladı ama sanki ona tam olarak bakamıyormuş gibi gergin görünüyordu. Belli ki o da en az Jake kadar garip vedalardan nefret etmeyi hayatının erken dönemlerinde öğrenmişti.

"Bir Şeye ihtiyaçın olursa numaram sende var, değil mi?" Tekrar başını salladı, önce ona baktı, sonra tekrar aşağı indi.

"Ya da hiçbir Şeye ihtiyaçın *olmasa* bile sadece konuşmak istiyorsan beni ara. Tamam mı?"

Bu kez daha güçlü bir Şekilde başını salladı. "Peki o zaman, sanırım bu kadar."

"Her Şey için teşekkürler" demeden önce dudağı titremeye başladı. Sen olmasaydın ölebilirdim." Ve Scruff'ın yanından geçerek kollarını Jake'in boynuna doladı.

Bu onu bir an için hazırlıksız yakaladı ve ilk başta ona sarılıp sarılmaması gerektiğinden emin değildi. Ama sonra sarıldı, kalbini beklediğinden çok daha fazla burkan uzun bir dakika boyunca. Başını kaldırdı ve kamyonun kendi tarafına dönmeden önce tıpkı Tina'nın yaptığı gibi onun yanağını öptü.

Ondan sonra, utanmış görünüyordu, eşyalarıyla birlikte dışarı çıkmak için acele ediyordu, "Gel, Scruff. Hadi gel." Ancak kapıyı çarptıktan sonra durakladı ve açık pencereden tekrar içeri baktı.

"Kendine iyi bak, *tite fille*. İyi bir hayatın olsun."

Ona son bir kez başını sallayıp sessizce "Hoşça kal," derken tamamen kederli görünüyordu.

Ayrılırken elini kaldırdı. "Güle güle."

Arabayı kenara çekti ve yaklaşık bir blok sonra araba kullanırken bir Şeyin görüşünü bulanıklaştırdığını fark etti. Uzanıp bir gözünü sildi ve parmak uçları ıslak çıktı. Gözyaşları.

Interlude

Onu karanlık bir odada çıplak ve güzel bir şekilde otururken görüyorsunuz. Soluk bir spot ışığı üzerinde parlıyor ama yüzü gölgede kalıyor. İnce dizleri yukarı çekilmiş, kolları dizlerinin etrafında kıvrılmış ve bir elinde bir papatya tutuyor. Diğer eliyle ince beyaz yaprakları teker teker koparıyor. "O beni seviyor," diyor.

Bir sonrakini çekerken sesi hafif bir fısıltıya dönüşüyor. "Beni sevmiyor."

Bakışlarını hafifçe kaldırıyor ve gözlerini üzerinizde hissediyorsunuz. "O beni seviyor."

Ona gitmek istiyorsun, ama hareket edemiyorsun. "O beni sevmiyor."

Siz elinizi uzatırken bir başka taç yaprağı onun önünde yere düşüyor. "O beni seviyor."

Ama orada onunla değilsin, aniden fark ediyorsun. Sanki cam bir duvarın arkasından izliyormuşsunuz gibi.

"Beni sevmiyor."

Seni göremez. Bu da ikinizin de yalnız olduğu anlamına geliyor. "O beni seviyor."

Çiçeğin kalıntılarına bakıyor, son bir taç yaprağı kalmış. Onu da koparıyor ve tek bir damla gözyaşı yanağından aşağı yuvarlanırken bırakıyor. "Beni sevmiyor."

Yirmi Altıncı Bölüm

Stephanie Tina'yı geri aldıktan sonraki ilk gece, bütün gece uyumayıp konuşmuşlardı. Çok fazla gözyaşı dökmüşler, çok fazla özür dilemişlerdi ve sabah olduğunda Stephanie küçük kız kardeşi hakkında daha önce hiç olmadığı kadar çok şey bildiğini hissetmişti. Her ikisinin de yaptığı tüm hatalar üzerinde çalışmışlardı ve Stephanie Tina'nın geleceği için gerçek bir umut ve ilişkilerinin geleceği için de umut hissetti.

Kız kardeşi, Stephanie'nin Tina'nın kararlarına verdiği tepkilerin sonuçta onu uzaklaştıran şeyin bir parçası olduğunu itiraf ettiğinde üzülmüş ama şaşırmamıştı, ama bu bilgiyle başa çıkmak zorundaydı. Jake'e Becky'yle ilgili suçluluk duygusunu sonsuza dek taşıyamayacağını söylemişti ve bunda ciddiye. Şu anda Tina konusunda kendini *korkunç derecede* suçlu hissediyordu ama zamanın bunu hafifleteceğini biliyordu.

Ertesi sabah kendini yine Bayan Lindman'ın mutfağına gizlice gidip izinsiz misafiriyle paylaşacağı kekler alırken bulmuş ve tıpkı misafirin Jake olduğu zamanki gibi, Stephanie'nin böyle bir aldatmacaya girişmesi karşısında kıkırdamışlardı.

"Artık o kadar da ilkel değil, değil mi?" Tina sormuştu. "Yani, bir kez fahişe kılığına girdin mi ..." İkisi de gülmüştü ama Tina'nın gözlerinde Jake'in dans eden anılarını gördüğü belliydi. "Yoksa ... bilmem gereken başka bir şey mi var?"

Stephanie omuz silkti, Jake'le olan ilişkisine onun üzerinde gerçekten sahip olduğu kadar büyük bir güç vermek istemiyordu. "Seni ararken Jake'le birkaç kez çılgınca seks yaptım."

Kız kardeşinin gözleri kocaman açılmış ve takdirle bakıyordu. "Jake, beni kurtaran eski polis barmen mi? Aman Tanrım, Steph, o çok seksi ve bir buçuk yaşında."

Stephanie iç geçirdi. "Bilmiyor muyum?"

Tina çok anlayışlı bir şekilde başını eğdi. "Neden bu konuda üzgün görünüyorsun? Vahşi, çılgın seks genellikle eğlencelidir."

Önceki saatlerde kız kardeşine karşı çok dürüst olan Stephanie, "Ona aşığım," demişti.

Ve Tina'nın nefesi kesildi.

Yine de Stephanie mümkün olduğunca çabuk yeni bir konuya geçmek istemişti. "Ama o bana aşık değil. Hâlâ yasını tuttuğu ölü bir karısı var ve bu sorun değil, çünkü seks harikaydı ve duygusal olarak dahil olmama izin vermemeliydim. Hikayenin sonu." Hepsini bir nefeste söyledi, sonra devam etti: "Sonuç olarak sekse karşı yeni bir takdimim var ve bu noktadan sonra bunu iyi bir şekilde kullanmayı umuyorum."

Şu anda Jake'ten başka biriyle bir daha asla yatmak istemeyeceğinden korktuğundan bahsetmedi. *Harika, bana seksi sevdendiriyor ve aynı anda mahvediyor.*

Neyse ki Tina daha fazla ısrar etmedi ve kahvaltı ettikten kısa bir süre sonra ikisi de öğleden sonraya kadar uyudular. Uyandıktan sonra Stephanie annesini aramış ve kısa süre sonra telefonu Tina'ya vermişti. İkisi de eskort işiyle ilgili bir şey söylemedi, sadece Tina'nın tanıştığı bir adamla yaşadığını, şimdi ayrıldıklarını ve iki kız kardeşin de birkaç gün içinde eve geleceğini söyledi.

Stephanie Curtis'e de dönüşünü haber vermek için e-posta gönderdi. Onu nazikçe bırakma kısmı daha sonra gelecekti. Ayrıca Melody'ye de iyi haberlerini paylaşmak ve yardımları için teşekkür etmek üzere bir e-posta gönderdi; yazarken Tina'nın da bir şekilde Melody'nin yaşadığı mutlu sona ulaşmasını umuyordu. Bu arada Tina, Jake'in Raven'ı yönlendirdiği barınaklardan birini aramış ve ilk denemede şansının yaver gittiğini görmüştü. Raven telefona geldi ve Tina'ya bir rehabilitasyon programına girdiğini bildirdi ve iki kız da iletişim halinde kalacaklarına söz verdi. "Muhtemelen görüşemeyecek olsak da," demişti Tina telefonu kapattıktan sonra üzüntüyle. "Ama ihtiyacım olduğunda bana bir arkadaş oldu ve umarım iyileşir."

Dün gece Stephanie Tina'yı yemeğe çıkarmıştı. Chardonnay kadehleri eşliğinde ikisi de artık geçmişe takılıp kalmamaya, ileriye bakmaya karar vermişlerdi. "Sanırım üniversiteyi denemek istiyorum," dedi Tina. "Ve perakendecilik okuyacağım. Bu aptalca mı? Sırf alışveriş merkezinde bir iş bulabilmek için üniversiteye gitmek?"

Stephanie başını salladı. "Alışveriş merkezinde çalışan herkesten bir adım önde olacaksın ve bu arada bir iş bulup pratik deneyim kazanmaya başlayabilirsin."

"Ve indirim alacağım!"

İkisi de gülmüştü ve Stephanie eve ya da işine dönmeyi pek istemese de yemekten keyif almayı başarmıştı. Anlamsız bir şeye, para, şatafat ve pahalı iş kıyafetlerinden başka bir şey olmayan ve sonunda gerçek hiçbir şeye indirgenemeyen bir dünyaya geri dönüyormuş gibi hissediyordu ve sevdiği adamı barındıran şehri geride bırakmanın zor olacağından da korkuyordu. Ama başka seçeneği yoktu; Jake ona başka seçenek vermemişti.

Stephanie, Bayan Lindman'ın mutfağına yaptığı bir ziyaretten daha yeni dönmüş, yaşlı kadına odasında çalışmakla çok meşgul olduğunu ve sadece bir ya da dört muffin almak istediğini bir kez daha açıklamıştı. Elinde muffinler ve birkaç muzla içeri girdiğinde Tina, "Az önce büyük bir engeli aştım," dedi.

"Bu da ne?" Tüm yiyeceklerin yavaşça masaya yığılmasına izin verdi, ardından Tina'nın hâlâ yattığı yatağın ayak ucuna çöktü, üzerinde Stephanie'nin pijamalarından bir çift vardı.

"Neredeyse korkunç bir şey yapacaktım. Neredeyse Russ'ı arayacaktım. Ama kendimi durdurdum. Çünkü beni istemeyen bir adamın peşinden neden koşayım ki? Kazanılacak bir şey yok, değil mi?"

Stephanie başını salladı. Tam da bu yüzden eve gidiyordu. Jake'e öpücükler ve seks için yalvarabilirdi ama aşk için yalvarmayacaktı. "Güçlü kalmana sevindim," dedi kız kardeşine.

"Sanırım korku yüzünden pek çok karar verdim," dedi Tina. Başını usulca salladı. "Ama bunun nasıl bir his olduğunu bilemezsin - her zaman kontrolün sende olması."

"Kontrolcü olma eğilimim için özür dilerim," diye cevap verdi Stephanie, oysa bunun için zaten defalarca özür dilemişti. "Her zaman böyle oldum - çünkü *ben* de korkuyorum."

"Neyin?"

Stephanie içini çekti. "Her şeyden. . her şeyden. Hayattan. Erkekler. Seks. Genel olarak başarısızlık. Herkes en azından biraz korkmuyor mu? Ben sadece senden daha iyi saklıyorum, hepsi bu."

Tina afallamış görünüyordu. "Senin *hiç* korkmadığını sanıyordum, Steph."

"Sürpriz," dedi, gülümsemeye çalıştı ama başaramadığını biliyordu. O da kalktı ve birkaç kek almak için odanın karşısına geçti. "Dikkat et," dedi Tina'ya ve bir tanesini yatağa doğru fırlattı.

Tina güldü. "Gerçekten farklısın. Demek istediğim, çok gevşemişsin."

"Keki odanın öbür ucuna fırlatacak kadar aptal olduğum için mi?"

Tina başını öne eğdi. "Şey ... evet, sayılır. Bunu daha önce yapmazdın." Hafifçe öne doğru eğildi. "Benimle eve gelmen gerektiğini düşünmüyorum."

Stephanie irkildi. "Ne?" Uçuş rezervasyonlarını dün gece yaptırmışlardı; bu öğleden sonra Chicago'ya uçacaklardı.

"Bence burası senin için iyi oldu," dedi Tina. Stephanie sadece bakmakla yetinince Tina ekledi: "Bence o *adam* senin için iyiydi. Bence onunla aradaki sorunları çözmelisin, Steph."

Stephanie kendini çelikleştirdi. "Her şey olabileceği kadar çözüldü. İkimiz de duygularımızı ifade ettik. Ve vedalaştık," diye ekledi usulca. "Ona atkıyı bile verdim." Tina'ya tığ işi projesinden bahsetmişti. "Ve dediğin gibi. Beni istemeyen bir adamın peşinden neden gitmek isteyeyim ki?"

Tina tereddüt etmedi. "Çünkü sen ve ben farklıyız, Steph. Ben tanıştığım her erkeğe aşık olurum. Daha bitmeden Robert'a bile aşık oldum. Sen ise aşkını biriktirir ve sadece özel insanlar için harcarsın. Bunun bu kadar kolay gitmesine izin vermemelisin."

Tina'ya ayrıldıklarından beri döktüğü gözyaşlarını ve Tina'nın önerdiği şeyi yapmak için ne kadar istekli olduğunu anlatabilirdi - onu aramak, Sophia'ya gitmek, onu tekrar sevmeye çalışmak - ve buna karşı koymanın ne kadar zor olduğunu. Onu daha önce hiç gitmediği yerlere sürüklemişti ama şimdi gerçek hayata dönüp Jake'i ve bataklığını geride bırakması gerekiyordu. Burası yalnız kalmayı seçen özel bir adam için özel bir yerdi. Bu yüzden basitçe, "Bırakmak *zorundayım* Tina. Bırakmak *zorundayım*."

Jake'i şaşırtan şey, imkânsızın gerçekleşmiş olmasıydı: Daire çok sessizdi. Küçük köpek pençelerinin tıkırtısı, Shondra'nın televizyonu bangır bangır açması, bulaşıkları birbirine vurması ya da çamaşır toplamaya gittiğinde ona pasaklı demesi yoktu. Onu özlemişti, hatta o lanet iti de özlemişti.

Yatağında uzanmış, kalkmak için bir neden bulmaya çalışıyordu ve Stephanie ile yollarını ayırdıktan sonra bile Shondra'nın *bunu* sağladığını, ona bir neden verdiğini fark etti. Hayatının son iki yıldır olduğu gibi uçurumdan aşağı kaymasını engelleyen tek şey o olmuştu.

Bu sabah mutlu olması gerektiğini düşündü. Shondra normal bir hayat kurabileceği iyi bir yerdeydi. Ve Tony ile birlikte Typhoeus'u alaşağı edeceklerdi-Becky'nin katili bulunmuştu. Depresyona geri dönerken bile bundan derin bir memnuniyet duyuyordu. Becky'nin hayatına kimin son verdiğini bulmak, onun ölümünden beri umursamamayı seçtiği yüzlerce şey arasındaydı ama şimdi başından beri gerçekten umursadığını *biliyordu*.

Bu da ona kalkmak için yeterli bir sebep verdi, en azından bugün için; mezarlığa gitmek istiyordu. Cenazeden beri bir kez bile gitmemişti. Bir daha ona bu kadar yaklaşmayı kendine yedirememişti, hayat yeterince zordu. Ama bugün bir neden vardı; adalet vardı, kapanış vardı. Bugün gidecekti.

Kendini sürükleyerek kalkıp duş aldıktan, giyindikten ve Shondra'nın aldığı mısır gevreğinden biraz yemeye zorladıktan sonra dışarı çıktığında havada alışılmadık bir serinlik olduğunu gördü. Henüz Ekim ayındaydı, soğuk olması için çok erkendi ama geri dönüp dolaptan eski deri ceketini aldı. Kapıyı kapatmaya başlamıştı ki, askıların üstündeki rafta bir şey gözüne ilişti: Stephanie'nin ona verdiği kışlık atkı.

Yavaşça uzandı ve aşağı çekti, avucunun içinde açılmasına izin verdi. Gevşek dikişler düzensizdi ve her şeyin orada olması gerektiğini düşünmediği bir kıvrımı vardı. Ama yine de onu boynuna attı ve kapıdan geri çıktı.

Yarım saat sonra, Becky'nin ailesinin onu gömmek için ısrar ettiği Metairie Mezarlığı'nın güzel koridorlarından birine doğru ilerledi. Jake itiraz etmemişti çünkü ailesinin ölüleri Terrebonne'da gömülüydü ve Metairie'nin mezarlığı şehirdeki en güzel mezarlıktı. Şimdi bir sıra mezarın yanından geçiyordu -küçük katedraller ve tapınaklar.

tüm New Orleans mezarlıkları için kullanılır: Ölüler Şehri. Melekler, haçlar ve İsa hemen üstünden aşağıya bakıyordu, her bir tonozun tepesinde Jake'in yanından geçerken kapüşon süslerini düşünmesine neden olan küçük bir heykel vardı.

Becky'nin aile mezarını buldu; adı mezarın önüne iliştirilmiş bir plakete yazılmıştı. Özellikle güzel bir taş melek onun yattığı yere bakıyordu ve bu ona garip bir huzur hissi veriyor ve daha önce gelmediği için üzülmeye neden oluyordu. Ya ölen insanlar gerçekten *burada*, mezarlarının başında, bir şekilde ruhen bulunuyorlarsa? Ya onu bekliorsa?

Etrafına bakındı, yakınlarda kimseyi görmediğine sevindi. Hayatında hiçbir mezarla konuşmamıştı ve insanlar konuştuğunda genellikle bunun aptalca olduğunu düşünürdü. Ama konuşmak için bir dürtü hissetti ve onu bastırmadı. "Buraya daha önce gelmediğim için özür dilerim," dedi alçak sesle. "Ama canım çok yandı ve kötü bir yoldaydım Beck. Böyle olsaydım benden nefret ederdin," dedi, bunu şimdi fark etmişti. Mutlu olduğu zamanlarda onu daha çok seven tek kişi Shondra değildi. "Her neyse, senin ölümünden sorumlu olan adam hapse girecek. Ve dışarı çıkamayacak.

Çünkü şartlı tahliye için gelirse insanlara ne yaptığını, benden ne aldığını hatırlatmak için orada. Senden."

Senin ölümünden sorumlu olan adam. Kahretsin, belki de yüksek sesle konuşmak daha dikkatli olmasını sağlamıştı. Az önce ona, kendisine, sadece kendisinin değil, belki de başka birinin gerçekten suçlu *olduğunu* mu itiraf etmişti?

Derin bir nefes aldı, garip bir şekilde bomboş olan beyaz gökyüzüne baktı ve keskin bir esintinin onu kestiğini hissederek Stephanie'nin atkısını boynuna doğru çekmesine neden oldu. "Dahası var," dedi. "Sana söylemem gereken daha çok şey var."

"Jake? Sen misin?"

Önce irkildi, sonra döndüğünde Becky'nin annesinin kendisine doğru yürüdüğünü gördü. Peter, Paul ve Mary, buraya bir kez geliyor. . . "Evet," dedi. "Merhaba."

Yakasında parlak bir broş olan son derece şık siyah bir palto giymişti. Boyalı kahverengi saçlarının her biri rüzgârlı bir gün olduğunun farkında değilmiş gibi yerinde duruyordu, kırmızı ruju yüzünde acımasız bir çizgi oluşturuyordu ve Becky'yi gördüğüne Becky'nin onu gördüğüne sevindiğinden daha fazla sevinmiş görünmüyordu. Onu hiçbir zaman onaylamamış, sadece hoş görmüştü ve Becky'nin cenazesinden beri birbirlerini görmemişlerdi; aynı acıyı yaşadıkları iki yıl boyunca ne bir telefon açmış ne de birbirlerini görmeye gitmişlerdi. Becky'nin ailesinin de

kendisini sorumlu tuttuğunu düşünmüştü ve bu düşünce ona hatırlattı.

"Bazı haberlerim var."

"Haber mi?"

"Suikast emrini veren adamı bulduk," dedi ve ona kabaca detayları anlatmaya devam etti, özellikle de eninde sonunda bir duruşma olacağını ve adamın en azından uzun bir süre hapse atılacağını söyledi.

İşi bittiğinde nefesini içine çekti ve elmas kaplı parmaklarını göğsünde gezdirdi. "Bu kadarı için Tanrı'ya şükürler olsun. Umarım bu onun huzur içinde yatmasına izin verir."

"Ben de."

Tam o sırada eğilerek kasaya iliştirilmiş vazolardan birine bir buket plastik çiçek yerleştirdi. Şaşırmıştı, düşünmeden konuştu. "Becky taze kesilmiş çiçekleri severdi, plastik çiçeklerden nefret ederdi, ipek olanlardan bile."

Kadın şok içinde ona baktı ve ne kadar kaba davrandığını fark etti.

"*Mon Dieu*, özür dilerim, öyle demek istememiştim."

Bakışlarını tekrar mezara çevirmeden önce bir süre daha ona baktı. "Plastik olanlar hava koşullarına dayanabilen tek şey. En azından biri onları çalana kadar. Başka bir şey getirmek aptallık olur."

Ama Becky bir yıl boyunca sahte çiçeklere sahip olmaktansa bir günlüğüne gerçek çiçeklere sahip olmayı tercih ederdi. "Haklısın," diye yalan söyledi, keşke yolda durup taze bir buket getirmeyi akıl etseydi.

"Ben gidip seni yalnız bırakayım," dedi sonra.

"Gitmek zorunda değilsin," diye cevap verdi, kendini kötü hissederek.

"Ben her zaman gelirim. Başka bir gün gelebilirim." Tercümesi: *Sen Her zaman gelirsin. Bir daha asla gelmeyebilirsin.*

Ama getirecekti. Ve bir dahaki sefere taze çiçekler getirecekti.

Kadının uzaklaşmasını izledi, güzelce taranmış saçlarında hâlâ rüzgârın etkisinden eser yoktu.

O gittiğinde, eski anılar aniden dolup taşarak mezara baktı. Becky'nin çiçekleri -gerçek oldukları sürece her türden çiçeği- ne kadar delicesine sevdiğini şu ana kadar unutmuştu. Büyükannesi çok yıllık bir İngiliz bahçesi yetiştirmiş, Becky'ye çiçeklerle ilgili her şeyi öğretmiş ve küçük evlerini çiçeklerle doldurmuştu; karanfillerden lalelere, yan bahçeye diktiği çalılardan kopardığı güllere kadar her şeyi. Çiçeklerin Tanrı'nın en güzel yaşam örneği olduğunu söylerdi.

Lanet

olsun.

Çiçekler

.

Rüyalarda.

Bu onu bir gelgit dalgası gibi vurdu. Hatırlayabildiği her rüyasında çiçekler vardı.

İster gerçek olsunlar, ister bir iç çamaşırındaki desen ya da bir şarkının sözleri, her zaman çiçekler yok muydu?

"Aklımı mı kaçıyorum?" diye sordu yüksek sesle, mezara bakarken. Sonra başını salladı. "Ama neden senin bir parçan rüyalarımda ... hakkında olsun ki? ?" Söyleyemedi bile. *Başka bir kadın.*

"Sana söylemem gereken diğer şey de bu Beck. Bir kadın var. Ona değer veriyorum. Çok fazla." Sertçe yutkundu. "Keşke yapmasaydım, kendime yapmadığımı söyleyip duruyorum. Çünkü hep sadece senin olacağını düşündüm. Sonsuza kadar." Durdu, iç çekti, ellerini ceplerine soktu çünkü soğumaya başlamışlardı. "Ama o hala aklımda, her zaman. Ve bilmiyorum ..."

Buraya Becky'den izin istemeye mi gelmişti?

Stephanie'nin ve çiçeklerin hayalleri bunu vermenin bir yolu muydu?

Rüyalarında da orada mıydı, ona yeni birine ihtiyaç duymasının normal olduğunu mu söylüyordu?

"Kaybediyorsun," dedi kendi kendine. "Tabii ..." Önce taştan meleğe, sonra da bomboş gökyüzüne baktı. "Bana bir şey mi söylemeye çalışıyorsun Beck?"

Bakışlarını indirdi, başını iki yana salladı ve bir iç geçirdi; burada durup rüyalarındaki işaretleri okumaya, bir beton parçasıyla konuşmaya çalıştığı için kendini aptal gibi hissediyordu.

Etrafındaki havada beyaz bir şey gördüğünde, ne olduğunu anlamaya çalışarak birkaç saniye kafası karışmış bir şekilde etrafına bakındı - aşağı süzülen küçük kabarık konfeti parçalarına benziyordu.

Ve sonra fark etti. Kar. Kardı.

Havayla hiçbir ilgisi olmayan bir ürperti omurgasına yayıldı.

Louisiana sınırından daha kuzeye hiç gitmemişti ve hayatında sadece bir kez kar görmüştü; o da Becky ile neredeyse beş yıl önce evlendikleri Aralık günü yağmıştı.

Ve şimdi yine yağıyordu, sert bir Ekim gününde.

Ve aklını kaybediyor olabilirdi - inanmak istediği şeye, ölü karısının ona mezardan mesajlar gönderdiğine inanmak için gerçekleri çarpıtıyor olabilirdi. Ama kar New Orleans semalarından düşerken, rüzgâr durmuş ve dünya iki yıldır ilk kez Jake'e huzur vermeye başlamıştı... inanıyordu.

JAKE Quarter'a geri d6nerken, s6ylediği diğer s6zler aklına geldi - geçen gece Tina'ya s6ylediği s6zler. *Stephanie'nin sana yardım etmesine izin ver, her şey olması gerektiği gibi yoluna girecektir.* Bu onun hayatı için de geçerli değil miydi? Ve bunu bir s6redir bilmiyor muydu?

Sokağını d6n6p binasına yaklaştığında iyi bir park yeri g6rd6 ama yanından geçip gitti. Kuzeydoğuya, Esplanade'e doğru ilerlemeye devam etti.

Ya çoktan gitmişse? Ya çoktan bavullarını toplayıp kız kardeşini Chicago'ya g6t6rd6yse? *Merde.* Gaz pedalına bastı.

Bir dakika sonra LaRue House'un otoparkına hızla girdi ve tanıdık bir araba g6rd6 - Tanrı'ya ř6k6r, h6l6 buradaydı! Kontağı kapatarak dolambaçlı patika boyunca hızlı adımlarla y6r6d6, ta ki kapısına vurana kadar.

Kapı açıldığında Tina diğer tarafta duruyordu. "Jake," dedi.

"Stephanie'yi g6rmem gerek." Kalbi g6đ6s kafesine çarpıyordu.

"*Seni bulmaya gitti.*"

"Ne?"

Tina doğru duyduğuna emin olmak istercesine başını salladı. "Biraz 6nce çıktı, sizin eve doğru y6r6yor." Tina'nın arkasında, yatağın ayakucuna dizilmiş valizleri fark etti. Kahretsin, tam da gitmek 6zereydi.

"Teşekk6rler," dedi ve kamyonu doğru geri d6nd6.

İki dakika sonra apartmanın 6n6ne park etti ve hızla avluya girdi. Daha 6nce onun dairesine hiç gitmemişti, sadece geçen gece kamyon için buraya taksiyle geldikleri zamanki konumu biliyordu. Avlu ve i verandalar, çamaşır odasından gelen çamaşır makinesi sesi dışında boş ve sessizdi.

Çamaşır makinelerinin başında n6bet tutan Bayan LaFourche'a doğru y6r6d6. "Alındı," dedi o içeri eğildiğinde.

"Buralarda dolaşıp beni arayan g6zel bir kadın g6rm6ř olma ihtimaliniz var mı?"

Başını eğdi, g6zlerini kıstı. "Jake, değil mi?" Başını salladı.

"Evet, onu g6rd6m. Onu senin dairene y6nlendirdim ama kapıyı çaldı ve cevap alamayınca gitti."

Lanet olsun. "Teşekk6r ederim," dedi sessizce, sonra tekrar sokağa ıktı.

Nereye gitmiş olabilir? LaRue'ye dönmüş olamazdı, yoksa arabayı sürerken onu geçmiş olurdu. Aklına bataklıktaki ev geldi ama kiralık arabası beş dakika önce hâlâ B and B'deydi.

Diğer yöne bakarken aklına yeni bir düşünce geldi. Chez Sophia. Diğer tek yer orasıydı.

Koşmaya başladı, yol boyunca bir yerlerde güneşin çıktığını, rüzgârın dindiğini ve güzel bir güne dönüştüğünü fark etti. Terlemeye başlamıştı, bu yüzden ceketini ve atkısını silkti, koşarken onları avucunun içinde tuttu.

Sophia'nın evine vardığında her yer sessizdi ama ön kapı kilitli değildi.

İçeride çalışan insanların sesini duydu -şişe şingirtıları, yerde sürünen bir sandalyenin sesi ve çalan kısık bir müzik- ama görünürde kimse yoktu.

Kimseyi aramaya zahmet etmedi, sadece içeri doğru yürüdü. Stephanie'nin de aynı durumda olabileceğini düşündü.

Gecenin aksine, gizli üçüncü kata doğru yükselen merdiven boşluğuna açılan kapıda kimse nöbet tutmuyordu. Merdivenleri ikişer ikişer çıktı. En tepeye ulaştığında nefesi kesilmişti, kırmızı perdeleri itmeden önce durup soluklanmak zorunda kaldı.

İçeride her şey durgundu ve ceketini ve atkısını barın üzerine fırlatırken kalbi sıkıştı. *Stephanie, neredesin? Sana ihtiyacım var.*

Ama sonra bir anı patlaması onu sardı ve tutkularının ilk alevlendiği yere, kırmızı odaya doğru yavaş, sessiz adımlarla ilerledi.

İçeri girdiğinde onu yemyeşil divanlardan birine oturmuş, başını ellerinin arasına almış buldu. Kot şort ve yazlık kırmızı bir üst giymişti. Güzel sarı bukleleri uçlarından kıvrılmış, yüzünün etrafına dökülüyordu.

"Hey," dedi usulca.

Başını kaldırıp baktı, belli ki irkilmişti. "Jake." "Ben de seni arıyordum, *bebeğim*."

"Ben de seni arıyordum." Ayağa kalktı, biraz kafası karışmış gibiydi, sanki şimdi onu bulduğuna göre en başta neden aradığından emin değildi.

Bir saniye bile gecikmeden bunu ona hatırlatmak istiyordu, bu yüzden bir elini kaldırıp pürüzsüz yanağını okşayana kadar ona doğru emin adımlarla ilerledi. "Ayrı kaldığımız her saniye senin için acı çektim."

"Ben de," diye mırıldandı.

Gözlerinin içine baktı, ona karşı hissettiği her şeyin bakışlarından akmasına izin vermeye çalıştı, sonra yavaş ve derin bir öpücükle ağzını onunkinin üzerine indirdi.

İkisinin de içinde bir ürperti yankılandı. "*Mon Dieu,*" diye fısıldadı. "Sana ihtiyacım var, *chère.*"

Bu öpücüğün yerini bir başkası aldı ve bir başkası, tıpkı son kez dokunduklarında olduğu gibi, ikisi de titriyor, birbirlerine sarıldıklarında odayı kesik kesik nefeslerle dolduruyorlardı. Kadının kolları adamın boynuna dolanmış, adam da kadının ince beline sarılmıştı.

Ama bu, odasının dışındaki o gece gibi olmayacaktı. Bundan daha fazlasına ihtiyacı vardı ve şimdi ona verecek çok şeyi vardı.

Hafifçe geri çekilerek üstünü başından aşağı sıyırdı, sonra ellerini sütyeninin narin beyaz dantelinin üzerinde gezdirdi. Başparmakları boncuklu meme uçlarına takıldı ve onları tekrar tekrar okşadı.

"Daha fazla," diye fısıldadı sessizliğin içine. "Çok daha fazlası," dedi adam.

Kadın tişörtünü yukarı itti ve adam da arkasından ustalıkla uzanıp sütyenini çıkarmadan önce tişörtü çekip çıkardı. Parmaklarını omuzlarındaki askılardan geçirerek sütyeni aşağı çekti ve bakışlarının onun güzel göğüslerinde ziyafet çekmesine izin verdi.

Bunun son kez olup olmadığını, bir şeyleri kurtarmak için çok geç olup olmadığını henüz bilmiyordu. Bunun ondan bir veda hediyesi mi yoksa kendisinden son bir rica mı olduğunu bilmiyordu. Ama ona bir daha sarılabileceğini, dokunabileceğini hiç düşünmemişti ve bu ilişkinin her saniyesini, her kutsanmış nüansını içine çekmeye niyetliydi.

Kız kot pantolonunun düğmesine uzandığında ürperdi ve narin parmaklarının fermuarı indirilişini izlemek için aşağı baktı. Göğüslerini avuçladı ve ağzını kabarık pembe bir tepe noktasına daldırıp onu yalayıp emdiğinde güzel iç çekişleri zorlaştı.

"Bunu bacaklarımın arasında hissediyorum," diye fısıldadı ve neredeyse onu çözüyordu. "Sana çok daha fazlasını hissettirmek istiyorum *bebeğim,*" diye mırıldandı, bir öpücük kaldırarak

Sonra onu kollarına alıp, ilk dokunduğu yerdeki kırmızı kanepeye yatırdı.

Kadının solgun, mükemmel göğüslerine öpücükler yağdırarak şortunu çıkardı ve bel bandından hafifçe çekiştirerek altındaki dantelli külotla birlikte çıkardı. Onu o kadar çok istiyordu ki zar zor nefes alabiliyordu. Kadın kot pantolonunu iterken ağzına uzun bir öpücük daha kondurdu ve adam külottan -iç çamaşırından da- sıyrıldı, böylece tamamen çıplak kaldılar

Birlikte, yukarıdaki kırmızı duvarlarda süzülüyor gibi görünen resimlerdeki kadınlar kadar çıplak, Jake'in birlikte olmaları gerektiğini bildiği kadar çıplak.

Onu sırtüstü yatırdı, ayrılmış kalçalarının arasından geçerek içine doğru ilerledi. Ökisi de inleyerek birbirlerinin gözlerinin içine baktılar ve Jake onun güzel dudaklarının titreyişini, başının tutkuyla geriye düşüşünü, yanağından aşağı yuvarlanan tek bir gözyaşını izledi.

"Hayır, hayır," diye fısıldadı, tenindeki lekeyi silmek için uzanarak.

"Ağlama *bebeğim*.

Seni seviyorum."

Gözleri onun üzerinde parlıyordu, sıcak ve şoktan maviye dönmüştü.

Ama şu anda daha fazla konuşmak istemediği için, sadece birlikte hareket etmelerini istediği için öptü.

Adam daha derine itti ve kadın da kalçalarını kaldırarak baskıya karşılık verdi ve uzun, sessiz bir an boyunca bu şekilde durdular, sonunda adam kollarını onun etrafında kapatıp ayağa kalktı ve hızlı bir hareketle onu kendine doğru çekti. Onu cennete götürmek istiyordu.

Alt dudağını ısırды, ona binmeye başladığında gözleri sıcaklıktan yarı kapalı düştü. Göğüslerini kemirdi, elleriyle yemyeşil vücudunda dolaştı - ona daha fazlasını, daha fazlasını, her şeyi vermek istiyordu. Tırnakları hafifçe omuzlarına battı ve nefesi kesildi, mırıldandı, "*Oui, beb, oui*. Benim için gel." Daha hızlı itti, inledi, inledi, sonunda coşku birkaç uzun, görkemli saniye boyunca yüzünü yıkayana kadar.

Tek gereken buydu ve o da gitmişti, onun içinde patladı, kendini derin, gömücü zevkin içinde kaybetti ve sonunda enerjisi tükenirken ve hatırlayabildiği en tatlı birkaç yaşam anından kurtulmaya çalışırken ona sıkıca sarıldı.

Çünkü bu farklıydı. Bu özgürlüktü. Onu sevme özgürlüğü.

Kadın ona yaslandığında gözleri buluştu ve kadın hüznü ve kederli görünüyordu. "Karar verdim," dedi yavaşça, "seninle hatırlayacağım son bir zaman geçirmeyi, hiç geçirmemeye tercih ederim... bu benim için korkutucu olsa da."

Elini kaldırarak kızın saçlarını yüzünden geriye doğru itti. "Ah, *tatlım*-korkunun seni engellemesine asla izin vermemene ne kadar hayran olduğumu bilemezsin."

"Evet biliyorum," diye yumuşak bir sesle itiraz etti.

Ama o başını salladı. "Ne pahasına olursa olsun kız kardeşini bulmaktan değil. Kendini tehlikeli bir duruma sokmaktan değil.

Adamlar, hatta su sızdıran bir sandalla peşimden kürek çekmek bile." Nazik bir gülümseme takındı.

"Sızdırdığını bilmiyordum." diyerek geri verdi.

"Yine de çok cesurdu."

Ve kadın rahatladı, vücudu ona karşı gevşedi. Adam hâlâ onun içindeydi. "Korku beni bir şeyden alıkoydu. Seks."

"Uzun

sürmez." "Evet,

uzun süre."

Sırıttı. "*Benimle* tanıştıktan sonra uzun sürmeyecek." Ellerini kızın kollarından yüzüne doğru sıyırdı ve kız alınları birleşene kadar öne doğru eğildi.

"Kal," diye fısıldadı.

Hafifçe geri çekildi. "Ne?"

"Kal. Beni bırakma. Sana ihtiyacım var. Uzun zamandır beni iyi hissettiren tek şey sensin. Seninle birlikteyken hissettiklerimi her gün istiyorum. Hayatımın sonuna kadar istiyorum."

Kadın kollarında titriyordu ve bu sefer adam bundan nefret ediyordu; çünkü onun kendisine inanmasını, bir şeylerin değiştiğini anlamasını istiyordu.

"Sana aşığım," diye açıkladı. "Umutsuzca, çılgınca aşığım sana. Sadece bunu söylemeye çok korkuyordum. Becky ile çok şey kaybettim ve ona çok şey *borçlu olduğumu* hissettim. Korkuyordum, bir şekilde onun anısını lekelemekten korkuyordum. Ve sanırım *seni* de bir şekilde kaybetmekten korkuyordum. Sana bakamayacağımdan korkuyordum."

Gözlerini kırıştırdı, titremesi büyük ölçüde durmuştu. "Peki ya şimdi?"

"Şimdi *senin* gibi olmak istiyorum, *beb*. Korksam da cesur olmak istiyorum. Seni sevmek istiyorum. Seninle ilgilenmek. Sana bakmak için *elimden geleni* yapacağım."

Yavaş bir gülümseme yüzüne yayıldı ve o mavi, mavi gözlere ulaştı. Bakışları adamın kalbine vuran bir güneş gibiydi. "Ben de seninle ilgilenmek istiyorum, Jake. Ve seninleyken olduğum kişiyi seviyorum." Güzel, tiz bir kahkaha attı. "Seninleyken Bayan Lindman'dan iki kişilik kahvaltı çalışıyorum. Aslında iç çamaşırlarımın senin tarafından yırtılması *hoşuma gidiyor*. Seninle olmak dışında dünyadaki hiçbir şeyi umursamadan çırılçıplak bataklıkta yürüyorum."

Saf bir sevinçle gülümsedi. "*Mon Dieu, chère*, beni mutlu ediyorsun."

Sonunda onu rahat bıraktı ve sözsüz bir şekilde gevşek, kolay bir kucaklaşmayla kırmızı kanepeye uzandılar. "Ama bu çok çabuk oldu, Jake.

Bazı açılardan birbirimizi hiç tanımıyoruz."

Sadece tipik seksi sırtışını takındı. "Ama diğer yönlerden birbirimizi tanıyoruz.

samimiyetle. Korkmuyorum. Gerisi gelecektir. Bunu ruhumda hissediyorum."

Onun derin bir nefes alıp bakışlarıyla buluşmasını izledi. "Ben de korkmuyorum."

"Bunu zaten biliyordum," dedi başını sallayarak. "Ama yine de ... işin ne olacak?" Ondan ne kadar çok şeyden vazgeçmesini istediğini yeni fark etmişti. Tüm hayatından.

Yine de sadece omuz silkti. "Başka bir tane alırım. Ya da belki kendi küçük reklam şirketimi kurarım."

"Bulunduğunuz yere gelmek için çok çalışmadınız mı?"

"Evet," dedi, "ve en başa dönmek korkutucu, ama ..."

"Cesur olacaksın," diye bitirdi onun için. Ve sonra yutkundu, ona ağır bir şey yüklemeye hazırdı. "Teşkilata yeniden katılmayı düşünüyorum. Bununla başa çıkabilir misin? Her gün tehlike?"

Bu soru Jake'i şaşırtarak yüzüne sıcak bir gülümseme getirdi. "Jake, sen insanlara yardım etmek için doğmuşsun. Bunu en başından beri biliyordum."

Ve onun gözlerine bakıp kendisine olan inancını hissettiğinde, yanıldığını anladı: İnsanları kurtarabilirdi. Shondra'yı kurtarmıştı. Belki Tina'yı bile. Belki Raven'ı bile, küçük bir şekilde. Ama en çok, kendisine yeniden hayat verebilecek tek kadını sevmesine izin vererek kendini kurtarmıştı.

Ve sonunda artık seksi rüyalar görmeyeceğini biliyordu. Hepsini gerçeğe dönüştürmüştü, bu yüzden bundan sonra onları yaşayacaktı.

Sonsöz

STEPHANIE rıhtımda oturmuş, bataklığın gece seslerini dinliyor ve Jake'in bir gece önce onun için eve getirdiği elmalı turtadan bir dilim yiyordu. İçeride, yatak odası için oyduğu taç pervazını çivilemişti; bu, tadilatının son dokunuşuydu. Burası onun yalnız kalabileceği bir yere değil, ikisinin *birlikte* yalnız kalabileceği bir yere dönüşmüştü.

Geçen yıl boyunca inşa ettikleri varlığı düşündü. Quarter'da hayat bazı günler stresliydi ama sevdiği işi kurumsal bir atmosfer olmadan yapabildiği tek kadınlı reklam ajansı yavaş yavaş yükselişe geçmişti. Ve Jake, Royal Sokağı'ndaki şirin dairelerine yorgun argın ve işle ilgili bir şey yüzünden bitkin bir halde geldiğinde bile, Jake'in gözlerinde işinden duyduğu memnuniyeti görebiliyor ve seviştiklerinde Jake'in dokunuşundaki eminliği hissedebiliyordu. Yani şehirde hayat güzeldi, ama birkaç gün ve gece huzur ve harika seks için buraya kaçtıklarında daha da güzeldi.

Chicago'da evlenmişlerdi; annesinin planlamaktan, kız kardeşinin de yardım etmekten zevk aldığı büyük, engel tanımayan bir olaydı bu. Ama geleneksel balayından vazgeçip doğruca bataklıktaki evlerine gitmişler ve orada *Mamère'in* eski plaklarının hafif cızırtılı sesleri eşliğinde bir hafta boyunca sevişmişlerdi. Jake, gelin partisinde çok sayıda iç çamaşırı almasının iyi bir şey olduğu konusunda şaka yapmıştı çünkü en iyi niyetine rağmen, külotları endişe verici bir hızla yok ediyordu.

Eğer hayatlarında bir kara bulut varsa, o da Robert Nicholson'ın tutuklanması ve yargılanmasıydı. Ama bu aynı zamanda iyi bir şeydi, Becky'ye veda etmek için ihtiyacı olan son şeydi, dedi Jake. Nicholson daha geçen hafta ömür boyu hapse mahkûm edilmişti.

Çekiş sesleri kesilince ona seslendi. "Jake, tatlım, bir dakikalığına buraya gelebilir misin? Sana bir şey söylemem gerekiyor."

Bir süre sonra, elinde iki kutu birayla evden çıktı. Adam kendisinininkinin kapağını açarken, kadın kendininkini açmadan kenara koydu ve karanlık suya baktı. "Bu gece bataklıkta melekler var," dedi.

Sırıtarak kolunu onun omzuna doladı. "Beni buraya bunu söylemek için mi çağırdın?"

"Hayır." Başını usulca salladı, ağzına bir çatal dolusu turta attı ve New Orleans'taki emlak ilanlarının bulunduğu bir kitapçığı uzattı. "Seni buraya ev aramaya düşündüğümüzden biraz daha erken başlamak zorunda kalacağımızı söylemek için çağırdım."

Kitaba bir göz attı. "Neden?"

Pasta tabağını bir kenara bırakıp elini adamın kalçası boyunca uzanan yıpranmış kot pantolonun üzerine koyarak fısıldadı: "Ben ... biraz hamileyim." Şu anda bir bebek sahibi olmayı planlamamışlardı - sadece uzak bir gelecek için konuşmuşlardı - ve bir zamanlar kaybettiği çocuğu göz önüne alındığında, onun nasıl hissedeceğinden emin değildi.

Hafifçe öne doğru eğildi. "*Birazcık mı?*"

"Yani, tamamen." Gülümsedi ve kendi aptalca ifadesine gözlerini devirdi. "Sadece sana söyleyeceğim için gergindim."

Birasını rıhtıma bıraktı ve ellerini kızın yüzüne doğru kaldırdı. "Benimleyken asla gergin olma, tatlım."

"Ama biz ... hakkında konuşmadık ve senin nasıl ... yapacağından emin değildim."

Gülümsemesi yavaşça açıldı. "*Beb*, seni seviyorum. Ve benim bebeğimi doğuruyorsun. Ve bu çok korkutucu. Ama aynı zamanda ... mükemmel ve harika. Bunu bilmelisin."

"İçten içe, sanırım öyle." Düşünceli bir şekilde dudağını ısırdı. "Düşünüyordum da, eğer erkek olursa adını James koyabiliriz, senin adını. Kız olursa da adını Meghan koyabiliriz." Bir keresinde Becky'yle o kader akşamı yemekte konuştukları isimleri söylemişti ona.

"Becky'nin hoşuna giderdi."

"Bunun onu senin için biraz canlı tutabileceğini düşündüm."

"*Mon Dieu, çok tatlısın,*" dedi onu öpmek için eğilerek. "Ama Becky gitti ve bu her ne kadar acı verse de, hayat artık sen ve benden ibaret, tatlım. Ben, sen ve içindeki bu küçük *bebek.*"

Elini onun karnına bastırdı ve birbirlerine yumuşak gülümsemeler gönderdiler. "Şimdi melekleri arayalım," dedi.